

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ

ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤῶ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑ ΕΘΘΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΑ ΕΝ Τῷ ΟΡΘῳ ΕΚΑΣΤΗΣ
ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΜΕΤΑΕΥ ΤΟΥΤῳ ΕΟΡΤΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑ

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΔΙ' ΕΝΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΠΛΟΥΤΙΣΘΕΝ

ΤΟΥ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ἐν ἣ προσετέθησαν εἰς τὸν οἰκεῖον αὐτῶν τόπον αἱ ἐπιδιορθώσεις καὶ προσθήκαι
τοῦ αὐτοῦ μετὰ καὶ πολλῶν ἄλλων

ἐπιμελεῖα καὶ τυπογραφικὴ ἐπιστάσις

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΥ
1860

C9091.10F

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑΝ ΒΙΒΛΟΝ.

Η ἱερά καὶ χαρμόσυνος τοῦ Πεντηκοσταρίου βίβλος, περιέχει Ἀκολουθίαν, κατὰ συνέχειαν πεντηκοντα καὶ ἑπτὰ ἡμερῶν, τουτέστιν, ἀπὸ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τῆς Πάσχα πρῶτῃ, ἕως τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. Ὀνομασθῆ δὲ Πεντηκοστᾶριον, ἐκ τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἡμέρας, καὶ ἐνταυτῷ μεγάλης ἑορτῆς, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τὸ δεκαδικόν καὶ εὐπρόφερτον, τῶν λοιπῶν, μετὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην, ἑπτὰ ἡμερῶν παραλειπομένων· καθὼς καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐβδομήκοντα δύο ἐρμηνευτῶν γενομένη μετάφρασις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὀνομάζεται συνήθως Τῶν Ἑβδομήκοντα, κατὰ παράλειψιν τῶν δύο. Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ πεντηκοστοῦ τῶν ἡμερῶν ἀριθμοῦ, ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν τὸ Πεντηκοστᾶριον, δῆλον, ὅτι καὶ τὰ Τροπάρια, ἅπερ ψάλλομεν εἰς τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, ὡς τὸ, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, φέρειπεν, καὶ τὰ ὅμοια, ὀνομάζονται ὁμοίως Πεντηκοστάρια, ἐκ τοῦ πεντηκοστοῦ Ψαλμοῦ· διότι ψάλλοντες πρότερον τὸν πρῶτον στίχον αὐτοῦ, ἐπισυναπτομεν ἔπειτα καὶ τὰ Τροπάρια ἐκεῖνα. Ἐκ τοιαύτης αἰτίας λοιπὸν καὶ τῆς παρουσίας βίβλου τὸ ὄνομα.

Ποιηταὶ δὲ αὐτῆς ὑπῆρξαν πολλοὶ καὶ διάφοροι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀποσιωπῶνται εἰς πολλά· οἱ δὲ ὀνομασθὲ ἐπιγραφόμενοι εἴτε εἰς Κανόνας, εἴτε εἰς Ἰδιόμελα, εἶναι οἱ ἐξῆς· Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, Κοσμάς ὁ Ἀγιοπολίτης, Ἀνδρέας Κρήτης, Γερμανός, Θεοφάνης, Ἀνατόλιος, Ἰωσήφ ὁ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτη ἀδελφός, ὡς τινες πιθανῶς γνωμοδοτοῦσιν· ἔτι δὲ Κεμελᾶς, Ἀρσένιος, Λέων Δεσπότης, καὶ Νικηφόρος Κάλλιςτος ὁ Ξανθόπελος. Καὶ τῶν μὲν ἑπτὰ πρῶτων, καθὼς καὶ περὶ τοῦ Μητροφάνους, τοῦ ποιητῆς τῶν Τριαδικῶν τῆς Ὀκτωήχης Κανόνων, τίνες ἦσαν, καὶ πόθεν, καὶ πότε ἕκαστος ἤκμασεν, ἱστορήσαν ἀλλαγῶς τὰ πάντα, καὶ ὁ βουλόμενος εὕρισκει αὐτὰ (1).

Τοῦ δὲ Κουμουλά, ὅς τις ἐπιγράφεται εἰς τὸ δεύτερον Ἰδιόμελον τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Μυροφόρων, ἀγνοεῖται παντάπασι καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καὶ ὅν ἔζησεν. Ὁ δὲ Ἀρσένιος, ὅτι μὲν εἶναι ποιητῆς δύο Κανόνων, τοῦ μὲν, ψαλλομένου κατὰ τὸ Ψυχασάββατον τὸ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ δὲ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Εὐχέλαιου, δῆλον ἐκ τῆς ἀκροσιχίδος αὐτῶν· καὶ σημειωτέον ἐνταῦθα, κατὰ ἀπόδοτον, ὅτι τοῦ δευτέρου τούτου Κανόνος ἡ ἀκροσιχίς, εἰς τὰς νεωτέρας ἐκδόσεις τοῦ Εὐχολογίου, εἶναι ἡ μαρτημένη κατὰ παράλειψιν μιᾶς συλλαβῆς ΕΞ, εἰς δὲ τὸ Ἀγιασματᾶριον, μελισθεῖσα προσέτι καὶ εἰς δύο σίχες,

ἐφθάρη παντελῶς· καὶ διορθωτέον λοιπὸν αὐτὴν οὕτως· Εὐχῆς Ἐλαίου ψαλμός ἐξ Ἀρσενίου. Τίς ὅμως ὁ Ἀρσένιος, οὗτος, ἄδηλον· εἰκάζεται μόνον ὑπὸ τινων, ὅτι εἶναι Ἀρσένιος ὁ Μοναχός, ὁ περὶ τὰ τέλη τοῦ Θ'. ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ι'. αἰῶνος ἀκμάσας, ἀνὴρ ἐπίσημος εἰς τὴν ἀρετὴν, καὶ σύγχρονος Φωτίου Πατριάρχου, ὅσις, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἀρσενίου τούτου εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, ἔγραψεν αὐτῷ καὶ τὴν 59 αὐτοῦ ἐπιστολήν. Τὴν εἰκασίαν ταύτην πιθανολογεῖ καὶ ὁ ἐν Ῥώμῃ σωζόμενος τοῦ Εὐχολογίου κώδης, ὁ ὁποῖος, νομιζόμενος ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, περιέχει τὸν εἰς τὸ ἅγιον Εὐχέλαιον εἰρημένον Κανόνα.

Περὶ δὲ Λέοντος τοῦ Δεσπότη, τοῦ ἐπιγραφομένου εἰς τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Πεντηκοστῆς Δοξαστικόν, Δεῦτε λαοί, κτλ. γνωμοδοτοῦσι τινές, ὅτι εἶναι ὁ ὑπ' ἄλλην ἐπωνυμίαν μᾶλλον γνωστός καὶ ἐπίσημος, Λέων ὁ Σοφός, υἱὸς τοῦ Αυτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης, καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Μὲ τὴν γνώμην ταύτην συμφωνοῦσι καὶ τὰ τῆς ἱστορίας· ὅτι δηλαδὴ, ὁ Λέων ἐχρημάτισε καὶ Ὑμνογράφος, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ὑπ' αὐτοῦ ποιηθέντα ἑνδεκα Ἑωθινά, καὶ τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελα εἰς τὸν Ἑσπερινόν τοῦ Λαζάρου· καὶ ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Βασίλειος, ἀναβάς εἰς τὸν αυτοκρατορικόν θρόνον, ἔστειλε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον καὶ Λέοντα, Βασιλεῖς· ἀξίωμα, τὸ μετὰ τὸν Αυτοκράτορα πρῶτον. Οἱ δὲ ἔχοντες αὐτὸ, ἀπλῶς μὲν ἐκαλοῦντο Δεσπότες· ὅσις δὲ προσωπικῶς συνελάλει μετ' αὐτῶν, ἔλεγε· Ἡ Βασιλεία σου· καὶ, Βασιλεῦ, κατὰ τὴν χρείαν τοῦ λόγου. Ἐκ τούτου λοιπὸν γίνεται φανερόν, ὅτι καὶ τὸ εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Παρασκευῆς τῶν Βαῶν Ἰδιόμελον, τὸ ἐπιγραφόμενον, Πόιηρα Λέοντος τοῦ Βασιλέως, σὺδὲνα ἄλλον ἔχε ποιητὴν, εἰμὴ τὸν αὐτὸν Λέοντα τούτον, ὅς τις ἐπωνομάζετο μὲν Δεσπότης καὶ Βασιλεὺς, πρὶν αυτοκρατορεῖσθαι· Σοφός δὲ, διότι, γενόμενος μαθητῆς τοῦ περιφήμου Φωτίου, καὶ ἐπιμελῶς παρ' αὐτοῦ διδασθεὶς, ἐπέδωκεν εἰς πᾶν εἶδος μαθήσεως· καὶ προσέτι, διότι ἐχρημάτισε Σερμὸς τῆς σοφίας προσάτης καὶ ὑπερασπιστής. Διεδέχθη δὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ κατὰ τὸ 886 ἔτος· καὶ βασιλεύσας ἔτη 25, μῆνας 3, καὶ ἡμέρας 10, ἐτελεύτησε τῷ 911 ἔτει, Ἰουνίου 11, ἡμέρᾳ γ' τῆς Πεντηκοστῆς. Τὰ λοιπὰ τούτου συγγράμματα, Νομικά, Τακτικά, Χρησμοὶ καὶ τὰ ὅμοια, εἶναι ἔξω τοῦ παρόντος ἡμῖν σκοποῦ.

Ὁ δὲ Νικηφόρος, πολὺ νεώτερος τοῦ Λέοντος, ἦτο Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου υἱός, Μοναχός τὴν τάξιν, καὶ διὰ τὴν παιδείαν αὐτοῦ, εἰς τῶν ἐπίσημων ἀνδρῶν τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος· ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὸ 1340, ἢ κατ' ἄλλους, τὸ

(1) Ὁρα τὴν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ ἐκδοσιν, Τυπογρ. Φαίνικος.

1350 έτος. Ούτος, έκτός τῆς σωζομένης Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, καί τινων ἄλλων συγγραμμάτων αὐτοῦ ἐμμέτρων καί πεζῶν, συνέγραψε πρὸς τοῦτοις καί τὰ ἐν τῷ Τριώδιῳ καί Πεντηκοσταρίῳ Συναξάρια, ἐπιγραφόμενα οὕτω· « Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου Συναξάρια, ... » ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου, καί καταλήγοντα μέχρι τῶν Ἀγίων Πάντων ». Ἐπὶ πᾶσι δέ, ἐποίησε καί τὴν ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν, τὴν ψαλλομένην τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ προσεπισημειωθῇ καί περὶ Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλά, ὃς τις ἐπιγράφεται ποιητῆς τοῦ εἰς τὴν Πεντηκοστὴν ἱαμβικοῦ Κανόνος, ὅτι οἱ πλεῖστοι μὲν ταυτίζουσιν αὐτὸν μὲ τὸν Δαμασκηνὸν Ἰωάννην· τινὲς δέ, νομίζοντες αὐτὸν διάφορον, ἀμφισβῆλλουσιν ἐπομένως καί περὶ τοῦ Κανόνος τούτου, ἂν ἦναι ποίημα Ἰ. τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὡς καί οἱ ἕτεροι δύο ἱαμβικοί, (ὁ εἰς τὰ Χριστούγεννα δηλ., καί εἰς τὰ Θεοφάνεια) ἢ ἄλλου τινὸς Ἰωάννου, ἐπνομαζομένου Ἀρκλά. Τῆς ἀμφισβολίας ταύτης εἶναι Γρηγόριος, ὁ Κορίνθου ἐπίσκοπος, ὃς τις καί Γεώργιος Πάρδος καλεῖται, καί Μάρκος ὁ Εὐγενικός· ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν, ἐπιγράφει ἀπλῶς τὸν Κανόνα τούτον, « Ποίημα Ἰ. Μοναχοῦ, ὡς φασι, τοῦ Ἀρκλά ». Ὁ δὲ Μάρκος, « Ἐτερος Κανὼν ὁμοιος, ὡς τινες λέγουσιν, Ἰ. τοῦ Δαμασκηνοῦ· ἕτεροι δέ, Ἰ. Μοναχοῦ τοῦ Ἀρκλά, οἷς καί ἐγὼ συντίθεμαι ». Ὁ δὲ Θεσσαλονίκης Εὐστάθιος, οὐ μόνον τὸν Κανόνα τούτον ἀποχωρίζει τῶν λοιπῶν δύο ἱαμβικῶν, ὡς ἐκ τῆς φράσεως, ἀλλὰ καί τοὺς τρεῖς ἀποδοκιμάζει παντάπασιν ὡς συγγράμματα τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἄν καί πολλοὶ (λέγει) ἀναφέρουσι τούτον εἰς τὸν ποιητὴν τῶν δύο ἱαμβικῶν Κανόνων, κἀκείνους πάλιν εἰς τὸν πάμμεγαν Ἰ. τὸν Δαμασκηνόν, « Ἐγὼ οὐκ ἔχων γενέσθαι ῥαδίως » τῆς τοιαύτης γνώμης, διὰ τὸ μὴ ἐξακριβώσασθαι τούτον τὸν Κανόνα, τῇ φράσει τεκμαιρόμενος, ἀποδιῶσθαι ἐκείνων τῶν δύο ἱαμβικῶν· καί ἄλλον τεχνίτην ἐκείνοις ἰδιάζων, ἐτέρῳ τινὶ τούτον παραπήγνυμι, ὃς τις ἂν εἴη ἐκείνος· καί οὐδὲ ἐκείνους τῷ μεγάλῳ Δαμασκηνῷ ἔχω προσνέμειν, κατ' αἰτίαν τοιαύτην ». Ἀλλὰ, μετὰ τὰς δύο ἢ τρεῖς αἰτιολογίας τῆς γνώμης του, μεταμεληθεὶς ἔπειτα, διὰ νὰ μὴ κατηγορηθῇ ὡς ἰσχυρογνώμων εἰς πράγματα, ὅπου δὲν πρέπει, καί ἐπιφέρων ἄλλην αἰτίαν, δὲ τὴν ἡδύνατο τάχα καί ὁ τοῦ Κανόνος τούτου ποιητῆς ν' ἀλλάξη φράσιν, συμφωνεῖ τελευταῖον εἰς τὴν ψῆφον τῶν πολλῶν, καί ἐπιστρέφων συμπαρασματοικῶς πρὸς τὸν Δείον Ἰωάννην, λέγει· « Τοῖνυν, ὦ ἀγιώτατε Δαμασκηνέ, χρεώσται χάριτας τοῖς παραλείψασιν ἐπὶ σὲ τοὺς τοιούτους Κανόνας· καί εἰσποιητάμενος τοὺς λόγους τούτους, ὡς οἷα καί γεννησάμενος αὐτούς, καί οὕτω πληθύνας τὰ τέκνα σου, δέξαι καί τρίτον Κανόνα τὸν εἰς τὸ ἀγιώτατον Πνεῦμα· τί γὰρ κωλύει ἐπιγραφέσθαι σοι καί αὐτὸν κατ' ἐκείνης, ἵνα πανάριον, ὃ ἐστὶ Δίβη ἢ Ἀρκλίον, εἴπουν κιθῶτιον, χαρισώμεθά σοι τῷ μεγάλῳ Ἰωάννῃ τὸ πόνημα τούτο, ὡς φασιν οἱ ἱδμονες Ἰωάννου Ἀρκλά; (ὅτι δηλ. σὺ εἶσαι ὁ ἐπνομαζόμενος Ἀρκλάς)... Ἐὰν δέ οἱ μαρτυρησόντες καί πιστωσόμενοι τὸ ζητούμενον οὐχ εὐρίσκοντο, προσκυνῶ καί οὕτω, καί τίθεμαι τῇ φήμῃ τῶν πολλῶν· ὅτι δηλ. ὁ Κανὼν, περὶ οὗ ὁ λόγος, εἶναι ποίημα γνήσιον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Προλεγόμ. εἰς τὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἐκ τῶν λόγων τούτων λοιπὸν τοῦ Εὐσταθίου γίνεται φανερόν, ὅτι εἰς τὸν ΙΒ'. αἰῶνα, κατ' ὃν οὗτος ἤκμαζεν, ἂν καί τὸ πρᾶγμα ἦτον ἀναπόδεκτον κατ' αὐτὸ καί ἀμαρτύρητον, ἀλλ' ὅμως ἡ ἐπικρατεστέρα γνώμη καί φήμη τῶν πολλῶν, εἰς ἀρχαίαν βέβαια παράδοσιν ἐπιστηρίζομένη, ἀπέδιδε τὸν Κανόνα τούτον, ὡς καί τὰς λοιπὰς δύο ἱαμ-

βικὰς, εἰς Ἰ. τὸν Δαμασκηνόν, καί αὐτὸς ἐννοεῖτο κοινότερον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἀρκλάς. — Τὸ δὲ Ἀρκλάς τοῦτο ἐσχηματίσθη μὲν εἰς ἀρσενικοῦ ὀνόματος τύπον ἐκ τοῦ Τηλυκοῦ Ἀρκλα, κατὰ συγκοπὴν γενομένου ἐκ τοῦ λατινικοῦ Ἀρκουλα (Arcula), τὸ ὅποιον, ὡς υποκοριστικὸν τῷ Ἀρκα (Arca, Κιβωτός), σημαίνει Κιβώτιον ἢ Ἀποθήκην· ἐδόθη δὲ εἰς τὸν Δαμασκηνόν, ἢ ἀπλῶς εἰς τὸν ποιητὴν τοῦ εἰρημένου Κανόνος, ἐπωνυμικῶς πρὸς χλεύην, καθὼς ὁ Εὐστάθιος πάλιν λέγει ἐν τῷ αὐτῷ εἰς τὴν Πεντηκοστὴν ὑπομνήματι· ὃς τις ὅμως, χωρὶς νὰ εἴπῃ τὸ, πότε, καί ὑπὸ τίνων, ἢ ποίαν ἐννοίαν χλευαστικὴν ἔχει τὸ Ἀρκλάς, μέμμεται μόνον, μᾶλλον δὲ καταρᾶται τὰς χλευάζοντας τοιοῦτους ἄνδρας ὀνομαστούς, οὕτω λέγων· « Ὅσοι δὲ Χοιροδοσκόν, τὸν τὴν λογίότητα τοσούτου, σιλλάινουσιν, εἰεν ὑπὸ συδῶτην ἀγόμενοι· καί οἱ τὸν Ἀρκλᾶν δὲ λαλῶντες, ἀποθήκης τοιαύτης εἰεν ἐπάξιοι, εἰάν πλαττόμενοι τὰ τοιαῦτα ἐπιγράφουσιν ἄνδράσι περιωνύμοις ». Ἀλλὰ, δοθέντος ὅτι ὁ Δαμασκηνὸς ἐπωνομάσθη τοιοτοτρόπως, εἰάν ἦτο συγχωρημένον, ἤθελεν εἰπεῖ τις ὅτι, ἐπειδὴ τὸ Ἀρκλα, λέξις τῆς λατινικῆς γλώσσης τῶν Βυζαντινῶν, ἐκτός τῆς ἀνωτέρω σημασίας, σημαίνει προσέτι καί τοὺς ἐπὶ τῶν τευχῶν τῶν πόλεων ἐν εἰδεί κιθῶτις ὀρθῶς κατασκευασμένους πυργίσκους ἢ οἰκίδια (1), ὅπως ἴστανται σκοπεύοντες οἱ πρὸς φυλαξίν τεταγμένοι στρατιῶται· διὰ τὸτο ἴσως ἐπωνομάσθη Ἀρκλάς ὁ Δείος ἄτος Πατήρ, ὡς ἐξάμενος, τῶν τινὰ, ἐπὶ τινος Ἀρκλας καί σκοπίας· τρετίσιν, ὡς ἀγρυπνος φυλάξ καί φρερός τῶν πατρικῶν παραδόσεων, καί προμαχὼν τῶν τῆς πίστεως δογμάτων ἀκαταμάχητος, καί ἀπρόσβατος εἰς τῶν αἰρετικῶν τὰς ἐφόδας· καί ἐπομένως ἡ τοιαύτη ἐπωνυμία ἐδόθη εἰς αὐτὸν πρὸς εὐφημισμὸν μᾶλλον καί ἔπαινον, ἀντὶ ὕβρεως καί χλεύης. Καί ταῦτα μὲν περὶ τῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου συγγραφέων καί ποιητῶν.

Ἐκδόσεις δὲ αὐτῆς ἔγειναν κατὰ καιροὺς πολλαὶ καί διάφοροι, καί ὑπὸ διαφόρων Τυπογράφων τῆς Βενετίας, οὐ μόνον τῶν νεωτέρων, ἀλλὰ καί τῶν παλαιῶν· ἡ δὲ πρώτη αὐτῆς ἐκδοσις φαίνεται ὅτι ἦτο προγενεστέρα μὲν πολλῶν ἄλλων βιβλίων Ἐκκλησιαστικῶν, μεταγενεστέρα δὲ πάντως τῆς τῷ Ψαλτηρίου, καθὼς τοῦτο γίνεται φανερόν ἐκ τῶν λόγων Ἰωσίου Δεκαδίου τῷ ἐκ Κερκύρας. Ὁ ἐλλόγιμος ἄτος καί φιλόκαλος ἀνὴρ, ὅταν ἐξίδωκε τὴν ἱεράν ταύτην βίβλον, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐκδώσῃ ἔπειτα καί ἄλλα βιβλία Ἐκκλησιαστικά, ἐπαινῶν, εἰς τὴν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς προσφώνησίν του, τὸν ζῆλον εἰς τὰ καλὰ, καί τὴν πρὸς ἐκδοσὶν βιβλίων Ἑλληνικῶν ἀγαθὴν προαίρεσιν τοῦ τότε τυπογράφου Ἀλδου Μανευκίου τῷ πρεσβυτέρου, ὅτω λέγει περὶ αὐτῆς· « Τῆτον τοῖνυν συνεργὸν εὐρηκῶς πρὸς τὰ καλλίστα, ἔδοξέ μοι τὴν Δεόπνευστον βίβλον τῶν Δείων πρῶτον ἐντυπώσαι Ὑαλμῶν, τὸν τε ἀρίστως ταύτην καί ἀξίως τῷ ἐν αὐτῷ Πνεύματος συνθέμενον Προφήτην ἅμα καί Βασιλέα, ὡς πέρ τινα πρόδρομον, καί κήρυκα διαπρύσιον τῶν μετ' ἐπολὺ τυπωθησομένων ἡμῖν Δείων προεκπέμψαι Γραφῶν· οὐκ εἰς μακράν γὰρ καί τὸ Τριώδιον, καί ὁ καλεῖν ἡμῖν ἔθος Πεντηκοστάριον, μετ' ὃ τὴν Παρακλητικὴν, Θεοῦ συναιρομένου, τυπώσομεν· ταυτὶ γὰρ εὐ οἶδ' ὅτι, ταῖς κατὰ τόπον ἀγίαις τῷ Θεῷ Ἐκκλησιασταῖς πολλήν τε καί μεγάλην τὴν χρεῖαν παρέχεται· κατ' ἐξάριτον δὲ ἡ Δεία τῶν Ὑαλμῶν αὕτη βίβλος ».

Ἐκ τῶν λόγων τούτων λοιπὸν τῷ Δεκαδίου φαίνεται

(1) « Μίαν εἰσιόντες τῶν ἐκκρεμῶν τῷ τευχῷ, καί προνευστῶν ἐξωθεν μηχανῶν, Ἀρκλας οἶδε ταύτας ἡ κοινὴ καί πάνδημος φράσις καλεῖν, τῶν κυλεῶν τὰς σπάθας εἰλκυσαν » (Νικητ. Χωνιάτ. Βιβλ. δ'. 3).

ἀναντιρρήτως, ἔτι τὸ Ψαλτήριον ἐξεδόθη εἰς τύπον πρὸ παντὸς ἄλλου βιβλίου Ἐκκλησιαστικοῦ· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκδοσις αὕτη τῇ Δεκαδύῃ, ὡς μὴ ἔχουσα σημειωμένην τοῦ χρόνου τὴν ἐποχὴν, εἰκάζεται ἔτι ἔγινε περὶ τὸ 1498 ἔτος, δηλόν, ὡς ἡ πρώτη τῇ Πεντηκοσταρίῳ ἐπρεπεν ἀκολουθῶσα νὰ ἐνεργηθῇ, τὸ βραδύτερον, περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 15. αἰῶνος, κατὰ τὴν τῇ Δεκαδύῃ ὑπόσχεσιν (1). Ἀλλὰ, καθὼς φαίνεται, ὁ σκοπὸς αὐτοῦ δὲν ἐπληρώθη· καθότι οὔτε εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀλδου ἐκδοθέντων βιβλίων συναριθμεῖται καὶ Πεντηκοσάριον, οὔτε οἱ περὶ τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων γράψαντες, ἀναφέρουσι Πεντηκοσάριον ἐκδοσιν, δι' ἐπιμελείας τοῦ Δεκαδύῃ γενεμένην ὑπ' ἄλλου τυπογράφου τυχόν, ζῶντος τοῦ Ἀλδου, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1515 ἀπεβίωσιν αὐτοῦ. Ἐξ ἐναντίας ἀναφέρουσι μετὰ τὸ Ψαλτήριον δύο ἐκδόσεις τῆς Ὀκτωήχου, τῷ 1523 καὶ 1543 ἔτει. Μετὰ ταύτας ἀπαντάται καὶ Μηναίων ἐκδοσις ἐν ἔτει 1551, ὑπὸ Ἀνδρέου καὶ Γακώβου τῶν Σπινέλλων γενεμένη, ἣτις λέγει ῥητῶς, ἔτι πρὸ αὐτῆς ὑπῆρξαν καὶ ἑτεραί τῶν Μηναίων ἐκδόσεις (2)· καὶ ὅμως οἱ ἀνὰ χεῖρας εὐρεθέντες Βιβλιολόγοι πρὸς συμβουλὴν, οὐδεμίαν Πεντηκοσάριον ἐκδοσιν ἀναφέρουσιν ἐν τοσούτῳ, εἰμὴ μετὰ παρέλουσιν ἔτι δεκαεπτὰ ἔτων· ἐνῶ καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ κειμένου καὶ τῆς δαπάνης ἡ σμικρότης πρὸς τύπωσιν αὐτῇ, ἔτι δὲ καὶ ἡ χρῆσις βιβλίου χαρμωδύνης,

(1) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ Ψαλτηρίου τυπούμενον ἐπιγράμμα Σίγῃ σον Ὁρφεῦ, κτλ. εἶναι πείγμα τοῦ Δεκαδύῃ τούτου· καὶ ὅτι ἐκδόσεις τοῦ Ψαλτηρίου ἀναφέρονται καὶ ἄλλαι ἀρχαιότεραι δύο, ἡ μὲν ἐν Μεδιολάνοις, τῷ 1481 γενεμένη ὑπὸ Ἰωάννου Κράσωνος· ἡ δὲ ἐν Βενετίᾳ, τῷ 1486 ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῷ Κρητῶς, ἐκ πόλεως Χόνδακος, τῆς νῦν καλυμένης Χανιά, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παρὰ τῶν Εὐρωπαίων σχηματισθεῖσα Κάνδια (Candia), ἡ τε νῆσος καὶ ἡ μητρόπολις αὐτῆς. Τοῦ Ἀλεξάνδρου αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁ ἱαμβικός στίχος, ὁ ἀνωθεν τοῦ πρώτου Ψαλμοῦ ἐπιγραφόμενος, Δαυὶδ Προφήτου καὶ Βασιλέως μέλος· ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐφθάρη κατ' ἀγνοίαν εἰς τὰς νεωτέρας τοῦ Ψαλτηρίου ἐκδόσεις διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς συλλαβῆς· ἦγουν, Δαυὶδ τοῦ Προφήτου, κτλ.

(2) Ἰδοὺ καὶ αὐτὸ ἡ ἐπιγραφή τῆς τῶν Σπινέλλων ἐκδόσεως· «Τὸ παρὸν Μηναίον ἐτυπώθη Ἐνετίῃσι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως, καὶ περιέχει πλεῖστα Τροπάρια, Ἰδιόμελα, Κανόνες τε καὶ Συναξάρια, ἃ, συλλεχθέντα νῦν ἐκ πολλῶν καὶ καλῶν βιβλίων, οὐκ ἦσαν ἐν τοῖς ἄλλοις προτυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἄλλων Μηναίοις. Διὸ συνεχωρήθη χάρις ὑπὸ τῆς ἐκλαμπροτάτης Γερουσίας τῶν Ἐνετῶν τῷ κυρίῳ Ἀνδρέᾳ καὶ Ἰακώβῳ τοῖς Σπινέλλοις, «στατηροποιοῖς τῆς ἐνδοξοτάτης ταύτης πόλεως τῶν Ἐνετῶν, δι' ἑτῶν κ'. κτλ.». Ἡ ἐκδοσις αὕτη ἀφιερώθη εἰς τὸν τότε Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχην Διονύσιον ὑπὸ Ἰωάννου Μινδονίου τοῦ ἱατροῦ, ὃς τις, ἐπαινῶν αὐτὴν, οὕτω λέγει· «Καλλίστος γὰρ καὶ ὀρθότατος πάντων τῶν τύπων ὃς παρῶν· ἔχει γὰρ ἐπιστάτας ἀνδρας σοφία καὶ ἀρετῇ τῶς ἄλλους ὑπερέχοντας, καὶ Νικόλαον τὸν Μαλαξέν, πρωτοπαπᾶν Ναυπλίου, ὃς τις πάσῃ ἐπιμελείᾳ αὐτὰς ἐν Κρήτῃ διώρθωκε κτλ.». Ἐκ τούτου γίνεται δηλόν, ἔτι τότε πρῶτον παρεισθήθησαν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τὰ ποιήματα τοῦ Μαλαξοῦ (Ὁρα περὶ αὐτοῦ Σημ. 3)· καθότι τὸ ἀνωτέρω Μηναίον, τὸ ὁπεῖς εἶναι τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, περιέχει εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀγ. Βλασίου, Ἀπόστιχα, καὶ Αἶνους, καὶ Δοξαστικὸν εἰς τὸν στίχ. τῶν Αἰνῶν· εἰς δὲ τὴν τοῦ ἀγ. Θεόδωρου τῷ Τίρωνος, Πεντηκοσάριον πρὸς τὸ, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἐπιγεγραμμένα πάντα τῷ ἐνόματι τοῦ Μαλαξοῦ. Ὁσαύτως ἀπηντηθήσαν τοῦ αὐτοῦ, Διτὴ εἰς τοὺς μ'. Μάρτυρας (Μαρτ. 9.), Δοξαστικὰ εἰς Ἰωάννην τὸν τῆς Κλίμακος (Μαρτ. 30.), Ἀκολουθία πληρεστάτη καὶ ἐορτάσιμος εἰς τὴν μνήμην Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (Μαρτ. 17.)· ἦγουν Προσόμοια διπλᾶ, Ἀπόστιχα, Αἶνοι, Ἀπολυτίκιον, Πεντηκοσάριον, καὶ δευτέρος Κανὼν, ὃ ἡ ἀκροστιχίς· Σέβω σε Ἀλέξιε τῷ Θεῷ μέροψ, ὁ Μαλαξός.

οἶον τὸ Πεντηκοσάριον, ὑπεθέσθαι πιθανῶς ἐκδοσιν αὐτοῦ ἀρχαιότεραν τῆς τῶν Μηναίων.

Ἀλλ' ἀφέντες τὴν πιθανὴν ταύτην ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν πιθανολογῶσιν ἔτι, μᾶλλον δὲ βεβαῖον καὶ τὰ ἐξῆς ῥηθησόμενα, λέγομεν κατὰ τὸ παρὸν, ἔτι πρώτη γνωστὴ ἐκδοσις τοῦ Πεντηκοσταρίου ταύτεται, ἢ κατὰ τὸ 1568 ἔτος γενεμένη εἰς 4.ον ἀπροσδιορίστως ὑπὸ τίνος· ἴσως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Σπινέλλων. Ἀλλ' ὅς τις ἂν ὑπῆρξεν ὁ τυπογράφος ἐκείνης τῆς ἐκδόσεως τῇ Πεντηκοσταρίῳ, δευτέρα ἐκδοσις αὐτοῦ ἀναφέρεται, ἡ ἐν ἔτει 1579 γενεμένη, εἰς 4.ον καὶ αὐτῇ, μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης· «Τὸ παρὸν βιβλίον τετύπωται Ἐνετίῃσι ἐγγὺς Ἰακώβου τοῦ Λεγγίνου, ἔπερ περιέχει πλεῖστα Τροπάρια, Ἰδιόμελα, Κανόνες τε καὶ Συναξάρια, ἃ, συλλεχθέντα νῦν ἐκ πολλῶν καὶ καλῶν βιβλίων, ἐκ ἧσαν ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς προτυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἄλλων Πεντηκοσταρίοις». Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης γίνεται δῆλον, ὅτι τὸ ἀρχαῖον Πεντηκοσάριον δὲν περιεῖχε τεσσαῦτα, ἔσα τὸ σήμεριν· καὶ β'. ἔτι πρὸ τῆς τῇ Λεγγίνου ἐκδόσεως ὑπῆρξαν καὶ ἑτεραί, πλείετεραι τῆς μιᾶς. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἀπὸ τοῦ 1568 ἕως τῆς 1579 ἔτους διάστημα εἶναι πολλὰ ὀλίγον πρὸς συχνὴν μετατύπωσιν τῆς αὐτῆς βιβλίου, κατ' ἐκείνας μάλιστα τὰς καιρὸς, ἔπεται ἀναμφισβήτως, ἔτι ἡ πρώτη τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐκδοσις ἔγινε πρωϊμώτερα τῆς ἀνωτέρω ἐποχῆς τοῦ 1568 ἔτους.

Ἡ ἐκδοσις αὕτη τοῦ Λεγγίνου εἶναι ἀξιοσημείωτος· διότι εἰς αὐτὴν προσετέθησαν πρῶτον οὐ μόνον τὰ εἰρημένα Ν. τῇ Ξανθοπούλου Συναξάρια, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπ' αὐτῇ ποιηθεῖσα Ἀκολουθία εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν, καθὼς φαίνεται ἐκ τῆς σημειώσεως τῇ τότε διορθωτοῦ, ἣτις, διαμείνασα μετατυπωμένη καὶ εἰς τὰς μετὰ ταῦτα τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐκδόσεις μέχρι τῆς σήμερον, οὕτω λέγει· «Τῇ Πίμπτῃ ἰσπέρας τῆς Διακαινησίμου ψάλλομεν τὴν παρούσαν Ἀκολουθίαν, τὴν γεγενυῖαν παρὰ κυρίου Νικηφόρου Καλλίστου τῷ Ξανθοπούλου, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν καὶ Κυρίαν Δίεποιναν Θεοτόκον τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν· οὐ γὰρ εὗρεμεν ὑπὸ τυπικοῦ τὴν τειαύτην Ἀκολουθίαν, ἀλλ' ἐτίθη δι' ἀγάπην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἡ αὕτη ἐκδοσις περιεῖχεν ἔτι καὶ Μεγίστας Ὁρας εἰς τὴν Πεντηκοστὴν, ὥτως ἐπιγραφόμενας ἐν σελίδι 201. «Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς, ποιηθεῖσα ὑπὸ Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου (3)».

(3) Ὁ Μαλαξός οὗτος ἦτο Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα· ἐγεννήθη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 15. αἰῶνος, ἡ περὶ τὰ τέλη μάλιστα τοῦ πρὸ αὐτοῦ· ἤκμαζε κατὰ τὸ 1538 ἔτος, ὡς φαίνεται ἐκ τίνος υπομνήματος εἰς Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν, ἀνεκδότου ἔτι, καὶ ὑπὸ τῆς ἰδίας χειρὸς τοῦ Μαλαξοῦ εἰς πολλὰ διωρθωμένου, ὅπου ἀναφέρει τὸν τότε θάνατον τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ἐποίησε δὲ οὐ μόνον τὴν ἀνωτέρω Ἀκολουθίαν τῶν Ὁρῶν, ἀλλὰ καὶ Τροπάρια διάφορα, καὶ Μεγαλυνάρια, καὶ Κανόνες, καὶ Ἀγίων πολλῶν ὁλοκλήρους Ἀκολουθίας· ἐξαίρετως δὲ εἰς πάσας τοῦ Προδρόμου τὰς ἐορτὰς Μακαριστάρια, Εὐλογητάρια, καὶ κδ'. κατ' ἀλεξάνδρον Οἶκους. Ἐτι δὲ Εὐλογητάρια εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, Τριψίδια εἰς τὰς πρὸ αὐτῆς 15 νησιτίμους ἡμέρας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα πόμπωλα, χειρόγραφα σωζόμενα πάντα, κωδ. 188 καὶ 198 τῆς ἐν Βενετίᾳ τῇ ἀγίῳ Μάρκου βιβλιοθήκης. Πολλὰ δὲ καὶ τυπωθέντα κατ' ἀρχὰς, ὡς εἴρηται (ἀνωτέρω, καὶ Σημ. 2) κατηργήθησαν ἔπειτα εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἐκδόσεις, καὶ δὲν ἔμειναν, εἰμὴ λείψανα τινά, τὰ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου Μητρεφάνους (Ἰουνίου 4) πρῶτα Προσόμοια, ἄτινα μετὰ τῶν Ἀποστίχων καὶ τῶν Αἰνῶν φέρουσιν ἀκροστιχίδα· Τῷ Μαλαξοῦ· τὰ Καθίσματα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον, καὶ ὁ πρῶτος Κανὼν, ἔχον ὁμοίως ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, Ὁ Μαλαξός· Ὁσαύτως καὶ ἡ ἐν τῷ Εἱρμολογίῳ καὶ Ἀγιασματάρῳ ἐρμηνεία τῆς εὐλογούσης τοῦ Ἱερέως χειρὸς.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Λεσγίνου, ἔγιναν ἀναμφιβόλως καὶ ἑτεραι, τοῦλάχιστον δύο καὶ τρεῖς, καθὼς ἀπαιτεῖ τῆς ἱερᾶς ταύτης βίβλου ἢ χρῆσις· ἀλλ' ἔμως εἰς διάστημα 60 ἐτῶν, οὐδεμία ἄλλη ἀπηντήθη, οὐδὲ ἀναφέρεται ὑπὸ τινος τῶν Βιβλιολόγων, ἔσοι ἀνὰ χεῖρας εὐρέθησαν, εἰμὴ ἢ κατὰ τὸ 1642 ἔτος εἰς φ.ον, γενομένη ὑπὸ Ἰωάννη Πέτρου τοῦ Πινέλλου, δι' ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως Θεοφίλου Ἱερομονάχου, Ζανφουρνάρου τοῦ Πικλήν. Τούτων, ὁ μὲν Ζανφουρνάρος, ἢ, ὡς γράφεται ἄλλῃ, Τζανφουρνάρος, ἐπιστάτησεν εἰς ἐκδοσιν καὶ ἑτέρων βιβλίων Ἐκκλησιαστικῶν· οἷον, τοῦ Τυπικῆς, τῆς Παρακλητικῆς, τῆς Τριωδίας, τοῦ Ἀνθολογίου, καὶ πάντων τῶν Μηναίων σχεδόν, ἀνατυπωθέντων ὑπὸ Ἀντωνίου καὶ Πέτρου τῶν Πινέλλων, ἀπὸ τοῦ 1625 ἕως τῆς 1644 ἔτους. Οἱ δὲ Πινέλλοι ἔτσι εἶναι ἑτεροὶ ἀναμφιβόλως παρὰ τῆς ἀνωτέρω Σπινέλλας, Ἀνδρέαν καὶ Ἰάκωβον τοὺς Στατηροποιούς (Σημ. 2).

Ταύτην τοῦ Πινέλλου τὴν ἐκδοσιν, ἴαν καὶ μετ' αὐτὴν δὲν ἔγινεν ἄλλη, διαδέχεται ἡ πρώτη τοῦ ἡμετέρου γνωστῆ τυπογράφου Νικολάου Γλυκῆ τῆς ἐξ Ἰωαννίνων, γενομένη κατὰ τὸ 1681 ἔτος, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς προσφωνήσεως, τὴν ἐποίαν ἐποίησε τότε πρὸς τὴν ἐντευχόμενῃ ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ἐλλέγιμος Ἱεροδιάκονος Γεώργιος Σηγουρῆς, ὁ καὶ διορθωτὴς τῆς ἐκδόσεως ἐκείνης, περὶ τῆς ἐποίας οὕτω λέγει ἐπὶ τέλους αὐτολεξεῖ· « Ταύτην τὴν ἱερὰν βίβλον, » καθὰ καὶ ἄλλας, ὁ πανευγενέστατος καὶ φιλέλλην Νικόλαος ὁ Γλυκῆς, ἐκ τῶν οἰκείων τύπων καὶ ἰδίων ἀναλωμάτων, τοῖς ὑμετέροις ἐξυδερχέσιν ἔμμασιν ὑπετίθησι. » Λάβετε οὖν αὐτήν, καὶ εἰμὴ πάντα εὐδιόρθωτον εὕρητε, » τὸν τύπον, ἀλλ' οὐ τὸν τυπογράφον, μᾶτε τὸν διορθωτὴν » ἐπαίτιασθε ».

Κατ' αὐτὴν τοῦ Γλυκῆ τὴν ἐκδοσιν, δὲν ἔπαυσε μετατυπυμμένη καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ ἱερὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου βίβλος, μετὰ τῆς αὐτῆς προσφωνήσεως, οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ ἰδίου Γλυκῆ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἰωαννιτῶν τυπογράφων· Νικολάου τοῦ Σάρου, Δημητρίου τε καὶ Πάνου Θεοδοσίου. Ἡ δὲ μετατύπωσις ἔγινε τσεσῦτον συνεχῆς, ὥστε ἕκτοτε μέχρι τῆς σήμερον, εἰς διάστημα 155 ἐτῶν,

ἐκδόσεις αὐτῆς, ἔσας ἢ μικρὰ περὶ τούτων ἔρευνα ἀπηντήτην εὐκόλως, ἀριθμοῦνται ἕως εἰκοσιν· ἔγινον, ἐκ μὲν τῆς τυπογραφίας τῆς Γλυκῆ, ἢ ἐν ἔτει 1703, 1724, 1748, 1769, 1782, 1793, 1801, 1805, 1817, 1820, καὶ 1832, ἤτις εἶναι ἡ τελευταία. Ἐκ δὲ τῆς τῆς Σάρου, ἢ ἐν ἔτει 1704, 1725, 1739, 1746, 1757, καὶ 1765. Τῆς δὲ τῶν Δ. καὶ Π. Θεοδοσίου ἢ ἐν ἔτει 1759, 1794, καὶ 1810.

Ἐκ τῶν ἀπηντήτων τούτων ἐκδόσεων αἱ πλεῖστοι ἀπεσιωπῶσι τὸ ἔνθεμα τοῦ διορθωτοῦ, ἐλίγαι δὲ τινες καὶ ἐνομαζέουσιν αὐτὸν· ὡς ἡ 1704 τῆς Σάρου, τὸν ἐξ Ἰωαννίνων Μεθόδιον Ἱερομόναχον, Ἀνθρακίτην τὴν ἐπωνυμίαν, ἄνδρα σοφὸν καὶ τῆς Διαις Γραφῆς ἔμπειρον, γνωστὸν καὶ ἐκ τινος πονήματος αὐτοῦ ἐπιγραφομένου, Βοσκός λογικῶν προσάτων. Ὡσαύτως ἡ 1725, καὶ 1739 τοῦ αὐτοῦ Σάρου, καὶ 1724 καὶ 1748 τοῦ Γλυκῆ, Ἀλέξανδρον Καγγιλλάριον, Ἰωαννίτην ἀναμφιβόλως καὶ αὐτὸν· ἢ δὲ 1769 τοῦ Γλυκῆ, Ἱεροδιάκονον Σπυρίδωνα Παπαδέπουλεν, Πελοποννήσιον ἴσως. Τῶν δύο τούτων τελευταίων, ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἀπηντήθη διορθωτὴς καὶ ἄλλων βιβλίων Ἐκκλησιαστικῶν, τυπωθέντων εἰς ἀμφοτέρας τὰς τυπογραφίας μέχρι τοῦ 1757. Ὁ δὲ Παπαδέπουλος, τοῦ ἐποίου τὸ ἔνθεμα ἐπιγράφεται ἐμοίως καὶ εἰς ἄλλα πελλὰ βιβλία, διορθωθέντα ὑπ' αὐτοῦ, φαίνεται εἰδημονέστερος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ ἀκλουθίας· καὶ ὑπ' αὐτοῦ πρώτου προσετίθησαν τὰ Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια ἐν τῷ τέλει τῆς Πεντηκοσταρίου τῆς ἀνωτέρω 1769 ἐκδόσεως τοῦ Γλυκῆ, τὴν ἐποίαν ἠκολούθησαν ἀπαρallaκτως καὶ παῖσαι αἱ μετ' αὐτὴν γενόμεναι, εἴτε ὑπὸ τῆς ἰδίου Γλυκῆ, εἴτε ὑπ' ἄλλου τυπογράφου.

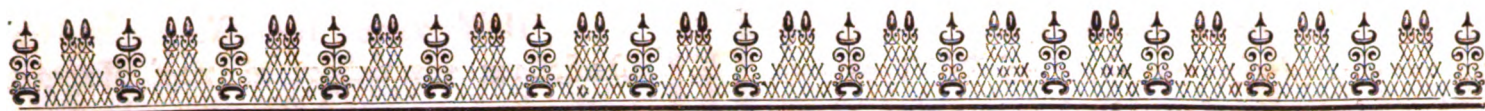
Αὗται εἶναι αἱ μέχρι τοῦ νῦν γνωσταὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐκδόσεις, ἔσοι, ἢ ἀπηντήθησαν πραγματικῶς, ἢ ἐνομασί ἀναφέρονται ὑπὸ τῶν Βιβλιολόγων. Μετ' αὐτάς δὲ προκύπτει τελευταῖον καὶ ἡ παρούσα εἰς φῶς, μηδεμίαν ἄλλην ἔχουσα διαφορὰν πρὸς τὰς προλαβούσας, εἰμὴ κατὰ τὸν Πρόλογον τούτον, ἐρανισθέντα ἐκ πολλῶν κατὰ δύναμιν, χάριν τῶν φιλομαθῶν καὶ περιέργων, ὑπὸ

ΒΑΘΟΔΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

Ἐγρᾶφη ἐν ἔτει σωτηρίῳ, 1836, κατὰ μῆνα Ἰούνιον, ἐν τῇ εὐκλειῇ τῶν Κερκυραίων πόλει, ἔνθα καὶ ἡ Βίβλος ὅλη διωρθώθη κατὰ δύναμιν.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῇ ἈΓίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα

Περὶ ὥραν Ὁρθρου σημαίνουνσι πάντα τὰ σήμαντρα (*). Καὶ ὁ μὲν Ἐκκλησιάρχης διανέμει τοῖς Ἀδελφοῖς τὰ κηρία· ὁ δὲ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου λαμπροφοροῦσιν ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτῶν στολὴν. Εἶτα, λαβόντων, τοῦ μὲν Ἱερέως τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τοῦ δὲ Διακόνου θυμιατήριον, καὶ λαμπάδων προπορευομένων αὐτῶν, ἀπερχόμεθα πάντες εἰς τὸν Νάρθηκα, κρατοῦντες τὰ κηρία ἡμμένα, καὶ ψάλλοντες τὸ, Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, κτλ. Καὶ ἐν μὲν τῷ Ναῷ ἐναπομείνας μόνος ὁ Κανδηλάπτης, ἄπτει τὰ κηρία πάντα, καὶ τὰς κανδηλάς· καὶ ποιήσας πυρεῖον, καὶ βαλὼν εἰς αὐτὸ θυμίαμα, τίθησιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Ἐν δὲ τῷ Νάρθηκι, προευντρεπισμένου ὄντος Τετραποδίου ἔμπροσθεν τῶν Βασιλικῶν Πυλῶν, οὐσῶν κεκλεισμένων, ἀποτίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἀναγινώσκει συνήθως τὸ Β'. Ἐωθινόν, Διαγενομένου τῷ Σαββάτου, κτλ. Μετὰ ταῦτα, λαβὼν εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν, λέγει·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἡμῶν ἀποκρινομένων τὸ, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὸ παρὸν

(*) Κατὰ τὴν σήμερον ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐτι τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις, τὰ σήμαντρα ταῦτα, καὶ ἐξαιρέτως οἱ κώδωνες (καμπάναι), σημαίνουνσι πάντα ὁμοῦ, ὅταν ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνήσῃ τὸ Τροπάριον, Χριστὸς ἀνέστη.

Τροπάριον, εἰς Ἦχον πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Λέγεται δὲ τὸτο τρίς ὑπὸ τῷ Ἱερέως, καὶ τρίς ὑπὸ τῶν Χορῶν ἄνευ Στίχων. Εἰδ' οὕτω λέγει τοὺς ἐπομένους Στίχους ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος· καὶ ἑκάστον δὲ Στίχον, ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ αὐτὸ Τροπάριον.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθῇ-
τωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλείπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθή-
τωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα. Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας.

Ὁ Χορός. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χα-
ρισάμενος.

Συναπτὴ μεγάλη· μεθ' ἣν ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, ... Καὶ ἀνοιγθει-
σῶν τῶν πυλῶν, εἰσοδεύει ὁ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ
Διάκονος, προπορευομένων πάλιν τῶν λαμπά-
δων. Ὁ δὲ Προεστώς, ἐφεπόμενος μετὰ τῶν

Ἀδελφῶν, ἄρχεται τοῦ Κανόνος. Ὑάλλονται δέ οἱ μὲν Εἰρμοὶ ἀνά δύο, τὰ δὲ Τροπάρια εἰς ἑβ'. καὶ αὖθις ἔσχατον Καταβασίαι οἱ αὐτοὶ Εἰρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν. Ποιεῖ δὲ τὴν ἑναρξιν τοῦ Κανόνος ἐξάπαντος ὁ Προεστώς, καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τοῦ Χοροῦ μέρος, εἰ καὶ τὸ ἀριστερὸν ἴσως λαγχάνῃ· ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γίνεται ἡ ἀρχὴ τῆ μερισμοῦ τῆς τῶν δύο Χορῶν ἐναρξέως. Ἐν ἐκάστη δὲ Ὡδῇ γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ Βήματος, Συναπτὴ μικρά, καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἑναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν, ποίημα Ἰω. τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνῶμεν λαοί.
» **Π**άσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανά-
» του πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν,
» Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεδίδασεν, ἐπινίκιον
» ᾄδοντας. Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα,
τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χρι-
στὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα,
τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφρανέσθωσαν, γῆ
δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος,
ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐ-
γήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τὸ. Χριστὸς ἀνέστη, γ'. Τὸ, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς,
ἅπαξ (ἅπερ λέγονται εἰς ὅλας τὰς Ὡδαίς).
Εἴτα, Συναπτὴ μικρά· μεθ' ἣν Ἐκφώνησις· Ὁ-
τι σὸν τὸ κράτος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, ἐκ ἐκ πέτρας
» **Α**γίου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθα-
» ρίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμνήσαντος Χριστοῦ,
» ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε
καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω
γούν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἣ
ἐστερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρο-
μαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυρού-
μην σοι χθὲς· αὐτὸς με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν
τῇ βασιλείᾳ σου.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίνωμεν.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ,
καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα
τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν
ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζη-
τεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάρ-
γανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς
ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι
ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τῷ σωζόντος τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων.

Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θειόγυρος Ἀβ-
» **Β**ακὴμ, στήτω μεθ' ἡμῶν, καὶ δεικνύτω,
» φαισφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
» Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χρι-
» στὸς ὡς παντοδύναμος. Τροπάρια.

Αρσεν μὲν, ὡς διανοῖξαν τὴν παρθενεύσαν
νηδὺν, πέφηνε Χριστός· ὡς βρωτός δὲ, ἀ-
μνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ, ὡς ἄγευστος
κηλῖδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀ-
ληθής, τελειὸς λέλεκται.

Ος ἐνκαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν,
στέφανος χρηστός ἐκουσίως, ὑπὲρ πάν-
των τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο· καὶ αὖ-
θις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν
ἐλαμψεν Ἥλιος.

Ο Θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ, πρὸ τῆς σκιώδους
κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ
Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἐκβασιν, ὁ-
ρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστός
ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἀγαθός.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύ-
» **Ρ**ου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπό-
» τη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἡλίου,
» πᾶσι ζῶν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ
Ἀδὲ σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς
τό φῶς ἠπείγοντο, Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ,
Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι
Χριστῷ ἐκ τῆ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ
συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα
Θεοῦ τὸ σωτήριο.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἡγίασται.

Ἰδὴ ἡ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
» συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχης
» πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ
» κήτους Ἰωῆς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρ-
θης τοῦ τάφου, ὃ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου
μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας
ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σῶτέρ μῃ, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς
Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ
Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενὴ τὸν Ἀδὰμ, ἀ-
νασταῖς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Εἰκφώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ
τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέ-
στης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μι-
ροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὃ τοῖς πεσῶσι
παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου ἥλιον, δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ,
προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς
ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας
ἐβόων· ὦ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλεί-
ψωμεν, Σῶμα ζωφόρον καὶ τεθαμμένον· Σάρκα
ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ, κείμενον
ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὡς περ οἱ
Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσω-
μεν τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις,
ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνεκλιμένῳ· καὶ κλαύσωμεν, καὶ
κράξωμεν· ὦ Δέσποτα, ἐξεγέρθητι, ὃ τοῖς πε-
σοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα,
αὐτὴν τὴν ζωφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος,
Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκύλα.

Τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν προσαγορεύομεν Πάσχα, ὅπερ,
τῇ Ἑβραίων διαλέκτῳ, Διάβασις ἐρμηνεύεται· αὕτη
γὰρ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, κατ' ἣν ὁ Θεὸς ἀρχήν τὸν κόσμον ἐκ
τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγε. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ τὸν
Ἰσραηλίτην λαὸν, τῆς Ἐρυθρᾶς διαβιβάσας, ἐκ τῶν τοῦ
Φαραὼ ἀφαρπάξει χειρῶν· ἐν ταύτῃ πάλιν ἐξ οὐρανοῦ κα-

ταβάς, τῇ μητρὶ τῆς Παρθένου ἐνώκησε· καὶ νῦν τὸ ἀν-
θρώπινον σύμπαν, τῶν τοῦ Ἄδου ἀρπάσας πυθμένων, εἰς
οὐρανοὺς ἀνεβίβασε, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα ἤγαγε
τῆς ἀφθαρσίας. Πλὴν καταβάς εἰς Ἄδην, οὐ πάντας ἀνέ-
στησεν, ἀλλ' ὅσοι πιστεῦσαι αὐτῷ ἠρέτισαντο· τὰς δὲ ψυ-
χὰς τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων, βιαίως κρατουμένας παρὰ τοῦ
Ἄδου, ἠλευθέρωσε, καὶ πᾶσι δέδωκε πρὸς οὐρανοὺς ἀνιέναι.
Διὰ τοῦτο, γεγενθότες ὑπερφῶς, μετὰ λαμπρότητος τὴν
Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν, τὴν χαρὰν εἰκονίζοντες, ἣν ἡ φύ-
σις ἡμῶν διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἐπλούτησεν. Ὡσαύ-
τως δὲ, καὶ τὴν τῆς ἐχθρας καταλύσιν, καὶ τὴν μετὰ Θεοῦ
καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγέλων ἑνωσιν, ἀποδεικνύντες, τὸν συνῆθη
διαπραττόμεθα Ἀσπασμόν.

Ἡ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις γέγονεν οὕτω· τῶν στρα-
τιωτῶν φυλασσόντων τὸν τάφον, περὶ μέσον νυκτός, σεισμός
γίνεται· κατελθὼν γὰρ Ἀγγέλως, τὸν λίθον τῆς τοῦ μνη-
μείου θύρας ἀφίστησιν. Ἀναθεωροῦντες τοῖνυν οἱ φύλακες,
φεύγουσι, καὶ πάροδος ἐντεῦθεν ταῖς Γυναιξὶ γίνεται, περὶ
τὸ τοῦ Σαββάτου ὄψε, οἶονεῖ περὶ τὸ μέσον τῆς τοῦ Σαβ-
βάτου νυκτός. Καὶ πρῶτον μὲν ἡ ἀνάστασις τῇ τοῦ Θεοῦ
Μητρί γνωρίμος γίνεται, ἀπεναντίας καθημένη τοῦ τάφου,
ὡς φησὶν ὁ Ματθαῖος, σὺν τῇ Μαγδαληνῇ. Ἀλλ' ἵνα μὴ
ἡ ἀνάστασις ἀμφιβάλλοιτο, διὰ τὴν πρὸς τὴν Μητέρα οἰ-
κειώσιν, οἱ Εὐαγγελισταὶ φασὶ· Πρῶτον φαίνεται τῇ Μαγ-
δαληνῇ Μαρίᾳ. Αὕτη καὶ τὸν ἐν τῷ λίθῳ Ἀγγέλον εἶδε,
καὶ παρακύψασα πάλιν, τοὺς ἐνδον ὄρᾳ· οἱ δὲ καὶ τὴν τῆ
Κυρίου ἀνάστασιν καταγγέλλουσιν. Ἠγέρθη γὰρ, φασὶν,
οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Τρίχει
οὖν, ταῦτα ἀκούσασα, καὶ πρὸς τοὺς διαπύρους τῶν μα-
θητῶν, Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀνάστα-
σιν τοῖσι εὐαγγελίζεται. Ὑποστρεφούσης δὲ ταύτης με-
τὰ τῆς ἄλλης Μαρίας, ὑπήντησεν αὐταῖς ὁ Χριστὸς λέγων
« Χαίρετε » ἔδει γὰρ τὸ φύλον, τὸ πρῶτον ἀκούσαν « Ἐν
λύπαις τέξη τέκνα » αὐτὸ τοῦτο πρῶτον καὶ τὴν χαρὰν
ἐνωτίσασθαι. Αἱ δὲ, τῷ πόθῳ νικώμεναι, προσέρχονται,
καὶ τῶν ἀγχιόντων αὐτοῦ ποδῶν ἄπτονται, ἀκριδέστερον
γινώσκαι βουλόμεναι. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν τάφον
γίνονται· καὶ ὁ μὲν Πέτρος, παρακύψας μόνον περὶ τὸ
μνημεῖον, ἀπῆλθεν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐνδον γίνεται, καὶ
περιεργότερον βλέπει, τῆς τε σινδόνης ἄπτεται, καὶ τοῦ
σουδαρίου (*).

Πάλιν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ περὶ ὄρθρον ἤκει μετ' ἐτέρων
γυναικῶν, τὰ ὁραθέντα πιστώσασθαι ἀκριδέστερον. Περί
δὲ ἔξω ἐστῶσα, ὠδύρετο· ἐνδον δὲ τοῦ τάφου παρακύψα-
σα, ὄρᾳ δύο ἀγγέλους, ἀστράπτοντας τῇ λαμπρότητι, καὶ
ὡς περ ἐπιτιμῶντας αὐτῇ, καὶ λέγοντας· « Γύναι, τί κλαίεις,
τίνα ζητεῖς; Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσταυ-
ρωμένον; ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε ». Καὶ εὐθέως ἀνίστησαν
ἐμφοδοί, ἰδόντες τὸν Κύριον. Διὸ ἐκείνη στραφεῖσα ὀπίσθεν,
βλέπει τὸν Χριστὸν ἐστῶτα· κηπουρὸν δὲ εἶναι αὐτοῦ οἰη-
θεῖσα, (ὅτι ἐν τῷ κήπῳ τὸ μνημεῖον ἦν) λέγει « Κύριε, εἰ
σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκες αὐτόν; καὶ γὰρ
αὐτόν ἀρῶ ». Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς Ἀγγέλους νευσάσας, ὁ
Σωτὴρ « Μαρία » φησὶ πρὸς τὴν Μαγδαληνὴν. Ἡ δὲ,
τῆς γλυκειᾶς καὶ συνήθους τοῦ Χριστοῦ αἰσθημένη φωνῆς,
ἀψαθαι αὐτοῦ ἠθέλην· ὃ δὲ λέγει· « Μὴ μου ἄπτου·
οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου, καθὼς αὐτῇ
λογίξῃ, ἐτι ἀνθρώπον με εἶναι ὑπολαμβάνουσα· περὶ οὗτο
πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ὅσα τε εἶδες καὶ
ἤκουσας »· καὶ τοῦτο μὲν ἡ Μαγδαληνὴ πράσσει. Ἐπι-
φωσκούσης δὲ πάλιν ἡμέρας, περὶ τὸν τάφον αὖν ταῖς λοι-

(*) Τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου
(κδ'. 12), ἀλλ' ὅρα τὴν ἀκριδέστεραν περὶ τούτου ἱστορίαν εἰς
τὸν Ἰωάν. (κ'. 3-8).

παῖς γίνεται. Αἱ δὲ περὶ Ἰωάννην καὶ Σαλώμην, ἀνα-
τελάντος τοῦ ἡλίου, ἦλθον· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐν διαφο-
ραις ἢ περὶ τὸν τάφον τῶν γυναικῶν ἔλευσις γέγονεν, ἐν
αἷς ἦν καὶ ἡ Θεοτοκος· αὕτη γὰρ ἐστίν, ἣν Ἰωσὴ λέγει
Μαρίαν τὸ Εὐαγγέλιον· τοῦ Ἰωσήφ δὲ ἦν υἱὸς οὗτος ὁ
Ἰωσήφ. Ἐν ἀδήλῳ μέντοι ἐστίν, ὅποιά ὦρα ἀνέστη ὁ Κυ-
ριος· τινὲς μὲν γὰρ ἐν πρώτῃ ἀλεκτρούνων ὥδῃ λέγουσιν·
ἄλλοι δὲ ὅτε ὁ σεισμός γέγονε· καὶ διαφόρως ἕτεροι.

Τούτων δὲ οὕτω γεγενημένων, ἰδοὺ τινες τῶν ἀπὸ τῆς
κουστωδίας ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσι τὰ δια-
πεπραγμένα· οἱ δὲ, ἀργυροῖς τούτους δεξιωσάμενοι, πειθ-
σιν ἀνείπειν, ὡς οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἐκλε-
ψαν αὐτόν. Κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν τῆς παρουσίας ἡμέρας,
τῶν Μαθητῶν εἰς ἐν ἡθροισμένων διὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν φό-
βον, καὶ τῶν Συρῶν ἀσφαλῶς κεκλεισμένων, εἰσεῖσι πρὸς
αὐτοὺς ὁ Χριστός· ὅτι ἐν ἀφάρτῳ ἦν σῶματι· καὶ τὴν
Εἰρήνην, τὸ σύνθημα, τούτοις εὐαγγελίζεται. Οἱ δὲ, τού-
τον ἰδόντες, ὑπερβαλλόντως ἐχάρησαν· καὶ διὰ τοῦ ἐμφυ-
σήματος, τελειώτερον τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐνέρ-
γειαν δέχονται.

Πῶς δὲ τριήμερος ἡ τοῦ Κυρίου ἀνάστασις, γίνωσκε
οὕτως. Ἡ ἐσπέρα τῆς Πέμπτης καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Παρα-
σκευῆς, (οὕτω γὰρ τὸ νυχθήμερον οἱ Ἑβραῖοι μετροῦσιν)
ἡμέρα μία. Τῆς Παρασκευῆς πάλιν ἡ νύξ καὶ τὸ Σάβ-
βατον ὅλον, ἕτερον νυχθήμερον· ἰδοὺ ἡμέρα δευτέρα. Ἐ-
τερον νυχθήμερον πάλιν ἡ τοῦ Σαββάτου νύξ, καὶ ἡ τῆς
Κυριακῆς ἡμέρα, (ἀπὸ μέρους γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸ ὅλον κα-
ταλαμβάνεται) ἄλλο νυχθήμερον· ἰδὲ καὶ ἡμέρα τρίτη. Ἡ
καὶ οὕτω. Τρίτῃ ὥρᾳ τῆς Παρασκευῆς ἐσταύρωται ὁ Χρι-
στός· εἴτα, ἀπὸ ἑκτῆς ὥρας ἕως ἐννάτης, σκότος ἐγένετο·
τῆτο νύκτα νόησον· ἰδὲ ἀπὸ τρίτης ἕως ἐννάτης ἐν νυχθί-
μῳ. Εἴτα πάλιν μετὰ τὸ σκότος, ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ
τῆς Παρασκευῆς· ἰδὲ δύο νυχθήμερα. Ἡ ἡμέρα τῆς Σαβ-
βάτου, καὶ ἡ νύξ αὐτοῦ πάλιν, ἰδοὺ τρία νυχθήμερα. Εἰ
δὲ εἰς τὴν τρίτην ἐπαγγελιάμενος ἐνεργεῖν ἡμᾶς ὁ Σω-
τὴρ, συντομώτερον δισπράξατο τὴν ἐνεργεσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, γ'.
Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, γ'. Εἴτα
ταῖς λοιπαῖς Ὡδαῖς τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενό-
» μενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
» καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει
» εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέ-
» ρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου
ἐδράμον· ὃν δὲ ὡς θνητὸν, μετὰ δακρύων
ἐζήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν,
καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστέ Μαθη-
ταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδῃ τὴν κα-
θαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίᾳ ἀπαρ-
χήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν
μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερ-
ένδοξον.

Ως ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σω-
τήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπρο-
φόρου ἡμέρας, τῆς ἐγέρσεως οὕσα προάγγελος,
ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς,
πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ἐκφώνησις. Εἴη τὸ κράτος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
» Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν
» ἐορτῇ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ
» εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος,
τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέ-
ρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινω-
νήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Αρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών, καὶ
ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἠκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς
φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσ-
σης, καὶ ἐώας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦν-
τα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦ-
μα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύ-
σις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε, εἰς σέ βεβαπτί-
σμεθα, καὶ σέ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Ἐκφώνησις. Ὅτι εὐλόγηται.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
» γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χό-
» ρευε νῦν, καὶ ἀγάλλῃ Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρ-
» που Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Ω θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς!
μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσε-
σθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ· ἦν οἱ
πιστοὶ, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες, ἀγαλ-
λόμεθα.

Ω Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ·
ὦ σοφία, καὶ Λόγε, τῇ Θεοῦ καὶ δυνάμει·
δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σέ αἰνοῦσι.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ
Κύριος, τριήμερος ἐξανέστη, Ἀδάμ ἐγειρας

ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα
τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱστιῶμεν Στίχ. ἡ. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.
καὶ τοῦ Πάσχα δ'.

Τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'. ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῆς
Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτῆς.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριο Πάθος,
καὶ δοξαζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ο΄ σταυρόν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον κα-
ταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ὡς μόνος
παντοδύναμος.

Ο΄ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον
ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ,
ἀξιώσον ἡμᾶς, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ
δοξάζειν σε.

Τὴν Θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξαζόν-
τες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. Ἐτέχθης ἐκ
Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί.
Ἐ΄παθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκῆσίως ὑπέμεινας
σταυρόν. Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ πα-
σταδος προελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον. Κύ-
ριε, δόξα σοι.

Εἶτα τὰ Στιχηρά τῆ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων
αὐτῶν. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται·
Πάσχα καινόν, ἅγιον· Πάσχα μυστικόν·
Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυ-
τρωτής· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα
τῶν πιστῶν· Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Πα-
ραδείσου ἀνοῖξαν· Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πι-
στους.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦτε ἀπὸ θείας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν
χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ·
τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν
Βασιλέα Χριστὸν, Θεασαμένη ἐκ τῆς μνήματος,
ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθροῦ βαθέος, ἐπι-
στάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὐ-
ρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ
αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε·
Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί
θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦ-
σαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν.

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα·
Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε·
Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυσσώμεθα· ὡς
Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σή-
μερον, ὡς περ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστὸς,
τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε
Ἀποστόλοις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ
πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυσσώμεθα·
Εἰπώμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισθῶσιν ἡμᾶς· Συγ-
χωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω
βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ τρίτου, καὶ ψάλλο-
μεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις ἂν ἀσπάζωνται
οἱ Ἀδελφοὶ ἀλλήλους· ὁ δὲ Ἀσπασμὸς γίνε-
ται οὕτω.

Λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ
ἵσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος·
ὁ δὲ Καθηγούμενος ἐλθὼν, καὶ ἀσπασάμενος
τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ἱερέα, λαμβάνει
αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἵσταται ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ Ἱερέως. Εἶτα οἱ Ἀδελφοὶ πάντες,
κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ
ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν Ἱερέα, καὶ τὸν Κα-
θηγούμενον, καὶ ἵστανται κἀκεῖνοι ἔνθα ἂν τύ-
χωσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν Ἀσπασμὸν, ἀναγινώσκεται ὁ
κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χρυσοστόμου, παρὰ τῆς
Ἡγουμένης, ἢ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου· ἵστανται δὲ
οἱ Ἀδελφοὶ ἅπαντες, καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀ-
ναγνώσεως.

Τῇ ἐν ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννῃ, Ἀρχιεπισκόπῳ Κων-
σταντινουπόλεως, τῷ Χρυσοστόμῳ, Λόγος κατηχητικὸς εἰς
τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σω-
τηριώδους Χριστῆς τῆς Θεῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω
τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύ-
ρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω
χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ.
Εἴτις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ
δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰρ-
γάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα.
Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἤλθεν, εὐχαρίστως

έορτασάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἑκτὴν ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιαζών. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. Ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. Καὶ τὸν ὑστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει. Κάκεινῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται. Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται. Καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. **Η'** τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίξεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταιίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβεῖσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος. Ἔσβεσεν αὐτὸν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἔσκυλευσε τὸν Ἀδὴν, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἀδὴν. Ἐπικράναν αὐτόν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο πρόλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· Ὁ Ἀδὴς, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἔλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἔλαβε γῆν, καὶ συνῆντησεν οὐρανῷ. Ἔλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σὺ, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, Ἀδὴ, τὸ νῆκος; Ἀνέστη

Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτῶκασιν δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Η' τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρρὸς, ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκημένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρὸς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχοι τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Κεφάλαιον μδ'.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τῆς Πάσχα, Ἑσπέρας τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι., καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἦχος α'. καὶ τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ τὰ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Σήμερον ὁ Ἀδὴς στένων βοᾷ· καὶ τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα τὸς δ'. δ'. Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωϋσῆς. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον δὲ οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Σοφία· καὶ ἀναγινώσκει τὸ πρῶτον Ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν· εἶτα τὰ ε'. Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τὰ ἐπιλοιπα Ἀναγνώσματα τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὴν παννυχίδα τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. Καταβασία, τὸν Εἰρμὸν τῆς ἡμέρας, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ τρίτης ὥδης, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Οἶκος· εἶτα Κάθισμα τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· καὶ ἀνάγνωσις. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μνηύματα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν τῇ δ'. ὥδῃ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Μετὰ τὴν ἐννάτην, Τρισάγιον· Τροπάριον, Ὅτε κατηλθες πρὸς τὸν θάνατον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἡ Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις τῆς ἡμέρας, ἐν ἧ ὁ Ἐκκλησιαρχὴς διανέμει τὰ κηρία.

Ὁ δὲ Κανὼν ἡλπίτης σημαίνει τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν. Καὶ μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῷ Νάρθηκι, προπορευομένου τῷ ἱερέως μετὰ λαμπάδων. Καὶ κλεισθεῖσάν τῶν πυλῶν, Συμῖα ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ Νάρθηκι ἅπαντας, ὡς ἔθος ἐστίν. Εἶτα ἱσταται ἐμπροσθεν τῶν Βα-

σιλικῶν πυλῶν, καὶ θυμῶν σταυροειδῶς κατὰ ἀνατολὰς ἐκ γ', λίγων· Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. Καὶ ἡμῶν ἀποκρινομένων τὸ, Ἀμήν, ἀρχεται ὁ Ἱερεὺς τὸ Τροπάριον· Ἦχος πλ. α'. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Ἀδελφοί. Λέγεται δὲ τρίς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ τρίς παρὰ τῶν Ἀδελφῶν ἀνευ Στίχων. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τοὺς Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, κτλ. ὡς προεγράφη, σελ. 4. Καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς γεγωνυτέρᾳ φωνῇ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· καὶ ἀνοιγομένων τῶν πυλῶν εἰσοδεύει, προπορευομένων λαμπάδων, καὶ τῷ Προεστῶτος συνεφεπομένῃ, καὶ τῶν Ἀδελφῶν ψαλλόντων τὸ, Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡμεῖς χαρισάμενος.

Μετὰ δὲ τὸ εἰσελθεῖν τὸν Ἱερέα εἰς τὸ Ἱερατεῖον· Δόξα. Ἦχος δ'. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰς οὕτως ἡ Συναπτή· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ἀρχεται ὁ Προεστῶς· Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί· καὶ ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ε'. Καταβασία· τοὺς Εἰρμῶς τῶν δύο Κανόνων, ἀνά μέρος οἱ δύο Χοροί. Ἀπὸ τρίτης ὥδης, Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, καὶ Ἀναγνώσις εἰς τὸν Θεολόγον· Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου σήσομαι. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀναγνώσις· Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιᾶ. Εἶτα, Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν· Ἀναστᾶσα Μαριὰμ· εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐκ γ', ἀνευ τῷ Πεντηκοστῇ. Εἰς οὕτως ἡ ζ'. Ἐν τῇ δ'. ὥδῃ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλᾶριον· Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ἀπαξ· καὶ τῆς Ἑορτῆς, δις.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἦχος α'. καὶ τῆς Ἑορτῆς, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον, Προσόμοια γ'. μετὰ τῶν Στίχ. αὐτῶν. Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας — Καὶ, Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν. Εἶτα, Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ εὐθὺς τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχ. αὐτῶν. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραυνέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ὁ Ἀσπασμός, ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τῷ Ἱερέϊ, καὶ Ἀπόλυσις. Αἰτὴ δὲ οὐ γίνεται. Αἱ Ὁραὶ ψάλλονται, ὡς εἰσὶ τεταγμέναι ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῷ Πάσχα, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Εἶτα, Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον. Καὶ νῦν, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐδαπίσθητε. Προκείμενον, Ἀπόστολος, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τοῦ Πάσχα, εἶτα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ καθεξῆς ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Πάσχα.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τῷ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὁραὶ, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυχτικόν, ψάλλονται οὕτω.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'. Εἶτα·

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνούμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριὰμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδῶ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργαντα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τῷ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῷ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόραις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ἀηστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Ὡς ζωφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως, καὶ πασταῖδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον δεῖον σκῆνωμα, Χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις, παναίμωμε Δέσποινα.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Δὲ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν· Καὶ πάλιν ὁμοίως τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. καὶ τὰ λοιπὰ. Τρισεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία, ἐν ταῖς Ὁραῖς, καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, καὶ τῷ Μεσονυχτικῷ.

Ἡ δὲ τῆς Λειτουργίας Ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Ἀντίφωνα.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, καὶ κατ' ὅλην τὴν Διακαινησίμον Ἑβδομάδα.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α'.

Ἦχος β'.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. Πάσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ ὑψηλοτέρᾳ φωνῇ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'.

Ἦχος β'.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἵκτειρήσαι ἡμᾶς.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.
Στίχ. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.
Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.
Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.
Ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί.
Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθῇ.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπτωσαν.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἄρματωλοί.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.
Εἶτα τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, γ'.
Ἡ Ὑπακοή, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον.
Τὸ Κοντάκιον. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουῖα.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος δ'.

Σὺ Κύριε ἀναστάς οἵκτειρήσεις τὴν Σιών.

Στίχ. Ἐξ Οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῇ Χρυσοσόμῃ.
Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον· καὶ τοῦ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, λέγεται τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ὡσαύτως καὶ ἀντὶ τοῦ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ἐν τῇ τραπέζῃ, ἐν ἣ γίνεται παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς μεγάλη εἰς πάντα.

Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν πάντας, προσκομίζει ὁ διαταχθεὶς Ἀδελφὸς ἄρτον ὀλόκληρον, καὶ τίθηναι αὐτὸν ἐν τῷ Παναγιαρίῳ· καὶ λαβὼν τὴν ἐξ ἔθους συγχώρησιν, λαμβάνει τὸν ἄρτον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ μικρὸν ὑψώσας αὐτόν, ἐκφωνεῖ, λέγων· Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ ἡμῶν ἀνταποκρινομένων, Ἀληθῶς ἀνέστη· ἐκεῖνος πάλιν χαράττει Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἄρτου, λέγων· Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἑγερσιν. Καὶ ἡμεῖς τὴν Ὑπακοήν, καὶ τὸ Κοντάκιον· καὶ ψαλλομένου, τοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, ἀσπαζόμεθα τὸν ἄρτον. Οὐκ ἐσθίομεν δὲ αὐτὸν σήμερον, ἀλλ' ὑψοῦμεν μόνον κατ' ἐκάστην, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου· καὶ τότε κλῶμεν αὐτόν καὶ ἐσθίομεν.

Ὁ τύπος οὗτος ὀφείλει γίνεσθαι ἐν τῇ τραπέζῃ, ἥγουν ἐν τῇ ὑψώσει τοῦ ἄρτου, κατ' ὅλην τὴν παρούσαν Ἑβδομάδα. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ἕως τῆς Τετάρτης τῆς πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ ἐκφώνησις γίνεται ὅτω· Χριστὸς ἀνέστη — Ἀληθῶς ἀνέστη — Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν. κτλ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ ταύτης τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν τὴν εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐρμηνείαν τοῦ Χρυσοστόμου, ἣν καὶ τελειοῦμεν μέχρι τῶν Ἀγίων Πάντων.

ΕΤΕΡΑ.

Ἐὰν γίνηται ἀδελφόν τινα ἐκδημησά· πρὸς Κύριον ἐν ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ Ἑβδομάδῃ τῆς Διακαινησίμου, οὐ ψάλλο-

μεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν συνήθη τῶν Κεκοιμημένων Ἀκολουθίαν, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν Ἀναστάσιμον· ἤγουν, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ τρίτου· τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα, τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς δὲ τοὺς Αἶνους γίνεται ὁ Ἀσπασμός, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ἈΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῃ ΚΥΡΙΑΚῃ
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ.

Εἰς τὸ Λυχνικόν, ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ σταῖς κατενώπιον τῆς ἀγίας Τραπεζῆς μετὰ τοῦ Θυματοῦ, σφραγίζει Σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ λέγων·

Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμῶν ἀνταποκρινομένων τὸ, Ἀμὴν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς· Χριστὸς ἀνέστη·γ'. Καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ προεγράφησαν σελ. 1.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. καὶ Ἀνατολικά γ'.

Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ, ἐξήλεψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἑγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερά, καὶ κραταιὰ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἐπλασεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἀγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς Γυναίξιν· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ, καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ Ἑγέρσει σου ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ

τοῦτό σοι βοῶμεν· Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ηνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλῶροι δὲ Ἄδου ἰδόντες σε ἐπτήξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Δόξα.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν· δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου προσπέσωμεν λέγοντες· Ὁ ἐπὶ ξύλου σωρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νομοῦ, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στυλοῦ πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρόν

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου. Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ὑπὲρ τῆ καταξιώθηναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, κτλ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Οἱ ὕψης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Εἶτα Ἐκτενὴς τὸ, Εἰπώμεν πάντες. Καταξίωσον Κύριε. Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν· κτλ.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τῆς Ὁκτωήχου τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῶν Ἀποστίχων.

Ἦχος β'.

Η Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλῶσά το ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τῆ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον, καὶ τὰ ἕτερα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη·γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως, ἄπει
ταῖς κανδηλάς καὶ τὰ κηρία ὁ Κανδηλάπτης.
Εἴτα σημαίνει τὸ μέγα καὶ τὸ σιδηροῦν. Καὶ
συναχθέντων ἡμῶν, βάλλει ὁ Ἱερεὺς τὴν συνήθη
μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, καὶ ἀπέρχεται ἐν
τῷ ἀγίῳ Βήματι. Καὶ λαβὼν τὸ Θυμιατήριον,
ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, ἄνευ
μέντοι τῆς Ἱερατικῆς στολῆς. Καὶ εὐλογῶν,
ἄρχεται τὸ Τροπάριον, **Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.**
Καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτό. Εἴτα Συναπτή. Καὶ μετὰ
τὴν Ἐκφώνησιν ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος, **Ανα-
στάσεως ἡμέρα, καὶ τὰ λοιπά,** ὡς προδεδηλωται
ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς, ἀπαρραλλάκτως.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι, μετὰ τὸ εὐλογῆσαι
τὸν Ἱερέα, ἐν τῷ ψάλλεσθαι τὸ, **Χριστὸς ἀνέ-
στη, θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν,** ὡς σύνηθες,
καὶ ὅλον τὸ Ἱερατεῖον. Εἰς δὲ τὴν ἐναρξιν τοῦ
Κανόνος, ἐξέρχεται, καὶ θυμιᾷ τὸν ναόν, καὶ
τοὺς Ἀδελφούς, κατὰ τὴν συνειθισμένην τάξιν.

Μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν τῆς Δ'. Ὡδῆς, λέγομεν
τὸ Ἐξαποστειλάρ. **Σαρκεὺς ὑπνώσας, γ'.**

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, **Πᾶσα πνοή, καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.**

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοή καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει
Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον
κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς τὴν ἐκ νε-
κρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι. Πῶς οἱ στρατιῶται
ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διὰ τί
γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς;
Η" τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσ-
κυνεύωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν. Δόξα τῷ πλή-
θει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐ-
κάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐ-
τὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο, εἰπὼν· **Χριστὸς ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρω-
σε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοὶ καὶ
ἀγαλλιᾶσθε.**

Αγγελος μὲν τὸ, Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλή-
ψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν.
Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήμα-
τος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν· ὁ μὲν, ἀντὶ
τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων· ὁ δὲ,
ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων

ἡμῖν· **Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων
Κύριε, δόξα σοι.**

Καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφησαν
εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Κυριακῆς· τὸ, **Χριστὸς ἀ-
νέστη, γ'.** Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία γίνεται ἐν ὅλῃ ταύτῃ τῇ Ἑβδο-
μάδι τῆς Διακαινησίμου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ἀπαρραλλάκτως, ὡς
ἐκεῖ δεδηλωται.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν.

Στίχ. **Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.**

Ἡ Πράξις.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ Ἀ-
πόστολοι εἰς Ἱερουσαλήμ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε.

Κοινωνικόν. **Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε.**

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸ, **Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὰ λοιπά,** εἰς
τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.**

Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου
κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλάνη
κατήρηται· γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζό-
μενον, ὕμνον σοι καὶ ἐκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει
σου Κύριε, καὶ ὁ Παραδείσος πάλιν ἠνέω-
κται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημῶσά σε, ὕμνον
σοι καὶ ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύ-
ναμιν, καὶ Πνεύματος ἀγίου ὕμνῳ τὴν ἐ-
ξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἀκτιστον Θεότητα, Τριά-
δα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνούμεν
Χριστέ· καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὕμνοῦμεν
καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ
πάντες ἰάθημεν.

Υμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου
σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη,
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν Ἀδῇ καταβάς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο, Θαρσεῖτε, λέγων, νῦν νενίκηκα· ἐγὼ εἰμὶ ἡ Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Δόξα.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμελπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες, Χριστὲ ὁ Θεός· Ὁ φωτίσας τὸν κόσμον, τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θαυδρικόν σου τόκον πανσεβάσμι; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱόν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰσόδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον.

Ἦχος βαρύς.

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἑρρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Εἶτα. Εἴπωμεν πάντες· τὸ, Καταξίωσον· Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν, κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου· Ἦχος γ'.

Ο τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρᾶσδεξαι ἡμῶν τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον, φιλάνθρωπε.

Εἶτα τὸ, Πάσχα ἱερόν, καὶ τὰ λοιπὰ· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'· καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ, ἢ τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου.

Κεφάλαιον μέ.

Χρὴ εἶδέναι ὅτι, εἰς φθᾶση ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, Ἐσπείρας τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'· καὶ γ'· στίχους· Δόξα, καὶ νῦν, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὴν Συναπτήν· εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'· Ἦχος β'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον.

Εἶτα τὸ, Φῶς ἱλαρόν, ἄνευ Εἰσόδου. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Τὸ, Καταξίωσον Κύριε. Εἰς τὰ Ἀπόστιχ. Ἦχος β'. Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ· καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμιλα μετὰ τῶν Στίχ. αὐτῶν. Δόξα. Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. λέγει τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, ὡς προδεδῶται. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἦχος β'. καὶ Ἀνατολικὸν ἐν, καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια, γ'. Ἦχος πλ. β'. Βουλὴν προαιώνιον, εἰς σ'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἀπεσπάλῃ ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἰσόδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὰ γ'. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀναστάσεως· καὶ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην· Οὕτως ὁ ψίχας· ἢ Ἐκτενής, τὸ, Πληρώσωμεν, κτλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμ. τοὺς γ', α', τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν. Ἦχος β'. Ἡ Ἀνάστασις σου, Χριστέ Σωτήρ, εἶτα Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ εὐθύς τὰ τρία Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, Ἦχος πλ. α' μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα. Ἦχος δ'. Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, τρίς. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, γ'. ἢ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, καὶ ἢ διάδοσις. Ἀνάγνωσις τῆς Ἑορτῆς.

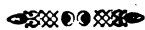
Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὸ, Εὐλογητός, καὶ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ τρίτου, καὶ πᾶς τρεῖς στίχους, Δόξα. Ἦχος δ'. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς· καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα ἡ Συναπτή. Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦγου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θαυμάζοντες, ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ Πεντηκοστοῦ. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα λέγει Στίχον· Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας· καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμιλον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'. Ἀπεσπάλῃ ἐξ οὐρανοῦ. Ὁ Γερύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἰβ'. καὶ Ἐκφώνησις· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς σ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. Καταβάσαι τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Ἀπὸ γ'. φθῆς, Κοντάκιον τῷ Πάσχα, καὶ Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀνάγνωσις· Πάλιν χαρὰς εὐαγγέλια. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην. Ἐν τῇ δ'. φθῆ, ἢ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστιλάριον τοῦ Πάσχα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵμους, ἰστώμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. Ἦχος β'. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια, γ'. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Εἶτα τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ τὰ Στιχηρὰ τῷ Πάσχα, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Εὐφρανίσθωσαν οἱ ἑρανοί. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς· ἢ Ἐκτενής· ἢ Κατήχησις τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἶτα δίδεται ἁγιον ἔλαιον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν· τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· Χρ-

στός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· καὶ τῆς Ἑορτῆς τὸ Τροπάριον. Δόξα, τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀντί δι' τοῦ Τρισαγίου· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον, Ἀπόστολος, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν τοῦ Πάσχα, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΠΡΩΤΉ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Γίνεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα ἀπαραλλάκτως, ὡς προέγραπται.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.

Ἦχος γ'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακες σε Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπληρῶται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν· εὗρεν Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Εν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀφόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Πάσχα ἱερόν, καὶ τὰ λοιπὰ· τὸ Χριστὸς ἀνέστη, γ'.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου· Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Ἡ Πράξις.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκά.

Ἀλληλουϊα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ· Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἐωθινόν ε'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀνασταὶς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

Κοινωνικόν τοῦ Πάσχα.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Τὸν ζωποιοὺν σε Σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες, Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνενκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεὶς· καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ, ὡς Θεὸς διεῖρξας· διὸ προσκυνούμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶθαι θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἐκ φθορᾶς ἡλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον Ἑγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῶν τοῦ Ἄδου αἰλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν, κράζοντες· Ὁ σαυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς καὶ ἀνασταὶς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμῶσι τριήμερον Ἑγερσιν, δι' ἧς κατηνυγάσθη τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν, κράζοντες· Ζωοποιε, παντοδύναμε Σωτὴρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων, πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο

συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, δόξα σοι. Δόξα.

Κύριε, ἡ ἐκ Πατρὸς σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ αἰδῖος· ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἀφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμηνευτος· καὶ ἡ εἰς Ἄδου καθόδος, φοβερά· Διάβολω, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδὲν σέ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, μέλῳ δικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι Ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθέν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συναφῇ δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰσόδος τοῦ Φῶς Ἐκράν. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέθηκε μοι.

Στίχ. Ἐν ἡμέρᾳ ἐλπίσας με τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα.

Στίχ. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.

Εἰς τὸν στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν.

Ἦχος δ'.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξηλείψας· καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἡλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρήμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες, δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου Ἐγέρσιν.

Εἰτα τὸ Πάσχα ἱερὸν, καὶ τὰ λοιπα, ὡς πρὶν, καὶ Ἀπολύσις.

κ.π. α. οὐκ ἔστιν ἡμεῖς σοὶ ὁ Θεός σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

ΠΡΟΪ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἡ Ἀκολουθία πᾶσα τοῦ Πάσχα, ὡς προεδηλώθη.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν στίχους· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Ο Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομεν σοὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας καταράς ἡλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σε, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα Διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σε, χάρας τὰ πάντα ἐπλήρωσας. Διὸ βοῶμεν σοι· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σε, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάγησον ἡμᾶς, πεσόντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χειρὰ σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων μὴ χωριθεῖς, μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλάνθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως· καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος. Εἰτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, ὡς προεγράφη.

Εκτενής, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. β'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἀκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.

Εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης.

Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Διὰ τοῦ τιμίῳ σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἡσχυνάς· καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμβλυνάς· καὶ ἐσώσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Δοξάζομεν σε Μονογενές.

Ο τὴν ἀνάστασιν δίδους τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἐφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐπὶ ἡρώδης πύλαι ὁδοῦνται· εἰσεληλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, Χριστός, λέγων τοῖς ἐν

δεσμοῖς· Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει·
Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ
φιλανθρωπίαν, σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ
ἀθάνατος. Δεῦτε πατρίαι τῶν ἐθνῶν, τοῦτον
προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ
ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν,
ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εσπερινὴν προσκύνησιν, προσφερομέν σοι
τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν
αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ, διὰ σαρκὸς λάμβαντι
τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἄδου κατελθόντι, καὶ
τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀ-
ναστάσεως τοῖς ἐθνέσι δείξαντι. Φωτοδότα Κύ-
ριε, δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν
δοξολογήσωμεν· αὐτῷ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται. Χαίρει
χορὸς Ἀγγέλων· φεύγει Δαιμόνων πλάνη· Ἀδάμ
πεσὼν, ἀνίσταται· Διάβολος κατήρηται.

Οἱ τῆς κουστωδίας, ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν πα-
ρανόμων· Καλύψατε Χριστῷ τὴν Ἑγερσιν,
καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἶπατε, ὅτι, ὑμῶν
κοιμημένων, ἐκ τῆ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός.
Τίς εἶδε; τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ;
μάλισα ἐσμυρнисμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόν-
τα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ
πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν
Προφητῶν, καὶ γινώτε, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἀληθῶς,
ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ παντοδύναμος.

Δόξα.

Κύριε, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θά-
νατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας
τὸν κόσμον τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Εν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου
νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ· Ἐκεῖ Μωϋ-
σῆς διαιρέτης τῆ ὕδατος, ἐκθαῖδε Γαβριὴλ ὑπερ-
ρέτης τοῦ θαύματος. Τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευ-
σεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγάν-
ησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος. Ἡ θαλάσσα, μετὰ
τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ
ἄμεμπος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἑμμανουὴλ,
ἔμεινεν ἀφθορος. Ὁ ὢν, καὶ προὖν, καὶ φανείς
ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἵσδος· τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμεν.

Ἦχος βαρύς.

Εὐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ
ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.

Στίχ. Πρόσχε μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.

Στίχ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν.

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν,

Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῶν
οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁσμά-
των μεγαλύνομεν· ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνατον
κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιάνθρωπος
Κύριος· σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ἀ-
νέστης, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη,
καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΠΡΩΤ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Γίνεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα,
ὡς προδεδηλωται.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν
παρανόμων, προήλθες ἐκ τοῦ μνήματος,
καθὼς ἐτέχης ἐκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ ἔγνωσαν
πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σε Ἀγγελοι· οὐ
ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρα-
τιῶται· ἀμφοτέρα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευ-
νῶσι· πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα τοῖς προσ-
κυναῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀκηκῆσθαι,
ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρί-
ψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος
ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρ-
τύριον τῆς ἀληθοῦς τριήμερου ταφῆς σου· καὶ
προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρού-
μενος. Μέγα σε τὸ ἔλεος, ἀκαταληπτε Σωτῆρ,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἑδραμον, ἐπὶ τὸ μνήμα
τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς πα-
θόντα· καὶ προσελθούσας, εἶρον Ἀγγελὸν ἐπὶ
τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα· καὶ
πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος·
εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀπέστη ἐκ νεκρῶν·
ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὡς περ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τά-
φου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κε-
κλεισμένων, πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων
αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω
Σωτῆρ μακροθυμήσας· ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ,

μωλωπας ὑπὴνεγκας· ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κέ-
σμον ἡλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατά-
ληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, τὸ, Χριστὸς ἀ-
νέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος γ'.

Ψάλλετε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλλετε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἡ Πράξις τῶν Ἀποστόλων τῆς ἡμέρας.

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα.

Τῇ ΠΕΜΠΤῇ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλομεν τὴν παροῦσαν Ἀκολουθίαν, τὴν γε-
γονυῖαν παρὰ κυρίου Νικηφόρου Καλλίστου
τοῦ Ἐκκλησιάρχου, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν καὶ
Κυρίαν Δέσποιναν Θεοτόκον, τὴν Ζωοδόχον
Πηγὴν· οὐ γὰρ εὗρομεν ὑπὸ τυπικῇ τὴν τοι-
αύτην Ἀκολουθίαν, ἀλλ' ἐτέθη δι' ἀγάπην τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ι.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁ-
κτωήχου ε'.

Ἦχος πλ. β'.

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου, ἐν
τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες· ἵνα τοὺς ἐν σκότει
θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ,
ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὁ πηγάζων ζωὴν, ἐξ
οἴκειου φωτός, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, κα-
θὼς εἶπεν, ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ
κόσμῳ ἐδωρήσατο· ἵνα πάντες κραυγάζοντες
τὸν ὕμνον, οὕτως εἴπωμεν· Ἡ Πηγὴ τῆς ζωῆς,
τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε, τὸν ὄντα, ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρ-
τωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς
κατοικεῖς· ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς
τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου
Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπί-
πτόντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νε-
κρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καὶ
τὴν Ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζο-

μεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον ἐκ
οἶδαμεν.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας
τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου· ἀ-
νεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμε-
νος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦ-
μεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ
ὑπαμείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τῆς Ζωοδόχου πηγῆς τρία, δευτερεύοντες τὸ α'.
Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πῆνα καὶ παραδόξα, τῶν οὐρανῶν ὁ Δεσπό-
της, ἐπὶ σοὶ τετέλεκε, καταρχαίς Πανά-
μωμε· καὶ γὰρ ἄνωθεν, ἐμφανῶς ἕσταξεν, ὑε-
τὸς καθάπερ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεοτύμφε, Πηγὴν
δεικνύων σε, σύμπαν ἀγαθὸν ἀναβλύζουσαν·
πλημμύραν τε ἰάσεων, ταῖς εὐεργεσίαις προρρέου-
σαν, ἅπασιν ἀφθόνως, τοῖς χρῆζουσι τὴν ῥώσιν
τῶν ψυχῶν, καὶ τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος, ὑδα-
τι τῆς χάριτος.

Πῆνα σε οὐράνιον, καὶ Παραδείσου Παρθέ-
νε, τὴν Πηγὴν τὴν ἔνθεον, ὀνομαζῶ Δέ-
σποινα προσφυστάτα· τῆς γὰρ γῆς ἔδραμεν,
ἡ ῥοὴ καὶ χάρις, τῆς πηγῆς σου τετραμέριαν,
αὐτὴν καλύπτουσα, ξένοις τεραστίαις ἐκάστοτε,
καὶ πᾶσι τὸ αἰτούμενον, γίνεται τὸ ὕδωρ πι-
νόπενον· ὅθεν γεγηθότες, Χριστίνυμοι προστρέ-
χομεν πιστῶς, ἀγιασμὸν ἀρπύζοντες, πάντοτε
γλυκυρρόον.

Πεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἀναβλυσάνεις Παρθένε,
τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τῇ Πηγῇ σου
πάντοτε, Θεοτύμφευτε· δωρεὰν ῥεῖς γὰρ, θα-
ψιλῇ καὶ χύδην, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· τυ-
φλοὺς ἐμβλέποντας, φαίνεις ἐναργῶς προσιόν-
τας σοὶ· χωλοὺς πολλοὺς ἀνώρθωσας, καὶ τοὺς
παρειμένους συνέσφιγξας· τὸν δὲ νεκρωθέντα,
ἐζώωσας προσχύσει τῇ τριττῇ· ὑδρωπικῶν καὶ
δυσπνῶν τε, πάθη ἐθεράπευσας.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγὴ; ἥτις
ἐξ ἀκενώτων θαυμάτων πλημμυροῦσα,
πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν ἐνεργεῖς διὰ ἰάσεων.
Βαβαὶ τῶν μεγαλειῶν, ὧν τοῖς πᾶσιν ἐπιρρέεις!
Ὁ μόνον γὰρ νοσήματα χαλεπὰ ἀπήλασας, τῶν
προσιόντων μετὰ πόθου, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ψυ-
χῶν πάθη ἐκπλύνεις, καθαρίζουσα πανάσπιλε·
σὺν πᾶσι βραβεύουσα καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ

γὰρ ἀχράνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· Αὐτὸν ἡμεῖς, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν Προκείμεναν.

Ἦχος βαρὺς.

Α' γαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος σερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτῷ φωνῆς μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῆς Ὁκτωήχου.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἀγγελοι ὕμνουσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν· Εἴτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Εἶδε βούλει, λέγε πρῶτον τὰ παρόντα Στιχ. τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ζωηφόρος Πηγὴ, κατὰ θαλάσσας πελαγίζουσα θαύματα, πρὸς πᾶσαν τὴν οἰκυμένην, Ὠκεανὲ νοητέ, τὰ Νειλῶα ῥεῖθρα ὑπερβαίνουσα, τῇ χύσει τῆς χάριτος Σιλωαὶ ἄλλος δεύτερος, ὕδωρ πηγάζων, ὡς ἐκ πέτρας παράδοξον, Ἰορδάνου τε, δεξαμένη ἐνέργειαν· μάννα σωτηριῶδες τε, ἐναργῶς τὸ γινόμενον, πρὸς τοῦ ζητοῦντος τὴν χρείαν, πλούσιον ὄντως καὶ ἄφθονον· Χριστοῦ Μητὲρ Κόρη, ἡ προχέουσα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὑμνοῖς ἐν ἑξαίσις Πιστοί, τὴν ἐπουράνιον νεφέλην ὑμνήσωμεν, σαγόνᾳ τὴν οὐρανίαν, τὸν ζωοδότην Χριστόν, ἐπὶ γῆς ἀρρέυστως ὑετίζουσιν· τὸ ζῶν, τὸ ἀλλάμενον, καὶ πηγάζον ἀθάνατα, ὕδωρ τὸ θεῖον· τὴν ἀμβροσίαν τοῦ νέκταρος, τοῦ μηδέποτε, μετὰ πόσιν ἐκρέοντος· δίψαν δὲ τὴν συντήκουσαν, ψυχὰς ἀπελαύνοντος· οὐπερ πίνοντες ἐμφρόνως, ῥεύματα θεῖα προβαλλονται, κοιλίας ἐκ νόου, ἐπομβρίζοντα τοῖς πᾶσι, χάριν τὴν ἄφθονον.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα.

Χαίροις ἡ ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀεννάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἱαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχὺν, ἀσθενῇ καὶ φαύλῃ

ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεῖα καθαρσις· ἡ πηγάζουσα, νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασιν τοῖς προστρέχουσι, πιστῶς τῷ τεμένει σου· μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἀμισθον ὄντως καὶ ἑτοιμον· Χριστοῦ Μητὲρ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν φιλέοργοι ἐν ὕμνοις, σκιρτήσωμεν ἐν ὕδασι, καὶ χορεύσωμεν εὐφραινόμενοι, τοῖς ἀενάως πλημυροῦσι τῆς ζωηφόρου Πηγῆς· Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρέχέτωσαν, καὶ Πηγῆς τὴν χάριν προχεῖτωσαν ἀφθόνως· Βασιλεῖς γὰρ ἔσωσε· τοὺς ἐν κλίνῃ συσχεθέντας δὲ, τῇ προσπαύσει ἐξανέστησε· Ποιμένες τε καὶ σύμπαντες, τὴν ὀμβροφόρον νεφέλην, τὸ σωτήριον ὕδωρ, συνελθόντες ἀρυσώμεθα· οἱ ἐν νόσοις ἀπαλλαγὴν· οἱ ἐν κινδύνοις τὴν ῥῶσιν· τὴν ἀναψυχὴν οἱ ἐν δίψει· τὰ ὄμματά τε οἱ τυφλοὶ· οἱ κωφεύοντες τὴν εὐηκοίαν· τὴν ἰατρείαν οἱ καχεκτῆντες· οἱ ἐν θανάτοις τὴν ζωηφόρον· οἱ πάντες τὴν πανταχοῦ πιστοῖς προῤῥέουσιν, ὕδατα σωτηρίας, ἀνακροτήσαντες, οὕτω κράζωμεν· Ἀείζωα προχέουσα νάματα, ἐκ Πηγῆς ἀγνῆ, μὴ διαλίπῃς Παρθέने, πρεσβεύουσα πάντοτε ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου Πρωΐ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ἦχος α'.

Ὡδὴ α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Καθαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις.

Ὁ οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως.

Εἴτα τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νῦν πηγάσαις μοὶ Παρθέने, Θεοτόκε Πηγὴ, χάριν διδοῦσα λόγου, ὡς ἀνυμνήσω σου πηγὴν, τὴν βλυσταίνουσαν ζωὴν, καὶ χάριν πιστοῖς· σὺ γὰρ ἐνυπόστατον Λόγον ἐπήγασας.

Ἰατρεῖον ὑπὲρ φύσιν, ὁ ναὸς σε σεμνὴ, δεικνύται πᾶσι Κόρη· ἐκ γὰρ θανάτου προφανῆς, τῆς προσρέχοντος πιστοῦς, σαφῶς ἀνίστα, καὶ πᾶσι τὴν ἄφθονον, ἀναβλύζει γλυκύτητα.

Καταρρέεις οὐρανόθεν, ἀκενώτως ἡμῖν, χάριτας ὄντως μόνη· τὸν γὰρ τυφλώττοντα ποιεῖς, ἀναβλέπειν πρὸς τὸ φῶς, βορβόρῳ καὶ νῶ, φωνήσασα ἄνωθεν, ὑπὲρ ἔννοιαν τῷ Λέοντι.

Η κοινὴ φιλοτιμία, τῇ βροτείᾳ σεμνῇ, Χαῖρε Μαρία, Χαῖρε· ὁ γὰρ τῶν ὄλων ποιητής, ἐπὶ σοὶ ὡς περ σταγῶν, κατέβη σαφῶς, Πηγὴν σε ἀθάνατον, ἀναδείξας Θεόνυμφε.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα. κτλ.

Ὡδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ.

Τῆς Θεοτόκου.

Φωτεινόν σε ἅγιον ναόν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὄλων Κόρη ἐπίσταμαι· καὶ ἀφθαρσίας πηγὴν, τὸ ὕδωρ προρρέουσιν Χριστόν, ἐξ οὗ ποτιζόμεθα.

Οσὴν χάριν Δέσποινα Πηγὴ, Αὐτοκράτορι δίδως οὖρων τὴν πρόοδον, ἐπεχομένην δεινῶς, τοῦ λίθου ὑπόσασιν φρικτὴν, τῷ ὕδατι λύσασαν.

Ρέει χάρις ἀφθονος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε Παρθένε χύδην πηγάζουσα· χωλοὶ σκιρτῶσιν ἐν σοὶ, λεπρῶν καθαρίζεται πληθύς, καὶ Δαίμονες πνίγονται.

Ολοὶς νέμεις ἱάσιν πιστοῖς, βασιλεῦσι, δημόταις καὶ πένησιν, ἄρχουσι, πτωχοῖς, πλουσίοις κοινῶς, τὸ ὕδωρ προχέουσα Πηγὴ, ἀποίκιλον φάρμακον.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες.

Εἴτα, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωηραὶν, τὴν πηγάζουσαν ρεῖθρα θείαν Πηγὴν, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τὴν χάριν αἰτούμενοι· καὶ ἑκάστην βρῦει, καὶ γὰρ τὰ ἱάματα, ὡς ποταμῶν τὰ ρεύματα, δεικνύσα ἐλάχιστα. Ὅθεν κατὰ χρέος, προσιόντες ἐν πόθῳ, πιστῶς ἀρρύσώμεθα, ἐκ Πηγῆς ἀνεξάντλητον, ῥῶσιν ὄντως ἀθάνατον, δροσίζουσιν σαφῶς τῶν εὐσεβῶν, ταῖς καρδίαις, καὶ χεῖλεσιν ἐκβοήσωμεν· Σὺ εἰ τῶν πιστῶν τὸ παραμύθιον.

Ὡδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός,

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ.

Peuticostario.

3

Τῆς Θεοτόκου.

Υπὲρ τὴν ψάμμον ἀληθῶς, καὶ ταῖς σταγόνας ὑετῶν, πέφυκε Παρθένε τὰ πλήθη, τῆς Πηγῆς τῶν ἔργων σου, ἀκαταπαύστως ῥέοντα, ἅπασαν ἐπὶ χθόνα πλουσίως, πάντα νοσοῦντα δεινῶς, τάχος ἰώμενα.

Κατασχεθέντα γυναικὸς, ὑπὸ καρκίνου τὸν μαζόν, ὕδωρ ἐπιχεῖται Παρθένε, τῆς Πηγῆς σου Δέσποινα· καὶ παραυτίκα πέπαυται, πάθη θανατηφόρα τῷ ρεῖθρῳ, καὶ ὁ καρκίνος ὀρθά, βαίνειν ἐγνώρισεν.

Ακατανόητον ἐν σοὶ, καὶ ὑπὲρ φύσιν τὸ πραχθέν, ἐνεσι σαφῶς Θεοτόκε· τὸ γὰρ ὕδωρ γίνεταί, τὸ τῆς Πηγῆς σε ἱάμα, νόσων θανατηφόρων ἐναντίον, ὅπερ ἡ φύσις, σαφῶς οἶδεν οὐδέποτε.

Αεὶ θανατοῖ με ὁ ἐχθρός, ταῖς ἐνηδόνοισι προσβολαῖς, Δέσποινα Πηγὴ Θεοτόκε, μὴ παρίδης, πρόφθασον, ἡ ταχινὴ βοήθεια· τούτῃ δὲ τῶν παγίδων με λύτρου, ἵνα ὑμνῶ σε αἰετὴν πολυῦμνητον.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ ε'.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι.

Τῆς Θεοτόκου.

Λαλούμενα Κόρη Παρθένε, τὰ τῆς Πηγῆς σε τῷ ὄντι τεράσια, καταπλήττει τῶν βροτῶν διάνοιαν· ὑπὲρ γὰρ φύσιν πέφυκε, πάντας πιστοὺς ἀγιαζόντα.

Ιστορήσε πόκος τὸ Μάννα, καὶ Σιλωὰμ καὶ ἡ πέτρα πηγάζουσα, Σολομῶντος ἡ στοὰ τὴν χάριν σου, τὰ Ἰορδάνεια νάματα, καὶ ἡ πηγὴ Σαμαρείτιδος.

Σταγόνες σου Κόρη Παρθένε, αἱ τῆς Πηγῆς καὶ νεκρὸν ἀνεζώωσαν· ὑπὲρ λόγον τὸ πραχθέν καὶ ἔννοιαν! τὰ σὰ γὰρ πάντα πάντα γνε, λόγον νικᾷ τὸν ἀνθρώπινον.

Τὰ πάθη μου Κόρη ἱάσαις, τῆς αἰμορροΐας πηγὴν ἡ ξηράνασα, καὶ τὸ ῥίγος, τῆς φλογὸς τὴν ἀναψιν, καὶ ἐκτικὴν διάθεσιν, οὖρων δεσμά καὶ γαστρορροίαν.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ὡδὴ ς'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα.

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον.

Τῆς Θεοτόκου.

Οἱ λόγοι τοῦ λόγου ὡς ὄντως πηγὴν, ἀνυμνοῦσί σε Ἀγνή· τῆς σοφίας βυθὸν γὰρ,

ὡς ὑπὲρ λόγον γεννᾷς, τὸν κρεμάσαντα, ἐν αἰ-
θέρι ταῖς ῥοαῖς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδωρ.

Υπὲρ τὴν τῶν κλιμάκων φορὰν ἀπειλοῦ-
σαν συντριβὴν, τοὺς ἐκεῖσε ζωγράφους, ὡς
παναγία Πηγὴ, διασώσασα, καὶ λαὸν ὑπὸ σει-
σμοῦ, πεπτωκότος τοῦ δόμου.

Τὰς μήτρας ἀγόνους στεριώσει τοπρὶν, δια-
λύεις ἐμφανῶς, τῆς Πηγῆς σου τῷ ῥείθρῳ·
καὶ γὰρ ὡς τέξασα σὺ, παρθενεύουσα, τὸν Δε-
σπότην τοῦ παντός, καὶ τοὺς τόκους βραβεύεις.

Οὐ λόγος, οὐ νοῦς, οὐδὲ γλῶττα τὸν σὸν, ἐξ-
ισχύουσιν Ἀγνὴ, τοκετὸν εὐφημῆσαι· ἀλλ'
ἀσθενοῦσιν ἐν σοὶ, καὶ ἐλέγχεται, φιλοσόφων
τὸ σεμνόν, καὶ ῥητόρων κομψότης.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εξ ἀκενώτου σου Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπι-
βραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀεν-
νάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ
Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε
δρυσίζεῖν με σῇ χάριτι· ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε
ὑδωρ σωτήριον.

Ὁ Οἶκος.

Αἴχραντε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀρρήτως, Πα-
τὴρ τὸν προαιώνιον Λόγον, πλάτυνόν μου
τὸ στόμα σεμνὴ, συνεισφέρουσά με πρὸς τὸν
σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων
τῇ Πηγῇ σου ταῦτα.

Χαῖρε πηγὴ, χαρμονῆς ἀλλήκτου· χαῖρε ῥοή,
καλλονῆς ἀρρήτου.

Χαῖρε, νοσημάτων παντοίων καταλύσις·
χαῖρε, παθημάτων ποικίλων κατὰκλυσις.

Χαῖρε ῥεῖθρον διειδέστατον, ὑγιαζὼν τοὺς
πιστοὺς· χαῖρε ὕδωρ χαριέστατον, τοῖς νοσοῦ-
σι πολλαπλῶς.

Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον·
χαῖρε κῆμα καρδίας, ἀμβροσίαν προῤῥέον.

Χαῖρε κρατὴρ τοῦ μάννα ζωήρῃτε· χαῖρε
λουτήρ καὶ νέκταρ θεοῤῥέυστε.

Χαῖρε, πορθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα· χαῖρε,
φλογμὸν ἀρρώστιας σθεννῦσα.

Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, ἐορτάζομεν
τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποί-
νης ἡμῶν καὶ Θεομήτορος, τῆς Ζωηφόρου Πη-
γῆς· ἐτι δὲ καὶ μνεῖαν ποιούμεθα τῶν ἐν τούτῳ
τελεσθέντων ὑπερφῶν θαυμάτων παρὰ τῆς
Θεομήτορος.

Στίχοι.

Μάννα, Σιλωάμ, καὶ Στοὰν Σολομῶντος,

Πηγὴν Κόρη σὴν, ἐμφανῶς πᾶς τις βλέπει.

Ο μὲν ναὸς οὗτος, τὸ καταρχὰς συνέστη παρὰ τῇ βα-
σιλείᾳ Λέοντος τοῦ μεγάλου, ὃς καὶ Μακέλλης ὠνό-
μαστο. Χρηστὸς γὰρ ὢν ὁ ἀνὴρ καὶ ἐπιεικέστατος, διὰ
γνώμης συμπάθειαν, πρὶν ἢ τὸν βασιλεῖον ἀναβῆναι θρό-
νον, εἰς ιδιώτας ἐτι ταπτόμενος, ἐκεῖσέπη περ ὢν, ἀνδρα
τινὰ πηρόν, τὰς ὄψεις εὐρὼν παραπαίοντα, ἐχειραγῶγει.
Καὶ δὴ πλησίον τοῦ τόπου γενομένων, δίψει ἀπείρῳ συνέ-
χεται ὁ πηρὸς, καὶ ἱκέτης τῷ Λέοντι γίνεται, ὕδατι ἀνα-
ψύξει αὐτόν. Καὶ ὃς, τὸ ἐκεῖσε συνηρεφές εἰσιὼν, ἀνεξή-
τει· ἦν γὰρ τότε ὁ τόπος οὗτος δένδροις παντοίοις κατὰ-
φυτος, καὶ εὐθαλεῖ τῇ πόα καμῶν. Ἐπεὶ οὖν τὸ ὕδωρ ἐκεῖ
οὐχ εὗρισκε, σκυθρωπάζων ἀνέστρεψε· καὶ ὑποστρέφων, φω-
νῆς ἄνωθεν ἐν μεθέξει γίνεται· « Οὐ χρεὼν σέ — λεγού-
σης — Λέον. ἀγωνιᾶν· τὸ γὰρ ὕδωρ ἐγγύς ». Ὑποστρα-
φεῖς οὖν, πάλιν ἐξήτει· καὶ πολλὰ αὐθις καμῶν, πάλιν τῆς
ἰσῆς φωνῆς ἐν μεθέξει γίνεται· φησὶ γάρ· « Λέον Βασι-
λεῦ, εἰσιὼν τὸ ἐνδότερον συνηρεφές τεῦτο, καὶ τοῦ Σολερῆ
ὑδατος μετὰ χεῖρας λαβὼν, Σεράπειςον τῷ πηρῷ τὴν δί-
ψαν· καὶ τὰς πεπηρωμένας ἐπιχρίσας ὄψεις ἐκείνου, γνώση
αὐτίκα ἧτις εἰμὶ, ἐκ πολλῶν τὸν δε κατοικοῦσα τὸν χώρον ».
Πράσσει ἔν ὡς ἡ φωνὴ διεσάφησε, καὶ παραυτίκα βλέπων
ἦν ὁ πηρὸς. Κατὰ δὲ τὴν τῆς Θεομήτορος προῤῥήσιν, τῇ
Λέοντος βασιλεύσαντος, ὁ ἐπὶ τῆς Πηγῆς ναὸς ἀνεγείρεται
φιλοτίμῳ χειρὶ, ὁποῖος ὁράται τὴν σήμερον.

Θαυμάτων δὲ πλείστων ἐν τούτῳ ἐπιῤῥέοντων, ἐπεὶ με-
τὰ χρόνον καὶ Ἰουστινιανός, ὁ Ῥωμαίων μέγιστος Αυτο-
κράτωρ, τῇ δυσουρίᾳ πιεζόμενος, ἐντεῦθεν ἔσχε τὴν ἰατρίαν,
ἀντιφιλοτιμούμενος τῇ τοῦ Λόγου Μητρί, τὸν μέγιστον ἀ-
νεγείρει νεών· ἐν ὑπὸ σεισμῶν διαφόρων διαῤῥαγέντα, ἐσ-
ύστερον Βασίλειος ὁ Μακεδὼν περιποιήσατο, καὶ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ Λέων ὁ σοφός, ἐφ' ὧν καὶ πλείστα ἡ Πηγὴ ἐνήργησε
θαύματα· ἀποστήματα γὰρ, καὶ δυσουρίας, καὶ ἐκτικὰ,
καὶ ἄλλα μυρία τεθεράπευκε καρκίνων πάθη· καὶ αἱμοῤ-
ροίας διαφόρους Βασιλίδων, καὶ ἄλλων γυναικῶν, καὶ πυ-
ρετῶν διαφόρων ἐσμὸν, τριταϊκῶν τε καὶ ἄλλων ἐμπύων.
Καὶ στερώσεις διέλυσε· δώρημα γὰρ τῆς Πηγῆς ταύτης
ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, τῇ Βασιλίδι
Ζωῇ γεννηθείς. Ἀνήγειρε δὲ καὶ νεκρὸν ἡ Πηγὴ· ἦν δὲ
ἐκεῖνος ἐκ Θεσσαλίας· κατερχόμενος γὰρ πρὸς αὐτήν, τε-
λευτᾷ κατ' ὁδόν· θνήσκων δὲ, καὶ πνέων τὰ λείσθια, ἐπι-
σκήπτει τοῖς ναύταις, ἐκεῖσέπη πρὸς τὸν ναὸν τῆς Πηγῆς
ἀγαγόντας, καὶ κάδους τρεῖς αὐτῷ τοῦ ἐκείθεν πηγάζοντος
ὑδατος ἐπιχέοντας, θάψαι. Γίνεται τοῦτο· καὶ ὁ νεκρὸς,
τοῦ ὑδατος ἐπιχυθέντος, διανίσταται.

Μετὰ δὲ χρόνους, τὸν μέγαν ναὸν πεσεῖν μέλλοντα, φα-
νεῖσα ἡ Θεοτόκος, ὑπανεῖχεν, ἕως οὗ τὸ περιῤῥέυσαν πλη-
θος ἐκφορηθείη. Δαίμονας διαφόρους, τὸ ὕδωρ τῆτο ποθὲν,
ἀπῆλασε· καὶ ἐν φυλακῇ δεσμίους ἀπέλυσε. Τῷ Βασιλεῖ
Λέοντι τῷ σοφῷ, λιθίασιν ἐξιᾶται· καὶ τῇ γυναικὶ Θεο-
φανοῖ λαβρότατον πυρετὸν σβέννυται· τὸν δὲ ἀδελφόν, Στέ-
φανον τὸν Πατριάρχην, τῆς ἐκτικῆς διαθέσεως ἀπολύει·
καὶ Ἰωάννη, τῷ Ἱεροσολύμων Πατριάρχῃ, τὴν ἀκοὴν ἐκ-
τραπείσαν, ἰᾶται. Θεραπεύει πυρετον σφοδρότατον καὶ τῇ
Πατρικίῳ Ταρασίῳ, καὶ τῆς αὐτοῦ μητρὸς Μαγιστρίσ-
σης· καὶ τὸν υἱὸν Στυλιανοῦ δυσουριῶντα ἰᾶται. Σχίζι-
ναν δὲ τινα γυναῖκα, τῆς δυσεντερίας λυτρεῖται. Ὁ δὲ
Βασιλεὺς Ῥωμανός, ὁ ἐκ Λακάπης, καὶ λύσιν καὶ δέσιν
γαστρός τῷ ὕδατι θεραπεύει· ὡσαύτως καὶ ἡ αὐτῆς γυνή.
Ἐν Χαλδίᾳ τὸν Μοναχὸν Πέπεριν, καὶ τὸν αὐτοῦ Μαθη-
τήν, θεραπεύει ἡ Θεομήτωρ δι' ἐπικλήσεως· ὡσαύτως καὶ

τὸν Μοναχὸν Μαθαῖον, καὶ Μελέτιον, πρὸς τὸν Βασιλέα διαβληθέντας. Πατρικίους δὲ καὶ Πρωτοσπαθαρίους, καὶ ἄλλους μυρίους, τίς αὖ διηγῆσαιτο; Λαγχάνει καὶ τῆς ἐπὶ τὸ ἰσχύιον Σαραπείας, καὶ ὁ ἐπὶ τῷ θυμιάματος Στέφανος.

Καὶ ποῖα γλῶσσα, ὅσα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐνέργησε, καὶ εἰς δεῦρο διενεργεῖ, διηγῆσαιτο; ὑπὲρ σταγόνας ὕετῃ, καὶ ἄστρον, καὶ φύλλον πλήθος τὰ θαύματα, ἃ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις κατείδομεν· φαγέδαιναν γάρ, καὶ γάγγραιναν, καὶ διατρήσεις, καὶ θανάσιμα φύματα ἑτέρα, καὶ ἀνθρακας, καὶ λέπραν, καὶ λώβην ὑπερφυῶς ἐθεράπευσε· καὶ ἄλλας ὀγκώσεις γυναικῶν, καὶ ψυχῆς πάθη τὸ πλεον ἰάσατο· καὶ ὀφθαλμῶν ἐπιχύσεις τε, καὶ λευκώματα καὶ ὑέλωπας· ἔτι δὲ καὶ νόσημα ὕδροπος τῷ Βαράγγῳ Ἰωάννῃ· καὶ τῷ ἐτέρῳ Βαράγγῳ, πονηρὰ ἐθεράπευσεν ἔλκη· καὶ τῷ Ἱερομονάχῳ Μάρκῳ, ἐξανθοῦσαν τῆς ἐπιφανείας ὀριμύτητα· καὶ τὴν ἐπὶ πεντεκαίδεκα ἔτεσι δύσπνοιαν ὑπερβάλλουσαν, ἐνταυτῷ καὶ λιθίαισι τοῦ μοναχοῦ Μακαρίου· καὶ ἄλλα πλείστα, ἅπερ ἀριθμῆσαι λόγῳ ἀδύνατον· ἃ δὴ καὶ ἐνέργησε καὶ ἐνεργεῖ, καὶ οὐποτε παύεται.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς· ἐκ γ' ἀμφοτέρω.

Ὡδὴ ζ'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος.

Τῆς Θεοτόκου.

Υδρεύσασθε νοσοῦντες ἰάματα· ἡ πάνταγνος ῥέει γάρ, θείας ἐκ Πηγῆς, τὸν γλυκασμὸν τὸν ἀληθῆ, τὸν χειμάρρουν τρυφῆς ὄντως βλύζουσα· διὸ καὶ πίστει κρουνοὺς, τοὺς ἀφθόνους ἀρυσώμεθα σύμπαντες.

Ξενίζει τοὺς ἀκούοντας Δέσποινα, τὰ ξένα σου τέρατα, πάντας τοὺς πιστοὺς· τοὺς γὰρ ἀλάλους καὶ κωφοὺς, ὡς εὐλάλους δεικνύει τὸ ὕδωρ σου, τοὺς πᾶσχοντάς τε δεινῶς θεραπεύει, καὶ ἴασιν χαρίζεται.

Ανάγεις ἐκ καμίνου τῶν θλίψεων, δροσίζουσα νάμασι, ξένης ἐκ Πηγῆς, τοὺς προσιόντας σοι Σεμνῇ φαγεδαίνης λυτροῦται γὰρ ἄνθρωπος, καὶ λώβης· τὸν δὲ λεπρόν θεραπεύεις, καὶ ἀνθρακας κατέσβεσας.

Νεανίδες καὶ κόραι τὴν Δέσποιναν, καὶ σύμπαντες ἄνθρωποι, πίστει ἐκ ψυχῆς, ἀνευφημῶμεν λαμπρῶς· διατρήσεις γὰρ ἥλων, ὑέλωπας, καὶ ἔλκη τὰ πονηρά, καὶ ὀγκώσεις, καὶ παραλύτον ἰάσατο.

Καταβάσῃ· Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὡδὴ η'.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε.

Τῆς Θεοτόκου.

Θεῖον ἡ Πηγὴ καὶ σεβάσιμον ὕδωρ, προῤῥέει σου Παρθένε· ὕδροπικῶν γὰρ τὸ ῥεῦμα, ἀναχαιτίζει σφοδρῶς, ἐπικλήσει τῇ θείᾳ τῆς χάριτος· διὸ σε τιμῶμεν, Πηγὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντες τὸ σεπτὸν καὶ ζωήρρυντον ὕδωρ, ὑμνήσωμεν προφρόνως· τῆς γὰρ δυσπνοίας τὸ ῥεῦμα κατὰ χώραν ἵστα, καὶ ἐλεύθερον ποιεῖ πρὸς διέξοδον. Βαβαὶ σὼν θαυμασίων! ἀγνὴ Θεοκυήτορ.

Ποῖον εὐφημήσει Πανῦμνητε στόμα τοῦ τόκου σου τὸ ξένον; ἄλλα καὶ νοῦς ὁποῖος, τῶν θαυματῶν πηγὴν περιβλέψαιτο, καὶ λόγοις κροτήσῃεν; οὐκ ἔστι τῇ φύσει ἰσχύς τὰ σὰ θαυμάζειν.

Ολον ἐπὶ σοὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἠφάνισται ἀθρόον, ὡς Βασιλεῖς καὶ Κυρία· Βασιλέα καὶ γάρ, τὴν ἀθάνατον ζωὴν σὺ ἐπήγασας, τὸ ὕδωρ, τὸ μάννα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβάσῃ. Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ὡδὴ θ'.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ.

Ὡς θείας! ὡς φίλης! ὡς γλυκυτάτης σε φωνῆς!

Ὡς Πάσχα τὸ μέγα.

Τῆς Θεοτόκου.

Υδάτων ἀπάντων, Κόρη ὑπέρεκται ἀγνὴ, τῆς Πηγῆς σου τὸ ὕδωρ, ἐμφανῶς δωρούμενον, ἀπαλλαγὴν νοσημάτων δεινῶν, καὶ ταῖς ψυχαῖς, ἅπασαν τὴν ῥώσιν, ὡς ὑπὲρ φύσιν χεόμενον.

Αυτῆρα τῶν νόσων, τὸν νέον ἰδοὺ Σιλωάμ, τῆς Πηγῆς σου Παρθένε, καθορῶμεν ἅπαντες· ὅμματα γὰρ, προσλαμβάνει πηρὸς, ἅπαντες δὲ, ῥώσιν ἀενάως, πρὸς τῇ ζωῇ πορίζόμεθα.

Οἱ ῥώσιν ζητοῦντες, προσδράμετε ἐν τῇ Πηγῇ· ἡ γὰρ Κόρη Παρθένος, ἐνοικεῖ τῷ ὕδατι. Σκίρτα πιστῶν, καὶ εὐφραίνου πληθὺς, οὕτω ὡς χρὴ, ἔξεις τῷ τεμένει, τὴν ἀμοιβὴν τῶν αἰτήσεων.

Υψώθη Πηγῆς σου, τὸ ὕδωρ ὑπὲρ οὐρανοῦς, καὶ τῆς γῆς ταῖς ἀβύσσους, ταῖς ῥοαῖς διέδραμε· τοῦτο ἐστὶν ἀμβροσία ψυχῆς, νέκταρ πιστῶν, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, καὶ ἡ τοῦ μάννα διαδόσις.

Εὐφραίνεις Παρθένε, τὸν Ἀνακτα ὑπερφυῶς, ἀναβλύζουσα χάριν, ἐκ Πηγῆς ἀένναον,

τήτῳ δοῦσα, κατ' ἐχθρῶν τὴν ἰσχὺν, νίκας αἰεὶ, ῥῶσιν καὶ εἰρήνην, καὶ αἰτημάτων ἐκπλήρωσιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁμοιον.

Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὕδατος ζῶντος Δέσποινα· ἐκπλύνεις οὖν νοσήματα, ψυχῶν σωμάτων χαλεπὰ, ἐν τῇ προσψαύσει μόνῃ σου, ὕδωρ τῆς σωτηρίας, Χριστὸν ἡ προχέουσα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στίχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.

Ἦχος πλ. β'.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταφή σου Δέσποτα, Παραδείσον ἡνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστασις. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθα.

Υδωρ τὸ τῆς Πηγῆς, σωτήριον ὑπάρχει, πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι· προσέλθωμεν οὖν πίστει, καὶ χάριν ἀρυσώμεθα.

Φρέαρ τὸ ζωηρόν, Πηγῆς τῆς ἀθανάτου, τοῖς προσιοῦσι πόθῳ, ἰάσεων παρέχει, πλημύραν ἀνεξάντλητον.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ρώννυσι τὰς ψυχὰς, τὸ ὕδωρ τῆς Παρθένου· οἱ τῶν παθῶν ἐν ῥύποις, προσδράμωμεν τῇ Κόρῃ, καὶ τούτους ἀποπλύνωμεν.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Στάμνος ἡ ἱερά, τὸ μάννα νῦν ἀφθόνως, Πηγῆς ἐξ ἀεννάου, προχέει τοῖς αἰτοῦσι· τὴν χρεῖαν πᾶς ἀντλήσωμεν.

Εἴτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἡ Πράξις τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Θεοτόκου.

(Ζῆτει, ταῦτα Σεπτεμβρίῳ ἡ.)

Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα.

Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου, πρὸς τὸ,

Τὴν τιμιωτέραν.

Υδωρ τὸ ζωήρύτον τῆς Πηγῆς, μάννα τὸ προχέον, τὸν ἀθάνατον δροσισμόν, τὸ νέκταρ τὸ θεῖον, τὴν ξένην ἀμβροσίαν, τὸ μέλι τὸ ἐκ πέτρας, πίστει τιμήσωμεν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ἙΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'.

Ἦχος πλ. δ'.

Εσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρωμεν· ὅτι ἠυδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλὰ εὐδόκησον τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιών ἀγία, μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεῷ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεςιν ἀμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ο ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἐαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμαιοῖν γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος· καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. Δόξα.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς Σταυρόν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν. Παντοδύναμε Σωτήρ, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' ἐπάκουσον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· Ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτόν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὸ Προκείμεν.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἴδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

Στίχ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Α νῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ὁ καταβαὶς ἐξ οὐρανοῦ· ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τὴν πεσόντας, ἢ πάντων ἀνάσσεις.

Ο' φωτισμός καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἴτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'. Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΠΡΩΓ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον ἢ Ἀκολουθία, ὡς προεγράφη. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Κ ῥυσε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ σλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κ ῥυσε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται σέ ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης, καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κ ῥυσε, ὅπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκροὺς ἀνίστα, καὶ θάνατον κατήργησε. Διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Ο Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδώρησατο.

Εἴτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στιχῶν αὐτῶν· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ἡ Πράξις, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα.

Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, μετὰ τὸ ὑψωθῆναι τὸν ἄρτον, ὡς προδεδηλωται, σελ. 8. κατακλᾷ αὐτόν ὁ Κελλαρίτης, καὶ δίδωσι τοῖς Ἀδελφοῖς φαγεῖν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὴν Ἑννάτην Ὥραν ψάλλομεν τριψαλμον, ὡς σύνηθες, ἐν ἣ λέγομεν Ἀπολυτίκιον μὲν, Ἐξ ὕψους κατηλθες ὡς εὐσπλαγχνος· Κοντάκιον δὲ, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες ἀθάνατε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

ΗΤΟΙ

Η ΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Θ Ω Μ Α

Ἰστίον, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα, οὐ ψάλλονται Ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν· ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Φ έρει Χριστὸς φιλανθρωπῶς, καὶ τὴν ψηλάφησιν, ὡς καὶ Σταυρόν πρὸ ταύτης, καὶ τὸν ἀδίκον φόνον, τάφου τριημέρως ἐξαναστὰς, ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς Μαθηταῖς, ἐπιστὰς ὡς παντοδύναμος.

Η τοῦ Θωμᾶ ἀπιστία, τὴν κοσμοσώτειραν, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, τὴν ἐξ Ἀδου κευθμώνων, Ἐγερσιν πιστοῦται, τρῆσιν χειρῶν, καὶ ποδῶν τολμηρότερον, ἐκψηλαφῶσα πρὸς πίστωσιν κοσμικὴν, δεξιᾷ τῇ φιλοπραγμονί.

Συνηθροισμένων τῷ φόβῳ, τῷ ἐκ τῆ πάθους σε, τῶν Ἀποστόλων Λόγε, καὶ θυρῶν κεκλεισμένων, ἄφνω συνεισῆλθες, μέσον αὐτῶν, τὴν εἰρήνην δωρούμενος, καὶ τῷ Θωμᾶ προτεινόμενος ψηλαφᾶν, τοὺς σεπτοὺς πλευρᾶς σου μῶλωπας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Μετά τὴν Ἐγερσίν σε Κύριε, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἑστῆς, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. Πεισθεῖς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὁράσει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευρᾶς σου, Κύριον καὶ Θεὸν σε ὡμολόγησε, σώζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Χεῖλεσι καθαροῖς, ὑμνεῖτε σὺν Ἀγγέλοις, βροτοὶ τὸν ἀναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ κόσμον συνεγείραντα.

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ.

Οφθῆς τοῖς ἱεροῖς, σοῦ Σωτὴρ Ἀποστόλοις, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων, ἡμῖν τὸ θεῖον Πνεῦμά σου.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς.

Νῦν σε Παμβασίλει, ἰδόντες οὐ βλεφάροις, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ, Θεὸν πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Νέμοις ὦ Λυτρωτά, εἰρήνην τῷ λαῷ σε, καὶ ὀφλημάτων λύσιν, πρεσβείαις τῆς πανάγνου, καὶ μόνης Θεομήτορος.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετά τὸ εὐλογῆσαι τὸν Ἱερέα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'. τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στίχ. Ἰδιομελὰ γ'. δευτεροῦντες τὰ τέσσαρα πρῶτα· τὰ δὲ δύο δεύτερα, πρὸς μίαν.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος α'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σταῖς ἐν μέσῳ αὐ-

τῶν, εἰρήνην δὲς, ἐπλήρωσας ἀγίου Πνεύματος· προσμένειν τε προπέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν· διὸ βοῶμεν σοι· Ὁ φωτισμός, καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δόξα σοι.

Δίς.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς Ἐγέρσεώς σε Κύριε, ὠφθῆς τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐν τόπῳ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ φωνήσας αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν· τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν· ὃ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δίς.

Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἐκ ἧν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ὅθεν καὶ ἠπίσται τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν. Οὐκ ἀπηξίωσας δὲ Ἀγαθὲ, ὑποδείξαι αὐτῷ τὴν ἄχραντον πλευράν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μῶλωπας. Ὁ δὲ ψηλαφῆσας καὶ ἰδὼν, ὡμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν οὐ γυμνόν, καὶ ἄνθρωπον οὐ ψιλόν· καὶ ἐβόα· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δίς.

Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ τὴν εἰρήνην δούς, τῷ Θωμᾶ ἐβόησε· Δεῦρο Ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἡλούς ἐπηξάν. Ὡ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δίς.

Ἦχος β'.

Μετά τὴν Ἐγερσίν σου Κύριε, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἑστῆς, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. Πεισθεῖς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὁράσει τῶν χειρῶν, καὶ τῆς πλευρᾶς σου, Κύριον καὶ Θεὸν σε ὡμολόγησε, σώζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, φιλόανθρωπε.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστάς ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς, ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Τί μοι ἀπιστεῖς, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σε, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ ἴδε· σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς Μαθητάς. Τότε ὁ Θωμᾶς, οἰ-

κονομικῶς οὐχ εὐρέθη μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γάρ· Οὐ μὴ πιστεύσω, εἰ μὴ ἴδω καὶ γὰρ τὸν Δεσπότην· ἴδω τὴν πλευράν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ, τὸ βάπτισμα· ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος· ἴδω, πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα. Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰσόδος· τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχ. Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Κύριε, τῇ ἀστέκτῳ τῆς σῆς Θεότητος αἰγλή, τῶν θυρῶν ἐπέστης οὐσῶν κεκλεισμένων· καὶ σταῖς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, τὴν πλευράν ἐξεγύμνωσας· καὶ τραυμάτων σου χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, τὰς ὥτειλὰς δεικνύων, ἀθυμίας τὴν κατῆφειάν τε λύων, σαφῶς ἐφώνησας· Ὁν τρόπον ἐν ἐμοὶ καθοράτε, ὦ φίλοι, τῆς σαρκὸς τὴν πρόσληψιν, οὐ πνεύματος φέρω φύσιν. Τῷ δὲ δισταζόντι Μαθητῇ, προετρέπου ψηλαφήσαι φρικτῶς, κατειπὼν· Ἐρευνήσας ἅπαντα, δεῦρο λοιπὸν μὴ ἀμφίβαλλε. Ὁ δὲ αἰσθόμενος ἐν τῇ χειρὶ, τῆς σῆς διπλῆς οὐσίας, ἐν φόβῳ ἀνεβόα πιστῶς, τῇ πίστει ἐλκόμενος· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ'.

Αψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, λέγει Χριστός, καὶ τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν δεῦρο ψηλάφησον, πίστει ἐρευνήσον, καὶ γίνου μοι πιστός, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. Ὁ δὲ Θωμᾶς, τῷ δακτύλῳ ὡς ἤψατο τοῦ Δεσπότη, μέγα ἀνεβόησε· Σὺ μου Θεός καὶ Κύριος, εὐσπλαγχνε, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνατολίου.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηγμένων, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ σταῖς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμᾶ· Δεῦρο ψηλάφησον, καὶ ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι τῆς πλευρᾶς μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πίστει κήρυξον, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν· εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς, Ἐὰν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω· ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευράν, ἐθεολόγει τὸν σαρκωθέντα, τὸν αὐτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ· ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα σαρκί· ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα Θεόν· καὶ ἐ-

βόησε λαμπρᾷ τῇ φωνῇ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος ἀψάμενος σέσωσται· βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τὴν χεῖρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐ κατεφλέχθη τῇ ψηλαφίσει· τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθές, μετέβαλεν εἰς εὐπιστίαν θερμῶς· ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς· Ὁ Δεσπότης σὺ μου εἶ καὶ Θεός, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγεργμένος· δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τῆς μοχλοῦς τῶν πυλῶν σθ.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος; Ἰωάννης γῆθει τοῦ Λόγου ἀνέπεσε, Θωμᾶς δὲ τὴν πλευράν προσψηλαφήσαι κατηξιώθη· ἀλλ' ὁ μὲν, ἐκεῖθεν φρικτῶς Θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει, τὴν οἰκονομίαν· ὁ δὲ, ἡξιώται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς· παρίστησι γὰρ τὰς ἀποδείξεις τρανῶς τῆς Ἐγέρσεως αὐτοῦ, ἐκβοῶν· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος πλ. α'.

Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ῥαπιζόμενος, ὑπὸ Ἀποστόλου ψηλαφώμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος. Πῶς ἐσαρκώθης; πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν Θωμᾶν βοᾷν σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον· Ἦχος βαρύς.

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἐκ γ'.

Καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, μεθ' ἧν ἡ συνηθὴς ἀνάγνωσις εἰς τὰς Πράξεις, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ τῆς Ἀγρυπνίας Ἀκολουθία.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆς παρουσίας Κυριακῆς, εἰ μὴ συμβῇ εἶναι τὸν Μαΐου μῆνα, οὐ γίνεται ἀρτοκλασία μετὰ τὴν τῶν Ἄρτων εὐλόγησιν διὰ τὸ βραχὺ τῆς νυκτός.

***

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῳ.

Κανὼν Τριαδικός, ψαλλόμενος ὅτε ἐ γίνεται Ἀγρυπνία. Ἔστι δὲ καὶ οὗτος, καὶ οἱ ἐφεξῆς πάντες, ποίημα Μητροφάνους Σμύρνης· Ὁ δὲ παρῶν ἔχει ἀκροστιχίδα τὴν δε.

Μὴν σε μέλπω τὴν τρισηλίον φύσιν.

Ἦχος α΄.

ᾠδὴ α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν, Τὰ Σεραφίμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἀναρχον αἰδίου, ποιητικὴν ἀπάντων, ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Γὶνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικὴν, τὴν τριλαμπῇ σου δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ, καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόπρωτος.

Αἴνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος, Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου, καὶ τῷ Πνεύματι· Δευτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνἀναρχος, ὁ συμφυὴς Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ παλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὥφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, Θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν καὶ τρισηλίον.

Εκ σοῦ γεννηθεὶς Θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα Θεῖον, φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾷς Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἐννοιαν, ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς, ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἶνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποραῶς, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίξαξε, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Καθίσματα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα, καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξη, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν ἀσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεργνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι Θεαρχία τρισηλίε λάμψεσι, σὼν Θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν Θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ, καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανούς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ· μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ως ἐπλάσας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, Θεαρχικῇ, παντουργικῇ, Τριάς ἀσύγχυτε μονὰς, συνέτισον, φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχυῖ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, Θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ, καὶ αὐγάζοντα τοὺς γηγενεῖς, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, καὶ ταῖς λάμψεσιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ητὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτίσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς φώτισον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις, ἐνικὴ Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτημένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τ

Θεοτοκίον.

Ρήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἀχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσαγωγὸν τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ισόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως μονὰς,

πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. Δίς.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥύσαι με περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Ηΐου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄχραντε Παρθένε Θεομήφευτε. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥύσαι ζοφώσεως.

Καθίσματα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν, Προσώποις ἐν τρισὶ, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάζωμεν, ὡς ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν με, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τῇ θανάτῳ, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων Δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοτήν Θεοτόκε.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρά σου, Θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν, τοῖς Δαίμοσί με δεῖξον καὶ πάθειςιν.

Δίς.

Γὰ τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὐθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ο Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὥκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος ἐκ τῆς φθορᾶς, ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρήρησον.

ᾠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῦς.

Νεύματι Θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανούς ἐξείτεινας ὡσεὶ δέρριν, εἶτα καὶ γῆς, ἀπηώρησας τὸ βάθος, πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει

τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας. Δίς.

Φώτισον Θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὐθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς, φωτοδοτιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν, καὶ φωτοργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε πισῶς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υψωσεν εἰς οὐρανούς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάνταγε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς παλαιοῦ φθορᾶς· ὃ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτήρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς, καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρουρεῖ τὴν σὴν ποίμνην, διὰ παντός ἀνεπιβούλευτον. Δίς.

Γὰ τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δειξῆς σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ Θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινός, πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ παννυμνήτου Θεομήτορος.

Τὸ, ἄξιον ἐστὶ, καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Ὁ Ἐξάψαλμος· τὸ, Θεὸς Κύριος· ἡ συνήθης Στιχολογία· ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀμώμου, ὁ Πολυέλεος, διὰ τὴν Δεσποτικὴν Ἑορτήν.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ· καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός, καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μῶλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεῦνα, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, ὁ διὰ σέ πασητός. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Επέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
Χριστέ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πλευράν ὑπέ-
δείκνυσ, καὶ χεῖράς σου καὶ πόδας σου, τὴν ἐκ
τάφου σου Ἑγερσιν, προπιστούμενος· ἀλλ' ὁ
Θωμᾶς οὐχ εὗρέθη· ὅθεν ἔλεγεν· Ἦν μὴ θεά-
σωμαι τοῦτον, οὐ πείθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν.

Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ὁμοιον.

Ιδὼν μου τὴν πλευράν, καὶ τὰς τρήσεις τῶν
ἡλων, Θωμᾶ τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστά-
σει; ὁ Κύριος ἔλεγεν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήμα-
τος, ὁπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις ἀρρήτως·
ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς ἐβόα τῷ Κτίστη· Θεός
μου εἶ καὶ Κύριος.

Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Εἴτα, Προκείμενον· Ἦχος δ'.

Ε'παίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν
σου Σιών.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυ-
λῶν σου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.
Ε'ωθινόν, Α'.

Εἴθ' οὕτω, τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι· καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμόν,

Δόξα· Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.
Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξά-
λειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.
Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον· Ἦχος ὁ αὐτός.

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν,
καὶ μέγα ἔλεος.

Εἴτα ὁ Κανὼν· Ἦχος α'. τοὺς Εἰρμούς ἀνά
δύο καὶ τὰ τροπάρια εἰς δώδεκα.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀσώμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δου-
» λείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαν-
» τι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχως ὁ-
» δηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

» Σήμερον ἔαρ ψυχῶν· ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου,
» ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμψας τριήμερος, τὸν ζο-

φερόν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν·
αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Η βασιλὶς τῶν ὠρῶν, τῇ λαμπροφύρῳ ἡμέ-
ρα, ἡμερῶν τε βασιλίδι φανότατα, δορυ-
φοροῦσα τέρπει, τὸν ἔγκριτον τῆς Ἐκκλησίας
λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα, τὸν ἀναστάντα
Χριστόν.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου σφρα-
γίδες, οὐδὲ κλεῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέ-
στησαν· ἀλλ' ἐξαναστὰς ἐπέστης, τοῖς Φίλοις
σου εἰρήνην, Δέσποτα δωρούμενος, τὴν πάντα
νοῦν ὑπερέχουσαν.

Καταβασία· Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν
» ἐντολῶν σου, καὶ φωτίσόν με φωτὶ τοῦ
» προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος, πλήν σε
» φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Καίνους ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ
ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ τε-
λέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι,
ἀξίως προσέταξας.

Εν τάφῳ περικλεισθεὶς, τῇ περιγράπτῳ
σαρκὶ σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστέ ἀνέ-
στης· θυρῶν κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σὺ τοῖς
Μαθηταῖς, παντοδύναμε.

Τοὺς μώλωπας σου Χριστέ, οὓς ἐκουσίως
ὑπέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς Μαθῆταῖς σου
φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς ἔδειξας, ἐνδόξου
Ἀναστάσεως.

Καταβασία· Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Ἡ Ὑπακοή· Ἦχος πλ. β'.

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου
Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδούς αὐτοῖς, ἐλθε
καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

Ε'γκαίνια τιμᾶσθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστέ οἰκο-
» νομίας! τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων,
» θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ· Ἐξ ἡ λ θ ε ς ἐβόα
» σοι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάν-
» θρωπε.

Τροπάρια.

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο, τὴν πάλαι γεῦσιν ἰώ-
μενος· νυνὶ δὲ σὺν κηρίῳ μέλιτος, τῷ φω-
τισμοῦ μεταδιδούς, Χριστὸς τῷ Προπάτορι, καὶ
τῆς αὐτοῦ γλυκείας μεθέξεως.

Χαίρεις ἐρευνώμενος· διὸ φιλάνθρωπε πρὸς
τοῦτο, προτρέπεις τὸν Θωμᾶν, προτείνων

διαπιστοῦντι τὴν πλευράν, τῷ κόσμῳ πιστού-
μενος, τὴν σὴν Χριστέ τριήμερον Ἐγερσιν.

Πλοῦτον ἀρυσάμενος, ἐκ θησαυροῦ τοῦ ἀσ-
λήτου, τῆς θείας Εὐεργέτα, λόγχῃ δια-
νοιγείσης σου πλευρᾶς, σοφίας καὶ γνώσεως,
ἀναπιμπλά τὸν κόσμον ὁ Δίδυμος.

Σοῦ ἡ παμμακάριστος, ὑμνεῖται γλῶσσα ὧ
Δίδυμε· πρώτη γὰρ εὐσεβῶς κηρύττει τὸν
ζωοδότῃν Ἰησοῦν, Θεόν τε καὶ Κύριον, ἐκ τῆς
ἀφῆς πλησθεῖσα τῆς χάριτος.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χρι-
» στέ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ
» Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὴν εἰρήνην τῷ
» κόσμῳ, παράσχου φιλόνηρωπε.

Τροπάρια.

Ε'πιστὰς τοῖς Φίλοις ἀθυμοῦσιν ὁ Σωτὴρ, τῇ
παρουσίᾳ ἄπασαν, ἀπελαύνει τὴν κατή-
φειαν, καὶ σκιρτᾶν διεγείρει, τῇ Ἀναστάσει
αὐτοῦ.

Ωτῆς ἀληθῶς ἐπαινουμένης τοῦ Θωμᾶ, φρι-
κτῆς ἐγχειρήσεως! τολμηρῶς γὰρ ἐψηλά-
φησε τὴν πλευράν, τὴν τῷ θείῳ πυρὶ ἀπα-
στράπτουσαν.

Α'πιστίαν πίστεως γεννήτριαν ἡμῖν, τὴν τοῦ
Θωμᾶ ἀνέδειξας· σὺ γὰρ πάντα τῇ σοφίᾳ
σου, προνοεῖς συμφερόντως, Χριστέ ὡς φιλάν-
θρωπος.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φι-
» λάνθρωπε· καὶ με τοῦ βυθοῦ τῶν πται-
» σμάτων, ἀνάγαγε δέομαι. Τροπάρια.

Τὸν Θωμᾶν ὃ κατέλιπες, βαπτίζόμενον Δέ-
σποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας, προτεί-
νας εἰς ἔρευναν.

Ο' Σωτὴρ ἡμῶν ἔλεγε· Ψηλαφῶντές με ἴδε-
τε, ὅστέα καὶ σάρκα φοροῦντα· ἐγὼ οὐκ
ἡλλοίωμαι.

Τὴν πλευράν ἐψηλάφησε, καὶ πιστεύσας ἐ-
πέγνωκε, Θωμᾶς μὴ παρὼν σὺ τῇ πρώτῃ,
εἰσὸδῷ Σωτὴρ ἡμῶν.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σε
πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστέ ὁ
Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς
εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα
σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τῷ Μαθητῇ παλάμην τότε
ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσ-
ῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τόλμαν,
καὶ ἴσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον ὅστοῦν; πάν-
τως ἢ ψαλαφηθεῖσα· εἰμὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύνα-
μιν ἐχορήγησε πηλὴν δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφη-
σαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ
κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψη-
λαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· Κύριος ὑπάρ-
χεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ
Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια ἐορτάζομεν τῆς Χριστοῦ
Ἀναστάσεως, καὶ τὴν τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου
Θωμᾶ ψηλάφησιν.

Στίχοι.

Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,
Σὴν Σῶτερ ὁρμὴν, κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Τὰ μὲν οὖν ἐγκαίνια, ἐθιμον ἦν ἀρχαῖον γίνεσθαι, εἰς τι
τῶν ἐπισήμων· τοῦ γὰρ χρόνου ἀνακυκλοῦντος, καὶ
τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ ἦν τότε διεπράχθη, ἐπάγοντος, τῷ
πράγματος ἐκείνου μνείαν ἐποιοῦντο ἐτήσιον, ἵνα μὴ εἰς
λήθην τὰ μεγάλα τῶν ἔργων γένοιοντο. Ἐντεῦθεν Ἑβραῖοι
πρῶτον τὸ Πάσχα ἐν Γαλιλαίᾳ ἐποίησαν, τὴν τῆς Ἐρυ-
θρᾶς διαβάσιν ἐγκαινίζοντες· ἐντεῦθεν ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρ-
τυρίου αὐτοῖς ἐγκαινίζεται, καὶ πολυτελῶς· ἐντεῦθεν ἡ Βα-
σιλεία Δαυὶδ, καὶ τᾶλλα, ἵνα μὴ καὶ ἕκαστον λέγω. Ἐ-
πεὶ οὖν πάντων τῶν ἐν βίῳ πραγμάτων διαφερόντως μέ-
γιστον, καὶ ὑπὲρ ἅπασαν ἔννοιαν, ἡ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις,
ἔργον, οὐ μόνον κατ' ἔτος αὐτὴν ἐορτάζομεν καὶ ἐγκαινί-
ζομεν, ἀλλ' αἰεὶ καὶ ἐπὶ μετ' ἡμέρας ὀκτώ. Πρῶτος τοίνυν
ταύτης ἐγκαινισμός, ἡ παρούσα Κυριακὴ, ἥτις λέγεται αὖ
κυρίως, καὶ ὁγδόη, καὶ πρώτη· ὁγδόη μὲν, ὡς ἀπὸ τοῦ
Πάσχα· πρώτη δὲ, ὡς ἀρχὴ τῶν ἄλλων. Καὶ ὁγδόη πάλιν,
ὅτι εἰς εἰκόνα τάττεται τῆς ἀπεράντου ἐκείνης ἡμέ-
ρας, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι, ἥτις καὶ πρώτη καὶ μία
ἔσται πάντως, μὴ νυκτὶ διακοπτομένη. Ταῦτα μὲν περὶ
ἐγκαινίων.

Τὰ δὲ κατὰ τὸν Θωμᾶν, οὕτω γέγονε. Τοῦ Χριστοῦ,
καὶ ἦν ἡμέραν ἀνίστη, ὅψιας τοῖς Μαθηταῖς ἐμφανισθέν-
τος, ἀπεδήμει Θωμᾶς, οὕτω μετὰ τῶν λοιπῶν συναχθεὶς,
τῷ τῶν Ἰουδαίων φόβῳ. Ἐπεὶ δὲ μετ' ὀλίγον ἐπανελθὼν,
καὶ μαθὼν τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν οὐ διηπίστει τοῖς
Μαθηταῖς, ὅτι αὐτὸν ἀναστάντα εἶδον, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὅλως
ἀνίστη Χριστός, καὶ ταῦτα εἰς τυγχάνων τῶν ὀδώδεκα. Ὁ
δὲ εὐμήχανος Θεός, καὶ τῷ ἐνὸς μὲν οὕτω κηδόμενος, ἅμα
δὲ καὶ οἰκονομία τινὶ μίμῃ, ἵνα καὶ μᾶλλον ἡ Ἀνάστα-
σις τοῖς εἰσέπειτα πιστωθείη, διαλιπὼν ἡμέρας ὀκτώ, ἵνα
τὸν ἐκείνου πόθον ἄκρως διερεθίσῃ, καὶ μᾶλλον ἀπιστήσας,
πᾶσι πίστιν ἀκριβεστέραν παράσχῃ τῆς Ἀναστάσεως, πάλιν
ἔρχεται· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὡς πρότερον,
παρόντος δὲ καὶ τοῦ Θωμᾶ, εἰσεῖσι· καὶ τὴν εἰρήνην τὴν
τὸ σύνθηες, ἀσπασάμενος, μετέπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν ἀ-
ποτινέται, καὶ φησι· « Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ
ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς
τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Ἐ-

πειδὴ γὰρ, οὐ μόνον διὰ θεωρίας πιστωθῆναι εἶχες, διὰ τὴν φαντασίαν, ἀλλὰ παχὺς ὢν, καὶ ἀφῆς ἐμνήσθης, (ἐδειξε δὲ διὰ τούτων, ὅτι ἡνίκα ἐκεῖνος ταῦτα ἔλεγε πρὸς τοὺς Μαθητάς, παρῆν ἀκούων·) βάλε τὴν χεῖρά σου εἰς τὴν πλευράν μου·» δηλοῖ δὲ, ὅτι καὶ εὐρεῖα ἦν ἡ κατὰ τῆς πλευρᾶς πληγὴ, ὡς καὶ χεῖρα εἶσω χωρεῖν. Ὁ δὲ Θωμᾶς, ἀκριβῶς διερευνησάμενος, καὶ τὴν πίστιν λαβὼν δι' ἀφῆς, (συνεχωρεῖτο γὰρ ταῦτ' ὁρᾶν, καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, καὶ ἐν ἀφάρτῳ καὶ τεθεωμένῳ ἄκρως τῷ σώματι, δι' ἀσφάλειαν) ἐκράξεν· «Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου·» τὸ μὲν, διὰ τὴν σάρκα· τὸ δὲ, διὰ τὴν Θεότητα. Καὶ ὁ Χριστὸς πρὸς αὐτὸν λέγει· «Ὅτι ἰδὼν με ἐπίστευσας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες·».

Δίδυμος δὲ λέγεται ὁ Θωμᾶς, ἢ ὅτι μετ' ἐτέρου γεγέννηται, ἢ διὰ τὸ διστάσαι τῇ Ἀναστάσει· ἢ ὅτι οὕτως ἐκ φύσεως κεκολλημένοι ἦσαν αὐτῷ οἱ δύο δάκτυλοι τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, ὁ μέσος δηλονότι καὶ ὁ πρὸ ἐκείνου, ὁ λεγόμενος λιχανός· ἴσως ἂν τις φαίη, ὅτι διστάζειν ἐμελλε, καὶ μετ' αὐτῶν ψηλαφᾶν. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅπερ καὶ ἀκριβεστερον, ὅτι τὸ, Θωμᾶς, Δίδυμος ἐρμηνεύεται. Δευτέρα μὲν αὕτη ἐμφάνεια τοῦ Χριστοῦ.

Τρίτη δὲ γέγονεν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος, ἐν τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ὅτε καὶ τροφῆς μετέσχε, τῷ θεῷ πυρὶ καταναλωθείσης, ὡς οἶδεν αὐτός, βεβαιότεραν τὴν Ἀνάστασιν παριστῶν. Εἴτα εἰς Ἐμμαοὺς φαίνεται. Πέμπτον ἐν Γαλιλαίᾳ· καὶ ἐνδεκάκις, ὡς φασί, φαίνεται, ἕως οὐ ἀνελήθη, πολλὰ καὶ ὑπερφυῆ σημεῖα ποιῶν ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν· (ὃ γὰρ τοῖς πολλοῖς ταῦτα ἐπεδείκνυτο) παρήκασι δὲ ταῦτα πάντα οἱ Εὐαγγελισταὶ ἀναγράψασθαι, διότι οὐκ ἦν δυνατόν ταῦτα τὰς πολλούς, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἀναστρεφόμενους ἀνθρώπους, ἀκούειν, ὡς ὑπερφυῆ λίαν τυγχάνοντα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνι λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας,
» συγκαλουμένης λαοὺς, ἐκ τῶν ὠδῶν
» Σιών ἄδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυὶδ,
» τυράννου ἔλυσαν, τὸ παλίμνημον δόγμα, καὶ
» τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον, ὕμνον ἀνα-
» μέλποντες· Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων
» καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τροπάρια.

Ως πρώτη ὑπάρχει, ἡμερῶν καὶ κυρία, ἡ λαμπροφόρος αὕτη, ἐν ἣ ἀγάλλεσθαι ἄξιον, τὸν καινὸν καὶ θεῖον λαόν· ἐν τρόμῳ φέρει γὰρ, καὶ αἰῶνος τὸν τύπον, ὡς ὀγδοᾶς τελεῖσα τοῦ μέλλοντος. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο μόνος τολμήσας, τῇ ἀπίστῳ τε πίστει, εὐεργετήσας ἡμᾶς, Θωμᾶς ὁ Δίδυμος, λυεῖ μὲν τὴν ζοφώδη ἄγνοιαν τοῖς πᾶσι πέρασι, τῇ πιστῇ ἀπιστίᾳ· ἑαυτῷ δὲ τὸν στέφανον πλέκει σαφῶς, λέγων· Σὺ εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ μόνον διστάσας, ὁ Θωμᾶς τῇ Ἐγέρσει σου, οὐ κατέθετο, ἀλλ' ἀναμφίλεκτον

ἔσπευδεν, ἀποδείξαι ταύτην, Χριστέ τοῖς πᾶσιν ἔθνεσιν· ὅθεν δι' ἀπιστίας πιστωσάμενος πάντας, ἐδίδαξε λέγειν· Σὺ εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εμφόβως τὴν χεῖρα, ὁ Θωμᾶς τῇ πλευρᾷ σου, τῇ ζωηφόρῳ Χριστέ, ἐνθεῖς ὑπότρομος ἦσθετο, ἐνεργείας Σῶτερ διπλῆς τῶν δύο φύσεων, τῶν ἐν σοὶ ἡνωμένων ἀσυγχύτως, καὶ πίστει ἐκράυγαζε, λέγων· Σὺ εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν φλογὶ πυρός, καιομένης καμίνου,
» διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ
» Ἀγγέλου συγκαταβαίντα τούτοις, ὑμνεῖτε
» Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Επιποθήσας σου, τὴν χαρμόσυτον θείαν, τοπρὶν ἠπίσται ὁ Θωμᾶς· ἀξιωθείς δὲ ταύτης, Θεὸν καὶ Κύριόν σε ἐκάλει Δέσποτα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἀνασχόμενον, τῆς Θωμᾶ ἀπιστίας, καὶ ὑποδείξαντα πλευράν, καὶ τῇ αὐτοῦ παλάμῃ ἀκριβολογηθέντα, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοὺ τὸ περίεργον, θησαυρόν κεκρυμμένον, ἡμῖν ἀνέωξε Θωμᾶ· θεολογήσας γλώσση γὰρ, θεοφορουμένη, ὕμνεῖτε, ἔλεγες, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν φαεινὴν λαμπρόδα, καὶ Μητέρα τοῦ
» Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν, καὶ ἀνωτέραν
» πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Σοὺ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστέ, τὴν ὀλόφωτον χάριν, ἐν ἣ ὡραῖος καλλεῖ τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐπέσης μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν χοϊκῇ παλάμῃ, ψηλαφώμενον πλευράν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς αὐτοῦ θείας οὐσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ γ'.

Ἐξαποστειλάρια. Ἦχος γ'.

Ὁ ἕρανόν τοῖς ἄστροις.

Εμῶν μέλῶν χειρί σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ· σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν. Δίς.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χαρεῖ· σήμερον αἶρῶνται κλειθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου. Ἀπαξ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μετά τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστέ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσεληλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτοὺς, καὶ εὐθές σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἄμετρον ἔλεος. Δίς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡνίκα σὺ, τοῖς Μαθηταῖς ὥφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἡλῶν τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Ως θελεῖς ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾶ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθί με, ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνῃ ἀπίστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ Βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὥφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σε παρεχόμενος· καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας. Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας, καὶ τῆς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπὸ δὲ τῆς σήμερον ἄρχονται πάλιν αἱ Λιταὶ ἐν τῷ Νάρθηκι· ὡσαύτως καὶ αἱ Κατηχήσεις τῷ ὁσίῳ Πατρὶ ἡμῶν Θεοδώρῳ τοῦ Στουδίτου· ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸ Ἑωθινὸν Ἰδιόμελον τῷ ἡχῷ.

Ἦχος α'.

Εἰς τὸ ὅρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπείγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, καὶ τὴν δοθεῖσαν

ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' ἕρανόν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιακονοῦν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγέλματο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρόσχες, ὅτι αἱ Λιταὶ ἐν τῷ Νάρθηκι, πρὸ τῆς Πρώτης Ὁρας γίνονται· ἡ δὲ Κατηχήσις τοῦ Στουδίτου, μετὰ τὴν Πρώτην Ὁραν λέγεται· τὰ δὲ Ἑωθινὰ ψάλλονται μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, πρὸ τῆς Λιτῆς.

Ἰστέον, ὅτι ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐπιλαχόντων Ἀγίων ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς, ψάλλεται ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις τῶν Κυριακῶν.

Ἡ Λειτουργία γίνεται ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας. Αἱ Ὁραι ψάλλονται τρίψαλμοι, κατὰ τὸν Τύπον, ἐν τῷ Νάρθηκι· ἦγυν ἡ Τριθέκτη, καὶ ἡ Ἐννάτη. Λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐξ ἔθους ψαλμός, ἀπερχομένων ἐν τῇ τραπέζῃ· ὡσαύτως καὶ ἀνισταμένων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀντὶ τῶν κατωτέρω διοριζομένων Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν, ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ σήμερον, καὶ ἐν ὅλαις ταῖς ἐφεξῆς Κυριακαῖς, μέχρι τῆς Ἀναλήψεως· Εἰσοδικὸν δὲ λέγεται· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ψάλλομεν ἐκ τῆς Κανόνος τῆς Ἑορτῆς Ὁδὴν γ' καὶ δ'. Ἀπολυτ. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος. Κοντάκ. Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ.

Τὸ Τρισάγιον.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος γ'. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτῆ. Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Ἑωθινὸν Θ'.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Κοινωνικόν.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν. Θωμᾶς, ὁ καὶ Δίδυμος, οὐκ ἦν. Ως θέλεις ψηλάφησον, Χριστός. Ζήτει ταῦτα εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ἑορτῆς. Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σταῖς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δὲς ἐπλήρωσας ἀγίῳ Πνεύματος· προσμένειν τε προσέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν· διὸ βοᾶμέν σοι· Ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δόξα σοι. Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον.

Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Εἶτα. Ἐκτενής, τὸ, Καταξίωσον, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Ἀναστασίμον.

Ταῖς ἐσπεριναῖς ἡμῶν εὐχαῖς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανυκτικόν.

Οτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ, τῆς Ἐγέρσεώς σου Κύριε, ὥφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐν τόπῳ ὃ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ φωνήσας αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν·

τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ, τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν· Ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον·

καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν,

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Ε'σφραγισμένε τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλās, Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέσης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Εἶτα τὸν Ἐξάψαλμον· μεθ' ὃν, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς· Ἐσφραγισμένε τοῦ μνήματος· ὅπερ λέγεται δι' ὅλης τῆς Ἑβδομάδος· καὶ ἡ Στιχολογία τῶν δύο Καθισμάτων τῆς Ψαλτηρίας. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσμ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Ἀναστασίμον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηρεῖντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναίξί τὴν Ἀνάστασιν. Σε δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κατανυκτικόν.

Ε'ν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τόλμῳ ἀτενίσαι, εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ θαρρόν ἐκ τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω· Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Α'θλήσεως καύχημα, καὶ σεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τὴν ἀνόμιον ἐτροπώσαντο· καὶ δυνάμει θαύμα, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσόν με. Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχαὶ Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηται· αὐτὸν ὡς Θεὸν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΑΨάμενος χειρὶ, τῆς πλευρᾶς τῆς ἀστέκτου, ὁ Δίδυμος Θωμᾶς, οὐκ ἐφλέχθη τῇ ψαύσει, ἀλλ' ἔμεινε τοὺς μώλωπας, ψηλαφῶν ἀκριβέστερον, καὶ φθεγγόμενος, τῷ δὲ ἡμᾶς λογχευθέντι· Σὺ μου Κύριος, καὶ σὺ Θεὸς μου ὑπάρχεις, καὶ πάθος ὑπήνεγκας. Δίς.

Εἶτα τὸ, Ἀνάσασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. Ωδῆς, Καθίσματα τοῦ Μηναίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς· ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· εἰς τὴν δ'. στιχολογοῦμεν, Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς, δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Ἀναστάσιμον.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σε τὴν Ἀνάσασιν. Δίς.

Κατανυκτικόν.

Αλλος σε κόσμος ψυχῇ, ἀναμένει καὶ κριτῆς, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτά καὶ δευρά· μὴ ἔν ἐμμείνης τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόσφθασον βοῶσα τῷ κριτῇ. Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσον με. Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς· τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως· τὴν πηγὴν τὴν αἰνναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἔκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ὅθεν καὶ ἠπίσται τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν. Οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθὲ, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἀχραντον πλευράν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας. Ὁ δὲ ψηλαφήσας καὶ ἰδὼν, ὡμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν οὐ γυμνόν, καὶ ἄνθρωπον οὐ ψιλόν· καὶ ἐβόα· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Χεῖλεσι καθαροῖς, ὑμνεῖτε σὺν Ἀγγέλοις, βροτοὶ τὸν ἀναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ κόσμον σενεγεῖραντα.

Στιχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Οφθης τοῖς ἱεροῖς, σοῦ Σῶτερ Ἀποστόλοις, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων, ἡμῖν τὸ θεῖον Πνεῦμά σου.

Στιχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.

Νῦν σε Παμβασιλεῦ, ἰδόντες οὐ βλεφάροις, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ, Θεὸν πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτήρ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ τὴν εἰρήνην δούς, τῷ Θωμᾶ ἐβόησε· Δεῦρο Ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἥλους ἔπηξαν. Ὡ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν. Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῇ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στιχ. ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ανασταῖς ἐκ τοῦ μνήματος, κεκλεισμένων ἐφίστασαι, τῶν θυρῶν τοῖς Φίλοις σου, παντοδύναμε· καὶ τῷ Θωμᾶ ἀπισήσαντι, τῶν ἡλῶν ὑπέδειξας, διατρήσεις, καὶ πλευρᾶς, τὴν ἐκ λόγχης ἐκκέντησιν, βεβαιῶν αὐτόν, καὶ πιστούμενος Λόγε, ὡς αὐτὸς εἶ, ὁ δὲ οἶκτον ὑπομείνας, σωτηριῶδη παθήματα.

Τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, καὶ δι' οἶκτον ἀμέτρητον, καθορῶν μου κένωσιν, μὴ ἀμφίβαλλε, ἀλλὰ πιστῶθητι Δίδυμε, ὁ Κύριος ἔφησεν, ὡς αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, ὁ παθὼν καὶ τριήμερος, ἐκ τοῦ μνήματος, ἀναστὰς, καὶ τοῦ Ἄδου τὰ ταμεῖα, ἐκκενώσας καὶ ζώσας, τῆς ἀπ' αἰῶνος τεθνήξαντας.

Εκπλαγεῖς ὡς ἐώρακεν, ὁ Θωμᾶς ἀνεβόησεν, ὑπηνίκα εἶδέ σε, Παντοδύναμε· Σὺ εἶ Θεός μου καὶ Κύριος· πιστεύω φιλόθρωπε, ὡς αὐτὸς εἶ ὁ παθὼν, καὶ τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν ψυχῶν ἡμῶν· προσκυνῶ σου τὸ κράτος, καὶ τῷ κόσμῳ, διαγγέλλω τὴν φρικτὴν σου, καὶ παντοδύναμον Ἐγερσιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὀγδῇ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ τὴν εἰρήνην δούς, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· Δεῦρο Ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἡλούς ἐπηξαν· Ὡ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· Ὁ Κύριος μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α΄. Ἀναστάσιμον.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανυκτικόν.

Οτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδικάσμαι Σωτὴρ, λογισμὸν μοι δώρησαι ἐπιτροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω· Σῶσόν με Εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Η ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἁγιοι, τῶν Δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε· Γενέσθω Κύριε ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου· ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὴν Ἑγερσίῃ σου Κύριε, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἔστης, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς· πεισθεῖς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὁράσει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευρᾶς σου, Κύριον καὶ Θεόν σε ὡμολόγησε, σῶζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤῇ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α΄.

Ἀναστάσιμον. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὀρθρίαι, καὶ ἀγγελικὴν ὁπτασίαν θεασάμεναι, ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ

θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθῆσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἑγερσιν· Τὴν Ἀδὴν ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός· καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως λύσας φόβον, δυνάμει σταυροῦ. Κατανυκτικόν.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῶζεται, ἐγὼ ποῦ φανούμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάλασα· τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με, ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Ος καλοὶ στρατιῶται, ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἁγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον σταυρόν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν κίχην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα. Θεοτοκίον.

Α ῥρήκτον τεῖχος κεκτημένοι πιστοί, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῇ· παρρησίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, καὶ πρεσβεῦειν καὶ σῶζειν, ἀπὸ ὀργῆς καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες καὶ μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν διανοίας αὐτός, τύπους τῶν ἡλίων ψηλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ δυσωπεῖ τὸν Σωτῆρα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'. Εἴτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης Ὁδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α΄.

Ἀναστάσιμον.

Ο σταυρόν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος. Δίς.

Κατανυκτικόν.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτὴρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμόν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ

σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρέμενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Οὗτοι οἱ ἐρατιῶται τῷ Βασιλέως τῷ μεγάλῃ, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασιάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανώθεντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς, ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου· εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Τί μοι ἀπιστεῖς, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὧδε τὴν χειρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ ἴδε· σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον, τὰ πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Υμνήσωμεν πιστοὶ, ἀπαύστως σὺν Ἀγγέλοις, Χριστὸν τὸν ἀναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ κόσμον συνεγείραντα.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Θωμᾶς σου τὴν πλευράν, εὐσπλαγχνε ψηλαφήσας, πρὸς πίστιν ἐπανῆλθε· καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ σε, Θεὸν λοιπὸν ἐπέγνωμεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Νέμεῖς ὦ λυτρωτά, εἰρήνην τῷ λαῷ σου, ἐξανασταῖς τοῦ τάφου, καὶ κόσμον συνεγείρας, ἐξ Ἄδου Παντοδύναμε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς Μαθητάς· Τότε ὁ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐχ εὗρέθη μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γάρ· Οὐ μὴ πιστεύσω, εἰ μὴ ἴδω ἀγῶ τὸν Δεσπότην· ἴδω τὴν πλευράν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ, τὸ βάπτισμα· ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος· ἴδω, πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὁσέα. Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ψηλάφησον λέγει τῷ Θωμᾷ, ἐκ νεκρῶν τριήμερος, ἐξαναστὰς ὁ φιλόανθρωπος· καὶ ἴδε χειράς μου, καὶ ποδῶν τὰς τρήσεις, καὶ πλευρᾶς τὴν πόρωσιν, καὶ γινώθι με Θεὸν ἀναλλοίωτον, γεῶδες φύραμα, κατ' οὐσίαν μορφωσάμενον, καὶ τὸ πάθος ἐν αὐτῷ δεξάμενον.

Ηπόρει τὰς τρήσεις ἐνορῶν, τῶν ποδῶν ὁ Δίδυμος, καὶ τῶν χειρῶν τὰ τυλώματα, καὶ ἦν θαμβούμενος, τὸ φρικῶδες θαῦμα, καὶ χειρὶ τὴν ἄχραντον, πλευράν καὶ ψηλαφῶν καὶ θεωόμενος, ἐξ ὧν ὑπέδειξεν, ἀναμφίβολον τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἐκ τάφου τριήμερον Ἑγερσιν.

Λαμβάνω μεγίστην χαρμονὴν, σὴν Σωτήρ μου Ἑγερσιν, βεβαιουμένην θεωόμενος, ἐξ ὧν ἡξιώται, τολμηρῶν πραγμάτων, ὁ Θωμᾶς ἐφάψασθαι· διό σε τὸν ἀπλοῦν δογματίζομεν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, ἐνεργείας δύο φέροντα, οὐσιώδεις, τῶν ἐξ ὧν συντέθεισαι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Κύριε, τῇ ἀστέκτῳ τῆς Θεότητος αἰγλῇ, τῶν θυρῶν ἐπέστης οὐσῶν κεκλεισμένων· καὶ σταῖς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, τὴν πλευράν ἐξεγύμνωσας, καὶ τραυμάτων σου χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, τὰς ὠτειλαῖς δεικνύων, ἀθυμίας τὴν κατήφειάν τε λύων, σαφῶς ἐφώνησας· Ὁν τρόπον ἐν ἐμοὶ καθοράτε ὦ φίλοι, τῆς σαρκὸς τὴν πρόσληψιν, οὐ πνεύματος φέρω φύσιν. Τῷ δὲ δισταζόντι Μαθητῇ προετρέπεψ ψηλαφεῖν φρικτῶς, κατειπὼν· Ἐρευνήσας ἅπαντα, δεῦρο λοιπὸν μὴ ἀμφίβαλλε. Ὁ δὲ αἰσθόμενος ἐν τῇ χειρὶ τῆς σῆς διπλῆς οὐσίας, ἐν φόβῳ ἀνεβόα πιστῶς, τῇ πίστει ἐλκόμενος· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'.

Σταυρώσιμον (*).

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἠνθήσεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

(*) Σημειῶσαι, ὅτι ἐν ταῖς Τετράσι καὶ ταῖς Παρασκευαῖς, εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Καθίσματα, καὶ τὰς Αἶνες, προηγούνται τῶν Ἀναστασίμων τὰ Σταυρώσιμα Στιχηρά· διότι ὁ Κύριος ἡμῶν πρῶτον ἐσταυρώθη, εἰς οὕτως ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου.

Ἀναστάσιμον.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξαῖζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τῆ ἐχθρῆ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος. Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ω τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἀγιοί! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανούς ἐκληρονομήσατε· καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰώνιως ἀγαλλεσθε. Ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα· φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἀφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Αΐψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, λέγει Χριστὸς, καὶ τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν δεῦρο ψηλάφησον, πίστει ἐρευνήσον, καὶ γίνου μοι πιστός, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. Ὁ δὲ Θωμᾶς, τῷ δακτύλῳ ὡς ἤψατο τοῦ Δεσπότη, μέγα ἀνεβόησε· Σὺ μου Θεὸς καὶ Κύριος, εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπολυσίς.

***

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤΉ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Σταυρώσιμον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἀγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτός ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον.

Ο Ἰσαὰκ ἐν τῷ βουνῷ ἀνηνέχθη, ὁ Ἰωναῖς ἐν τῷ βυθῷ κατηνέχθη, καὶ ἀμφοτέροι τὸ πάθος σου Σωτὴρ ἐξεκόνιζον· ὁ μὲν, τὰ δεσμά καὶ τὴν σφαγὴν, ὁ δὲ, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ζωὴν, τῆς παραδόξου Ἐγέρσεώς σου· Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγυδάνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόνηρωπε δεόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ τὴν σὴν προσάσιαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν δεινῶν

ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου· ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρεὶος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Αΐψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀστέκτου, ὁ Δίδυμος Θωμᾶς, οὐκ ἐφλέχθη τῇ ψαύσει, ἀλλ' ἔμεινε τοὺς μώλωπας, ψηλαφῶν ἀκριβέστερον, καὶ φθεγγόμενος, τῷ δι' ἡμᾶς λογχευθέντι· Σὺ μου Κύριος, σὺ καὶ Θεὸς μου ὑπάρχεις, καὶ πάθος ὑπήνεγκας.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ ὁ Ν'. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου, εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης Ὁδῆς, Καθίσμα τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στίχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Σταυρώσιμον.

Σὲ τὸν ἐν ἔξῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτὴρα καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Ο τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Μαρτυρικόν.

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψεις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάβετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε. Ἐχόντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλόνηρον Θεόν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, ἐπέβη ὁ Σωτὴρ, οὐ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ εἰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμᾷ· Δεῦρο ψηλάφησον, καὶ ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν· ἐκτεινὸν σὺ τὴν χεῖρα, καὶ ἅψαι τῆς πλευρᾶς μου, καὶ μὴ γίνῃ ἄπιστος, ἀλλὰ πίσει κήρυξον, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίγον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ω δαύματος καινοῦ! ὡ παραδόξου τρόπῳ! πῶς χόρτος οὐκ ἐφλέχθη, ἡ χεὶρ τοῦ Ἀποστόλου, πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Σπεύσωμεν καὶ ἡμεῖς, ταῖς χεῖρας ἀγιάσαι, τῇ τῶν παθῶν ἀργείᾳ, καὶ ἔτω τῷ Δεσπότου, τῆς πλευραῖς ἐφαπόμεθα.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εγκαίνισον ψυχὴ, πάσας σε ταῖς αἰσθήσεις, πρὸς θείαν θεωρίαν· Χριστὸς γὰρ οὕτω θέλει, τελεῖσθαι τὰ ἐγκαίνια.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ορα μοι νοητῶς, τὴν ἀλλαγὴν τοῦ κόσμου, καὶ κόσμησον τὰ ἔνδον, ταῖς ἀρεταῖς ὡς φύλλοις, ψυχὴ, καὶ ὠραῖσθητι.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κόλπους μὴ λιπῶν τοὺς πατρικούς, ὡφθης ἐπὶ γῆς σαρκοφόρος, δι' εὐσπλαγχνίαν Χριστέ· πάθος τε καὶ θάνατον καταδεξάμενος, ἐξανέστης τριήμερος· θυρῶν κεκλεισμένων, ἔνδον εἰσελήλυθας, ὡς παντοδύναμος· ὅθεν, τὴν πλευράν σου τὴν θείαν, χαίρων ὁ Θωμᾶς ψηλαφήσας, Κύριον καὶ κτίστην σε ἐδόξασεν.

Ηλοῖς προσηλωθῆς τῷ Σταυρῷ, λόγῃ τὴν πλευράν ἐκεντήθης, χολῆς ἐγεύσω Χριστέ, θάνατον ὑπέμεινας, τάφῳ τεθείς ὡς νεκρός· ὡς Θεὸς δὲ συνέτριψας, δεσμοὺς τοὺς τῷ Ἄδῃ, καὶ συνεξανέστησας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς· ὅθεν, ταῖς σφραγίδας μὴ λύσας, σοῦ τοῖς Μαθηταῖς ἐνεφανῆς, τὴν σὴν ἐξανάστασιν πιστούμενος.

Πάσχα ἡ παροῦσα ἑορτὴ· Πάσχα μουσικόν· Πάσχα θείον· Πάσχα σωτήριον· Πάσχα πρὸς ἀθάνατον, ζωὴν μετὰγον ἡμᾶς· Πάσχα πᾶσαν κατήφειαν, ἐξαῖρον ἐκ μέσου· Πάσχα τὴν εὐφρόσυνον, χάριν διδόν Μαθηταῖς· ὅθεν, ὁ Θωμᾶς ἀνεβόα· Κύριος Θεὸς μου ὑπάρχεις, ὁ σκυλεύσας Ἄδου τὰ βασίλεια.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ω τοῦ παραδόξου δαύματος! ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν· εἰπὼν γὰρ ὁ Θω-

μᾶς· Ἐὰν μὴ ἴδω, ἔμὴ πιστεύσω· ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευράν, ἐθεολόγει τὸν σαρκωθέντα, τὸν αὐτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ· ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα σαρκί· ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα Θεόν· καὶ ἐβόησε λαμπρᾷ τῇ φωνῇ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'.

Τῷ πάθει σου Χριστέ, παθῶν ἡλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Ἀποστολικόν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Η τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, ταῖς τῶν στυγερῶν Δαιμόνων τελεταῖς κατήργησε· καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε, Τριάδα ὁμοούσιον.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι· καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε· Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ω τοῦ παρχδόξου δαύματος! τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος ἀψάμενος σέσωσται· βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τὴν χεῖρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐ κατεφλέχθη τῇ ψηλαφήσει· τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθές, μετέβαλεν εἰς εὐπιστίαν θερμῶς· ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς· Ὁ Δεσπότης, σύ με εἰ καὶ Θεός, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγερμένος, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθά-

νατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, ἐγείρας τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι ζωοδότα· Δόξα τῷ Σείῳ πάθει σου Χριστέ· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀποστολικόν.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης ἀλιεῖς, ἐκ Θεῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βωόντων· Κύριε, σῶσον τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὴν Πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦσι· καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρύουσι, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Προφηταὶ σε τρανῶς, προκατήγγειλαν Κόρη, Μητέρα τοῦ Θεοῦ· καὶ Ἀπόστολοι Σεῖοι, ἐν κόσμῳ ἐκήρυξαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἀνυμνῶμέν σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως, αἰεὶ ὀνομάζομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ιδὼν μου τὴν πλευράν, μὴ ἀπίσται μοι πλέον, ὁ Λόγος τῷ Θωμᾷ, ἀπιστοῦντι ἐβόα· δακτύλω με ψηλάφησον, καὶ χειρὶ ἐξερεύνησον, καὶ γνωρίσας με, ταῖς ὠτειλαῖς τῶν τραυμάτων, κόσμῳ κήρυττε, τὴν ζωηφόρον μου ταύτην, ἐκ τάφου Ἀνάστασιν.

Δίς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ ὁ Ν'. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἡ· καὶ τοῦ Μηναιῖς εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ Μηναιῖου. Κοντάκιον, καὶ Ἑξαποσειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Ἀναστασίμον.

Τὴν Θεοπρεπῆσθ συγκατάβασιν δοξαῖζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τῆς τάφου, ὡς ἐκ πασαῶδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε, δόξα σοι. Δίς.

Ἀποστολικόν. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Ληκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Αγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννοις ἐνίκησατε· πῦρ καὶ ξίφος ἔκ ἐπτοθήητε· Σηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, τῷ Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης στήθει τοῦ Λόγου ἀνέπεσε, Θωμᾶς δὲ τὴν πλευράν προσψηλαφήσαι κατηξιώθη· ἀλλ' ὁ μὲν, ἐκεῖθεν φρικτῶς Θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει· τὴν οἰκονομίαν ὁ δὲ, ἠξιώται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς· παρίστησι γὰρ ταῖς ἀποδείξεις τρανῶς, τῆς Ἑγέρσεως αὐτοῦ ἐκβοῶν· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Κατήφεια παθῶν, καὶ λογισμῶν ἡ ζάλη, μακράν ἐξοριζέσθω, καὶ οὕτως ἐξανθήσει, τὸ ἔαρ τὸ τῆς πίστεως.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ωφθης τοῖς ἱεροῖς, σου Σῶτερ Ἀποστόλοις, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων, τὸ θεῖον Πνεῦμα σήμερον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Νῦν σε Παμβασίλει, ἰδόντες οὐ βλεφάροις, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ, Θεὸν πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς Ἑγέρσεώς σου Ἰησοῦ Βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὡφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος· καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ, τοὺς τύπους ἔδειξας· Δεῦρο ψηλάφησον ταῖς χεῖρας καὶ τῆς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστοῦμεν Στίχ. 5'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Δικαιοσύνης ἐσθῆτα, περιβαλλόμενοι, λευ-
κὴν ὑπὲρ χιόνα, τῇ παρουσίᾳ τοῦ Πάσχα,
ἡμέρα εὐφρανθῶμεν, ἐν ᾗ ὁ Χριστὸς, δικαιοσύ-
νης ὡς ἥλιος, ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνατείλας, πάν-
τας ἡμᾶς, ἀφθαρσίᾳ κατεφαίδρυνεν.

Η' βασιλὶς καὶ κυρία, τῶν ἐορτῶν Ἑορτῇ,
ἡ νῦν ἐστὶν ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὄντως, ὁ
Κύριος· ἐν ταύτῃ, ὡς ψάλλει Δαυὶδ, μυστικῶς
εὐφρανθῶμεν λαοί· τῶν γὰρ θυρῶν κεκλεισμέ-
νων τοῖς Μαθηταῖς, τὴν εἰρήνην ἐδωρήσατο.

Η' τοῦ Θωμᾶ ἀπιστία, τὴν κοσμοσωτήριαν,
τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, τὴν ἐξ Ἄδου
κευθμῶνος, Ἐγερσιν πιστοῦται, τρῆσιν χειρῶν,
καὶ ποδῶν τολμηρότερον, ἐμψηλαφῶσα, πρὸς
πίστωσιν κοσμικὴν, δεξιᾷ τῇ φιλοπράγμονι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστάς ὁ Ἰησοῦς
τοῖς Μαθηταῖς, ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδί-
δου· εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Τί μοι ἀπιστεῖς ὅτι
ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὧδε τὴν χειρὰ σου,
καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ ἴδε· σοῦ
γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη
καὶ τὴν Ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ· Ὁ
Κύριος μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'. Σταυρώσιμον.

Α' ῥήηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστὶν, ὁ τίμιος Σταυ-
ρός ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποι-
θότες, σωζόμεθα πάντες.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἀναστάσιμον.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς, πρόσδεξαι ἅγιε
Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεςιν ἀμαρ-
τιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δεΐξας, ἐν κόσμῳ τὴν Ἀ-
νάστασιν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων καὶ
τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Α' ψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, λέγει
Χριστὸς, καὶ τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν δεῦ-

ρο ψηλάφησον, πίστει ἐρεύνησον, καὶ γίνου μοι
πιστός, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. Ὁ δὲ Θωμᾶς,
τῷ δακτύλῳ ὡς ἤψατο τοῦ Δεσπότου, μέγα
ἀνεβόησε· Σὺ μου Θεὸς καὶ Κύριος, εὐσπλαγ-
χνε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΠΡΩΤ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθί-
σματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Σταυρώσιμον. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν
φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ
ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραδείσον ἡνέφξας Σω-
τῆρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ
τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί με
Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυ-
γάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου· μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Ἀναστάσιμον.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ, στρατιῶται τηροῦν-
τες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος
Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν
Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς κα-
θαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Α' θλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα,
οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε
Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους
ἐτραπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ
τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐλευ-
θέρωσον τῷ ἀοράτῳ ἐχθρῷ Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Η' ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα,
κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα,
θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλούζουσα·
Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-
κατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεέ ὑπερ-
άγαθε;

Μετὰ τὴν β'. Στιχ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Μακάριος εἶ σὺ, ταῖς πληγαῖς ψηλαφήσας, τῆς
κρείττονος πλευρᾶς, τοῦ τὸ μέγιστον
τραῦμα, τοῦ Ἀδάμ ἰατρεύσαντος, καὶ ἡμῖν τοῖς

πιστεύσασι, τὸν ἀκώλεθρον, μακαρισμὸν προξενήσας, μόνοις ῥήμασι, τοῖς τῶν σεπτῶν Ἀποστόλων, τὴν τοῦτου Ἀνάστασιν. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ ὁ Ν'. Ὁ Κοινὸν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ· καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης Ὁδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Σταυρώσιμον.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποιμήν γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία· οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται· Κύριε, δόξα σοι. Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξαζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως· τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, ὃ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμᾷ· Δεῦρο ψηλάφησον, καὶ ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι τῆς πλευρᾶς μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πίστει κήρυξον, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Σταυρωθεὶς τὸν Παραδείσον, τοῖς ἀνθρώποις ἠνέωξας, καὶ νεκροὺς συνήγειρας, ἡ ζωὴ ἡμῶν, καὶ ἐξανέστης τὸν θάνατον, ἐλὼν τῇ δυνάμει σου, καὶ συνῆψας οὐρανοῖς, ἀληθῶς τὰ ἐπίγεια, καὶ ἐπλήρωσας, θυμηδίας ἀπλέτου, Θεοῦ Λόγε, τὸν χορὸν τῶν Ἀποστόλων, τέτοις εἰρήνην φθεγξάμενος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ηφθορὰ ἐξωστράκισται· ἀφθαρσία ἐξήνθησεν· ὁ δεσμὸς ὁ χρόνιος διαλελυταί· οἱ οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια·

ἐξανέστη γὰρ Χριστὸς· ἐσκυλεύθη ὁ θάνατος· ἡ εὐφρόσυτος ἐπεφάνη ἡμέρα· κεκλεισμένων, τῶν θυρῶν ἔνδον εἰσῆλθεν, ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος, ἦν ἐποίησε σήμερον, ἀγαλλιασώμεθα, εὐφραινόμενοι· ὁ ζωοδότης ἐγήγερται· ὁ Ἄδης ἐσκυλεύεται· Ἀποστόλων ὁ χορὸς, τὴν χαρὰν ἀκουτίζεται· ἐψηλάφησε, τὴν πλευρὰν τοῦ Δεσπότου, ἀπιστήσας, ὁ Θωμᾶς· καὶ ψηλαφήσας, διπλὴν οὐσίαν ἐκήρυξε.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

ΑΨαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, λέγει Χριστὸς, καὶ τὸς τύπους τῶν ἡλῶν δεῦρο ψηλάφησον, πίστει ἐρεῦνησον, καὶ γίνου μοι πιστός, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος· Ὁ δὲ Θωμᾶς, τῷ δακτύλῳ ὡς ἤψατο τοῦ Δεσπότου, μέγα ἀνεβόησε· Σὺ μου Θεὸς καὶ Κύριος, εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος α'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δούς ἐπλήρωσας ἀγίου Πνεύματος· προσμένειν τε προσέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν· διὸ βοῶμέν σοι· Ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν δόξα σοι.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς Ἑγέρσεώς σου Κύριε, ὥφθης τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν τόπῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ φωνήσας αὐτοῖς, Εἰρήνην ὑμῖν, τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ, τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἐκ ἧν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ὅθεν καὶ ἠπίσται τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν· Οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθὲ, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄχραντον πλευρὰν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μῶλωπας· Ὁ δὲ ψηλαφήσας καὶ

ἰδὼν, ὡμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν οὐ γυμνόν, καὶ ἄνθρωπον οὐ ψιλόν· καὶ ἐδόξα· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἶτα τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς Μαθητάς. Τότε ὁ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐχ εὐρέθη μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γάρ· Οὐ μὴ πιστεύσω, εἰ μὴ ἴδω καὶ γὰρ τὸν Δεσπότην· ἴδω τὴν πλευράν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ, τὸ βάπτισμα· ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος· ἴδω, πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα· Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος α'.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιζῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη, τὸ μεσότειχον τῆς ἑχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοῖνον, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α'.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχαῖς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεςιν ἀμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Τῷ πάθει σου Χριστέ, παθὼν ἡλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος πλ. α'.

Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ῥαπιζόμενος, ὑπὸ Ἀποστόλου ψηλαφώμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος. Πῶς ἐσαρκώθης; πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς ὡς τὸν Θωμᾶν βοᾷν σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐσφραγισμένου τοῦ μνήματος γ'.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Οἱ δὲ Νεκρώσιμοι Κανόνες τῶν ὅλων Σαββάτων τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῶν Παρασκευῶν ψάλλονται.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κανονίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τῇ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σε δοξαζόμεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα, παρεγένοντο ὄρθραι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι, ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θάυμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθούσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἐγερσιν. Τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας, δυνάμει σταυροῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγμαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σου· δόξα, τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς ἀγαθὲ· καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς, καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεῦνα, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, ὁ διὰ σέ παθητός.

Δίς.

Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ ὁ Πεντηκοστός. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. τοῦ κατὰ τὴν μονὴν Ἀγίου εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Ἑορτῆς· καὶ ὁ Οἶκος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος α'.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξαζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ο τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξαζεῖν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξαζόντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας Σταυρὸν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προσελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς Ἑγέρσεώς σου Ἰησοῦ Βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὦφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος· καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας· Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, ζωοδότα Ἑγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας,

Χριστέ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσεληλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτοὺς, καὶ εὐθὲς σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἃμετρον ἔλεος.

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡνίκα σὺ, τοῖς Μαθηταῖς ὦφθης, Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου.

Ως θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα, καὶ γνῶθί με, ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα, καὶ μὴ γίνεαι ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἑγέρσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, ὃ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ τὴν εἰρήνην δούς, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· Δεῦρο Ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἥλους ἔπληξαν· Ὡ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς. Ὠδὴν γ' καὶ ε'. Προκείμενον, καὶ Ἀλληλεῖάρ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ Νεκρώσιμον· ὡσαύτως, καὶ Κοινωνικόν.

Ἰστίον ὅτι, ὅτε οὐκ ἔστι Λειτουργία, ψάλλομεν τὴν Τρι-
δέκτην Ὦραν ἐν τῷ νάρθηκι· καὶ τότε εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ, καὶ ψάλλομεν τὰ Τυπικά. Ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς, Ὡδὴ πρώτη τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς· ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰς Πράξεις· τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην, καὶ τὰ λοιπά, κατὰ τὸ σύνθηδες. Εἰ δέ ἐστι Λειτουργία, ψάλλομεν ταῦτα ἐν αὐτῇ.

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ,
ΚΑΙ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.

✠✠✠✠

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχης δ'.

Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν.

Ζῆτει ταῦτα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ πρῶτον Δογματικόν.

Ἦχος β'.

Ω τὴ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, οὐκ ἀρνοῦμαι τὴν ἀνθρωπότητα· ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ, φύσεως μὲν πύλας ἥνοιξεν, ὡς φιλάνθρωπος· παρθενίας δὲ κλεῖθρα οὐ διέρρηξεν, ὡς Θεός· ἀλλ' ὅπως ἐκ μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' αἰκῆς εἰσῆλθεν· οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη· ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον.

Ο' Κύριος ἐβασίλευσεν. Τὸ, Καταξίωσον.

Εἰς δὲ τὸν Στίχ. τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Ἡ Ἀνάστασις σου, Χριστέ.

Εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε· σπεῦσον, δυσωποῦμεν σωῆσθαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς, πᾶσαν ἀκρατῶς ἁμαρτίαν, ὁ ταλας ἔπραξα· πάσης κατα-

κρίσεως, ἄξιός πέφυκα· ἀφορμαὶς μετανοίας μοι, παράσχου Παρθένε, ὅπως ἀκατάκριτος ἐκεῖ ὀφθήσομαι· σὲ γὰρ ἐπιγράφομαι πρέσβιν· σὲ ἐπικαλοῦμαι προστάτιν· μὴ με καταισχύνης Θεοσύμφευτε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Αλλο καταφύγιον ἀγνή, πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ Δεσπότην, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, εἰμὴ σὲ Θεόνυμφε· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς, τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, μηδὲ καταισχύνης, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν σπεῦσον, καὶ τὴν σὴν βοήθειαν δίδου, καὶ τῆς νῦν ἐργῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι.

Ζῆτει ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν βραχυφαγοῦντες.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ὡς σύνηθες· Εἶτα ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, καὶ τὸ ἀ. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'. Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἑγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερά, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἀγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξί· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον· Ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ Σταυρῷ σε κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ Ἑγέρσει σε,

ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τὸτό σοι
βοῶμεν· Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Η νοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου·
πυλωροὶ δὲ Ἄδου, ἰδόντες σε ἔπτηξαν·
πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοῦς
σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ
σκοτόντων, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμῆς
ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων
ἀναμέλψωμεν· δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυ-
ρίου, προσπέσωμεν λέγοντες· Ὁ ἐπὶ ξύλου
σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν
ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρ-
τίαις ἡμῶν.

Εἶτα τῶν Μυροφόρων, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθροῦ βαθέος, ἀ-
ρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον
κατέλαβον· ἅπερ δὲ ἐκ ἡλπιζον εὐροῦσαι, διε-
λογίζοντο εὐλαβούμεναι τοῦ λίθου τὴν μετάθε-
σιν· καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν
αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ
Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβὴς ἀσφάλεια;
Γέγονε δὲ μηνυτὴς τῶν ἀγνοησῶν γυναικῶν, ἐξ
αστραπτῶν Ἀγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐ-
τάς· Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ
ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἐξηγέρθη
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντο-
δύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ
ζωὴν, φωτισμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός· Τοῦ Κουμουλά.

Τί τά μύρα τοῖς δάκρυσιν Μαθήτριάι κερνά-
τε; ὁ λίθος κεκλύσται· ὁ τάφος κεκένω-
ται· ἴδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν·
ταῖς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς· ὑ-
πνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν.
Τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ· ὁ Ἄδης
θρηνηῖ· δραμοῦσαι χαρᾶ, εἶπατε τοῖς Ἀπο-
στόλοις· Ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον,
πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.

Αἱ Μυροφόροι ὀρθρίαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνη-
μά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, ἐ-
πεζήτην σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραν-
τον Σῶμά σου· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμα-
σιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀ-
ποστόλοις ἐκέρυττον· Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς
τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον,
τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου κα-
ταλαβοῦσαι, καὶ ταῖς σφραγίδας τοῦ μνη-
ματος ἰδοῦσαι, μὴ εὐροῦσαι δὲ τὸ ἄχραντον
Σῶμά σου, ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς ἦλθον λέ-
γουσαι· Τίς ἔκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἴ-
ληφε νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισμένον, τῆς Μητρὸς
μόνον παραμύθιον; ὡς πῶς ὁ νεκροῦς ζώσας,
τεθανάτωται; ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, πῶς τέ-
θαπται; ἀλλ' ἀνάστηθι Σωτήρ αὐτεξουσίως,
καθὼς εἶπας τριήμερος, σῶζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Ἦχος β'.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλ-
θούσης· ὡς γὰρ ἡ βία οὐκ ἐκαίετο
καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ
παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιο-
σύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός,
ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος· τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στίχ. Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Μυροφόροι γυναῖκες, τῷ τάφῳ τί προσήθε-
τε; τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; Ἀ-
νέστη ὁ Κύριος, θαρσεῖτε· βοᾷ ὁ Ἀγγελος.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ Γυναῖκες, ἐπὶ τὸ μνη-
μα, ἀρώμασι τῷ σῶμά σου μυρίσαι σπου-
δάξουσιν· καὶ τοῦτο μὴ εὐροῦσαι, διηπόρουν
πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν· ἀλλ' ἐ-
πέστη αὐταῖς Ἀγγελος, καὶ εἶπεν· Ἀνέστη
Χριστὸς, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ηλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ
ἡ ἄλλη Μαρία, ζητοῦσαι τὸν Κύριον· καὶ
τὸν Ἀγγελον εἶδον ὡσεὶ ἀστραπὴν, καθεζόμε-
νον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς· Τί ζη-
τεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη,
καθὼς εἶπεν· ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν εὐρήσετε·
πρὸς ὃν βοησώμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα· Ἦχος πλ. β'.

Ητήσατο Ἰωσήφ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ
αἰπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔ-
δει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος
προελθεῖν· Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου,
καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις,
δόξα σοι.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον· Ὁ αὐτός.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου πάντα γενε, Χρι-
στὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελ-
θὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρτας

τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάντα γνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένω ἀληθῶς, βοῶ-
μεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε
Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτη-
ρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β'.

Η Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἅπασαν
ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀνεκαλέ-
σω τὸ ἴδιον πλάσμα· Παντοδύναμε Κύριε,
δόξα σοι.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐ-
τῶν. Ζήτηι, σελ. 5.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, ὥσπερ ἰμά-
τιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν
Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν, γυμνὸν, ἄ-
ταφον, εὐσυμπάθητον θρήνον ἀναλαθὼν, ὀδυ-
ρόμενος ἔλεγεν· Οἴμοι! γλυκύτατε Ἰησοῦ, ὃν
πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον
θεασάμενος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ
φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ κα-
ταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμέ ἐ-
κουσίως ὑπελθόντα θάνατον. Πῶς σε κηδεύσω
Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ
δὲ προσψαύσω τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ
ποῖα ἄσματα μέλψω τῇ σῇ ἐξόδῳ, οἰκτίρμον;
Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν τα-
φήν σου, σὺν τῇ ἀναστάσει κραυγάζων· Κύριε,
δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τε-
θνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶ-
σαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραυγάζον·
Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθε-
λὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι κα-
θαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι και-
νῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης,
Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐ-
πιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Ταῖς μύρα τοῖς
θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθο-
ρᾶς εἰδέχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάζατε·

Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Καὶ Ἀπολύσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ψάλλεται Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκροσιχίς.
Τὸ τρισσὸν ὕμνῳ τῆς Θεαρχίας σέλας.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς
Θεότητος, ἀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν λέγον-
τες· Τοῦ ἐλέους πέλαγος ἀνεξάντλητον, οὐσιώ-
δες ὡς ἔχυσας, τοὺς σὲ προσκυνοῦντας φρούρη-
σον, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ο πηγὴ καὶ ρίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς
αἷτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ σε πνεύμα-
τι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισηλίον τῇ καρδίᾳ
μου πῆγασον σέλας· καὶ μεθέξει λάμπρυνον
τῆς Θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγὴς Μονὰς Θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέ-
δασον, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζό-
φωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν
μετουσίαις, καὶ ποιήσον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δό-
ξης με ναόν, καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Ροῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας
ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης, Ἀ-
χραντε, σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λό-
γος, φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν Θεαρ-
χίαν τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγωγῆσεν.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ισότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξά-
ζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ
προεληθοῦσα, ἀρρέυστως πέφυκας· εἰς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου, Κύριε.

Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς καὶ οὐρανίους, ὑπέξη-
σας, ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ καλλοῦς, Τριάς
ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε·
ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου στόματος δέ-
ξει τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ
πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδί-
αν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρις-
ἡλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζον-
τες, μὴ αἰσχυνηθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς
κτίσεως, ἐν μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρω
ἀγαθότητι Θεοτόκε· καὶ φῶς τρισηλίον πᾶσιν
ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος καὶ κυριότητος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Αγία Τριάς, ἐλέησον οὓς ἐπλασας· καὶ ρύσαι πυρὸς, καὶ πάσης κατακρίσεως· ὅτι πάντα δύνασαι, ὡς οἰκτίρμων Θεὸς καὶ πολυέλεος· διὸ προσπίπτομέν σοι κράζοντες· Ἠμάρτομεν, συγχώρησον φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή, ἐλέησον τοὺς δούλους σου, καὶ ρύσαι πυρὸς, καὶ πάσης κολάσεως, ἐν νυκτὶ κραυγάζοντας, καὶ ἡμέρα τῷ σῶ Υἱῷ ἄχραντε· Μὴ ὑπερίδης τὴν ποιμήνην σου, πρεσβείαις Χριστὲ τῆς τεκούσης σε.

ᾠδὴ δ'. Ὑμῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις ἄνθρωποι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονὰς ἀναρχε· ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πηλὴν γλώσση, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει, καὶ δοξάζομεν.

Υπάρχων πλαστοουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτωρ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκὴς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δούλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπαναγάγε.

Μονάδος ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς ταῖς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἐν τε βουλῇ, καὶ δόξῃ, καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε καθαρὸν καὶ ἄχραντον, αἰετάρθενε Θεοτόκε, ὁ παντουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὡς ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, ταῖς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτίνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φέρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γὰρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῇ βιάτῳ ὡς ὥφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἀγγελὸς ἐκλήθης Πατὴρ ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος Νεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Η φυσικὴν, συναῖδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτῃ Τριάς ἀγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρθοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχον καὶ μίαν αὐγὴν τὴν τρισηλίον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικὸς, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ

σου, Παρθενομήτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς τὸ ἐνικὸν τῆς μιᾶς κυριότητος.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σέ πιστεύοντας, Θεὲ τρισηλίε· καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Δίς.

Εν ἀφαίτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπειρινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδοτίδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Απορρήτως, Παρθένε ὁ ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τρισηλίῳ κατηύγασε.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς ἐλεῆμον· βλέψον εἰς λαὸν τὸν σέ δοξάζοντα· δεῖξαι ταῖς ὡδαῖς τῶν αἰτουμένων σε, Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας κηύσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε· σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνῃ ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμενων ἢ παρὰ κληγῆς· διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνῃ σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ρυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν καί μοι τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε Νερμῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς.

Δίς.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν αὐτῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι, Θεὲ μονάρχα καὶ τρισηλίε, καταυγαζόμενοι γίνονται, Νέσει δευτερεύοντα φῶτα· ὦν καί με ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Ιθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανούς μὴ διαλίπης, τοὺς σέ φιλοῦντας, ὁ δὲ ἄφατον φιλάνθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ Νεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ Νρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

ᾠδὴ η'. Ἰνδαλματος χρυσοῦ.

Απρόσιτε Τριάς, συναῖδιε, συνἀναρχε Νεαρχία, ἡ ἀπαραλλάκτος ἐν πᾶσι, πλήν τῶν φωσφόρων ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν καταρ-

γησον, τῶν ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν τῶν Δαιμόνων, ἀβλαβῇ τηρῶν με αἰεὶ, Κύριε πάντων.
Δίς.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισηλίε μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Σοφία τοῦ Πατρὸς ἀκατάληπτε, ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν ἐνιαίαν Τριάδα ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ὡδὴ δ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ε'κ φωτὸς ἀνάρχου, συνἀναρχος Υἱὸς, φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται, ἀπορρήτως, θεοπρεπῶς, ἀρρέυσθ τῆς γεννήσεως, πιστευομένης, ἅμα δὲ, καὶ τῆς ἀφράστου ἐκπορεύσεως.

Λάμπσον τὰς καρδίας, τρισηλίε Θεότης, τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς σύνεσιν, τοῦ ἐν πασι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θελημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Απειρος τῇ φύσει ὑπάρχων ὡς Θεός, ἀπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριάς πρώην· οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.
Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνυμνούμενος, ἀνεκφράστως μοναδικῶς, Θεός καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποιήμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντευξέσιν.

Τὸ, Ἄξιόν ἐστι, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

✠

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀνάστας παρέσχες πασι. Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας, ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω. Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένα, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένα, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἑτέρα.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳ γενόμενοι, καὶ τὸ μνήμα κενὸν θεωσάμενοι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταιὸς, καὶ τοὺς ἐν Ἀδῇ ἤρπασε τῶν δεσμῶν· κηρύξατε παρρήσίᾳ· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθρῳ, τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν, καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν· ἀλλὰ φύσις ἀσθενὴς τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν· ὅτι γνώμη συμπαθῆς τῷ Θεῷ εὐηρέστησε· προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον· Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἀδὴς, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἴτα ὁ Ἀωμος, τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ε'ν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω με τῆς καρδίας, πρὸς σέ Σωτήρ· σῶσόν με σὴ ἐπιλάμψει.

Ελέησον ἡμᾶς, τοὺς πταίνοντάς σοι πολλὰ, καὶ ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.
Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ αἰγιαίνει, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεός γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα, καὶ ἀνδρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ, τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινοῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αἰγὼ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμῶς, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ, δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκόασιν ὄρει τῷ ἁγίῳ, οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Εν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐξ Ἰησοῦς, τῇ ράβδῳ τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αἰγὼ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἁθλοῖς κατασέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσιν.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταγμάτι, ὃ ἐνετείλω, καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑβραίων Δ'.

Εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ τὰ λοιπὰ, ὅρα σελ. 2.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Μυροφόρων εἰς ε'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ἦχος α'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί,
• Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου
• πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς
• ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξασπράττοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α'.

Οὐ ἡ ἀκροστιχὴς ἐν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις.

Θεοφάνους (*).

ᾠδὴ α'. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστὸν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Αναστάντα κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτωτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομήτορ πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Μυροφόρων. Ἦχος δ'.

Ποίημα Ἀνδρέα Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν Μωσέως ὠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον
• ψυχὴ· Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό
• μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δο-
• ξάσω αὐτόν.

Τροπάρια.

Ε'σταυρώθης σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ φύσει τοῦ Πατρὸς, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, πηγᾶσας κόσμῳ αἷμα καὶ ὕδωρ. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξαζόμεν σε.

Τὸν Σταυρόν σου τιμῶ, καὶ τὴν Ταφὴν δοξάζω ἁγαθὲ, καὶ ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ τὴν Ἐγερσίν σου, καὶ ἀνακραίω· Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξαζόμεν σε.

Κἂν ἐγεύσω χολῆς, ὁ γλυκασμός τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπήγασας ἡμῖν τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξαζόμεν σε.

Ε'λογίσθης Σωτὴρ, μετὰ νεκρῶν νεκροῦς ἐγείρας· ἀπεγεύσω τῆς φθορᾶς· διαφθοράν γὰρ ὅλως οὐκ ἔγνω. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξαζόμεν σε.

Εὐφραινέσθω Σιών, ἀγαλλιάσθω καὶ ὁ οὐρανός· ἐξανέστη Χριστὸς, νεκροῦς ἐγείρας ὕμνοлогοῦντας· Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξαζόμεν σε.

Ο'θονίοις εἰλήσας, Ἰωσήφ τὸ σῶμά σου Χριστέ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό σε τὴν σωτηρίαν· νεκρὸς δὲ ὡς Θεός ἐξανέστησας.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ Γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστὸν, καὶ τοῖς θείαις Μαθηταῖς, ἐβόων· Ὅντως Χριστὸς ἀνέστη· δεῦτε σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖτε αὐτόν. Δόξα.

Παναγία Τριάς, μία Θεότης, ἀναρχε μοναῖς· ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ θεὸς Πνεῦμα,

(*) Ἐν τισι χειρογράφοις ἀναγινώσκεται, ὅτι ταῦτα μόνον τὰ πρῶτα Τροπάρια, εἰσὶ τοῦ Θεοφάνους, τὰ δὲ λοιπὰ, Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

σῶζε τὸν κόσμον. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζο-
μέν σε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀρχαίαν ἀράν, ἐν γαστρί σου λύσασα
Σεμνή, ἀνεβλάστησας ἡμῖν, τὴν εὐλογίαν,
βρέφος τεκοῦσα· οὗτος γὰρ Θεός, εἰ καὶ σάρ-
κα φορεῖ.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέ-
» τρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀ-
» φθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χρι-
» στοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπληρωται φωτός, οὐρανός τε
καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω
γούν πᾶσα κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ
ἐστερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυρούμην
σοι χθὲς· αὐτός με συνδόξασον Σωτὴρ, ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ε'πὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σή-
μερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ,
καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀ-
στράψαντος.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς
εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θρασυμένη Ἀγνή, χό-
ρευε· καὶ τοῦτον, ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγαλυνε.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
» Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν,
» φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Τὰς παλάμας Ἰησοῦ, προσηλώσας ἐν Σταυρῷ,
τὰ ἔθνη πάντα, ἐκ τῆς πλάνης συλλαβῶν,
πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν σὴν, συνεκαλέσω Σωτὴρ.

Ιουδαίων ὁ λαός, τῷ Πιλάτῳ ἐκβοᾷ· Ἀπόλυ-
σόν μοι τὸν κακούργον ληστήν· ἄρον, ἄρον,
σταύρωσον τὸν ἀναμάρτητον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, συνεσκότασε τὸ
φῶς, ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ ἐκ τάφου νεκραί,
ἐξανέστησαν πολλοί, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ,
κλαυθμῷ ἐβόα· Ποῦ πορεύῃ Υἱέ; ποῦ
ἀπέρχῃ ὁ ἀμνός, ὁ ὑπὲρ πάντων σφαγεῖς;

Προσκυνῶ σου τὸν σταυρόν, ἀνυμνῶ καὶ τὴν
ταφὴν, τιμῶ τὰ πάθη, καὶ τοὺς ἥλους
τῶν χειρῶν, καὶ τὴν λόγχην Ἰησοῦ, καὶ τὴν
Ἀνάστασιν.

Ε'ξανέστης Ἰησοῦ, ἐσκυλεύθη ὁ ἐχθρός, Ἀ-
δαμ ἐρρύσθη, καὶ ἡ Εὐὰ σὺν αὐτῷ, τῶν
δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, τῇ Ἀναστάσει σου.

Α'ναστάντος σε Χριστέ, συνετριβήσαν μοχλοί,
καὶ πύλαι Ἄδου, καὶ θανάτου τὰ δεσμά,
διελύθησαν εὐθὺς, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Θεοδόχε Ἰωσήφ, δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν, Ἀ-
νέστη κράζων, Ἰησοῦς ὁ λυτρωτής, ὁ ἐ-
γείρας τὸν Ἀδαμ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Εὐφραινέσθω σὺν ἡμῖν, Μαθητῶν ἡ δωδεκάς,
σὺν Μυροφόροις γυναιξί, καὶ Ἰωσήφ, καὶ
τοῖς ἄλλοις Μαθηταῖς, καὶ Μαθητρίαις Χριστοῦ.

Δόξα.

Σὺν Πατρὶ καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
εὐθές, τὴν μίαν φύσιν, προσκυνῶ καὶ ἀνυ-
μνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ οὐσίᾳ
ένῳν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρία εἶ Σεμνή, ἡ ἐκ ρίζης Ἰεσσαὶ, ἐξ ἧς
ἡ ῥάβδος, καὶ τὸ ἄνθος ὁ Χριστός, κατὰ
σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀναβλαστήσασα.

Καταβασία. Δεῦτε πῖωμεν καινόν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι,
Γυναῖκες Σωτὴρ, Ἀγγέλου τῇ λαμπρότη-
τι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεόν σε τῶν ὁ-
λῶν ἐκήρυττον, καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· Ὅντως
ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωὴ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις
γυναξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν
γὰρ ἐορτὴν σὺν αὐταῖς ἐορτάζουσιν, εἰς δόξαν
καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν
βοῶμέν σοι· Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σε πα-
ράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θρηγός Ἀβ-
» βακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύ-
» τω, φασφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγον-
» τα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ· ὅτι ἀνέστη
» Χριστός ὡς παντοδύναμος. Τροπάρια.

Αρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύσαν
νηδὺν, πέφηνε Χριστός· ὡς βρωτός δέ, ἀ-
μνός προσηγόρευται· ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος
κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεός ἀ-
ληθής, τέλειος λέλεκται.

Ως ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν,
στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάν-
των τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο· καὶ αὐ-
τίς ἐκ τοῦ τάφου ὠραίος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἐ-
λαμψεν ἥλιος.

Ο Θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ο διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, τὸν σὸν προπάτορα Ἀγνή, πλάττεται ἐκ σῆ, καὶ θανάτῳ τῷ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκείνου θάνατον σήμερον, καὶ κατηύγασε πάντας, ταῖς θείαις ἀσραπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Ο ἄπεκύνθας Χριστὸν, ὠραιότατως ἐκ νεκρῶν, λάμπαντα Ἀγνή καθορώσα, ἡ καλὴ καὶ ἁμωμος, ἐν γυναιξὶν ὠραία τε, σήμερον εἰς πάντων σωτηρίαν, σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν χαίρουσα, δόξαζε.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ θαυμά, καὶ ἐξ ὅρου ἁγίου κατασκίου, ἐπέδημησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ ἡχμαλώτευσας, τὴν τοῦ Ἄδου γαστέρα, καὶ συνήγειρας νεκρούς, καὶ τῷ θανάτῳ κατέλυσας τὴν τυραννίδα· ὅθεν οἱ ἐξ Ἀδὰμ προσκυνοῦντες, ὑμνοῦμεν τὴν ταφήν σου καὶ τὴν Ἐγερσιν Χριστέ.

Ο εὐδοκήσας Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, προσπαγῆναι τῷ Σταυρῷ, καὶ τῆς πατρῴας λυτρώσασθαι ἡμᾶς κατάρας, λύσόν μου τὰ δεσμά τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν.

Ο ἐν Σταυρῷ προσηλώσας με, τὴν ἀρχαίαν κατάραν, καὶ πηγάσας μοι Σωτὴρ, τὴν εὐλογίαν δι' αἵματος, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, λύσόν μου τὰ δεσμά τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν.

Α ὁδὸς Σωτὴρ συναντήσας σοι, ἐν τοῖς κατὰ χθονίοις ἐπικράνθη, ἐνορῶν, ὅτι οὐς πάλαι κατέπιεν ἰσχύσας, ἄρτι ἁκῶν ἀποδιδῶς ἐρευνᾶται τὰ κάτω, καὶ γυμνοῦται καὶ σκυλεύεται νεκρούς.

Εἰ καὶ ὁ λίθος ἐσφράγισται, μετὰ τῆς κουστωδίας, ὡς παράνομοι ἐχθροὶ, ἀλλ' ἐξανεστὴ ὁ Κύριος καθὼς προεῖπε, λύων μου τὰ δεσμά τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· δύναται γὰρ ὅσα θέλει ἐκπληροῦν.

Ο ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ σκυλεύσας τὸν Ἄδην, καὶ ζωώσας τοὺς νεκρούς, καὶ ἀφθαρσίαν πηγάσας μοι, τῇ σῇ Ἐγέρσει,

λύσόν μου τὰ δεσμά τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν.

Ο ἄντως αἰσχύνηθητε ἄνομοι· ὁ Χριστὸς γὰρ ἀνέστη, καὶ συνήγειρε νεκρούς, κράζων· Θαρσεῖτε· νενίκηκα ἐγὼ τὸν κόσμον· πείσθητε οὖν αὐτῷ, ἢ σιγήσατε πλάνοι, ἀθετοῦντες τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ.

Ο Μυροφόροις τὸ Χαίρετε, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, προσφωνήσας ἀγαθὲ, καὶ Ἀποστόλοις, Κηρύξατε τὴν Ἐγερσίν μου· λύσόν μου τὰ δεσμά τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν.

Ιωσήφ τὸν εὐσχήμονα, ζηλωτὴν εὐσεβείας, βουλευτὴν καὶ μαθητὴν, σὺν Μυροφόροις τιμῶμεν καὶ Ἀποστόλοις, κράζοντες σὺν αὐτοῖς, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντες, τοῦ Σωτῆρος τὴν Ἀνάστασιν φαιδρῶς.

Δόξα.

Υπερουσίου Θεότητος, τὴν ἀμέριστον δόξαν, τίς ἰσχύσει ἐξειπεῖν; ἐν γὰρ τῇ φύσει ὑπάρχουσα, Τριάς ὑμνεῖται, ἀναρχος, συμφυὴς, ὡς μονὰς ἐν τριάδι ὑμνουμένη, ὑποστάσεις ἁπλᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν γαστρὶ σου σκηνώσαντα, ἀλοχεύτως τεκοῦσα, Μητροπάρθενε Ἀγνή, ἀκαταπαύστως ἰκέτευε, ὡς Θεοτόκος, λύσαι μου τὰ δεσμά τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις βοηθεῖν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ῥηρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη· καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἡλίον, πᾶσι ζῶν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρον σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τῷ Ἄδου σειραῖς συνεχόμενοι, δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσελθόμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ· καὶ συνορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φωτίζεται θείαις ἀκτίσι, καὶ ζωηφόροις ταῖς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομήτορ ἄχραντε, καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλεται, τῶν εὐσεβῶν ἡ ὁμήγυρις.

Οὐκ ἤνοιξας πύλας Παρθένε, ἐν τῷ σαρκῇ σθαι· μνήματος ἐκ ἔλυσας ταῖς σφραγίδας, Βασιλεῦ τῆς κτίσεως· ὅθεν ἐξαναστάντα σε, θεασαμένη ἠγάλλετο.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ μου δια-
» σκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, κα-
» ταύρασόν με ὡς μόνος, τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Τροπάρια.

Σὺ τὴν ἀρχαίαν στολήν μου, ἦν μοι ἐξύφανεν,
οἶμοι! ὁ σπορεὺς τῆς ἀμαρτίας, ἐξέδυσάς
με Σωτήρ μου, ἐνδυσάμενος ἐμέ.

Φύλλα συκῆς ἐρράψέ μοι, ἡ ἀμαρτία μου, οἶ-
μοι! μὴ φυλάξαντι Σωτήρ μου τὴν ἀχραν-
τον ἐντολήν σου, τῇ τοῦ ὄψεως βουλῇ.

Τὴν πληγωθεῖσαν ψυχὴν μου, τοῖς ληστρικοῖς
λογισμοῖς μου, ἐπιστάς ὁ ἐκ Μαρίας, καὶ
ἐλαίον ἐπιχύσας, ἐθεράπευσε Χριστός.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ ἄμεμπτος
Θεοτόκος, μητρικῶς ἀνεκαλεῖτο· Κατέλι-
πές με τὴν μόνην, ὦ Υἱέ μου καὶ Θεέ.

Σὺ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, τῷ ὄπλῳ τῷ τοῦ
Σταυροῦ σου, καθελὼν τῇ σῇ Ἐγέρσει, συν-
έτριψας τὸ κέντρον, τοῦ θανάτου Ἰησοῦ.

Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδη
τὸ νῆκος; ὁ Ἀδάμ συνεκβοάτω· συντέτρι-
ψαι ζωῶσει, τοῦ ἐγείραντος νεκρούς.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸ μνήμα καταλα-
βοῦσαι, τοῦ ζωώσαντος τῆς κάτω, φωνῆς
ἤκουον λεγούσης· Ἐξανέστη ὁ Χριστός.

Τῶν εὐσεβῶν Μυροφόρων, τὴν μνήμην ἐπιτε-
λοῦντες, καὶ πάντων τῶν Μαθητῶν σου, ἐν
τῇ φαιδρᾷ σου Ἐγέρσει, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ.

Τὸν Εὐσχήμονα πάντες, τιμῶμεν ἐπαξίως,
ὅς τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθεῖλε, καὶ ἐκήδευσεν πιστῶς. Δόξα.

Σὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ
τὸ Πνεῦμα, προσκυνῶ τρεῖς ὑποστάσεις,
καὶ ἐν ταῖς τρία πιστεύω, οὐσιότητι μιᾷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀσπὸρῳ κηῖσει, γεννήσασαν ὑπὲρ φύ-
σιν, τὸν καινίσαντα τὴν φύσιν, Χριστὸν τὸν
μόνον Δεσπότην, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
» καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰώνιους, κα-
» τόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος,
» ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρ-
θης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου
μὴ λυμνηάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου· καὶ ἀνέωξας
ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς
Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ
Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενὴ τὸν Ἀδὰμ, ἀνα-
στάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ανῆκται τὸ πάλαι κρατούμενον, τῷ θανά-
τῳ καὶ φθορᾷ, διὰ τοῦ σαρκωθέντος, ἐκ
σῆς ἀχράντου γαστρὸς, πρὸς τὴν ἀφθαρτον,
καὶ αἰδίου ζωῆν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ὁ λα-
γόσι σου Ἀγνή, κατελθὼν καὶ οἰκήσας,
καὶ σαρκωθείς ὑπὲρ νοῦν, καὶ συνήγειρεν, ἐαυ-
τῷ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι αἰεὶ, καὶ
» ἐν πελάγει τῆ βίῃ βυθίζομαι· ἀλλ' ὡς περ
» τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, καὶ τῶν παθῶν
» ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Τροπάρια.

Νεκρός ἐστὶν ὁ Ἄδης, θαρσεῖτε γηγενεῖς· ὁ
γὰρ Χριστὸς ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, ἀπέρ-
ριψε τὴν ρομφαίαν κατ' αὐτοῦ, καὶ κεῖται νε-
κρός· οὓς εἶχε γὰρ ἐσκυλεύθη γυμνωθεῖς.

Εσκυλεύται ὁ Ἄδης, θαρσεῖτε οἱ νεκροί·
καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοιχθή, ἐγείρεσθε· βοᾷ
ὑμῖν ἐκ τοῦ Ἄδου ὁ Χριστὸς, ὁ πάντας ἐλθὼν
λυτρώσασθαι, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς.

Νεκρούς οὓς περ ἰσχύσας, κατέπιες ποτέ,
νῦν ἀπαιτούμενος Ἄδη, ἀπόδος μοι· βοᾷ
σοι ὁ ζωοδότης καὶ Θεός, ὁ πάντας ἐλθὼν λυ-
τρώσασθαι, τῆς ἀπλήστου σου γαστρὸς.

Ο Κύριος ἀνέστη, σκυλεύσας τὸν ἐχθρόν, καὶ
τοὺς δεσμίους ἐκσπάσας, ἀνήγαγε πάντας,
καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, αὐτὸν ἀνιστῶν
ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Σινδόνι σε εἰλήσας, κατέθετο Χριστέ, Ἰωσήφ
ὁ εὐσχήμων ἐν μνήματι· μυρίσας δὲ τὸν
λυθέντα σου ναόν, τοῦ σώματος, προσεκύλισε,
λίθον μέγαν τῇ σορῷ.

Γυναῖκες Μυροφόροι, τί σπεύδετε λοιπόν; τί
δὲ τὰ μύρα τῷ ζῶντι κομίζετε; ἀνέστη
καθὼς προεῖπεν ὁ Χριστὸς· παυσάσθω ὑμῶν
τὰ δάκρυα, μετελθόντα εἰς χαράν. Δόξα.

Τριαδὰ ἐν μονάδι ὑμνήσωμεν πιστοί, σὺν τῷ
Υἱῷ τὸν Πατέρα δοξάζοντες, καὶ Πνεῦμα
τὸ ὁμοούσιον Υἱῷ, καὶ ὃν ἐν Πατρὶ συνἀναρ-
χον, καὶ αἰδίου Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γαστρί ἀγεωργήτως συνέλαβες Ἀγνή, τῆς
ἀφθαρσίας τὸν βότρυν ὡς ἄμπελος, ἐξ

οὗ τῆς ἀθανασίας οἱ κρουνοί, ὡς οἶνον ἡμῖν
πηγάζουσι, τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ήχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν
Θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυ-
σας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς
Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας·
Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Επὶ τὸν τάφον σου Σωτὴρ, αἱ Μυροφόροι
πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ
νοῖ, καὶ ἐφθέγγοντο· Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀπο-
κυλίσει τῷ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὁρῶ-
σιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκυλισται· τῇ μορφῇ δὲ
τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνεί-
χοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον· καὶ
πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐδόησε· Μὴ φοβεῖσθε
ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη· δεῦτε, ἴδετε τὸν
τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ
ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς·
Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τῆ Πάσχα,
τὴν τῶν ἁγίων γυναικῶν Μυροφόρων ἑορτὴν
ἐορτάζομεν· ἔτι δὲ μνεῖαν ποιούμεθα καὶ τοῦ
ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητὴς κεκρυμ-
μένος· πρὸς δὲ, καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ
Νικοδήμου.

Στίχοι.

Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριαι μύρα.

Εἴ γὰρ δὲ ταύταις ὕμνον, ὡς μύρον, φέρω.

Τούτων, αἱ μὲν γυναῖκες αὗται, εἰσὶ μάρτυρες ἀψευδεῖς,
καὶ πρῶται, τῆς Ἀναστάσεως. Ἰωσήφ δὲ καὶ Νικό-
δημος, τῆς ταφῆς· ὃ δὴ καὶ κυριώτατα εἰσὶ, καὶ συνε-
κτικώτατα τοῦ κατ' ἡμᾶς δόγματος. Αὐτίκα γάρ, ὁ μὲν
Νικόδημος ἀποσυναγωγὸς γέγονε, μὴ τοῖς Ἰουδαίοις αἰ-
ρούμενος συμφρονεῖν· ὁ δὲ Ἰωσήφ, μετὰ τὸ ἐνταφιάσαι
τοῦ Κυρίου τὸ σῶμα, ἐν βέθρῳ παρὰ τῶν Ἰουδαίων βάλ-
λεται, καὶ θεῖα δύναμις ἐκεῖθεν ἀρπάζεται, καὶ εἰς Ἀρι-
μαθαίαν, τὴν ἰδίαν πατρίδα, γίνεται· καὶ ὁ Χριστὸς ἀ-
ναστὰς, αὐτῷ ἐμφανίζεται, τοῖς δεσμοῖς ἐχομένῳ, καὶ πι-
στοῖ τούτῳ πλέον τῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον. Πολλὰ
δὲ καὶ πρὸς Ἰουδαίων πάσχων, σιωπῇ τὰ τοῦ μυστηρίου
διδόναι οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ παρρησίᾳ πᾶσι τὰ γεγενη-
μένα ἐδίδασκε. Λέγεται μὲντοι, ὡς καὶ Νικόδημος αὐτός,
λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν Ἀ-
νάστασιν, συντάγμασι διεσαύφισε πρῶτος πάντων, ὡς τῆς
συναγωγῆς ὢν, καὶ ἀκριδέστερον τὰς τε βουλὰς τῶν Ἰου-
δαίων, καὶ τοὺς λόγους, καὶ ἀπλῶς τὰ πάντα εἰδώς· καὶ
διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ὡς εἵπομεν, ὅτι ἀψευδεῖς τῆς τα-
φῆς μάρτυρες, μετὰ τῶν τὴν Ἀνάστασιν θεασαμένων γυ-
ναικῶν ἐτόχθησαν, καὶ μετὰ τὴν πρώτην τοῦ Θωμᾶ πί-

στωσιν· ἐκείνη γὰρ προετάρχη, ὅτι μετ' ἡμέρας, φησὶν,
ὅκτῳ ἦλθε.

Αἱ γυναῖκες γοῦν αὗται, πρῶται τὴν Ἀνάστασιν εἶδον,
καὶ τοῖς Μαθηταῖς ταύτην εὐηγγελίσαντο· ἐχρῆν καὶ γὰρ
τὸ πρῶτον περὶ φύλον ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀραν
κληρωσάμενον, αὐτὸ τοῦτο πρῶτον καὶ τὴν Ἀνάστασιν
κατιδεῖν· καὶ τὴν χαρὰν ἐνωτίσασθαι, τὸ πρῶτον ἀκούσαν
« Ἐν λύκαις τέξῃ τέκνα ». Μυροφόροι δὲ ἐκλήθησαν,
διότι, τοῦ Πάσχα ἐνισταμένου, διὰ τὴν Παρασκευὴν, ὅτι
μεγάλῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου ἐκείνου, ἐπεὶ ἔσπευδον θά-
ψαι τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος, οἱ, κα-
τὰ τὸ Ἰουδαίων ἔθος, μύροις αὐτὸ ἤλειψαν, ἀλλ' οὐχ ὡς
ἐχρῆν· ἀλόην γὰρ καὶ σμύρναν τὸ πλέον βαλόντες, καὶ
σινδόνι περιελείξαντες, τῷ τάφῳ παραδεδώκασι· τούτου
 χάριν αὗται, ἀγάπην διαπύρως ἔχουσαι πρὸς Χριστὸν, ὡς
μαθήτριαι, μύρα πολυτελῆ ὠνησάμεναι, νυκτὸς παρεγένον-
το· ἅμα μὲν καὶ διὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων φόβον, ἅμα δὲ
καὶ, ὡς ἔθος, ὀρθριώτερον κλαῦσαι καὶ μυρίσαι αὐτό· καὶ
τὸ ἐλλείψαν διὰ τὴν ἐπειξιν τοῦ καιροῦ, τότε ἀναπληρῶ-
σαι. Ὅτε, παραγενόμεναι, διαφόρους ὀπτασίας κατεῖδον·
τούς τε ἀστραπτοντας δύο Ἀγγέλους ἐνδοθεν τοῦ μνήματος,
καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ λίθου καθημένον ἕτερον· μετὰ δὲ ταῦτα,
Χριστὸν ὁρῶσι καὶ προσκυνοῦσιν· ἡ δὲ Μαγδαληνὴ, καὶ
ὡς κηπουρὸν αὐτὸν περὶ ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ ὄρει.

Πολλοὶ μὲν οὖν ἦσαν αἱ Μυροφόροι, ἀλλ' οἱ Εὐαγγελι-
σταί, τῶν ἐπιστήμων μόνον ποιησάμενοι μνεῖαν, τὰς ἄλλας
παρεῖδον. Ἦσαν δὲ αὗται. Πρῶτη πασῶν, ἡ Μαγδαληνὴ
Μαρία, ἀφ' ἧς καὶ δαιμόνια ἐπτά ὁ Χριστὸς ἐξέβαλεν·
ἦτις, καὶ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, εἰς Ῥώμην
παραγενομένη, ὡς λόγος, καὶ νῦν θανάτῳ τὸν Πιλάτον καὶ
τοὺς Ἀρχιερεῖς παραδίδωσι, τὰ κατὰ τὸν Χριστὸν πρὸς
τὸν Καίσαρα Ἰβέριον ἀνετίγκασα· ἐσύτερον δὲ ἐν Ἐφέ-
σῳ θνήσκει, καὶ παρὰ τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου θάπτεται·
ὑπὸ δὲ τοῦ σοφωτάτου Λέοντος εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν
διαβιβάζεται. Δευτέρα δὲ ἡ Σαλώμη, ἦτις, θυγάτηρ γε-
νομένη Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, τὸν Ζεβεδαῖον ἔσχεν ἄνδρα,
ἀφ' ἧς ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, καὶ ὁ Ἰάκωβος ἐγεννή-
θησαν. Τέσσαρας μὲν γὰρ υἱοὺς ἄρρενας ἐγέννησεν ὁ
Ἰωσήφ· Ἰάκωβον, τὸν λεγόμενον μικρόν, καὶ Ἰωσήν, καὶ
Σίμωνα, καὶ Ἰούδαν· θυγατέρας δὲ τρεῖς· τὴν Ἑσθήρ,
τὴν Θάμαρ, καὶ τὴν Σαλώμην, τὴν τοῦ Ζεβεδαίου. Ὡς,
ὅταν ἀκούσης ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, Μαρίαν, Ἰακώβου τοῦ
μικροῦ καὶ Ἰωσὴ μητέρα, τὴν Θεοτόκον νόμιζε εἶναι· ὅτι
ὡς Μητέρα τῶν τοῦ Ἰωσήφ παίδων, ἡ Θεοτόκος κατελο-
γίζετο· ὡς συμβαίνει ἐντεῦθεν, ἀνεψιὸν εἶναι τοῦ Χριστοῦ
τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, ὡς ἀδελφόπαιδα. Τρίτη δὲ
τῶν Μυροφόρων ἐστὶν Ἰωάννα, ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ, ὃς ἦν
ἐπίτροπος καὶ οἰκονόμος τῆς οἰκίας τοῦ Βασιλέως Ἡρώδης.
Τετάρτη δὲ καὶ Πέμπτη, Μαρία καὶ Μάρθα, ἀδελφαὶ τῆς
Λαζάρου. Ἑκτη, ἡ τοῦ Κλωπᾶ Μαρία. Κλωπᾶν δὲ τινες,
τὸν Κλεόπαν λέγουσιν. Ἑβδόμη, ἡ Σωσάννα. Καὶ ἄλλαι
δὲ πλεῖστα ἦσαν, ὡς ὁ θεὸς Λουκᾶς ἱστορεῖ, αἵτινες ἦ-
σαν, φησὶ, διακονοῦσαι τῷ Χριστῷ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.

Ὅτι γοῦν αὗται τὴν Ἀνάστασιν ἐκήρυξαν, καὶ πολλὰ
τὰ κατ' ἡμᾶς δόγματα συνεβάλοντο, εἰς πίστωσιν καὶ πλη-
ροφορίαν ἀκραιφνῇ τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, μετὰ τὸν
Θωμᾶν, καὶ ταύτας παρέλαβεν ἐορτάζειν ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκ-
κλησία, ὡς ἰδούσας πρῶτας Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ τοῖς
πᾶσι καταγγελάσας τὸ σωτήριον κήρυγμα, καὶ τὴν κατὰ
Χριστὸν πολιτείαν μετελθούσας ἀρίστως, καὶ ὡς ἐχρῆν γυ-
ναῖξί, μαθητευθείσαις Χριστῷ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Μυροφόρων πρεσβείαις ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
» καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει
» εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων,
» Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητὸν μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστέ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου ἀπαρχῆς, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ως ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφύρου ἡμέρας τῆς Ἑγέρσεως, οὕσα προάγγελος ἐν ἡ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεκρώσας ὁ Υἱὸς σου τὸν θάνατον, Πανάμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς τὴν διαμένουσιν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται· ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οπάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, γενόμενος ἄνθρωπος, ᾤκησε τὴν σὴν, Θεοχαρίτωτε νηδύν· καὶ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, συνεγείρας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητὸς
» εἰ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγε,
» γες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·
» ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ ὡς φιλόανθρωπος θείων, πάντας σῶσαι ἐκ πλάνης, οὓς ἐπλάσας, ἠνέσχου, προσηλωθῆναι τῷ σταυρῷ, ἵνα τὴν συγχωσθεῖσαν εἰκόνα τοῖς πάθεσι, ταύτην τῇ σαρκί σου ἀνανέωσης Σωτήρ· καὶ Ἄδην καθελὼν, συνεξανέστησας, καὶ τοὺς θανόντας σεαυτῷ.

Εν τῷ σταυρῷ ὑψούμενος, πάντας προσεκαλέσω, πρὸς σεαυτὸν οἰκτίρμον, ὡς ἐπηγγείλω ἀγαθὲ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ταῦτα πάντα,

διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, παθεῖν ἠυδόκησας· ὅθεν καὶ τῷ Ληστῇ, τὰς τοῦ Παραδείσου πύλας ἠνέωξας Σωτήρ.

Σὺ τὸν ναὸν τοῦ σώματος, ἡγείρας τὸν λυθῆντα, τριήμερον ἐκ τάφου, ὡς ἐπηγγείλω ἀγαθὲ· ἵνα ἐν ἀληθείᾳ γνωρίσης τὴν δόξαν σου, ἣν ἡμῖν πηγάζεις διὰ τῆς πίστεως, δεσμίους ἀφελὼν, οὓς κατεῖχε πάλαι, Ἄδης πεπεδημένους.

Ως Ἰουδαίων ἄνοια! ὦ μανία ἀνόμων! Τί ἄπιστον ἰδόντες, οὐκ ἐπιστεύσατε Χριστῷ; ὅτι τοὺς ἀσθενοῦντας ἐν λόγῳ οὐκ ἡγείρεν; ἢ ὅτι πάντα κόσμον αὐτὸς οὐκ ἔσωσε; Πεισάτωσαν ὑμᾶς καὶ οἱ στρατιῶται, οἱ ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν.

Οἱ νεκρωθέντες φύλακες, νῦν λεγέτωσαν· ὅπως ἐκλάπη ὃν οὐκ εἶδον, οἱ ἀγνώμονες παντί. Εἰ γὰρ ἐξαναστάντα οὐκ εἶδον, οὐκ ἤσθοντο, πῶς κλαπέντα οὕτω νοῆσαι εἶχον ποτέ; Πεισάτωσαν ὑμᾶς, καὶ ὁ λίθος οὗτος, καὶ τὰ ἐντάφια Χριστοῦ.

Τί ὡς νεκρὸν φυλάττετε; τί σφραγίδας τῷ λίθῳ τεθείκατε, Ἑβραῖοι, φόβον φοβούμενοι κλοπῆς; ἰδοὺ ἐν ἀληθείᾳ ὁ τάφος ἐσφραγίσται· πῶς οὖν ἐξανέστη, εἰ μὴ Θεὸς ἦν ὁ Χριστός; Πεισάτωσαν ὑμᾶς οἱ ἐξαναστάντες, καὶ ὁραθέντες τοῖς πολλοῖς. Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ δοξάζομεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τὸ ἅγιον, βοῶντες, ἀκαταπαύσῳ τῇ φωνῇ· Τριάς μοναδικὴ ἕσις, ἐλέησον, σῶσον πάντας, ἢ ἐν τρισὶ προσώποις μονάς· οἰκτεیرهσον ἡμᾶς, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς εἰς τὸς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ γαστρὶ σου Ἀχραντε, πῶς ἐχώρησας βρέφος, ὃν τρέμουσι δυνάμεις, αἱ τῶν Ἀγγέλων ὡς Θεόν; εἰ μὴ ὡς ἡθουλήθη, ὡς οἶδεν, ἐσκήνωσε, πάντας θείων, σῶσαι τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς, λύσας τὸν Ἀδὰμ τῆς ἀρᾶς ἐκείνης, τῆς διὰ βρώσεως πικρᾶς.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτῇ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων,
» ἐν ἡ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἑγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτὸν, ὡς Θεὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Αῖρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμοὺς σου Σιών, καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἦκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἐώας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογῶντα Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε, καὶ ὑπέρβее, εἰς σέ βεβαπτίσμεθα, καὶ σέ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ηλθε διὰ σὲ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὴν γαστέρα τοῦ Ἄδου, διαρρήξας θνητοῖς, τὴν Ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· διὸ εὐλογοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἶόν σου Παρθένε, ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει, ὡς Θεὸς κραταιὸς, συνανύψωσεν ἡμᾶς, καὶ ἐθέωσε· διὸ ἀνυμνοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν τῇ βᾶτῳ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τὸ
» **Δ**αῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαν-
» **τα** ποτὲ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε
» **εἰς** πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αἰ τοῦ ἡλίου αὐγαί, συνεστέλλοντο φόβῳ, τῶν Χριστοῦ παθημάτων, καὶ ἀνίσταντο νεκροί, καὶ ὄρη ἐκλονεῖτο, καὶ ἐδονεῖτο ἡ γῆ, καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο.

Οἱ ἐν καμίνῳ ποτὲ, τρισμακάριοι Παῖδες, ἀνυψοῦντες τὰς χεῖρας, προετύπουν ἀγαθὴ, τὸν ἄχραντον Σταυρόν σου· δι' οὗ καθεῖλες Χριστὲ, ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν.

Ωἱ Ἰουδαῖοι τυφλοὶ, πλάνοι καὶ παραβάται, οἱ Χριστοῦ τῇ Ἐγέρσει, ἀπειθοῦντες ὡς ψευδεῖ· τί ἄπιστον ὁρᾶτε; ὅτι ἀνέστη Χριστὸς, ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας;

Ωἱ Ἰουδαῖοι ἐχθροὶ, καὶ ἡμῖν ἀπιστεῖτε, τοὺς ὑμῶν στρατιώτας, ἐρωτήσατε ὑμεῖς· τί ἔπαθον ἐκεῖνοι; τίς ὁ κυλίσας χερσὶ, τὸν λίθον τοῦ μνημείου;

Τίς ὁ ξηράνας συκὴν; τίς δὲ τὴν ξηρανθεῖσαν, ἰασάμενος χεῖρα; τίς ὁ χορτάσας ποτὲ, τὰ πλήθη ἐν ἐρήμῳ; εἰμὴ Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας.

Τίς ὁ φωτίσας τυφλοὺς, καὶ λεπροὺς ἐκκαθάρας, καὶ χωλοὺς ἀνορθώσας, καὶ πεζεύσας ὡς ξηρὰν, τὴν θαλάσσαν ἀθρόχως; εἰμὴ Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας.

Τίς ὁ ἐγείρας νεκρὸν, τεταρταῖον ἐκ τάφου, καὶ τῆς Χήρας τὸν υἱόν; τίς ὁ σφίγξας

ὡς Θεός, παράλυτον ἐν κλίνῃ; εἰμὴ Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας.

Κράζει ὁ λίθος αὐτός, αἱ σφραγίδες βοῶσιν, ὅς ὑμεῖς ἐπιθέντες, κατεστήσατε φρουροὺς, φυλάσσοντάς τὸ μνημα. Ὅντως ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οντως ἀνέστη Χριστὸς, ἐσκυλεύθη ὁ Ἄδης, ἐνεκρώθη ὁ ὄφεις, ἐλυτρώθη ὁ Ἀδάμ, ἐσώθησαν οἱ κάτω. Τί ἀπιστεῖτε λοιπὸν, ἐχθροὶ καὶ παραβάται; Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν Θεότητι μιᾷ, δοξάζομεν βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰς εἰς τῆς αἰῶνας. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ γαστρὶ σου Ἀγνή, τὸν αἰείζων ἄρτον, φυραθέντα ἀφύρτως, ἐν φυράματι ἡμῶν, ἐγέννησας ἀτρέπτως, ἕνα Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ωτίξ, φωτίξ, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ
» **Δ**όξα Κυρίου, ἐπὶ σέ ἀνέτειλε· Χόρευε
» **νῦν**, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ Ἀγνή, τέρπου
» **Θ**εοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Ω θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σε φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πῖσοι, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ω πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δυνάμεις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοὶ· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἐμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Εὐφραίνε, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τῇ φωτός· ὁ γὰρ δύνas ἐν τάφῳ, Ἰησοῦ ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πῖσους πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτῳ Δέσποινα.

Τῶν Μυροφόρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προσκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοὶ. Τροπάρια.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ Λησὴν, ἐπιγνόντα σε Θεόν, κληρονόμον εἰργάσω, νοσητοῦ Παραδείσου, τὸ Μνήσθητι βοῶντα, παντοδύναμε Σωτήρ.

Εῤῥάπισθης δι' ἡμᾶς, ἐνεπτύσθης Ἰησοῦ, ὑπὸ τῶν παρανόμων, ὁ τὰς πλάκας τοῦ νόμου, χαράξας ἐν Σιναίῳ, τῷ θεράποντι Μωσεῖ.

Οἷος καὶ χολὴν Σωτὴρ, ἐποτίσθης δι' ἡμᾶς, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸ Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, εἰς βρώσιν τε καὶ πόσιν, αἰωνίου σου ζωῆς.

Τὴν ζωοποιὸν πλευράν, λόγχῃ κεντηθεὶς Χριστέ, τὸ ἄχραντόν σου Αἷμα, καὶ τὸ τίμιον Ὑδωρ, ἐπήγασας τῷ κόσμῳ, ὡς αἰεζῶν πηγὴν.

Ελογίσθης ἐν νεκροῖς, ὁ ζωώσας τοὺς νεκρούς· ἐν τάφῳ κατετέθης, ὁ κενώσας τοὺς τάφους· ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, ἀναστήσας τὸν Ἀδάμ.

Εξάνεξης Ἰησοῦ, ἐδεσμεύθη ὁ ἐχθρὸς, ἐσκυλεύθη ὁ Ἄδης, ἐγυμνώθησαν τάφοι, ἠγέρθησαν οἱ κἄτω, προσκυνοῦντές σε Χριστέ.

Τίς ὁ κλέψας τὸν νεκρόν; μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; τί πλανᾶσθε Ἑβραῖοι; ὁ Χριστὸς ἐξάνεστη, καὶ λέλυνται τοῦ Ἄδου, τὰ δεσμά καὶ οἱ μοχλοί.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτὴρ, ὁ πηγάσας τὴν ζωὴν, καὶ τὸ φῶς ἀνατείλας, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καὶ πᾶσαν καταλάμπας, τῇ Ἑγέρσει σου τὴν γῆν.

Ο εὐσχήμων βυλευτής, ἀνυμνεῖσθω Ἰωσήφ, μετὰ τῶν Μυροφόρων, καὶ τῶν θείων Μαθητῶν, ὡς κήρυξ ὢν καὶ οὗτος, τῆς Ἑγέρσεως Χριστοῦ.

Ιωσήφ τὸν θαυμαστόν, εὐφημῆσωμεν πιστοί, συνάμα Νικοδήμῳ, καὶ πισταῖς Μυροφόροις· Ὁ Κύριος ἀνέστη, ἐμβοῶντες ἀληθῶς.

Δόξα.

Αναρχος εἶ ὁ Πατήρ, ἀκτιστος εἶ ὁ Υἱός, σύνθρονον καὶ τὸ Πνεῦμα· ἐν ταῖς τρία τῇ φύσει, καὶ τρία τοῖς προσώποις, εἷς Θεὸς ἀληθινός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεσθω Ἰεσσαί, χορευέτω καὶ Δαυὶδ, ἰδὲ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ θεόφυτος ῥάβδος, ἐβλάστησε τὸ ἄνθος, τὸν αἰεζῶν Χριστόν.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα. Ἦχος β'.

Σαρκεῖ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξάνεστης, Ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἔτερον τῶν Μυροφόρων, αὐτόμελον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως· Τύραννον Ἄδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρα κόσμον· δράμετε Φίλοις εἶπατε, τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια· βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν αὐγάσαι, ἐξ ἧς προήλθεν ἡ λύπη.

Δίς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχ. ή. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικά δ'.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε· ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι· Πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτρην τῆς ζωῆς; Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀνασάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε· Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτός ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο, εἰπὼν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Αγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων· ὁ δὲ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εῤῥαναν μύρα μετὰ δακρύων ἐπὶ τὸ μνημά σου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ανεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρόν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τριημερεύσαντα· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται, πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Εσταυρώθης, ἐτάφης Χριστέ ὡς ἡβουλήθης· ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, καὶ ἀνέστης ἐν δόξῃ, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οὕτως παράνομοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θανάτου ἠξιώσατε. Ἐχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες· σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος λέγοντες· πρὸς οὓς ὑμεῖς· Εἶπατε, ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταί, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρόν; μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελευτήτου ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινόν. Ἦχος β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὡράθη ὁ λίθος μετρημένος, καὶ θείος νεανίας, καταστελλὼν τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. Ἠγέρθη γὰρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κηρύξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθαι αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχημαλώτισται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ σήμερον, καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς Κυριακαῖς ἕως τῆς Ἀναλήψεως, εἰς μὲν τοὺς Αἵνους ψάλλονται Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. εἶτα τὰ δ'. Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν· Πάσχα Ἱερὸν, κτλ. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν, ἢ τὸ Ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν, Ἀναστάσιμος ἡμέρα. — Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, ὡς προσημειώθη καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωρᾶ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου εἰς δ'. Ἦχος β'.

Μνήσθητι εὖσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ξύλον ἐξεδίωξε τὸν Ἀδάμ, Σταυρὸς ἀντείσ-
Ηγάγε τὸν Ληστήν, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Τάφος ὑπεδέξατό σε Σωτὴρ, τὸν τάφους κενώσαντα, καὶ νεκροῖς, ζωὴν δωρησάμενον ὡς Θεόν.

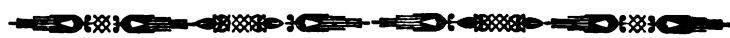
Α'πόστολοι ἐνδοξοὶ τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸν ἱκετεύσατε ἐκτενῶς, ἵνα τῶν κινδύνων σώσῃ ἡμᾶς.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων, Ὡδὴ 5'. εἰς δ'. Ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ηλως προσηλωθεῖς, τὴν ἀράν, τὴν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ ξύλου ἐξηλείψας· τεθεῖς δὲ ἐν τῷ μνημείῳ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς, θεικῇ δυνάμει ἐξανέστησας. Τὴν σὴν δυναστείαν μεγαλοφώνως δοξαζόμεν· Πάσχα τὸ θεῖον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. Ὅθεν τὰ ἐπουράνια, τῇ γῇ συναγῆλλονται, ἐπινικίους ὡδὰς σοι, νικοποιεῖς Λόγε ἄδοντες, Χριστέ παντοκράτορ, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Α'ρα μετὰ νεκρῶν ἡ ζωὴ; ὑπὸ τὴν γῆν τε ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, εἰσέτι καὶ νῦν ὑπάρχει; τῶν Μυροφόρων χορὸς, θρηνηδῶν ἐβόα· Δεῦτε δράμωμεν, σπουδῇ καὶ ὀψόμεθα, πρὸς τὸ μνημα τὸ ἅγιον. Ἐνδον δὲ τούτου, ἐξαστράπτοντα Ἀγγελαν, θρασάμεναι, ἀποροῦσαι ἐξίσταντο· ὅς τις μεταβαλὼν αὐτῶν, τὸν θρῆνον ἐβόησεν· Ὁ ζωοδότης ἀνέστη, μὴ ἐκθαμβεῖσθε φιλόσεμναι· αὐτὸς βασιλεύει, ὁ δωρθέμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορθρου ὁ τῶν γυναιῶν χορὸς, τὸν πρὸ ἡλίου ἐξεζήτησεν ἥλιον, ἐν τάφῳ δύναντα τότε· ὁ φωταυγὴς δὲ αὐταῖς, προσεφώνει Ἀγγελος· Ἐξανέτειλε, τὸ φῶς καταυγάσαν, τοὺς ἐν τῷ σκότει καθευδόντας· τοῖς ἐωσφόροις, Μαθηταῖς ἀπαγγείλατε· τὴν κατήφειαν, εἰς χαρὰν μετατρέψατε· Πάσχα δὲ τὸ χαρμόσυτον, καὶ κόσμῳ σωτήριον, ἐν ἀδισάκτῳ καρδίᾳ, περικροτοῦσαι χορεύσατε. Χριστὸς ἐξανέστη, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Μυροφόροι γυναῖκες, τῷ τάφῳ τί προσήλθε-
τε; τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; Ἀ-
νέστη ὁ Κύριος, θαρσεῖτε· βοᾷ ὁ Ἄγγελος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Ἀναστάσιμον.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν
Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου
Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑ-
πομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλη-
σε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλά-
νωμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανυκτικόν.

Ημάρτον εἰς σέ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός·
δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν
με ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Μαρτυρικόν.

Οὐκ ἐπὶ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες
Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν,
καὶ Ἀγγέλων συμπολίται γεγόνασιν. Κύριε,
πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες, ἐπὶ τὸ μνη-
μα, ἀρώμασι τὸ Σῶμά σου μυρίσαι σπυ-
δαῖζουσαι· καὶ τοῦτο μὴ εὐροῦσαι, διηπόρουν
πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν· ἀλ-
λ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, καὶ εἶπεν· Ἀνέστη
Χριστὸς, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτ. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Δόξα. Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν Θάνατον.

Καὶ νῦν. Ταῖς Μυροφόραις γυναῖξί.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν,
Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Τὸν λίθον τῷ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κω-
λύσας, τὴν πέτρην τῆς πίστεως, ἀναστὰς
παρέσχες πᾶσι· Κύριε δόξα σοι.

Κατανυκτικόν.

Ως κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμέ, ἐπανέστησαν
αἱ ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐ-
γὼ μόνος χειμάζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολ-
λῶν· ἀλλ' εἰς εὐδιον λιμένα ὁδήγησόν με, Κύριε,
τῇ μετανοίᾳ καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέ-
λαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ
κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν,
καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων κατήργησαν. Αὐ-
τῶν ταῖς ἱκεσίαις, καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον τοῦ
αἰοράτου ἐχθροῦ, Σωτὴρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπα-
θείας ἀξιώσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς
λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυ-
ναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε
βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσω-
μάτων ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν β'. Στίχ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι,
Γυναῖκες Σωτὴρ, Ἀγγέλῃ τῇ λαμπρότητι,
τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεὸν σε τῶν ὄλων
ἐκήρυττον, καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· Ὅντως ἀνέ-
στη ἐκ τάφου, ἡ πάντων ζωή.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες
τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ
Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλά-
ριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει
Κύριε· ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ τὸν Θάνατον
κατήργησας· ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νε-
κρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Δίς.

Κατανυκτικόν.

Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτο-
πα, ἐπὶ τοὺς σοὺς καταφεύγω οἰκτιρμὰς,
Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην τὴν δακρύσα-
σαν, καὶ τὸν Ἄσωτον υἱόν· διὸ καὶ προσπί-
πτω σοι ἐλεῆμον· πρίν με καταδικάσης, φεί-
σαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Υπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι Θανάτου, ὡς
Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε
εἰς οὐρανούς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον
ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. Ἱερεῖς
καὶ βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες
ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· Ὑπνος τί-
μιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ Θάνατος τῶν Ὁσίων
αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α΄.

Η ἄλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, ζητοῦσαι τὸν Κύριον· καὶ τὸν Ἀγγελον εἶδον, ὡσεὶ ἀστραπὴν, καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη, καθὼς εἶπεν· ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν εὐρήσετε. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Εξάρξατε λαοὶ ψαλμικῶς· ὑμνήσατε Χριστὸν ἐν χαρᾷ· Πάσχα μέγα, ἔξανέτειλεν ἡμῖν, ὁ ἀναστάς ἐκ τάφου, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, καὶ λυτρωτὴς πάσης τῆς κτίσεως.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.

Τὸ Χαῖρε Μυροφόροις εἰπὼν, τῆς Εὐας τὸ κατάκριμα, διαλύεις εἰς χαράν· καὶ Μαθητὰς, ἀναστάς ἀποστέλλεις, κηρύξαι τὴν ἐκ τάφου, τριήμερόν σου ἔξανάστασιν.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Πάσχα σεπτὸν καὶ ἅγιον, ἡμῖν Χριστὸς κατηύγασε. Δεῦτε πάντες, λαμπρυνθῶμεν τὰς ψυχὰς· ἰδοὺ γὰρ νῦν ἡμέρα, ἐπέλαμψεν ἐνταῦθα· ἀγαλλιάσθε καὶ εὐφραίνεσθε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Εῤῥάναν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ μνήμα σου αἱ Γυναῖκες· καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Οτε, Μυροφόροι σε Χριστέ, λίαν τὸ πρῶτ' ἐπεζήτητον, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, μύρα καὶ ἀρώματα, ἔχουσαι ἤρχοντο· καὶ τῷ πόθῳ δακρύουσαι, ἤκουον ἐκ τάφου, νεανίου λέγοντος· Παύσασθε κλαίουσαι· ὁμῶς, τῇ ὑμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι βοήσατε πᾶσιν· Ὅτι ἐξεγήγερται ὁ Κύριος.

Ισμεν, ὦ εὐσχήμων Ἰωσήφ, σὲ χερουβικόν καθὼς ἄρμα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὡμοῖς σου βασταζόντα, σταυροῦ κατάγοντα. Μακαρίζομεν χεῖράς σου, καὶ ὄμματα θεῖα, σέβομεν παλάμας σε, δι' ὧν τὸν ἥλιον, Λόγον καὶ Θεὸν

ἐπὶ τάφου, φέρων κατατέθεικας· ὅθεν, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίρομεν.

Ωφθη ἡ πανήγυρις ἡμῖν, τῶν θεοπρεπῶν Μυροφόρων, καὶ Ἰωσήφ τῷ σεπτῷ, ἄλλος ὡς Παράδεισος, πηγὴν παρέχων ζωῆς· τὰ τῆς χάριτος νάματα, ὀμβρίζει τῷ κόσμῳ, βρύει τῆς ἐγέρσεως, Χριστοῦ τὰ ρεῖθρα θερμῶς· στίφη τῶν πιστῶν ἐορτάζει, καὶ κραυγάζει· Δόξα τῷ δόντι, τὴν αὐτοῦ Ἀνάστασιν τοῖς πέρασιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Αἱ Μυροφόροι ὀρθρὶαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμα σε μετὰ σπουδῆς καταλαβῆσαι, ἐπεζήτην σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον σῶμά σε· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β΄. Ἀναστάσιμον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξηλέψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἑγερσιν.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανυκτικόν.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· Ἰλάσθητί μοι, ὡς περ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν Μαθήτριάι κινῶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται· ἴδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν· τὰς σφραγιδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς· ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν· Τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ· ὁ Ἄδης θρηνεῖ· Δραμοῦσαι χαρᾷ, εἶπατε τοῖς Ἀποστόλοις· Ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ἀπολυτ. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Δόξα. Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον.

Καὶ νῦν. Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας, ταφήν καὶ ἀνάστασιν ὑπὲρ πάντων κατεδέξω. Κύριε, δόξα σοι.

Κατανυκτικόν.

Εγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον, Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω. Πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψον καὶ σωσόν με.

Μαρτυρικόν.

Οφαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους λαβοῦσα τῆς φύσεως, τῷ θείῳ τόκῳ τὴν παρθενίαν συνήρμωσας· μόνη γὰρ ἔτεκες τὸν πρὸ σοῦ γεννηθέντα ἀχρόνως· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι ὀρθρῶναι γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμα κενόν δεασάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταῖος, καὶ τοὺς ἐν Ἀδὴ ἥρπασε τῶν δεσμῶν· Κηρύξατε παρρησίᾳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δωρημένος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῇ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι· Πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος ἐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πληθεῖ τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Δίς.

Κατανυκτικόν.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· μὴ με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχύν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τείχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄθρου βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον· ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον εὐρεῖσαι, διελογίζοντο εὐλαβούμεναι, τοῦ λίθου τὴν μεταθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβὴς ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτὴς τῶν ἀγνοουσῶν Γυναικῶν, ἑξαστραπτῶν Ἀγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; Ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐν γῇ, σήμερον φαιδρῶς ἑξαστραπτὲι καὶ ζόφον αἶρει παθῶν· φαίνει ἡ Ἀνάστασις, Χριστοῦ, φρουροῦσα πιστοὺς Ἀποστόλων χορεύουσι, τὰ τάγματα πόθῳ· Ἰωσήφ εὐφραίνεται· καὶ Μυροφόρων σεπτῶν, μνήμη ἡ φαιδρὰ καταστέφει, τοὺς αὐταῖς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ τὴν θείαν Ἑγερσιν δοξαζόντας.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε, τὴν γῆν σου.

Αράς ἐπὶ ὧμων Ἰωσήφ, τὸν ἐν δεξιᾷ τῇ πατρὶά, Υἱὸν καθήμενον, μύρον τὸ ἀκένωτον, μύροις ἐκῆδευσας· τὴν τοῦ κόσμου ἀνάστασιν, προτέθεικας τάφῳ· τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον, λίθῳ συγκαλύπτεις ἀφράδως· Ὅθεν τοῦτε μέλπωμεν ὕμνοις, τὰ φωσφόρα πᾶσι καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν.

Φρίττει τῶν Ἀγγέλων ἡ πληθὺς, σὲ ὡς Ἰωσήφ καθορῶσα, Χριστὸν κηδεύοντα· κόσμος μακαρίζει σε· πιστοὶ θαυμάζομεν· τὴν σεπτὴν τε Ἀνάστασιν, τιμῶντες ἐνθέως, σὺν

ταῖς Μυροφόροις σε, θερμῶς γεραίρομεν· ὄθεν, καὶ βοῶμεν ἀπαύστως· Πρέσβευε σὺν ταύταις σωθῆναι, καὶ ἡμᾶς κινδύνων τε καὶ θλίψεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ Γυναῖκες, ἐπὶ τὸ μνήμα, ἀρώμασι τὸ σῶμά σου μυρίσαι σπυδαῖζουσαι· καὶ τοῦτο μὴ εὐροῦσαι, διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν· ἀλλ' ἐπέση αὐταῖς Ἀγγελος καὶ εἶπεν· Ἀνέστη Χριστός, δωροῦμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαίρουσι Μαθήτριάι Χριστοῦ, τῶν ἐκ τοῦ Ἀγγέλου ῥημάτων, ἐπακροώμεναι· δι' ὧν τὴν Ἀνάστασιν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐν νεκροῖς, λογισθέντος πιστούμεναι, καὶ πρὶν Μυροφόροι, τάφῳ παρειστήκεισαν, καὶ ἐθρηνῶδον αὐτόν, λίθον ἀναβλέπουσι τούτου, ἀποκυλισθέντα ἀδρόον, οὗ διηποροῦντο τὴν μετάθεσιν.

Αλῆκτον καὶ θείαν χαρμονὴν, ἐπιχορηγῆσαι τοῖς θείοις, καὶ ἱεροῖς Μαθηταῖς, ὥφθησαν Μαθήτριάι, αἱ Μυροφόροι Χριστοῦ, ἐκπληροῦσαι τὰ κέλευσμα, τῷ θείῳ Ἀγγέλου, οὗ ἐξεθαμβήθησαν, τὴν λευκοφόρον στολὴν, λέγουσαι· Ἐσκυλεύεται Ἄδης, τῇ πανσωστικῇ Ἀναστάσει, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν θανέντος Ἀνακτος.

Ρεῖθρα δακρυρρόου ἐκ πηγῆς, θρήνων ἀναστείλασαι θεῖαι, Χριστοῦ Μαθήτριάι, ῥήματα χαρμόσυνα, διαπορθημεύουσι νῦν, τοῖς αὐτόπταις τῆς χάριτος, μηνύουσαι τούτοις, τὴν τοῦ Λόγου Ἐγερσιν, καὶ τὴν ἐκ τάφου χαρὰν· ὄθεν, τὴν ἀντίθετον λύπης, ἤκουον φωνὴν παραδόξως, ταύταις τὴν τὸ Χαίρετε, προστάττουσαν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, καὶ τὰς σφραγίδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι, μὴ εὐρεῖσαι δὲ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς ἦλθον λέγουσαι· Τίς ἐκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἴληφε νεκρόν, γυμνόν, ἐσμυρνισμένον, τῆς Μητρὸς μόνον παραμύθιον; ὦ! πῶς ὁ νεκρὸς

ζώσας τεθανάτωται; ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; Ἀλλ' ἀνάστηθι Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας τριήμερος, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Σταυρώσιμον.

Σῶσόν με Χριστέ Σωτὴρ, τῇ δυνάμει τῷ Σταυροῦ, ὁ σῶσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἀναστάσιμον.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστί, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερά, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον, ὃν ἐπλασεν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις, λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ητήσατο Ἰωσήφ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτόν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ πασταδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις δόξα σοι.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΉ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Σταυρώσιμον.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυναγὼν πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα· Κύριε, δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον.

Ανασταῖς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τῷ Ἄδῃ, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τῷ θανάτῳ Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τῷ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα· καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σε παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνη πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πλανθίσσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιοι αἱ

σκηναί, αἱ δεζάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπύριος τε-
κούσασα, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾶν ἀδίκως
πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα
σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύ-
τατε Υἱέ; Ὑμῶ σου τὴν ἀκραν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ἐὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ, αἱ σεπταὶ Μυρο-
φόροι ἐλθοῦσαι, τὸν Δεσπότην αἰλείψασθαι
μύροις, ὡς βροτὸν σε κατηπείγοντο. Ἄγγελος
δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν· Ἀνέστη ὁ Κύριος·
διὸ κηρύξατε Ἀποστόλοις τὴν ἐκ τάφου ὄντως
φρικτὴν τούτου ἐξανάστασιν.

Τό, Ἀνάσασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες
τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ
Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλά-
ριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Σταυρώσιμον.

Ε'κουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τῷ Ἀ-
δαμ Χριστέ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐκ
Παρθένου σαρκωθείς· καὶ Σταυρὸν κατεδέξω,
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ,
Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε· Ἄγγελος ἐ-
κάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐ-
τὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο, εἰπὼν· Χριστὸς ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρω-
σε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοὶ καὶ
ἀγαλλιᾶσθε. Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀγίων σου τὰ πλήθη δυσωποῦσί σε Χρι-
στέ· Ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες, ἐπὶ τὸ μνή-
μα, ἀρώμασι τὸ Σῶμά σου μυρίσαι σπου-
δάζουσαι· καὶ τοῦτο μὴ εὐροῦσαι, διηπόρου
πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν. Ἄλ-
λ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, καὶ εἶπεν· Ἀνέστη
Χριστὸς, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Αῖρα, ἐν νεκροῖς ὁ λυτρωτής; Σρήνοις Μυρο-
φόροι ἐβόων, Χριστοῦ μαθήτριά· Ἥλιος

δ' ὁ μέγιστος, μέχρι καὶ νῦν ὑπὸ γῆν, ἡ ἀνέστη
ὡς ἔφησε; Καὶ οὕτω κλαιούσαις, ἐκ τοῦ τάφου
Ἄγγελος, τὴν θείαν ὄντως χαρὰν, ἔφη· Ὁ Χρι-
στὸς ἐξανέστη· δράμετε, κηρύξατε πᾶσι, τού-
του τὴν ἐκ τάφου θείαν Ἑγερσιν.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.

Μύρα, ἐτοιμάσασαι σεπτά, ἔτι τῆς σκοτίας
ἐνέσης, τῇ τῶν Σαββάτων μιᾷ, ἦλθον πρὸς
τὸ μνήμά σου, αἱ Μυροφόροι Χριστέ, τῇ μυρίσαι
τὸ ἄχραντον, καὶ θειὸν σε Σῶμα· ὅθεν τὴν Ἀ-
νάστασιν, καταμαθοῦσαι τὴν σὴν, ἐσπευδον
μηνῦσαι τοῖς Μύσταις· αἷς προὑπαντήσας ἐκ
τάφου, Χαίρετε, βοᾶς φιλανθρωπότερον.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν.

Υψιστον Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνταφιασθέντα
ὡς νέκυν, μυρίσαι σπεύδουσι, τούτου αἱ
Μαθήτριά, δι' ἀρωμάτων σεπτῶν· καὶ ἐν τάφῳ
καθήμενον, καινὸν νεανίαν, βλέψασαι ἐξέστησαν,
ἐν ἀστραπτουσῇ μορφῇ· ὅθεν, τὴν ἐκ τάφου
τοῦ Λόγου, Ἑγερσιν τριήμερον γνοῦσαι, ταύτην
Ἀποστόλοις κατεμήνουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμά-
τιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν
Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν, γυμνόν, ἄτα-
φον, εὐσυνπάθητον Σρήνον ἀναλαβὼν, ὀδυρό-
μενος ἔλεγεν· Οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρὸ
μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεωροῦ-
μενος, ζόφον περιβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ
ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέ-
τασμα· ἀλλ' ἰδὲ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμέ ἐκυσίως
ὑπελθόντα θάνατον. Πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου;
ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσ-
ψάψω τὸ σὸν ἀκήρατον Σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα
μέλψω τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ
πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφὴν σου, σὺν τῇ
Ἀναστάσει κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ρήματα ἀκούσασαι χαρᾶς, ἐκ τῶν ἐν τῷ
τάφῳ τοῦ Λόγου, προσκαθημένων νοῶν,
δρόμον ἐπεδείξαντο, σπουδαιοτέρας ὁρμῆς· καὶ
τὴν τάξιν ἀφόμεναι, τῶν πρὶν Μυροφόρων, ὡς

εὐαγγελίστριαι ἐθεωρήθησαν, Ἐγερσιν ἐξ Ἄδου κευθμώνων, εὐαγγελιζόμεναι Μύσταις, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντος.

Ο ῥθρον προλαβοῦσαι τὸν βαθύν, φόβῳ Μυροφόροι γυναῖκες, τάφῳ παρέστησαν, μύρα προσκομίζουσαι, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, ἐν νεκροῖς λογιζόμεναι, τὸν Ἄδην νεκροῦντα· ἀλλὰ θεῖος Ἄγγελος, ἐπέστη ταύταις βοῶν· Τί τὸν ζωηφόρον καὶ ζῶντα, μετὰ τῶν νεκρῶν ἐκζητεῖτε; ἅπιτε τὴν Ἐγερσιν κηρύττουσαι.

Φέρετε τὸν ἐπ' ὤμων Χερουβὶμ, ἐπαναπαυόμενον Λόγον, μακαριστὲ Ἰωσήφ, ἄλλο ὥς περ ὄχημα, ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν, σαρκωθέντα τοπρότερον, καὶ νῦν νεκρωθέντα, ὃς ἐξωποίησε, τοὺς νεκρωθέντας ἡμᾶς· οὐ τὴν ἐξανάστασιν βλέπων, χαίρεις σὺν σεπταῖς Μυροφόροις, καὶ προεβρηνεῖτε ταύτου νέκρωσιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ηλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, ζητοῦσαι τὸν Κύριον· καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον ὡσεὶ ἀστραπὴν, καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη καθὼς εἶπεν· ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν εὐρήσετε. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Ἀναστάσιμον.

Η Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι. Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. Ἀποστολικόν.

Εμεγάλυνας Σωτὴρ, ἐν τῇ οἰκουμένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα· ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄρρητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον· ὁ ἐξ ἀλλέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει, τῆς χάριτος τὰ δόγματα· δι' ὧν εὐσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. Μαρτυρικόν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτίσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς πίστεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί. Πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εῥράναν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ μνημαί σου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χάραξ τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἀπολυτίκια τὰ συνήθη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ μνημα παρεγένοντο ὄρθριαι, τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν, καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν· ἀλλὰ φύσις ἀσθενὴς τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνώμη συμπαθὴς τῷ Θεῷ εὐήρεστησε· προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον· Ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἀποστολικόν.

Ο σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἀλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάση τῇ γῇ, τῇ ἀφάρτῳ φιланθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σε, καὶ τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεῆμων καὶ φιάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Απόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἐκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε αἰσιπάρθε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες· Διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα Σωτὴρ, Γυναῖκες προσκομίζουσαι, ἐζήτουν σπουδῇ, μυρίσαι σε φιάνθρωπε· ἐκ τοῦ τάφου δὲ Ἄγγελος, πρὸς αὐτὰς ἐβόα· Ἐγήγερται ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος, πατήσας τὸν Ἄδην καὶ τὸν θάνατον.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ τῶν Κανόνων ἡ Ἀκολουθία, ὡς προδεδηλωται.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Ἀναστάσιμον.

Αγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων· ὁ δὲ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν· Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Ἀποστολικόν.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμήμενοι, καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν προσφερόμεν σοι λέγοντες· Σῶσον ἡμᾶς, Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· Δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαόν, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἀμαρτίας διὰ πολλὴν ἀγαθότητα· Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρικόν.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὧ ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε· καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστέ τὸ καύχημα, βασιλέων τὸ νίκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρῃ βαθέως, ἀρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον· ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον εὐροῦσαι, διελογίζοντο εὐλαβούμεναι τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν· καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· Πῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβὴς ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτὴς, τῶν ἀγνοουσῶν Γυναικῶν, ἐξαστράπτων Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐταῖς· Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἐξανέστης ὡς Θεός, τότε χαίρειν δέδωκας Λόγε, ταῖς Μυροφόροις εἰπὼν· Οὐπω ἀναβέβηκα, πρὸς τὸν Πατέρα μου· καὶ λοιπὸν μήμου ἄπτεσθε· πορεύεσθε μόνον, εἶπατε τοῖς Φίλοις μου· Ἴδου προάγει ὑμεῖς. Ὅθεν μετὰ ταῦτα ὥραθης, καὶ δι' ἐμφυσήματος τούτοις, δέδωκας Σωτὴρ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.

Ρῆσεις, Μυροφόρων γυναικῶν, τὰς ἐκ τῶν νεκρῶν κηρυττούσας, Χριστοῦ Ἀνάστασιν, Μῦσαι μὴ πισεύσαντες, ἔσπευσαν μνήμα ἰδεῖν· καὶ σινδῶν καὶ σουδάριον, ὁρᾶται τῷ τάφῳ ὁ δ' αὐτὸς ζητούμενος, οὐχὶ τεθέαται. Ὅθεν, τὴν Ἀνάστασιν γνόντες, κήρυκες ὁρῶνται ἐν κόσμῳ, ταύτην καὶ τοῖς ἔθνεσι μηνύοντες.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν.

Ωφθη, φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν, λάμπων ἀπὸ τῆς τάφου ὥρατος, Χριστὸς ὁ Κύριος· Ἄδης ἡχμαλώτισται, Σατὰν ἠφάνισται, χαίρει κόσμος τὰ πέρατα, χορεύει ἡ κτίσις, μέλπει ἑορτάζουσα, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, μνήμην Ἰωσήφ τοῦ πανσόφου, καὶ τῶν Μυροφόρων σὺν τούτῳ, γυναικῶν γεραίρει τὴν πανηγυρίν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν Μαθήτριάι κερνάτε; ὁ λίθος κεκυλίσται· ὁ τάφος κεκένωται· ἴδετε τὴν φθορὰν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν· τὰς σφραγίδας μαρτυρήσας τηλαυγῶς· ὑπνῶντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν· τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ· ὁ Ἄδης θρηνεῖ· δραμοῦσαι χαρᾶ, εἶπατε τοῖς Ἀποστόλοις· Ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἔχνεσιν, ἀκολουθοῦσαι σεμναί, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσαι, γνώμης προθυμότητα, Μυροφόροι εὐθύτητι, οὐδὲ θανόντα τοῦτον ἐλίπετε· ἀλλ' ἀπελθοῦσαι μύρα σὺν δάκρυσιν, ἀπεκομίσατε, συμπαθῶς κινούμεναι· ὅθεν ὑμῶν, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Θεῶν γυναικῶν κατάλογος, βλέψαι ποθῶν τὴν ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς παρεγένετο, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοε· Καθὼς προέφη, Χριστὸς ἐγήγερται· σπουδῇ τοῖς τούτου Μαθηταῖς εἶπατε· καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασθε, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον, ἀναλαβόμεναι.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσομεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ ὑμῶν, Μυροφόροι δοξάζοντες, τὸν ὑμᾶς

δοξάσαντα, υπεράγαθον Κύριον· ὃν δυσωπεῖτε ἀπαύστως πάνσεμνοι, αἰωνιζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγίων ἔχουσαι τὴν πρὸς αὐτὸν, παρρῆσίαν πάντοτε, θεομακάριστοι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι ὀρθριαὶ γενόμεναι, καὶ τὸ μνημα σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτησαν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιᾷ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Σταυρώσιμον.

Σταυρωθῆτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφῶντες· καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ἤτηντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονευταί· ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀναστάσιμον.

Στίχ. Πρὸς σε ῥα τοὺς ὀφθαλμούς μου·

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνاسι. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ητήσατο Ἰωσήφ τὸ Σῶμα τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ πασταίδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκια τὰ συνήθη,

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Σταυρώσιμον.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σε προσκυνῶμεν ἄγαθε, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡνδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς τὰ πάντα ἐπλήρωςας, Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Ἀναστάσιμον.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστάς, παρέσχες πᾶσι· Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Οτε τοῖς ἄθλοις ἡγωνίσαντο τοῦ Κυρίου οἱ Μάρτυρες, τότε τὸ θράσος ἡμαῦρῳται τῶν ἀσεβῶν διὰ πίστεως· ὅτε δὲ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων ἐνθέως κατήργησαν, τότε τοὺς σεφάνους τῆς νίκης ἐδέξαντο ἄνωθεν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Η Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὀρώσασε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίῃσα πικρῶς, Υἱέ μου, ἔλεγε· τί τὸ φοβερόν τιτο μυζηρίον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, Γυναῖκες Σωτὴρ, Ἀγγέλις τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεὸν σε τῶν ὅλων ἐκήρυττον, καὶ Μαθηταῖς ἐδόκουν· Ὅντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωὴ. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· Ὁ Ν' καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῷ Μηναίῳ εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποσειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Σταυρώσιμον.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, Χριστέ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνεδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡ-

μας, νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ· διὸ βοῶμέν σοι·
Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις, σέ δοξάζει
Κύριε· ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον
κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νε-
κρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Υπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὧς
Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε
εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον
ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· ἱερεῖς καὶ
βασίλεις προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπα-
γαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· Ὑπνος τίμιος-ἐ-
ναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος α'.

Μυροφόροι γυναῖκες, τῷ τάφῳ τί προσήλθε-
τε; τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; Ἀ-
νέστη ὁ Κύριος, θαρσαίτε· βοᾷ ὁ Ἄγγελος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαίρουσι Μαθήτριάι Χριστοῦ, τῶν ἐκ τοῦ
Ἀγγέλου ῥημάτων, ἐπακρωόμεναι· ὅθεν
τὴν Ἀνάστασιν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐν νεκροῖς, λογι-
σθέντος πιεζόμεναι, καὶ πρὶν Μυροφόροι, τάφῳ
παρειστήκεισαν, καὶ ἐθρηνῶδουν αὐτόν, λίθον
ἀναβλέπουσι τούτου, ἀποκυλισθέντα ἀθρόον, ἔ-
διηποροῦντο τὴν μετάθεσιν.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.

Αληκτον καὶ θείαν χαρμονὴν, ἐπιχορηγῆσαι
τοῖς θείοις, καὶ ἱεροῖς Μαθηταῖς, ὥφθησαν
Μαθήτριάι, αἱ Μυροφόροι Χριστοῦ, ἐκπληροῦσαι
τὸ κέλευσμα, τοῦ θείου Ἀγγέλου, οὗ ἐξεθαμβή-
θησαν, τὴν λευκοφόρον εὐαγγέλιον, λέγουσαι· Ἐσχύ-
λευται Ἄδης, τῇ πανσωστικῇ Ἀναστάσει, τοῦ
ὑπὲρ ἡμῶν θανέντος Ἀνακτος.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν.

Ρεῖθρα δακρυρρόου ἐκ πηγῆς, θρήνων ἀνα-
στεῖλαι θεῖαι, Χριστοῦ Μαθήτριάι, ῥή-
ματα χαρμόσυνα, διαπορθεύουσι νῦν, τοῖς αὐ-
τόπταις τῆς χάριτος, μνηύουσαι τούτοις, τὴν
τοῦ Λόγου Ἑγερσιν, καὶ τὴν ἐκ τάφου χαράν·
ὅθεν τὴν ἀντίθετον λύπης, ἤκουον φωνὴν πα-
ραδόξως, ταύταις τὴν τὸ Χαίρετε, προσ-
τάττουσαν.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος α'.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ Γυναῖκες, ἐπὶ τὸ μνη-
μα, ἀρώμασι τὸ σῶμά σου μυρίσαι σπου-
δαῖν· καὶ τοῦτο μὴ εὐροῦσαι, διηπόρουν

πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν· ἀλ-
λ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, καὶ εἶπεν· Ἀνέστη
Χριστὸς, δωρούμενος ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπολυσίς.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ζ'. καὶ
ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὁρθρου βαθέος, ἀ-
ρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον
κατέλαβον· ἅπερ δὲ οὐκ ἠλπίζον εὐροῦσαι,
διελογίζοντο εὐλαβούμεναι, τῷ λίθῳ τὴν μετά-
θεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν
αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ
Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβὴς ἀσφάλεια;
Γέγονε δὲ μηνυτὴς τῶν ἀγνοουσῶν Γυναικῶν
ἐξαστραπτὼν Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐ-
τάς· Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ
ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἐξηγέρθη
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύ-
ναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ
ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν Μαθήτριάι κινῶ-
τε; ὁ λίθος κεκῦλισται· ὁ τάφος κεκένω-
ται· ἴδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν· τὰς
σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς· ὑπνοῦντας
δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν· τὸ θνητὸν
σέσωσαι σαρκὶ Θεοῦ· ὁ Ἄδης θρηνεῖ· δραμου-
σαι χαρᾶ, εἶπατε τοῖς Ἀποστόλοις· Ὁ νεκρώ-
σας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νε-
κρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Αἱ Μυροφόροι ὁρθρίαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνη-
μά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, ἐ-
πεζήτησαν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραν-
τον Σῶμά σου· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασι
ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστό-
λοις ἐκήρυττον· Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς
σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ
δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα· Ἦχος πλ. β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σε κατα-
λαβοῦσαι, καὶ τὰς σφραγίδας τοῦ μνη-
ματος ἰδοῦσαι, μὴ εὐροῦσαι δὲ τὸ ἄχραντον
Σῶμά σου, ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, ἦλθον

λέγουσαι· Τίς ἔκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἴληψε νεκρὸν, γυμνόν, ἐσμυρνισμένον, τῆς Μητρὸς μόνον παραμύθιον; ὦ! πῶς ὁ νεκρὸς ζώσας τεθανάτωται; ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' ἀνάστηθι Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας, τριήμερος, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, ἔτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ γύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος β'.

Τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον, προσηλώσας τῷ Σταυρῷ, ἐξηλείψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνούμεν αὐτοῦ, τὴν τριήμερον Ἑγερσιν.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστί, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερά, καὶ κραταιὰ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Στίχ. Τῷ ῥήκῳ σου πρέπει ἀγίασμα.

Η Ἀνάστασίς σε Χριστέ Σωτὴρ, ἀπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοί.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν, γυμνόν, ἄταφον, εὐσυνπάθητον θρῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἶμοι! γλυκύτατε Ἰησοῦ, ὃν πρό μικροῦ ὁ ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον δεασάμενος, ζόφον περιβάλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγγυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμέ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον. Πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψάψω τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα

ἄσματα μέλψω τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει κραυγαίων· Κύριε, δόξα σοί. Ἀπολυτίκια. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Δόξα. Ὅτε κατήλθες.

Καὶ νῦν. Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπολύσις.

✠✠✠✠✠

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως ἀναστὰς, παρέσχες πᾶσι· Κύριε, δόξα σοί.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίσοις μὴ κενώσας, ταφήν καὶ ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω, Κύριε δόξα σοί.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐταῖς ἑορταίζουν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι· Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παρὰ σχου τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε· ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι· Πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺ ἡμῖν· Δόξα τῷ

πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε, Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίστατο, εἰπὼν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐδίας· Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Αγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν· ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μνηύων· ὁ δὲ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν· διὸ βοᾶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Ηλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, ζητοῦσαι τὸν Κύριον· καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον, ὡσεὶ ἀστραπὴν, καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη, καθὼς εἶπεν· ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν εὐρήσετε. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν, ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, σμύρνη καὶ σινδόνι σε, Χριστέ ἐκήδευσεν, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδίᾳ καὶ χεῖλει, Σῶμα τὸ ἀκήρατον σου περιπτύξασθαι· ὅμως, συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόᾳ σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.

Οτε, ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντὸς κατετέθης, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἔφριξεν· οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν· ἐθλάσθησαν πύλαι· μνήματα ἠνοίχθησαν· νεκροὶ ἠγείροντο· τότε, ὁ Ἀδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόᾳ σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Οτε, αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἶ σου τὴν ἀκήρατον, πλευράν ἐλόγχευσαν· ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ητήσατο Ἰωσήφ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ πασταδὸς προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Δειτουργίαν.

Τὰ συνήθη, Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Τ Ο Υ Π Α Ρ Α Λ Υ Τ Ο Υ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ΄.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτὴρ.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα.

Δοξάζω τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικόν.

Ἦχος γ΄.

Μέγισον θαῦμα! Παρθένος τεκοῦσα, καὶ τὸ τεχθὲν, Θεὸς πρὸ αἰώνων· προφανὴς ὁ τόκος, καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. Ὡς μυστηρίου φρικῶδους! ὃ καὶ νοούμενον, ἄφραστο μένει, καὶ θεωρούμενον, οὐ καταλαμβάνεται. Μακαρία σύ εἶ, ἄχραντε Κόρη, Ἀδὰμ τῷ γηγενῆς θυγάτηρ, καὶ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα Μητήρ· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ.

Εἶτα τὰ παρόντα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ΄. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Μεγάλῃς διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἀχραντε, τυγχόντες σὺν Ἀγγέλοις, τὸν τόκον σου δοξάζομεν, τὸν καταξιώσαντα, ἐν μήτρᾳ σε τεχθῆναι, δι' ἧς ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Σὲ πάντες καταφύγιον, καὶ θείαν σκέπην ἀγνῇ, ἁμαρτωλοὶ ἐν βίῳ, κεκτήμεθα Παρ-

Θένε· ἰκετεύομεν οὖν πάντες, σὴν εὐσπλαγχνίαν· Μὴ ἀποστῇς ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, ἀλλ' ἐλέει καὶ σῶζε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Τὸ Χαῖρε Θεοτόκε, Μήτηρ ἀειπάρθενε, οἱ χαῖκοί σοι δῦλοι, προσφέρομεν ἀξίως, σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Δείῳ ταξιάρχῃ· καὶ γὰρ χαρὰς πρόξενος, καὶ ἀγαλλίαμα, σὺ ἐγένεθ τῷ κόσμῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

Ζήτηι ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὰ λοιπὰ,
καὶ Ἀπολύσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, κτλ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ζ'.

Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτῳ κράτος λέλυται, καὶ Διαβολῇ ἡ πλάνη κατήρηται· γένος δὲ ἀνθρώπων πίσει σωζόμενον, ὕμνον σοι καὶ ἑκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παραδείσος πάλιν ἠνέφκται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καὶ ἑκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἀγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου, ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Υμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν Ἀδὴ καταβάς, Χριστὸς εὐηγγελίσαστο· Θαρσεῖτε, λέγων, νῦν νενίκηκα· ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμελπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χριστέ ὁ Θεός, ὁ φω-

τίσας τὸν κόσμον, τῇ τριτῇ ἡμέρᾳ Ἀναστήσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου· φιλάνθρωπε..

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου δύο.

Ἦχος α'.

Ο τῇ παλαίμῃ τῇ ἀχράντῳ, πλαστεργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἤλθες εὐσπλαγχνέ, τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι Χριστέ· τὸν Παραλύτον ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας· Αἰμόρρου δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας· τῆς Χαναναίας τὴν παῖδα ἐνοχλουμένην ἐλέησας· καὶ τὴν αἵτησιν τοῦ Ἑκατοντάρχου οὐ παρεῖδες· διὰ τοῦτο κράζομεν· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δίς.

Αΐτιος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παραλύτος, ἰδὼν σε ἐβόησεν· Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. Τί μοι κέρδος ζωῆς; ἐ χρῆζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας· οὐ γὰρ ἐστὶ μοι τίς ὁ ἐμβάλλων με, ταραττομένων τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσερχομαι τῶν ἰαμάτων, ἵνα καὶ γὰρ μετὰ πάντων κράζω· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ανέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, τῇ λεγομένῃ κατὰ Ἰουδαίους Βηθεσδα, πέντε στοαῖς ἐχούσῃ· ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων· Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ, κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν, διετάραττεν αὐτήν, καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει. Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος χρονιοῦντα ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; ὁ ἀσθενὼν ἀπεκρίνατο· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Ἰατροῖς κατηνάλωσα τὸν ἅπαντά μου βίον, καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἤξιώθην· Ἀλλ' ὁ ἱατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀρόν σου τὸν κράθβατον καὶ περιπάτει, κηρύττων μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἄνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱόν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φαρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σώαν φυλάξαντα. Διὸ, Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τῆ Ἀγίᾳ τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ποίημα τοῦ Κουμουλά.

Επὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ· καὶ ἰδὼν σε Κύριε ἐβόα· "Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, καὶ λαμβάνει τὴν ἱάσιν, ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν κατάρκειμαι. Καὶ εὐθὺς σπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ, λέγει πρὸς αὐτόν. Διὰ σὲ ἄνθρωπος γέγονα, διὰ σὲ σὰρκα περιβέβλημαι, καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; Ἄρὸν σε τὸν κράββατον καὶ περιπάτει· Πάντα σοι δυνατὰ, πάντα ὑπακούει, πάντα ὑποτέτακται· πάντων ἡμῶν μνήσθητι, καὶ ἐλέησον Ἀγίε, ὡς φιάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου, Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων, οὓς ἔπλασε κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρῆσίαν πρὸς αὐτόν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Ο τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα· πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον φιάνθρωπε.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχ. αὐτῶν. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν. Σελ. 5.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, ἐκεῖ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων· καὶ μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, εὗρεν ὁ Χριστὸς ὀκτῶ καὶ τριάκοντα ἐτῶν παράλυτον κείμενον· δεσποτικῇ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις ὑγιὲς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἄρὸν σου τὴν κλίνην· ἴδε, ὑγιὲς γέγονας, μηκέτι ἀμαρτάνε. Τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα. Σελ. 5.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Εὐφραίνεσθω τὰ αὐράκια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι

αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἀδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ψάλλεται Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μίαν Θεαρχίαν.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα παῖλαι.

Ακατάληπτε μόνη κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνημένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ᾠσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Γερῶς τῶν αὐλῶν, πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον ἀρχικωτάτην σαφῶς, αἷς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ Θεολόγοι προσφόρως, συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ γέννησιν, ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, Θεὲ μονάρχᾳ τῶν ὅλων, ᾧ καὶ τοῦ Πνεύματος θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φιάνθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, προσειληφώς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας μοναργιχώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δεῖξας τὴν τεκοῦσάν σε Παρθένον ἄχραντον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τρισσεῦσαι παῖλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ κυριαρχίας.

Ρῳδῆς φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον, πλαστοουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι· Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Γσηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεικῶν Ἀπόστολων τε, καὶ κηρύκων τῆς πίστεως,

ἰσουργὸν Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστῶς Θεὸς τῶν ὅλων.
Θεοτοκίον.

Απὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τῇ ὑψηλῇ, ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον ἀνυψῶν, ὡς φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισηλίον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο ὑπερούσιος καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, τρισυπόστατε Κύριε· ὡς ἔχων ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ κατ' ἡμᾶς οὐσιωθεὶς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες πάναγνε, σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξαζόντες τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κησέως.

ᾠδὴ δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στελεχος διττὸν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα, ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν· μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξαζόμεν λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς οἰκέτας σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Εθέλξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σωματωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον, τὴν μίαν Θεότητα, μυσταγωγήσας· ὅθεν σε δοξαζόμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν ἕνα κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφίμ, ἀπεσάλη τοῦ κηρυῖναι παρευθὺς, τρίφωτον οὐσίαν, καὶ μονάδα τρισηλίον. Δίς.

Η πάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἔξ οὐκ ὄντων τοπρὶν, ὑποσησαμένη μονὰς τρισηλίε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένη γεγονυῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ

μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὧν Κύριος.

ᾠδὴ ε'. Ἀβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσιν. Δίς.

Γθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὃ τρισηλίε Κύριε· καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Ανοίξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός, τοῦ κυθέντος ἐκ νηδύος σου ἀχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα τῆς Θεότητος, καὶ δοξαζῶ σε τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισηλίον ὑμνῶμεν κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος· Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος· Πνεῦμα ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητὴς, καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν ἢ διαίρεσιν, τῆς θεικῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν αἰεὶ, καὶ δοξαζόμεν.

ᾠδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναὸν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς ὅλον φωτεινόν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι, Πατὸς καὶ Υἱὸς καὶ Πνεύματος, Εὐλογητός εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῇ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαάκ, ἀντιδὸς δὲ ἔλεον· ὃν περ καὶ νῦν δοξαζόμεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστρὸς, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ὡδὴ ἡ. Ἀστέκτω πυρί.

Ανάρχῃ Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίῃ Θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν· ἣν ὑμνοῦμεν πάντες πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ρυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἁσμασι θείοις, Πάτερ, Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα, τρίφωτον, κράτος καὶ ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησιμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπύρως καὶ ὑπὲρ φύσιν, γεννηθέντα Δέσποινα· καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν, ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ιδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῇ, αἱ Θεοειδεῖς τῶν ἀσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνιέναι πτέρυξιν, ἐφίενται ἄνω· ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι. Ταύταις συμφώνως, μοναδικῇ Τριάδι σε δοξάζομεν. Δίς.

Απλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες, καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν προσώποις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἰκτεῖρον.

Θεοτοκίον.

Ναὸν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγυῶς σου Θεαρχίας φωτειδῇ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ Κτίστῃ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου· ἣν ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Τὸ, Ἀξιόν ἐστι, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.
Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν

ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρτας τὴν ἥτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόά σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογία, Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ἡμέτερα, οἰκειωσάμενος, προσηλωθῆναι ἐν Σταυρῷ, εὐδόκησας ποιητά μου, θάνατον ἐλόμενος, ὑπομεῖναι ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ θανάτου λυτρώσῃς ὡς Θεός· διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστῇ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, μυστήριον ἀπόρρητον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστῇ τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπουράνια, πόθῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἐξίσταντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν· ὅτι τὸν Πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἀγνὴ Παρθενομήτορ.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, τὰ Εὐλογητάρια.

Εἶτα ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τὰς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἀγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· καί με ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Δόγε.

Εν τῷ νότῳ αἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυν, ἐν χαρᾷ αἰεζώτας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, τῷ Πνεύματι υἱοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ, οἱ ἄγγιοι πάντοτε εἰσίν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης, σοφία· οὐσιοὶ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ, ὡς Πατρὶ τε καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι, τρίβες βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν· φάγονται, ζῶντες γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, εὐφράνθητι καθορῶν σου ποιμενάρχᾳ, τὰ ἔγχονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἐῖπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Ευαγγέλιον Ἑωθινόν Ε'. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'. καὶ τὰ λοιπὰ, ὅρα σελ 26.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς η' καὶ τοῦ Παραλύτου εἰς ε'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ἦχος α'.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί·
» **Π**άσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς αὐρανόν,
» Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁφόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ Χαίρετε φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραίνεσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιᾶσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰώνιαν ζωὴν, κυοφορήσασα Χριστὸν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλαύψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Αναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτωτε ἁγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομήτορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Παραλύτου. Ἦχος γ'.

Οὐ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τῇ Ἑννάτῃ Ὡδῇ

Ἰωσὴφ.

Ποίημα Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αυμαστός ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ
» Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα
» καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι,
» ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ. Τροπάρια.

Ενεργῶν σημεῖα, ποιῶν τέρατα, μόνε Βασιλεῦ, σταυρὸν ἐθελουσίως ὑπέστης, ὡς οἰκτίρμων· καὶ θάνατον θανάτῳ θανατώσας, ἐζωοποίησας ἡμᾶς.

Τῇ Χριστοῦ Ἑγέρσει, λαοὶ σήμερον, χορεύσωμεν πιστῶς· ἐσκύλευται ὁ Ἄδης, δεσμίους οὓς κατεῖχεν, ἀπέδωκε σπουδαίως, ἀνυμνοῦντας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ο δυνάμει θείᾳ, ποτὲ Παράλυτον, λόγῳ σου Χριστέ, συσφίξας καὶ προστάξας, αὐτῷ τὴν κλίνην ἄραι, χρονίως ἀσθενοῦντί, τὴν ψυχὴν μου νοσοῦσαν, ἱάσαι δεινῶς.

Εν τῇ κολυμβήθρᾳ, ποτὲ Ἀγγελος, τῇ Προβατικῇ, κατήρχετο, καὶ ἕνα ἰᾶτο κατὰ χρόνον· Βαπτίσματι δὲ θείῳ νῦν καθαίρει, ἁπείρα πλήθη ὁ Χριστός.

Αρχηγὲ Ἀγγέλων, Ἀρχιστράτηγε τῶν ἁνω λειτουργῶν, τοὺς συναθροισμένους, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ σου, καὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας, σκέπε φρουρεῖ, ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν.

Δόξα.

Εν τρισὶ προσώποις, μιᾷ φύσει δὲ, ἄναρχον Θεόν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως μετὰ τῶν ἁ-

σωμάτων, Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα, βασιλείαν ἔχουσιν, καὶ κράτος αἰμέρες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν τιμῶσαν ταύτην, Ἀγνή πόλιν σου πάντοτε πιστῶς, περίσωζε κινδύνων, αἰλώσεως βαρβάρων, πολέμου ἐμφυλίου, καὶ μαχαίρας, καὶ πάσης ἄλλης ἀπειλῆς.

Καταβασίᾳ. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Δ**εῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας, ἀγόνου τερατουργούμενον ἄλλ' ἀφθαρσίας πηγῇ, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς, οὐρανὸς τε, καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτὸς με συνδόξασον Σωτῆρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Επὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σῆ, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θρασυμένη Ἀγνή, χόρευε· καὶ τοῦτον ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγαλύνε,

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**τεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
- εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐστερεώ-
- τη ἡ καρδιά μου· οὐκ ἔστιν ἅγιος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ορῶν σε πάλαι ἥλιος, ξύλῳ κρεμάμενον, Λόγε τὸ φῶς συνέστειλε, καὶ ἐδονεῖτο ἡ γῆ ἅπασα· νεκροὶ ἐξανίσταντο, νεκροῦ γενομένου σου, παντοδύναμε.

Μετὰ ψυχῆς ἐλθόντος σου, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς, ψυχὰς ἅς περ ἐκέκτητο, ἐναπεδίδου Ἀδὴς σπουδῇ, βρώσας τῷ κράτει σου, ὡδὴν χαριστήριον, μόνε Κύριε.

Τὴν ἐπὶ χρόνους πλείονας, ἐξασθενοῦσαν δεινῶς, ψυχὴν με ὑπεράγαθε, ὡς τὸν Παράλυτον πρὶν, ὑγίωσον· ὡς ἂν βηματίζω σε, ταῖς τρίβους, ἃς ἔδειξας τοῖς ποθοῦσί σε.

Μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, Θεοῦ Ἀρχαγγελε, ἱκετηρίαν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀ-

νυμνούντων σε φρουρῶν, συντηρῶν ἡμᾶς τοῦ βίου τοῖς πάθεσι περιπίπτοντας.

Δόξα.

Δόξα, Πατρὶ βοήσωμεν, Υἱῷ, καὶ Πνεύματι· εἰς γὰρ ὑπάρχει φύσει Θεὸς, ὃν αἱ δυνάμεις πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ἐν φόβῳ δοξαζοῦσι, τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, κράζουσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπορον ἔσχες σύλληψιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν τοκετόν, Παρθενομήτορ ἄχραντε· ἔργον φρικῶδες, θαῦμα μέγιστον, Ἀγγέλοις τιμώμενον, βροτοῖς δοξαζόμενον, Κόρη Δέσποινα.

Καταβασίᾳ· Δεῦτε πόμα πῖωμεν.

Καθίσματα. Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου.

Πῆμα Παράλυτον, μόνον συνέσφιγξεν, ὡς ὁ παγκόσμιος, λόγος ἐφθέγγετο, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν καὶ τὸν κράββατον, ἐπιφέρων διήρχετο, καὶ οἱ Γραμματεῖς ὁρᾶν, τὸ πραχθέν ἐχ' ὑπέφερον, κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ, τῷ ψυχᾷ παραλύοντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι, Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**πὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θειγόρος Ἀβ-
- βακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν, καὶ δεικνύ-
- τω, φαισφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγον-
- τα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ· ὅτι ἀνέστη
- Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Αρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσιν νηδὺν, πέφηνε Χριστὸς· ὡς βρωτὸς δὲ, αἰμὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ, ὡς ἄγευτος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς, τέλειος λέλεχται.

Ως ἐνιαύσιος αἰμὸς, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο· καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ, πρὸ τῆς σκιῶδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν ὁρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ο ' διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, τὸν σὸν προπάτορα Ἀγνή, πλάττεται ἐκ σοῦ, καὶ θανάτῳ, τῷ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκείνου θάνατον, σήμερον, καὶ κατηύγασε πάντας, ταῖς θείαις ἀστραπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Ο 'ν ἀπεκύησας Χριστὸν, ὡραιотаτάως ἐκ νεκρῶν, λάμπαντα, Ἀγνή καθορώσα, ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, ἐν γυναιξὶν ὡραία τε, σήμερον, εἰς πάντων σωτηρίαν, σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν χαίρουσα δόξαζε.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ κατάσκιον ὅρος, ὃ Ἀββακούμ προσώ-
» ρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἀγνή·
» διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει
» ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὅρους, κατασκήνους
» δασέος.

Τροπάρια.

Τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος, φθόνῳ τηκόμενος, ξύλῳ ἐσταύρωσέ σε Κύριε· καὶ λύσας τὸ κατάκριμα, τὸ τοῦ θανάτου ὡς κραταῖος, ἐξεγήγερας, τὸν κόσμον σεαυτῷ συνεγείρας.

Μετὰ μύρων Γυναῖκες, τί τὸ ἀκένωτον μύρων, ζητεῖτε; ἐξεγήγερας· ταῖς Μυροφόροις ἔφησεν, ὁ καθεζόμενος ἐν λευκοῖς, τὴν ὑψηλὴν πληρώσας, νοητῆς εὐωδίας.

Δούλου φέρων εἰκόνα, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, βαδίζων παραγέγονας, καὶ ὑγῇ ἀπέδειξας, τὸν ἐπὶ χρόναις Λόγε πολλοῖς, κατακείμενον, κελεύσας, καὶ τὸν κράββατον ἄραι.

Αγγελος μὲν Κυρίου, κατὰ καιρὸν καταβαίνων, τὸ ὕδωρ ἐν τῇ Προβατικῇ ἐτάρασσε, τελῶν ὑγῇ ἓνα καὶ μόνον· ὃ δὲ Χριστὸς, πλήθη ἁπείρα, τῷ θείῳ Βαπτισμῷ διασώζει.

Αρχηγὲ τῶν Ἀγγέλων, καὶ ὁδηγὲ πλανωμένων, Κυρίε Ἀρχιεράτηγε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, μέσον ἡμῶν παραγενοῦ, καὶ τὰς προσευχὰς πάντων προσάγαγε, τῷ μόνῳ ποιητῇ καὶ Δεσπότη.

Δόξα.

Ενούμενη τῇ φύσει, διαιρουμένη προσώποις, ὑπάρχει ἡ ἀγία Τριάς· Πατὴρ ὁ ὑπερούσιος, ὁ συναϊδιὸς τε Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον καὶ μόνον, παντοδύναμον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Ἀγνή πῶς θηλάζεις; πῶς δὲ ἐγέννησας βρέφος, τῇ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον; πῶς ἐν ἀγκαλαῖς φέρεις Υἱόν, τὸν ἐπὶ ὤμων χερσικῶν; ὡς ἐπίσταται, ὡς οἶδεν, ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας. Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** 'ρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύ-
» ρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη·
» καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἡλίον,
» πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς συνεχόμενοι, δεδοκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ· καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σῶτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φωτίζεται θείαις ἀκτίσι, καὶ ζωηφόροις, ταῖς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομήτορ ἄχραντε, καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλαται, τῶν εὐσεβῶν ἡ ὁμήγυρις.

Οὐκ ἤνοιξας πύλας Παρθένου, ἐν τῷ σαρκοῦσθαι· μνήματος ἐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, Βασιλεῦ τῆς κτίσεως· ὅθεν ἐξαναστάντα σε, θεασαμένη ἠγάλλετο.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ωτὶ τῷ ἀνеспέρῳ σου Χριστέ, καταύγα-
» σον τὴν ταπεινὴν με ψυχὴν, καὶ ὁδήγη-
» σον εἰς τὸν φόβον σου· διότι φῶς τὰ προσάγ-
» ματά σου. Τροπάρια.

Υψώθης ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, καὶ κόσμον ἅπαντα συνανύψωσας· καὶ γενόμενος ἐν νεκροῖς ὁ Θεός, νεκρὸς ἐγείρεις τῆς ἀπ' αἰῶνος.

Ανέστη καθὼς εἶπεν ὁ Χριστὸς, κενώσας ἅπαντα Ἄδου τὰ βασίλεια, καὶ ὀπτάνεται Ἀποστόλοις, χαρὰς μεταδιδούς διαιωνιζούσης.

Λευχείμων καθωράθη γυναιξὶν, ἀσράπτων Ἀγγελος, φάσκων· Μὴ κλαίετε· ἡ ζωὴ ὑμῶν ἐξεγήγερας, τῆς ἐν τοῖς τάφοις νεκρὸς ζωώσας.

Παραλύτον ὡς ἠγείρας Χριστέ, τὴν παρειμένην με ψυχὴν ὑγίωσον, παραβάσει καὶ βαδίζειν με τὰς σὰς ὁρτὰς εὐόδωσον τρίβους.

Αγγέλων ἀρχηγέτα Μιχαὴλ, τὸν ἀθροίζοντα ἓνα ἐν τῷ τεμένει σου λαὸν σήμερον, καὶ κηρύττοντα τὰ τοῦ Θεοῦ, σῶζε μεγαλεῖα.

Δόξα.

Ισότημος τρισάριθμος μονὰς, διαιρουμένη μὲν πιστῶς ταῖς ὑποστάσεσιν, ἐνούμενη δὲ φύσει πέφυκε, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄσπορον λοχείαν σε Ἀγνή, τὴν ἀκατάληπτον ὕμνουμεν γέννησιν, μακαρίζοντες ὡς Μητέρα σε, τῇ ποιητῇ πάντων καὶ Δεσπότη.

Καταβάσῃα. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
» καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰώνιους, κατό-
» χους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς
» ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης
τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ
λυμνηάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου· καὶ ἀνέφξας ἡ-
μῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς
Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως προσαγαγὼν τῷ
Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῇ τὸν Ἀδάμ, ἀνα-
στάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ανῆκται τὸ πάλαι κρατέμενον, τῷ θανάτῳ
καὶ φθορᾷ, διὰ τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σῆς
ἀχράντου γαστροῦ, πρὸς τὴν ἀφθαρτον, καὶ
αἰδῖον ζωὴν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ὁ λα-
γόσι σου Ἀγνή, κατελθὼν καὶ οἰκήσας,
καὶ σαρκωθείς ὑπὲρ νῆν, καὶ συνήγειρεν, ἐαυτῷ
τὸν Ἀδάμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη
» ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με
» σὺ, σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἐ-
» σσας τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Υψώθης ἐκυσίως ἐν ξύλῳ, ἐτέθης ὡς νεκρός
ἐν μνημείῳ, καὶ τῆς ἐν Ἀδῇ νεκροῦς πᾶν-
τας ὁμοῦ ζωώσας Χριστέ, ἀνέστησας θείκῃ
δυναστείᾳ.

Ο Ἀδὴς συναντήσας σοι κάτω, οἰκτίρμον
ἐπικράνθη, δεσμώτας, ἀποδιδούς ἐν σπυ-
δῇ, σοῦ τὴν φρικτὴν ὑμνοῦντας Σωτήρ Ἀνάστα-
σιν, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Ο ἱ θεοὶ Μαθηταὶ κατιδόντες, ἐκ τάφου τὴν
ζωὴν τῶν ἀπάντων, ἐγνηγεμένον Χριστόν,
πόθῳ πολλῷ, καὶ γνώμῃ εὐθεί, καὶ θυμηδία
ψυχῆς προσεκύνουν.

Ο πάλαι ἐπὶ κλίνης οἰκνῆς, ἐν χρόνοις κα-
τακείμενος πλείστοις, τῇ σῇ προσταξεί
Χριστέ, ἀρτίωθείς, δοξάζει, ὑμνῶν τὴν εὐσπλαγ-
χνίαν, τὴν σὴν ζωοδότα.

Αγγέλων Μιχαὴλ ἀρχηγέτα, τῷ θρόνῳ πα-
ρεστῶς τοῦ Δεσπότη, πάρεσο μέσον ἡ-
μῶν, καθοδηγῶν πρὸς τρίβους ζωῆς, τοὺς σε
προστάτην, θερμὸν κεκτημένους.

Δόξα.

Τριαῖδα τοῖς προσώποις σε σέβω, μονάδα τῇ
οὐσίᾳ κηρύττω, ἀναρχε Πάτερ, Υἱέ, Πνεῦ-
μα εὐθές, Θεέ τοῦ παντός, μετὰ τῶν ἄνω φρι-
κτῶν στρατευμάτων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο πάντα θείῳ νεύματι φέρων, κρατεῖται
Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς ταῖς
σαῖς, πάντας ἡμᾶς ἀρπάζων χειρὸς, δουλείας
τοῦ πονηροῦ, ὡς οἰκτίρμων.

Καταβάσῃα. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοί-
αις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλε-
λυμένην, ἐγειρον τῇ θείκῃ σου ἐπιστάσι, ὡς-
περ καὶ τὸν Παραλύτον, ἡγείρας πάλαι, ἵνα
κράζῳ σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ
τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ο χειρὶ σου δρακί περικρατῶν τὰ πέρατα,
Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνἀναρχος,
καὶ Πνεύματι ἀγίῳ συνδεσπόζων ἀπάντων,
σαρκὶ ἐφάνης, νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπή-
λασας, τυφλοὺς ἐφώτισας, καὶ τὸν Παραλύτον
λόγῳ θείκῳ σὺ ἐξανεστήσας, περιπατεῖν ἀ-
θρόως προσταξάς, καὶ τὴν βασιάσασαν αὐτόν
κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν
τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον
δόξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πά-
σχα, τοῦ Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα, καὶ ὡς
εἰκὸς τὸ τοιοῦτον ἐορτάζομεν θαῦμα.

Στίχοι.

Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.

Οὕτως ἴαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τίθειται ἐνταῦθα καὶ τοῦτο, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς
παρ' Ἑβραίοις Πεντηκοστῆς ὁ Χριστὸς διεπράξατο τέτοι.
Ἀναβὰς γὰρ εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς τὴν ἑορτήν, καὶ ἐν τῇ
πενταστώῳ Κολυμβήθρᾳ γενόμενος, ἦν Σολομῶν ὑποδόμη-
σεν, ἥτις δὴ καὶ Προβατικὴ ἐπικέκλητο, ὅτι τῶν ἐν τῷ
Γερῷ σφαζομένων εἰς θυσίαν προβάτων, ἐκίσει τὰ ἐντόσθια
ἐπλυνον· ἡ καὶ διὰ τὸ, τὸν πρῶτως ἐκίσει βαίνοντα, ἦνικα
ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου εἰσάπαξ τοῦ ἔτους, τὸ ὕδωρ ἐταράττετο,
ὕγιῃ ἀναδείκνυσθαι. Εὕρισκεν οὖν ἐκεῖ ἄνθρωπον, τριά-
κοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχοντα, καὶ ἀπορία τοῦ εἰσβάλλοντος
αὐτόν ἐν τῷ ὕδατι, κατακείμενον· ἐξ οὗ δὴ μαυθάνομεν,
πόσον ἡ καρτερία καὶ ἡ ὑπομονὴ ἀγαθόν· καὶ ὅτι, ἐπεὶ
τὸ Βάπτισμα δοθῆναι ἔμελλε, ρυπτικὸν ἀμαρτίας ἀπάσης,
ὑποδόμησεν ὁ Θεός, ἐν τῇ παλαιᾷ δὲ ὕδατος ἐνεργεῖσθαι

τεράστια· ἵνα ὅταν ἐκεῖνο γένηται, εὐκόλως παραδεχθῇ. Ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Παραλύτον, Ἰαρον οὕτως ὀνομαζόμενον, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν· ὁ δὲ, τὴν ἀπορίαν τὴν τῆ συνεργήσαντος προβάλλεται. Καὶ ὁ Χριστός, τὸ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτακῆναι τοῦτον τῇ ἀσθενείᾳ εἰδώς, λέγει· Ἀρὸν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει· καὶ αὐτίκα ὑγιὴς ἀναδείκνυται, καὶ τὴν κλίνην ἐπ' ὧμων ἀράμενος, ἵνα μὴ φαντασία τὸ πρᾶγμα δόξῃ, τὴν εἰς τὸν οἶκον ἐβάδιζε, Σαββάτου δὲ ὄντος, ἐκωλύετο παρὰ τῶν Ἰουδαίων περιπατεῖν· Ὁ δὲ τὸν ὑγιώσαντα προεβάλλετο, ὡς εἰπόντα ἐν Σαββάτῳ περιπατεῖν, μὴ εἰδώς ὅποιος ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς, φησὶν, ὅχλου ἐκεῖσε συναθροισθέντος, ἐξέκλινεν ἀποκρυβεῖς.

Μετὰ δὲ ταῦτα εὗρεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μὴκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοι γένηται. Τοῦτο δὲ φασὶν τινες εἰπεῖν τὸν Χριστόν, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες, ἐπειδὴ αὐτὸς ἐμελλε διδόναι τῷ Ἰησοῦ ράπισμα ὕστερον, ὅτε τῷ Ἀρχιερεὶ Καϊάφᾳ παρίστατο, καὶ χεῖρονα τῆς παραλύσεως πειρασμὸν ἐντεῦθεν κληρώσεσθαι τῷ αἰωνίῳ πυρὶ, ἔχῃ τρίακента ἔτη καὶ ὀκτὼ μόνον, ἀλλ' εἰς αἰὶ βασανίζεσθαι· μᾶλλον γὰρ ἔδειξεν ὁ Κύριος ἐξ ἀμαρτιῶν αὐτῷ τὴν τῆς παραλύσεως ἐπισυμβῆναι ἀσθενειαν. Οὐ μὴν δὲ πᾶσα ἀσθενεια ἐξ ἀμαρτιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ φυσικῆς νόσου, καὶ ἐξ ἀδυναμίας, καὶ ἀδιαφορίας, καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐπιγίνεται. Γινούσ μέντοι ὁ Παραλύτος, ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιή, τοῦτο τοῖς Ἰουδαίοις καθίστησι γινώριμον· οἱ δὲ εἰς ἄμυναν ἐρεθισθέντες, ἐζητοῦν ἀποκτεῖναι τὸν Χριστόν, ὅτι δῆθεν τὸ Σάββατον ἔλυσεν. Ὁ δὲ αὐτοῖς πολλὰ διελέγετο, συνιστῶν, ὡς δίκαιον καὶ ἐν Σαββάτῳ εὐεργετεῖν· καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστίν, ὁ τὸ Σάββατον εἰπὼν τηρεῖν, ὅς ἴσος ἐστὶ τῷ Πατρί· καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος ἔτι ἐργάζεται, οὕτω καὶ οὗτος.

Ἰστίον δὲ, ὡς ἕτερος οὗτος ὁ Παραλύτος, τοῦ ἐν τῷ Ματθαίῳ Παραλυτικῷ· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐν οἰκίᾳ ἐπράχθη, καὶ ὑπηρετούντων ἐκείνῳ ἀνθρώπων, καὶ Ἀφένονται σου αἱ ἀμαρτίαι ἀκούσαντι· τοῦτο δὲ ἐν τῇ Στοᾷ ἐτελέσθη, καὶ ἀνθρώπου οὐκ εἶχεν, ὡς λέγει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον· καὶ ὅτι τὸν κράββατον ἤρεν, ὡς καὶ ἐκεῖνος. Ἐορτάζεται δὲ ἀρτίως, διὰ τὸ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ καὶ τοῦτο πραχθῆναι, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τοῦ Τυφλοῦ. Τὸν μὲν γὰρ Θωμᾶν, καὶ τὰς Μυροφόρους, εἰς πίστωσιν τῆς ἐκ νεκρῶν τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως ἐορτάζομεν· τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τῆς Ἀναλήψεως, διότι αὐτὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παρ' Ἑβραίοις Πεντηκοστῆς διαφόρως ἐνήργησε· καὶ ὅτι τούτων ὁ Ἰωάννης σχεδὸν οὕτως ἐμνημόνευσε.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥῆδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
» καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει
» εὐπρέπειαν· ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτησαν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχῇ, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἷτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ως ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφύρου ἡμέρας τῆς Ἐγέρσεως, οὕσα προάγγελος, ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, Πανάμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμένουσαν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται· ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ο πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, γενόμενος ἄνθρωπος, ὥκησε τὴν σὴν Θεοχαρίτωτε νηδύν· καὶ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, συνεγείρας ἡμᾶς ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὴν φλόγα θροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Απλωθέντα σε ξυλῷ ὡς ἑώρα, φῶς συνέξει· ἄλιν ἡλῖος μὴ σθένων, τῷ κόσμῳ φαίνειν, σοῦ ἐκουσίως δύναντος Παμβασιλεῦ, εἰς φαῦσιν πάντων ἐθνῶν.

Εξανέστης κενώσας τὰ μνημεῖα, καὶ σκυλεύσας τὸν Ἄδην δυναστεία παντοδυναμῶ· διὸ ὑμνοῦμεν τὴν σεπτήν σου Χριστέ καὶ θείαν Ἐγερσιν.

Ως νεκρὸν τί τὸν ζῶντα ἐκζητεῖτε; ἐξηγέρθη, οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ τάφῳ· ταῖς Μυροφόροις ἐβόα παλαι, ἐξαστραπτῶν μορφῇ ὁ θείος Ἀγγελος.

Κατακείμενον χρόνοις ἐπὶ πλείστοις, τὸν Παραλύτον λόγῳ ὑγιώσας, ἐβόας· Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ πορεύου ὑμῶν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Μεγαλὴ Ἀρχιστράτηγε Κυρίου, τοὺς πιστῶς ἐν τῷ θείῳ σου τεμένει, ἀθροιζομένους Θεοῦ εἰς αἶνον, ὁδήγει, σκέπε, ἐκ παντοίων κακῶν τῇ μεσιτείᾳ σου. Δόξα.

Ο Τριάς, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας, ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Δεσπότην, ἀπὸ παντοίων κινδύνων σῶζε, καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν μετόχους ποιήσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενεύεις τεκούσα ὑπὲρ λόγον, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων γεννηθέντα, ἐκ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς ἀρρέυστως· διὰ τοῦτο Ἀγνή σὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
» Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορ-
» τῶν ἑορτῇ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων,
» ἐν ἣ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αῖρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών, καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἦκασί σοι, θεοφειγείς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἐώρας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε, καὶ ὑπέρβее, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ηλθε διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὴν γαστέρα τοῦ Ἄδου, διαρρήξας θνητοῖς, τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· διὸ εὐλογοῦμεν, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οῦλον καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ὁ Υἱὸς σου Παρθένε, ἐν τῇ αὐτῇ Ἀναστάσει, ὡς Θεὸς κραταιὸς, συνανύψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐδέωσε· διὸ ἀνυμνοῦμεν, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις
» δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐ-
» ρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, βυθὸς καὶ
» πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτόν ὡς κτί-
» στην καὶ λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη, σταυρωθέντος σου Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ ἀπεδίδου τοὺς νεκρούς, οὓς κατέπιεν ὁ θάνατος· καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο, σὲ καθορῶν ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς γεγονότα.

Ποῦ σου τὸ κέντρον ἐστὶ θάνατε; ποῦ σου Ἄδης νῦν τὸ νίκος; τῷ ἀναστάντι Βασιλεῖ, ἐνεκρωθῆς καὶ ἀπόλωλας· οὐκ ἔτι βασιλεύεις· ὁ κραταιὸς ἀφείλετο γὰρ οὓς εἶχες δεσμίους.

Δράμετε τάχος ἀπαγγείλατε, Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ταῖς Μυροφόροις, ὁ φανεὶς νεανίας ἀπεφθέγγετο· Ἀνέστη ὁ Δεσπότης, καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ παραδόξως.

Εἴτεσι πλείστοις κατακείμενος ὁ Παραλύτος, ἐκραύγαζεν· Ἐλέησόν με λυτρωτά, ἀπορίᾳ συνεχόμενον· ὁ δὲ προσάττει τούτῳ, ἄραι σπινθὴ τὸν κράιββατον, καὶ ὀρθῶς βηματίζειν.

Ως τῶν αὐλῶν προηγούμενος, Ἀρχιερατῆς Δυναμέων, σὺν ταύταις αἰτήσαι ἡμῖν τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, διόρθωσίν τε βίου, καὶ τῶν ἐκεῖ ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν αἰώνιων.

Δόξα.

Αῖκτισον, ἄτμητον ὑσίαν, τρισυπόστατον θεότηα, Πατέρα ἀναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν συμφώνως, τῶν Σεραφίμ κραυγάζοντες τὴν φρικτὴν μελωδίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τόμον σε πάλαι ἐθεάσατο, Ἡσαΐας Ἀειπάρ-
θενε, ἐν ᾧ δακτύλῳ τοῦ Πατρὸς, Λόγος ἄχρονος ἐγέγραπτο, ἐκ πάσης ἀλογίας σωζὼν ἡμᾶς, τοὺς λόγοις σε ἱεροῖς ἀνυμνοῦντας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ
» γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χό-
» ρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή,
» τέρπε Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τῆς τόκης σου.

Τροπάρια.

Ω θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φω-
νῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἕσσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ· ἦν οἱ πιστοὶ ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπερῶ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί·
Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμφυχε·
χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τῷ ἐκ
σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φω-
τός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέ-
τειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς
πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε
Δέσποινα.

Τοῦ Παραλύτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ βάλτῳ
» Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς

• Θεότητος, δεξαμένην ἐν γαστρὶ· Δανιὴλ δέ σε
• εἶδεν, ὅρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλαστήσα-
• σαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης Δαυὶδ.

Τροπάρια.

Ιησοῦ ἐπὶ ξύλου ὑψούμενος, συνανύψωσας
ἡμᾶς· καὶ τεθεὶς ἐκουσίως ἐν μνήματι, ἐκ
μνημάτων τοὺς νεκροὺς, ἐξανέστησας πάντας,
ὑμνοῦντας τὸ κράτος σου, τὸ ἀκατάληπτον,
καὶ τὴν δυναστείαν τὴν σὴν τὴν ἀήττητον.

Ωραιότατος τάφῳ ἀνέτειλας, ὡς νυμφίος ἐκ
παστοῦ, ὡραιότατε Λόγε, καὶ ἔλυσας, τὸ
τοῦ Ἄδου ἀμειδές, καὶ δεσμώτας ἐξῆρας, συμ-
φώνως κραυγαῶντας· Δόξα τῇ δόξῃ σου, δόξα
Ἰησοῦ ὁ Θεὸς τῇ Ἐγέρσει σου.

Στεναγμούς τε καὶ δάκρυα φέρουσας, μετὰ
μύρων ἐν σπουδῇ, τὸ πανάγιον μνήμα κα-
τέλαβον, αἱ Γυναῖκες· καὶ Χριστῷ, ἐδιδάσκοντο
πίστει τὴν ἔνδοξον Ἐγερσιν, ἣν ἐορτάζομεν, ἐν
ἀγαλλιάσει ψυχῆς εὐφραινόμενοι.

Ηκολούθει ἡ ῥῶσις τοῦ σώματος, τῇ προσά-
ξει σου Χριστέ, καὶ ὠρᾶτο ὁ πρῶν Πα-
ράλυτος, διερχόμενος σπουδῇ, καὶ τὸν κράββα-
τον φέρων ἐφ' ὃν κατεκλίνετο, ἔτεσι πλείοσιν,
ἀνυμνολογῶν τὴν πολλὴν δυναστείαν σου.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι μέγιστε, Ἀρχιστρά-
τηγε, αἰεὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ παριστάμενος,
καὶ εἰρήνευσον ἡμῶν, τὴν ζωὴν ἐπηρεΐας, πάν-
τοτε τοῦ ὄφεως, καὶ περιστάσεσι, βίου δονου-
μένην αἰεὶ ἀξιόγαστε. Δόξα.

Φῶς καὶ φῶτα ζωὴν τε δοξάζω σε, καὶ ζωᾷς
πανευσεβῶς, Πάτερ Λόγε, καὶ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, τρισυπόστατε μοναῖς, ἀδιαίρετον κρά-
τος, Θεότης ἀσύγχυτε, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
βοῶν, σὺν ταῖς ἁνῶν δυνάμεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρου προῆλθε νηδύς σου, μέγας Ἡ-
λίας Χριστὸς, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν
ἄχραντε, ἐπιλάμψεσι φαιδραῖς, καὶ τὸ σκότος
ἐξῆρε, τὸ τῆς παραβάσεως· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε,
πάντων ὡς αἰτίαν καλῶν Θεονύμφευτε.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Τό, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ
Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδάμ ἐγεί-
ρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πά-
σχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἔτερον τῷ Παραλύτῃ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Επέστη ὁ φιλόανθρωπος, καὶ πανοικτίρμων
Κύριος, Προβατικῇ κολυμβήτρᾳ, τοῦ θε-

ραπεῦσαι τὰς νόσους· εὔρε δὲ κατακείμενον,
ἄνθρωπον πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐ-
βόησεν· Ἄρον τὸν κράββατον, ἴθι, πρὸς τὰς ὁ-
δοὺς τὰς εὐθείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στίχ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινώτε τῷ φρικτῷ μυ-
στηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σω-
τὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡ-
μᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα· Αὐτὸν προσκυνῇ-
σωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμασία, οἱ φυλα-
κές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς
ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐ-
τῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασιν σε, ἣν
ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστά-
σεως τὴν πείραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ
Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν Ἀγγε-
λον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξ-
αστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλ-
λ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γα-
λιλαίᾳ.

Εν τῷ φωτὶ σου Δέσποτα, ὁψόμεθα, φῶς
φιλόανθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν
σωτήριαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος,
ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀνα-
μάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Υμνον ἑωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ
δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ
ἀρώματα κατέχουσας, τὸ μνήμά σου κατέλα-
βον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, μυρίσαι σπουδά-
ζουσαι· Ἀγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐ-
ταῖς εὐηγγελίστατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
τῶν νεκρῶν; τὸν θανάτον γὰρ πατήσας, ἀνέ-
στη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἀγγελος ἐπὶ τὸ μνήμά σου
τὸ ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν·
Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτὴς, ἐσκύλευσε
τὸν Ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος
Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνήμά σε ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ
μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ·
μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα·
Οἶμοι Σωτὴρ μου! πῶς ἐκλάπης πάντων Βασι-
λεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἔνδοθεν τῷ
μνημείου ἐβόα· Τί κλαίεις, ὦ γύναι; Κλαίω,

φησὶν, ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὕτη δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδε σε, εὐθέως ἐβόα· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν Ἀηστὴς δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυφὴν, κραυγάζων καὶ λέγων· Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμέ σταυρωθεὶς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τῇ ξύλῳ, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, τὸν Παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε· καὶ οὐδὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος· ὅτι τῆς φωνῆς σου ὀξυτέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη· καὶ τὸ δυσβάστακτον βάρος ἀπέρριψε, καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασεν, εἰς μαρτύριον τῇ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου δόξα σοι. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α'. Ὡραν, τὸ Ἑωθινόν. Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὡνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Εἰς τὴν ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἦχος γ'.

Αβητήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολὴν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ἀηστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ανάστας ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξάνεστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε· τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Χριστέ· διὰ τῆς πίστεως κραυγάζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ Ἄδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποιήσας συνήγει-

ρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Αβητήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου κατεδίκασας ἀρχῇ, ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος, ἐν δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ ἐκ τοῦ Κόνονος τοῦ Παραλύτου Ὡδὴ 5'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Εἰ Δ Η Σ Ι Σ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἡ Ἀκολουθία τῆ Παραλύτης ψάλλεται ἡμέρας τρεῖς· τῇ Κυριακῇ, τῇ Δευτέρᾳ, καὶ τῇ Τρίτῃ.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ποιητὴς τοῦ παντός, σαρκοφόρος γενόμενος, τὴν ἡμῶν ἐπτώχευσε, φύσιν θέλων ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνδιαιωόμενος, θαυματῶν πλήθη Ἑβραίοις δέδειχεν· ὅθεν ἰάσατο, τὸν ποτὲ Παράλυτον, εἰπὼν αὐτῷ, Ἀρὸν σε τὸν κράββατον, ἐν Βηθεσδα ἐπιστάς.

Σῶτερ Θεέ μου καὶ Κύριε, τοὺς πεπτωκότας βροτούς, ἀναστήσαι βουλούμενος, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιήρχου ἰώμενος, πάντων τὰς νόσους δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν· διὸ φοιτήσας, Προβατικῇ ἐν στοᾷ, σῶον ἀνέδειξας, τὸν ποτὲ Παράλυτον, λόγῳ τῷ σῶ, ὁκτῶ καὶ τριάκοντα, ἔτεσι κείμενον.

Φθόνῳ Ἑβραῖοι τηρόμενοι, εὐεργεσίας τὰς σὰς, ὑπεράγαθε Κύριε, ἀφορμὴν ποιούμενοι, καὶ μανίας ὑπέκκαυμα, παρανομοῦντες αὐτοὶ τὸν νόμον αἰεὶ, σὲ ἐπεζήτησαν, κτεῖναι τὴν ὄντως ζωὴν, διὰ τὸ Σάββατον, ὅτε ὅλον ἄνθρωπον, ἔδειξας σὺ, ὑγιῇ, παράλυτον ὄντα τὸ πρότερον.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Επὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ· καὶ ἰδὼν σε Κύριε, ἐβόα· Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν τα-

ραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, καὶ λαμβάνει τὴν ἰασιν, ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν κατάνκειμαι. Καὶ εὐθὺς σπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ, λέγει πρὸς αὐτόν· Διὰ σὲ ἄνθρωπος γέγονα, διὰ σὲ σὰρκα περιβέβλημαι, καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; ἄρὸν σε τὸν κράββατον καὶ περιπάτει. Πάντα σοι δυνατὰ, πάντα ὑπακούει, πάντα ὑποτέτακται· πάντων ἡμῶν μνήσθητι, καὶ ἐλέησον ἄγιε, ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'. Ἀναστάσιμον.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λένυται, καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήρηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι κατ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κατανυκτικόν.

Ε'σπερινὸν ὕμνον προσφερόμέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος, καὶ ὡδῶν πνευματικῶν ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ αἰλιῶν Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ο· τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ πλαστοουργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἤλθες εὐσπλαγχνε, τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι, Χριστέ· τὸν Παράλυτον ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, διὰ τοῦ λόγου σε ἀνέστησας· Αἰμόρρου δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας· τῆς Χαναναίας τὴν παῖδα ἐνοχλουμένην ἤλυσας· καὶ τὴν αἵτησιν τοῦ Ἑκατοντάρχου οὐ παρείδες· Διὰ τοῦτο κράζομεν· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Α' πολυτίκιον. Εὐφρανέσθω τὰ οὐραῖνα.

Θεοτοκίον. Σε τὴν μεσιτεύσασαν.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Ἀναστάσιμον.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως,

καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Κατανυκτικόν.

Παροικουῖσα ἐν τῇ γῇ, ψυχὴ μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὕμνεϊ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα, ἡμάρτον· πρὶν καταδικάσῃς με, ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι μακάριοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνόμαίσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσεταγὴν βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κόθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν ὠραιότητα.

Πάρεσιν εὐρανῶν, τὴν ὁλοσώματον, οἱ παραλύσει, φθόνου σφιγγόμενοι, τὴν ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου σφίγγειν κατανοοῦντες· λέγοντες· Οὐκ ἔξεστι, θεραπεύειν τοῖς Σάββασιν, λύειν τε τὴν πατριον, τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν· τοῦ νόμου σε μὴ γνόντες Δεσπότην, καὶ θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Ἀναστάσιμον.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινώτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δίς.

Κατανυκτικόν.

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, εὗρέθην τὴν αἵμαρτίαν ἐκπληρῶν· τῇ μὲν γλώττῃ ἁσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογι-

ζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμῶμεν· ὅτι θεάτρον γενόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Αΐτιος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, ἰδὼν σε ἐβόησεν· Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. Τί μοι κέρδος ζωῆς; οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας· οὐ γὰρ ἐστὶ μοι τίς ὁ ἐμβαλλων με, ταραττομένων τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι τῶν ἱαμάτων, ἵνα καὶ γὰρ μετὰ πάντων κράζω· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Σημείων καὶ τεράτων βλέποντες τὴν δύναμιν, οἱ φθόνῳ παρειμένοι, καὶ δυνατοὶ κακία, ἔκ ἐπίστευον, ὡς σὺ Θεοῦ Υἱὸς ὑπάρχεις, καὶ τοῦ παντός πρύτανις, ὁ καὶ Παράλυτον ὑγίη δείξας λόγῳ.

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾠσομαι.

Ιδόντες οἱ Σαββάτων φύλακες Παράλυτον, σφιγχθέντα ἐν Σαββάτῳ, τὴν ψυχὴν ἐχαινοῦντο, καὶ, Οὐκ ἔξεστιν, ἐν τῷ Σαββάτῳ θεραπεύειν, καὶ βεβηλῆν τὸ Σάββατον, τάχα ὡς νόμιμοι, Γραμματεῖς ἐπεβόων.

Στίχ. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Σαββάτων αὐτουργὸν μὴ γνόντες σε καὶ Κύριον, οἱ Σάββατα τηροῦντες, τοῦ Παραλύτου σφίγγειν, διεγόγγυζον, τὴν ἐν Σαββάτῳ γενομένην. Ὡς οὐ καλὸν, λέγοντες, αἴρειν τὸν κράββατον, ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ανέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, τῇ λεγομένῃ κατὰ Ἰουδαίους Βηθεσδα, πέντε στοαὶς ἐχούσῃ· ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ, κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν, διετάραττεν αὐτήν, καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει. Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος χρονιοῦντα ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ὁ ἀσθενὼν ἀπεκρίνατο· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν.

Ἰατροῖς κατηνάλωσα τὸν ἅπαντά μου βίον, καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἤξιώθην. Ἀλλ' ὁ ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἄρὸν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει, κηρύττων μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασι.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΗΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Οτὴ παλάμη τῇ ἀχράντῳ πλαστοουργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἤλθες εὐσπλαγχνε τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι Χριστέ· τὸν Παράλυτον ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ διὰ τοῦ λόγου σε ἀνέστησας· Αἰμόρρου δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας· τῆς Χαναναίας τὴν παῖδα ἐνοχλουμένην ἠλέησας· καὶ τὴν αἵτησιν τοῦ Ἑκατοντάρχου οὐ παρεῖδες. Διὰ τοῦτο κράζομεν· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Αΐτιος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, ἰδὼν σε ἐβόησεν· Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. Τί μοι κέρδος ζωῆς; οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας· οὐ γὰρ ἐστὶ μοι τίς ὁ ἐμβαλλων με, ταραττομένων τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι τῶν ἱαμάτων, ἵνα καὶ γὰρ μετὰ πάντων κράζω· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ανέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, τῇ λεγομένῃ κατὰ Ἰουδαίους Βηθεσδα, πέντε στοαὶς ἐχούσῃ· ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ, κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν, διετάραττεν αὐτήν, καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει. Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος χρονιοῦντα ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ὁ ἀσθενὼν ἀπεκρίνατο· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Ἰατροῖς κατηνάλωσα τὸν ἅπαντά μου βίον, καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἤξιώθην. Ἀλλ' ὁ ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων λέγει πρὸς αὐτόν· Ἄρὸν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει, κηρύττων μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'. Ἀναστάσιμον.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέφεται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Κατανυκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, ἐκεῖ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων· καὶ μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, εὗρεν ὁ Χριστὸς, ὀκτῶ καὶ τριάκοντα ἐτῶν Παραλύτον κείμενον· δεσποτικῇ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ὁ ἀσθενὼν ἀπεκρίνατο· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀρόν σου τὴν κλίνην· ἴδε, ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε. Τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β'.

Ἀναστάσιμον.

Σαρκὶ τοῦ Θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ Θανάτου ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου· καὶ τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἥτταν ἀνακαλέμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Κατανυκτικόν.

Εως πότε ψυχὴ με ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρ-δεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν, καὶ βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἡμαρτον· ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες ἅγιοι, Θεοσεβείας ἐρασταί, Ἀ-ἰλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ ταῖς αἰκίσεις μὴ δειλιάσαντες, τῶν εἰδῶλων τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήτητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πάρεσιν εὐραντο, τὴν ὁλοσώματον, οἱ παραλύσει, φθόνου σφιγγόμενοι, τὴν ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου σφίγξιν κατανοοῦντες· λέγοντες· Οὐκ ἔξεστι, Θεραπεύειν τοῖς Σάββασιν, λύειν τε τὴν πάτριον, τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν, τοῦ νόμου σε μὴ γνόντες Δεσπότην, καὶ Θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Ἀναστάσιμον.

Δηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φυλάκες σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Κατανυκτικόν.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συναγάγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν με καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα· ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι· Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος, καὶ φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὠμολόγησαν, τῶν ἀπάντων.

Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύ-
σιν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, τὸν Παραλύτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα
ἐθεράπευσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνι-
σε· καὶ οὐδὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε
νόσος· ὅτι τῆς φωνῆς σου ὀξυτέρα ἡ ἐνέργεια
ἐδείχθη· καὶ τὸ δυσβάστακτον βάρος ἀπέρρι-
ψε, καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασεν, εἰς
μαρτύριον τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου·
δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ε'φάνη παρειμένοις μέλεσιν ὁ λόγος σου, ὡς
σφίγμα ζωηφόρον, ζωοποιέ μου Λόγε·
οὐ μαρτύριον, ἡ παρ' ἐλπίδα κλίνης ἄρσις, ἣν
κελευσθεὶς ἔφερεν, ὁ κατακείμενος ἐπ' αὐτῆς
ἐπὶ πλεῖστον.

Στίχ. Τὰ ἔλεῃ σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄ-
σομαι.

Γηθόμενος πληροὶ τὸ πρόσταγμα Παραλύτος,
τῆς σῆς παντοδυναμῆ, Δεσποτικῆς ἰσχύος,
καὶ τὸν κράββατον φέρων αὐτοῦ περιπάτει,
καὶ μαρτυρῶν ἐκραύγαζεν· Ὁ ἰασάμενος, τῷτο
ποιεῖν κελεύει.

Στίχ. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδο-
μηθήσεται.

Ε'ν ἔτεσι πολλοῖς καὶ χρόνοις κατακείμε-
νος, Ἐλέησόν με κράζει, ὁ παρειμένος
μέλη, λυτρωτὰ Χριστέ, συνεσφίγμενος ἀπορίᾳ·
καὶ ὁ Σωτὴρ κράββατον αἶρειν προσέταττε,
κατασφίγγας τὰ μέλη.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ε'πὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἄνθρωπος
κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ· καὶ ἰδὼν σε Κύ-
ριε, ἐβόα· Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν τα-
ραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ δὲ
πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, καὶ λαμβά-
νει τὴν ἴασιν, ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν κατάνειμαι. Καὶ
εὐθὺς σπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ, λέγει πρὸς αὐ-
τόν· Διὰ σέ ἄνθρωπος γέγονα, διὰ σέ σὰρκα
περιβέβλημαι, καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω;
ἄρόν σου τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει. Πάν-
τα σοι δυνατὰ, πάντα ὑπακούει, πάντα ὑπο-
τέτακται· πάντων ἡμῶν μνήσθητι, καὶ ἐλέησον
ἄγιε, ὡς φιλόνητος.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Δ'. Ἑβδομάδος ἑσπέρας, εἰς τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλ-
λομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, δευτεροῦν-
τες αὐτά.

Ἦχος δ'. Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτη-
ρίου ἀρχομένων Ἑγέρσεως, Πεντηκοστῇ
δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων· καὶ λάμπει τὰς
λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα
τὰς δύο, καὶ παρῆναι τὴν δόξαν προφαίνουσα,
τῆς δεσποτικῆς Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Η"κῃσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθεί-
σης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως· οἱ δὲ
πιστοὶ αὐτῆς γόνιμοι ἡγαλλιάσαντο, τοῦτον θεα-
σάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι (*), ῥύπον
χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα,
τὴν τῶν ἐκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Η"γγικεν ἡ τῇ θείᾳ δαψιλῇ, χύσις ἐπὶ πάν-
τας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος· ἡ προ-
δεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χρι-
στοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐ-
τῇ δεδομένης, ἀψευδὲς Μαθηταῖς ὑποσχέσεως,
τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἑορτῆς μεσουσῆς, τῆς σῆς Χριστέ Ἀνα-
στάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου
σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων
σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια· ἐν ᾗ κατὰ πεμ-
ψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιών ἐξελεύ-
σεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ κρινεῖ ἀναμέσον λαῶν πολ-
λῶν, καὶ ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἕως εἰς γῆν μα-
κράν. Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἑκαστος
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα. (Κεφ.
5'. 2.) Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἀκέ-
σατε βουνοὶ, καὶ φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς,
ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ·
διελεγχθήσεται γὰρ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων·
Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε; ἀ-

(*) Αἰνίσσεται ἰσως ἐνταῦθα ὁ ὕμνος τὸ τοῦ Ἡσαίου·
«Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγα-
τέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἐν
πνεύματι κρίσεως, καὶ πνεύματι καύσεως (δ'. 4.).»

ποκρίθητί μοι. Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσαμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών. Λαός μου, τί ἐβουλευσάντο κατὰ σοῦ οἱ ὑπεναντίοι; εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν; καὶ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεος, καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορευέσθαι μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου; (Κεφ. Ε'. 4.) Διότι ἐν ἰσχυρῇ μεγαλυνθήσεται Κύριος, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες, πορευέσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς, οἶνον καὶ στέαρ· ὅτι, τὰδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ ὑμῖν· Λαός μου, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου· καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Λαός μου, ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐπικαλέσεσθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγιζήτε μοι, ἀπολείπετω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλας αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἀφήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν· λέγει Κύριος· ἀλλ' ὥσπερ ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἐὰν καταβῇ ὑετός, ἢ χιών ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἐκεῖθεν, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα, καὶ εὐδοῶσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδασκλήσεσθε· τὰ γὰρ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ἡμᾶς ἐν χαρᾷ· καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσιν τοῖς κλάδοις αὐτῶν· καὶ ἀντὶ τῆς σο-

φῆς, ἀναθήσεται κυπάρισσος· ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης, ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Η** σοφία ὡκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ Ὁ. 1. ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ· ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρεπὼν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσῃτε, καὶ κατορθώσῃτε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισίσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι· Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινώσκειν νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα· Ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, ἐν ἣ Χριστὸς, παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θεικὴν δυναστείαν, Παραλύτον συνέσφιγγε, λόγῳ αὐτόν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας· καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὀστρακίνῳ σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Μνησθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Εν τῷ Ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσότης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν παρρησίᾳ πρὸς αὐτούς· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω ὕδωρ ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι, ποταμοὶ ρέουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰώνιης. Ὡς τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν! Δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ
Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέ-
γων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· Ὁ διψῶν ἐρχέ-
σθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρὸν αἰώνιον,
καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· Ὁ πιστεύων
εἰς ἐμέ, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐ-
τοῦ, καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σω-
τῆρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος οἶδε
γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ
εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον.
Δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυ-
χὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶ-
σι Σωτῆρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με
καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός,
δόξα σοι.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον, Με-
σούσης τῆς ἑορτῆς· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολο-
γίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογι-
σμούς, ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἐστι-
κῶς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε
πιάσαι, ἐμέ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς μεσαζούσης,
ἐκβοῶν παρρήσίᾳ· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν
κρίνετε παράνομοι. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἐστηκώς,
ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σε-
πτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρα-
νῶς, ἐν παρρήσίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ
Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν· ἡμῖν δὲ
πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.
Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανό-
νες, ὁ τοῦ δ'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ
τοῦ πλ. δ'. εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἦχου δ'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέσσην ἑορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
• χοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
• ραηλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
• μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.
Τροπάρια.

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας
σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν,
δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεῖκαὶ λαμπρότη-
τες, ἀγαθοδότης ἀναβρύουσαι.

Επέστης, μαρμαρυγὰς Θεότητος, ἐξαποσέλ-
λων Χριστέ, τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ προφα-
νῶς· ἑορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σωζομένων
πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις,
παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς
πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα
θεῖον χαριζόμενος. Θεοτοκίον.

Η σὰρξ σου διαφθοράν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε
Δέσποτα· ἀλλ' ὡς συνέστη ἀνευθεν σπο-
ρᾶς, τὴν φθοράν ἐκ ἐδέξατο, ἀκολυθία φύσεως,
ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἦχου πλ. δ'.

Ποῖημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α'. Θαλάσσαν ἐπηξας.

Εθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ
ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμά διεύρρηξε
τοῦ Ἄδου, καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους
ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελ-
θὼν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμὸς, μεταστρέψας
Δέσποτα εἰς αἶμα· καὶ νεκροὺς ἀνέστησας,
σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτῆρ
τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι'
ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ρεῖθρον ἀένναον, ὑπάρχων Κύριε ζωῆς ἀ-
ληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν· θέλων
ἐκοπίασας Σωτῆρ μου· καὶ ἐκὼν ἐδίψησας,
τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπέικων καὶ εἰς Σιχαρ
ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμα-
ρεΐτιδι πιεῖν.

Αρτοὺς εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ ἀ-
κατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας
ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀένναον σοφίας, τοῖς διψῶ-

σιν ἐπηγγείλω. Σὺ εἶ, Σωτὴρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
δὲς ζῶν τῶν πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῶ.

Δόξα.

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα, Πα-
τέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν συνάναρχον,
καὶ Πνεῦμα συναἰδίου Υἱῶ, τὴν μίαν τρισυπό-
στατον οὐσίαν· μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμῶν,
ἀνάρχου Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ ἐχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Θεο-
γεννήτορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας
ἀφράστως, καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς
παρθενίας λυμανθείσης· τοῦτον ἀγνή, ὡς Υἱὸν
σε καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς ποι-
μνης σου αἰεὶ.

Καταβασία.

» **Θ**άλασσαν ἐπηξάς, βυθίσας σὺν ἄρματι
» τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ, καὶ λαὸν διέσω-
» σας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς
» εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας· Ἄσωμέν σοι
» τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὧδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέ-
» μοις κραταιῷ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» στέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Ναμάτων ζωοποιῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πη-
γὰς ἤνοιξας, Εἴτις διψᾷ, πρόθυμος, ἔτω
καὶ πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Εκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι προ-
φανῶς ἔλεγε, ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δὲ, πέμ-
πειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου γεννη-
θεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδωρόται, τὴν
ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι,
διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέστη
τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νο-
μικῆς ἐορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι·
Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὃν περ ἐκάλουν, οἱ
Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον
ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί
πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν
ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ εἰσεῖν Ἰουδαῖοι,
Χριστὸς δὲ ἦλθε νῦν ὁ Μεσσίας, τί πλα-

νάσθε ἀθετοῦντες τὸν δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν
τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε τῇ οὐσίᾳ,
ὑμνοῦμεν ἄναρχον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ
Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς ἓνα τὰ Τρία
φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τῆς Τριάδος ὦν, γενόμενος σὰρξ ὡράθης,
οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ φλέξας
τῆς τεκούσης τὴν ἄφθορον γαστέρα, Θεὸς ὦν
ὅλος καὶ πῦρ.

Καταβασία.

» **Ε**'στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ-
» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη
» ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν
» σωτηρίῳ σου.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'στηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζέσης
ἐνθέως τῆς ἐορτῆς, Ὁ διψῶν, ἀνέκραζες,
ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ
τούτου, τοῦ θείου μου νάματος, ποταμὺς ἐκ
κοιλίας, ἐκρεῦσει δογματῶν μου· ὅστις δὲ πι-
στεύει, εἰς ἐμέ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου Γεννή-
τορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶ-
μέν σοι· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι πλου-
σίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας
τοῖς δούλοις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβρύ-
ζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτὴρ, καλεῖς
τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ
θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ
σθεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς
αἰῶνας, οὐ διψήσει οὐ λήξει, τοῦ κόρου σου Δέ-
σποτα, βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ τοῦτο δοξάζο-
μεν, τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλου-
σίως τοῖς δούλοις σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζει·
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ρήξας θανάτου τὰς πύλας τῇ σῇ δυνάμει,
ὁδοὺς ζωῆς ἐγνώρισας τῆς ἀθανασίας·
πύλας δὲ διήνοιξας, τοῖς πίστει κραυγάζουσι.
Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τὴν μεσότητα τῶν ὁλῶν, καὶ τέλος ἔχων,
καὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἄναρχος περιδεδραγμέ-

vos, ἔσθης ἐν τῷ μέσῳ, βοῶν· Τῶν θείων θεόφρονες, δεῦτε δωρεῶν ἀπολαύσατε.

Ως Θεὸς καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ὡς δυνατὸς τὸ κράτος, καθελὼν τοῦ θανάτου, πέμπειν ἐπηγγείλω Χριστέ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ Πατρὸς προερχόμενον.

Θεοτοκίον.

Νεμεῖς πλουσίως τὴν χάριν, τοῖς σὲ ὕμνοῦσι, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα προαιώνιον Λόγον, Μῆτερ ἀπειρόγαμε, πταισμάτων τὴν ἄφθαρτον, τούτοις αἰτούμενη πανάχραντε.

Ἄλλος. Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ.

Εἰ Μεσσίαν δεῖ ἐλθεῖν, ὁ δὲ Μεσσίας Χριστὸς ἐστὶ, παράνομοι, τί ἀπιστεῖτε αὐτῷ; ἰδοὺ παραγέγονε, καὶ μαρτυρεῖ ἃ αὐτὸς ποιεῖ. τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε, Παράλυτον λόγῳ συνέσφιγξεν.

Μὴ συνιέντες τὰς Γραφάς, πλανᾶσθε πάντες ὑμεῖς, Ἑβραῖοι ἄνομοι· ὄντως γὰρ ἦλθε Χριστὸς, καὶ πάντας ἐφώτισε, καὶ ἐν ὑμῖν ἔδειξε πολλὰ σημεῖα καὶ τεράστια· καὶ μάλιστα ἀρνεῖσθε τὴν ὄντως ζωὴν.

Εν ἔργῳ ἔδειξα ὑμῖν, καὶ πάντες ἤδη θαυμάζετε, ἀνέκραξε τοῖς Ἰουδαίοις Χριστὸς· ὑμεῖς περιτέμνετε, καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνθρωπον, φησὶν· ἐμοὶ δὲ τί ἐγκαλεῖτε λοιπόν, ἐγείραντι λόγῳ Παράλυτον;

Εργα ἐποίησα πολλὰ, καὶ διὰ ποῖον ἔργον λιθάζετε με; τοῖς Ἰουδαίοις Χριστὸς, ἐλέγχων ἀνέκραγεν· ὅτι ἄνθρωπον ὑγίη ὅλον λόγῳ ἐποίησα; μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἄνθρωποι.

Εν Ἀποστόλοις ἐνεργῶν, καὶ ἐν Προφήταις αὐτὸς ἐπαναπαυόμενος, μετὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ ἄχραντον γέννημα, τῆς πατρικῆς φύσεως Χριστέ, τὰ ἔθνη πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἀνῆγες διὰ τῶν σημείων σου. Δόξα.

Τριάς ἀμέριστε μονάς, ἀναρχὲ Πατέρ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἡ ἐν μονάδι Τριάς! ὁμότιμε, σύνθρονε, ζωοποιέ, ἄκτιστε Θεέ, σῶζε τῆς ἀνυμνούντάς σε, καὶ ῥύσαι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἐν γαστρὶ σου τὸν Θεόν, ἀπεριγράπτως χωρήσασα θεόνυμφε, Παρθενομῆτορ ἁγνή, μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως διὰ σοῦ, ῥυσθῶμεν τῶν περιστάσεων· πρὸς σέ γο' ῥαί καταφεύγομεν.

Καταβασία.

Ο Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν

» σου· διὸ καὶ ἀνέκραγεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει ὁ Θεός. Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Τῶν θείων ἑορτῶν, τὴν μεσότητα φθάσαντες, τὸ τέλειον τῆς ἐνθέου, ἀρετῆς ἐξασηῆσαι, σπουδάζωμεν θεόφρονες.

Ως ὄντως ἱερά ἡ παρούσα πανήγυρις· μεσότητα τῶν μεγίστων, ἑορτῶν γὰρ ὀρίζει, καὶ λάμπει ἀμφοτέρωθεν.

Θεοτοκίον.

Νοὺς ἀρχαγγελικὸς, οὐκ ἰσχύει νοῆσαι σου, τὸν ἄφραστον ἐκ Παρθένου, καὶ πανάχραντον τόκον, Σωτὴρ μου πολυέλεε.

Ἄλλος. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θαύμασι κατεκόσμησας, τοὺς Ἀποστόλους σου, τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς Μαθητάς, ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, δοξάσας Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ δὸς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Απαντα κατεφώτισαν, τῆς γῆς τὰ πέρατα, θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ Μαθηταί, καὶ ποικίλοις τρόποις, τὸν λόγον κηρύξαντες, Χριστέ Σωτὴρ τῆς βασιλείας σου.

Αἴνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου, ὕμνον σοι δὲ προσάγομεν, τῷ δι' ἡμᾶς ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ κόσμον φωτίσαντι, καὶ τὸν Ἀδαμ ἀνακαλέσαντι. Δόξα.

Δόξα σοι Πάτερ ἅγιε, Θεέ ἀγέννητε· δόξα σοι Λόγε ἄχρоне, μονογενές· δόξα σοι τὸ Πνεῦμα, τὸ θεῖον καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοῦσιον Πατρὶ καὶ Υἱῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου, ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων, οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν, ὁ τοῦ παντὸς Θεογεννητορ τροφεύς.

Καταβασία.

» **Κ**ύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.
» **Κ**ύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Μεσότης, Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε σήμερον, ἔνθεν τοῦ Θεοῦ μὲν Πάσχα, Δειοτάτω φέγγει καταυγασθεῖσα, ἐκεῖθεν δὲ, τοῦ Παρακλήτου λάμπουσα χάριτι.

Ε'λάλεις, ἐν τῷ ναῷ Χριστέ παριστάμενος, τῶν Ἰουδαίων τοῖς δήμοις, τὴν οἰκείαν δόξαν ἀποκαλύπτων· καὶ προφαίνων, τὴν συμφύαν πρὸς τὸν γεννήτορα.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι, προστασία καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, τῶν κοσμικῶν με σκανδάλων, λυτρημένη μόνη Θεογεννήτορ, καὶ ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις καταλαμπρύνουσα.

"Αλλος. Ὡς ὕδατα θαλάσσης.

Ο' πάντα περιέπων τὰ πέρατα, ἀνῆλθες Ἰησοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ ἱερῷ τοῦς ὄχλους, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς ἐορτῆς μεσουσῆς, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Α'νέπτυξας τὰ χεῖλη σου Δέσποτα, ἐκήρυξας τῷ κόσμῳ, τὸν ἄχρονον Πατέρα, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ συγγενὲς ἀμφοτέρων, φυλάττων, καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, τοῖς ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου, ἰάσεις τελῶν Σωτὴρ καὶ σημεῖα, Παραλύτον ἀνορθῶν, λεπρούς καθαίρων, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνιστῶν.

Ο' ἀναρχος Υἱός, ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ καὶ ἡμᾶς, ἐνηθρώπησε· καὶ μέσον τῆς ἐορτῆς ἐδίδασκε λέγων· Προσδράμετε τῇ πηγῇ τῇ ἀεννάῳ, ζωὴν ἀρύσασθαι. Δόξα.

Τὴν μίαν ἐν Τριάδι Θεότητα, οὐσίαν τρισυπόστατον ἄκτιστον, ἀμέριστον πάντες δοξολογοῦμεν, Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὡς τρία οὐσαν καὶ ἓν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Παρθένον καὶ Μητέρα δοξαζόμεν, σὲ μόνην ἀγνὴν Θεόνυμφε Κόρη· ἐκ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς ἐσαρκώθη, ζωοποιήσας ἡμᾶς.

Καταβασία.

• **Ω**ς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· διὸ, ὡς Ἰωάννης, σοὶ κραυγάζω Λόγε· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε

καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδυσον, καὶ δεῖξον κερποφόρον ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σέ, Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἐγερσιν· παρέχων ἀγαθὴ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σέ Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζομεν ἐορτὴν.

Στίχοι.

Εἴςως διδάσκει τῆς ἐορτῆς ἐν μέσῳ, Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐορτάζομεν, διὰ τὴν τιμὴν τῶν μεγάλων δύο ἐορτῶν, τοῦ Πάσχα λέγω, καὶ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς ἑκατέρας ἐνοῦσάν τε καὶ συνδέσαν. Γέγονε δὲ αὕτη οὕτω. Μετὰ τὸ ἐνεργῆσαι τὸν Χριστὸν τὸ εἰς τὸν Παραλύτον θαῦμα ὑπερφυῖς, οἱ Ἰουδαῖοι, δὴθεν ὑπὲρ τοῦ Σαββάτου σκανδαλιζόμενοι, (καὶ γὰρ ἐν Σαββάτῳ πίπραται) ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι. Φεύγει τοίνυν εἰς Γαλιλαίαν, καὶ τοῖς ἐκεῖσε ὄρεσι διατρίβων, τὸ τῶν πέντε ἁρτων, καὶ τῶν δύο ἰχθύων τεράστιον ἐνεργεῖ, πεντακισχιλίους ἐκθρέψας, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Μετέπειτα δὲ, τῆς Σκηνοπηγίας ἐνστάσης, (μεγάλῃ δὲ καὶ αὕτη ἐορτὴ παρὰ Ἰουδαίοις) εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβαίνει, καὶ περιεπάτει κρυφίως. Περὶ δὲ τὸ μέσον αὐτῆς, εἰς τὸ ἱερὸν ἀνιῶν, ἐδίδασκε, καὶ πάντες τῇ αὐτοῦ διδαχῇ ἐξεπλήττοντο· φθονοῦντες δὲ αὐτῷ, ἔλεγον· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; Νέος γὰρ ὢν Ἀδάμ, οἶδε, καθὰ καὶ ὁ πρῶτος ἐκεῖνος πάσης ἦν σοφίας ἀνάμεικτος, καὶ ὡς Θεὸς πάλιν. Ἐγόγγυζον οὖν ἅπαντες, καὶ πρὸς φόνον ὁρμῶντες ἦσαν αὐτῷ. Ὁ δὲ Χριστὸς, ἐλέγχῳ πρὸς αὐτοὺς χρώμενος, ὡς ὑπὲρ τοῦ Σαββάτου δὴθεν μαχομένους, ἔλεγε· Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ὁ δὲ πάλιν πρὸς τὰ πρότερα ἀποκτείνεται· Εἰ ὑπὲρ τοῦ νόμου μάχεσθε, λέγων, τί πρὸς με θυμούσθε; ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ἐποίησα ὑγιὴ ἐν Σαββάτῳ, τῷ Μωσέως καὶ ταῦτα νομοθετοῦντος, καταλύειν αὐτό, ἥνικα χάριν τῆς περιτομῆς διαλέγεται. Πολλὰ οὖν αὐτοῖς περὶ τῆς διαλεχθείς, καὶ ἀποδείξας ἑαυτὸν δοτῆρα τῷ νόμῳ, καὶ τῷ Πατρὶ ἴσον, καὶ μάλιστα τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς, λιθάζεται παρ' αὐτῶν· ἀλλὰ λίθος αὐτῷ τὸ παράπαν ἐχ' ἤφατο· ὅτε καὶ παράγων ἐκεῖθεν, τὸν ἐκ γεγενῆς εὐρίσκει Τοφλὸν, καὶ ὁμματοῖ αὐτόν.

Ἰστίον δὲ, ὡς τρεῖς ἦσαν παρὰ Ἰουδαίοις μέγιστα ἐορταί· Πρώτη ἢ τῷ Πάσχα, ἥτις ἐτελεῖτο ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ἀνάμνησιν ἔχουσα τῆς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ διαβάσεως. Δευτέρα δὲ, ἡ Πεντηκοστὴ, τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν,

μετὰ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς διάβασιν ὑπομιμνήσκουσα· πεντήκοντα γὰρ ἡμέρας διήγον ἐν ἐρήμῳ, ἕως οὗ τὸν νόμον τῆς Μωσείως λάβωσιν. Ἐτι δὲ καὶ διὰ τὴν τῆς ἑπτά ἀριθμοῦ τιμὴν, σεβασμίᾳ παρ' αὐτοῖς ὄντος. Τρίτῃ δὲ αὐτῆς ἑορτῇ, ἢ τῆς Σκηνοπηγίας, εἰς ὑπόμνησιν τῆς Σκηνῆς, ἣν ἐν τῇ νεφέλῃ τῆς ὄρας ἰδὼν Μωϋσῆς, διὰ τῆς ἀρχιτέκτονος Βεσιλεῖς πῆξας, ἔστησεν, ἥτις καὶ ἐν ἑπτὰ ἐτελείτο ἡμέραις, τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν μνεῖαν ἔχουσα, καὶ τῆς καταπαύσεως τῆς ἐρημικῆς. Τότε δὲ, τελουμένης ταύτης τῆς ἑορτῆς, στὰς ὁ Ἰησοῦς, μεγάλη φωνὴ ἔκραξεν· Εἴτις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω.

Ἐπεὶ ἔν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ταύτῃ, ὁ Χριστὸς Μεσσίαν εἶναι ἀπέδειξε, μεσίτης καὶ διαλλακτὴς ἡμῶν γενόμενος, καὶ τοῦ αἰωνίου αὐτοῦ Πατρὸς, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν παροῦσαν ἑορτὴν ἑορτάζοντες, καὶ Μεσοπεντηκοστὴν ὀνομάζοντες, τὸν Μεσσίαν τε ἀνυμνοῦμεν Χριστὸν, καὶ τὸ τίμιον τῶν παρ' ἑκάτερα δύο μεγάλων ἑορτῶν παριστάνομεν. Τούτου δὲ οἶμαι χάριν καὶ ἡ τῆς Σαμαρείτιδος μετ' αὐτὴν ἑορτὴ ἑορτάζεται· ὅτι καί κεν πολλὰ περὶ τοῦ Μεσίου Χριστοῦ διέξεις, καὶ περὶ ὕδατος καὶ δίψης, ὡς ἐν ταύτῃ· ἐν γὰρ τῷ Εὐαγγελιστῇ Ἰωάννῃ τὸ τοῦ Τυφλοῦ μᾶλλον τῆς Σαμαρείτιδος πρόκειται.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» **Ε**περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ισχυὶ Σῶτερ, τὴν τοῦ θανάτου λύσας δύνα-
μιν, τρίβον τῆς ζωῆς ἐγνώρισας τοῖς θνη-
τοῖς, εὐχαρίστως σοι κραυγάζουσιν· Εὐλογημέ-
νος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σάρκα φοροῦντα, τεθεαμένοι οὐκ ἐπέγνω-
σαν, ὅμοιοι τῶν Ἑβραίων Λόγε σε τοῦ
Θεοῦ· ἀλλ' ἡμεῖς σοι ἀναμέλπομεν· Εὐλογημέ-
νος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θείον σκῆνωμα,
χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεο-
τόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос.

Σαρκενῶς ἐκοπίσας, ἡ ἀνάπαυσις πάντων·
ἐκουσίως ἐδίψησας, ἡ πηγὴ τῶν θαυμα-
των· τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, ὕδωρ τὸ ζῶν, Ἰησοῦ
ἐπαγγελάμενος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, γυναικὶ προσωμίλεις, διε-
λέγχων τὴν ἀνοίαν, τῶν ἀνέμων Ἑβραίων·
ἡ μὲν γὰρ ἐπίστευσεν, Υἱὸν σε εἶναι Θεοῦ, οἱ
δὲ ἠρνήσαντο.

Υδωρ ζῶν τὸ ἀλλόμενον, ὕδωρ ἀθανασίας,
ἡ πηγὴ ἡ αἰζῶς, παρέχειν ἐπηγγείλω,

τοῖς πίστει τὸ Πνεῦμά σου, προσδεχομένοις Σω-
τῆρ, τὸ προῖόν ἐκ Πατρὸς.

Πέντε ἄρτοις ἐξέθρεψας, χιλιάδας πεινῶντων,
καὶ τοῦ κόρου τὰ λείψανα, εἰς ἄλλας μυ-
ριάδας, Σωτῆρ ἐπερίσσευσας, δεικνὺς τὴν δό-
ξαν σου, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς.

Ο ἐσθίων τὸν ἄρτον σου, ζήσεται αἰωνίως,
καὶ ὁ πίνων τὸ αἶμά σου, ἐν σοὶ μένει
Σωτῆρ μου, καὶ σὺ ἐν αὐτῷ μένεις, καὶ ἀνα-
στήσεις αὐτόν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ῥοπῇ.

Εθαυμάστωσας Δέσποτα, τὴν σὴν οἰκono-
μίαν, πιστωσάμενος θαύμασι, τὴν θείαν
ἐξουσίαν, ταῖς νόσους ἀπῆλασας, νεκροὺς ἀνέ-
στησας, τυφλοὺς ἐφώτισας ὡς Θεός.

Τοὺς λεπροὺς ἐκαθάρισας, τοὺς χωλοὺς ἀ-
νωρθώσω, παραλύτους συνέσφιγξας, Αἰ-
μόρρουν θεραπεύσας· ἐπέzeugσας πέλαγος, δει-
κνὺς τὴν δόξαν σου, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς.

Δόξα.

Προσκυνοῦμέν σου Κύριε, τὸν ἄχρονον Πα-
τέρα, καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἣν
τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις, Θεὸς ὢν διένειμας, ἐξα-
ποστελλων αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν γαστρί σου ἐχώρησας, τὸν ἀχώρητον Λό-
γον, ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας, τοῦ κόσμου
τὸν τροφέα, ἀγκάλαις ἐβάστασας, τὸν παρο-
χέα ἡμῶν, Θεογεννητορ ἀγνή.

Καταβασία.

» **Τ**ῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογίζο-
» μένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπι-
» στασία, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ
» Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λέοντων χάσμα-
» τα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
» ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
» ἐράσται Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Οραῖος ἐκ τάφου ἀναστὰς, τῇ τῆς Θεότητος
δόξῃ κοσμούμενος, τοῖς Ἀποστόλοις σου
Κύριε, ἐπεφάνης, τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐπαγγελ-
λόμενος αὐτοῖς, πέμπειν ἐνέργειαν, τοῖς βοῶσι·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεκρώσας τὸν Ἄδην ὡς Θεός, ζωαρχικώτα-
τε, πᾶσιν ἐπήγασας, ζωὴν αἰώνιον, ἣν περ
νῦν, εἰκονίζουσι φανότατα, τῶν λαμπροφύων
ἡμερῶν, τούτων αἱ χάριτες, τοῖς βοῶσι· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Α΄κτίνας ὡς ἥλιος Χριστέ, δικαιοσύνης φανείς, κόσμῳ ἀπέστειλας, τοὺς Ἀποστόλους σου φέροντας, σὲ τὸ φῶς τὸ ἀκατάληπτον, καὶ τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποδιώκοντας, καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ πανάμωμε τέτοκας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὃ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί.

Δεῦτε ἴδετε λαοί, τὸν ἐπὶ θρόνῳ δόξης ἀνυμνούμενον, ὑπὸ λαῶν ἀνόμων βλασφημούμενον· καὶ ἰδόντες ὑμνεῖτε, τὸν ἐν Προφήταις Μεσσίαν προρρήθέντα.

Σὺ εἰ ὄντως ὁ Χριστὸς, ὁ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον προερχόμενος, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, καὶ ἡ ἄφεσις, τῶν πατρῶων σφαλμάτων· σὺ ἡ ὄντως ζωὴ τῶν σοὶ πεπιστευκότων.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐορτῆς μεσούσης, καθὼς γέγραπται, τῷ ἱερῷ ἐπέστη καὶ ἐδίδασκεν, Ὅτι ὄντως αὐτὸς ἦν, ὁ Μεσσίας Χριστὸς, δι' οὗ ἡ σωτηρία.

Εν τοῖς Σάββασι Χριστὸς, καὶ ἐν ἡμέραις ὅλαις ἐπεδείκνυτο, τὰ τῶν σημείων ἔργα ἐξιόμενος, τοὺς ἐν νόσοις ποικίλαις· ἀλλ' ὁ πλάνος λαὸς, θυμῷ ἐνεκοτεῖτο.

Τὸν Παραλύτον φησὶ, τὸν δε χρόνοις πλείστοις κατακείμενον, ἐν τῷ Σαββάτῳ ἔτος ἐθεράπευσε, καὶ παρέβη τὸν νόμον, Ἰουδαῖοι Χριστῷ, πικρῶς ἐλοιδοροῦντο.

Οὐ Μωσῆς ὑμῖν φησὶ, τὸν νόμον δοὺς κελεύει περιτέμνεσθαι; καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνδρα περιτέμνετε, ἵνα μήπως ὁ νόμος τῶν πατέρων λυθῇ, Χριστὸς τοῖς Ἰουδαίοις.

Οἱ ἀγνώμονες παντὶ, οἱ ἐν ἐρήμῳ παῖλαι παροικήσαντες, τὸν εὐεργέτην φθόνῳ, κατενέσκηπτον βλασφημοῦντες, κινοῦντες, ταῖς αἰδέουσας γλῶσσας, κενὰ προσμελετῶντες.

Δόξα.

Εἰς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς υἰότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω, φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας εἶπες, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκλάμψαντα, καὶ σὺν ἀγίῳ Πνεύματι ὑμνούμενον; ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος, εὐδοκήσας ἐκ σοῦ, τεχθῆναι Θεοτόκε.

Καταβασία.

» Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄϊθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σὺ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστός, συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ μεμαθηκότες, ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν, διαφερόντως πάντες σπουδάζωμεν· ὅπως ἁγίῳ Πνεύματι, τὴν παρησίαν ἀπολαύσωμεν.

Σὺ μου τὸ θνητὸν ζωοδότα, περιβολὴν ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν, ἐνδύσας Σωτὴρ συνεξανέστησας, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες, τὸν χρόνιον μου λύσας πόλεμον.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει, τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως ρίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔδλυσας.

Ἄλλος. Ἀλλότριον τῶν μητέρων.

Τῆς ἐορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, καὶ ἐδίδασκες πάντας· ἐθαύμαζον δὲ Ἰουδαῖοι, καὶ, Πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Γάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτὴς μου, πηγάζων ἐπετέλει, τέρατα καὶ σημεία, φυγαδεύων ταῖς νόσους, ἰώμενος τοὺς ἀσθενεσύντας· ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ λυτρωτὴς μου, ἐλέγχων ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε· καὶ γὰρ ὁ νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα ἄνθρωπον.

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς σου, Σωτὴρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχες, ἀποσείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρυῖν τὴν δόξαν σου· οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυττόν σου τὴν Ἀνάστασιν, τὴν χάριν καὶ τὴν σάρκωσιν.

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ, μή πως λυθῇ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε, ὅτι ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγίῃ λόγῳ; κατὰ τὴν σάρκα ὑμεῖς κρίνετε, φησὶ τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός.

Οὕτως τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ, τὴν ξηρανθεῖσαν παλαι γῆν τῆς ἐμῆς καρδίας, ἰασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με καρποφόρον, ἵνα ἐργάσωμαι καὶ γὰρ Σωτὴρ, καρπούς ἐν μετανοίᾳ θερμῇ.

Λεπρώσαν μου τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας, καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ ὅμματα φωτίσας, ἐπὶ κλίνης ὁδύνης μου, κείμενον ἀνόρθωσόν με, ὡς τὸν Παραλύτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ κατακείμενον. Δόξα.

Αλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν, τὴν ἀναρχὸν Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἡδρασταί, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουντι οἱ ἄνω θρόνοι. Αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καταβασία.

» **Α**λλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ
» ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα.
» ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφοτέρω ὡκονομήτη· διό
» σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Οὕτως τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν· ὅτι συνέχομαι δίψῃ, εὐσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον. Δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η σοφία καὶ δύναμις, τῷ Πατρὶ τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ αἰδῖος, καὶ Υἱὸς τῷ Θεῷ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν, Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς δεινὰ καὶ ἀγνώμονας, καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, ἐκβοῶντες. Πόθεν γράμματα γινώσκει, παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς; Δίς.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διηλεγεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε.

ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγὼ, τὸν Παραλύτον ἤγειρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου· τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανάοντας ἐγείραντα;

Μωσῆς ἐλίθασαν, οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ ἀχάριστον· τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι· ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν, Ἰερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπέβωσαν· Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ἀνατολίου.

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως φυλαξόμεναι τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ· ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε, καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες.

Κοινωνικόν.

Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος.

ἑορτάζεται δὲ ἡ ἑορτὴ αὕτη, ἡμέρας ἡ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Προκαταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου, Χριστέ τῷ θανάτῳ σου, ζῶν παρέσχες βροτοῖς, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἐγέρσει σου, συνεξεγείρας, γένος ἀνθρώπων τῇ καταβάσει σου. Ὅθεν χαριστήριον, αἶνόν σοι ᾄδομεν, τὴν ἑορτὴν ἑορτάζοντες, τῆς τριημέρου, καὶ λαμπροφόρου σου

Ἀναστάσεως, ἐν ᾗ τὸ μέσον, τῶν πανσέπτων νῦν, ἡμερῶν ἡμῖν πᾶσιν ἐπέλαμψεν, Ἰησοῦ ζωοδότα, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, θαυμάτων τὰ ἐνδοξα, ἐπιτελῶν τοῖς λαοῖς, τῆς ἐορτῆς καθὼς γέγραπται, ἐν μέσῳ ἔστης, τῆς νομικῆς Χριστέ Παντοδύναμε, καὶ πᾶσιν ἐβόησας· Εἴ τις διψᾷ πρὸς ἐμέ, αὐτομολεῖτω, καὶ ὕδατος, τοῦ ὕδατος πόμα, ἀπαντλήσάτω καὶ ζωῆς νάματα· ὕδωρ ζωῆς γὰρ καὶ δυνάμεως καὶ σοφίας ἐγὼ πᾶσι δίδωμι, ὅτι θείων ἀνθρώποις, ὁμοιώθην ὡς φιλόανθρωπος.

Ὡς ἐπὶ κλίνης με κείμενον ὁδύνης, Χριστέ πολυέλεε, τῶν ἐγκλημάτων μου, καὶ παρειμένον τοῖς μέλεσιν, ὡς διὰ μέγα, φιλανθρωπίας πέλαγος ἄνθρωπος, θελήσει γενόμενος, νῦν ἀοράτως με, ὡς τὸν Παράλυτον ἔγειρον, καὶ τρίβους θείας, τῶν ἐντολῶν σου τρέχειν εὐόδωσον, ὁ πρὸ τοῦ πάθους, τοῖς λαοῖς Σωτήρ, τῶν Ἑβραίων θαυμάτων τοῖς πλήθεσι, παριστάμενος ὅτι, Θεὸς ὢν, βουλήσει πάσχεις σαρκί.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῷ Χριστέ ὁ Θεός, μεσούσης τῆς ἐορτῆς, τότε τοῖς λαοῖς ἐδίδασκες βοῶν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνη ζήσεται. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι διεπρίοντο, μετὰ τῶν Φαρισαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Γραμματέων, λέγοντες· Τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; μὴ λογιζόμενοι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενος, Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'. Ἀναστάσιμον.

Ὅτῳ πάθει σου Χριστέ, αἵμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον φιλόανθρωπε.

Ἀποστολικόν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδῶλων πλάνην ἐλύσατε θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν, ὑμῶν ὑπάρχει, μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ

σταυροῦ σου ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν ἀσωμάτων πρεσβεύσαιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Γερμανοῦ.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, δοξαζόμεν τὸν ἐν μέσῳ τῆς γῆς, σωτηρίαν ἐργασάμενον. Μεσον μὲν δύο ληστῶν, ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ ἐκρέματο· καὶ τῷ μὲν βλασφημοῦντι ἐσιώπα, τῷ δὲ πιθεύοντι ἐβόα· Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Κατήλθεν ἐν τάφῳ, ἐσκύλευσε τὸν Ἀδὴν, καὶ ἀνέστη τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Μεσούσης τῆς ἑορτῆς.

Τὸ αὐτὸ λέγομεν καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς παρούσης ἑορτῆς.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Ἀναστάσιμον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου.

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ἡμέτερα, οἰκειωσάμενος, προσηλωθῆναι ἐν σταυρῷ, ἠυδόκησας ποιητά μου· θάνατον ἐλόμενος, ὑπομῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ θανάτου λυτρώσῃ ὡς Θεός· διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστέ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ἀποστολικόν.

Τῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαιδρυνας, ὡς παντοδύναμος· ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ, τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἱαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις φιλόανθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν τυράννων πρὶν, ἀπειλὰς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαν, Μάρτυρες ὁμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐ-

πιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον·

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'στηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζέσης ἐνθέως τῆς Ἑορτῆς, Ὁ διψῶν, ἀνέκραξες, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου μου νάματος, ποταμοὺς ἐκ κοιλίας ἐκρεύσει δογματῶν μου· ὅς τις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμέ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου Γεννήτορος, μετ' ἐμῆ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι πλεσίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Πεντηκοστός, καὶ οἱ Κανόνες, ὁ τοῦ δ'. τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Ἀναστάσιμον.

Ε'ν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὁψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἀποστολικόν.

Ταῖς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρήσιαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ω'ς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παρρήσιαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Κύριε, πρὸ τοῦ ἀχράντου σου σταυροῦ, τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἐν τῷ ἱερῷ ἀνῆλθες, Ἰουδαίους παρρήσιᾳ διδάσκων, τὰ Μωσείως, καὶ ἐν νόμῳ διὰ σοῦ νομοθετηθέντα· ἐκπλητόμενοι δὲ Χριστέ, τῆς σῆς σοφίας τὸ ἄφραστον μυστήριον, τὴν κατὰ σοῦ σκευωρίαν ἐν ἑαυτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχ. Προσόμοια (*) τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθα.

Μέγας εἰ βασιλεῦ, καὶ μέγα σου τὸ κράτος· μεγάλως γὰρ πτωχεύσας, μεγάλων χαρισμάτων, τὴν οἰκουμένην ἐπλησας.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Ε'στης ἐν τῷ ναῷ, ἐκβλύζων σου τὰ ρεῖθρα, τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, καὶ ἄρδων τοὺς διψῶντας, τὴν θείαν χάριν εὐσπλαγχνε.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σῶσαί με βουλευθεῖς, σαρκούσαι παραδόξως, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, καὶ μέσον τοῦ ναοῦ σου, τὴν χάριν μοι ἐπήγασας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς πρὸ τοῦ πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου Κύριε, ἥς διδάσκων ἀγαθὲ ἐν τῷ ἱερῷ, τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θείου, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. Ὡς τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς συνέσεως! Ὁ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ω'φθη φωτοφανὴς καὶ τερπνὴ, τῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀναστάσεως σήμερον, μεσότης ἡ παναγία, ὡς μεσημβρία φαιδρά, φρυκτωροῦσα κόσμον θείαις χάρισι· Χριστοῦ τῆς Ἐγέρσεως, λαμπαδοχοῦσα τεράστια, τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαστράπτει τὰ σύμβολα, καὶ προδείκνυσιν, τὴν εἰς ὕψος Ἀνάληψιν· φαίνει τὴν πολυέραστον, τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν, Πεντηκοστῆς τῆς πανσέπτου, τὴν λαμπροτάτην πανήγυριν· διὸ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξης ὡς θείκης ποταμός, τῆς ἑορτῆς νῦν μεσαζούσης ὁ Κύριος, τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπλαγχνίας, πᾶσι παρέχων βοᾷ· Οἱ διψῶντες δεῦτε, καὶ ἀρύσασθε. Πηγὴ συμπαθείας γὰρ,

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὰ παρόντα Προσόμοια, καὶ τὰ ἐφεξῆς, τὰ εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, μέχρι τῆς ἐρχομένης Τρίτης, ἔχουσιν ἀκροστιχίδα, Μεσοπεντηκοστῆς.

καὶ ἐλέους τὸ πέλαγος, αὐτὸς ὑπάρχων, βρῦει κόσμῳ τὴν ἄφεσιν· πλύνει πταίσματα, καὶ καθαίρει νοσήματα· σῶζει τοὺς τὴν Ἀνάστασιν, αὐτοῦ ἐορτάζοντας· σκέπει τοὺς πόθῳ τιμῶντας, τὴν μετὰ δόξης Ἀνάληψιν, αὐτοῦ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Μέσον τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, ὁ ἀπερίγραφτος Θεός τε καὶ Κύριος· Θεὸς γὰρ ὑπῆρχε φύσει, καὶ δι' ἡμᾶς βροτωθεὶς, περιγεγραμμένος, ὥφθη σώματι· τοῖς πᾶσιν ἀνέβλυζε, τὰ ζωήρ-
 ρυτα ῥήματα, τοῖς πᾶσι λέγων· Ταῖς ψυχαῖς ἐκ-
 καθαίρῃτε, καὶ τοῦ καύσωνος, τῶν παθῶν ἀ-
 ναψύξατε· μή τις ἀποστερήσοιτο, τῆς πόσεως ἀνθρώποι· θείαν γὰρ χάριν δωροῦμαι τῆς ἀ-
 θανάτου καὶ κρείττονος, καὶ τῆς βασιλείας, συμμεθέξει μοι ἰὼ κτίστη, καὶ δοξασθήσεται.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστέ Ἀνα-
 στάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου
 σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμαμάτων σου,
 ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια· ἐν ᾗ κατὰπεμψον ἡ-
 μῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'. Σταυρώσιμον.

Ξύλον παρακοῆς τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλά-
 στησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζωὴν καὶ
 ἀφθαρσίαν· διὸ σε προσκυνοῦμεν, τὸν σταυρω-
 θέντα Κύριον. Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς, τὸ φῶς
 τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἀναστάσιμον.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου
 κράτος λέλυται, καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη
 κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζό-
 μενον, ὕμνον σοι καὶ ἐκάστην προσφέρει.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις·
 ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κό-
 σμῳ· καὶ ἀνέδειξεν ἐξ αἰσίων Ἀποστόλους,
 καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς πρὸ τοῦ πάθους, καὶ
 τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου, Κύριε, ἧς
 διδάσκων ἀγαθὲ, ἐν τῷ ἱερῷ, τοὺς ἀπειθεῖς Ἰου-
 δαίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ
 βοῶν πρὸς αὐτούς· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς

με καὶ πινέτω· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος
 ζωῆς Πνεύματος θείου, ποταμοὶ ρέουσιν ἐκ
 τῆς κοιλίας αὐτοῦ· Ὡς τῆς ἀρρήτου σοφίας
 τῆς σῆς συνέσεως! Ὁ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς
 ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
 ΠΡΩΤῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθί-
 σματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου.

Σταυρώσιμον.

Σταυρόν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέ-
 σον τῆς κτίσεως, τοῦτον κατέπηξας, ὅτε
 εὐδόκησας Σωτήρ, τὸ σῶμά σου προσηλωσαι·
 τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· ταῦ-
 τα καὶ Ληστής ὄρων, ἐν Σαυρῷ σε ἀνύμνησε·
 Μνήσθητι βοῶν μου ὁ Σωτήρ· καὶ ἔλαβε πι-
 στεύσας τὸν Παράδεισον.

Ἀναστάσιμον.

Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ
 ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολο-
 γοῦμεν οἱ πιστοί, μυστήριον ἀπόρρητον· σήμε-
 ρον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης κατήργηται· γέ-
 νος δὲ τὸ βρότειον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ
 εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστέ τῇ
 Ἐγέρσει σου.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ
 μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀ-
 θλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου
 κατηξιώθητε μακαριότητος· Ἀλλὰ πρεσβεύσα-
 τε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ
 ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρόν
 τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ κατα-
 βάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, αἱ πόθῳ
 σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Καθίσμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβλύ-
 ζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς
 τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ
 θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ
 σθεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρακας· ὅθεν εἰς
 αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει, τοῦ κόρου σου Δέ-
 σποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε· διὰ τοῦτο δοξαζο-
 μεν, τὸ κράτος σου Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πται-

σμάτων ἄφεςιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου. Δίς.

Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ὁ τοῦ πλ. δ'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'. Σταυρώσιμον.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτώμα πεσὼν χαλεπὸν· ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμέ τὸ κατ' ἐμέ· σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με· Λυτρωτά μου, δόξα σοι. Δίς.

Ἀναστασίμον.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινώτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα· Αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θεάτρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ ναῷ ἀνῆλθες, τοῦ ἱεροῦ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ σταῖς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παρόρησία, καὶ ἔλεγες· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθα.

Ολος σὺν τῷ Θεῷ, ὁ Λόγος σὺ ὑπάρχων, ὁλλύμενόν με θείων, ἐξᾶραι τῶν πταισμάτων, ἐνοῦσαί μοι φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Πέπαυται ἡ σκιά· ἰδοὺ γὰρ ὁ Μεσσίας, τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ, τὴν χάριν ὥσπερ ἄλλον, φωσφόρον ἐναπήστραψεν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ερχεσθε εὐπειθῶς, οἱ τῆς ζωῆς τὸ νᾶμα, πιεῖν ἐπιποθοῦντες, ἐβόα ὁ Σωτὴρ μου, καὶ πίετε τὴν χάριν, ἐνθέως ἀγαλλόμενοι.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Καθαρθώμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας, καὶ ψυχικαῖς λαμπηδόνας διαυγάζωμεν, καὶ τὴν ζωὴν κατιδῶμεν Χριστόν, ἐν ἱερῷ ἀφικό-

μενον, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα τὸν ἐχθρὸν θριαμβεύσῃ, καὶ σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν, διὰ πάθους Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ τῆς ζωῆς χορηγός, ὁ τῷ Πατρὶ τῷ θείῳ, συναϊδὸς Λόγος, ἐκὼν ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα λαβὼν, καὶ γενόμενος ἄνθρωπος, τὰ τῆς ἀρρήτου σοφίας ὡς ἀγαθός, πᾶσιν ἔβλυσε διδάγματα.

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης, τῶν Ἰουδαίων Χριστέ, τῷ ἱερῷ ἐπέστης, ὁ τοῦ νόμου Δεσπότης, διδάσκων ἐξουσία, καὶ Γραμματεῖς, διελέγχων, ὡς γέγραπται· καὶ καταπλήττων σοφία λόγων τῶν σῶν, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεις.

Ο χορηγός τῆς σοφίας, καὶ τῶν καλῶν παροχεύς, ὁ χέων θεία ρεῖθρα, ἐκ πηγῆς ἀενάου, Δεῦτε πρὸς με, κρᾶζει, ὕδωρ ζωῆς, οἱ διψῶντες ἀρύσασθε· καὶ ποταμοὶ ἐκ κοιλίας ὑμῶν, φησὶ, χαρισμάτων θείων ρέυσουσι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Ἦχος α'.

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, ἐν ἣ Χριστὸς, παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θείκην δυναστείαν, Παράλυτον συνέσφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας· καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν, ἐν ὀστρακίνῳ σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θειανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν· ἀλλ' ἐκατέρως οὐσίας τὴν ιδιότητα σῶαν φυλάξαντα· Διὸ, Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστασιμα
τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ Διαβολὴ ἡ πλάνη κατήρ-

γῆται· γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καὶ ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παραδείσος πάλιν ἠνέωκται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καὶ ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσάν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα.

Ο τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Εν τῷ ἱερῷ ἐπέστης, ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσουσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν παρρησίᾳ πρὸς αὐτούς· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω ὕδωρ ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι, ποταμοὶ ρέυσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου. Ὁ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν! Δόξα σοι.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τῆ γενέσε ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ· Ἐγέρσει σου· καὶ τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἥτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μέσιτεύσασαν, τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε·

ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεχάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εορτῆς μεσαζούσης τῆς νομικῆς, ἥς διδάσκων Σωτήρ μὲ ἐν ἱερῷ· ἐλέγχων τε τὴν ἀνοίαν, τῶν ἀπίστων Ἑβραίων, καὶ βοῶν τοῖς ὄχλοις, θείᾳ φωνῇ ὡς φιλάνθρωπος· Ὁ διψῶν ἀνέκραζες, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὅθεν ἐπηγγείλω, τοῖς πιστεύουσι νέμειν, σοφίας τὰ νάματα, ἐκ πηγῆς ἀκηράτου σου. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Κατάπεμψον Χριστέ ὁ Θεός, τὸ πανάγιον Πνεῦμά σε, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὅτι μόνος ὑπάρχεις πολυέλεος.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστοῦ· Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ δ'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. τῇ Ἀγίᾳ τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ τῇ Μηναίᾳ εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στίχ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινώτε τῆ φρικτῆ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσαυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξασράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Εν τῷ φωτὶ σου Δέσποτα, ἀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωροῦμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως φυλάξωμεν ταῖς ἐντολαῖς τῆ Θεοῦ· ἵνα ἄξιαι γενώμεθα, καὶ

τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας
τυχεῖν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Νάουσα ἡ πηγὴ, τῆς σῆς σοφίας πόμα, πνευ-
ματικὸν πηγάζει, οὐ πίνοντες δογμάτων,
ἐνθέων ἐμπιπλώμεθα.

Στιχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Τέτρωται τὸ δεινόν, Ἑβραίων ὄντως γένος,
ἀκουόντων σου Λόγε, διδάσκοντος τοῖς
ὄχλοις, σωτήρια διδάγματα.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ηῆες ὁ πλαστοουργός, ἐν τῇ Σιών καὶ ἔξης,
ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου· καὶ τοῖς λαοῖς
ἐδίδως, τὴν χάριν τὴν σωτήριον.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Κύριε, πρὸ τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ, τῆς
ἐορτῆς μεσούσης, ἐν τῷ ἱερῷ ἀνῆλθες,
Ἰουδαίους παρρήσια διδάσκων τὰ Μωσέως,
καὶ ἐν νόμῳ διὰ σὲ νομοθετηθέντα· ἐκπληττό-
μενοι δὲ Χριστέ, τῆς σῆς σοφίας τὸ ἄφραστον
μυστήριον, τὴν κατὰ σοῦ σκευωρίαν ἐν ἑαυτοῖς
φθόνῳ ἐμελέτων· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα,
μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοῦντες, σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Τ Η Σ Σ Α Μ Α Ρ Ε Ι Τ Ι Δ Ο Σ .

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΕΣΠΕΡΑΣ. •

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχ. δ'· καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Τὸν ζωποιόν σου Σταυρόν.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς.

Πύλας Ἀδου συνέτριψας.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ.

Ζῆτει ταῦτα πάντα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικόν.

Ἦχος δ'.

Ασπόρως συνέλαδες, καὶ ἐκύησας ἀφράγως,
τὸν καθελόντα δυνάστας ἀπὸ θρόνων,

καὶ ὑψοῦντα ταπεινοὺς, καὶ ἐγείροντα κέρας
χριστῶν αὐτοῦ, τοὺς δοξάζοντας Χριστοῦ τὸν
Σταυρόν, καὶ τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν Ἀ-
νάστασιν. Διό σε Θεοτόκε, τὴν πρόξενον τῶν
τοσούτων ἀγαθῶν, ἀσιγήτοις ἐν ᾧδαῖς μακαρί-
ζομεν, ὡς πρεσβεύουσαν αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εἶτα τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια
τῆς Θεοτόκου. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στιχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ο ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς ἀχρόνως, διὰ
συγκατάθεσιν καὶ σωτηρίαν βροτῶν,
Θεὸς ὢν ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα παράσχη, τῷ
Πρωτοπλάστῳ νῦν τὸν Παραδείσον, ἅμα καὶ
τὴν ἅπασαν φύσιν λυτρώσῃται, ἐκ τῆς ἀπάτης
τοῦ ὄφεως, καὶ τὴν εἰκόνα, πεσοῦσαν σώσῃ ὡς
εὐδιάλλακτος· ὅθεν Μητέρα ἀπειργάσατο, νυμ-
φοτόκον ἀγνὴν τὴν ἀμόλυντον· ἦν ὡς ἄγκυραν
πάντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στιχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Σωματωθέντα τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔ-
σχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου θεομακάριστε, ἀνα-
μορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ
παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως· Θεὸν γὰρ γεγέννη-
κας, σαρκὶ ἀφράγως ἡμῖν· καὶ τῆς φθορᾶς ἡλευ-
θέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ
τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σὲ
τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δυσωποῦντες ῥυ-
σθῆναι, διὰ σοῦ πάσης κολάσεως.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ινα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς
ἀγαθότητος ἀνακαλύψῃς ἡμῖν, τὸ ἀδιόρι-
στον πέλαγος, τὰς ἀμαρτίας, τῶν οἰκετῶν σου
πάσας ἐξάλειψον· ἔσχες γὰρ πανάμωμε, ὡς
Μήτηρ οὐσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως,
καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ
σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις, ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ
ἁγίου σαφῶς ἐνοικοῦσα ἐν σοὶ, συνεργεῖ σοὶ ἐν
πᾶσιν, ἀενάως Παμμακάριστε.

Δόξα. Ὡς ᾠφθης ἐπὶ γῆς.

Καὶ νῦν. Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀπολυτ. Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς.

Ζῆτει καὶ ταῦτα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ'. τὸν Προοιμιακόν, κτλ.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Μεσοπεν-
τηκοστῆς γ'. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἰδιόμελα γ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύτως προσ-
κυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σε
Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνι-
σας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν
παντοδύναμε· καὶ τὴν εἰς οὐρανούς ἄνοδον κα-
θυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάν-
θρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυ-
σας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκου-
σίως προσηλωθεὶς· καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυ-
νατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ, ὡς Θεὸς διέρρη-
ξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνά-
στασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε
Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶ
θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον ἔλυ-
σας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευ-
θέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δω-
ρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος
τριήμερον Ἐγερσιν· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν
τῶν τοῦ Ἄδου αλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν
καὶ ζωὴν, πάντες εὐλόβομεν κράζοντες· Ὁ σα-
ρωθεὶς, καὶ ταφείς, καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς
τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦνος ὁ αὐτός.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτη-
ρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως, Πεντηκοστῇ
δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων· καὶ λάμπει ταῖς
λαμπρότητας ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνῆσα
ταῖς δύο· καὶ, παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα,
τῆς δεσποτικῆς Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Ηῆκε καὶ εὐφρόνη ἡ Σιών, εὐαγγελισθει-
σης τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως· οἱ δὲ πι-
στοὶ αὐτῆς γόνοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασά-
μενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι, ρύπον χρισ-
κτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν
ἐκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Ηγγικεν ἡ τῇ θείᾳ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάν-
τας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος· ἡ προ-
θεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστὸν

θανάτον, καὶ ταφὴν, καὶ Ἀνάστασιν, παρ' αὐτῇ
δεδομένης, ἀψευδῆς Μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν
τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Επὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν θαυμα-
των, ἐν τῇ ἕκτῃ ὥρᾳ, τῆς Εὐας ζωγρῆσαι
καρπὸν· ἡ γὰρ Εὐὰ ἐν ταύτῃ ἐξεληλύθεν ἐκ
τοῦ Παραδείσου, ἀπάτη τοῦ ὄφεως. Ἠγγικεν
οὖν ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλήσαι ὕδωρ· ἦν ἰδὼν ἔφη
ὁ Σωτὴρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, κἀγὼ ὕδατος
ἀλλομένε ἐμπλήσω σε· καὶ εἰς τὴν πόλιν δρα-
μῆσα ἡ σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς·
Δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Επὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμα-
ρεῖτις ἡρώτα τὸν εὐσπλαγχνον· Παραίσχυ-
μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίσεως, καὶ λήψομαι τῆς κο-
λυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλιάσιν καὶ λύτρω-
σιν· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συνάναρχος καὶ συναῖδιος Υἱὸς καὶ Λό-
γος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη,
ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων· καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμα-
ρείας ἀντλήσαι ὕδωρ παραγέγονεν· ἦν ἰδὼν
ἔφη ὁ Σωτὴρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ ἀπελ-
θοῦσα φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. Ἡ δὲ, ὡς ἀν-
θρώπῳ διαλεγομένη, καὶ οὐ Θεῷ, λαθεῖν σπε-
δάζουσα ἔλεγεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα· καὶ ὁ δι-
δάσκαλος πρὸς αὐτήν· Ἀληθῶς εἶπας, Ὁ ὕκ
ἔχω ἄνδρα, πέντε γὰρ ἔσχες, καὶ νῦν ὃν
ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ. Ἡ δὲ, ἐπὶ τῷ ῥήματι
ἐκπλαγεῖσα, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, τοῖς
ὄχλοις ἐπεβόα, λέγουσα· Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν,
ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, εὐρὼν ὁ Ἰησοῦς
τὴν Σαμαρείτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς,
ὁ νέφεσι καλύπτων τὴν γῆν. Ὡς τῇ θαύματος!
ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πόρνη γυναικὶ
διελέγετο· ὕδωρ αἰτῶν, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν
κρεμάσας· ὕδωρ ζητῶν, ὃ πηγαῖς καὶ λίμνας
ὕδατων ἐκχέων, θέλων ἐλκῦσαι ὄντως αὐτήν,
τὴν θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ,
καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζωῆς, τὴν φλεγομένην ἐν
τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος
καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, με-
λωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ
μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ βασιλισσα

ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός· ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν, πρόβατον, τοῖς ὥμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς ὑρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι· καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἀγίου τῆς Μοῦνης, ὡς ἔθος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Αγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς, ὁ ὑρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται, σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἀδάμ ἐξάρῃ τῆς κατάρας παγγενῆ· καὶ θαυμαστοῦται θαύμασιν, ἐν Σαμαρείᾳ προσαφικόμενος· γυναικὶ δὲ παρέστη, ὕδαρ ζητῶν, ὁ νεφέλης ὕδασι περιβαλλόμενος. Διὸ πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα, εὐσπλαγχνῶ βουλῇ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξηλεψας· καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἡλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου Ἐγερσιν. Εἵτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Ζήτει, σελ. 5.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ὥφθης ἐπὶ γῆς Χριστέ ὁ Θεός, δι' ἄφατον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου, κατέλιπε τὸ ἄντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγυσσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· Δεῦτε, ἴδετε καρδιογνώστη· μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριστὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτὴρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἰ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον. Δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι, αἱ τοῦ Κυρίου Μαθητρίαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·

Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόήσας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ψάλλεται Κανὼν Τριαδικός.

Ὁ ἢ ἀκροστιχίς.

Τέταρτος Ὑμνος τῷ Θεῷ, Μητροφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριαδὰ θεαρχικὴν δοξάζωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν, τῶν τριῶν, συναΐδιον, σὺνθρονον· ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξαζοντας.

Εχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως, θεουργικῷ ἐλαίῳ, ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισε, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὰ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, μοναῖς τρισήλιε, τὰ Σεραφίμ μὴ φέροντα ὄραν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν, ἀκαταπαύστως σε δοξαζουσι.

Θεοτοκίον.

Αφράσως τὸν ποτητὴν γεγέννηκας, τῶν ὄλων πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρώμενον ἀράς, τῆς βροτοῦς καὶ θανάτου φθοράς· καὶ διὰ σὺ ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηναι φύσιν τρισήλιον.

Τῷ πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὥφθης ἐν σχήματι, ἀνδρικῷ, τρίτῃ μοναῖς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Ο χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραφτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως. Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες τοῦ Ὑψοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῇ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν τὴν Δειπάρθενον.

Καθίσματα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισηλίε ἄκτιστε καὶ ὁμοούσιε, μονὰς τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἵ κτειρον· σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, κекτήμεθα βοῶντες· Γενεῖ ἡμῖν ἰλεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα, καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν πίστει καὶ νῦν προστρέχομεν. Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ἦδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερῆσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσει, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξῃ, Θεὲ ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὕσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, ἀπεριόριστον μόνην, ἀπερίγραφτον, ἀνυμνούμεν σε, τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Νοὺς ὁ ἀναρχὸς τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γενένηκε, καὶ τὸ Δεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοῦσιον, τὸν Δεσπότην, τῶν ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Οπτανόμενος τοῖς παλαιοῖς, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, τρισυπόστατον μίαν ἀρχὴν ἐφανερώσεν.

Ἦδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, ὑμνοῦμεν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, συναῖδιον ὑπαρξιν.

Τὸ σέλας τρισηλίε, τῆς οὐσιώδους αἰγλης σε, λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγή, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Ως μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε, βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα τρισηλίε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δὲ ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα Δείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισαρίθμον, Δεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ἦδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ενέφηνεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὁρώμενον· διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν Δεαρχίαν δοξάζομεν.

Ως εἶδ' σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς Δεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ηξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τῆς Δείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Καθίσματα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονούντες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογῶντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν· Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεὸν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Θεάνθρωπον ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου πάντας ἀξιώσον.

Ἦδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταῖς τεταγμέναις, ἐπουρανίους φύσεις, καὶ νοεραῖς τάξεσι, ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσιν.

Δίς.

Ρῆσεις Ἀγίων, ὑποφητῶν σε παλαιοὶ συμβολικῶς, ἕνα τῶν αἰώνων πάντων Δημιουργόν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, Δεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ο κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ παντουργός, ὡφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρω-

πος, ἐξ ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς σῆς Θεότητος.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Φῶς μοναδικὸν καὶ τριλαμπές, οὐσία ἀναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δίς.

Απὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, μοναῖς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θειουργαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύνამις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργε Τριάς μοναῖς, φρουρεῖ τὴν ποιμνὴν σε, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ολὴν νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ ταῖς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ ταῖς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου, μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι· Σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. Δίς.

Υψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον· φώτισον σαῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης ἡλίου, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν καὶ τρισηλίον. Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἀναρχον, αἰδῖον, οὐσίαν μίαν, τρία δὲ πρόσωπα, θειαρχικὰ καὶ σύμμορφα, σῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Τὸ, Ἀξιόν ἐστι, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα
Τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντα, λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Λησῇ ἀνοίξας Παραδείσον;

Ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ παθόντων κηρύξας τὴν Ἐγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν Ἄδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ανέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ δυναστείᾳ τῇ σῇ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξαζόμεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεχάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνηθῶντος κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίονσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, ταῖς Ἀποστόλοις, Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα. Ὁμοιον.

Εκουσία σου βουλῇ, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοὶ, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος, δεινῶς ἐσκυλεύετο· καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἄπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστηρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, τὰ Εὐλογητάρια.

Εἶτα ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις

ἐκήρυττον Χριστέ· Ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, πα-
ρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ε'κ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη·
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σω-
τήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀ-
πεξηραμμένοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθαρσεὶ ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τρια-
δικῇ μονάδι ἱερακρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ε'κέντραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους
ψυχῆς μου· κἄμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν
τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ε'πὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα, πᾶς τις κεκτημένος,
ὑψηλότερος ἐστὶ, πάντων πῶν λυπούντων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν
πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Η' καρδιά μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ
οὐδέν θέλξει με τῶν κόσμου τερπνῶν,
πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ε'πὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν,
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεω-
στοῦμεν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεω-
ρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ,
τὰ πατρῶα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν·
Τὸ, Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Ζ'. καὶ
τὰ λοιπά· Ὅρα σελ. 26.

Οἱ Κανόνες, τῷ Πάσχῃ μετὰ τοῦ τῆς Θεοτόκου
εἰς ε'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς εἰς δ'. καὶ τῆς
Σαμαρείτιδος εἰς δ'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ἦχος α'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'ναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί,
» Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανά-
» του πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν,
» Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον
» ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν ταῖς αἰσθήσεις, καὶ ὀφόμεθα τῷ
ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν
ἐξαεραπτόντα, καὶ Χαίρετε φάσκοντα, τρα-
νῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφρανενθίσωσαν, γῆ
δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος,
ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐ-
γήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν
αἰώνιαν ζωὴν, κυοφορήσασα Χριστόν, τὸν
ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε παν-
άμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Α'ναστάντα κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν,
χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀ-
γνῇ, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χα-
ρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομήτορ πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος πλ. δ'.

ᾠδὴ α'. Θαλάσσαν ἐπηξας.

Ε'θνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ
ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμά διέρρηξε
τοῦ Ἄδου, καὶ νεκρὸς ἀνέστη, καὶ νόσους ἐθε-
ραίπενσε τῷ λόγῳ· Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
δὲς ζωὴν τοῖς πιεζύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρεδείξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον με-
τελθὼν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετα-
στρέψας Δέσποτα εἰς αἶμα· καὶ νεκρούς ἀνέ-
στησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα
Σωτὴρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει
σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ρεῖθρον ἀένναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀλη-
θινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν· θείων
ἐκποτίαςας, Σωτήρ μου· καὶ ἐκὼν ἐδίψησας,
τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπέεικων καὶ εἰς Σιχαρ
ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σα-
μαρείτιδι πιεῖν. Θεοτοκίον.

Μὴν ἐχώρησας, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Θεο-
γεννητορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας
ἀφράστως, καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς
παρθενίας λυμανθείσης· τοῦτον ἀγνῇ, ὡς Υἱόν
σου καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῆς
ποιμνῆς σου αἰεὶ.

Κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος. Ἦχος δ'.

Ἔχων ἀκροστιχίδα ἐν τῇ δ'. ᾠδῇ.

Ἰω σ ή φ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν
» τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν

» διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ἄδοντα, ῥδὴν
» ἐπινίκιον· Ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ο ταφείς ἐγήγερται· ἐν αὐτῷ συνήγειρε τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀγαλλιάσθω πᾶσα
κτίσις, καὶ νοηταὶ σήμερον, ῥανάτωσαν νεφέλαι,
δικαιοσύνην σαφῶς.

Ο σταυρὸν ἐκούσιον, σαρκὶ καταδεξάμενος,
τριήμερος ἀνέστης ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἄδου
ταμεῖα, ζωαρχικὲ Κύριε, κενώσας καὶ ἐξάξας,
πεπεδημένους ψυχὰς.

Τῇ μορφῇ ἀστράπτοντα, αἱ Μυροφόροι βλέ-
ψασαί, τὸν Ἄγγελον ἐν φόβῳ, ἐκ τῆ μνη-
μείου ὑπεχώρουν· τὴν δὲ Χριστοῦ Ἐγερσιν μα-
δοῦσαι, μνηύσαι σπεύδουσι τοῖς Μαθηταῖς.

Ο στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Κύριε,
ὑδωρ ζωῆς ὑπάρχων, τῇ Σαμαρείτιδι
αἰτούσῃ, τὰ σὰ σεπτὰ νάματα παρέσχες, ἐπι-
γνούσῃ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου. Δόξα.

Ω Τριάς, τοὺς πίστει σε, εἰλικρινεῖ δοξαζόν-
τας, Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα, ὡς ποιητῆς
τῶν ὅλων σῶζε, καὶ ἱλασμόν δώρησαι, ἡμῖν ἁ-
μαρτημάτων ὡς ὑπεράγαθος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πύρινε, χαῖρε λυχνία πάγχρυ-
σε, χαῖρε φωτὶς νεφέλη, χαῖρε παλατίον
τοῦ Λόγου, καὶ νοητὴ τράπεζα, ἄρτον ζωῆς
ἀξίως, Χριστὸν βαστάσασα.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέ-
» τρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλ-
» λ' ἀφθαρείας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος
» Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς, οὐρανός-τε
καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω
γούν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ
ἐστερεώται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρο-
μαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυ-
ρούμην σοι χθὲς, αὐτὸς με συνδόξασον Σωτὴρ
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Επὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανερχομαι σή-
μερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σῆ,
καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀ-
στράψαντος.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς
εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή,

χόρευε· καὶ τοῦτον ὡς Θεὸν, ἄχραντε, με-
γαλυνε.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι,
διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέστη
τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νο-
μικῆς ἑορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι·
Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὃν περ ἐκάλουν οἱ
Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον
ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί
πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν
τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Θεοτοκίον.

Εἰς τῆς Τριάδος, ὢν, γενόμενος σὰρξ ὥραθης,
οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ φλέξας
τῆς τεκνύσεως τὴν ἀφθορον γαστέρα, Θεὸς ὢν
ὅλως καὶ πῦρ.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, τῷ δε-
» δόντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· ὅτι τόξον δυ-
» νατὸν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώ-
» σαντο δύναμιν.

Τροπάρια.

Εθελουσίως ἐπὶ ξύλου ὑψώθης Λόγε, καὶ
ὀρώσαι ἐρρήγνυντο αἱ πέτραι, καὶ ἡ κτί-
σις ἐκλονεῖτο ἅπασα, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τά-
φων, ὡς ἐξ ὕπνου ἐξεγείροντο.

Μετὰ ψυχῆς σε πρὸς τὸν Ἄδην ἐλθόντα Λό-
γε, κατιδέσθαι πᾶσαι ψυχὰι δικαίων, αἰω-
νίων δεσμῶν ἀπελύοντο, ἀνυμολογοῦσαι, τὴν
ὑπὲρ νοῦν δυναστείαν σου.

Τί ἐκθαμβεῖσθε; τί ἐν τάφῳ ὑμεῖς ζητεῖτε,
μετὰ μύρων Γυναῖκες τὸν Δεσπότην; ἐξη-
γέρθη, καὶ κόσμον συνήγειρεν· Ἄγγελος ἀσπρί-
πτων, ταῖς Μυροφόροις ἐφθέγγετο.

Ζωὴ ὑπάρχων, καὶ πηγὴ τῆς ἀθανασίας, ἐ-
καθέσθης πρὸς τὴν πηγὴν, Οἰκτίρμον, καὶ
τῶν σῶν αἰτησαμένην, ἐπλησας, πανσόφων να-
μάτων, τὴν Σαμαρεῖτιν ὑμνοῦσάν σε.

Δόξα.

Εἰς ἐπὶ πάντων ἐν Τριάδι Θεὸς ὑμνεῖται, ὁ
Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Δεῖον Πνεῦμα, φό-
βῳ ὃν δοξαζεῖ ἑβανῶν τὰ τάγματα, τρανῶς ἐκ-
βοῶντα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ εἰς τῆς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανερμηνεύτως συλλαβοῦσα ἐν τῇ γαστρί σου,
τὸν τῶν ὅλων Θεὸν Παρθενομήτορ, ὑπὲρ

ἐννοίαν καὶ λόγον τέτοκας· μείνασα παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόνυμφε.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ αἰθανασίας. Ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σε δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος. Ὅμοιον.

Αἰγαλλιάσθω οὐρανός, χορευέτω, τὰ ἐπὶ γῆς· ὅτι Χριστὸς ἐκ Παρθένου, ἐπιφανείς ὡς ἄνθρωπος ἐρρύσατο φθορᾶς, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, τῷ ἰδίῳ θανάτῳ· θάύμασιν ἐκλάμπας δέ, γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὕδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν πηγὴν, τῶν ἱαμάτων ὡς μόνος ἀθάνατος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὅμοιον.

Οἱ τῆς σοφίας χορηγὸς καὶ Δεσπότης, τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς ἐπιστάσης, ἐν ἱερῷ καθήμενος ἐδίδασκες, λέγων οὕτως ἅπασι· Ἐρχεσθε οἱ διψῶντες, πίστε τοῦ ναίματος, οὗ ἐγὼ νῦν παρέχω· δι' οὗ ζωῆς ἐνθέει καὶ τρυφῆς, ἐπαπολαύσετε πάντες οἱ ἄνθρωποι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θρηγὸρος Ἀβ-
» βακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύ-
» τω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγον-
» τα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ· ὅτι ἀνέστη
» Χριστὸς ὡς παντοδύναμος. Τροπάρια.

Αρσέν μὲν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός· ὡς βρωτὸς δέ, αἶμνος προσηγόρευται· ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευτος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς, τέλειος λέλεκται.

Ως ἐνιαύσιος αἶμνος, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, σέφανος χρυσὸς ἐκυσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται· Πάσχα τὸ καθαρτήριον· καὶ αὐθις ἐκ τῆ τάφου ὡραίος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Ο Θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δέ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἐκβασιν, ὁρῶντες εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· ὅτι ἀνέστη Χριστός, ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ο διαπλάσας τὸν Ἀδάμ, τὸν σὸν προπάτορα Ἀγνή, πλάττεται ἐκ σοῦ· καὶ θα-

νάτω τῷ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκείνη θάνατον, σήμερον, καὶ κατηύγασε πάντας, ταῖς θείαις ἀστραπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Ον ἀπεκύησας Χριστὸν, ὠραιότατως ἐκ νεκρῶν, λάμψαντα Ἀγνή καθορώσα, ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, ἐν γυναιξὶν ὡραία τε, σήμερον, εἰς πάντων σωτηρίαν, σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν χαίρουσα δόξαζε.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ.

Εἰ Μεσσίαν δεῖ ἐλθεῖν, ὁ δὲ Μεσσίας Χριστός ἐστὶ παράνομος, τί ἀδικεῖτε αὐτῷ; ἰδοὺ παραγέγονε, καὶ μαρτυρεῖ ὅτι αὐτὸς ποιεῖ· τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε, Παράλυτον λόγῳ συνέσφιγξε.

Μὴ συνιέντες ταῖς Γραφαῖς, πλανᾶσθε πάντες ὑμεῖς, Ἑβραῖοι ἄνομοι· ὄντως γὰρ ἦλθε Χριστός, καὶ πάντας ἐφώτισε, καὶ ἐν ὑμῖν ἔδειξε πολλὰ σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ μάλιστα ἀρνεῖσθε τὴν ὄντως ζωὴν.

Εν ἔργον ἔδειξα ὑμῖν, καὶ πάντες ἤδη θαυμάζετε, ἀνέκραξε τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός· ὑμεῖς περιτέμνετε, καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνθρωπον φησὶν· ἐμοὶ δὲ τί ἐγκαλεῖτε λοιπὸν, ἐγείραντε λόγῳ Παράλυτον; Θεοτοκίον.

Η ἐν γαστρί σου τὸν Θεόν, ἀπεριγράπτως χωρήσασα Θεόνυμφε, Παρθενομήτορ Ἀγνή, μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως διὰ σοῦ ῥυσθῶμεν τῶν περιστάσεων· πρὸς σέ γὰρ αἰεὶ καταφεύγομεν.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ-
» φοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ
» ἐξέστην, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.
Τροπάρια.

Οἱ οὐρανοὶ εὐφρανέσθωσαν, ἐορταζέτω ἡ κτίσις πᾶσα· ἐξηγήγερται ὁ Κύριος καὶ ἐφάνη, πᾶσι τοῖς σοφοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ.

Κατεπόθη σου θάνατα, ἡ δυναστεία, Χριστοῦ θανέντος· οἱ νεκροὶ ὡς ἐκ θαλάμῳ, τῇ Ἐγέρσει τούτου, ἐκ τῶν τάφων προήλθοσαν.

Τί θρηνεῖτε ὧ γύναια; τί μετὰ μύρων ἐπιζητεῖτε τὸν ἀθάνατον; ἐγήγερται, καθὼς εἶπεν· ἔφη Μυροφόροις ὁ Ἀγγελος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, αἰτησαμένη παρέσχες ὕδωρ, τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ κράτους σου· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψᾷ ἀνυμνοῦσά σε.

Δόξα.

Ω Τριάς ὑπερῆς, Πάτερ, καὶ Λόγε, καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοδύναμε, συνάναρχε, σῶσον ἡμᾶς πάντας, τοὺς πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α΄κατάφλεκτον βάτον σε, ὁ νομοθέτης ἐώρα
πάλαι· Δανηὴλ δὲ ὄρος ἅγιον κατενόει,
μόνη Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ωδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύ-
» ρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπό-
» τη· καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον,
» πᾶσι ζῶν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ
Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς
τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί,
Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι
Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ· καὶ
συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα
Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φωτίζεται θείαις ἀκτίσι καὶ ζωφόροις, ταῖς
τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ Υἱοῦ σου Θεομήτορ
ἄχραντε, καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλεται, τῶν εὐσε-
βῶν ἡ ὁμήγυρις.

Οὐκ ἤνοιξας πύλας Παρθένου, ἐν τῷ σαρ-
κοῦσθαι· μνήματος ἐκ ἔλυσας τὰς σφρα-
γίδας, Βασιλεῦ τῆς κτίσεως· ὅθεν ἐξαναζάντα
σε, θεασαμένη ἠγάλλετο.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θαύμασι κατελάμπρυνας τοὺς Ἀποστόλους
σου, τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς Μαθηταίς,
ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ δοξάσας Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ
δοὺς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Α΄παντα κατεφώτισαν τῆς γῆς τὰ πέρατα,
θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ Μαθηταί, καὶ
ποικίλοις τρόποις τὸν λόγον κηρύξαντες, Χριστὲ
Σωτὴρ τῆς βασιλείας σου.

Α΄νεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου, ὕμνον
σοι δὲ προσάγομεν, τῷ δι' ἡμᾶς ἐπὶ γῆς
ὀφθέντι, καὶ κόσμον φωτίσαντι, καὶ τὸν Ἀδάμ
ἀνακαλέσαντι.

Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα
τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων,
οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν, ὁ τοῦ παντός Θεογεν-
νήτορ τροφεύς.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**΄νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσαγ-
» μάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ, τὸ πνεῦμά

» με ὀρθρίζει, καὶ ὕμνεῖ σε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ πρὸς σέ κατέφυγον, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Τροπάρια.

Τὸ μνήμά σου τὸ ἅγιον, καταλαβοῦσαι ὀρ-
θρῆσαι, αἱ Μυροφόροι, ἐξαστράπτοντα κα-
τεῖδον νεανίαν, καὶ ἐνεθαμβήθησαν, τὴν σὴν δι-
δασκόμεναι, θείαν Ἐγερσιν Χριστέ.

Ο΄ θάνατος νενέκρωται, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτι-
σται, οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθησαν, Χρι-
στοῦ τῇ Ἀναστάσει. Ἀγαλλιασώμεθα, καὶ χεῖ-
ρας κροτήσωμεν, ἐορτάζοντες φαιδρῶς.

Α΄πρόστολοι σκιρτήσατε, καὶ Ἄγγελοι χορεῦ-
σατε, οἱ γηγενεῖς πάντες ἀγάλλεσθε· ὁ
Κύριος ἀνέστη, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἡ
λύπη πέπαυται, καὶ χορεῖται ὁ Ἀδάμ.

Πηγὴ ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ὕδωρ ἀφέσεως,
καὶ ἐπιγνώσεως δωδωρησαι, γυναικὶ αἰτη-
σάσῃ, παλαι Σαμαρείτιδι· διὸ ἀνυμνοῦμέν σου,
τοὺς ἀφάτους οἰκτιρμούς. Δόξα.

Μονάδα τρισυπόστατον, Τριάδα ὁμοούσιον,
Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἀμέ-
ριστον τῇ φύσει, Θεὸν ἕνα σέβομεν, ποιητὴν καὶ
Κύριον, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σέ πύλιν ἀδιόδευτον, καὶ χῶραν ἀγεώργη-
τον, καὶ κιβωτὸν τὸ μάννα φέρουσιν, καὶ
στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ θυμιατήριον τοῦ αἵ-
λου ἄνθρακος, ὀνομάζομεν Ἀγνή.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ωδὴ ε΄. Ἦχος β΄.

» **Κ**ατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
» καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κα-
» τόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος,
» ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρ-
θης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου,
μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου· καὶ ἀνέωξας
ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς
Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ
Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῇ τὸν Ἀδάμ, ἀ-
ναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Α΄νήκται τὸ παλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ
καὶ φθορᾷ, διὰ τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σῆς
ἄχραντου γαστροῦ, πρὸς τὴν ἀφθαρτον, καὶ αἰ-
διον ζῶν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ὁ
λαγός σου Ἀγνή, κατελθὼν καὶ οἰκήσας,

καὶ σαρκωθείς ὑπὲρ νοῦν, καὶ συνήγειρεν ἑαυ-
τῷ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης.

Ο πάντα περιέπων τὰ πέρατα, ἀνῆλθες
Ἰησοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ ἱερῷ τοῦς
ὄχλους, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς ἐορτῆς με-
σοῦσης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, τοῖς ἔρ-
γοις ἐπιστῶσω τοὺς λόγους σου, ἰάσεις
τελῶν Σωτὴρ καὶ σημεῖα, Παράλυτον ἀνορθῶν,
λεπρούς καθαίρων, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνιστῶν.

Ο ἄναρχος Υἱὸς ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ
καθ' ἡμᾶς ἐνηνθρώπησε, καὶ μέσον τῆς
ἐορτῆς ἐδίδασκε, λέγων· Προσδράμετε τῇ πηγῇ
τῇ ἀενάῳ, ζῶνι ἀρύσασθαι. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Παρθένον
καὶ Μητέρα δοξαζόμεν, σὲ μόνην ἀγνὴν
θεόνυμφε Κόρη· ἐκ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς ἐσαρ-
κώθη, καινοποιήσας ἡμᾶς.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ καταποντισάτω με καταιγὶς ὕδατος,
» μὴδὲ καταπιέτω με βυθός· ἀπὲρρίμμι
» γὰρ εἰς βῆθη, καρδίας θαλάσσης, τῶν καινῶν
» με· διό σοι κραυγάζω ὡς Ἰωνᾶς· Ἀναβήτω ἐκ
» φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Σταυρῶ σε οἱ παράνομοι, Ἰησοῦ ἠλώσαν, καὶ
λόγῃ ἐξεκέντησαν Χριστέ, καὶ Ἰωσήφ ὁ
εὐσχήμων σε κηδεύει, ἐν τῷ καινῷ μνημείῳ· ἐξ
οὗ μετὰ δόξης ἐξαναστὰς, συνανέστησας Σω-
τὴρ, πᾶσαν κτίσιν ὑμνοῦσαν τὸ κράτος σου.

Μοχλοὺς καὶ πύλας Δέσποτα, δυνατῶς ἐ-
δραυσας τοῦ Ἄδου, καὶ ἀνέστης ὡς Θεός·
καὶ ὑπαντήσας, τὸ Χαῖρε προσεῖπας ταῖς
Γυναῖξί, καὶ ταύτας εἶπεν ἐξαπέστειλας Μα-
θηταῖς· Ἐξεγήγερται ὁ ζῶν, καὶ ὠράθη φωτί-
ζων τὰ πέρατα.

Τ κλαίετε; τί φέρετε ὡς θνητῷ Γύναια τὰ
μύρα; ἐξηγέρθη ὁ Χριστὸς, ἐβόα παλαι
αστράπτων μεγάλως, ὁ φανεὶς νεανίας, κενὰς
ταῖς σινδῶνας καταλιπὼν· ἀπελθοῦσαι τρεῖς αὐ-
τοῦ, ἀπαγγείλατε φίλοις τὴν Ἐγερσιν.

Ρεῖθρον ὑπάρχων Κύριε, τῆς ζωῆς ἄφθονον,
καὶ ἄβυσσος ἐλέους ἀγαθῆ, ὁδοιπορήσας
καθέξῃ, πλησίον τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ
τῇ Σαμαρείτιδι ἐκβοᾷς· Δός μοι ὕδωρ τῇ πιεῖν,
ὅπως λάβῃς ἀφέσεως καίματα. Δόξα.

Υμῶν Πατέρα ἄναρχον, καὶ Υἱὸν σύμβρονον,
καὶ Πνεῦμα ὁμοούσιον πισῶς, μίαν θσίαν,

καὶ φύσιν, καὶ δόξαν, καὶ μίαν βασιλείαν,
Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὴν, συνοχέα τοῦ
παντός, μετὰ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μόνην τίκτουςαν, καὶ νηδὺν ἄφθο-
ρον τηρήσασαν, ὑμνοῦμέν σε Ἀγνή, θρό-
νον Κυρίου, καὶ πύλην καὶ ὄρος, καὶ νοητὴν
λυχνίαν, νυμφῶνα ὁλόφωτον τοῦ Θεοῦ, καὶ
σκηνὴν δόξης σαφῶς, κιβωτόν τε καὶ στάμνον,
καὶ τράπεζαν.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον τῆς Σαμαρείτιδος. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις
ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ὃ πο-
τισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἀνωθεν ἐκλη-
ρώσατο, αἰώνιως ἡ αἰοίδιμος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυσηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου
ἡμᾶς ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ
γινόμενα· πῶς γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ
αἰτήσας, ὃ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐ-
τῶν συνάξας, ὁ Πατὴρ καὶ τῷ Πνεύματι σύν-
θρονος· ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ,
αἰώνιως, ὡς αἰοίδιμος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ
Πάσχα, τὴν τῆς Σαμαρείτιδος ἐορτὴν ἐορτά-
ζομεν.

Στίχοι.

Υἱὸν λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτὸν γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ὃ ρύπους ψυχῆς πλύνεις.

Επειδὴ ἐν ταύτῃ ὁ Χριστὸς Μεσσίαν ἑαυτοῦ ἀριθῶνως
ὡμολόγη, ὃ ἐστὶ Χριστὸς, ἡ ἡλεημένος, (μεσὰ γὰρ
παρ' Ἑβραίοις τὸ ἱλαῖον) διὰ τοῦτο, οἶμαι, ἐν τῇ τῆς Με-
σοπεντηκοστῆς Ἑβδομαδί ἡ παρούσα τίταται ἐορτή· καὶ
ὅτι, τῇ μὲν πρὸ ταύτης Κυριακῇ, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ Σαυ-
ματουργεῖ· ἐν ταύτῃ δέ, ἐπὶ τῷ τοῦ Ἰακώβ φρέατι, ὃ αὐ-
τὸς Ἰακώβ ἀνῶρυξε, καὶ ἐχαρίσατο Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
ἐξαίρετος γὰρ ἦν ὁ τόπος, ὅπου, καὶ πλησίον ὄντος τοῦ
ὄρους Σομῶρ, εἰ Σαμαρεῖται κατῶκον πόλεις πολλάς. Εἰς
Σιχάρ δὲ παραγίνεται ὁ Χριστὸς, ὅπου, παροικῆσαντι πα-
λαι τῷ Ἰακώβ, μετὰ Δείνας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν
παίδων, Συχεῖμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμμῶρ, ὁ Χορράϊος, ἐρασθεὶς
αὐτῆς, καὶ βιασάμενος, συνεγένετο μετ' αὐτῆς· κἀντεῦθεν οἱ
ἀδελφοὶ ταύτης, διερεθισθέντες πρὸς ζῆλον, αἰφνης εἰσιόν-
τες τὴν πόλιν, ἄρδην ἅπαντας ἀποκτείνουσι, καὶ αὐτὸν τὸν
Συχεῖμ, καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν Ἐμμῶρ. Κατοικεῖ οὖν
ἐκεῖ ὁ Ἰακώβ, καὶ τὸ παρόν φρέαρ ἀνῶρυξεν.

Οὐ Σαμαρεῖται δὲ τὰ πρῶτα κατῶκον αὐτὸ τὸ ὄρος,
ἀλλ' Ἰσραηλῖται, οἱ, τῷ Θεῷ προσκεκρουκότες, Φακὶ βασι-
λεύοντες, διὰ πρώτης συμβολῆς καὶ δευτέρας τῶν Ἀσσυ-
ρίων παραγενομένων, ὑποτελεῖς φόρος κατέστησαν· καὶ μετὰ
μικρὸν, Ὡση βασιλεύοντος, προσφέρονται τρεῖς Αἰθίοφιν· ὃ

μαθῶν ὁ Ἀσσύριος, μεθίστησι τούτους εἰς Βαβυλῶνα, ἐν δ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ διάφορα κατοικεῖν ἔθνη προσέταξεν· ἀλλ' ὁ Θεὸς λείοντας τοῖς αλλοφύλοις ἐκείνοις ἐφίησιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς Ἀσσυρίων, τοῦτο ἀναμαθῶν, ἱερέα ἐξ Ἰουδαίων αὐτοῖς πέμπει, (ἐτι γὰρ ἐκεῖ ἦσαν αἰχμαλῶται) ὡς ἂν καὶ τοὺς τοῦ Θεοῦ νόμους εἰσδέξωνται. Καὶ τῶν μὲν εἰδῶλων εὐθὺς ἀπεπήδησαν· μόνα δὲ τὰ Μωυσείως βιβλία ἐδέξαντο, ἀπαναινόμενοι τοὺς Προφῆτας, καὶ τὴν λοιπὴν Γραφήν. Οὗτοι καὶ Σαμαρεῖται ἱκαλοῦντο, ὡς ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομῶρ· καὶ μισητοὶ ἦσαν τοῖς Ἑβραίοις, ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἀρτι ἐπανιούσιν, ὅτι ἐξ ἡμισείας Ἰουδαῖζον· καὶ οὐ συνήθιστον αὐτοῖς, βδελυκτοὺς αὐτοὺς ἡγούμενοι. Διὸ τὸν Χριστὸν πολ- λάκις Σαμαρεῖτην ἐκάλουν, ὡς τινὰ τῶν νομικῶν δῆθεν καταλύοντα, καθάπερ ἐκείνοι.

Ἐρχεται οὖν εἰς Σιχαρ, καί, κεκοπιακῶς ἀπὸ τῆς ὁδοπο- πορίας, ἐκάθισε, περὶ ὥραν τῆς ἡμέρας ἕκτην. Γυνὴ δέ τις ἀπὸ τῆς πόλεως ἔρχεται ἀντλήσαι ὕδωρ, τῶν Μαθητῶν πρὸς ὠνὴν ἀπειλούντων τροφῆς. Ζητεῖ οὖν ὕδωρ ὁ Ἰησοῦς· ἡ δὲ, τὸ μὴ συγγράσθαι τούτους προβάλλεται· ἔγνω γὰρ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς, καὶ ἀπὸ τῆς στολῆς. Ὁ δὲ, ἀνάγει ταύτην, τὸ πνευματικὸν ὕδωρ ἐνάγων εἰς μέσον, ὃ τὸ ἀφθονον δηλοῖ καὶ καθαρτικόν· τὸ γὰρ Πνεῦμα, ὕδατι καὶ πυρὶ αἰεὶ παρεικάζει. Ἡ δὲ γυνή, ἀσφαλῶς διακειμέ- νη, τὸ μὴ ἔχειν ἐκείνου ὕδωρ τοιοῦτον, ἐκ τοῦ μὴ ἀντλημα ἐπιφέρεισθαι, καὶ τὸ φρέαρ εἶναι βαθύ, ἐπιλέγει. Εἴτα καὶ εἰς τὸν προπάτορα Ἰακώβ ἀναφέρει τὸν λόγον, ὅτι ἐκεῖνος τὸ φρέαρ ἀνώρυξε, καὶ αὐτὸς, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ ἐξ ἐκείνου ἔπιον, τὸ πλοῦσιον ἐντεῦθεν τῆς πηγῆς παριστάνου- σα, καὶ τὸ ἄλλως εὐχρηστον καὶ ψυχρόν. Ὁ Χριστὸς μέν- τοι οὐ μίζονα ἑαυτὸν λέγει τοῦ Ἰακώβ, ἵνα μὴ τὴν γυ- ναῖκα θροήσῃ· ἀλλὰ περὶ τοῦ ὕδατος πάλιν διαλέγεται, παριστῶν ἐντεῦθεν τὸ αὐτοῦ ὑπερφέρον· εἴπερ, ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκείνου, διψᾷ οὐδαμῶς.

Ἀπαιτεῖ αὐτὸ ἡ γυνή· ὁ δὲ, τὸν ταύτης ἄνδρα λέγει φωνῆσαι, ὡς στερότερας τῶν λόγων δεομένων φρονήσεως· ἡ δ' ἀπαρνέται μὴ ἔχειν ἄνδρα. Ὁ δὲ πάντα εἰδὼς, λέγει· Καλῶς εἶπας· πέντε γὰρ ἔσχεις, ὡς ὁ νόμος διακελεύεται· ὃν δὲ νῦν ἔχεις ἕκτον, ὡς παρανόμως ἐκείνῳ συγγινομένη, οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ.

Τινὲς μὲν οὖν πέντε ἄνδρας, τὴν Πεντάβιβλον τοῦ Μωϋ- σείως εἶναι ἐνόμισαν, ἣν περ οἱ Σαμαρεῖται ἐδέχοντο· ἕκτον δὲ, αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ, οἱ οὐκ ἦσαν ἐκείνης ἐτι· οὐπὼ γὰρ ἡ χάρις ἐξεκίχυτο. Ἄλλοι δὲ, τοὺς δοθέντας πέντε νόμους παρὰ Θεοῦ· τὸν ἐν Παραδείσῳ, τὸν μετὰ τὴν ἐξορίαν, τὸν ἐπὶ Νῶε, τὸν ἐπὶ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἐπὶ Μω- σείως· ἕκτον δὲ, τὸ Εὐαγγέλιον, ὃν ἀκμὴν οὐκ εἶχεν. Εἰσὶ δὲ, οἱ καὶ τὰς πέντε αἰσθήσεις λέγουσιν.

Ἀποκρίνεται αὐτῇ ἡ γυνή, Προφῆτην αὐτὸν ὀνομάζουσα· εἴτα ἐρωτᾷ αὐτὸν καὶ περὶ τοῦ ὄρους, ποῦ δαῖ προσκυνεῖν, ἐν Σομῶρ, ἢ ἐν Ἱεροσολύμοις; οὐ γὰρ ἐνόμιζον οἱ Σαμα- ρεῖται, ὡς ἀτελεῖς, πανταχοῦ τὸν Θεὸν εἶναι· ἀλλ' ἐκείσε τὸν Θεὸν διατρίβειν μόνον, ὅπου καὶ προσεκύνουν, ἐν τῷ Γαριζίν δηλαδὴ ὄρει, διὰ τὸ ἐκεῖ δοθῆναι τὰς εὐλογίας παρὰ Θεοῦ· ἡ δὲ ὅτι ἐκεῖ πρῶτος ὁ Ἀβραάμ θυσιαστήριον ἔπηξε τῷ Θεῷ. Ὡς καὶ Ἰουδαῖοι πάλιν ἔλεγον· Ἐν Ἱερο- σολύμοις δαῖ προσκυνεῖν μόνον τὸν Θεόν· διὸ καὶ οἱ ἀπαν- ταχοῦ, ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐκεῖσε συνήγοντο. Ὁ δὲ Χριστὸς ἀποκρίνεται, ἐκ τῶν Ἰουδαίων, λέγων, τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· πλην, φησὶν, ὁ Θεὸς αὐλὸς ἐστὶ, καὶ οἱ προσκυ- νεῖν ἀξιωθησόμενοι, οὐκ ἐν θυσίαις, ὅσον οὐπὼ, αὐτὸν προσ- κυνήσουσιν, ἀλλ' ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· ἡ καὶ οὕτω, τὸν Θεὸν γνωρίσουσιν, οὐ μόνον, ἀλλ' ἐν Πνεύματι τῷ ἁ- γίῳ, καὶ τῷ Ἰῳ· οὗτος γὰρ ἡ ἀλήθεια. Ἡ γυνὴ πάλιν λέγει· Ἀκούομεν ἐκ τῶν Γραφῶν, ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃς ἐστὶν ὁ Χριστὸς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς φησὶν· Ἐγὼ εἰμι· τὴν εὐ-

γνωμοσύνην τῆς γυναικὸς ἐγνωκῶς· ᾗδισαν δὲ καὶ οἱ Σα- μαρεῖται περὶ τοῦ Μεσσίου, ἀπὸ τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων· ἐξαιρέτως δὲ, ἀπὸ τοῦ, Προφῆτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἄλλων πολλῶν.

Συντελεσθείσης δὲ τῆς ὁμιλίας, ἔρχονται καὶ οἱ Μαθη- ταί, καὶ τὴν ἄκραν ἐκπλήττονται συγκατάδασιν, πῶς μετὰ γυναικὸς διαλέγεται· τέως γε μὴν παρεκάλουν αὐτὸν φαγεῖν, ἅμα μὲν, διὰ τὸ κεκοπιακῶς, καὶ διὰ τὸ τοῦ καιροῦ καυ- σῶδες. Ὁ δὲ, περὶ τῆς αἰωνίου τροφῆς αὐτοῖς διαλέγεται, τῆς τῶν ἀνθρώπων δηλαδὴ σωτηρίας· καὶ ὅπως δεῖ αὐτοὺς τοὺς τῶν Προφητῶν κόπους θείσαι.

Ἀλλὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὴν πόλιν φθασάσης, καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἀνειπούσης, ἅπαντες διεγείρονται, καὶ πρὸς Χρι- στὸν ἔρχονται, πεισθέντες, ὡς οὐκ ἂν ἡ γυνὴ ἑαυτῆς κα- τηγόρησεν, εἰμὴ μέγα τι ἔγνω· καὶ δέησιν ἐκχέαντες, αὐ- τὸν μέναι παρ' αὐτοῖς, ἐφ' ἡμέραις δυοὶ πείθουσι· καὶ μεί- νας, πάμπολλα ἐνήργησε θαύματα, ἃ διὰ τὸ πλῆθος τοῖς Εὐαγγελισταῖς οὐκ ἐγράφησαν.

Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ Σαμαρεῖτις, ἡ ἐς ὕστερον ὑπὸ Χριστοῦ Φωτεινὴ κατονομασθεῖσα, ἥτις καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου σέφα- νον ἐπὶ Νέρωνος ἀνεδήσατο, μετὰ τῶν ἐπτά ταύτης υἱῶν, μετὰ πολλὴν κάκωσιν, καὶ ξεσμούς καὶ μαστῶν ἐκκοπήν, καὶ θλασμόν χειρῶν, καὶ καλὰμων λεπτῶν κατὰ τῶν ὀνύχων εἰσβολήν, καὶ μολυβδου κατάποσιν, καὶ ἄλλων βασάνων ἀ- πείρων ἐξέτασιν.

Ἰστίον δὲ, ὡς τὸ τοῦ φρέατος ἐκείνου στόμιον, ὁ Βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐκείθεν ἐντίμως μετακομισάμενος, εἰς τὸ τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀνάκτορον, τὸν μέγαν, λέγω, τῆς ἁγίας Σοφίας νεῶν, ἐνέθετο ἐπὶ φρεατὶ· ἀλλὰ καὶ τὸν λίθον, ἐφ' ᾧ ὁ Χριστὸς καθεσθίς, τῇ Σαμαρεῖτιδι διελίχθη. Καὶ νῦν εἰς δεῦρο καὶ ἀμφοτέρω διαμένουσι πρὸ τῆ Νάρθηκος ἐξ ἀνατολῶν τῷ νεῷ εἰσίστημι, πρὸς τὰ εὐνύμα, πάσαν καὶ παντοίαν νόσον ἰώμε- να· μάλιστα δὲ οἷς ἐκ πυρετῶν πάσχειν συμβαίνει, καὶ ρί- γους φλογίζοντος ἀλεξιφάρμακα γίνονται.

Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενό-
» μενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
» καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει
» εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέ-
» ρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου
ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητὸν, μετὰ δακρύων
ἐζήτην, προσεκύνησαν, χαίρειναι ζῶντα Θεόν,
καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστέ Μαθη-
ταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδὲ τὴν κα-
θαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίης ἀπαρ-
χήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν
μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑ-
περένδοξον.

Ως ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σω-
τήριος, νύξ καὶ φωταυγὴς, τῆς λαμπροφώ-
ρου ἡμέρας τῆς Ἐγέρσεως, οὕσα προάγγελος,
ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πα-
σιν ἐξέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, Πανάμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμένουσιν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται· ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οπάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, γινόμενος ἄνθρωπος, ὥκησε τὴν σὴν, Θεοχαρίτωτη νηδύν· καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θείοπρεπώς, συνεγείρας ἡμᾶς ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Σαρκικῶς ἐκοπίσας, ἡ ἀνάπαυσις πάντων ἐκουσίως ἐδίψησας, ἡ πηγὴ τῶν θαυμασίων· τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, ὕδωρ τὸ ζῶν, Ἰησοῦ ἐπαγγελιάμενος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, γυναικὶ προσωμίλεις, διελέγχων τὴν ἀνοιαν, τῶν ἀνόμων Ἑβραίων· ἡ μὲν γὰρ ἐπίστευσεν Υἱὸν σε εἶναι Θεοῦ, οἱ δὲ ἠρνήσαντο.

Οὐ τὸν ἄρτον ἐσθίοντες, τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ αἶμα λαμβάνοντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ Δεσπότου, καινότητι Πνεύματος πολιτευσώμεθα, ζῶντες τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Εν γαστρὶ σου ἐχώρησας, τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα, ἀγκαλίσας ἐβάστασας, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, Θεογεννητὸρ ἀγνή.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομα σου, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου
» ἀφ' ἡμῶν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
» ὁ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Μετὰ ἀνόμων, Χριστὲ οἰκτίρμον, ἐκὼν κατελογίσθης, καιρῷ τοῦ θείου πάθους· καὶ ταῦτα βλέπουσα, ἐσείετο ἡ γῆ, καὶ πέτραι παντουργῷ νεύματι ἐρρήγγυντο, ἀκατάληπτε, καὶ ἀνίσταντο νεκροὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος.

Μετὰ ψυχῆς καταβάς, εἰς μέρη κατώτερα τοῦ Ἄδου, ἐξήγες ἐν ἀνδρείᾳ δεσμίους ἅπαντας, οὓς ἐκ τοῦ αἰῶνος θάνατος εἶχεν, ὁ πικρὸς τύραννος, ἐκβῶντάς σοι Χριστὲ ὁ Θεός· Δόξα σου τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ.

Μετὰ νεκρῶν τί ὑμεῖς ζητεῖτε, τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας; ἠγέρθη, καθὼς εἶπεν· ἰδοὺ ὡς βλέπετε κεναὶ αἱ σινδόνες, κενὸς ὁ τάφος,

ὁ φανεὶς ἔλεγε, Γυναίξὶ νεανίας· σπουδῇ ἄπιτε, εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις.

Υδωρ ὑπάρχεις ζωῆς, ἐβόα Χριστῷ ἡ Σαμαρείτις· πότισον οὖν με Λόγε διψῶσαν πάντοτε, σοῦ τὴν θείαν χάριν, ὅπως μηκέτι Ἰησοῦ Κύριε, ἀγνωσίας κρατῶμαι ἀύχμῳ, ἀλλὰ κηρύττω σου τὰ μεγαλεῖα. Δόξα.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ θεῖον ὑμνολογοῦμεν Πνεῦμα, ἀμέριστον Τριάδα, φύσει ὑπάρχουσιν, μεριστὴν προσώποις, μίαν οὐσίαν συμφυῆ, ἀναρχον, ποιητὴν τοῦ παντός καὶ Θεόν, ὃν πᾶσαι οὐρανῶν ὑμνοῦσι τάξεις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ λοχείαν φρικτὴν, παρθένος ἀγνή διεφυλάχθης, ἀγία Θεοτόκε· διό σε ἄπασαι, Ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ τῶν ἀνθρώπων γενεαὶ ἄπασαι, ἀσιγήτοις ἀνυμνοῦσι φωναῖς, χωρίον καθαρὸν τοῦ ἀχωρήτου.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
» Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτῇ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων,
» ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννημάτος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμερᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ, κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αῖρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών, καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἠκασί σοι θειοφεγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἐφ' ὧς τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρβηε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ηλθε διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὴν γαστέρα τοῦ Ἄδου διαρρήξας, θνητοῖς τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδώρησατο· διὸ εὐλογοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολον καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ὁ Υἱός σου Παρθένε, ἐν τῇ αὐτῇ Ἀναστάσει, ὡς Θεὸς κραταῖος, συνανύψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε· διὸ ἀνυμνοῦμεν, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί.

Δεῦτε ἴδετε λαοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης καθεζόμενον, ὑπὸ λαῶν ἀνόμων βλασφημήμενον, καὶ ἰδόντες, ὑμνεῖτε, τὸν ἐν Προφήταις Μεσσίαν προρρήθέντα.

Σὺ εἰ ὄντως ὁ Χριστὸς, ὁ εἰς τὸν κόσμον τῆτον προερχόμενος, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, καὶ ἡ ἄφεσις τῶν πατρῶων σφαλμάτων· σὺ ἡ ὄντως ζωὴ, τῶν σοὶ πεπιστευκότων.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης, καθὼς γέγραπται, τῷ ἱερῷ ἐπέστη καὶ ἐδίδασκεν, Ὅτι ὄντως αὐτὸς ἦν, ὁ Μεσσίας Χριστὸς, δι' οὗ ἡ σωτηρία.

Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας εἶπες, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκλάμψαντα, καὶ σὺν ἀγίῳ Πνεύματι ἀνυμνούμενον; ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος, εὐδοκήσας ἐκ σοῦ, τεχθῆναι Θεοτόκε.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ συν-
» εστήσω· γῆς δὲ πάλιν ἠδρασας, ὡς
» οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει πηξάμενος ἐπὶ
» ὑδάτων· διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες.
» Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν
» Κύριον.

Τροπάρια.

Θάνατον ὑπέμεινας, μὲν ἀθάνατε βουλήσει, Ἄδην ἠχημαλώτευσας, πύλας χαλκᾶς συνέτριψας βασιλεῦ οὐράνιε, καὶ ἀφείλες δεσμίους, ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖσε χρηματίζοντας, ἀνυμνοῦντας ἀπαύστως, τὸ κράτος τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Υψώθης μακρόθυμε, ἐθελουσίως ἐπὶ ξύλου, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ ἥλιος ἐσβέσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ διερράγη, καὶ ἡ γῆ ἐσαλεύθη, καὶ ἐτρόμαξεν ὁ παγγέλαστος Ἄδης, καὶ πάντας δεσμίους ἀπέλυσε.

Επέφανες Κύριε, τοῖς ἐν τῷ σκότει καθημένοις, φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, καὶ ζωὴ τῶν ἀπάντων· διὸ σε ὡς ἐβλεψε, τῶν δικαίων ὁ δῆμος, ἀνεσκίρτησε Λόγε, καὶ ἀνεβόησεν· Ἦλθες πάντας δεσμῶν ἀπολύσαι· ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου.

Πλησίον ἐκάθισας, πηγῆς, ἐν ᾧ ῥα Σωτερέκτη, καὶ τῇ Σαμαρείτιδι ὕδωρ τὸ ζῶν παρέσχες καὶ γνώσεως νάματα, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, μεθ' ἧς πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Δόξα.

Πατέρα προάναρχον, Υἱὸν συνάναρχον ὑμνῶμεν, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Θεὸν ἓνα τὰ τρία, ἀσύγχυτον, ἄτμητον, δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, ὁμοδύναμον κράτος αὐτεξούσιον, καὶ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανθρακι καθαίρεται, ὁ Ἡσαΐας προκηρῦτων, τὸν νοητὸν ἄνθρακα, σαρκούμενον Παρθένε, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, καταφλέγοντα πάντων τῶν βρωτῶν, τὰ ὑλώδη ἁμαρτήματα, καὶ θεωῦντα δι' οἶκτον, τὴν φύσιν ἡμῶν παναμώμητε.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ
» γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χό-
» ρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ αἰγνή, τέ-
» που Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Ω θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γαῖρ, ἐπηγγεῖλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δυνάμεις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί, Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἐμψυχε· χαῖρε δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνas ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγιάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων.

Τῆς ἐορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, καὶ ἐδίδασκες πάντας· ἐθαύμαζον δὲ Ἰουδαῖοι, καὶ Πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Γάματα χαρισμαίων ὁ λυτρωτὴς μου, πηγάζων ἐπετέλει, τέρατα καὶ σημεῖα, φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς ἀσθενοῦντας·

ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θουμάτων αὐτοῦ.

Ο σαρκικὸς Ἰουδαῖος κατὰ τὴν σάρκα, νοῶν τὰ γεγραμμένα, τῷ γράμματι προσπταίει· ἀντιπίπτει δὲ πάλιν, τῷ Πνεύματι τῆς ἀληθείας· ἡμεῖς δὲ τοῦτον παρωσάμενοι, φρονῶμεν τὰ τῷ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Εχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
• **Ε**θεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
• ὑψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς
• ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
• κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ιδοὺ καθωράθη, ἡ ζωὴ πάντων Χριστὸς, κρεμάμενος ἐν ξύλῳ ἐκουσίως· καὶ ταῦτα βλέπουσα γῆ ἐσαλεύθη, καὶ πολλὰ ἁγίων ἠγέρθη ἐμφανῶς, σώματα κοιμηθέντων, καὶ τὸ δεσμωτήριον Ἰδοὺ ἐσαλεύθη.

Ωραῖος ἐκ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, πεπόρευσαι, θανάτου καταλύσας, τὴν τυραννίδα Χριστέ, καὶ τοῦ Ἰδοὺ τοὺς μοχλεῖς, συντρίψας δυνάμει θεϊκῇ, καὶ τῆς Ἐγέρσεως σου, τῷ φωτὶ τῷ νοητῷ, καταυγᾶσας κόσμον.

Στησώμεθα πάντες, νῦν χοροὺς πνευματικῆς, καὶ κράζωμεν· Ὁ Κύριος ἀνέστη· ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφραινέσθω οὐρανός, νεφέλαι ῥανάτωσαν ἡμῖν, δικαιοσύνης ὄμβρους, ἐορτάζουσι φαιδρῶς, καὶ Χριστὸν ὑμνοῦσιν.

Η ζωὴ τῶν ζώντων, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ Κύριος πλουσίως, ἐπιρραίνων διδασχάς, ἐκβοᾷ τῇ γυναικί· Παράσχου μοι ὕδωρ τῇ πεινῇ, ὅπως σοι δώσω ὕδωρ, τῶν ἀμαρτημάτων σου, τὰς πηγὰς ξηραῖνον.

Δόξα.

Φῶς ἐν ἀμερίστῳ, ἡ τρισηλὶς μονὰς, ὁ ἀναρχος Πατήρ, Υἱός, καὶ Πνεῦμα, Θεότης μία, ζωὴ καὶ τῶν ὅλων ποιητής. Αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν πισταί, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, τρισαγίοις ᾠσμασιν, ἱερολογοῦντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς γενομένη, οἰκητήριον Ἄγνη, καταύγασον τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου, ἀμαυρωθείσας πολλαῖς, μεθοδεῖαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βλέψαι ἀξίωσον τρανῶς, τὸ ἀναλάμψαν φέγος, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, καθαρὰ καρδίᾳ.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἄλλοτε τῆς Σαμαρείτιδος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαμαρείαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, καὶ γυναικὶ ὁμιλήσας, ἐζήτης ὕδωρ τοῦ πεινῇ, ὁ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, πηγᾶσας ὕδωρ Ἑβραίοις, ἣν πρὸς πίστιν σὴν ἔλαβες· καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν οὐρανοῖς αἰωνίως.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὁμοιον.

Μεσοῦσης παραγέγονας, τῆς ἐορτῆς φιλάνθρωπε, ἐν ἱερῷ καὶ ἐλάλεις· Οἱ δίψης ἐμπλεοὶ πρὸς με, ἔλθετε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ζωῆς καὶ ἀλλόμενον, δι' οὗ τρυφῆς καὶ χάριτος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου, ἐπαπολαύσετε πάντες. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος β'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε, Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, Διὰβολὸν κατήργησας· ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεσόντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων σου.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπῳ μὴ χωρισθεῖς, μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλάνθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως· καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἰδοὺ ἐλευθερώσης, συν-

αναστήσας σεαυτῷ, παθὼν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν· Δόξα σοι, ζωοδότα Κύριε μόνε φιλόανθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρός σου ἐπάγη· ἔφριξαν Ἄδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνήσκων κατετίθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχὺν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν, ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ Ἀναστάσει σου Σωτήρ· ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος. Ἦχος γ'. Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

Αγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ, ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται, σαρκοῦμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐξάρῃ ἐκ κατάρης παγγενῆ· καὶ θανατωθῇ θάνατον, ἐν Σαμαρείᾳ προσφιγόμενος· γυναικὶ δὲ παρέστη, ὕδωρ ζητῶν, ὁ νεφέλης ὕδασι περιβαλλόμενος· διὸ πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα, εὐσπλαγχνῶ βουλῇ.

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τὰδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· Εἰ ἦδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, ἵνα μὴ διψήσῃς εἰς τὸν αἰῶνα· λέγει Κύριος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Η πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστὰς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, πιεῖν ἐζήτην ὕδωρ παρὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος. Τῆς δὲ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἰουδαίων προσειπούσης, ὁ σοφὸς δημιουργὸς μεταχετεύει αὐτήν, ταῖς γλυκέσι προσρήσεσι. μάλλον πρὸς αἴτησιν τῆ αἰδίου ὕδατος· ὁ καὶ λαβοῦσα, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰπούσα· Δεῦτε ἴδετε τῶν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεόν, παραγινόμενον σαρκί, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α'. Ὡραν, τὸ Ἑωθινόν. Ἦχος βαρὺς.

Ιδοὺ σκοτία καὶ πρωὶ· καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἐστήκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν, ὑφ' οὗ ποῦ τίθεται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς; ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις, καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν φῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ

ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Ὑπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ἦχος δ'.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής Παραδείσον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

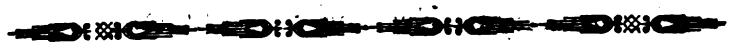
Ο σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας μόνε ἀθάνατε, καὶ ἐμὲ εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Οντως ἀνέστη ὁ Χριστὸς, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τάφος παράνομοι· τὰ γὰρ ἐντάφια αὐτοῦ καταλιπὼν ἀνέστη τριήμερος· ὁ λίθος ἐσφράγιστο, καὶ πρὸ τοῦ τάφου φύλακες περιέστησαν· ὁ Ἄδης ἐσκύλευται, ὁ θάνατος τέθηκε. Πιστεύσατε ἔν σὺν ἡμῖν τῇ Ἀναστάσει αὐτῇ.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ Ἀδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὁραθέντα γυναιξὶ, Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Μεσοπεντηκοστῆς Ὡδὴ γ' καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ὡδὴ ε'.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Σαμαρείτιδος. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ'. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οφθῇ φωτοφανὴς καὶ τερπνὴ, τῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀναστάσεως σήμερον, μεσότης ἡ παναγία, ὡς μεσημβρία φαιδρά, φρυκτωροῦσα κόσμον θείαις χάρισι· Χριστοῦ τῆς Ἐγέρσεως, λαμπαδοχοῦσα τεράστια, τῆς ἀφθαρσίας, ἀπα-

στράπτει τὰ σύμβολα, καὶ προδείκνυσι, τὴν εἰς ἔψος Ἀνάληψιν· φαίνει τὴν πολυέραστον, τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν, Πεντηκοστὴς τῆς πανσέπτῃ, τὴν λαμπροτάτην πανήγυριν· διὸ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξης ὡς Θεϊκῆς ποταμός, τῆς ἐορτῆς νῦν μεσαζούσης ὁ Κύριος, τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπλαγγνίας, πᾶσι παρέχων βοᾶ· Οἱ διψῶντες δεῦτε, καὶ ἀρύσασθε· πηγὴ συμπαθείας γάρ, καὶ ἐλέους τὸ πέλαγος, αὐτὸς ὑπάρχων, βρῦει κόσμῳ τὴν ἄφεσιν· πλύνει πταισμάτα, καὶ καθαίρει νοσήματα· σώζει τοὺς τὴν Ἀνάσσειν, αὐτῇ ἐορτάζοντας· σκέπει τῆς πόθῳ τιμῶντας, τὴν μετὰ δόξης Ἀνάληψιν, αὐτοῦ, καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Μέσον τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, ὁ ἀπερίγραπτος Θεός τε καὶ Κύριος· Θεὸς γὰρ ὑπῆρχε φύσει, ἅν δι' ἡμᾶς βροτωθεῖς, περιγεγραμμένος ὦφθη σώματι· τοῖς πᾶσιν ἀνέβλυζε, τὰ ζωήρρυτα ῥήματα, τοῖς πᾶσι λέγων· Τὰς ψυχὰς ἐκκαθάρθητε, καὶ τοῦ καύσωνος, τῶν παθῶν ἀναψύξατε· μήτις ἀποστερήσοιτο, τῆς πόσεως ἄνθρωποι· Θεῖαν γὰρ χάριν δωροῦμαι, τῆς ἀθανάτου καὶ κρείττονος, καὶ τῆς βασιλείας, συμμεθεῖ μοι τῷ κτίστῃ, καὶ δοξασθήσεται.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἐορτῆς πρὸ τοῦ πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου Κύριε, ἥς διδάσκων ἀγαθῇ, ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος Θείου, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. Ὡς τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς συνέσεως! Ὁ τὰ πάντα πληρῶν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Ἀναστάσιμον.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε· καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κατανυκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ηθέλον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ

ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαι σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον.

Ο ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεαῖς τῶν Ἀγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπόμενος, κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἐορτῆς μεσούσης, τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, καὶ Θεῖας παρουσίας τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες, τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια· ἐν ᾗ κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Μεσούσης τῆς ἐορτῆς.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Ἀναστάσιμον.

Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο, λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; Ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν Ἐγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν Ἀδῇ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Κατανυκτικόν.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἀμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι καὶ με καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, ταῖς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν οἰκνυμένην τῇ χάριτι φαιδρύναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σέ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν· καὶ πᾶσιν ἀμαρτάνοντες, βοῶμέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Η Σοφία ὁ Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ καὶ διὰ τῶν Ἀποστόλων ῥῆμα Θεοῦ, κηρύξαι τοῖς

πέρασι, τὴν ἐν γῇ αὐτοῦ ἔλευσιν, ὑπὸ πλάνων Ἑβραίων, μανία ὑβρίζετο, δαιμονῶν καὶ πλάνος, φρικτῶς λοιδορούμενος· ὃς ἀνεξικακῶς, πρὸς αὐτοὺς ἀνέβόα· Μὴ κρίνετε ἄκριτον, κατ' ἐμοῦ κρίσιν ἄνομοι. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν καταπέμψον, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν ἀνείκαστον δόξαν σου.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῆ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Ἀναστάσιμον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξαζόμεν σου τὴν Ἀνάστασιν. Δίς.

Κατανυκτικόν.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σου ποιμένης, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω τὸν ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν ἐνίκησατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρῷ ὀπλισάμενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι. Ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς τῆ Πάσχα, ἐν τῷ ναῷ ἀνῆλθες τοῦ ἱεροῦ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ σταῖς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παρρησίᾳ, καὶ ἔλεγες· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς αἰθανάτου ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Κλίνας τοὺς οὐρανούς, κατηλθες ὁ Σωτὴρ μῆ, καὶ σὰρκα ἐκ Παρθένου, δίχα τροπῆς ὑπέδυσ, πηγάζων μοι τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ο ἄλλος ἐν τῷ Θεῷ, ὁ Λόγος σὺ ὑπάρχων, ὀλύμενόν με θέλων, ἐξάραι τῶν πταισμάτων, ἐν οὐσαί μοι φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Σὺ εἰ Παμβασίλει, σοφία ἡ μεγάλη, δι' οὗ Πατὴρ τὸν κόσμον, πεποίηκε πανσόφως, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας, καὶ ψυχικὰς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν, καὶ τὴν ζωὴν κατίδωμεν Χριστὸν, ἐν ἱερῷ ἀφικόμενον, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα τὸν ἐχθρόν θριαμβεύσῃ, καὶ σῶσῃ τὸ γένος ἡμῶν, διὰ πάθους Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἀναστάσεως. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος α'.

Τῶν ἑρανίων ταγματῶν.

Ο ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ τῆς ζωῆς χορηγός, ὁ τῷ Πατρὶ τῷ θείῳ, συναϊδίος Λόγος, ἐκὼν ἐκ τῆς Παρθένου, σὰρκα λαβὼν, καὶ γενόμενος ἄνθρωπος, τὰ τῆς ἀρρήτου σοφίας ὡς ἀγαθός, πᾶσιν ἔβλυσε διδάγματα.

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης, τῶν Ἰουδαίων Χριστῇ, τῷ ἱερῷ ἐπέστη, ὁ τοῦ νόμου Δεσπότης, διδάσκων ἐξουσία, καὶ Γραμματεῖς, διελέγχων, ὡς γέγραπται, καὶ καταπλήττων σοφία λόγων τῶν σῶν, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεισιν.

Ο χορηγός τῆς σοφίας, καὶ τῶν καλῶν παροχέυς, ὁ χέων θεία ρεῖθρα ἐκ πηγῆς αἰννάου, Δεῦτε πρὸς με κράζει, ὕδωρ ζωῆς, οἱ διψῶντες ἀρύσασθε· καὶ ποταμοὶ ἐκ κοιλίας ὑμῶν, φησί, χαρισμάτων θείων ρεύσουσι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο τε παρεγένου ἐν ἱερῷ, Χριστέ ὁ Θεός, μεσούσης τῆς ἑορτῆς, τότε τοῖς λαοῖς ἐδίδασκες, βῶν· Ὁ πισεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι διεπρίοντο, μετὰ τῶν Φαρισαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Γραμματέων, λέγοντες· Τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; μὴ λογιζόμενοι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενος, Θεός ἡμῶν. Δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Ἀναστάσιμον.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκουσίως προσηλωθεὶς· καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυ-

νατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά ὡς Θεὸς διέρρηξας· διὸ προσκυνούμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάσασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Κατανυκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ, οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρῷ τούτῳ, οὐ θεραπεύεται; Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

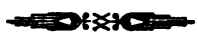
Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχε τὴν ὑμνωδίαν φιλόανθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, δοξαζόμεν τὸν ἐν μέσῳ τῆς γῆς, σωτηρίαν ἐργασάμενον· μέσον γὰρ δύο ληστῶν, ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ ἐκρέματο· καὶ τῷ μὲν βλασφημοῦντι ἐσιώπα, τῷ δὲ πιεζούντι ἐβόα· Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ· Κατήλθεν ἐν τάφῳ, ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Μεσούσης τῆς ἑορτῆς.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΉ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναστάσιμον.

Ε'κείνη σου βουλῇ, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συζησάμενον· ὅθεν δεσμευθεῖς, ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο· καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατανυκτικόν. Ὅμοιον.

Α'ναλόγισαι ψυχῇ, πῶς παραγῶμεν τῷ κριτῇ· ἐπὶ βήματος φρικτοῦ, τίθενται θρόνοι φοβεροί, καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις διελέγονται. Τότε ὁ κριτὴς ἀδυσώπητος· Ἐκεῖ τὸ πῦρ δεινῶς συμπαρίσεται, ὥσπερ ἀγρία θάλασσα, σὺν ἡγῶ κατακαλύψει τοὺς πταίσαντας· Ἀναλογίζε, ταῦτα ψυχῇ με, καὶ τὰ ἔργα σου εὗθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σε γολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φοβερόν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ θαῦμα παράδοξον! πῶς ἡ Παρθένος σὲ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐβάστασε, καὶ μετὰ τόκον παλιν σώα καὶ Παρθένος διέμεινε; Ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς, τὴν πίσιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, καὶ τὸν κόσμον εἰρήνευσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ πάντα Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ ναίματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σθεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει, τοῦ κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπυράνεις· διὰ τοῦτο δοξαζόμεν, τὸ κράτος σε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῇ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Ἀναστάσιμον.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ σε Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρτας ἡλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, Διάβολον κατήγησας· ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· Διὸ βοῶμέν σοι· Ὁ ἀνάσας ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δίς.

Κατανυκτικόν.

Πλύνόν με, τοῖς δάκρυσί με Σωτήρ, ὅτι ρερύνωμαι ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις· διὸ καὶ προσπίπτω σοι, ἐλεῆμον· Ἠμαρτον, ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Α'γγέλων συμμετοχοὶ γεγονάτε, ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ κατελείπετε τερπνὰ, ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν πίστιν δέ,

ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγαίετε τοῖς πιβοῖς ἱαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Κύριε, πρὸ τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ, τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἐν τῷ ἱερῷ ἀνῆλθες, Ἰουδαίῃς παρρησίᾳ διδάσκων τὰ Μωσέως, καὶ ἐν νόμῳ διὰ σὲ νομοθετηθέντα· ἐκπληττόμενοι δὲ Χριστέ, τῆς σῆς σοφίας τὸ ἄφραστον μυστήριον, τὴν κατὰ σοῦ σκευωρίαν ἐν ἑαυτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοῶντες σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος β'.

Τέλος ὦν καὶ ἀρχή, μεσότης τε ἐν μέσῳ, τῆς ἑορτῆς ἐπέστης, τῷ ἱερῷ Χριστέ μου, πηγάζων μοι τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Ηκουσεν ἡ Σιών, τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ θεῖον κράτος Λόγε, καὶ χαίρει σὺν τοῖς τέκνοις, ὑμνοῦσά σε τὸν εὐσπλαγχνον.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σέλας τὸ ἐκ Πατρὸς, ἐξέλαμψας ὁ Λόγος· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων χρόνων, ἐφάνης ὡς βροτός μοι, πταισμάτων νέμων ἄφεσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσίσσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ ναῷ ἀνῆλθες τοῦ ἱεροῦ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ στάς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παρρησίᾳ, καὶ ἔλεγες· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἐβδομάδος Ἑσπέρας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ αὐτῆς (πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων) ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ· ἅπερ ζητεῖ, σελ. 81-89.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Σαμαρείτιδος γ'. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Παρά τὸ φρέαρ Χριστὸς τὴν Σαμαρεῖτιν, εὐρών ἐξητήσατο, ὕδωρ πιεῖν ἐξ αὐτῆς, δι-

ψῶν τὴν ταύτης διόρθωσιν, καὶ σωτηρίαν, ὃ καὶ ἐγνώσθη ἔργοις πληρούμενον· ταύτην γὰρ ἀνέλκουσαν πόμα τοῦ ὕδατος, αὐτὸς ἀνέλκει, καὶ πόματος, πληροῖ τοῦ ζῶντος, τοῖς συμπολίταις διαγορεύουσιν· Ἴδου ὁ πάλαι, ἐν τῷ νόμῳ ῥηθεῖς, Μεσσίας Χριστὸς ἐπεφάνη ὡς ἄνθρωπος, ἐννοιῶν κεκρυμμένων, ἐκκαλύπτων τὰ ἀπόρρητα.

Ἴδου Μεσσίας Χριστὸς τοῖς ἐν τῇ πόλει, ἐν γῇ πεφανέρωται, ἡ Σαμαρεῖτις φησὶν, ὁ γεγραμμένος ἐλεύσεσθαι, ἐν νόμῳ πάλαι, Προφήτης μέγας, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὃς καὶ τὰ πρακτέα μοι ἐπεξηγήσατο, καὶ τὰ ἐν βάθει καρδίας μου, ἐγκεκρυμμένα, πάντα μοι εἶπεν ὡς ἐπετέλεσα. Ὅθεν ἡ πόλις συνδραμοῦσα ὄρᾳ, τοὺς λόγους αὐτῆς κατὰ πᾶν ἀληθεύοντας, καὶ τὸ πρᾶγμα θαυμάζει, καὶ πιστοῦται τῷ θεάματι.

Σὲ τὸν ἐν ἑκτῇ τῇ ὥρᾳ ὡς Δεσπότην, ποτὲ πρὸς Παραδείσον παριπατοῦντα, Θεόν, ἡ τῆς Προμήτορος ἔβλεψε, θυγάτηρ πάλιν, ἐν ὥρᾳ ἑκτῇ οὕτω καθήμενον, ἐνθα πηγὴ ὕδατος, καὶ φρέαρ ὠρυκτο, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξαυτόμενον, πιεῖν ὡς ὕδωρ, αὐτὴν ποτίσης ζωῆς ἀλλόμενον, ὃ καὶ ἐπράχθη· καὶ τοῦ ὕδατος, ζωηφόρου τοῦ σοῦ ἐκροφήσασα, τοῖς ἐν πόλει κηρύττει, τὴν τοῦ ναύματος δαψίλειαν.

Εἶτα τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Επὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, ἐν τῇ ἑκτῇ ὥρᾳ τῆς Εὐας ζωογῆσαι καρπὸν· ἡ γὰρ Εὐὰ ἐν ταύτῃ ἐξεληλύθεν ἐκ τοῦ Παραδείσου, ἀπάτη τοῦ ὄψεως. Ἠγγικεν οὖν ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλήσαι ὕδωρ· ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτὴρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ γὰρ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε· καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα ἡ σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς· Δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Ἀναστάσιμον.

Πύλας Ἰδοὺ συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἡλευθέρωσας, ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστολικόν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, Πνεύματι ἀγίῳ ἐφώτισας Χριστέ· καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον

τῆς ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. **Μαρτυρικόν.**

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εχόντες παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἁγιοί, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Επὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐσπλαγχνον· Παράσχε μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Τὸ φαίδρον τῆς Ἀναστάσεως. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Ἀναστάσιμον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οσταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς Ζωοδότα, καὶ ἀναστὰς τριήμερος Χριστέ ὁ Θεός, ἔθραύσας δυνάμει σου, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, πάντας τῇ Εὐγέρσει σου, τὴν ἐν Ἀδὴ ζωώσας· καὶ ἀνυμνεῖν σε βόσκοντες τὴν σὴν, Ἐγερσιν πάντες, ἀθάνατε Κύριε.

Ἀποστολικόν. Ταχὺ προκαταλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς σου Σωτῆρ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδῶλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας καταλάμπας τῷ κόσμῳ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ὀπλισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι σου, τὴν πλάνην ἐνίκησαν, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες· νέμουνσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε τὸν ὑπεράγαθον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν Ἀποστόλοις αὐτόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν

πίστει καὶ πόθῳ, ὕμνουσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμα τῆς Σαμαρεΐτιδος. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς τῇ πιστῇ Σαμαρεΐτιδι Κύριε, τῆς Θεότητος τῆς σῆς, τὴν πηγὴν ἠνέωξας, καὶ ἐβλύσας θεωγνωσίαν ἐπ' αὐτήν, ἀρδεύων πόμα θεόληπτον· καὶ νῦν πᾶσιν ἡμῖν κατὰπεμψον, πταισμάτων ἱλασμόν ὑπεράγαθε.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Σαμαρεΐτιδος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Σαμαρεΐτιδος.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Ἀναστάσιμον.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων μὴ χωριθεὶς, μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γεγόμενος ἀτρέπτως· καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος. **Δίς.**

Ἀποστολικόν.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, παιδευτὰς ἀνέδειξε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμος.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶνας, ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσώματους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ἡμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί· οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων· καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ παραγέγονεν· ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτῆρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ ἀπελθὼσα φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. Ἡ δὲ, ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη, καὶ οὐ Θεῷ, λαθεῖν σπουδάξασα ἔλεγεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Καὶ ὁ Διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· Ἀληθῶς εἶπας, ὁ ὕκ' ἔχω ἄνδρα, πέντε γὰρ ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, ἐκ ἐστὶ σου ἀνὴρ. Ἡ δὲ, ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὄχλοις

ἐπεβόα, λέγουσα· Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια τῆς Σαμαρείτιδος. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σὺ πηγὴ ἀγαθότητος, καθυπάρχων καὶ πέλαγος, τῆς ζωῆς ταμίης τε, μόνε εὐσπλαγχνε, πῶς γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὁμιλῶν ἐφώνησας, Δός μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως λάβῃς τὴν ἄφεσιν; Ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς σώζεις, τῶν βροτῶν ἅπαν τὸ γένος, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλεύε.

Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς ἐξείπέ μοι σήμερον, τῇ πηγῇ καθήμενος, τί ἐποίησα· Προφήτης γάρ ἀληθέστατος, ὑπάρχει καὶ μέγιστος, τὰ κρυπτὰ καὶ φανερά, ἐπιστάμενος ἅπαντα· ἀλλὰ δώρησαι, ὕδωρ ζῶν, ὃ παρέχεις τοῖς διψῶσιν, ἵνα μὴ διψήσω πάλιν, εἰς τὸν αἰῶνα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Η πηγὴ ἡ ἀένναος, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ῥείθρον τὸ ἀκένωτόν τε καὶ ἀφθαρτον, ὁδοιπορήσας ἐκάθητο, πλησίον τοῦ φρέατος, τοὺς οἰκείους Μαθητάς, ἀποστείλας πρὸς βρώματα· προσωμίλει δέ, γυναικὶ ἀπαντλούσῃ, ταύτην θέλων, τοῦ θηρεῦσαι καὶ φωτίσαι, τὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ὅμματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Αγγαλιάσθω σήμερον παιδρῶς, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται, σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἀδάμ ἐξάρῃ ἐκ κατάρας παγγενῆ· καὶ θαυμασοῦται θαύμασιν, ἐν Σαμαρείᾳ προσαφικόμενος· γυναικὶ δὲ παρέστη, ὕδωρ ζητῶν, ὃ νεφέλης ὕδασι περιβαλλόμενος· διὸ πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα, εὐσπλάγχνῳ βουλῇ.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ιδετε ὃν προέγραψε Μωσῆς, Ἰησοῦν Μεσσίαν ἐν τῷ νόμῳ ἐλεύσεσθαι, ἐπὶ τῆς γῆς θείοντα, δι' εὐσπλαγχνίαν, καί μοι προσομιλήσαντα, ὡς βροτὸν ἐν τῷ φρέατι· ὄντως ἕτος ὑπάρ-

χει ὁ Χριστὸς, ὁ ἐν κόσμῳ ἐρχόμενος· τοῖς ἐν τῇ Σιχαρ Σαμαρεῖτις ὥφθη λέγουσα.

Στόματος ἐξ ἡδέος γυναικὸς, ὕδατος ποτίμῃ γλυκεροῦ ἀναβλύζοντος, οἱ ἐν τῇ πόλει πiónτες, καὶ πρὸς τὸ φρέαρ τὸ ῥέον τὴν δαψίλειαν, τὴν τῆ νάματος, ἐσπευδον ἀναχθῆναι τὸ τάχος, καὶ πηγὴν κατιδεῖν τὴν ἀένναον, τὴν αἰς ἐκτακείσας ψυχὰς ἐπαναψύχουσαν.

Σύμμορφον κατιδόντες τὴν, πηγὴν, καὶ ὁμοειδῆ τῆς τῶν ἀνθρώπων συστάσεως, τῇ γυναικὶ ἐπεβόων, οἱ ἐν τῇ πόλει· Οὐκ ἔτι διὰ σὴν ἡμεῖς, λαλιὰν πεπιστεύκαμεν, ἀληθῶς ἐπιγνόντες, ὅτι οὗτος ὑπάρχει ἡ λύτρωσις, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου ἡ αἰώνιος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, εὐρὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρείτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, ὃ νέφεσι καλύπτων τὴν γῆν. Ὡς τῆ θαύματος! ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πόρνη γυναικὶ διελέγετο· ὕδωρ αἰτῶν, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας· ὕδωρ ζητῶν, ὃ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων, θέλων ἐλκύσαι ὄντως αὐτήν, τὴν θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζῶν, τὴν φλεγομένην ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Σταυρώσιμον.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν. Ἀναστάσιμον.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἀδῇ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιόν, καὶ σωτήριόν σου Ἐγερσιν.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Γερεῖα ἔμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου, δύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γνωσκόμενα· πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος· πρεσβεύσατε, καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τὰδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· Εἰ ἦδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ

λέγων σοι, Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, ἵνα μὴ διψήσῃς εἰς τὸν αἰῶνα· λέγει Κύριος.

Ἀπολυτίκιον. Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤΉ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Σταυρώσιμον.

Σταυρῶ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτῆρ, δι' ἃ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω σοργῇ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἠπλώσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ σὴ βυθλήσει, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι. Τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, δόξα φιλόνηρωπε.

Ἀναστάσιμον. Ὅμοιον.

Α'νέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτῆρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ δυναστείᾳ τῇ σῇ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλόνηρωπε.

Μαρτυρικόν. Ὅμοιον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῶ σε ὑψόμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; Ζωῶσαι τοὺς θανέντας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ φρέατος νάματα, τοῦ γεηροῦ καὶ φθαροῦ, ἐλθοῦσα ὡς σύννηθες, ἡ Σαμαρεῖτις· ἀντλεῖν, τὸ ζῶν ὕδωρ ἠντλησεν, οὕτως ἐφευρηκυῖα, τὴν πηγὴν καθημένην, ἔνθα πηγὴ καὶ φρέαρ, Ἰακώβ διωρύχθη, κόσμου τοὺς φλογότροφους, δροσιζουσας καύσωνας.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Σαμαρεῖτιδος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Σταυρώσιμον.

Ε'δωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανάγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλόνηρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Ἀναστάσιμον.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτῆρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεσόντας τῇ αἵμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλόνηρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου.

Μαρτυρικόν.

Τίμιος ὁ θάνατος, τῶν Ἀγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ, ἀπολαβεῖν τῆ καμάτης τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον, παρὰ σῆς Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Η' πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστάς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, πιεῖν ἐζήτει ὕδωρ παρὰ γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος. Τῆς δὲ τὸ ἀκοινωνήτον τῶν Ἰουδαίων προσειπούσης, ὁ σοφὸς δημιουργὸς μετοχετεύει αὐτήν, ταῖς γλυκέσι προσρήρεσι, μᾶλλον πρὸς αἵτησιν τοῦ αἰδίου ὕδατος· ὁ καὶ λαβοῦσα, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰποῦσα· Δεῦτε, ἴδετε τῶν κρυπτῶν γνωστὴν καὶ Θεόν, παραγενόμενον σαρκί, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια..

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μεθ' ὑδρίας ἀρδεύσασθαι, ἀπελθοῦσα καὶ φρέατι, τὴν ὑδρίαν ἀνυδρον καταλείψασα, μόνῃ πρὸς πόλιν ἐπέδραμε, πηγὴν τὴν ζωήρῳτον, ἐκβοῶσα ἐφευρεῖν, Σαμαρεῖτις τὴν ἀφθονον· ὅθεν ἠρδευσε, τὸ σωτήριον νᾶμα, καὶ τὴν ταύτης, ἐπανέψυξε καρδίαν, τὴν ἐκτακεῖσαν τοῖς πάθεσιν.

Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ.

Α'ληθῶς εἶπας, εἶρηκεν, ὁ Σωτὴρ Σαμαρεῖτιδι, ὡς οὐκ ἔχεις σήμερον, ἄνδρα νόμιμον· πέντε γὰρ ἔσχες τοπρότερον, καὶ νῦν, ὃν περ κέκτησαι, οὐχ ὑπάρχει σου ἀνὴρ, ἀλλὰ νόμῳ ἀλλότριος· ἡ καὶ σπεύσασα, τοῖς ἐν πόλει ἐβόα· Εἶδον ἄνδρα, ὃς ἐξεῖπέ μοι τὰ πάντα, ὅσα κρυφίως ἐποίησα.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Ρεῖθρον ἄλλο ζωήρρυτον, οὐρανίου ἐκ φρέατος, Σαμαρεῖτις ἤντησεν ἐπὶ φρέατος, τοῦτο εὐροῦσα χεόμενον, ἐξ οὗ τὸ ἐπίκηρον, εἶχε σύνηθες ἀντλεῖν, ὕδωρ ἄλλο τὸ χθόνιον· ὃ ἀλλόμενον, ἐν τῇ ταύτης καρδίᾳ ἀνεδείχθη, ὡς πηγὴ τις ἄλλη νέα, παθῶν δροσίζουσα καύσωνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ος ὥφθης ἐν σαρκί, Χριστέ ὁ Θεός, δι' ἄφατον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις, τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου, κατέλιπε τὸ ἀντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· Δεῦτε, ἴδετε καρδιογνώστην· μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

=====

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Σαμαρεῖτιδος γ'.

Ἦχος α'.

Επὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν θαυμαμάτων, ἐν τῇ ἕκτῃ ὥρᾳ, τῆς Εὐας ζωγρῆσαι καρπὸν· ἡ γὰρ Εὐα ἐν ταύτῃ ἐξεληλύθεν ἐκ τοῦ Παραδείσου, ἀπάτη τοῦ ὄφεως. Ἠγγικεν οὖν ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλεῖν ὕδωρ· ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτὴρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ γὰρ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε· καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα ἡ σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς· Δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Επὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἡρώτα τὸν εὐσπλαγχνον· Παρασχε μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, καὶ λύψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλιάσιν καὶ λύτρωσιν· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων· καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλεῖν ὕδωρ παραγέγονεν· ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτὴρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ ἀπελθούσα, φωνήσόν σου τὸν ἄνδρα· Ἡ δὲ, ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη, καὶ οὐ Θεῷ, λαθεῖν σπουδάζουσα ἔλεγεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Καὶ ὁ Διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· Ἀληθῶς εἶπας Οὐκ ἔχω ἄνδρα, πέντε γὰρ ἔσχες, καὶ νῦν ὃν

ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· Ἡ δὲ, ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὄχλοις ἐπέβόα λέγουσα· Δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν, ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, εὐρὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρεῖτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, ὃ νέφεσι καλύπτων τὴν γῆν. Ὡς τῇ θαύματος! ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πόρνη γυναικὶ διελέγετο· ὕδωρ αἰτῶν, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας· ὕδωρ ζητῶν, ὃ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων· θέλων ἐλκύσαι ὄντως αὐτήν, τὴν θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζῶν, τὴν φλεγομένην ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ο διὰ σέ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου· σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός· ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν, πρόβατον, τοῖς ὥμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θιελήματι, ταῖς οὐρανίαις συναΐψῃ δυνάμεσι· καὶ σώσει Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνέκαινισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε· καὶ τὴν εἰς ἕρανους ἄνοδον καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκούσίως προσηλωθεὶς· καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά ὡς Θεός διέρρηξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σὺ Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶθαι θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυ-

σας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἤλευ-
θέρωσας, ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δω-
ρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονι-
κὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· καὶ κατελ-
θὼν ἐν τῷ Ἀδῇ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἡ-
λευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρήμενος τῶν ἀνθρώ-
πων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν,
τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου Ἐγερσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ως ὥφθης ἐν σαρκὶ Χριστέ ὁ Θεός, δι' ἄφα-
τον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις
τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου, κατέλιπε τὸ
ἀντλήμα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα
τοῖς ἐν τῇ πόλει· Δεῦτε ἴδετε καρδιογνώστην·
μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριστός,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθί-
σματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ
τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ
Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἀ-
ρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον· Ἀ-
ρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν
Ἐγερσιν· Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς
ἐν Ἀδῇ παρέχων ζῶν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ανέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ τάφου Σω-
τὴρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ δυνα-
στείᾳ τῇ σῇ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἔθραυσας
ἐν ἰσχυρί, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας ἐλεῆ-
μον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζο-
μεν, μόνε φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄ-
γνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώ-
σει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ
ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' ἧς ἀναστήσας τὸν Πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα

τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, εὐφραινέσθω, τὰ ἐπὶ
γῆς, ὅτι Χριστὸς ἐκ Παρθένου, ἐπιφανείς

ὡς ἄνθρωπος, ἐρρύσατο φθορᾶς, ἅπαν τὸ ἀν-
θρώπινον, τῷ ἰδίῳ θανάτῳ· θάυμασιν ἐκλάμ-
ψας δὲ, γυναικὶ Σαμαρεῖτιδι, ὕδωρ αἰτῶν πα-
ρέχει τὴν πηγὴν, τῶν ἱαμάτων, ὡς μόνος ἀθά-
νατος.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες,
τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. τοῦ Ἀγίου
τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κον-
τάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε
Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Εν τῷ Σταυρῷ σε Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κα-
τάρας, ἡλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ θά-
νάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα,
Διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου,
χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι·
Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτὴρ, ὁδήγησον
ἡμᾶς, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ρῦσαι
ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁ-
μαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε
Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου.

Τῶν πατρικῶν σε κόλπων μὴ χωριθεῖς, μο-
νογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ
φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως·
καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ
ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν,
ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων,
ὡς μόνος παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Η πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστάς τοῦ Πατριάρχου
Ἰακώβ, πιεῖν ἐζήτει ὕδωρ παρὰ γυναικὸς Σα-
μαρεῖτιδος. Τῆς δὲ τὸ ἀκοινωνήτον τῶν Ἰου-
δαίων προσειπούσης, ὁ σοφὸς δημιουργὸς με-
τοχετεύει αὐτήν, ταῖς γλυκέσι προσηρῆσει,
μᾶλλον πρὸς αἵτησιν τοῦ αἰδίου ὕδατος· ὁ καὶ
λαβοῦσα, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰπῶσα· Δεῦτε,
ἴδετε τῶν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεόν, παραγε-
νόμενον σαρκί, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν πηγὴν ἐν τῷ φρέατι, κατιδὼν τὴν ἀέν-
ναον, καθημένην γύναιον, φέρον καύσω-
νας, πλείστων παθῶν ἀκεσώδυνον, λαβεῖν ἐπε-
ζήτησεν, ὕδωρ ζῶν τὸ ἐξ αὐτῆς, κρουνηδὸν ἐκ-

χεόμενον· ὃ καὶ ἔλαβε, δωρεάν ἐκ τοῦ Λόγου· καὶ οὐκέτι, πρὸς τὸ φρέαρ ἐπισπεύδει, τὸ γενηρὸν καὶ ἐπίκηρον.

Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ.

Ιουδαίων τὰ ἔθιμα, τοῦ γυναιίου διώκοντος, καὶ τὸ σφῶν προβάλλοντος ἀκοινωνήτον, τῇ μεταλήψει τοῦ ὕδατος, Χριστὸς μετωχέτευσεν, ὁ σοφὸς δημιουργὸς, τοῖς ἡδέσι προσφθέγμασιν, ἐξαιτήσασθαι, τὸ ζωήρρυντον πόμα, θεῖον ὕδωρ, οὗ πιοῦσα πρὸς τὴν πόλιν, μετοχετεύει τὰ νάματα.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Ο ὅτε ἀντλημα κέκτησαι, καὶ τὸ φρέαρ βα-
θύτατον· πόθεν οὖν καὶ δώσεις μοι ὕδωρ
ἄφθαρτον; ἡ Σαμαρεῖτις ἐβόα σοι, Χριστέ σε
ὡς ἄνθρωπον, οἰομένη οὐ Θεόν, καὶ τοὺς λόγους
θαυμάζουσα· ἦν προσρήμασι, γλυκυτάτοις ἀρ-
δεύσας, σὲ Θεόν τε, καὶ Σωτῆρα τῶν ἀπάντων,
ὁμολογεῖν παρεσκεύασας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τὰδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρεῖτιδι· Εἰ ἦδεις
τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέ-
γων σοι, Δός μοι ὕδωρ πιεῖν· σὺ ἂν ἤτη-
σας αὐτόν, καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, ἵνα μὴ διψή-
σης εἰς τὸν αἰῶνα· λέγει Κύριος.

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Τ Ο Υ Τ Υ Φ Λ Ο Υ .

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ .

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς.

Μέγα θαῦμα.

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε παράγοντός σου ἐν τῇ ὁδῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν θεοπρεπῆ καὶ σεβάσιμον Κόρην τιμή-
σωμεν, τὴν ὑπέρτιμον τῶν Χερουβίμ· ὁ
γὰρ δημιουργὸς τῶν ὅλων, ἐνανθρωπήσας βου-
ληθεὶς, ἐν αὐτῇ ὥκησεν ἀφράστως. Ὡ ξένων
πραγμάτων, καὶ παραδόξων μυστηρίων! τίς

οὐκ ἐκπλαγῇ, τοῦτο ἀκουτισθεῖς; ὅτι Θεὸς ἄν-
θρωπος γέγονε, καὶ τροπὴ ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπῆρ-
ξε· καὶ τῆς παρθενίας πύλας διήλθε, καὶ μείω-
σις ἐν αὐτῇ οὐχ ὑπελείφθη, καθὼς ὁ Προφήτης
λέγει· Ἄνθρωπος ταύτην οὐ διοδεύσει ποτέ, εἰ-
μὴ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν.

Εἶτα τὰ παρόντα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαίροις, τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, τῶν
ἀποστόλων Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα· Θεὸν
γὰρ τὸν ὄντως ὄντα, σεσαρκωμένον ἡμῖν, ὑπὲρ
νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας· δι' οὗ τὴν ἀρχαίαν,
ἀπολαβόντες εὐγένειαν, καὶ Παραδείσου, τῆς
τρυφῆς ἀπολαύοντες, σὲ τὴν πρόξενον, τῆς τοιαύ-
της λαμπρότητος, ὕμνοις καταγεραίρομεν, καὶ
πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, σὲ Παναγία πλουτοῦν-
τες, τῆς αἰδίου ἐντεύξεως, ζωῆς τοῦ Υἱοῦ σου,
διανέμοντος πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Χαίροις, ὁ λογικὸς οὐρανός, ἐν ᾧ Θεὸς σω-
ματωθεὶς κατεσκήνωσεν· ἡ στάμνος τοῦ
θεοῦ μάννα· ἡ τοῦ Ἡλίου λαμπάς· τοῦ Θεοῦ
τὸ ὄρος τὸ κατάσκιον· παστάς θεοχώρητος·
ζωοπάροχε τράπεζα· χρυσὴ λυχνία· φωτοφόρε
Παράδεισε· βάτε ἄφλεκτε· κιθωτὲ ἀγιάσμα-
τος· κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος· νεφέλη ἡ ἔμψυχος·
ράβδος ἐκ ρίζης Παρθένε, τοῦ Ἰεσοῦ ἡ βλα-
στήσασα· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Χαίροις, ἡ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως
συλλαβοῦσα πανάμωμε, καὶ τοῦτον τε-
κοῦσα, σάρκα, τὴν κατ' ἡμᾶς ἀληθῶς, ἐκ τῶν
σῶν αἱμάτων προσλαβόμενον· ψυχὴν νοεράν τε,
καὶ αὐτεξούσιον ἔχοντα· ἀνελλιπῶς γὰρ, τὸν
ἀδάμ ἐνδυσάμενος, διεσώσατο, ἀναπλάσας τὸν
ἄνθρωπον. Ὅθεν ἐν δύο φύσεσιν, ἡμῖν καταγ-
γέλλεται, τῶν ἐκατέρων δεικνύων, ἐν ἑαυτῷ τὴν
ἐνέργειαν, Χριστός· ὃν δυσώπει, τοῖς ὕμνοισί σε
δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης ἦλιε νοητὲ, Χριστέ ὁ Θεός.

Ἀπολυτίκιον. Ἀναστάσιμον μετὰ τῆ Θεοτοκίας.

Ζῆτει καὶ ταῦτα εἰς τὸν μέγαν Ἐσπερινόν.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Μετὰ τὸ, Χρισὸς ἀνέστη, κτλ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'. καὶ τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Διὰ τοῦ τιμῆ σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἡσχυνας· καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἡμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· Δοξάζομέν σε μονογενές.

Ο τὴν ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν, σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εσπερινὴν προσκύνῃσιν, προσφερόμέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς, λάμπαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἄδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι· φωτοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται. Χαίρει χορὸς Ἀγγέλων· φεύγει Δαιμόνων πλάνη· Ἀδαμ πεσὼν, ἀνίσταται· Διάβολος κατήρηται.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο, ὑπὸ τῶν παραινόμενων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν Ἐγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἶπατε, Ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τῆ μνημεῖο ἐσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε; τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλισα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, καὶ γινώτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Κύριε, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος β'.

Ο Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· Ἀρα ἐγὼ, δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἀρα ἐγὼ, δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἐνδειξιν; Οὐχ ἱκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα. Οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα· οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλαγουργήσαντα· ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. Οἱ δὲ ἀγχισταὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τὰς κόρας διηνοίξεν, ἃς οὐδεὶς τῶν βλέπόντων ἰάσαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησὶ βοήσας· Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καὶ ἀνέβλεψα. Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν· αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὔρες ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἔκθαμβοι γεγονότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρώτων σε, λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Σὺ δὲ Σωτήρ μου ἐδόξας αὐτοῖς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆ πέμψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαὶ, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τὴν κολυμβήθραν. Ὁ δὲ, νιψάμενος, ὑγιὲς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνῃσέ σοι. Διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου νύμφης, εἰκὼν διεγράφη ποτέ· Ἐκεῖ, Μωϋσῆς διαίρετης τοῦ ὕδατος· ἐνθάδε, Γαβριὴλ ὁ

πληρέτης τοῦ θαύματος. Τότε, τὸν βυθὸν ἐπέ-
 ζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ· νῦν δὲ, τὸν Χριστὸν
 ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος. Ἡ θαλάσσα,
 μετὰ τὴν πάροδον τῆς Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος·
 ἡ ἄμεμπτος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανὴλ,
 ἔμεινεν ἀφθορος. Ὁ ὢν, καὶ προὖν, καὶ φανείς
 ὡς ἄνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς
 Μονῆς.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Οἶλον τὸν βίον ὁ τυφλός, νύκτα λογιζόμε-
 νος, ἐδόησε πρὸς σέ Κύριε· Ἄνοιξόν μου
 τὰς κόρας, Υἱὲ Δαυὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα με-
 τὰ πάντων καὶ γὰρ, ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σὼν οἴκετῶν πανάμω-
 με, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις,
 πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σέ γὰρ
 μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν,
 καὶ τὴν σὴν προσασίαν κεντήμεθα· μὴ αἰσχυν-
 θῶμεν Δέσποινα, σέ προσκαλούμενοι· σπεῦ-
 σον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοῶντων·
 Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ
 σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. α'.

Σέ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ
 τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς
 ᾠσμάτων μεγαλύνομεν· ὅτι Σταυρὸν καὶ θά-
 νατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάν-
 θρωπος Κύριος· σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριῆ-
 μερος ἀνέστης, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
 Εἶτα λέγε τὸ, Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν· καὶ τὰ λοι-
 πὰ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Ζήτηι, σελ. 5.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης ἦλπε νοητὲ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸν
 ἐκ μήτρας τοῦ φωτὸς ἐστερημένον, διὰ
 τῆς σῆς ἀχράντου προσφάσεως, φωτίσας κα-
 τ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν αὐ-
 γάσας, υἱοὺς ἡμέρας δείξον, ἵνα πίστει βοῶμέν
 σοι· Πολλή σε καὶ ἄφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγ-
 χνία· φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Σελ. 5.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Αὐτόμελον.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεῦμα-
 τι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτη-
 ρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, καὶ προσκυ-
 νήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ

Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι
 τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει
 αὐτοῦ.

Ἔτερον. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε
 τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων
 εἰς σέ· χαῖρε, ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγα-
 με· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ
 Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀ-
 νυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σε.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ψάλλεται Κανὼν Τριαδικός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κανὼν ὁ πέμπτος φωτὶ τῷ τρισηλίῳ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Κράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς,
 ἀνυμνούντες βοῶμεν· Τὸν νοῦν ἡμῶν κα-
 ταύγασον, Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν
 Δέσποτα, μετεώρισον δόξαν ἄφραστον.

Αἴνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκονοι νοεροί, ἀ-
 σιγήτως ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ᾠσμασι,
 μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον,
 ὑπερουσίον παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον φω-
 τουργόν, τῇ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς
 μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ θείαν κατάνυξιν, καθαρι-
 τικὴν Δέσποτα, πολυέλεε πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀψοφητὶ,
 οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ υἱός ἐν μήτρᾳ σε,
 ὁ θείος καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν
 ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἀχραντε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνω-
 δοὺς ἀπαύστους τῆς σῆς Θεότητος, τρί-
 φωτε Θεὲ καὶ παντουργέ· ἀλλὰ καὶ τῶν πη-
 λίνων καὶ γηγενῶν, δέξαι τὴν αἴνεσιν, καὶ τὴν
 ἱκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος,
 τοῖς ἀλλοιούμενοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι,
 τὴν ἀνεξιχνίαστον πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης,
 πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τὴν σω-
 τηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζο-
 μεν, ἐν ἀπαράλλακτῳ μορφῇ Θεότητος,
 σέ τὸν ἐνικόν καὶ τριλαμπῆ, Κύριον τῶν ἀπάν-

των, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Ε΄φανης τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ, ὡς ἄγγελος, βουλῆς τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεῷ Λόγε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανούς ἀνεβίβασας.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ε΄λεῖμων ὑπάρχεις, Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθὴς καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες· Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τῆς προσφεύγοντας πίστει, πρὸς σέ τὴν εὐσπλαγχον, καὶ αἰτουμένους τὴν Σερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σῶζειν, ὡς οὐσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη Σοχαρίτῳ.

ᾠδὴ δ'. Τὴν Σείαν ἐννοήσας σου.

Μεῖται τῆς μιᾶς κυριότητος, τὸ τριφαῆς ὁ Δανιὴλ, Χριστὸν κριτὴν Σεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν.

Δίς.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικὸν ὑποστάσει, μοναδικὸν δὲ τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ δασὺ καὶ κατὰσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀβρααμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἀγγιός, τὸν δυσθεώρητον τόκον, ἐδήλου σῆς Παρθένης συλλήψεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ο΄ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Σὺ με καθοδήγησον μονὰς τρισηλίου, πρὸς τρίβους Σείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως, πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, ταῖς αἰγλαῖς σου καταύγασον.

Θεοτοκίον.

Ω΄ κατεῖδε πάλαι σε, Ἀγνή πανάχραντε, ὁ Ὑποφῆτης, βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνων, Θεοῦ κατοικητήριον.

ᾠδὴ ε'. Μαινομένην ἑκλῦδωνι.

Τριφαῆς ὑπάρχουσα, Σαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσηργός, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν.

Δίς.

Ικανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφῆτης ἄδων τῷ Πατρὶ· Σὼ φωτὶ, τῷ Πνεύματι, ὁψόμεθα, φῶς τῶν Υἱὸν ἓνα Θεὸν τὸν τρισηλίον.

Θεοτοκίον.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων εὐσπλαγχνε Θεέ, ἐνικέ καὶ τρίφωτε κατὰπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισηλίον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν Τριάδα· νῦν προσκυνήσωμεν· ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων πάντα τὸν κόσμον, καὶ βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απορήσας ἐκ πάντων, πρὸς σέ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τὸ, Ἡμαρτον· ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς κακοῖς, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος. Ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι, πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ω΄ ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἄπειρον, οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς ἓνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῇ Θεὸν τῶν ὅλων.

Δίς.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βρωμέν σοι· Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἱλασμόν ἁμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Ράδαμνον ἐβλάστησας, τοῦ Πατρὸς συνάρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναἰδιον, Παρθένε τὸν διδόντα, τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

ᾠδὴ η'. Σαὶ τῷ παντουργῷ.

Ικα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψης πάλαι, σαφῶς κυριότητος τριττὴν ὑπόστασιν, ὥφθης Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἐνιαῖον.

Δίς.

Σύμε πρὸς τὰς σὰς, Θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, αἰεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ηἱ ἑσπέραις ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα, τὴν μίαν θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Λαλιαὶ σε βρότεια, κατ' ἀξίαν ἀναρχε μοναῖς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν· πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, θεαρχικὴ σύνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῷ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν.

Δίς.

Γοργώπων δόξη σε, τὸν μονάρχην τρίφωτον Θεόν, ὑμνοῦσι τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι· μεθ' ὧν ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ως ἀγνὴ καὶ ἄμωμος, καὶ Παρθένος τέτοκας Υἱόν, λυτρούμενον ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον· ἀλλὰ καὶ νῦν ἄφεςιν ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε. Τὸ, Ἄξιον ἐστίν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν Ταφὴν τὴν ἁγίαν ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτῇ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν Διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ᾧ φῶς ἀνέτειλεν.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω γρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον· καί τω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μὸνὴ πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετὰγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀ-

κήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκούσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧς ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἑγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἀγγελοι, εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Τὸ ξένον σου Σωτήρ μου μυστήριον, τῷ κόσμῳ σωτηρία γεγένηται· ἀνασταῖς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς, τοὺς φθαρέντας συνήγειρας ὡς Θεός· ἡ πάντων ζωὴ, Κύριε Δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε· ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀράς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, τὰ Εὐλογητάρια.

Εἴτα ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Αγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ Ἑγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, δαυϊτικῶς ᾄδω σοι Σωτήρ μου· ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν, ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶς ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα, τὰ ὁράτά τε σὺν τοῖς ἀόρατοῖς· αὐτοκράτες γὰρ ὃν, τῆς Τριάδος, ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκείσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σε χεὶρ καὶ Χρὶς ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς τὰς αὐλας προσβῶμεν Κυρίου· χαρὰς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Επὶ οἶκον Δαυὶδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ζωαρχικῇ ἀξίᾳ, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Δόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Η'. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'. καὶ τὰ λοιπά. Ὅρα σελ. 26.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς ἡ. καὶ τοῦ Τυφλοῦ εἰς ε'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ἦχος α'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί.
» **Π**άσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν,
» Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον
» ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁφόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαεσράπτοντα, καὶ Χαίρετε φάσκοντα, τραγῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἐορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰώνιαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστὸν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλαύψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Αναστάντα κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳ ἀγνῇ, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρὰς αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομήτορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος πλ. α'.

Ἔχων ἀκροστιχίδα ἐν τῇ Δ'. ᾠδὴ.

Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος
» ποτέ· ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἐώρακε γυμνῇ,
» τὸ κύτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως, Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος
» ἀγιάσματος σου, ἄδοντα, ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδὴν.
» **Τ**ροπάρια.

Σταύρωσιν ἐκούσιον, καταδεξάμενος σαρκί, ἐπήγασας εὐλογίαν, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ Δέσποτα, μόνε παντευλόγητε, καὶ τοῦ παντός δημιουργέ· ὅθεν εὐλογοῦμέν σε, ὑμνοῦμεν καὶ δοξαζόμεν, ἄδοντες, ψάλλοντες, ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Λάκκῳ κατωτάτῳ σε, νεκρὸν γενόμενον Χριστέ, ἔθετο ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, καὶ προσεκύλισε λίθον τῇ θύρᾳ τοῦ μνήματος, μακρόθυμε· ἀλλ' ἀνέστης ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, ἄδοντα, ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Μύρα τί κομίζετε, μετὰ δακρύων ὑμεῖς; ἔλεγε ταῖς τιμίαις Γυναξίν, ὁ Ἄγγελος φανείς· ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· δραμεῖσαι εἴπατε, τοῖς θεόπταις Μαθηταῖς, πενθοῦσίν τε καὶ κλαίουσιν, ὅπως σκιρτήσωσι, καὶ χορεύσωσι φαιδρῶς.

Θαύματα παραδόξα, ἐπιτελῶν ὁ λυτρωτής, ἰάσατο καὶ Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, πηλὸν ἐπιχρίσας, καὶ εἰπὼν· Πορεύητι καὶ νίψαι ἐν τῷ Σιλωάμ, ὅπως γνώσῃ με Θεόν, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, σάρκα φορέσαντα, διὰ σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν.
Δόξα.

Μίαν τρισυπόστατον, ἑσῖαν σέβοντες πιστοί, δοξάζωμεν τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ποιητὴν, καὶ Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός, ἕνα ἄκτιστον Θεόν, σὺν ἁσωμάτοις κράζοντες· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ Βασιλεῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀπειρόγαμον, τὴν σὴν κατώκησεν Ἄγνη, Κύριος διὰ σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν, σῶσαι βουλόμενος, τὸν φθαρέντα ἄνθρωπον, ταῖς μεθοδεῖαις τοῦ ἐχθροῦ· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τὴν πόλιν ταύτην σώζεσθαι, πάσης ἀλώσεως, καὶ ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς.

Καταβασία.

» **Τ**ῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν,
» ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραῶ
» πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ
» ἄσσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέ-
» τρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀ-
» φθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χρι-
» στοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς, οὐρανός τε
καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω
γούν πάσα κτίσις, τὴν Ἑγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ
ἐστερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρο-
μαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυ-
ρούμην σοι χθὲς· αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ,
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ε'πὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σή-
μερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σῆ,
καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἀγνὴ, τὸ φέγγος ἀ-
στράψαντος.

Θεὸν, ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς
εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θρασυμένη Ἀγνὴ,
χόρευε· καὶ τῆτον ὡς Θεὸν, ἄχραντε μεγαλυνε.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**αλευομένην τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς
» κύμασι, τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα
» εὐδίου καθοδηγῶν, ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Σαλευομένων ταῖς καρδίαις ἐξηρίξας, τὴν γῆν
πᾶσαν σαλεύσας μακρόθυμε, τῇ σεπτῇ
Σταυρώσει σου, ἣν καθυπέστης σαρκί.

Καινῶ μνημείῳ, Ἰωσήφ σε κατέθετο, οἰκτίρ-
μον ὁ εὐσχήμων· ἀνέστης δὲ ἐκ νεκρῶν
τρίημερος, καινοποιήσας ἡμᾶς.

Τί ὡς νεκρὸν ἐπιζητεῖτε τὸν Κύριον; ἀνέστη
καθὼς εἶπεν, ὁ Ἄγγελος Γυναιξὶν ἐφθέγ-
γετο, ἀστράπτων θείᾳ μορφῇ.

Τυφλὸν ποτὲ ἐκ γενετῆς, προσελθόντα σοι
ἰάσω, πανοικτίρμον, δοξάζοντα τὴν οἰκο-
νομίαν σου, καὶ τὰ θαυμάσια. Δόξα.

Θεὸν Πατέρα προσκυνούμεν προάναρχον,
Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Θεῖον, τρισάκτιστον
φύσιν τρισυπόστατον, ἓνα Θεὸν τοῦ παντός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀπεκύησας, Θεὸν
σεσαρκωμένον, ὃν αἵτησαι, Παναγία Δέ-
σποινα, κατοικτειρήσαι ἡμᾶς.

Καταβασία.

» **Δ**υναμίει τοῦ Σταυροῦ σὺ Χριστέ, σερέωσόν
» μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ
» δοξάζειν σου τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητής, παρερ-
χόμενος εὗρεν ἐν τῇ ὁδῷ, Τυφλὸν καθε-
ζόμενον, θρηνῶδον καὶ λέγοντα· Οὐ κατεῖ-
δον ἐν βίῳ, τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ τὴν σε-
λήνην, τὸ φέγγος αὐγαζούσαν· ὅθεν ἐκβοῶ σοι·
Ὁ τέχθεις ἐκ Παρθένου, φωτίσαι τὰ σύμπαντα,
φωτίσόν με ὡς εὐσπλαγχνος, ἵνα κράζω προσ-
πίπτων σοι· Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, τῶν
πταισμάτων ἄφεσίν μοι δώρησαι, διὰ πλήθος
ἐλέους, μόνε φιλόνηρωπε.

Δίς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θρηγόρος Ἀβ-
» βακούμ, σῆτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,
» φαισφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
» Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
» Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Αῖσεν μὲν, ὡς διανοῖξαν τὴν παρθενεύσαν
νηδὺν πέφηνε Χριστός· ὡς βρωτὸς δὲ,
ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ, ὡς ἄγευσος
κηλῖδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀ-
ληθής, τέλειος λέλεκται.

Ως ἐνιαύσιος ἀμνὸς, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν,
στέφανος χρηστὸς ἐκυσίως, ὑπὲρ πάντων
τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὐθις ἐκ
τοῦ τάφου ὡραίος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν
Ἡλῖος.

Ο θροπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους
κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ
Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἐκβασιν ὁρῶν-
τες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς
ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ο διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, τὸν σὸν προπάτο-
ρα Ἀγνὴ, πλάττεται ἐκ σῆ, καὶ θανάτῳ,
τῷ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκείνου θάνατον σή-
μερον, καὶ κατηύγασε πάντας, ταῖς θείαις
ἀστραπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Ο ἂν ἀπεκύησας Χριστὸν, ὡραιотаτάως ἐκ νε-
κρῶν, λάμψαντα Ἀγνὴ καθορώσα, ἡ
καλὴ καὶ ἄμωμος, ἐν γυναιξὶν ὡραία τε, σήμε-
ρων εἰς πάντων σωτηρίαν, σὺν Ἀποστόλοις αὐ-
τὸν χαίρουσα δόξαζε.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
» θην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου,
» καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλόνηρωπε.

Τροπάρια.

Τεθνήξαντα ξύλω με, τεθείς ἐν ξύλῳ, ζωὴ ὑπάρχων, ἀνεζώσας διὰ μέγα ἔλεος· διὰ τοῦτο Λόγε δοξάζω σε.

Τοῖς Μύσταις σθ Κύριε, συναυλιζόμενος παρὰ δόξης, τέτοις ἔλεγες· "Ἀπιτε, κηρύξατε, πανταχοῦ τὴν ἐμὴν Ἀνάστασιν.

Πιστούμενος Κύριε, τὴν Ἐγερσίν σου τὴν ἐκ τοῦ τάφου· τοῖς φιλοῦσί σε Χριστέ, ἐν ἡμέραις πλείοσι, συνηυλίζου χαροποιῶν αὐτούς.

Ομμάτωσας Κύριε, Τυφλὸν ἐκ μήτρας γεγεννημένον, εἰπὼν· "Ἀπελθε, νίψαι καὶ ἀνάβλεψον, τὴν ἐμὴν δοξαζών Θεότητα.

Δόξα.

Ομότιμε ἄναρχε, Τριάς ἀμέριστε τῇ οὐσίᾳ, μεριστὴ ταῖς ὑποστάσεσι, σῶζε πάντας, τοὺς πιστῶς σε φόβῳ δοξαζόντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ

Καταβασία.

• **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τῆς
• Σταυρῆ σθ, ὡς Παράδεισος ἡνοίγη δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σθ Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου
• τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον,
• πᾶσι ζῶν ἀνατέλλοντα. Τροπάρια.

Τ

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φωτίζεται θείαις ἀκτίσι, καὶ ζωηφόροις ταῖς τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ Υἱοῦ σου Θεομήτορ Ἀχραντε, καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλεται, τῶν εὐσεβῶν ἡ ὁμήγυρις.

Οὐκ ἠνοιξας πύλας Παρθένου ἐν τῷ σαρκουσθαι· μνήματος ἐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, Βασιλεῦ τῆς κτίσεως· ὅθεν ἐξαναζάντα σε, θρασυμένη ἠγάλλετο.

Κανὼν τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ• τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἱ-**

• κτειρον, καὶ λάμψον νοητὴ Ἥλιε, ἡμεροφαιῖς
• ἀκτῖνας ἐν ἐμοί, τοῦ διαυγᾶσαι τὴν νύκτα
• εἰς φῶς. Τροπάρια.

Υψώθης ἐπὶ ξύλου, καὶ συνανύψωσας πάντας τοὺς βροτοὺς, καὶ τὸν πολέμιον οἰκτίρμον, ὅφιν ἐθανάτωσας, καὶ ἐζώσας τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν τῶν σῶν, ὡς μόνος Θεὸς τοῦ παντός.

Ετέθης ἐν μνημείῳ, ὁ ἐκουσίως γενόμενος νεκρὸς, καὶ τὰ βασιλεία τοῦ Ἄδου, Βασιλεῦ ἀθάνατε, ἅπαντα ἐκένωσας, νεκροὺς τῇ Ἀναστάσει ἐγείρας τῇ σῇ.

Θαυμάσια μεγάλα, ἐκτελῶν Λόγε ἐπὶ γῆς, λαὸς σε ἀπέκτεινεν ἀνόμων· ἀλλ' αὐτὸς Κύριε, μόνος δυνατὸς ὑπάρχων, ἐκ νεκρῶν καθὼς προεῖπας, ἀνέστης Χριστέ.

Τὰ ὄμματα ἀνοιξας, τοῦ μὴ ἰδόντος τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ψυχῆς ἐφώτισας τὰς κόρας, καὶ δοξάζειν ἔπεισας, τέτον ἐπιγνόντα σε ποιητὴν, δι' εὐσπλαγχνίαν ὀφθέντα βροτόν. Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι, καὶ ἐν Τριάδι μονάδα, οἱ πιστοὶ δοξολογήσωμεν, Πατέρα καὶ Υἱὸν ἅπαντες, Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἓνα Θεόν, δημιουργὸν τοῦ παντός ἀληθῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς τέτοκας μὴ γνῶσα, Παρθενομήτορ ἀγνή, πείραν ἀνδρὸς θεοχαρίτωτε; πῶς τρέφεις τὸν τὴν κτίσιν τρέφοντα; μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς, ὁ τοῦ παντός ποιητὴς καὶ Θεός.

Καταβασία.

• **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον
• ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σθ
• ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
• συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
• πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ
• κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθῃς τοῦ τάφου, ὁ ταῖς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμνηάμενος ἐν τῷ τόκῳ σθ· καὶ ἀνέφξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενὴ τὸν Ἀδάμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ανῆκται τὸ πάλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, διὰ τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σῆς

ἀχράντου γαστροῦ, πρὸς τὴν ἀφθαρτον, καὶ αἰδιον ζωὴν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ὁ λαγόσι σε Ἀγνή κατελθὼν καὶ οἰκήσας, καὶ σαρκωθεὶς ὑπὲρ νοῦν, καὶ συνήγειρεν ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς τὸν Προφήτην τοῦ Σηρὸς, ἐρρύσω Κύριε, καὶ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι· ἵνα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Οσταυρωθεὶς μετὰ ληστών, ἐρρύσω Δέσποτα, ληστών πονηρῶν, καὶ ψυχοφθόρων παθῶν, φιλάνθρωπε Κύριε, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὴν Σταύρωσιν, καὶ τὴν Ἑγερσιν συμφώνως.

Εθεντο ἄπνουν σε νεκρὸν, Χριστέ ἐν μνήματι, τὸν πᾶσι νεκροῖς ἐμπνέοντα τὴν ζωὴν· ἀνέστης δὲ Κύριε, πάντα κενώσας Λόγε τὰ μνήματα, Θεϊκῇ σου δυναστείᾳ.

Μετὰ τὴν Ἑγερσιν Χριστέ, τοῖς Φίλοις ἔλεγες· Καθίστατε δὴ ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε, σθένος ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ βεβαίαν συμμαχίαν.

Πλὸν ποιήσας ὀφθαλμοὺς, Τυφλοῦ ἐπέχρισας, τοῦ ἐκ γενετῆς, καὶ ἐχαρίσω αὐτῷ τὸ βλέπειν, ὑμνοῦντί σου Λόγε, τὴν ἀχραντον δύναμιν, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον. Δόξα.

Ητρισυπόστατος μονάς, Πάτερ ἀγέννητε, Υἱὲ γεννητῇ, καὶ Πνεῦμα ἐκπορευτὸν, τρισάγιε Κύριε, μία οὐσία καὶ δυνάμεις, σῶζε πάντα τὸν λαόν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ μεγαλεῖά σου Ἀγνή, τίς διηγῆσεται; Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, ἔτεκες ὑπερφυῶς, κόσμον διὰ σοῦ ρυόμενον, Παρθένε πανάμωμε, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας. Καταβασία.

» **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σέ· τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἐπέλαμπρον.

Ὁ Οἶκος.

Ρεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἀνω, τὸ φῶς τῶν

ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ· ἵνα διηγῶμαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιῶν· ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἐπέλαμπρον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἕκτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἐορτάζομεν, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, θαῦμα.

Στίχοι.

Φωτὸς χορηγὸς, ἐκ φάους πέλων φάος, Τὸν ἐκ γενετῆς ὁμματοῖς Τυφλὸν, Λόγε.

Καὶ τὸ θαῦμα τοῦτο ἐξ ὕγρου διεπράχθη, καθὰ καὶ τὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τοῦ Παραλύτου· γέγονε δὲ οὕτω. Τοῦ Χριστοῦ διαλεγόμενου τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ ἑαυτὸν ἴσον ἀποδεικνύοντος τῷ Πατρὶ, καὶ, Πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι, λέγοντος, ἐκεῖνοι λίθους κατ' αὐτοῦ βάλλουσιν· ὁ δὲ, ἀναχωρῶν ἐκεῖθεν, εὗρίσκει τὸν Τυφλὸν παραπαίουντα· ἦν δὲ οὕτω γεννηθεὶς, τὸν τύπον καὶ τὰ κοῖλα ἔχων μόνον τῶν ὀφθαλμῶν. Εὗρων οὖν αὐτὸν ὁ Σωτὴρ οὕτως ἔχοντα, ἐρωτᾷται παρὰ τῶν Μαθητῶν (ἀκηκοῦτων ἐν τῷ εἰς τὸν Παραλύτου· Ἴδε ὕγιής γεγονας, μηκέτι ἀμάρτανε· καὶ ὅτι, Ἀμαρτία γονέων ἐπὶ τέκνα). Ῥαβδί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀλλως τε, καὶ δόξα Ἐπικουρείος τις ἐκράτει, τὰς ψυχὰς προὑπάρχειν, καὶ ἀμαρτησάσας, αὐλῶς κατάγεσθαι εἰς τὰ σώματα· ἅπερ ἅπαντα ἀναιρῶν ὁ Χριστὸς, ἔφησεν· Οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἡγουν ἐμοῦ· οὐ γὰρ περὶ τοῦ Πατρὸς ὁ λόγος· τὸ δὲ, ἵνα, τῆς ἀποφάσεώς ἐσιν, οὐ τῆς αἰτίας.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν ὁ Χριστὸς, πτύσας χαμαί, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισε τοὺς τύπους τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Σιλωάμ πηγὴν ἀπελθεῖν, καὶ νίψασθαι ἐγκελεύεται· ἵνα δείξῃ, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ κατ' ἀρχαίς χοῦν λαβῶν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. Ἐπεὶ δὲ πάντων ὁ ὀφθαλμὸς τῶν ἐν τῷ σώματι κυριώτερον, τοῦτον πλάττει μὴ ἔντα, δεικνύων, ὅτι καὶ τῇ ψυχικῇ δυνάμει κίνησιν αὐτὸς ἐστὶν ὁ παρέχων. Οὐκ ἐχρίσατο δὲ ὕδατι, ἀλλὰ πτύσματι, ἵνα γνωρίμουν εἴη, ὡς ἡ χάρις ἅπασα ἀπὸ τοῦ ἐμπτύσαντος στόματος ἦν· καὶ ὅτι πρὸς τὸν Σιλωάμ αὐτὸν ἀποπέμπειν ἐμελλε. Νίψασθαι δὲ αὐτὸν προτρέπει, ἵνα μή τις τῇ ἐκεῖθεν γῇ καὶ τῷ πηλῷ θῶῃ τὴν θεραπείαν. Στέλλει δὲ αὐτὸν πρὸς τὸν Σιλωάμ, ἵνα πολλοὺς ἔχῃ τῆς ἰάσεως μάρτυρας· πολλοῖς γὰρ αὖν συνήντησεν ἀπὼν, κρητισμένος πηλῷ τὰ ὄμματα. Φασὶ δὲ τινες, ὡς νιψάμενος, οὐκ ἀπεβάλλετο τὸν ἐκ τοῦ πτύσματος πηλόν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ πηλός, τῇ προσβολῇ τοῦ ὕγρου, πρὸς ὀφθαλμῶν πλάσιν μετεσχηματίζετο.

Σιλωάμ δὲ, ἀπεσταλμένος ἐρμηνεύεται· ἡ γὰρ κολυμβήθρα αὕτη, ἔξω τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ ἐτύγγανεν. Ἐπὶ δὲ Ἐζεκιῶ, πολεμίων παρακαθίσάντων τὴν πόλιν, καὶ τὸν Σιλωάμ κατασχόντων, ἀνεχαιτίσθη τὸ ὕδωρ ἐκεῖθεν. Πρὶν ἢ δὲ φρέατα καὶ λάκκους ὀρύξαι τοὺς ἔνδον, εἰς ὑποδοχὴν ὕδατος, εἴτις, κτελεῖται τοῦ Προφήτου Ἠσαΐου, ἐστὲλλετο,

τὸ ὕδωρ πάλιν ἀθρόον ἐξήρχετο, καὶ ὑδρεύετο· εἰδὲ τις ἐξ ἑαυτοῦ, ἢ καὶ πολέμιος, ἐπείχετο ἢ τοῦ ὕδατος ἔκροια· καὶ ἐξ ἐκείνου οὕτως ἐγίνετο. Ἵνα τοίνυν δείξῃ καὶ ὁ Χριστός, ὅτι ἐκ Θεοῦ καὶ αὐτός, διὰ τοῦτο τὸν Τυφλὸν ἀποστέλλει ἐκεῖ, καὶ τὸ φῶς αὐτίκα ἐφέπεται. Τισὶ μέντοι ἔδοξεν ἀπεισταλμένον τὸν Σιλωάμ ἐρμηνεύεσθαι, καὶ διὰ τὸν παρόντα Τυφλὸν, ἀποσταλέντα παρὰ Χριστοῦ.

Ὄμματόνται τοίνυν, νιψάμενος ὁ Τυφλός, ἀρρήτῳ τινὶ δυνάμει, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ παθόντος τὸ μυστήριον ἐξειδόντος. Οἱ δὲ γειτνιῶντες αὐτῷ, καὶ ἄλλως γνώριμοι, κατιδόντες αὐτὸν ἐξεπίτῃδες ἀναβλέψαντα, ἀμφιβάλλοντες ἦσαν· ἐκεῖνος δ' οὖν ὠμολόγει, ὁ πρῶν ἐῖναι Τυφλός· καὶ τὸ αἴτιον τῆς ὁράσεως ἐρωτῶμενος, ἰατρὸν τοῦ πάθους τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυσσε. Τῶν οὖν Φαρισαίων τὸ παράδοξον ἀκηκοῦτων σημείον, πάλιν ὁ Σωτὴρ βλασφημεῖται, ὡς τὸ Σάββατον μὴ τηρῶν· ἐν Σαββάτῳ γάρ, ὡς ἔοικε, καὶ τὸ κατὰ τὸν Τυφλὸν διεπράχθη. Σχίσμα τοίνυν γίνεται τούτων μεταξὺ, τῶν μὲν λεγόντων, ἐκ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν, διὰ τὰ γενόμενα θαύματα· τῶν δὲ, μὴ ἀπὸ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ.

Οἱ οὖν ἀγαθὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν ἔχοντες, τὸν Τυφλὸν ἐρωτῶσι· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ; Ὁ δὲ, Προφήτην τῆτον ἀνακηρύσσει· ὃ δὴ παρ' ἐκείνοις ἦν τιμιώτερον. Οἱ δὲ πάλιν διαπιστοῦσιν, ὅτι τυφλῷ γε ὄντι, τὴν Θεραπείαν ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο. Ἀμίλει, καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ μεταστέλλονται, μὴ τοῖς γείτοσιν ἴσως πιστεύοντες· ὅθεν καὶ μᾶλλον αὐτὸ συσκιάσαι θέλοντες, πλείον ποιοῦσι κατάδηλον, τῶν γεννητόρων ἅπαντα διομολογούντων, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀποσυνάγωγοι γενέσθαι, εἰς τὴν ἐκείνου ἡλικίαν τὴν πρᾶξιν ἀνάγουσιν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν πρὸς τὸν Τυφλὸν λέγουσι· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι ἐκείθεν ἡ ἴασις δῆθεν, οὐχ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ· ἀμαρτωλὸς γάρ ἐστιν, ὅτι λύει τὸ Σάββατον. Ὁ δὲ, ἔργοις δηλώσει Σίλων, ὅτι Θεὸς ἔστιν, Οὐκ οἶδα, φησὶν· ἐν ἐπίσταμαι, ὅτι, τυφλὸς ὢν, δι' αὐτὴν βλέπω.

Πάλιν οὖν εἶπον αὐτῷ· Πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δ' ἀχθόμενος, οὐ κατὰ λεπτὸν λέγει, ἀλλὰ συνιστᾷ, ὅτι, εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ ἦν, ἢ καὶ αὐτοῖς τοῖς σημείοις ἐποίησε. Καὶ πρῶτον μὲν, ὑβρίζειται παρ' ἐκείνων, ὡς ὁμολογήσας μαθητῆς εἶναι ἐκείνου· καὶ ὅτι εἶπεν· Οὐδεὶς ἀνέφξεν ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου· τυφλοὺς γὰρ καὶ ἄλλοι ὠμμάτωσαν· γεγεννημένου δὲ τυφλοῦ, οὐδεὶς. Ἐμπαίζοντες τοίνυν αὐτὸν, πόρρω τῆς συναγωγῆς ἔβαλον. Μετὰ δὲ ταῦτα, εὕρισκε αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ, μαθὼν, ὅς τις ἐστὶν ὁ μετ' αὐτὴν λαλῶν, καὶ ὁρώμενος δι' αὐτὴν, (ὃ γὰρ ἦδει αὐτὸν πρότερον, αἰετὶ τυφλὸς ὢν) προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ μαθητῆς αὐτὴν ἐχρημάτισε, τὴν εὐεργεσίαν ἀνακηρύττων.

Ῥηθεῖα δ' αὖν καὶ ἀναγωγικῶς. Τυφλὸς μὲν καὶ ὁ ἐξ ἔθνων λαός, ὃν τινα παράγων, ἀντὶ τῆς, ἐν τῇ γῇ διατρίβων, ἢ ἐν ἔρανῳ, εὕρεν ὁ Χριστός. Ἡ καὶ ὅτι, διὰ τὸν Ἑβραϊκὸν ἦλθε λαόν, παροδικῶς δὲ διέβη καὶ εἰς τὰ ἔθνη. Καὶ πτύσας χαμαί, καὶ πηλὸν ποιήσας ἔχρισεν, ἀντὶ τῆς ἐδίδασκεν αὐτὸς πρῶτον· ὅτι ὡσεὶ σταγὼν κατέβη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσαρκώθη ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου· εἶτα, καὶ τὸ θεῖον Βάπτισμα παραδέδωκεν, ὃ δὴ ἐστὶν ὁ Σιλωάμ. Ἐπειτα ὁ ἐξ ἔθνων Χριστιανικὸς λαός, ὑπὲρ Χριστοῦ πρὸς πάντα παρρησιασάζεται, καὶ διώκεται, καὶ μαρτυρεῖ, καὶ ὕστερον παρ' αὐτὴν ἀνακηρύττεται καὶ δοξάζεται.

Τῷ ἀπειρῷ ἐλέει σου, φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥαδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Παῖδας ἐκ καμίνης ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ

» διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητόν μετὰ δακρύων ἐζήτην, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστέ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχῇ, καὶ σκιρτῶντες ὑμνῶμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ως ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος νύξ, καὶ φωταυγῆς, τῆς λαμπροφύρου ἡμέρας τῆς Ἑγέρσεως, οὕσα προάγγελος, ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐξέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, Πανάμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμένουσιν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται· ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ο πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, γενόμενος ἄνθρωπος, ὥκησε τὴν σὴν, Θεοχαρίτωτε νηδύν, καὶ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, συνεγείρας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**υρὸς σθεσῆριον τῶν Παίδων ἡ προσευχή, ἡδροσίζουσα καίμινος, κήρυξ τοῦ θαύματος, μὴ φλογίζουσα, μὴδὲ συγκαίουσα, τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Αναρτηθέντος σου ἐπὶ τοῦ ξύλου Σωτὴρ, ἐσθέσθη ὁ ἥλιος, γῇ ἐκυμαίνετο, ἐσαλεύετο ἡ κτίσις ἅπασα, καὶ ἐκ τῶν τάφων νεκροὶ ἐξηγείροντο.

Εξεγερθέντος σου ἐκ τῶν νεκρῶν Βασιλεῦ, ψυχαὶ συνηγέρθησαν, ἐκεῖ καθεύδουσαι, καὶ δοξάζουσαι τὴν δυναστείαν σου, δι' ἧς θανάτου δεσμὰ διελύθησαν.

Ορθρῃ μυρίσαι σε γυναῖων ἦλθε χορός· μαρτυροῦσαι δὲ Κύριε ἐξεγερθέντα σε, συνέχαιρον τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· δι' ὧν παράσχε ἡμῖν ἰλασμόν τῶν κακῶν.

Πηλὸν ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Τυφλοῦ, καὶ τούτῳ προεέταξας πρὸς Σι-

λωαίμ ἀπελθεῖν· νιψάμενος δὲ ἀνέβλεψεν, ὑμνο-
λογῶν σε Χριστέ, Βασιλεῦ τοῦ παντός.

Δόξα.

Πατέρα ἀναρχον, συνἀναρχόν τε Υἱόν, καὶ
Πνεῦμα πανάγιον ὑμνολογήσωμεν· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, Βασιλεῦ τοῦ παντός.

• Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετά τὴν κύησιν παρθένος ὥφθης Ἀγνή·
Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, καινοτομήσαντα, φύ-
σεις ἄχραντε, τῇ δυνάμει αὐτοῦ· ὃν ἐκδυσώπει
αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καταβασία.

• **Ο** ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὑμνολόγους σώ-
σας Παῖδας, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν
• Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
• Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορ-
• τῶν ἐορτῇ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων,
• ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος,
τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡ-
μέρᾳ τῆς Ἑγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοι-
νωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Αῖρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών, καὶ
ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἠκασί σοι, θρονογεγεῖς ὡς
φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσ-
σης, καὶ ἐώας τὰ τέκνα σε, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα,
τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις,
ὑπερούσιε καὶ ὑπέρβее, εἰς σέ βεβαπτίσμεθα,
καὶ σέ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ηλθε διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης,
Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὴν γαστέρα τοῦ
Ἀδου, διαρρήξας τοῖς θνητοῖς, τὴν ἀνάστασιν
ἡμῖν ἐδωρήσατο· διὸ εὐλογοῦμεν, αὐτόν εἰς τῆς
αἰῶνας.

Ολον καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ὁ
Υἱός σου Παρθένε, ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστά-
σει, ὡς Θεὸς κραταῖος, συνανύψωσεν ἡμᾶς καὶ
ἐθέωσε· διὸ ἀνιμνοῦμεν, αὐτόν εἰς τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**γγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος,
• τὸν Βασιλέα καὶ κτίστην τοῦ παντός,
• ἱερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε λευΐται, λαὸς ὑπερ-
• υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Penticostarlio.

17

Τροπάρια.

Αγγέλων τάγματα, Σταυρῷ κρεμάμενον, σέ
κατιδόντα, Χριστέ παμβασιλεῦ, καὶ τὴν
κτίσιν πᾶσαν, ἀλλοιοῦντα τῷ φόβῳ, ἐξέστησαν
ὑμνοῦντα, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Ο Ἄδης κάτω σε, ἰδὼν ἐστέναξε, καὶ ἀπε-
δίδου σπουδαίως τοὺς νεκροὺς, τοὺς ἐκ
τοῦ αἰῶνος ἐκεῖσε φρουρουμένους, Χριστέ ὑ-
μνολογοῦντας, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Τελὼν τεράστια, Χριστέ ἐξαίσια, ἐθελυσίως
ὑψώθης ἐν σταυρῷ, καὶ νεκροῖς συνήφθης,
ὁ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ πάντας ἐν ἀνδρείᾳ,
ἀπέλυσας δεσμίους.

Τυφλὸν ὠμάτωσας, σοὶ προσελθόντα Χρι-
στὲ, τούτῳ προστάξας πηγῇ τοῦ Σιλωαίμ,
νίψασθαι καὶ βλέψαι, καὶ Θεὸν σε κηρύξαι,
σαρκὶ ἐπιφανέντα, εἰς κόσμου σωτηρίαν.

Δόξα.

Τριαὶς ἀμέριστε, μονὰς ἀσύγχυτε, Θεὲ τῶν
ὄλων καὶ κτίστα τοῦ παντός, τῆς ὑμνο-
λογοῦντας, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας, τὸ κρά-
τος σου παντοίων, πειρατηρίων σωῶζε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἄχραντε, θεοχαρίτωτε, τὸν σὸν δυ-
σώπει Υἱὸν διαπαντός, μή με καταισχῦ-
ναι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἀλλὰ συναριθμῆσαι,
τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις. Καταβασία.

• **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
• Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
• χρόνων, σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μητρός,
• ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
• γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χό-
• ρευε νῦν, καὶ ἀγάλλε Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρ-
• που Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἑγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Ο θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φω-
νῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω
ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν
οἱ πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλ-
λόμεθα.

Ο Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ·
ὦ σοφία καὶ Λόγε, τῆ Θεοῦ καὶ δύναμις·
δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Συμφώνως Παρθένε, σέ μακαρίζομεν πιστοί·
Χαῖρε πύλῃ Κυρίᾳ· χαῖρε πόλιν ἐμψυχε·

χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σου τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Εὐφραίνου, ἀγαλλου, ἡ Δεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς, πάντας καταυγιάσας, θεοχαρίτῳ Δέσποινα.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, παρ-
» **Δ**ένον ἀναδείξας σε ἀγνὴν, μετὰ τὴν
» κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυτῆς
» ποιητὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ικρίῳ προσεπάγης τοῦ Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ πάσας ἐθριάμβευσας ἐχθροῦ, τὰς ἐναντίας ἀρχαῖς, καὶ τὴν πρῶν κατάραν Σῶ-
τερ ἠφάνισας· διό σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Ως ἐβλεψέ σε Λόγε, Ἄδης κάτω μετὰ ψυχῆς, ἐστέναξε, καὶ πάντας τῆς νεκροῦς, φόβῳ ἀπέλυσεν, ἐπιγνόντας τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας σου· μετ' ὧν σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Σημεῖα ἐκτελοῦντα, καὶ τεράστια φοβερά, ὁ δῆμος τῶν Ἑβραίων καθορῶν, φθόνῳ ἀπέκτεινε, τὸν σκυλεύσαντα Ἄδην τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ, καὶ πάντας ὡς δυνατὸς συνεγείραντα.

Ηγέρθης καθὼς εἶπας, Ζωοδότα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὥφθης τοῖς ἀγίοις Μαθηταῖς μετὰ τὴν Ἑγερσιν, ὁ σημεῖα ποιήσας, καὶ ὁμματαῶσας τυφλοὺς· μετ' ὧν σε εἰς αἰῶνας μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Φῶς τὸν Πατέρα σέβω, φῶς δοξάζω καὶ τὸν Υἱόν, φῶς ἀνυμνῶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές· ἐν φῶς ἀμέριστον, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι κατανοούμενον, Θεὸν Βασιλέα πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φανείσα πλατυτέρα οὐρανῶν, Παρθένε ἀγνή, ἐχώρησας Θεὸν σωματικῶς, τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἐκύησας πάντων εἰς ἀπολύτρωσιν, τῶν πίστει ἀδιστακτῶ ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ,
» **Σ**τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως
» **κ**υήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τό, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Σαρκεὺς ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστη, Ἀδάμ ἐγείρας

ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον· Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὁμοιον.

Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἀμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐνθεῖς, οἰκτίρμον τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας καθάραις με δάκρυσιν.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εὔρε Τυφλὸν ἀσμάματον· πτύσας χαμαὶ καὶ ποιήσας, πηλὸν ἐπέχρισε τοῦτον· πρὸς Σιλωὰμ ἀπέστειλε, τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι· ὁ δὲ νιψάμενος ἦλθε, βλέπων τὸ φῶς σου Χριστέ μου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα ζ'.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σε Ἀγγελοὶ οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι· πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀνυμνεῖσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριήμερου ταφῆς σου· καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σε τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς Μαθητάς σου· δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας· ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, μώλωπας ὑπήνεγκας· ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας· Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρά Ἀνατολικά.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν καὶ

ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἄδου, ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἠνοιξας· καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνέτριψας· καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὐσπλαγχνε, δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι λίαν πρωῒ, ἐπεζήτουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς, ὅτι ἀνέστη ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ παρέσχεσ τῷ κόσμῳ ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Τυφλοῦ Ἰδιόμελον ἔν.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Οὐδὲν σπλάγχχνα ἐλέους σαρκωθεῖς, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν τοῦ φωτὸς ἐστερημένον ἀπὸ μητрас, σπλάγχχοις ἀφάτοις οἰκτιρμῶν, λαμπηδόνης θείας κατηξίωσας, τούτου τὰς κόρας, τῷ χοῖ τοῖς πλαστουργοῖς δακτύλοις σου προσψάψας· Αὐτὸς καὶ νῦν φωτοπάροχε, καὶ ἡμῶν καταύγασον, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου· τὰ πλήθη; διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσήσιν ἐχορήγεις· οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μητрас πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὅθεν Θεὸν σε ὡμολόγει τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

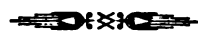
Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α'. Ὡραν, τὸ Ἑωθινόν. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὀψεως τῆς σῆς, ὡ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἐτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψάψαί σοι Χριστέ· ἀλλ' ὁμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς

τὸν πατρῶν κληρὸν ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξιώσον καὶ ἡμᾶς τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ο Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστῶν, ὁ μὲν εἰς βλασφημιῶν σε, κατεκρίθη δικαίως· ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ὤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναί, ἀνεβόησαν· Ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὡς Δεσπότην καὶ δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Τυφλοῦ, Ὡδή 5'.

Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

~~~~~

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἷμα ὀλομελίας βροτῶν, καὶ ὀφθαλμοὺς τῆ κοσμικοῦ τούτου σώματος, ὑπάρχων Θεὲ καὶ Λόγε, καὶ τῶν ὀμμάτων καινός, δημιουργός καὶ πλάστης γνωριζόμενος, καὶ νῦν ἐκ τοῦ κράματος, τοῦ χοῦ καὶ τοῦ πτύσματος, Τυφλὸν ἀρρήτως, ὀμματοῖς ἐν δακτύλοις σοῖς, καταπλάττουσι, καὶ πηλὸν καὶ τὴν ὄρασιν· ἧς καὶ τυχὼν ὁ πρὶν, ἐν γεννητοῖς γνωριζόμενος, ἥλιον ὅλως μὴ βλέπων, σὲ τὸν γλυκὺν ὀρᾷ ἥλιον, ἰδὼν τὴν εἰκόνα, τοῦ ἡμᾶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ἄφατον πλάσαντος.

Μέλη καὶ διαρτίαν πλετῶν, τῆς τῶν βροτῶν σωματικῆς ὀργανώσεως, ὁ πρῶν τυφλὸς ἐκ μητрас, τῆς μητρικῆς προσελθὼν, ὡς μηδὲ τὴν πλάσιν εἶναι ὥτε, ὀμμάτων τὴν στέρησιν, εὐπορήσας ἀνόθευτον, ἐξ ἧς τοὺς πόδας, καὶ τὰ

πλείω τοῦ σώματος, τοῖς προσκρούμασι, τοῖς τῶν λίθων ἐξήρθρωτο· ὃς διὰ σοῦ καὶ τοῦτον, τὸν πλουτισμὸν ἐπικτώμενος, βλέπει τὸ φῶς τοῦ κόσμου· καὶ τὸν τῶν φώτων σε πρῦτανιν, Θεὸν καὶ Δεσπότην, τῶν κτισμάτων καταγγέλλει, κτίστην παγκόσμιον.

Ποπτος Γραμματεῦσι τυφλοῖς, ὁμωτάως οἱ πρὶν τυφλώττων τεθέαται, ὡς τάχα μηδόλως βλέπων, ἀλλὰ ψευδῶς τὸ ὄραν, τοῦ Σωτῆρος χάριν προσποιούμενος, τυφλώτειν ἐθέλουσι, σκοτασμοῖς τοῖς τοῦ γραμματος, ἐν οἷς ἐκλάμπει, ὁ γλυκὺς Χριστὸς ἥλιος, σαμβατούργησιν, καινουργὸν διαπράξας μοι· ὃς τὸ σκιῶδες τούτου, φωτουργῶν καὶ τὸ κάλυμμα, αἶρων, τὸ φῶς τὸ ἐν τούτοις, τοῖς πρὶν τυφλοῖς ἐχορήγησε· καὶ νῦν καθορῶντες, τὸν τῶν φώτων παροχέα, κόσμῳ κηρύττουσι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἐλεγεν· Ἄρα ἐγὼ δι' αἰμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἄρα ἐγὼ δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἐνδειξιν; Οὐχ ἱκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, Πότε νύξ, πότε ἡμέρα· Οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρήσματα· οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμέ πλαστουργήσαντα. Ἀλλὰ δεομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διαδόλον ἡσχυνας· καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς αἰμαρτίας ἡμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· Δοξαζομέν σε μονογενές. Κατανυκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κύριε, αἰμαρτάνων οὐ παύομαι· φιланθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἡστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καὶ σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. Οἱ δὲ ἀγγιστὰ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ὃς οὐδεὶς τῶν βλέπόντων ἰάσαι' ἴσχυσε; ὁ δὲ φησὶ βοήσας· Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ· καὶ ἀνέβλεψα. Αὐτὸς ἐστὶν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν· αὐτὸς ἐστὶν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ 5. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστάσιμον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν Ταφὴν τὴν ἀγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνέγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχύν Διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Κατανυκτικόν.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν πιστοὶ, μετὰ πλήθους ἐλαίου καὶ λαμπάδων φαεινῶν, ὅπως τοῦ νυμφῶνος ἔνδον ἀξιωθῶμεν· ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθανόμενος, ἄπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν· Ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε σεμνή, χαῖρε κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσωματωμένον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα

τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου οἰκτίρμον καὶ τῆς Ἐγέρσεως, παριόντι σοι πηρὸς ἀπὸ γεννήσεως, ἀνεβόα σοι θερμῶς· Υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησον· δός μοι τὸ φῶς ὀφθαλμῶν, ἵνα βλέπω σε καὶ γὰρ ἡ ταῖς κόρας ἐπιχρίσας, πηλὸν ἐκ πτύσματος Λόγε, αὐτῷ τὸ φῶς λαμπρῶς ἐχορήγησας.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνες, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης οἱ ἀσώματοί σε Ἄγγελοι· οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε γρατιῶται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι· πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀνυμνήσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Κατανυκτικόν.

Οἱμοι! τί ὁμοιωθὴν ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ, Χριστέ ὁ Θεός, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν Ἀσωτον υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀσλοφόροι, ἀλλ' ἀγγελικὴν ἀξίαν ἐσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιοθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Οἶλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς νύκτα λογιζόμενος, ἐβόησε πρὸς σέ Κύριε· Ἀνοιξόν μου τὰς κόρας Υἱὲ Δαυὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα μετὰ πάντων καὶ γὰρ ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε πατέρ.

Τύφλωσις ὥφθη, ὁ Τυφλὸς τοῖς τάχα βλέπουσι, σκοτίζων καὶ τὰς φρένας, καὶ τὰς

ψυχὰς, καὶ τὸν νοῦν, τὴν τούτου θεωροῦσιν ἄωρον βλέψιν· καὶ φωνήσαντες ἡρώτων δεινῶς· Πῶς ἄρτι ὁρᾶσαι, ὡς εἷς τῶν φῶς ὀρώντων, τυφλὸς ὑπάρχων ἐκ γενετῆς, καὶ προκαθήμενος τρίβοις, καὶ προσαιτῶν; Ὅθεν ὑπέδειξε τὸν τὸ φῶς χορηγοῦντα, καὶ πλαγουργήσαντα τὰ φῶτα ἐν τῷ κόσμῳ· ἐξ ὧν κηρύττεται, Υἱὸς Θεῶ προάναρχος, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου βροτὸς φανεῖς, δι' οἵκτον ἐκ Θεοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με.

Ωσπερ φορτίον, καὶ γεῶδες ἀχθοφόρημα, ὡρᾶτο τοῖς ἐν κόσμῳ περιπατῶν ὁ Τυφλός, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις πόδας συντριβὼν, τάχα ὡς ὁρασιν τὴν ῥάβδον πλουτῶν· ὅθεν καταφεύγει πρὸς τὸν φωτοδότην, ἐξ οὗ λαμβάνει τὸ φῶς ὁρᾶν, καὶ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ βλέπειν τὸν ποιητὴν, τὸν κατ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ καὶ κατ' εἰκόνα, δημιουργήσαντα τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐκ γῆς τὸ πρότερον, καὶ νῦν χοῖ καὶ πτύσματι, καταυγιάσαντα τούτου τὰς κόρας, καὶ δόντα φιλανθρωπῶς βλέπειν τὸν ἥλιον.

Στίχ. Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον.

Σύμμορφον εἶδε, τῆς ἀνθρώπων διαπλάσεως, τὸν Λόγον τὸν πατρῶν, τὸ φῶς ἰδὼν ὁ Τυφλός· ἐξ οὗ καὶ τὸν φωσφόρον καὶ ἡμεράρχην, ἔβλεψεν Ἥλιον, ὡς ἄλλοι βροτοὶ, χαίρων τῇ ὁράσει τῇ καινοπρεπεστερᾷ, δι' ἧς ὠράθη εὐθυπορῶν, καὶ ἀπροσκόπως βαδίζων τὰς ἀτραπούς· καὶ τὸν φωτίσαντα Υἱὸν Θεοῦ γνωρίζων, ἐνανθρωπήσαντα δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ὃ ἦν μείναντα, Θεὸν βροτὸν γενόμενον, καὶ λαβόντα ὃ οὐχ ὑπῆρχεν, ἀσύγχυτόν τε τηροῦντα, τὴν τούτου ἔνωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἐκθαμβοὶ γεγονότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρώτων σε λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας αὐτοῖς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, ὅτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαὶ, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τὴν κολυμβήθραν. Ὁ δὲ νιψάμενος ὑγιὴς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησέ σοι. Διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ὅρα ἔμπροσθεν, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῇ Τετάρτῃ Ἀκολουθίας, τὰ περὶ τῆς Ἀποδόσεως τῆς τε Ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ, καὶ τῆς τοῦ Πάσχα (Σελ. 144)· καὶ ποιήσον ὡς βούλει περὶ αὐτῶν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στόματι καὶ ψυχῇ καὶ νοῖ, τὸν ἐκ χοῶς πλασουργικῶς καὶ τοῦ πτύσματος, ὁμμάτων τὰς κόρας δόντα, καὶ τὸν κοινὸν φωτισμόν, ὁ τοπρὶν τυφλώττων ὠμολόγησε, κτισμάτων παγκόσμιον, προβολέα καὶ πρύτανιν, δι' οἷκτον μόνον, βροτωθέντα τῷ πλάσματος, καὶ ἐκήρυττεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον· οὗ Γραμματεῖς τὸν ζῆλον, καὶ τὴν πρὸς τούτους διάλεξιν, ὅλως μὴ φέροντες βλέπειν, ἀποσυνάγωγον κρίνουσι, τυφλώττοντες πλέον, τῷ ποτέ τυφλῷ τὰς κόρας, ψυχῇ καὶ σώματι.

Τρόπαιον ἀριστείας τυφλός, κατὰ βλέπόντων κατὰ κράτος ἐξήρατο· τὸν Κτίστην καὶ γὰρ τὸν τούτου, καὶ πλαουργὸν τοῦ παντός, καὶ τυφλὸς ὑπάρχων ἐθεάσατο, ἰδὼν τὴν ὁμμάτωσιν, τὴν πλασθεῖσαν ἐκ πτύσματος· καὶ ταύτῃ μόνῃ, ἐπιγνούς τὸν φωτίσαντα, καὶ Υἱὸν Θεοῦ, καὶ Δεσπότην παγκόσμιον· ὃν οἱ ὀρώντες φθόνου, κακίᾳ τυφλώττοντες, ὅλως οὐκ εἶδον, καὶ ταῦτα, πολλαπλασίονα βλέποντες, ἐκ τούτου θαυμάτων, ἐνεργείας παραδόξους, μόνοις τοῖς ῥήμασιν.

Υποποτος Γραμματεῦσι τυφλοῖς, ὁμματοθεῖς ὁ πρὶν τυφλώττων τεθέαται, ὡς τάχα μηδὲν βλέπων, ἀλλὰ ψευδῶς τὸ ὄραν, τοῦ Σωτῆρος χάριν προσποιούμενος, τυφλώττειν ἐδέλουσι, σκοτασμοῖς τοῖς τοῦ γράμματος, ἐν οἷς ἐκλάμπει, ὁ γλυκὺς Χριστὸς Ἥλιος, σαμβατούργησιν, καινουργὸν διαπραξάσμοι· ὃς τὸ σκιῶδες τούτου, φωτουργῶν καὶ τὸ κάλυμμα, αἶρων τὸ φῶς τὸ ἐν τούτοις, τοῖς πρὶν τυφλοῖς ἐχορήγησε· καὶ νῦν καθορῶντες, τὸν τῶν φωτῶν παροχέα, κόσμῳ κηρύττουσι.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἥλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν

αὐγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πολλή σου καὶ ἄφατος ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία· φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Ο τὴν ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τῷ Ἄδῃ, καὶ ἐπὶ ἤρθησαν πύλαι ὀδυνηραὶ· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε.

Κατανυκτικόν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι. Τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλούμενος, τὸν ἱατρὸν παροργίζει, ὡς καὶ γώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπνυτομώλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην, καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατὰπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σαρκωθεὶς Χριστέ ὁ Θεός, τὸν τοῦ φωτός ἐστερημένον ἀπὸ μήτρας, σπλάγχνοις ἀφάτων οἰκτιρμῶν, λαμπηδόνος θείας κατηξίωσας, τούτου τὰς κόρας, τῷ χοῖ τοῖς πλαστουργοῖς δακτύλοις σου προσψαύσας. Αὐτὸς καὶ νῦν φωτοπάροχε, καὶ ἡμῶν καταύγασον, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Ἀπαλυτικόν. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορευθῆς, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κε-

νώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τά-
φον ἐφυλάττον· καί τω τοῦς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς
ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε
Κύριε δόξα σοι.

Κατανυκτικόν.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἐσώτων,
σαλπιγγος ἡχούσης, καὶ φλογὸς καιομέ-
νης, τί ποιήσεις ψυχή μου, ἀπαγομένη εἰς κρί-
σιν; τότε γὰρ τὰ δεινὰ σοι παρίστανται, τὰ
κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ
τέλους βόησον τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί
μοι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων·
ἔχει γὰρ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· ὁ χορὸς
τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων
τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυ-
ρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεῷ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστια-
νῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγαζόν-
τά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτάχῃτι αἰσχροῖς καὶ ἀ-
λαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κε-
χαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα
τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Α'ναβλέψας ὁράται Τυφλὸς τῷ πτύσματι,
τοῦ τὴν βροτῶν διαρτίαν πρὶν πλαστουρ-
γήσαντος, μὴ ὁρῶν ἐκ γενετῆς τὸν μέγαν Ἥλιον·
ὅθεν καὶ χάριτας Θεῷ, ἀναπέμπει ἐκ ψυχῆς,
τὴν τούτου ἰδὼν εἰκόνα, καδ' ὁμοίωσιν πε-
πλασμένην, τοῦ τὴν εἰκόνα πλαστουργήσαντος.
Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν. καὶ οἱ Κανό-
νες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῇ
Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλά-
ριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσιμον.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰώνιους συντρί-
ψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος
ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρ-
τύριον τῆς ἀληθοῦς τριήμερου ταφῆς σου· καὶ
προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρού-
μενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σω-
τήρ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δίς.

Κατανυκτικόν.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύ-
ριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας

ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμόν μοι παρέ-
χων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλόανθρωπος δέομαι,
καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν
Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς
βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα
ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπό-
λαυσιν· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ· ἡ
τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ
πλήθη; διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀ-
γαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσήσιν
ἐχορήγεις· οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλ-
μοὺς διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντες,
ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὅθεν Θεὸν σε ὡμο-
λόγει τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα
τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ.

Λάμπιν φωσφόρον, καταλάμπασαν θεώμενοι,
προδηλῶς ἐν Σαββάτῳ, τῷ φωτοφόρῳ
Τυφλῷ, οἱ νόμοις τοῖς Μωσέως ἐντεθραμμένοι,
γνώμη τυφλώττουσιν, ὁρῶντες σκιά, σκίασμα
μὴ γνόντες τὸ συγκαλύπτον νόμους, ἐξ οὗ οὐκ
εἶδον τὸν φωτουργόν, καὶ τὸν τῷ λόγῳ Σαββά-
του δημιουργόν, τὸν ὁμματώσαντα Τυφλὸν τῇ
ἀπονίψει, καὶ τῇ τοῦ πτύσματος καινῇ πληε-
ργασίᾳ· μεδ' οὗ μινύμενοι, Θεὸν αὐτὸν κατί-
δωμεν, τὴν ἐκτύφλωσιν Φαρισαίων, ἐλέγχοντες
ὁράσει, τῇ ἐκ τοῦ κρείττονος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ορθρος ἀνίσχει, τῷ ἐν σκότει διατρίβοντι,
νυκτὸς ἀορασίας πολυδύνῳ Τυφλῷ, ἐν
ρείθροις λουσαμένῳ, τὸ φῶς ὁμμάτων θείῳ
κελεύσματι, πηγῇ Σιλωάμ· ὅθεν σελασφόρος
καινότερος ὁράται, ὁμίχλην σκότῃς νυκτοποιόν,
τῶν νομικῶν διελέγχων Γραμματιστῶν, καὶ
τὴν σκοτόμαιναν, τῆς τούτων ἀβλεψίας, ταῖς
ἀναλάμπεσι φωτίζων ταῖς φωσφόροις· ἐξ ὧν
ἡ τύφλωσις τοῦ πρὶν σκιώδους γράμματος, ὁμ-
ματοῦται ταῖς ἐκ τοῦ Λόγου, ἡμῖν παρεχομέ-
ναις, φαιδραῖς ἐλλάμπουσιν.

Στίχ. Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον.

Τῶς ἐπέβη, φωτοφόρου ἐπιβάσεως, φωτὶ
θεογνωσίας καταλαμφθεὶς ὁ Τυφλός· καὶ

πρώην ἐτυφλοῦτο ἐξ ἀμφοῖν, τὸν φωτοδότην γνωρίζει καὶ φωτουργόν, τὸν ἀναλάμπαντα ἐκ τάφου τριημέρως, καὶ γῆν φαιδρύναντα αὐτοῦ τῇ Ἀναστάσει, ἐξ ἧς ἐπέλαμψε, τὸ φῶς τῆς ἀναπλάσεως, τοῖς ἐν σκότει κεκρατημένοις, βροτοῖς, δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἦλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τῆ φωτὸς ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντης προσψαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν αὐγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι. Πολλή σὺ καὶ ἄφατος, ἢ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία· φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ἙΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, ψάλλομεν τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἀπαρραλλάκτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῇ Τυφλῇ.

Ἦχος β'.

Ο Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· Ἄρα ἐγὼ, δι' ἀμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἄρα ἐγὼ, δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἐνδειξιν; Οὐχ ἱκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, Πότε νύξ, πότε ἡμέρα. Οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα· οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλαστοουργήσαντα. Ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ αὐτός.

Παραίγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὗρεν ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴ Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. Οἱ δὲ ἀγχισταὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ἃς οὐδεὶς τῶν βλέπόντων ἰάσαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησὶ βοήσας· Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκείνός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καὶ ἀνέβλεψα. Αὐτὸς ἐστὶν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν· αὐτὸς ἐστὶν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ολον τὸν βίον ὁ Τυφλός, νύκτα λογιζόμενος, ἐβόησε πρὸς σέ Κύριε· Ἀνοιχόν μου τὰς

κόρας, Υἱέ Δαυὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα μετὰ πάντων κα' γῶ, ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, παραίγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἔκθαμβοι γεγονότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρώτων σε λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Σὺ δὲ Σωτήρ μου ἐβόας αὐτοῖς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆ πέμψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαί, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τὴν κολυμβήθραν. Ὁ δὲ νιψάμενος, ὑγιὴς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ· Πισεύω Κύριε· καὶ προσεκύνησέ σοι. Διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἦλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτὸς ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῶν ψυχῶν αὐγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίσει βοῶμέν σοι. Πολλή σου καὶ ἄφατος ἢ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία· φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέους σαρκωθεὶς, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν τοῦ φωτὸς ἐστερημένον ἀπὸ μήτρας, σπλάγχνοις ἀφάτοις οἰκτιρμῶν, λαμπηδόνης θείας κατηξίωσας, τούτου τὰς κόρας, πηλὸν τοῖς σοῖς πλαστοουργοῖς δακτύλοις ἐπέχρισας. Αὐτὸς καὶ νῦν φωτοπάροχε, καὶ ἡμῶν καταύγασον, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις· ἔ μόνον γὰρ τῇ σώματος ὀφθαλμοὺς διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὅθεν Θεὸν σε ὡμολόγει τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν· ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνατον

κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν ὡς φιλόανθρωπος
Κύριος· σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ἀ-
νέστης, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τῇ Πάσχᾳ. Ἦχος πλ. α΄.
Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται· Πά-
σχα καινὸν ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πά-
σχα πανσεβάσμιον· Πάσχα, Χριστὸς ὁ λυτρωτὴς·
Πάσχα ἁμῶν· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πι-
στῶν· Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου
ἀνοῖξαν· Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστοὺς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν
χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ·
τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν
Βασιλέα Χριστὸν θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος,
ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπι-
σᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ ζωοδότου, εὖ-
ρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐ-
τὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί
ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρη-
νεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι
κηρύξατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα.

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίῳ Πάσχα·
Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πά-
σχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὦ
Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σή-
μερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστὸς,
τὰ γυναῖκα χαρὰς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀ-
ποστόλοις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ
πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα.
Εἰπώμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισθῶσιν ἡμᾶς· Συγ-
χωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω
βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θανάτον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζωὴν χαρισάμενος.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. τὸ, Νῦν ἀπολύεις.

Τὸ, Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ. Εἶτα,

Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ 5. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν λοιπὴν συνήθη Ἀκολουθίαν, τὸ
Θεὸς Κύριος. Τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον τῆς
Ὀκτωήχου, δὶς· καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ὀ-
κτωήχου Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν
Ταφὴν τὴν ἁγίαν ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ
τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συν-
ήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός,
σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν Διαβό-
λου· καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορευθῆς, ὁ νεκρώσας
τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κε-
νώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τά-
φον ἐφύλαττον· κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς
ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε,
Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε
ἐμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε
ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μεταγῆσα
θνητὸς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε
Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Καθίσμα

τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὁ συνάναρχος,
ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα περιβαλλόμενος, φι-
λανθρώπως τὴν ἡμῶν φύσιν ἐνδεδυται, καὶ τὰς
νόσους τῶν βροτῶν, ἀπελαύνων ὡς Θεός, ἐφώ-
τισε καὶ τὰς κόρας, τοῦ ἐκ νηδύος μητρῶας,
ἐστερημένου φωτός.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες,
τῇ Πάσχᾳ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. τῇ Τυφλῇ
εἰς δ'. καὶ ὁ Προεόρτιος τῆς Ἀναλήψεως εἰς δ'.

Κακὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί,
• Πάσχα Κυρίῳ, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου
• πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς
• ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαεράπτοντα, καὶ Χαίρετε φάσκοντα, τραυῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφρανέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τοῦ Τυφλοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'.

Γῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν.

Σταύρωσιν ἐκούσιον, καταδεξάμενος σαρκί, ἐπήγασας εὐλογία καὶ ζωὴν, τῷ κόσμῳ Δέσποτα, μόνε παντευλόγητε, καὶ τοῦ παντός δημιουργέ· ὅθεν εὐλογοῦμέν σε, ὑμνοῦμεν καὶ δοξαζόμεν, ᾄδοντες, ψάλλοντες, ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Λάκκῳ κατωτάτῳ σε, νεκρὸν γενόμενον Χριστέ, ἔθετο ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, καὶ προσεκύλισε τῇ θύρᾳ τοῦ μνήματος, λίθον μακρόθυμε· ἀλλ' ἀνέστης ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, ᾄδοντα, ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Θαύματα παράδοξα, ἐπιτελῶν ὁ Λυτρωτής, ἰάσατο καὶ Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, πηλὸν ἐπιχρίσας, καὶ εἰπὼν· Πορεύθητι καὶ νίψαι ἐν τῷ Σιλωάμ, ὅπως γνῶσῃ με Θεόν, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, σάρκα φορέσαντα, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτραν ἀπειρόγαμον, τὴν σὴν κατώκησεν Ἄγνη, Κύριος διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν, σῶσαι βουλόμενος, τὸν φθαρέντα ἄνθρωπον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τὴν πόλιν ταύτην σώζεσθαι, πάσης ἀλώσεως, καὶ ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς.

Κανὼν Προεόρτιος τῆς Ἀναλήψεως.

Οὗ ἡ ἀκροσιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τῇ Δ'. ᾠδὴ, Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Ανὼ πρὸς τὸν Πατέρα, Χριστὸς ἀνέρχεται, καὶ προσάγει τὴν σάρκα, ἣν ἐξ ἡμῶν ἀνέλαβεν· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ἐν αἰνέσει σήμερον, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντες.

Βίβλοι γραφῶν ἐνθέων, καὶ τὰ κηρύγματα, τῶν σοφῶν Θεηγόρων, πέρας σαφῶς ἐδέξαντο· μετὰ γὰρ τὴν Ἑγερσιν, ὁ Δεσπότης αἰνεῖσι, μετὰ δόξης εἰς τὰ οὐράνια.

Γῆ μυστικῶς χορεύει, καὶ τὰ οὐράνια, θυμηδίας πληροῦται, ἐπὶ τῇ Ἀναλήψει Χριστοῦ,

τοῦ τὰ πρὶν ἐνώσαντος, διεστῶτα χάριτι, καὶ φραγμὸν τὸν τῆς ἐχθρας λύσαντος.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε πόμα πῖωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνῃ τερατουργέμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῇ, ἐκ τᾶφης ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε, καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἑγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἣ ἑστερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυρούμην σοι χθὲς· αὐτὸς με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τυφλοῦ.

Σαλευομένην τὴν καρδίαν.

Καινῷ μνημείῳ, Ἰωσήφ σε κατέθετο, οἰκτιρμον, ὁ εὐσχήμων· ἀνέστης δὲ, ἐκ νεκρῶν τριήμερος, καινοποιήσας ἡμᾶς.

Σαλευομένων τὰς καρδίας ἐσήριξας, τὴν γῆν πᾶσαν σαλεύσας μακρόθυμε, τῇ σεπτῇ σταυρώσει σου, ἦν καθυπέστης σαρκί.

Τυφλὸν ποτὲ ἐκ γενετῆς, προσελθόντα σοι, ἰάσω πανοικτίρμον, δοξαζόντα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ τὰ θαυμάσια.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρος, ἀπεκύησας Θεὸν σεσαρκωμένον, ὃν αἵτησαι, Παναγία Δέσποινα, κατοικτειρήσαι ἡμᾶς.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Δεσμεύσας τῷ σῷ θανάτῳ, Λόγε τὸν θάνατον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, σαφῶς τριήμερος· καὶ πρὸς τὰ οὐράνια Σωτήρ, ἀνῆλθες μετὰ δόξης, ὑμνολογούντων ἀσωμάτων σου, τὴν οἰκονομίαν τὴν ἄφατον.

Επέξης τοῖς ἐπὶ γῆς, Χριστέ ἄνευ σώματος, καὶ φορέσας σάρκα, Σταυρὸν ὑπέμενας, καὶ ἐξαναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνῆλθες μετὰ δόξης, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, εἰρηνοποιήσας τὰ σύμπαντα.

Ζητήσας τὸ ἐπὶ γῆς, πλανώμενον πρόβατον, ἀπλανέσι Λόγε τοῦτο συνέταξας· καὶ ἀναληφθεὶς πρὸς οὐρανοὺς, ἐκάθισας ἐν δόξῃ, ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Γεννήτορος. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πῖωμεν.

Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένοι, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ὁ Οἶκος.

Ρεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἀνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ· ἵνα ἐνισχύσω τὰ θαυμασία τὰ σὰ ὁ τάλας διηγήσασθαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τῇ Εὐαγγελίᾳ τῆς εἰρήνης, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιᾶν· ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· Σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ομμάτωσας Χριστέ, τὸν ἐκ μήτρας τεχθέντα, αὐτόματον δεικνύς, Ἰουδαίοις Σωτήρ μου, τὴν δόξαν σου τὴν ἀρρήτον, καὶ ὡς φῶς πάντων πέφυκας· ἀλλὰ φθόνῳ σε, πεπηρωμένοι τὰς φρένας, ἐνεδρεῦντες, τὸν τῆς ζωῆς παροχέα, νεκρῶσαι ἠπεύγοντο.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁμοιον.

Ετέχθης ὡς αὐτὸς, σὺ ἠθέλησας Σῶτερ· ἐφάνης πάλιν δέ, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, καὶ ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος· ὡς Θεὸς δὲ ἀνίστασαι· ἀνεληλυθας, εἰς οὐρανούς μετὰ δόξης, καὶ ἀνήγαγες, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θρηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἀγγέλον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Αρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύσαν νηδύν, πέφηνε Χριστὸς· ὡς βρωτὸς δέ, αἰμὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευτος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς, τέλειος λέλεκται.

Ος ἐνιαύσιος αἰμὸς, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, σέφανος χρηστὸς ἐκασίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο· καὶ αὐθις ἐκ τῆ τάφου ὥραϊος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Ο θειοπάτωρ μὲν Δαυὶδ, πρὸ τῆς σκιῶδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ

Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἐκβασιν, ὁρῶντες εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Τυφλοῦ.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Τοῖς Μύσαις σου Κύριε, συναυλιζόμενος παρὰ δόξης, τούτοις ἔλεγες· Ἀπιτε, κηρύξατε πανταχοῦ, τὴν ἐμὴν Ἀνάσασιν.

Τεθνήξαντα ξύλω με τεθεῖς ἐν ξύλῳ, ζωὴ ὑπάρχων, ἀνεζώσας διὰ μέγα ἔλεος· διὰ τοῦτο Λόγε δοξάζω σε.

Ομμάτωσας Κύριε, Τυφλὸν ἐκ μήτρας γεγεννημένον, εἰπὼν· Ἀπελθε, νίψαι καὶ ἀνάθλεψον, τὴν ἐμὴν δοξάζων Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Τὸν τόκον σου Ἀχραντε, τὸν ὑπὲρ φύσιν δοξολογῶμεν, μακαρίζοντες πίστει σε, πανάμωμε, ὡς Θεοῦ τῶν ὄλων λοχεύτριαν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ηπρὶν τῇ ἀμαρτίᾳ κατὰ κριτος, φύσις ἡμῶν Παμβασίλει, τῇ σῇ προσλήψει ἠλέηται, ὑμνολογοῦσά σε φόβῳ, τὴν Ἐγερσιν καὶ θείαν Ἀνάληψιν.

Θαμβεῖται Ἀσωμάτων τὰ τάγματα, κατανοοῦντά σε Χριστέ, βροτείαν φύσιν φορέσαντα, καὶ ἐπιβάντα νεφέλῃ, καὶ πρὸς τοὺς οὐρανούς ἀνερχόμενον.

Ιδοῦσαι ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, τὰ σὰ Χριστέ Παμβασίλει, τῇ σῇ ἀνόδῳ ἐξέστησαν, αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, καὶ φόβῳ καὶ χαρᾷ προσεκύνησαν.

Κροτήσωμεν ταῖς χεῖρας· ὁ Κύριος ἐξεγερθεὶς ἐκ τῶν νεκρῶν, πρὸς οὐρανούς ἀνεληλυθεν, ὑποταγέντων Ἀγγέλων, αὐτῷ ὡς ποιητῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη· καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπεύγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσελθώμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προΐοντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριο.

Τοῦ Τυφλοῦ. Τὴν τάλαιναν ψυχὴν μὴ.

Ετέθης ἐν μνημείῳ, ὁ ἐκουσίως γενόμενος νεκρὸς, καὶ τὰ βασιλεία τοῦ Ἄδου, Βασιλεῦ ἀθάνατε, ἅπαντα ἐκένωσας, νεκροὺς τῇ Ἀνάστασει ἐγείρας τῇ σῇ.

Υψώθης ἐπὶ ξύλου, καὶ συνανύψωσας πάντας τοὺς βροτοὺς, καὶ τὸν πολέμιον οἰκτίρμον, ὅφιν ἐθανάτωσας, καὶ ἐζώωσας τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, ὡς μόνος ὢν Θεὸς τοῦ παντός.

Τὰ ὄμματα ἀνοίξας, τοῦ μὴ ἰδόντος τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ψυχῆς ἐφώτισας τὰς κόρας, καὶ δοξάζειν ἔπεισας τοῦτον, ἐπιγνόντα σε ποιητὴν, δι' εὐσπλαγχνίαν ὀφθέντα βροτόν.

Θεοτοκίον.

Πῶς τέτοκας μὴ γνῆσα, Παρθενομήτορ ἀγνή, πείραν ἀνδρὸς θεοχαρίτωτε; πῶς τρέφεις τὸν τὴν κτίσιν τρέφοντα; μόνος ὡς ἐπίσεται αὐτός, ὁ τοῦ παντός ποιητὴς καὶ Θεός.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Λύσας τὸ κατάκριμα τῆς ἀνθρωπότητος, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἀνελήφθη πρὸς τὰ ἐπουράνια, Πατὴρ συνεδρία, τιμήτας οὓς ἡγάπησεν.

Μετά τὴν Ἀνάστασιν, χαροποιήσας Χριστὲ τοὺς Μαθητάς σου, ἀνῆλθες ἄνω, πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα, οὐ οὐκ ἐχωρίσθης, καὶ τῷ βροτοῖς ὡμίλησας.

Νόμου προσκιάσματα, καὶ τὰ κηρύγματα, τῶν θεηγόρων Χριστὲ πληρώσας, ἀνῆλθες νεφέλης σε, καθυπολαβούσης, Σωτὴρ πρὸς τὰ οὐράνια.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

- » Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
- » συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχης
- » πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ
- » κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμνηάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου· καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρμου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενὴ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός.

Οσταυρωθεὶς μετὰ ληστών, ἐρρύσω Δέσποτα, ληστών πονηρῶν, καὶ ψυχοφθό-

ρων παθῶν, φιλάνθρωπε Κύριε, πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σου τὴν σαύρωσιν, καὶ τὴν Ἐγερσιν συμφώνως.

Εθεντο ἄπνουν σε νεκρὸν, Χριστέ ἐν μνήματι, τὸν πᾶσι νεκροῖς ἐμπνέοντα τὴν ζωὴν· ἀνέστης δὲ Κύριε, πάντα κενώσας Λόγε τὰ μνήματα, Θεϊκῇ σου δυναστείᾳ.

Πηλὸν ποιήσας ὀφθαλμοὺς, Τυφλοῦ ἐπέχρισας τοῦ ἐκ γενετῆς, καὶ ἐχαρίσω αὐτῷ τὸ βλέπειν, ὑμνοῦντί σου Λόγε τὴν ἄφρατον δύναμιν, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον. Θεοτοκίον.

Τὰ μεγαλεῖά σου ἀγνή, τίς διηγῆσεται; Θεὸν γὰρ ἐν σαρκὶ, ἔτεκες ὑπερφυῶς, κόσμον διὰ σοῦ ρυόμενον, Παρθένε πανάμωμε, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.

Τῆς Ἀναλήψεως. Μαινομένην κλυδωνι.

Ξένον ὦφθης θεάμα, τοῖς Ἀγγέλοις, βρότειον ἑμορφὴν, φέρων τῇ ἀνόδῳ σου φιλάνθρωπε, τῇ φρικῶδει· ὅθεν ἐν φόβῳ ἀνύμνουν σε.

Οτῶν ὅλων Κύριος, μετὰ δόξης ἄνεισι φαιδρῶς, πρὸς τὸν τούτου ἀναρχὸν Γεννήτορα· πᾶσα κτίσις, νῦν ἐορτάζει χορεύουσα.

Πᾶσα γλῶσσα σήμερον, ἐκβοάτω ἐν ἀλλαγῇ, Ὁ Χριστὸς ἀνέβη, καὶ ἐν σάλπιγγος, θείᾳ φωνῇ, πρὸς οὐρανούς, οὐ οὐκ ἔλιπεν.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν. Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὀρθρον ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· Ὡ φίλοι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν Σῶμα ζωφόρον καὶ τεθαμμένον· Σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι. Ἀγώμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ μάγοι· καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνελημένῳ· καὶ κλαύσωμεν, καὶ κρᾶξωμεν· Ὡ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** Παῖδας ἐκ καμίνου ρύσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός·

- » καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει
- » εὐπρέπειαν· ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων,
- » Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητὸν μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυσικόν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καὶ σχιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ως ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφύρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως, ἕσα προάγγελος, ἐν ἡ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐξέλαμψεν.

Τοῦ Τυφλοῦ. Πυρὸς σβεστήριον.

Εξεγερθέντος σου, ἐκ τῶν νεκρῶν Βασιλεῦ, ψυχαὶ συνηγέρθησαν, ἐκεῖ καθεύδουσαι, δοξάζουσαι τὴν δυναστείαν σου, δι' ἧς θανάτου δεσμῶν ἐλύθησαν.

Αναρτηθέντος σου, ἐπὶ ξύλου Σωτήρ, ἐσθέσθη ὁ ἥλιος, γῆ ἐκυμαίνετο, ἐσαλεύετο ἡ κτίσις ἅπασα, καὶ ἐκ τῶν τάφων νεκροὶ ἐξηγείροντο.

Πηλῶ ἐπέχρισας, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ Τυφλῷ, καὶ τούτῳ προσέταξας πρὸς Σιλωάμ ἀπελθεῖν· νιψάμενος δὲ ἀνέβλεψεν, ὑμνολογῶν σε Χριστέ, Βασιλεῦ τοῦ παντός. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν, Παρθένης ὠφθης ἀγνή· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, καινοτομήσαντα φύσεις ἄχραντε, τῇ δυνάμει αὐτοῦ· ὃν ἐκδυσώπει αἰεὶ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ρήξας τὸ μεσότειχον, τὸ τῆς ἔχθρας Κύριε, σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου, νεφέλη ὀχοῦμενος, ἀνῆλθες μετὰ δόξης, πρὸς τὸν ἀναρχὸν Πατέρα.

Σύντρομοι ἐκραύγαζον, αἱ Δυναμίεις· Ἄρατε, σπύλας παραγέγονε, Χριστὸς σῶμα γῆινον, φορῶν καὶ θείῳ πάθει, τὸν Βελίαρ θανατώσας.

Τί σου τὰ ἱμάτια, ἐρυθρὰ φιλάνθρωπε; Ληνὸν νῦν ἐπάτησα, Χριστὸς ταῖς δυνάμεσι, ταῖς θείαις πυθομέναις, ἀνερχόμενος ἐβόα.

Υμνοῖς σου τὴν σταύρωσιν, Χριστέ καὶ τὴν Ἐγερσιν, συμφώνως δοξάζομεν, λαμπρῶς

ἐορτάζοντες, ἐπὶ τῇ Ἀναλήψει, τῇ σεπτῇ σου εἰς αἰῶνας.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτῇ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἡ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αῖρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμοὺς σου Σιών, καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἠκασί σοι θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἐώας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογῶντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ἀγγέλων σύστημα.

Αγγέλων τάγματα, Σταυρῷ κρεμάμενον, σὲ κατιδόντα Χριστέ παμβασιλεῦ, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν, ἀλλοιοῦντα τῷ φόβῳ, ἐξέστησαν ὑμνοῦντα, τὴν σὴν φιλάνθρωπίαν.

Τελῶν τεράστια, Χριστέ ἐξαίσια, ἐθελούσιως ὑψώθης ἐν Σταυρῷ, καὶ νεκροῖς συνηφθης, ὁ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ πάντας ἐν ἀνδρείᾳ ἀπέλυσας δεσμίους.

Τυφλὸν ὠμμάτωσας, σοὶ προσελθόντα Χριστέ, τούτῳ προστάξας πηγῇ τῇ Σιλωάμ, νίψασθαι καὶ βλέψαι, καὶ Θεὸν σε κηρύξαι, σαρκὶ ἐπιφανέντα εἰς πάντων σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἄχραντε, θεοχαρίτωτε, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν διαπαντός, μὴ με καταισχύνη ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἀλλὰ συναριθμῆσαι ταῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις.

Τῆς Ἀναλήψεως. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Φῶς σε ἐκ φωτός, ὑπάρχοντα νεφέλη, φωτεινὴ ὑπέλαβεν, ἐξ ὅρους τῶν Ἑλαιῶν, πάντων ὁρώντων, τῶν θείων Μαθητῶν σου, καὶ σὲ ἀνυμνοῦντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρας ψαλμικῶς, κροτήσωμεν· ἀνέστη, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀνελήλυθεν, ὅθεν κατήλθε, πρὸς ἡμᾶς φιλάνθρωπως, εἰρηνοποιήσας τὰ παλαιὰ δις τῶτα.

Ψάλλων ὁ Δαυΐδ, βοᾷ· Χριστὸς ἐπέβη, ἐπὶ Χερουβὶμ αὐτοῦ, καὶ ἐπετάσθη σαφῶς, ἐπὶ πτερύγων τῶν λογικῶν ταγμαίων, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωφθης Μαθηταῖς, ἐξανασταὶς τοῦ τάφου, καὶ τούτους ἀνήγαγες ἐν ὄρει τῶν Ἑλαιῶν· ὅθεν νεφέλη φωτὸς ὑπολαβοῦσα, ἦρε πρὸς τὰ ἄνω, Χριστέ σε μετὰ δόξης.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ
• γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χό-
• ρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρ-
• που Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Ω Δείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σε φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ ἐπηγγείλω ἔσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοὶ, ἄγγυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὅτι ἐποίησέ σοι.

Ικρίῳ προσεπάγης, τοῦ Σταυροῦ; Χριστέ ὁ Θεός, καὶ πάσας ἐθριάμβευσας ἐχθροῦ, τὰς ἐναντίας ἀρχάς, καὶ τὴν πρῶν κατάραν Σῶτερ ἠφάνισας· διό σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Ως ἐβλεψέ σε Λόγε, Ἄδης κάτω μετὰ ψυχῆς, ἐστέναξε, καὶ πάντας τοὺς νεκροὺς, φόβῳ ἀπέλυσεν, ἐπιγνόντας τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας σου· μεθ' ὧν σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Η γέρθης, καθὼς εἶπας, Ζωοδότα, ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὠφθης τοῖς ἀγίοις Μαθηταῖς μετὰ τὴν Ἐγερσιν, σημεῖα ποιήσας, καὶ ὁμματούσας τυφλοὺς· μεθ' ὧν σε εἰς αἰῶνας μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Φανείσα πλατυτέρα ἑβρανῶν, Παρθένε ἀγνή, ἐχώρησας Θεὸν σωματικῶς, τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἐκύησας πάντων εἰς ἀπολύτρωσιν, τῶν πίσει ἀδιστακτικῶ ἀνυμνούντων σε.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦσαῖα Χόρευε.

Ιέραν πανήγυριν, πᾶσα κτίσις ἄγει ἐμφανῶς, τῇ Ἀναλήψει τῇ σῇ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἐν ἣ προσεκήνοχας, τῷ Πατρί σου, ἦν περ ἐξ ἡμῶν, φύσιν ἀνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἀναλλοίωτε.

Ως Θεὸς συνέτριψας, πύλας Ἄδου Σῶτερ καὶ μοχλοὺς, καὶ ἀνασταὶς ἐν νεκρῶν,

πρὸς τοὺς οὐρανούς ἐνδόξως ἀνέδραμες, τῶν ταγμαίων τῶν ἀγγελικῶν, Πύλας διὰ ρα-τε, ἐκβώντων μετ' ἐκπλήξεως.

Σοῦ τὴν Δείαν ἄνοδον, θαυμαζόντων Δείων Μαθητῶν, ἐπέστησαν ἐμφανῶς, Ἄγγελοι αὐτοῖς, βοῶντες· Ὅν βλέπετε, ἀνιόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, οὗτος ἐλεύσεται, μετὰ δόξης κρῖναι ἅπαντας.

Ην Χριστέ δεδώρησαι, πρὸς τὰ ἄνω παῖλαι ἀνιών, εἰρήνην σοῖς Μαθηταῖς, ταύτην καὶ ἡμῖν, πλουσίως κατὰπεμψον, ἐν ἀγάπῃ, πάντα συγκρατῶν, ὅπως συμφώνως σε, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον ὄχημα, τοῦ Ἡλίου σὺ τοῦ νοητοῦ, γεγένησαι ἀληθῶς, ἄχραντε Ἀγνή· δι' οὗ οἱ καθήμενοι, ἐν τῷ σκότει ἐβλεψαν τὸ φῶς, τῆς ἐπιγνώσεως, κατὰ χρέος σε δοξάζοντες.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδαμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον· Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἐτερον τοῦ Τυφλοῦ. Ὅμοιον.

Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἀμαρτίας, σὺ φωταγώγησον, ἐνθεῖς, οἰκτίρμον τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας, καθάραις με δάκρυσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ δ'. καὶ τοῦ Πάσχα δ'.

Στιχηρὰ τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος β'.

Ο Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· Ἀρα ἐγὼ, δι' ἀμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἀρα ἐγὼ, δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἐνδειξεν; Οὐχ ἱκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, Πότε νύξ, πότε ἡμέρα. Οὐκ εὐτονουσέ μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα· οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλαστοουργήσαντα. Ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ αὐτός.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. Οἱ δὲ ἀγχισταὶ αὐτοῦ ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ᾧς

οὐδεὶς τῶν βλέπόντων ἰάσαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησὶ βοήσας· "Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καὶ ἀνέβλεψα. Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν· αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ο "λον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς νύκτα λογιζόμενος, ἐβόησε πρὸς σέ, Κύριε· "Ἀνοιξόν μου τὰς κόρας, Υἱὲ Δαυὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα μετα πάντων κἀγὼ, ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὔρες ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἐκθαμβοὶ γεγονότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρεάζον σε, λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας αὐτοῖς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· Καὶ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαί, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τὴν κολυμβήθραν. Ὁ δὲ νιψάμενος, ὑγιὲς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησέ σοι· Διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα, Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἁμῶν· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦτε ἀπὸ θείας γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἴπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλὴμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν θρασυμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νιμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολούνται.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθροῦ βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὐρον· Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρη-

νεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα.

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυσσόμεθα· ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστὸς, τὰ γύναια χαρὰς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυσσόμεθα. Εἰπώμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοηθώμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς εἰς τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Δοξολογία μεγάλη. Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα Ὡδὴ γ' καὶ ε'. Ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε.

Καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς ἀγίας καὶ ζωηφόρου τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως.

Ἐκ τὴν Τράπεζαν γίνεται τοῖς Ἀδελφοῖς Παράκλησις μεγάλη, δι' ἰχθύος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἡ ἀνωτέρω διατύπωσις καὶ τάξις περὶ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, συνηνωμένως μετὰ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ, ἀπαντᾶται εἰς πάντα τὰ τετυπωμένα Πεντηκοστάρια, ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τινὰ τῶν χειρογράφων· ἀλλ' ἐπειδὴ χειρόγραφα πάλιν ἕτερα καὶ Πεντηκοστάρια καὶ Τυπικά, ὡς καὶ τὸ τετυπωμένον Τυπικὸν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, τάττουσιν ἰδίως μὲν, κατὰ τὴν προλαβῆσαν Τρίτην, τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Ἑορτῆς τῷ Τυφλῷ, μετὰ καὶ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας τοῦ πλ. α'. Ἦχῃ, ἰδίως δὲ τὴν τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν σήμερον, μεμονωμένην, καὶ πάσης ἄλλης Ἀκολουθίας ἀνεπίμικτον, (ὅπερ καὶ τακτικώτερον καὶ εὐλογώτερον δοκεῖ, ὡς συμφωνοῦν ταῖς Ἀποδόσεσιν ἀπασῶν τῶν λοιπῶν Δεσποτικῶν τε καὶ Θεομνητορικῶν τῶ ἐνιαυτοῦ Ἑορτῶν)· διὰ τοῦτο καταχωρίζομεν ἐνταῦθα ἐξυπαρχῆς, τὰ τῆς Ἀποδόσεως τῶν δύο τῶν Ἑορτῶν, ἀνατυπῶντες καὶ αὖθις διηρημένως καὶ ἀσυγχύτως τὰ εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἰδιάζοντα, ἵνα ἔχῃ ὁ βουλόμενος πρόχειρα καὶ τὰ τῆς τάξεως ταύτης.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς.
Ἦχος β'.

Ο Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ
ἔλεγεν· Ἄρα ἐγὼ, δι' ἀμαρτίας γονέων
ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἄρα ἐγὼ, δι' ἀπιστίαν
ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἐνδειξιν; Οὐχ ἱκανῶ τοῦ
ἐρωτᾶν, Πότε νύξ, πότε ἡμέρα. Οὐκ εὐτονοῦσί
μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα·
οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰ-
κόνι τὸν ἐμὲ πλαστουργήσαντα. Ἀλλὰ δέομαί
σου, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ
ἐλέησόν με. Ὁ αὐτός.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὗρεν ἄν-
θρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγ-
χνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι
εἰς τοῦ Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δό-
ξαν ἀναπέμπων Θεῷ· Οἱ δὲ ἀγγισταὶ αὐτοῦ,
ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ἃς
οὐδεὶς τῶν βλέπόντων ἰάσαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φη-
σὶ βροῆσας· Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖ-
νός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καὶ
ἀνέβλεψα. Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς
ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν· αὐτός ἐστιν ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος δ'.

Ο ἄνθρωπον τὸν βίον ὁ τυφλός, νύκτα λογιζόμενος,
ἐβόησε πρὸς σέ Κύριε· Ἀνοιχόν μου τὰς
κόρας, Υἱὲ Δαυὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα μετὰ
πάντων κἀγώ, ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες ἄνθρωπον
τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἐκθαμβοὶ γεγο-
νότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρώτων σε λέγοντες· δι-
δάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ,
ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας
αὐτοῖς· Οὐτε οὗτος ἡμαρτεν, οὐτε οἱ γονεῖς
αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ
ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆ πέμ-
ψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Καὶ
ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαὶ, καὶ πηλὸν ποιή-
σας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας
πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τὴν
κολιμβήθραν. Ὁ δὲ νιψάμενος, ὑγιὲς ἐγένετο,
καὶ ἐβόα πρὸς σέ Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύ-
νησέ σοι. Διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου
νύμφης, εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ, Μωϋ-
σῆς διαιρέτης τῆ ὕδατος· ἐνθάδε, Γαβριὴλ ὑπη-
ρέτης τῆ θαύματος. Τότε, τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν
ἀβρόχως Ἰσραὴλ· νῦν δὲ, τὸν Χριστὸν ἐγέννη-
σεν ἀσπύρως ἡ Παρθένος. Ἡ θαλάσσα, μετὰ
τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ
ἄμεμπτος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ,
ἔμεινεν ἀφθορος. Ὁ ὢν, καὶ προὖν, καὶ φανεῖς
ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχ. Ἀνασάσιμα. Ἦχος πλ. α'.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβο-
λον ἡσχυνας· καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς
σου, τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμβλυνας, καὶ
ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· δο-
ξάζομέν σε Μονογενές.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Ο τὴν ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀν-
θρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη·
ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐ-
πήρησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν
δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει,
Ἀνακαλύψετε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ
φιλάνθρωπίαν, σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ
ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον
προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ,
ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν,
ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ
τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ᾠ-
σμαίων μεγαλύνομεν· ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνα-
τον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρω-
πος Κύριος· σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος
ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἠλὲ νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ
τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον,
διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψεύσεως, φωτίσας
κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῶν ψυχῶν
αὐγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶ-
μέν σοι. Πολλή σου καὶ ἀφάτος ἡ εἰς ἡμᾶς εὐ-
σπλαγχνία· φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνἀναρχον λόγον.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ 5. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΓ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν Ταφὴν τὴν ἀγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτῆς ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν Διαβόλου· καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ φῶς ἀνέτειλε. Δόξα.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω ζαταϊῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον· κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξ-ανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος, καὶ θεοθαΐδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε, καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγισσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὁ συνάναρχος, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα περιβαλλόμενος, φιλανθρώπως τὴν ἡμῶν φύσιν ἐνδεδυται, καὶ τὰς νόσους τῶν βροτῶν, ἀπελαύνων ὡς Θεός, ἐφώτισε καὶ τὰς κόρας, τοῦ ἐκ νηδύος μητρῴας, ἐστερημένου φωτός.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τυφλοῦ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι· πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίσει τὸ μυσῆριον· ὁ ἀνυμνῶσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου· καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, Ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας· ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, μώλωπας ὑπήνεγκας· ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἡλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ; ἡ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις. Οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὅθεν Θεὸν σε ὡμολόγει τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Λάμπιν φωσφόρον, καταλάμψασαν θεώμενοι, προδήλως ἐν Σαββάτῳ, τῷ φωτοφόρῳ Τυφλῷ, οἱ νόμοις τοῖς Μωσέως ἐντεθραμμένοι, γνώμη τυφλώττουσιν, ὀρῶντες σκιαῖ, σκίασμα μὴ γνόντες τὸ συγκαλύπτον νόμους, ἐξ οὗ οὐκ εἶδον τὸν φωτουργόν, καὶ τὸν τῷ λόγῳ Σαββάτου δημιουργόν, τὸν ὁματώσαντα Τυφλὸν τῇ ἀπονίψει, καὶ τῇ τοῦ πτύσματος καινῇ πληρογασίᾳ· μεθ' οὗ μιγνύμενοι, Θεὸν αὐτὸν κατίδωμεν, τὴν ἐκτύφλωσιν Φαρισαίων ἐλέγχοντες ὁράσει, τῇ ἐκ τοῦ κρείττονος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ορθρος ἀνίσχει, τῷ ἐν σκότει διατρίβοντι, νυκτὸς ἀορασίας πολυδύνῳ Τυφλῷ, ἐν ρείθροις λουσαμένῳ, τὸ φῶς ὁμμάτων θείῳ

κελεύσματος, πηγῇ Σιλωάμ· ὅθεν σελασφόρος καινότερος ὁράται, ὁμίχλην σκότους νυκτοποιόν, τῶν νομικῶν διελέγχων Γραμματιστῶν, καὶ τὴν σκοτόμαιναν, τῆς τούτων ἀβλεψίας, ταῖς ἀναλάμπουσι φωτίζων ταῖς φωσφόροις· ἐξ ὧν ἡ τυφλωσις τοῦ πρὶν σκιώδους γραμματος, ὁματουῖται ταῖς ἐκ τοῦ Λόγου, ἡμῖν παρεχομέναις, φαιδραῖς ἐλλάμπουσιν.

Στίχ. Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον.

Υψους ἐπέβη, φωτοφόρου ἐπιβάσεως, φωτὶ θεογνωσίας καταλαμφθεὶς ὁ Τυφλός· κἄν πρῶν ἐτυφλοῦτο ἐξ ἀμφοῖν, τὸν φωτοδότην γνωρίζει καὶ φωτουργόν, τὸν ἀναλάμπαντα ἐκ τάφου τριημέρως, καὶ γῆν φαιδρύναντα αὐτοῦ τῇ Ἀναστάσει, ἐξ ἧς ἐπέλαμψε, τὸ φῶς τῆς ἀναπλάσεως, τοῖς ἐν σκότει κεκρατημένοις, βροτοῖς, δι' εὐσπλαγχνίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐδὲν σπλάγχνα ἐλέους σαρκωθεὶς Χριστέ ὁ Θεός, τὸν τοῦ φωτὸς ἐστερημένον ἀπὸ μήτρας σπλάγχκοις ἀφάτοις οἰκτιρμῶν, λαμπηδόνης θείας κατηξίωσας, τούτου τὰς κόρας, πηλὸν τοῖς σοῖς πλαστοργοῖς δακτύλοις ἐπὶ χρίσας. Αὐτὸς καὶ νῦν φωτοπάροχε, καὶ ἡμῶν καταύγασον τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Τυφλοῦ.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ 5. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ταύτης ἕως αὐριον ἐσπέρας, σχολάζει τῷ Ψαλτηρίου ἡ Στιχολογία. Αἱ δὲ Ὁραὶ, τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ἀναγινώσκονται, ὡς ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομαδί· ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ 3. τῆς παρουσίας ἐσπέρας. Ὁ δὲ Προεόρτιος τῆς Ἀναλήψεως Κανὼν καταλιμπάνεται, ἢ ψάλλεται ἔταν βούληται ὁ Προεστώς.

Ἀντὶ τοῦ συνήθους Εὐλογητῆ, λέγεται· Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοσσίῳ, κτλ., καὶ ψάλλομεν τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἀπαρallάκτως, καθὼς καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάς. τῆς Ὁκτωήχου.

Ἦχος α'.

Ταῖς ἐσπεριναῖς ἡμῶν εὐχαῖς, πρόσδεξαι Ἄγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρ-

τιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν κόσμον λυτρωσάμενος. Ἀνατολικά.

Εὐφρανθήτε οὐρανοὶ, σαλπίσσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ, ταῖς ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδάμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Τ

Τ

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ

Εἴσοδος· τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἶτα. Εἴπωμεν πάντες τὸ, Καταξιώσον· τὸ, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, κτλ.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α΄.

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἡλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τῷ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα, Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἁμῶν· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν· Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστοὺς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν θρασυμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθεῖσαι κηρύξατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν.

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίε, Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὦ Πάσχα λύτρον λύτης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμπας Χριστὸς, τὰ γυναῖα χαρὰς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν ταῖς μνήμασι ζῶνιν χαρισάμενος.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Σ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ζήτηί τὰ τῷ Πάσχα, ἀπαρτλάκτως τὰ πάντα καὶ ἀνελλιπῶς, πλὴν τοῦ Συναξαρίου. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν, Σῶμα Χριστοῦ κτλ.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Σ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους β'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'.

Ο' Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς.

Κύριε, τῇ σῇ Ἀναλήψει.

Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας.

Ἀπόστιχα. Ἦχος α'.

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καὶ κατήλθες.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἀνῆλθες Χριστέ πρὸς τὸν ἄναρχον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε.

Οἱ Ἄγγελοι σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ε' τέχνης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ζήτηί ταῦτα πάντα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προσמיμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἱδιόμελα ε'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'.

Ο' Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ. Οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ· νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον

ὁρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν. Ὁ Πατήρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναΐδιον. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῷ· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ὅτι ἀνέβη Χριστὸς, ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

Δίς.

Κύριε, τῇ σῇ Ἀναλήψει, ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβὶμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεόν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον· καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· δόξα σοι.

Δίς.

Εν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τῷ Πατρὶ, ἀνυμνοῦμέν σε τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφήν· προσκυνοῦμέν σου τὰ Παθήματα· τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἰδόν σε, ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, ἐδυρμοῖς δακρύων, ζωδότα Χριστέ, κατηφείας πληρούμενοι, θρηνοῦντες ἔλεγον· Δέσποτα, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς, οὓς δὲ οἶκτον ἡγάπησας δούλους σου, ὡς εὐσπλαγχνος· ἀλλ' ἀπόσειλον, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, παραλαβὼν τοὺς σου Μαθητάς, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες· καὶ ἰδὼν, τὸ σερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρῆλθες. Ὁ δὲ ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμέ, καὶ ἀναβάς, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπόστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μὴ χωρισθεῖς, γλυκύτατε Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος συναναστραφεῖς, σήμερον ἀπ' ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· καὶ τὴν πεσοῦσαν φύσιν ἡμῶν συμπαθῶς ἀνυψώσας, τῷ Πατρὶ συνεκάθισας. Ὅθεν αἱ οὐράνιαι τῶν αἰσωμάτων τάξεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἐξίσταντο θαμβεῖ· καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἐμεγαλυνον. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τὴν πρὸς ἡμᾶς σε συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν Ἀνάληψιν δοξολογῶντες, ἱκετεύομεν λέγοντες· Ὁ τοὺς Μαθητάς καὶ τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, χαρὰς ἀπείρου πλήσας ἐν τῇ σῇ Ἀναλήψει, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαρὰς, εὐχαῖς αὐτῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 2. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἔσαι ἐν ταῖς ἐσχά-
Β'. 2. **Τ**αῖς ἡμέραις, ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ πορεύονται λαοὶ πολλοί, καὶ ἐρῶσι· Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΞΒ'. 10. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Πορεύεσθε, πε-
ΞΒ'. 10. **Τ**ριέλθετε διὰ τῶν πυλῶν μου· σκευάσατε τὴν ὁδόν μου, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου, καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε· ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκούστον ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ σου παραγέγονεν, ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν μεθ' αὐτῆς, καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου· σὺ δὲ κληθήσῃ, Ἐπιζητούμενη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη. (Κεφ. ΞΓ'. 1.) Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδῶμ; ἐρύθημα ἱματίων αὐτοῦ ἐκ Βοσὸρ, οὕτως ὡραῖος ἐν στολῇ αὐτοῦ; βοᾷ μετὰ ἰσχύος πολλῆς· Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. Διὰ τί σου ἐρυθρά τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης· ληνὸν ἐπάτησα μονώτατος, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ. Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἀναμνήσω, τὴν αἴνεσιν Κυρίου ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. Κύριος, κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· ἐπάγει ἡμῖν κατὰ ἔλεον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν· Οὐχὶ λαός μου ἐστέ; τέκνα, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. Οὐ πρέσβυς, οὐδὲ Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν αὐτούς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ φείδεσθαι αὐτῶν. Αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐταὺς, καὶ ὑπερύψωσεν αὐτούς, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἵωνος.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ'. 4. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχε-
ΙΔ'. 4. **Τ**αῖς ἡμέραις, καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν

Ἐλαιοῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλήμ, ἐξ ἀνατολῶν ἡλίου. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλήμ, τὸ ἡμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· ἐν θέρει, καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτω. Καὶ ἔσται Κύριος εἰς Βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἓν, κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαθαᾶ ἕως Ῥεμμῶν, κατὰ νότον Ἱερουσαλήμ· καὶ ὑψωθήσεται, καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὴν, ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τοῦ Γομόρ, καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμεῆλ, καὶ ἕως τοῦ πύργου τῶν γωνιῶν, καὶ ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ Βασιλέως. Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκέτι ἔσται, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλήμ πεποιοῦτως.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμ. Ἦχος α΄.

Ανελθὼν εἰς οὐρανούς, ὅθεν καὶ κατήλθες, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς Κύριε· ἐλθέτω σου τὸ Πνεῦμα, φέρον εἰρήνην τῷ κόσμῳ· δεῖξον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἔργα δυνάμεώς σου, Κύριε φιλόανθρωπε.

Ὁ αὐτός.

Ανῆλθες Χριστέ, πρὸς τὸν ἀναρχον Πατέρα σου, ὁ τῶν ἀπεριγράπτων αὐτοῦ κόλπων μὴ χωρισθεῖς, καὶ προσθήκην αἱ δυνάμεις, τῇ αἰνέσει τοῦ Τρισαγίου οὐκ ἐδέξαντο· ἀλλ' ἕνα Υἱόν, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, ἐγνώρισάν σε Κύριε, μονογενῇ τῷ Πατρί. Ἐκ πλήθους σῶν οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Οἱ Ἀγγελοὶ σου Κύριε, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ἐστὶ Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν· οὗτος ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτόν, πορευόμενον εἰς οὐρανόν· λατρεύσατε αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος δ΄.

Οτε παραγέγονας ἐπὶ τὸ ὄρος, Χριστέ, τῶν Ἐλαιοῶν, Πατὴρ ἐπιτελέσαι τὴν εὐδοκίαν, ἐξέστησαν οἱ ἑράνιοι Ἀγγελοι, καὶ ἔφριξαν οἱ καταχθόνιοι· παρίσταντο δὲ οἱ Μαθηταὶ μετὰ χαρᾶς ἔντρομοι, ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς· ὡς θρόνος δὲ ἡτοίμαστο ἐξ ἐναντίας νεφέλῃ προσμένουσα· πύλας δὲ ὁ οὐρανὸς διαπετάσας, τῷ κάλλει ἐφαίνετο· καὶ ἡ γῆ τοὺς κρυπτήρας ἀνακαλύπτει, Ἀδάμ τὴν κατάβασιν ὡς γνωσθῆναι, καὶ τὴν αὐθις ἀνάβασιν. Ἀλλ' ἔχνη μὲν

ὑψοῦτο, ὡς ὑπὸ χειρός· στόμα δὲ μέγαλα νηλόγει, ὡς ἠκούετο· νεφέλῃ ὑπελάμβανε, καὶ οὐρανὸς ἔνδον σε ὑπεδέξατο. Ἔργον τοῦτο Κύριε εἰργάσω, μέγα καὶ παραδόξον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὴν καταβάσαν φύσιν τοῦ Ἀδάμ, εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ὁ Θεός, καινοποιήσας σεαυτῷ, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἀνήγαγες σήμερον· ὡς ἀγαπήσας γὰρ, συνεκάθισας· ὡς συμπαθήσας δὲ, ἥνωσας σεαυτῷ· ὡς ἐνώσας συνέπαθες· ὡς ἀπαθὴς παθῶν δὲ, συνεδόξασας. Ἀλλ' οἱ Ἀσώματοι, τίς ἐστὶν οὗτος, ἔλεγον, ὁ ὠραῖος ἀνὴρ; ἀλλ' οὐκ ἀνθρωπος μόνον, Θεός δὲ καὶ ἀνθρωπος, τὸ συναμφοτέρον τὸ φαινόμενον. Ὅθεν ἑξαλλοὶ Ἀγγελοι, ἐν στολαῖς περιιπτάμενοι, τοὺς Μαθηταίς, Ἄνδρες, ἐβόων, Γαλιλαῖοι, ὅς ἀφ' ὑμῶν πεπόρευται, οὗτος Ἰησοῦς ἀνθρωπος Θεός, Θεάνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται, κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· πιστοῖς δὲ δωρούμενος ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Οτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Μαθητῶν ὁρώντων, αἱ νεφέλαι ὑπελάμβανόν σε μετὰ σαρκός· πύλαι ἐπήρθησαν αἱ οὐράνιαι· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει· αἱ ἀνώτεροι δυνάμεις ἔκραζον, λέγουσαι· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Οἱ δὲ Μαθηταί, ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· Μὴ χωρισθῆς ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, τὸ ὁδηγοῦν καὶ στηρίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε τὸ μυστήριον, τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κεκρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν, πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἦλθες μετὰ τῶν Μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιοῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε τὸν ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν· τὴν γὰρ ἐν τῷ πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραλγῆσας, ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκός σου ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς· ἧς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες, τῇ εἰς οὐρανούς ἀνόδῳ σου, Δέσποτα, τὸ μέγα σε ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονός δοξάζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β΄.

Ετέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης· ἐπαθες σαρκί, ὁ Θεός ἡμῶν· ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον· ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πλη-

ρῶν· καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα Σείον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Αναλαμβανομένου σου Χριστέ, ἐκ τοῦ ὅρους τῶν Ἑλαιῶν, αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι, ἐτέρα τῇ ἐτέρα ἐβόων· Τίς ἐστὶν οὗτος; καὶ φησὶ πρὸς αὐτάς· Οὗτός ἐστιν ὁ κραταῖός καὶ δυνάστης, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατός ἐν πολέμῳ, ὅτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια; Ἐκ Βοσὸρ ἦκει, ὅπερ ἐστὶ, τῆς σαρκός. Αὐτός δὲ ὡς Θεός, ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἵνα ὁδηγήσῃ, καὶ σῶσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τῆ ὄρου τῶν Ἑλαιῶν, Χριστέ ὁ Θεός, ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι· καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίζον, καὶ σηρίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

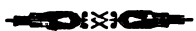
Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ανέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τῆ ἀγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Ἐκ γ'.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν ἑρᾶν ἑθαύμαζον βοᾶσαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ Ἀναλήψει σου, μόνε φιλόνητος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο προαιώνιος, Θεὸς καὶ ἀναρχος, ἦν περ ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας

μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἄγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυνον, τοῦτον πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς· αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Κατελθὼν οὐρανόθεν εἰς τὰ ἐπίγεια, καὶ τὴν κάτω κειμένην ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, συναναξήσας ὡς Θεός, Ἀδαμιαίαν μορφήν, τῇ Ἀναλήψει σου Χριστέ, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν, τῷ Σιρόνῳ τῷ πατρικῶς σου, συγκαθέδρον ἀπειργάσω, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόνητος. Τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'.

Π' χου. Εἶτα.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν Γ'. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ ὁ Ν'.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, κτλ.

Εἶτα ψαλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κτλ.

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, αἱ ἄνω δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσιν τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἀνοδὸν, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος; Βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, τὰς οὐρανίους πύλας αἶρειν διεκελεύοντο. Μετ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκείθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κριτὴν τῶν πάντων, καὶ Θεὸν παντοδύναμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τοῦ Ἦχου πλ. α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ' καὶ ὁ τοῦ Ἦχου δ' εἰς ε'.

Κανὼν τοῦ Ἦχου πλ. α'.

Ποῖημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν Σαλαῳσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται. Τροπαρία.

Ασώμεν πάντες λαοὶ, τῷ ἐπὶ ὧμων Χερυθίμ ἀναληφθέντι μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ὥδην ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξασται.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Χριστὸν, χοροὶ Ἀγγέλων θαυμάζοντες, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο, συμφώνως δὲ ἀνέμελπον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτη Μωσεί, τῶν Ἑβραίων ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί, αὐτῷ πάντες ἄσπασιν, ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Αἵματι Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἐπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ἰησοῦ δ'.

Οὐ ἡ ἀκροσιγὴς κατ' ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τῇ ἡ. καὶ δ'. Ὡδῇ, Ὡδῇ Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ανέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὥφθης τοῖς ἑνδεκά, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλῃ ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντός ποιητής.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλον Δαυὶδ ὁ θεόπνευστος. Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἠχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ πάθει σου, καὶ τῇ ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλῃ, πρὸς τὰ ἐπουράνια· δόξα τῇ δόξῃ σου. Θεοτοκίον.

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα· ὃν περ οὐ κατέλιπε, καὶ σὰρκα εἴληφε.

Καταβασία.

Θεὸς καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνώφω,

Ἐρρήτορευσεν τὸν θεόγραφον νόμον·

Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὀμμάτων νόου,

Ὅρα τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος

Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ὡδῇ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, φερέω

σόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ

δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

Τροπάρια.

Ανῆλθες Ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλόανθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτήρ, βροτῆϊαν φύσιν θαυμάζοντες, συνανιῶσάν σοι, ἀπαύστως, ἐκπληττόμενοι ἀνύμνου σε.

Εξίσταντο Ἀγγέλων χοροὶ, Χριστέ ὀρώντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνου, τὴν ἀγίαν σου Ἀνάληψιν.

Τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, φθορᾷ πεσοῦσαν ἐξανέστησας, καὶ τῇ ἀνόδῳ σου ὑψώσας, καὶ σαυτῷ ἡμᾶς ἐδόξασας.

Θεοτοκίον.

Ικέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προσελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυθῆναι πλάνης Διαβόλου, τῆς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Επάρατε πύλας οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γῆινον, ταῖς ἀνωτέροις ἔλεγον, δυνάμειν αἱ κατώτεροι.

Ζητήσας Χριστέ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὄφεως Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος, Πατρός, ὑμνοῦντων Ἀγγέλων σε.

Η γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγαλλεταὶ καὶ ὁ ἕρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τῇ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστώτα βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην, τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον αἰεὶ ἰκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Καταβασία.

Ερρήξε γαστρός ἡτεκνωμένης πέδας, ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, Μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι, Ἀννης, φεροῦσης πνεῦμα συντετριμμένον, Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Επιβάς ἐν νεφέλαις τῶν ἑρῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρός δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τέτρω, ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὥφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρας, τοῦ κρῖναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα. Δικαιοκρίτα Κύριε, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δίς.

Ὡδῇ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παραδείσος· ἡνοίγη δὲ αὐτῇ, καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπαρία.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς, τὸν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστεῖλαι. Διὸ βοῶμεν· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σου.

Ως ἀνῆλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκί, κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, καὶ ἐδόθησαν· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέραις ἐδόων· Πύλας ἄρατε Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων ἐκ ἔγνω· ἀλλὰ Μήτηρ μὲν ἐστὶ, Παρθένος δὲ διέμεινεν· ἦν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ιησοῦς ὁ Ζωοδότης, προσλαβὼν οὓς ἠγάπησεν, Ἐλαιῶν εἰς ὄρος, ἄνεισι, καὶ τούτους εὐλόγησε, καὶ τοὺς πατρώους νεφέλῃ ἐποχούμενος, κόλπους ἔφθασεν, οὓς οὐδαμῶς καταλείλοιπε.

Κόσμος ὅλος ἐορτάζει, ὁρατὸς καὶ ἀόρατος, ἐν ἀγαλλιάσει· Ἄγγελοι σκιρτῶσι καὶ ἄνθρωποι, δοξολογοῦντες ἀπαύστως τὴν Ἀνάληψιν, τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος ἡμῖν ἀγαθότητι.

Λύσας κράτος τοῦ θανάτου, ὡς ἀθάνατος Κύριος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσιν ἐδωρήσω φιλόνητο, καὶ ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καθορώντων σε, τῶν σεπτῶν Μαθητῶν, Ἰησοῦ παντοδύναμε. Θεοτοκίον.

Μακαρία ἡ κοιλία, σοῦ Πανάμωμε γέγονε· τὸν γὰρ τὴν κοιλίαν, Ἄδου παραδόξως κενώσαντα, ἀνερμηνεύτως χωρῆσαι κατηξίωσαι· ὃν ἰκέτευε, σῶσαι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία.

Αναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἴου μόνος, Λόγος προελθὼν, Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου, Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,

Ἡμερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, Ἀΐδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν· ἐκτός σε ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τροπαρία.

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα, ἐλεῆμον, ταῖς ἄνω δυνάμεσι, μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Αγγέλων αἱ δυνάμεις, αἰρόμενον σὲ ἰδοῦσαι, Ταῖς πύλας, ἐκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Απόστολοι ἰδόντες ὑψούμενον, τὸν Σωτῆρα, ἐν τρόμῳ ἐκραύγαζον· Τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεκρώσας τὸν θάνατον, τῷ σῷ θανάτῳ Κύριε, λαβὼν οὓς ἠγάπησας, ἀνῆλθες, τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος ἅγιον, κἀκεῖθεν ἀνέδραμες Χριστὲ, πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα, νεφέλῃ ἐποχούμενος.

Ξένη σου ἡ Γέννησις, ξένη σου ἡ Ἀνάστασις, ξένη καὶ φρικτὴ σου Ζωοδότα, ἡ ἐκ τοῦ ὄρους θεία Ἀνάληψις· ἦν ἐξεικονίζων Ἡλιοῦ, τέθριππος ἀνῆρχετο, ἀνυμνῶν σε φιλόνητο.

Ορῶσιν ἐφθέγγοντο, τοῖς Ἀποστόλοις Ἄγγελοι· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί θαμβεῖσθε, τῇ Ἀναλήψει τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ; οὗτος ἦξει πάλιν ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ἅπαντα, ὡς κριτὴς δικαιοτάτος. Θεοτοκίον.

Παρθένον φυλάξας σε, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορον, ἄνεισι Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, Θεογεννήτορ, ὃν οὐ κατέλιπεν, εἰ καὶ σάρκα εἴληφεν ἐκ σοῦ, ἐννοῦν τε καὶ ἐμψυχον, διὰ ἑλεος ἄφατον.

Καταβασία.

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, ὧς τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξεληλύθε νόμος,

Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος· ταφή μοι τὸ κῆτος· ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐδόθησα πρὸς σὲ τὸν φιλόνητον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Τροπαρία.

Εσκήρτησαν Ἀπόστολοι, ὁρῶντες μετάρσιον σήμερον, τὸν κτίστην αἰρόμενον, ἐκπίδου τοῦ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἐκραζον· Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Επέστησαν οἱ Ἄγγελοι, βοῶντες Χριστὲ, τοῖς Μαθηταῖς σου· Ὁν τρόπον κατείδετε, Χριστὸν ἀνερχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται, δίκαιος πάντων κριτὴς.

Ως εἰδὼν σε Σωτὴρ ἡμῶν, δυνάμεις αἱ οὐρανίαι, εἰς ὑψος αἰρόμενον σίσσωμον, ἐκραύ-

γαζον λέγουσαι· Μεγάλη Δέσποτα ἡ φιланθρωπία σου.

Θεοτοκίον.

Βάτονσε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην ὑράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, ὀρθοδόξων καύχημα.

"Αλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρ'ανάτωσαν ἡμῖν ἄνωθεν, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον· Χρισὸς νεφέλη γάρ, ὡς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα ἀνεισι σήμερον.

Σαρκὸς φανεῖς ὁμοιώματι, τὰ πρῶν διεσῶτα συνήγαγες, εἰς ἓν, φιλάνθρωπε· καὶ ἀνελήφθης ὁρῶντων σε, τῶν Μαθητῶν οἰκτίρμον, πρὸς τὰ οὐράνια.

Τὶ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, σαρκὸς τοῦ ἐνωθέντος παχύτητι; ἅγιοι Ἄγγελοι, Χριστὸν ὁρῶντες ἐφθέγγοντο, πάθους τιμίου θεία, φέροντα σύμβολα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνοῦμέν σου τὴν ἄρρητον γέννησιν, δι' ἧς ἐρρύσθημεν καταφθορᾶς καὶ κακώσεως, καὶ ζοφερᾶς τοῦ Ἄδου, Ἀγνὴ καθείρξως.

Καταβασία.

Γλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στέρνων Ἰωάνν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενὴ πεπτωκότα.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάσματος, καὶ βῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὄμματα καὶ νοήματα· πετάσωμεν τὰς ὀψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί· νομίσωμεν εἶναι τῇ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχόμενῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς ὑρανὸς ἀνέδραμεν· ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτῇ, καλέσας ὡς Πατὴρ, καὶ ζηρίξας αὐτούς· ὁδηγήσας ὡς υἱοὺς, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς· Οὐ χωρίζομαι ὑμῶν· ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Πέμπτῃ τῆς ἑκτῆς Ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν εὐορταζόμεν τῇ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Ἐκ δεξιᾶς καθίσας πατρικῆς Λόγε,
Μύσαις παρασχὼν πίσιν ἀσφαλεσέραν.

Ε'πειδὴ γὰρ τοῖς Μαθηταῖς συνὼν πρὸ τῆ παθεῖν, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐπηγγελίματο παρουσίαν, εἰπὼν· Συμφέρει, ἵνα ἀπέλθω· εἰάν γάρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται. Καὶ πάλιν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, διδάξει ὑμᾶς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· διὰ τοῦτο, μετὰ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι, ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα αὐτοῖς ὀπτανόμενος, οὐκ αἰεὶ, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων, συνεσθίων τε αὐτοῖς καὶ πίνων, βεβαιότεραν τὴν ἀνάστασιν παριστῶν· τὸ τελευταῖον, πολλὰ περὶ τῆς τῇ Θεοῦ βασιλείας ἐπαγγελιάμενος, παρήγγειλε τούτοις ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖσε μένοντας, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος παρουσίαν ἐκδέχεσθαι, βαπτισθησομένους καὶ δι' αὐτοῦ· ἐν ὕδατι γὰρ καὶ μόνῳ ἦσαν βαπτισθέντες τοπρότερον ὑπὸ Ἰωάννη, (καὶ ἐσῴστερον ὁ Ἐπιφάνιος Κύπρου ἰστορήσεν, ὅτι ὁ μὲν Θεολόγος Ἰωάννης τὴν Θεοτόκον βαπτίζει· ὁ Πέτρος δὲ, καὶ αὐτὸς πάλιν, τοὺς τῶν Ἀποστόλων λοιπούς). Παρήγγειλε δὲ αὐτοῖς μένειν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα ἐκεῖσε πρῶτον τὸ κήρυγμα τῇ Εὐαγγελίᾳ βεβαιωθῇ, μήπως, εἰς ἀλλοτρίους ἀπείοντες τόπους, εὐχερῶς διαβάλλοιντο· καὶ ὅτι ἐχρῆν, καθάπερ εἰτινας στρατιώτας, ἐντυθεῖν παρασκευασθῆναι τοῖς ὅπλοις τῇ Πνεύματος, καὶ οὕτως εἰς μάχην χωρῆσαι τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπεὶ δ' ὁ καιρὸς ἐπέστη τῆς Ἀναλήψεως, ἐξάγει μὲν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν (καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι πλείσταίς ἐλαίαις κατάφυτον ἦν) καὶ διαλεγόμενος αὐτοῖς περὶ τῆς εἰς τὰ πέρατα αὐτοῦ ἀνακηρύξεως, ἐτι δὲ καὶ περὶ τῆς ἀκαταλύτου αὐτοῦ βασιλείας, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι, ἐπειδὴ κακείνους τὰ δέοντα ἐρωτᾶν μέλλοντας ἑώρα, παρουσίας ἐκεῖσε καὶ τῆς ἀχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, ἐπίστησιν Ἀγγέλους αὐτοῖς, τὴν εἰς ἑρανοὺς ἀνοδὸν ὑποδείξοντας. Καὶ δὴ, βλέπόντων, ἐπήρθη ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν, νεφέλης ἐκείνου ὑπολαβούσης· καὶ οὕτως, ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων παραπεμπόμενος, διακελευομένων ἀλλήλοις, τὴν τῶν οὐρανίων θυρῶν ἐπαρσιν, καὶ καταπληττομένων τὸ ἐξ αἱμάτων τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐρυθρόν, ἀνέβη καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, θρώσας τὴν σάρκα, καὶ θάρρῳ λέγειν, ποιήσας ταύτην ὁμόθεον· δι' ἧς ἡμεῖς κατηλάγημεν, τῆς ἀρχαίας ἐχθρας διαλυθείσης. Τοῖς μὲντοι Ἀποστόλοις Ἄγγελοι, ἐν εἰδεί ἀνδρῶν, ἐπίστησαν λέγοντες· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐσθήκατε καταπληττόμενοι, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀτενίζοντες; οὗτος, ὃν βλέπετε μετὰ σαρκὸς Θεὸν τὸν Ἰησοῦν, οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, μετὰ σαρκὸς δηλαδὴ· πλὴν οὐχ ὡς πρότερον πενιχρῶς τε καὶ ἡσυχῇ, ἀλλὰ μετὰ δόξης μεγάλης, καθὼς νῦν ὁρᾶτε ὑπὸ Ἀγγέλων παραπεμπόμενον.

Τότε οἱ Ἀπόστολοι τῷ ἀτενίζειν ἀποκαρμόντες, ὑπέσρεψαν ἀπὸ τοῦ ἔρους τῶν Ἐλαιῶν· ἐγγιστα δὲ τοῦτο ἐστὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, δισχιλίαις τεσσαράκοντα ποδῶν βήμασι διέχον αὐτῆς· τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Σαββάτου ὁδός. Οὕτω δὲ νενονημοθέτηται τῷ Μωϋσῇ, ἐπὶ τοσούτοις βήμασι τῷ Σαββάτῳ περιπατεῖν· ὅτι περ καὶ ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, τοσούτοις βήμασι πεδῶν ὑπῆρχεν ἀφισταμένη τῆς

τῶν Ἰουδαίων παρεμβολῆς· ἐξῆν γὰρ ἐκεῖσε καὶ ἐν Σαββάτῳ ἀπιέναι τινὰς προσκυνήσοντας, καὶ μὴ πλείον τὴν πορείαν ἐκτείνειν· διὰ τοῦτο ἐκλήθη καὶ Σαββάτου ὁδός. Δοκεῖ δέ τισιν ἐντεῦθεν, ὅτι καὶ ἡ τῷ Χριστοῦ Ἀνάληψις ἐν Σαββάτῳ ἐγένετο· ὅπερ τέως ἀπίθανον.

ὑποστρέψαντες δὲ οἱ Ἀπόστολοι, ἀνέβησαν ἐν τῷ ὑπερώῳ, ἐν ᾧ ἦσαν καταμίνοντες, σὺν ταῖς Μυροφόροις γυναῖξί, καὶ τῇ τοῦ Λόγου Μητρί, νηστεία, καὶ προσευχῇ, καὶ δεήσει σχολάζοντες, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν τῇ παναγίᾳ Πνεύματος ἐκδεχόμενοι, ὡς ἡ υπόσχεται.

Ο' ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο' ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπαρία.

Ο' ἐν νεφέλῃ φωτὸς, ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε' πὶ τῶν ὥμων Χριστέ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες.

Ο' ἀνελθὼν ἐν σαρκί, πρὸς τὸν ἀσώματον Πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν, τῇ α�μαρτίᾳ φύσιν ἄρας, τῷ σὺ ἰδίῳ Πατρὶ Σῶτερ προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἦν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φωτεινὴ σε, φῶς ὑπάρχοντα ὑπέλαβε, νεφέλῃ Κύριε, ἀπὸ τῆς γῆς ὑπὲρ νῆν, ἀναλαμβανόμενον· καὶ ἐπουράνιοι, δῆμοι ἦνεσαν, σὺν Ἀποστόλοις λέγοντες· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Χεῖρας ἅπαντες, γηθόμενοι κροτήσωμεν, τῇ Ἀναλήψει Χριστοῦ, καὶ ἀλαλάξωμεν· Ἀνέβη ὁ Κύριος, ἐν φωνῇ σάλπιγγος, καὶ ἐκάθισεν, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος, τοῦ Πατρὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψάλλον παῖλαι Μωϋσῆς ὁ μέγας ἔκραζε· Προσκυνήσατόωσαν ἀνερχομένῳ Χριστῷ, εὐράνιοι Ἀγγελοι, ὡς τοῦ παντὸς Βασιλεῖ. Ὡ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ω σαυμάτων παραδόξων! πῶς ἐχώρησας Θεὸν ἀχώρητον, Θεοχαρίτῳ, τὸν σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ μετὰ δόξης πολλῆς, εἰς οὐράνια, ἀναληφθέντα, σήμερον, καὶ ζωώσαντα ἀνθρώπους;

Καταβασία.

Σύμφωνον ἐθρόνησεν ὀργάνων μέλος, ὁ ὤν ἐβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας. Ἦ' τοῦ Παρακλητοῦ δὲ φωσφόρος χάρις, Σεβασμιάζει τῇ βοᾷ· Τριάς μόνη, Ἰσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπαρία.

Τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀναπτάντα Ζωοδότῃν Χριστὸν, εἰς οὐρανούς μετὰ δόξης, καὶ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν, τῶν εἰδῶλων λυτρωσάμενον, καὶ παραστήσαντα ταύτην, ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, σὲ Σωτὴρ ὑμῶν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῇ αὐτοῦ καταβάσει, καθελόντα τὸν ἀντίπαλον, καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναβάσει, ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουδὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις, ἐποχούμενον βαστάσασα· ὃν σὺν ἀσώματοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡφθησαν οἱ νόες Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Ἀναλήψει καὶ ἐφθέγγοντο· Τί ἐνατενίζοντες, ἱσασθε θαμβούμενοι; οὗτος ὁ ἀνερχόμενος εἰς τὰ οὐράνια, ἐλεύσεται καὶ πάλιν τοῦ κρίναι, τῆς ἐν γῇ ἀνθρώπους, κριτὴς ὑπάρχων μόνος.

Δῶμεν τῷ Θεῷ μεγαλωσύνην, αἰνέσεως συμφωνία· ἀλαλάξωμεν, ἄσωμεν, χορεύσωμεν, χεῖράς τε κροτήσωμεν· Ἀνέβη ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς οὐρανούς ἀπὸ γῆς, Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὑμνούντων, τοῦτον ὡς Δεσπότην, καὶ ποιετὴν τῶν ὅλων.

Ἦ' ῥθῃ ὑπεράνω τῶν Ἀγγέλων, ἡ φύσις ἡμῶν ἡ πάλαι ἔκπτωτος, καὶ θρόνῳ ἐνίδρυται, θείῳ ὑπὲρ ἔννοιαν. Δεῦτε πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀνακραῖζωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ὁ Υἱὸς σου Θεοτόκε, σκυλεύσας Σταυρῷ αὐτοῦ τὸν θάνατον, ἀνέστη τριήμερος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐμφανισθεὶς ἀνέδραμε,

πρὸς τὰ οὐράνια· μεθ' οὗ σε προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
Ὁ τρισσοφεγγής τῆς Θεαρχίας τύπος·
Ὑμνοῦσι Παῖδες· εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Σέ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεῶ,
• Στὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
• κηῖσασαν, οἱ πισοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Σέ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Χριστὸν τὸν
Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑψύ-
μενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγαλύνον.

Σοὺ τὴν Θεωθεῖσαν σάρκα ὀρώντες Χριστέ,
ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἄγγελοι, ἀλλήλοις διένευον·
Ἀληθῶς οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σέ τῶν ἀσωμάτων τάξεις Χριστέ ὁ Θεός, ἐν
νεφέλαις αἱρόμενον, ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον·
Τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας ἄρατε.

Σέ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ
τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, καὶ τῇ ἀναβάσει
σου ἀνυψώσαντα, τοῦτον μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
ὃν ἐκύησας, σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον,
σὺν Ἀγγέλοις ὀρώσα ἐμεγαλύνες.

Ἄλλος· Ἄπας γηγενής.

Μεγαλυνάριον.

Αγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη, ὀρώντες
ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ
τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ωτῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν! ὦ μυ-
στηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπότης
γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς
Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φω-
τίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέ-
σαν ἐν χάριτι.

Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη.

Στίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν· Ὑμεῖς
καθίστατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ γὰρ ἐκπέμψω
ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρί τὸν σύνθρονον,
καί μοι ὁμότιμον, ὃν ὁράτε, ἀναλαμβάνομενον,
καὶ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχοῦμεν.

Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη.

Ηρῆθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια, ἄνωθεν
τῶν οὐρανῶν, τοῦ σαρκὶ πτωχεύσαντος,

καὶ συνεδρία Πατρὸς τετίμηται, φύσις ἡμῶν ἡ
ἐκπτώτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως πᾶν-
τες ἀλαλάζωμεν, καὶ κροτήσωμεν χεῖρας γη-
θόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε, ἐκ
σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν ἀμαυρότητα, τῆς
ἀθείας πᾶσαν διέλυσε, καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύ-
δοντας ἐφωταγώγησε· διὰ τοῦτο πάντες κατὰ
χρέος σε, εἰς αἰῶνας αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος·
Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,
Ῥήτρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σοῦ τὸν τόκον.
Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Τῶν Μαθητῶν ὀρώντων σε ἀνελήφθης, Χρι-
στὲ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων. Ἀγ-
γελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας
ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχί-
φωτον δόξαν.

Ἐκ γ'.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλ-
ομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν,
τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχομένῳ,
κραυγαζόντες τὸν ὕμνον· Ἄγιος εἴ, ὁ Πατὴρ ὁ
οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἄγιος εἴ· καὶ
τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες
Σωτῆρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν
ἀλλήλοις· Τίς ἡ Θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ
μορφῇ ὁ ὀρώμενος· ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν
οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὀρώντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ
τοῦ Ἑλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἡ-
κουν Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί ἐστήκατε
βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρ-
κός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος β'.

Ετέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· ἐφάνης, ὡς
αὐτὸς ἠβουλήθης· ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεός
ἡμῶν· ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνα-
τον· ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πλη-
ρῶν· καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα Θεῖον, τοῦ
ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα .

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, Βασι-
λεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Στίχ. γ'. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ
τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...

Ἀντίφωνον Β'. Ὁ αὐτός .

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα .

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλουῖα .Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώ-
σκεται .

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνή-
χθησαν .

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη .

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ...

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν .

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ...

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοί-
ξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου .

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ...

Εἰσοδικόν .

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σαλπιγγος .

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ...

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν ...

Τὸ Τρισαγίον, καὶ ὁ Ἀπόστολος .

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς .

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός .

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός .

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα .

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην...

Ἀλληλουῖα . Ἦχος β'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας .

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ ...

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν ε'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ...

Κοινωνικόν .

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σαλπιγγος . Ἀλληλουῖα .Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμ. τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'.

Α'νελθὼν εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καὶ κατήλθες,
μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανοὺς Κύριε· ἐλθέτω
σου τὸ Πνεῦμα, φέρον εἰρήνην τῷ κόσμῳ· δεῖ-
ξον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἔργα δυνάμεώς
σου, Κύριε φιλάνθρωπε .**Α**'νῆλθες Χριστέ πρὸς τὸν ἀναρχον Πατέρα
σου, ὁ τῶν ἀπεριγραπτῶν αὐτοῦ κόλπων
μὴ χωρισθεῖς, καὶ προσθήκην αἱ δυνάμεις, τῇ
αἰνέσει τοῦ Τρισαγίου οὐκ ἐδέξαντο· ἀλλ' ἕνα
Υἱόν, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ἐγνώρισάν
σε Κύριε, μονογενῇ τοῦ Πατρός· Ἐν πλήθει σῶν
οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς .**Οἱ** Ἄγγελοι σου Κύριε, τοῖς Ἀποστόλοις ἔ-
λεγον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε
βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτός ἐστι Χριστὸς
ὁ Θεός, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν·
οὗτος ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε
αὐτόν, πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν· λατρεύσα-
τε αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ .

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ε'τέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· ἐφάνης, ὡς
αὐτὸς ἠβουλήθης· ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεός
ἡμῶν· ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνα-
τον· ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πλη-
ρῶν· καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θείον, τοῦ
ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα .Εἰσοδος· τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμ. Ἦχος βαρύς.
Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ·
πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ, ἐξ Αἰγύπτου ,

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω .Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ
σύ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λέγει ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν, πρὸς τοὺς Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, τῶν Ἑλαιῶν ἀνελθόν· Ἠγγικεν ὡ φίλοι μου, ὁ τῆς ἀνόδου καιρός· πορευθέντες διδάξατε, τὰ ἔθνη τὸν λόγον, ὃν περ ἀκηκόατε, ἐκ τῆς φωνῆς τῆς ἐμῆς. Τότε, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ, ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος· ὅθεν, τρόμῳ οἱ Ἀπόστολοι ἐξίσταντο.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Οτε τῇ Μητρὶ σὺν Μαθηταῖς, συνοδοιποροῦσιν ἀλλήλοις, εἰς Βηθανίαν Χριστέ, ὑψώσας τὰς χεῖράς σου, εἰς εὐλογίαν αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸς, νεφέλῃ φωτός σε, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, εὐθὺς ἀνέλαβε· τότε, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καὶ δεξιokάθεδρος ὄντως, ὡφθης τῷ Πατρὶ συμπροσκυνούμενος.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Δεῦτε συνανέλθωμεν πιστοί, ἐπὶ τὸ μετέωρον ὄρος, τῶν Ἑλαιῶν, καὶ ἐκεῖ, ὥσπερ οἱ Ἀπόστολοι, συνανερχόμενοι, καὶ εἰς ὕψος ἐπαράντες, καρδίας καὶ φρένας, ἴδωμεν τὸν Κύριον, νῦν ἐποχούμενον· ὅθεν, καὶ ἡμεῖς εὐχαρίστως, χαίροντες βοήσωμεν· Δόξα, τῇ σῇ Ἀναλήψει Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Εν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφήν· προσκυνοῦμέν σε τὰ Παθήματα· τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξαζόντες· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΉ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Επὶ τοῦ ὄρους ἀνελθὼν τοῦ Ἑλαιῶνος, ὁ ἐλεήμων Ἰησοῦς, αὐτόθεν ἦρθης· φωτεινὴ γὰρ νεφέλῃ ἐκ γῆς σε ὑπέλαβεν, ὁρῶντων τῶν Μαθητῶν σου θάυμα φρικτὸν, βρώντων τῶν Ἀσωμάτων ἐν ἕρανοῖς· Φόβῳ πύλαι ἐπάρθητε, ταῖς ἀνωτέραις στρατιαῖς· μεθ' ὧν σε Βασιλέα ὑμνεῖ, πᾶσα κτίσις, τὸν πάντων Θεόν. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Επιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ, ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὡφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρασ, τοῦ κρῖναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα. Δικαιοκρίτα Κύριε, φείσαιο τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δίς.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τῷ Ἦχῳ πλ. α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Θαῦμα καινοπρεπές! ἡ βρότειος γὰρ φύσις, εἰς οὐρανούς ἀνῆλθεν, ἡ ἐνωθεῖσα Λόγῳ, Θεῷ τῷ παντοκράτορι.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε.

Ελαμψεν ἡ φαιδρά, καὶ πάμφωτος ἡμέρα, τῆς τοῦ Δεσπότης θείας, εἰς οὐρανούς ἀνόδου, λαμπρύνουσα τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ωσπερ τοῖς Μαθηταῖς, ἀπέστειλας ἐξ ὕψους, τὸ συμφυές σου Πνεῦμα, καὶ τῷ λαῷ σου πέμψον, Χριστέ Σωτήρ τὴν χάριν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἀναλαμβανομένου σου ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀσωμάτων, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις δυνάμεσιν· Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· ὁ γὰρ θρόνος ὁ χερουβικός ἀνέλαβέ σε μετὰ σαρκός· Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Επαθες ὡς ἄνθρωπος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· καὶ ἀνέστης τριήμερος, σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ συναναστήσας, πάντας τοὺς φθαρέντας· καὶ ἀνελήλυθας Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα, ἐπαγγελιάμενος, ἐκπέμψειν τὸν Παρά-

κλητον, τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις σθ, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υμεῖς τί ἐστήκατε, πρὸς οὐρανὸν ἀτενίζοντες; οἱ ὀρώμενοι Ἄγγελοι, ὡς ἄνθρωποι ἔλεγον, τοῖς τοῦ Λόγου Μύσταις· οὗτος, ὃν ὀρᾶτε, ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς, ἀναληφθέντα, αὐτὸς ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε, κρίναι τὸν κόσμον, ὡς ἔφησε· πορευθέντες ἕν ἅπαντα, τὰ ῥηθέντα τελέσατε.

Μετά τὴν ἐκ τάφου σου, ὑπὲρ κατὰληψιν Ἐγερσιν, παντοδύναμε Κύριε, λαβὼν ἕς ἡγάπησας, ἕως Βηθανίας, ἐξήγαγες Λόγε· καὶ πρὸς τὸ ὄρος γεγωνῶς, τοῦ Ἐλαιῶνος, τούτους ἠυλόγησας· καὶ οὕτως ἀνελήλυθας, ὑποταγέντων Ἀγγέλων σοι, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσai τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἄνοδον, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· Τίς οὗτος ὁ παρὰ γενόμενος; Βλέπousai δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, τὰς οὐρανίους πύλας αἶρειν διεκελεύοντο. Μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκείθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κριτὴν τῶν ἀπάντων καὶ Θεὸν παντοδύναμον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πληρώσας ἀγαθὲ, Πατὴρ τὴν εὐδοκίαν, ἐνώσας τε τὰ ἄνω, τοῖς κάτω, ἀνελήφθης, ἐν δόξῃ πρὸς τὸ πρότερον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε.

Ανῆλθες πρὸς τὸν σὸν, Γενητόρα οἰκτίρμον, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, καὶ ὑψώσας τὴν κάτω, κειμένην φύσιν Δέσποτα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Νεφέλη σε φωτὸς, ἀνέλαβεν εἰς ὕψος, καὶ Ἄγγελοι ἐν φόβῳ, καὶ τρόμῳ διηκόνουν, τῷ θείῳ σου κελεύσματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἦλθες ὁ ἐλεῶν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· καὶ νεφέλη ὑπέλαβέ σε, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Μαθητῶν σθ, τρεμόντων μὲν διὰ τὴν ὀπτασίαν, χαιρόντων δὲ διὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἐν ᾧ στηρίζας Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτὴρ· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐθαύμαζον βοῶσαι· Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ Ἀναλήψει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δίς.

Μετά τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἄδου σκυλευθέντος, ὑπὸ σοῦ ζωοδότα, καὶ κόσμου φωτισθέντος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὁ Σωτὴρ, ὁ πάντα περιέχων τῇ χειρί· διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις, δοξολογοῦμέν σε, παντοκράτορ Κύριε· Δόξα τῇ Ἀναλήψει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δίς.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἦχου δ'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Οὐ λείψω ὀρφανούς, οὓς περ ἐγὼ συνῆξα, ὁ Κύριος τοῖς φίλοις, ἐλάλει, ἀλλὰ πέμψω, ὑμῖν Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε.

Αγγελοι τοῖς σοφοῖς, ἐβόων Ἀποστόλοις· Ὡς ἄνδρες Γαλιλαῖοι, ὃν τρόπον καθορᾶτε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Κατῆλθον ἐν χαρᾷ, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, οἱ Μαθηταί σου Λόγε, δοξάζοντες, ὑμνοῦντες, τὴν θείαν σου Ἀνάληψιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς, ὁ πάντα πληρῶν τῇ Θεότητι· καὶ ἐν δεξιᾷ Πατὴρ ἐκάθισας, ὁ ἐν ἀρχῇ Θεὸς Λόγος· ὅθεν αἱ οὐράνιαι δυνάμεις ὀρώσαι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔμφοβοι ἔλεγον· Τίτι ἀτενίζετε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; ἕτος, ὃν ἐθεάσασθε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται μετὰ δόξης, τοῦ κρίναι πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἀποδοῦναι ἐκάςω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΗΝ. ΘΕΟΦΩΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναστάσ., δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. β'.

Νίκην ἔχων Χριστέ.

Σήμερον ὁ Χριστός.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὰ μουσικὰς σήμερον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Αἴτιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον· τὴν σὴν γὰρ ἄχραντον ὑποδὺς γαστέρα, ὁ πάντων δημιουργός, ἐγένετο σὰρξ, οὐ τραπείς τὴν φύσιν, οὐδὲ φαντάσας τὴν οἰκονομίαν· ἀλλὰ τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ λογικῶς ἐμψυχωμένη σαρκί, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι λαβούσῃ, ἐνώθεῖς κατ' ὑπόστασιν· ὅθεν εὐσεβῶς, ἐν δύο φύσεσιν ἐπιδηλουμέναις, τὴν διαφορὰν ποιούμεθα. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παναγία, καταπέμψαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον, Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ. Εἴτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ορῶ ὡς ὑπέσχετο, τῷ σῷ Προπάτορι πάλαι, Θεὸς ὁ ὑπέρχρονος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων τετελείωκε, προελθὼν ἄχραντε, ἐκ γαστροῦ σε θείας· καὶ γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ δρακί συνέχων τὰ πέρατα· ὄνπερ καί μοι εὐέλπτον, ποιήσον ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Παρθένε Μαρία, αὐτοῦ τῆς βασιλείας με τυχεῖν, δι' ἀρετῶν ἀνυψώσεως, καὶ παθῶν νεκρώσεως.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ καὶ ἴδε.

Νιὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τε-ξομένην σε, ὡς σεμνὴ πάναγνε· σὺ γὰρ ὥφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· διό σε δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον, καὶ λάμπσῃς, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς,

ὅταν καθήσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Θανάτου κατάλυσις, διὰ τοῦ τόκου σε ὥφθη· σὺ γὰρ Κόρη πέφυκας, τῆς ζωῆς ἀφθάρτου ἐνδιαίτημα· διό σου δέομαι, ἐν σοροῖς τοῦ Ἀδου, τῶν παθῶν μου κατακείμενον, σὺ ἐξανάστησον, καὶ πρὸς εὐφροσύνην καὶ ζώωσιν, Παρθένε χειραγώγησον, πρὸς τὴν μακαρίαν ἀντίδοσιν, καὶ τῆς ἀνωλήθρου, καὶ θείας καταξίωσον χαρᾶς, ἐνθα τρυφὴ ἢ αἰδῖος, ἐνθα φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὴν αἰτήσιον μνήμην σήμερον.

Ὅρα εἰς τὸν μέγαν Ἐσπερινόν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, οἶον βούλει.

Ἀπολυτίκιον. Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, κτλ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τῆς Ἀναλήψεως γ'. καὶ τῶν ἀγίων Πατέρων δ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἀδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες· ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο· ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς· ἐν τῷ Ἀδῇ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ. Οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ· νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· Ἄγγελοι θαυμάζουσιν,

ἄνθρωπον ὁρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν· Ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναϊδίον. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῷ· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ὅτι ἀνέβη Χριστὸς, ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

Κύριε, τῇ σῇ Ἀναλήψει, ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβὶμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεόν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον· καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σε. Δόξα σοι.

Εν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτεινὴν τοῦ προσώπου μορφήν· προσκυνοῦμέν σου τὰ Παθήματα· τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ε'κ γαστροῦ ἐτέχθης πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἄν' Ἀρειος κτίσμα σε, καὶ οὐ Θεὸν δοξάζῃ, τόλμη συνάπτων σε τὸν κτίστην, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, ὕλην πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ἑαυτῷ θησαυρίζων· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Τίσου τὸν χιτῶνα Σῶτερ διεῖλεν; Ἀρειος, σὺ ἔφης, ὁ τῆς Τριάδος, τεμὼν τὴν ὁμοτιμον ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις· οὗτος ἠθέτησέ σε εἶναι, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· οὗτος Νεστόριον διδάσκει, Θεοτόκον μὴ λέγειν· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Κρημνῷ περιπίπτει τὰς α�μαρτίας, Ἀρειος, ὁ μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ σπαράττεται, ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκατοῖς, πᾶσαν ἐκδοῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, ἄλλος Ἰουδᾶς χρηματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Αρειος ὁ ἄφρων, τῆς παναγίας, τέτμηκε Τριάδος τὴν μοναρχίαν, εἰς τρεῖς ἀνομοίους τε καὶ ἐκφύλους οὐσίας· ὅθεν Πατέρες Θεοφόροι, συνελθόντες προθύμως, ζήλω πυρούμενοι, καθάπερ, ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, τῷ τῷ Πνεύματος τέμνουσι ξίφει, τὸν τῆς αἰσχύνῃς δογματίσαντα βλάσφημον, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἀπεφάνητο.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευ-

φημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τῆς πρεσβεύοντος πάντοτε Κυρίου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνάγνωσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α' 14. **Α**κούσας Ἀβραμ, ὅτι ἠχημαλώτευσεν Ἰδ. 14. **Α**ταὶ Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ κατεδύωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς, ἕως Χοβαῖ, ἣ ἔστιν ἐν ἀρισερᾷ Δαμασκού. Καὶ ἀπέσρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλείας. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε' 8. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Α'. 8. **Ε**ἴδετε, παραδεδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες, κατακληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐ-

τούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἔστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· **Γ** 14. Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· πλὴν, τοὺς πατέρας ἡμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός· ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον· ποκῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου· ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Τῶν Πατέρων. Ἦχος δ'.

Αποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε, ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ ἀγίας Τριάδος τὸ ὁμοῦσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς κατεβάλετε· μεθ' ὃν καὶ Μακεδόنيον, πνευματομάχον ἀπε-

λέξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβήρον τὸν ἀκέφαλον· ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυσηριον, παραλαβὼν τοὺς σοὺς Μαθητὰς, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες· καὶ ἰδοὺ, τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρῆλθες. Ὁ δὲ ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμὲ, καὶ ἀναβάς ὅθεν ἐκ ἐχωρίσθης, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπόσειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, Ἀγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὑμνοῦντες βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς, ἐπανορθῶσαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ τίθεται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι, Σωτήρ τῶν ἀπάντων; πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλόπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωφόρον κατέκρυψε Σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν τὸν ὀδυρμόν τῶν δακρύων. Θρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς, Ἀγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε· Τὸν θρήνον παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε· ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἡβουλήθη Χριστέ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῶν Πατέρων. Ἦχος δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβοῦντες

πιστῶς ἑορτάσωμεν. Οὕτω γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ταῖς θείαις αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, τὸ μυστήριον τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κεκρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν, πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἦλθες μετὰ τῶν Μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἑλαιῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε τὸν ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν· τὴν γὰρ ἐν τῷ πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραληθίσαν, ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκὸς σου ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς· ἧς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες, τῇ εἰς ἕρανὸς ἀνόδῳ σε Δέσποτα, τὸ μέγα σε ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονός δοξάζομεν.

Απολυτίκιον Ἀναστασιμον. Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῳ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι, Θειότης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θειαρχικὰς, ἐνιαίας φύσεως ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν φιλόνητον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν ἡμῖν δωρούμενον.

Ο ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρὰ κτήρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκώς, συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἔθνων, Ἐκκλησίαν, ἔνασε, τρισυπόστατον Θεόν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, καὶ δι' οὗπερ, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Εκ τῆς γαστρὸς σου προῆλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος αὐγαῖς· ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς σὲ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, τάξεις τὰς οὐρανίους, κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγίοις σε φωναῖς· δέξαι μετ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας, σὺ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐνιαίαν, Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομεν σε θερμῶς, ἀμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι, νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ο νοῦς ὁ ἀναρχὸς Πατὴρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸν κράτος, φρούρησον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν, γεγονώς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σε Ἀγνή, καὶ τοὺς γενάρχας τῆς πρίν, καταδίκης, μόνος ἡλευθέρωσεν.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι φιλόνητον πανάγαθε· οὐδε μὲν γὰρ ἐλπίζομεν συγχωρήσεως τεύξασθαι τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν· διὸ γενοῦ μετ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς κατ' ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεπον οὐρανόθεν, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι πανάχραντε, καὶ ἴασαι τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου· Ἐγὼ εἰμι μετ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς κατ' ὑμῶν.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Υψοῦ διάνοιαν, μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σὼν ὑμνητῶν, θάττον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμπειως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξιώσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνῃ ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοιώτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικὰς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ὁ τρισυπόστατος Θεός· μετ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Οφύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδῖος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν ἀνέμορφωσεν, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου γαστρὶ, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσιν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν, πρὸς σέ ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἀναρχὸς καὶ Θεός, καὶ ὁ συναῖδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, στήριξον, μοναρχικωτάτῃ Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνηταῖς πάσης ἐπηρείας ῥύσαι καὶ θλίψεως.

Ρυθμιζὼν λάμπεισι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς θείας βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοιώτε, φρουρεῖ καὶ συντήρει τοὺς σέ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, Θεαρχία τριφάης, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξιώσον. Δίς.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας

καταύγασον τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῇ, μορφὴν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, βλέπον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνούντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδαμεν· καὶ βόησιν τοῖς ὑμνοῦσι σε· Ἐγὼ εἰμι μετ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς κατ' ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Βλέπον εἰς ἡμᾶς πανῦμνητε Θεοτόκε· λάμψον φωτισμὸν καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποιμένην σου πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις, καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὐσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ βόησον τοῖς αἰτουσί σε· Ἐγὼ εἰμι μετ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς κατ' ὑμῶν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ρωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτῆρσι Μονὰς τοῦ φυλάττειν σε, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολαῖς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Συμφυῇ καὶ συναῖδιον δοξάζομεν, ἕνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν ἀσυγχύτοις ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένην ἐν μορφῇ, ἀπαράλλακτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσεῖληφεν, ἄχραντε, ἐκ γαστροῦ σου ἀγνή, τὸ ἡμέτερον φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ιλασμόν τῶν πταισμάτων θάττον παράσχε μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε

μοναὶς καὶ Τριάς ὑπεράγαθε, τοὺς δοξολογοῦν-
τας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Εκ φωτὸς αἰδίου φῶς συναἰδιον, τῷ Πατρὸς
γεννηθέντα Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκ-
πορευτῷ φωτὶ, πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἀχραντε τέτοκας,
παντοδύναμον Λόγον, Χριστὸν τὸν Κύριον,
τῆς προγονικῆς πληγῆς, πάντας ἰώμενον, τοὺς
ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Οῦραν αἱ τάξεις Χερουβὶμ Δέσποτα, καλ-
λους τοῦ σοῦ τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι,
πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύςως τριττὸν,
ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς
Θεαρχίας ἐνικὸν κράτος δοξάζουσαι.

Ταῖς σαῖς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε, σὼν οἴκε-
τῶν παράσχου ταῖς καρδίαις, καὶ φωτί-
σον ταῖς ψυχάς, καὶ λύτρωσαι πταισμόςτων
πολλῶν, μόνε παντελεῆμον καὶ τρισυπόστατε,
καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξιώσον.

Ηφῶς ὁμότιμον καὶ τρισηλίον, καὶ φωτουρ-
γόν, Θεότης πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς
πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς, ῥῦσαι
κκκοπραγίας, καὶ καταξιώσον, τῶν φωτεινο-
τάτων σε σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος. Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς
Υἱὸς Παρθένη, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε,
διὰ σοῦ πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς, αἴγλης
τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε, τοὺς σέ Θεο-
τόκον ἀληθῶς πίστει δοξάζοντας.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισματα.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ Ἄδου ὀδυρομέ-
νου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμέ-
νους Ἀποστόλους. Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶ-
νος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως
λόγον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ
Μαгдаληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κη-
πουρόν σε νομίζουσα, ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν
αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔκρυψας, τὸν ἐπὶ θρόνου
Χερουβὶμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ
τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου

δότεμοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς,
καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα,
ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμ-
ψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀ-
δάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι
εὗρήθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ. Ὁ πάντα σοφῶς
οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Καθίσματα.

Ηζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς
ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνῶν-
τα στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ
Κύριος.

Δόξα.

Τῷ ἐκουσίῳ θανάτῳ σου, ζωὴν ἀθάνατον
εὗρομεν, παντοδύναμε καὶ μόνε τῶν ὅλων
Σωτὴρ· σὺ γὰρ ἐν τῇ σεπτῇ σου Ἐγέρσει, πᾶν-
τας ἀνεκαλέσω, ὁ λύσας Ἄδου τὸ νῆκος, καὶ
θανάτου τὸ κέντρον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένη, ἐκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν
ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, ὁ Ἄμωμος· τὰ Εὐλογητάρια·

καὶ ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χρι-
στὲ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός,
ἡνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀνα-
στάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθοράς τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶρω,
πρὸς σέ Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ελέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρ-
τίζων εὐχρηστα, σκευὴ σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴτινι
τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύση, τάχει ἐξαίρει
τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὖξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν
ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ παλαιοῦ· οἱ
νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχὴ
ὡς στρουθίου, Λόγε· οἱμοι! πῶς μέλλω
τῶν ἐχθρῶν ῥυθῆναι, φιλαμαρτημῶν ὑπάρχων;

Δόξα, καὶ νῦν.

Α γίω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία· ἰσχυρὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὄρωσιν.

Εν ἀνομίαις χειρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληρὸς, ἐπικούρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α γίω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Γ'. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ.

Ο' Ν'. καὶ τὰ λοιπά. Ὅρα σελ. 26.

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ'. τῆς Ἀναλήψεως εἰς δ'. καὶ τῶν Πατέρων εἰς ε'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ἦχος πλ. β'.

Ὤδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἁβύσσῳ ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
• θορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν,
• ἐβόα, ἄσωμεν. Τροπάρια.

Εκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διὸ, ἐπινίκιον ᾠδὴν σοὶ πάντες ἄσωμεν.

Φόβῳ σοι ὡς Θεραπαινὶς ἡ τελευταία, προσαχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπερνοῦν σαρκούμενον ἀγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος πλ. α'.

Ὤδὴ α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Α σωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐπὶ ὧμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, Ὤδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι τῷ Θεόπτη Μωσῇ, τῶν Ἑ-

λαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων Χριστὸν, χοροὶ Ἀγγέλων θαυμάζοντες, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο, συμφώνως δὲ ἀνέμελλον, ὕμνον ἐπινίκιον. Θεοτοκίον.

Α χραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα, Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἐπλασεν.

Κανὼν τῶν Ἀγίων Πατέρων. Ἦχος πλ. β'.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ σύλλογον τῶν Ποιμένων.

Ὤδὴ α'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Τὴν τῶν ἁγίων Πατέρων ἀνευφημῶν, παναγίαν Σύνοδον, τὸ πανάγιον αὐτῆς, ἐν ἐμοὶ χρησμώδημα βοῶν, ἱκετεύω σε Χριστέ διαφυλάττεσθαι.

Οἱ Θεοφόροι Πατέρες ὡς ἀστραπαί, συνελθόντες σήμερον, σὲ Χριστέ μονογενῆ, τῷ Πατρὶ συνἀναρχον Υἱὸν, ὡμολόγησαν τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Νύμφης σου τῆς Ἐκκλησίας οἱ εὐκλεεῖς, γυμφοστόλοι Δέσποτα, τὸν τῆς πίστεως σαφῶς, ὀρισμὸν ἐκθέμενοι, χρυσοῦν, ὥσπερ κόσμον εὐπρεπῆ, ταύτην ἐκόσμησαν. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῇ δόξῃ τῇ θεικῇ, ἡ σεπτὴ Βασίλισσα, τῷ Υἱῷ τῷ ἑαυτῆς, καὶ Θεῷ παρίσταται ἡμῖν, σωτηρίαν ψυχικὴν καθικετεύουσα. Καταβασία.

Θεῷ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωστος γνόφῳ, Ἑρρῆτόρευσε τὸν Θεόγραφον νόμον.

Γλῶν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματός νοῦ, Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
• τῆς ὁμολογίας σου. Τροπάρια.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτῳ θάνατος λυθεὶς, κεῖται δείλαιος ἄπνης· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἐνθεον προσβολὴν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ ἀνάστασις. Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνὴ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ

ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις αἰεπαύρθενος.

Τῆς Ἀναλήψεως. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Ανέπτῃς ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλάνθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτήρ, βροτεῖαν φύσιν θεασάμεναι, συνανιούσαν σοι, ἀπαύστως, ἐκπληττόμεναι ἀνύμνουν σε.

Εξίσταντο Ἀγγέλων χοροὶ, Χριστέ ὁρῶντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνουν, τὴν ἀγίαν σου Ἀνάληψιν.

Θεοτοκίον.

Ικέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Τῶν Πατέρων. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ροὴν καὶ πάθος καὶ τομὴν, Ἄρειος ὁ παράφρων, τῇ γεννήσει τῇ θείᾳ, δυσσεβῶς ὁ ἀσεβὴς, προσάπτων τῷ τμητικῷ, τῶν Πατέρων ξίφει ἀποτέμενεται.

Ως πάλαι θείος Ἀβραάμ, στρατευόμενοι πάντες, οἱ σεπτοὶ θειγόροι, τοὺς ἐχθροὺς σου ἀγαθῇ, τοὺς μανιώδεις τῇ σῇ, δυναστείᾳ κραταιῶς ἀπώλεσαν.

Τὸ πρῶτον ἄθροισμα τῶν σῶν, κροτηθὲν Ἱερέων, ὁμοούσιον Σῶτερ, σὲ τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ ποιητῇ τοῦ παντός, γεννηθέντα εὐσεβῶς ἐκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὐδὲ γλῶσσα Παρθένε, εὐφημεῖν σε ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σποράς, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, σαρκωθῆναι Πάναγνε νηδόκησεν.

Καταβασία.

Ερρήξε γαστρός ἡτεκνωμένης πέδας, ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, Μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι, Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμῶς χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μετ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς κατ' ὑμῶν.

Καθίσματα τῶν Πατέρων. Ἦχος δ'.

Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπὲρ λαμπροὶ, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πιτῆρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν

δυσφήμων γλωσσάλων· σθέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τῶν αὐτῶν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὐψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρὰ πόλις σήμερον, ἐκ πάσης γῆς πρὸς ἑαυτὴν συνεκάλεσε, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ Ἀρχιερεῖς, κατὰ τοῦ λαλήσαντος, βλασφημίαν Ἀρείου, καὶ κατασμικρύναντος, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Υἱὸν καὶ Λόγον ὄντα τοῦ Θεοῦ· ὃν καθελόντες, τὴν Πίστιν ἐκράτυναν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἀναλήψεως. Ὅμοιον.

Ο ἀνελθὼν εἰς οὐρανούς μετὰ δόξης, καὶ συγκαθίσας τῷ Πατρὶ δεξιόθεν, οὐ οὐδαμῶς κεχώρισαι, φιλάνθρωπε Χριστέ, Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, τοῖς δοφοῖς Μαθηταῖς σθ, πέμψειν ὑποσχόμενος, καὶ ἡμῶν καταυγάσας, τὰς διανοίας δίδου φωτισμόν, ὡς ἂν ἀπαύστως ὑμνῶμέν σε Δέσποτα.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
• σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἑορτάζουσα. Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἦνθησε, Χριστέ τῆς ὄντως ζωῆς, ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, καὶ ἀρδευθεὶς, αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκ ἔτι ὄφρι μοι ψευδῶς, τὴν θέωσιν ὑποβάλλει· Χριστὸς γὰρ ὁ Θεουργὸς τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, αἰεπαύρθε-νε μυστήρια.

Τῆς Ἀναλήψεως. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς, τὸν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστεῖλαι· διὸ βοῶμεν· Δόξα Χριστέ τῇ Ἀναλήψει σου.

Ως ἀνῆλθεν ὁ Σωτήρ, πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκί, κατεπλάγησαν αὐτόν, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ, καὶ ἐβόησαν· Δόξα Χριστέ τῇ Ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων· Πύλας ἄρατε Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω· ἄλλο· Μητήρ μὲν ἐστὶ, Παρθένος δὲ διέμεινεν· ἦν ἀνυμνοῦντες, **Χαῖρε Θεοτόκε**, κραυγάζομεν.

Τῶν Πατέρων. Χριστός μου δύναμις.

Νοθεύσας Ἄρειος, φρενὶ ἀγνώμονι, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν ταῖς πατρικαῖς, ψήφοις ἐξωστράκισται, τῆς Ἐκκλησίας σεσηπός, ὥσπερ μέλος ὁ δυσώνυμος.

Υπὲρ σοῦ Δέσποτα, ἀγωνιζόμενος, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων, σοῦ τοὺς ἐχθροὺς, ἄγαν ἐτροπώσατο· καὶ συμφυῆσε τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἐδόξασε.

Μεσίτης γέγονας, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· ὅθεν Χριστέ, δύο σε ταῖς φύσεσιν, ἓνα γνωρίζοντες Υἱόν, οἱ Θεόφρονες ἐκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτὸ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς γὰρ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησεν. Καταβασία.

Ανάξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἴου μόνος, Λόγος προελθὼν Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου, Ἰσοσθενὲς σοῦ Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις, ἡμερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Δεῖν φέγγει σου ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρ-
» **Τ**ριζόντων σοι ψυχῆς, πόθῳ καταύγασον,
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως
» Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακα-
» λούμενον. Τροπάρια.

Υποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ, νῦν, καὶ ἡ φλογὶν ῥομφαία, Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, Ληστὴν ὁδοποιήσαντα τὸν Παράδεισον.

Οὐκέτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστέ, ὑποστροφὴν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλεησμένον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναστάσει σθ.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ἐμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα, ἐλεῆ-
μον, ταῖς ἄνω δυνάμεσι, μετὰ σαρκὸς ἐ-
πηδήμας.

Αγγέλων αἱ δυνάμεις αἰρόμενον, σὲ ἰδοῦσαι, Τὰς πύλας, ἐκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Απόστολοι ἰδόντες ὑψούμενον, τὸν Σωτῆρα, ἐν τρόμῳ ἐκραύγαζον· Τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τῶν Πατέρων. Τῷ Δεῖν φέγγει σου.

Ωραῖοι πόδες ὡς ἀληθῶς, σὲ τῶν κηρυττόντων τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, πάντων τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, καὶ πλήθει τῆς εἰρήνης κόσμον συνάπτουσιν.

Σιοφίαν δύναμιν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἐνυπόστατον Χριστέ, σὲ συνελθόντες ἐκήρυξαν, οἱ τῆς παναγίας ἱερωσύνης σεπτῶς, τῷ νόμῳ σφραγισθέντες Δεῖοι Διδάσκαλοι.

Υδάτων νάματα καθαρὰ, τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν ποτίσαντες, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως νῦν, τρυφᾶτε δι' αἰῶνος ἀγαλλιωμένοι. Θεοτοκίον.

Λυχνίαν πάναγνε φαεινὴν, πᾶσιν ἀπαυγά-
ζουσιν Χριστόν, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, σὲ εἰδότες, μόνῃ Θεογεννήτορ ἀγνή, τὴν σὴν νῦν προστασίαν ἐπικαλούμεθα.

Καταβασία.

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνικον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὡς τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.

Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξεληλύθε νόμος,

Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθο-
» **Τ**ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἡλοῖς τὴν ἄραν, τὴν κατ' ἡμῶν ἐξήλειψας· τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαρρήξας, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας.

Αδὰμ κατενήνεκται, δι' ἀπάτης πτερνισθεὶς, πρὸς τὸ τοῦ Ἄδου βάραθρον· ἀλλ' ὁ φύσει Θεὸς τε καὶ συμπαθὴς, κατήλθες πρὸς ἑρουναν, καὶ ἐπ' ὧμων βαστάσας συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Ηπάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βρο-
τοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν

μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Εσκίρτησαν Ἀπόστολοι, ὀρώντες μετάρσιον σήμερον, τὸν κτίστην αἰρόμενον, ἐλπίδι τοῦ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἔκραζον· Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Επέστησαν οἱ Ἄγγελοι, βοῶντες Χριστέ τοῖς Μαθηταῖς σου· Ὁν τρόπον κατείδετε, Χριστὸν ἀνερχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται, δίκαιος πάντων κριτής.

Ως εἶδόν σε Σωτὴρ ἡμῶν, δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, εἰς ὕψος αἰρόμενον σύσσωμον, ἐκραύγαζον λέγουσαι· Μεγάλη Δέσποτα, ἡ φιλανθρωπία σου. Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμφυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξαζόμεν, Μαρία ἐνδοξε, ὀρθοδόξων καύχημα.

Τῶν Πατέρων. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Λαθεῖν οὐ δεδύνηται, ζηζανίων ὁ σπορευς, τὸ τῆς προνοίας ἄφατον, τῆς μανίας ἐπώλυμος ὁ κληθεὶς· Ἰουδαν ζηλώσας γὰρ, ὡς ἐκείνος ἐρράγη ὁ παμπόνηρος.

Οδεῖος κατάλογος, τῶν Πατέρων ὁ σεπτὸς, μονογενὲς ἀπαύγασμα, τῆς ὑσίας ἐκλάμψαν τῆς Πατρικῆς, κηρύττει σε Δέσποτα, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων γεννηθέντα Υἱόν.

Γαστήρ διαρρήγνυται, κατὰ λόγον ἡ πηγὴν, τὴν θολερὰν καὶ ἄποτον, αἰρέσεων πηγάσασα δυσσεβῶν, ἀρότρῳ δεήσεως, Ἱερέων ἐνδέων προμηθέστατα.

Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σέκιβωτόν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

Γλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Γὺς Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Γὺς ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωάνν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
Οῶν τὸν Ἀδάμ, παγγενῇ πεπτωκότα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτουν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντόν ἐκ τῆς ἁνῶ θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξαζεῖ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Εν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοῶσης· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω καὶ πινέτω· ὁ κρατὴρ, ὃν φέρω, κρατὴρ ἐστὶ τῆς σοφίας· τούτου τὸ πόμα ἀληθείας, λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέων ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας· ἥς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον· Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι, ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν ἐμοῦ ἄλλος οὐκ ἐστὶν ὅλως· Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην Οἰκουμένηκην Σύνοδον ἐορτάζομεν, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσαιτέ μοι φρένας.

Κατὰ Ἀρεῖν.

Ξένον τὸν Υἱὸν Πατρὸς οὐσίας λέγων
Ἀρειος, ἦτω τῆς Θεοῦ δόξης ξένος.

Τὴν παροῦσαν ἐορτὴν ἐορτάζομεν, δι' αἰτίαν τοιαύτην· Ἐπειδὴ γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὴν κατ' ἡμᾶς φορίσας σάρκα, τὴν οἰκονομίαν ἅπασαν ἀρρήτως ἐνήργησε, καὶ πρὸς τὸν πατρῶν ἀποκατέστη θρόνον, θέλοντες δεῖξαι οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἀληθῶς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ τέλειος ἄνθρωπος Θεὸς ἀνελήφθη, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, καὶ ὅτι ἡ Σύνοδος αὕτη τῶν ἁγίων Πατέρων οὕτως αὐτὸν ἀνεκήρυξε, καὶ ἀνωμολόγησεν ὁμοούσιον καὶ ὁμότιμον τῷ Πατρί· τὴν τῷ λόγῳ, μετὰ τὴν ἐνδοξὴν Ἀναλήψιν, τὴν παροῦσαν ἐθέσπισαν ἑορτὴν, ὡσανεὶ τὸν συλλογον τῶν τοσούτων Πατέρων προδιβάλλοντες, τοῦτον δὴ, τὸν ἐν σαρκὶ ἀναληφθέντα, Θεὸν ἀληθινόν, καὶ ἐν σαρκὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀνακηρυττόντων.

Ἡ δὲ Σύνοδος αὕτη γέγονεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Τοῦ γὰρ διωγμοῦ παυσάμενος, ἔτος ἐν Ῥώμῃ πρότερον ἄρχει· μετέπειτα δὲ, καὶ τὴν πανευδαίμονα πόλιν, τὴν ἑαυτῷ ἐπώνυμον, κτίζει, ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου πεντακισχιλιοσῶν ὀκτακοσιοσῶν τριακοσῶν ὀγδόῳ· τότε δὴ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀρειὸν ἤρξατο. Ὅς ὥρμητο μὲν ἐκ Λιβύης· εἰς Ἀλεξάνδρειαν δὲ γεγωνὸς, καὶ Διάκονος ὑπὸ τῷ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Πέτρου Ἀλεξανδρείας χειροτονηθεὶς, ἐπειδὴ βλασφημεῖν κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἤρξατο, κτίσμα τοῦτον ἀνακηρυττόντων, ἐξ οὐκ ὄντων τε γενέσθαι, καὶ πόρρω ὄντα τῆς θεϊκῆς ἀξίας, καταχρηστικῶς δὲ Σοφίαν καὶ Λόγον Θεοῦ λέγεσθαι, ὡς δὴθεν ἀντικαθιστάμενος Σαβελλίῳ τῷ δυσσεβεῖ, μονοπρόσωπον καὶ μονοὑπόστατον λέγοντι τὴν Θεότητα, καὶ ποτὲ μὲν Πατέρα γίνεσθαι, ποτὲ δὲ Υἱόν, ποτὲ δὲ Πνεῦμα ἅγιον. Ταῦτα δὴ τὸν Ἀρειὸν βλασφημοῦντα, ὁ μέγας Πέτρος τῆς ἱερωσύνης ἀφίστησι, τὸν Χριστὸν ὡς βεῖφος ἐπὶ τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου ἰδὼν,

διεργῶγός ἀναβεβλημένον ἱμάτιον, καὶ λέγοντα, τὸν Ἀρειὸν διαρρήξαι αὐτό.

Ἀχιλλᾶς δὲ, ὁ μετὰ Πέτρον ἀρχιερατεύσας τῆς Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ ὑποσχέσει, λύει πάλιν τὸν Ἀρειὸν πρὸς δέ, καὶ Πρεσβύτερον χειροτονεῖ, καὶ τοῦ κατ' Ἀλεξάνδρειαν διδασκαλείου προΐσται. Τοῦ δὲ Ἀχιλλᾶ τελευτήσαντος, Ἀλέξανδρος γίνεται· ὃς τὸν Ἀρειὸν πάλιν τὰ αὐτὰ καὶ χείρονα βλασφημῶντα εὐρών, τῆς Ἐκκλησίας ἐξέωσε, διὰ Συνόδου αὐτὸν καθελών. Ὡς δὲ φησι Θεοδώρητος, ὅτι καὶ τρεπτῆς φύσεως τὸν Χριστὸν ἐδογματίζε, καὶ τὸ, ἄνουν καὶ ἄψυχον ἀνελήφεναι σάρκα τὸν Κύριον, πρῶτος οὗτος ἠρεύξατο. Ὁ μέντοι Ἀρειὸς πολλοὺς τῇ αὐτοῦ δυσσεβείᾳ ὑπαγαγὼν, γράφει, καὶ οἰκειοῦται τὸν Νικομηθείας Εὐσέβιον, τὸν Τύρου Παυλῖνον, Εὐσέβιον τε τὸν Καισαρείας, καὶ ἄλλους, καὶ κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου χωρεῖ. Ὁ δ' Ἀλέξανδρος, ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης τὰς βλασφημίας ἐκείνου καὶ τὴν καθαίρεισιν πέμψας, πολλοὺς πρὸς ἄμυναν ἤγειρε.

Τῆς οὖν Ἐκκλησίας ταραττομένης, καὶ μηδεμιᾶς θεραπείας εἰς τὴν περὶ τοῦ δόγματος φιλονεικίαν φαινομένης, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, ἀπανταχόθεν τῆς οἰκουμένης, δημοσίοις ὁχήμασι, τοὺς παρόντας Πατέρας συναγαγὼν ἐν Νικαίᾳ, ἐκεῖσε καὶ αὐτὸς παραγίνεται. Καὶ δὴ, τῶν Πατέρων πάντων καθισάντων, προτραπείς καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν, οὐκ ἐν βασιλικῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν ὑφειμένῳ τῆς αἰξίας καθίσματι· καὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀρειὸν λαληθέντων, ἀναθέματι μὲν ἐκεῖνος, καὶ οἱ ἐκείνῳ συμφρονοῦντες ἅπαντες ὑποβάλλονται. Ὁ δὲ τῷ Θεῷ Λόγος παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων ὁμοούσιος, καὶ ὁμότιμος, καὶ συνάναρχος ἀνακηρύττεται τῷ Πατρί. Ἐκτιθέασιν δὲ οὗτοι, καὶ τὸ τῆς πίστεως ἅγιον Σύμβολον, ἀγαγόντες αὐτὸ μέχρι τοῦ, Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὰ γὰρ ἐξῆς, ἡ δευτέρα ἀνεπλήρωσε Σύνοδος. Ἐκύρωσε δὲ πρὸς τέτοις ἡ πρώτη Σύνοδος καὶ τὴν τοῦ Πάσχα Ἑορτήν, πότε, καὶ πῶς δεῖ ἡμᾶς αὐτὴν ἐκτελεῖν, καὶ μὴ μετὰ Ἰουδαίων, ὡς περ ἦν πρότερον ἔθιμον. Ἐκτιθέασιν δὲ καὶ Κανόνας περὶ Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως εἰκοσι. Τὸ δὲ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον, ὁ μέγας καὶ ἰσαπόστολος Κωνσταντῖνος, ὕστερος πάντων, ἐρυθροῖς ἐπεκύρωσε γράμμασιν.

Ἦσαν δὲ Ἀρχιερεῖς μὲν τῶν ἁγίων τούτων Πατέρων, διακόσιοι τριακοντα καὶ δύο· Ἱερεῖς δέ, καὶ Διάκονοι, πρὸς δὲ καὶ Μονάζοντες, ὁγδοήκοντα καὶ ἑξ· οἱ συμπάροντες δέ, τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ. Οἱ δ' ἐπισημότεροι ἦσαν οὗτοι· Σίλβεστρος ὁ τῆς Ρώμης Ἀρχιερεὺς, Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλεως ἀσθενῶν· οὗτοι δὲ παρῆσαν διὰ τοποτηρητῶν. Ἀλέξανδρος ὁ Ἀλεξανδρείας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ μεγάλῳ, Ἀρχιδιακόνῳ τότε ὑπάρχοντι· Εὐστάθιος ὁ Ἀντιοχείας, καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ Κουδρουβῆς Ἐπίσκοπος· Παφνούτιος ὁ ὁμολογητής· ὁ μυροβλύτης Νικόλαος, καὶ Σπυρίδων ὁ Τριμυθούνης, ὃς τὸν ἐκεῖσε φιλόσοφον καταβαλὼν, ἐδάπτισε, τὸ τρισήλιον αὐτῷ ὑποδείξας. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ τῆς Συνόδου, δύο πρὸς Θεὸν μεταστάντων Πατέρων Ἀρχιερέων, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, τοῖς αὐτῶν κειωμένοις τὸν ὅρον τῆς ἁγίας Συνόδου ἐνθέμενος, καὶ ἀσφαλῶς περικλείσας, εὗρεν ἐκείνους καὶ παρ' αὐτῶν κυρωθέντα τε καὶ ὑπογραφέντα, ἀρρήτοις λόγοις Θεοῦ.

Τελεσθείσης δὲ τῆς Συνόδου, ἐπεὶ καὶ ἡ Πόλις ἤδη ἀνοικοδομηθεῖσα πεπληρωτο, μετακαλεῖται Κωνσταντῖνος ὁ μέγας τὰς ἀγίους ἐκείνους ἅπαντας ἄνδρας· οἱ καὶ περιελθόντες σύμπαντες, καὶ εὐξάμενοι, ταύτην ἀρκούντως Βασιλεύσαν ἐῖναι τῶν Πόλεων προσκυρῶσι, καὶ τῇ Μητρὶ τῷ Λόγῳ ταύτην ἀνέθεντο, τῷ Βασιλείῳ κειεύσαντες· καὶ οὕτως οἱ Ἅγιοι ἕκαστος οἰκαδὲ ἀνεχώρησαν.

Ἀλλὰ μήπω τοῦ μεγάλου πρὸς Θεὸν ἐκδημήσαντος

Κωνσταντῖνου, σὺν τῷ Τίῳ δὲ αὐτοῦ Κωνσταντίῳ τὰ σκήπτρα διέποντες, ὁ Ἀρειὸς τῷ Βασιλεῖ πρόσεισι, λέγων καταλιπεῖν ἅπαντα, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνωθῆναι Θεοῦ. Γράψας τοίνυν τὰς αὐτοῦ βλασφημίας, ἀπῆλθον τοῦ τραχήλου· καὶ ὡς δῆλθεν τῇ Συνόδῳ πειθόμενος, ἐκεῖνα χειρὶ περικρούων, τούτοις ἔλεγε πείθεσθαι. Ἀμέλει καὶ ὁ Βασιλεὺς, δέξασθαι εἰς κοινωνίαν τὸν Ἀρειὸν τῷ Πατριάρχῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐνεκελεύετο. Ἦν δὲ τότε μετὰ Μητροφάνην, Ἀλέξανδρος· ὃς, τὸ δύστροπον εἰδὼς τοῦ ἀνδρός, ἀμφιβάλλων ἦν, καὶ δεόμενος τῷ Θεῷ δεῖξαι αὐτῷ, εἰ κατὰ γνώμην αὐτοῦ κοινωνήσῃ Ἀρείῳ. Ἐπεὶ δ' ὁ καιρὸς ἐπέστη, καὶ ὃν ἔδει συλλειτουργῆσαι αὐτῷ, θερμότερως γίνεται τῆς προσευχῆς. Ὁ δὲ Ἀρειὸς, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐρχόμενος, περίπου τὸν κίονα τοῦ φόρου, νυξάσης αὐτὸν τῆς γαστρὸς, εἰς δημοσίον ἀπόπατον εἰσεσι· κάκεισε διαρράγεις, σύμπασαν τὴν ἐνδοθεν πλάσιν κάτωθεν ἐξερεύγεται, τὴν τοῦ Ἰουδα ῥῆξιν ὑποστάς ἐπὶ ἰσῇ προδοσίᾳ τοῦ Λόγου· καὶ τὸν Τίον τοῦ Θεοῦ τῆς Πατρικῆς οὐσίας ἀπορρήγνυς, αὐτὸς διαρρήγνυται, νεκρὸς εὐρεθείς· καὶ οὕτως ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τῆς ἐκείνου λυμῆς ἀπήλλακται.

Ταῖς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ Θεοφόρων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον εἰργάσατο,
» **Ἄ**γγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Οδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡμψιάσατο Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, φέγγος τὰ καταχθόνια· ὁ Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἔμπλεως ὄφθεις, χορεύων ἐσκίρτησε, βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μητερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση τῇ οἰκουμένην παιδρόν· τὸν γὰρ κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἵτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ο ἐν νεφέλῃ φωτὸς, ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Επὶ τῶν ὥμων Χριστέ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες.

Ο ἀνελθὼν ἐν σαρκί, πρὸς τὸν ἀσώματον Πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἦν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Πατέρων. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νενικήκατε μανίας τὸν ἐπώνυμον, Ἄρειον, τὸν μανέντα δεινῶς, καὶ λαλήσαντα εἰς τὸ ὕψος ἄδικα Θεῷ. Υἱὸς γὰρ ἠρνήσατο βοᾶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Υἱὸν βροντῆς μιμούμενοι θεσπέσιοι, Λόγον Πατρὶ συνάναρχον, καὶ ὁμόθρονον, πυριμόρφοις στόμασιν ὑμῶν, τοὺς πάντας διδάσκετε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ὑπόπτεροι τῷ Λόγῳ βοηθήσαντες, ἤκατε Θεομακάριστοι· οἰκουμένης γὰρ ἐκ περάτων ἤθροισεν ὑμᾶς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον βοᾶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς ἢ κάμινος ἐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυπῆσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θείον πῦρ σε μὴ φλέξαν, ὥκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν. Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Καταβασία.

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, Σέβειν τὸ χρυσοτέυκτον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τοῦ Παρακλητοῦ δὲ φωσφόρος χάρις Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη, Ἰσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ιουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαόν, Θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ Σταυροῦ ἀναρτήσαντα Λόγε Θεῷ, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίους ἀψίδας ἐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς Ἄδου φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδοξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ, Κόρη θείον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀναλήψεως. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν δυσὶ ταῖς ἐστίαις, ἀναπτάντα ζωοδότην Χριστόν, εἰς οὐρανούς μεταδόξης, καὶ

Πατρὶ συγκαθεζόμενον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν, τῶν εἰδωλῶν λυτρωσάμενον, καὶ παραστήσαντα ταύτην, ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῇ αὐτοῦ καταβάσει, καθελόντα τὸν ἀντίπαλον, καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναβάσει, ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε, ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν τούτοις, ἐποχούμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Πατέρων. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Πυρσωθέντες ἀκτῖσι τῆς σῆς Θεότητος, οἱ χρηστοὶ σου Ποιμένες σὲ ὠμολόγησαν, γενεσιουργὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο χορὸς τῶν Ποιμένων ὁ παναοίδιμος, ἀθροισθεὶς θεοφρόνως Τριάδα ἄκτιστον, νῦν θεολογῶν, πάντας διδάσκει βοᾶν· Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιεράρχαι ποιμένες οἱ ἀξιάγαστοι, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καταφωτίζουνσιν, ἄλλοι ἄλλαχθ ταύτην καταφαιδρύναντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐν εἰκόσι προεθεάσαντο, οἱ Προφῆται σε πάντες Λόγον κηύσασαν· σάρκα γὰρ ἐκ σοῦ λαβὼν οὗτος προῆλθε διπλοῦς, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, Ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς θειάρχιας τύπος. Ὑμνοῦσι Παῖδες· εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον, Σωτῆρα καὶ παντουργὸν ὡς εὐεργέτην, Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐτόλμα Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥραθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ, σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρη-

ματίσας, πάθος, Σωτήρ ἡμῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὴς καὶ παντοδύναμος.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευστον· ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ Ἀδῇ οὐ καταλείπεται· ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀνασταί, ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Θεὸν Πατέρα, Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοί, ἐν χεῖλεσιν ἀγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἄρρητον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχει πανσθενὴς Τριάς ἀχώριστος.

Τῆς Ἀναλήψεως. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγαλυνον.

Σοῦ τὴν θεωθεῖσαν σάρκα, ὁρῶντες Χριστέ, ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἀγγελοι, ἀλλήλοις διένευον· Ἀληθῶς οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σὲ τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἱρόμενον, ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον· Τῷ τῆς δόξης βασιλεῖ, πύλας ἄρατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν Ἀγγέλοις ὁρώσα ἐμεγαλυνες.

Τῶν Πατέρων. Θεὸν ἀνθρώποις.

Εὐρὼν συμμάχους ὑμᾶς συνήθροισε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ Πατρί συνάναρχος καὶ σύνθρονος, Λόγος ὁ πρὸ αἰώνων· ὃν νῦν Πανίεροί, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς αἰεὶ δοξάζετε.

Νομὴν Ἀρείου δεινῆς αἱρέσεως, ὡς ἱατροὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἐστήσατε, ἱερῶς τῆς πίστεως τὸ Σύμβολον, πᾶσιν ἐκτεθεικότες· ὃ νῦν κατέχοντες, μνήμην τὴν ὑμῶν, Ἱεουργοί, αἰεὶ δοξάζομεν.

Ως φῶς ὑπάρχων, Χριστέ, πανάχραντον, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος τὴν ψυχὴν μου ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρεσβείαις Δέσποτα τῶν σῶν λειτουργῶν, τῶν νῦν σε κηρυζάντων, ἄναρχον, ἄκτιστον, κτίστην τε τῶν ὅλων, καὶ Θεόν, Πατρί συνάναρχον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἄρρητου κινήσεως, Θεοτόκε Δέσποινα· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σὰρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδὲς σαφῶς διέλυσεν.

Καταβασία.

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος· Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα, Ῥήτρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως· Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς, ἅπας σου τὸν τόκον Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Τὸ, Ἅγιος Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ γ'.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριᾶδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ, τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ, Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιῶς χαλάσαντες, πλῆθος εἰλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς τὸ τρίτον φανείς, καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώπων.

Ἔτερον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε, καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἔτερον τῆς Ἀναλήψεως.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων· Ἀγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας, ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων δ'.

Τὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταφή σου Δέσποτα, Παραδείσον ἠνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Τῶν Πατέρων Προσόμοια. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο ἤλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Δεῖῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, Θεογράφως διεχάραξαν ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοῖσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ Θεόφρονες.

Δίς.

Στίχ. Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἤλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ρήματι, καὶ πολὺ συνέσει, Θεοπνεύστως ἀπεφθέγγεσθαι, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον Θεοδιδεκτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὀσίους αὐτῆ.

Ο ἤλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικιώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ Δεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατρός, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσει καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρεδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· ὅς ἐυφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὡς Δεῖα παρεμβολή, Δευγόροι ὀπλῖται, παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρεται πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου· Νικαίας τὸ καύχημα· οἰκουμένης ἀγλαΐσμα· ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν πρώτην Ὁραν, τὸ Ἑωθινόν. Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου καθόδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες, ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου, Χριστέ, οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν. Καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς· καὶ πλήθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δειπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῇ· ὃ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον ἐντροφῆσαι, φιλάνθρωπε Κύριε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ εἰς ιβ'.

Τῆς Ὀκτωήγου εἰς δ'. Ἦχος πλ. β'.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδάμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Ἀηστὴν βοῶντα· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Αδου πύλας, καὶ μοχλοὺς συντρίψας, ζωοδότα, ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτήρ βοῶντας· Δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου· καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χάρας τὰ πάντα, πληρώσας ὡς εὖσπλαγχνος.

Τῆς Ἀναλήψεως ἡ γ'. Ὡδὴ εἰς δ'. καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἡ ε'. Ὡδὴ εἰς δ'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικά. { Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῶν Πατέρων γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Εκ γαστροῦ ἐτέχθης πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἂν Ἀρειοὺς κτίσῃ σε, καὶ οὐ Θεὸν δοξάζει, τόλμῃ συνάπτων σε τὸν κτίστην, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, ὕλην πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ἑαυτῷ θησαυρίζων· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεὸν σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρί καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Τίς σου τὸν χιτῶνα Σῶτερ διεῖλεν; Ἀρειοὺς σὺ ἔφης ὁ τῆς Τριάδος, τεμὼν τὴν ὁμάτι-

μον, ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις· οὗτος ἠθέτησέ σε εἶ-
ναι, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· οὗτος Νεστόριον δι-
δάσκει, Θεοτόκον μὴ λέγειν· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ
ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πα-
τρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Κρημνῶ περιπίπτει τῆς αἵμαρτίας, "Αρειος ὁ
μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ σπα-
ράττεται, ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκαίοις, πᾶσαν ἐκ-
δοῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, ἄλ-
λος Ἰουδας χρηματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρό-
πῳ· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε
ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύν-
θρονον.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλ-
πίγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευ-
φημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς
Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριά-
δα μίαν, ἀπαραλλανκτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότη-
τα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων
προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυ-
ρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Εν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου
ταῖς ὑψώσεσι Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς
δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτοει-
δῇ τοῦ προσώπου μορφήν· προσκυνοῦμέν σου
τὰ Παθήματα· τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν
ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια

τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολὴν συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπι-
στήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδια-
σκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβο-
λον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, Θεογράφως διεχάραξαν
ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον,
τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοῦ-
σιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως
διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ
θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ολὴν εἰσδεξάμενοι, τὴν νοπτήν λαμπηδόνα,
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον
χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συ-
νέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστο-
κήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων
οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἁ-

νωθεν λαβόντες, τὴν τέτων ἀποκάλυψιν σαφῶς,
καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Ολὴν συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην,
καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτά-
τον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοι-
μῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος,
ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώ-
ματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀ-
νιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦ-
λοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κη-
ρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Αποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλα-
κες γεγονάτε, ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ ἁ-
γίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογμα-
τίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς κα-
τεβάλετε· μεθ' ὃν καὶ Μακεδόنيον, πνευματο-
μάχον ἀπελέγγαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον,
Εὐτυχεά, καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιον τε, καὶ Σε-
βήρον τὸν ἀκέφαλον· ὧν τῆς πλάνης αἰτήσα-
σθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον,
ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι, δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φω-
νῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦ-
σαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα
Παρακλήτων, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Πεπρωτοῦ ἀποστόλου εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν
θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν
πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγ-
χνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χα-
ροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ
τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἰ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυ-
τρωτὴς τοῦ κόσμου.

Καὶ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῶν ἁγίων Πατέρων.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν,

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ ξέ-
νον, καὶ Μαθητῶν εκπληττομένων, τὸ φρι-

κτόν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ· διὰ τῆ-
το αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶ-
σαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτήρ· δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ Ἀναλήψει σου, μόνε φι-
λάνθρωπε. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα ὁμοιον.

Τοῦ Ἄδου σκυλευθέντος ὑπὸ σοῦ Ζωοδότα,
καὶ κόσμου φωτισθέντος, ἐν τῇ σῇ Ἀνα-
στάσει, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὁ Σωτήρ, ὁ πάντα
περιέχων τῇ χειρί· διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις σε
καὶ ἡμεῖς, δοξάζομεν, βοῶντες· Δόξα τῇ Ἀνα-
λήψει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δίς.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς· ὁ τοῦ δ'. με-
τὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.
Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λῆνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Λόγου τοῖς Μαθηταῖς, πιστοὶ συνεπαρθῶμεν,
τῶν ἀρετῶν εἰς ὄρη, ὡς ἂν Χριστοῦ τὴν
δόξαν, ἰδεῖν ἀξιώθειμεν.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ησχυναν ἐμφανῶς, τὴν Μανιχαίων λésχην, οἱ
νόες οἷς ἠπόρουν, Χριστοῦ σαφῶς δηλοῦν-
τες, σύσσωμον τὴν ἀνέλευσιν.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ανάκρουσον Δαυὶδ, γηθόμενος τὴν λύραν·
ἀναληφθεὶς Χριστὸς γὰρ, τοῖς πράγμασι
τοὺς λόγους, κυροῖ τῆς Προφητείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τῆς ὁρμῆς τῶν Ἐλαιῶν,
Χριστέ ὁ Θεός, ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθη-
τῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ὁ τὰ
σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι· καὶ ἀπέστει-
λας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίζον, καὶ
στηρίζον, καὶ ἀγιαζόν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Επαθες ὡς ἄνθρωπος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι·
καὶ ἀνέστης τριήμερος, σκυλεύσας τὸν
θάνατον, καὶ συναναστήσας, πάντας τοὺς φθα-
ρέντας· καὶ ἀνελήλυθας Χριστέ, πρὸς τὸν Πα-
τέρα, ἐπαγγελιάμενος, ἐκπέμψειν τὸν Παράκλη-

τον, τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις σου, Ἰησοῦ παντο-
δύναμε, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υμεῖς τί ἐστήκατε, πρὸς οὐρανὸν ἀτενίζον-
τες; οἱ ὁρώμενοι Ἀγγελοι, ὡς ἄνθρωποι
ἔλεγον, τοῖς τοῦ Λόγου Μύσταις· οὗτος, ὃν ὁ-
ράτε, ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς, ἀναληφθέντα, αὐ-
τὸς ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε, κρῖναι τὸν
κόσμον, ὡς ἔφησε· πορευθέντες ἐν ἅπαντα, τὰ
ῥηθέντα πληρώσατε.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, ὑπὲρ καταλήψιν Ἑ-
γερσιν, παντοδύναμε Κύριε, λαβὼν οὓς
ἠγάπησας, ἕως Βηθανίας, ἐξήγαγες Λόγε, καὶ
πρὸς τὸ ὄρος γεγωνῶς, τοῦ Ἐλαιῶνος, τούτους
ἠυλόγησας· καὶ οὕτως ἀνελήλυθας, ὑποταγέν-
των Ἀγγέλων σοι, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σω-
τήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Οτε παραγέγονας ἐπὶ τὸ ὄρος, Χριστέ, τῶν
Ἐλαιῶν, Πατὴρ ἐπιτελέσαι τὴν εὐδο-
κίαν, ἐξέστησαν οἱ οὐράνιοι Ἀγγελοι, καὶ ἔφρι-
ξαν οἱ καταχθόνιοι· παρίσταντο δὲ οἱ Μαθη-
ταὶ μετὰ χαρᾶς ἑντρομοί, ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς·
ὡς θρόνος δὲ ἠτοίμασθαι ἐξεναντίας νεφέλη προσ-
μένουσα· πύλας δὲ ὁ οὐρανὸς διαπετάσας,
τῷ κάλλει ἐφαίνετο· καὶ ἡ γῆ τοὺς κρυπτήρας
ἀνακαλύπτει, Ἀδὰμ τὴν κατάβασιν ὡς γνω-
σθῆναι, καὶ τὴν αὐθις ἀνάβασιν· Ἀλλ' ἔχνη μὲν
ὑψοῦτο, ὡς ὑπὸ χειρὸς· στόμα δὲ μεγάλα ἠυ-
λόγει ὡς ἠκούετο· νεφέλη ὑπελάμβανε, καὶ
οὐρανὸς ἔνδον σε ὑπεδέξατο. Ἔργον τῆτο Κύ-
ριε εἰργάσω, μέγα καὶ παρὰδοξον, εἰς σωτηρίαν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πληρώσας ἀγαθῆ, Πατὴρ τὴν εὐδοκίαν, ἐ-
νώσας τε τὰ ἄνω, τοῖς κάτω, ἀνελήφθης,
ἐν δόξῃ πρὸς τὸ πρότερον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ανῆλθες πρὸς τὸν σὸν, Γεννῆτορα οἰκτίρμον,
ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, καὶ ὑψώσας τὴν κά-
τω, κειμένην φύσιν Δέσποτα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Νεφέλη σε φωτὸς, ἀνέλαθεν εἰς ὕψος, καὶ
Ἀγγελοι ἐν φόβῳ, καὶ τρόμῳ διηκόνουν, τῷ
θεῷ σου κελεύσματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν καταβάσαν φύσιν τοῦ Ἀδὰμ, εἰς τὰ κα-
τώτερα μέρη τῆς γῆς, ὁ Θεός, καινοποιήσας
σεαυτῷ, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας

ἀνήγαγες σήμερον· ὡς ἀγαπήσας γὰρ, συνεκά-
 νισας· ὡς συμπαθήσας, δὲ ἠνώσας σεαυτῷ·
 ὡς ἐνώσας συνέπαθες· ὡς ἀπαθὴς παθῶν δέ,
 συνεδόξασας. Ἄλλ' οἱ Ἀσώματοι, Τίς ἐστὶν ἕτος,
 ἔλεγον, ὁ ὠραῖος ἀνὴρ; ἀλλ' ἔκ' ἀνθρώπος μό-
 νον, Θεὸς δὲ καὶ ἀνθρώπος, τὸ συναμφότερον
 τὸ φαινόμενον. Ὅθεν ἔξαλλοι Ἀγγελοι, ἐν σολαῖς
 περιιπτάμενοι τῆς Μαθηταίς, Ἄνδρες, ἐβόων, Γα-
 λιλαῖοι, ὃς ἀφ' ὑμῶν πεπόρευται, οὗτος Ἰησοῦς
 ἀνθρώπος Θεός, Θεάνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται,
 κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· πιστοῖς δὲ δωρού-
 μενος, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
 ΠΡΩΤ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν,
 Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Υψόθεν εἰς γῆν, Χριστέ καταβέβηκας· καὶ
 αὖθις ἐκ γῆς, εἰς ὕψος ἀνέδραμες, πρὸς
 τὸν σὸν Γεννήτορα, Μαθητῶν ὁρώντων σε τὴν
 ἄνοδον· σὺν αὐτοῖς οὖν ἐορτάζοντες, ὑμνοῦμέν
 σου Σῶτερ τὴν Ἀνάληψιν. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο προαιώνιος, Λόγος καὶ ἀναρχος, ἦν περ
 ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας
 μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἀγγελοι προτρέ-
 χοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυν, τοῦτον πορευό-
 μενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς· αὐτῷ
 δὲ προσκυνήσαντες, ἔλεγον. Δόξα Θεῷ τῷ ἀ-
 ναληφθέντι. Δίς.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς ὁ τοῦ πλ.
 α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς
 δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
 Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Οὐ λείψω ὀρφανούς, οὓς περ ἐγὼ συνῆξα, ὁ
 Κύριος τοῖς φίλοις, ἐλάλει, ἀλλὰ πέμψω,
 ὑμῖν Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Αγγελοι τοῖς σοφοῖς, ἐβόων Ἀποστόλοις·
 Ὡς ἄνδρες Γαλιλαῖοι, ὃν τρόπον καθορά-
 τε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Κατήλθον ἐν χαρᾷ, ἀπὸ τοῦ Ἐλακῶνος, οἱ
 Μαθηταί σου Λόγε, δοξάζοντες, ὑμνοῦν-
 τες, τὴν θείαν σου Ἀνάληψιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Οτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν
 Μαθητῶν ὁρώντων, αἱ νεφέλαι ὑπελάμ-
 βανόν σε μετὰ σαρκός· πύλαι ἐπήρθησαν αἱ
 οὐράνιαι· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων ἔχαιρεν ἐν ἀ-
 γαλλιάσει· αἱ ἀνώτεροι δυνάμεις ἔκραζον, λέ-
 γουσαι· Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ
 εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Οἱ δὲ Μα-
 θηταὶ ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· Μὴ χωρισθῆς ἡ-
 μῶν ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τὸ
 Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, τὸ ὁδηγοῦν καὶ στη-
 ρίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
 ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσι.

Καθορώντων τῶν θείων σου, Μαθητῶν ἀνε-
 λήλυθας, εἰς τὰ ἐπουράνια καὶ ἐκάθισας,
 ἐν δεξιᾷ τοῦ Γεννήτορος, ὁ τούτου ἀχώριστος,
 ὑπερούσιος Υἱέ· καὶ ὡς εἶπας ἀπέστειλας, τὸν
 Παράκλητον, οὐρανοὺς ἐπιγείους ἐκτελοῦντα,
 τοὺς σοφοὺς καὶ θρηγόρους, καὶ ἱερούς Ἀπο-
 στόλους σου.

Εσαρκώθης δι' ἄφατον, Ἰησοῦ ἀγαθότητα,
 καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, ὁ ἀθάνατος,
 ἐβελουσίως ὑπέμεινας· καὶ αὖθις τριήμερος, ἀ-
 νασταὺς ἐκ τῶν νεκρῶν, μεθ' ἡμέρας τεσσαρά-
 κοντα, ἀνελήλυθας, ὅθεν πρῶν κατήλθες, εἰρη-
 νεύσας, τὰ ἐπίγεια καὶ πάντα, προσαγαγὼν
 τῷ Γεννήτορι.

Εν νεφέλαις ὡς εἶδόν σε, ἐπαιρόμενον Κύριε,
 οἱ σοφοὶ Ἀπόστολοι, ὀδυρόμενοι, καὶ κα-
 τηφείας πληρούμενοι, ἐβόων σὺν δάκρυσι· Μὴ
 εἰσῆς ὀρφανούς, οὓς δι' εἶκτον ἠγάπησας, ἀλ-
 λ' ἀπόσειλον, ἐφ' ἡμᾶς, ὡς ὑπέσχου, πανοικτίρ-
 μον, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγοῦν
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, τοὺς νόας
 μυηθέντες τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἁ-
 ληκτον ὕμνον εἰπώμεν, ἐπὶ τοῦ Ἐλακῶνος, ὡς
 οἱ Ἀπόστολοι, μετὰ Δαυὶδ βοήσωμεν· Ἀνέβη
 ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγ-
 γος, ἵνα ῥύσῃται τὰς φυλαὶς τῶν βροτῶν, ἐκ
 τῶν σκανδάλων τοῦ αἰλάστορος, καὶ φωτίσῃ
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β'.
Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Θαῦμα καινοπρεπές! ἡ βρότειος γὰρ φύσις,
εἰς οὐρανούς ἀνῆλθεν, ἡ ἐνωθεῖσα Λόγῳ,
Θεῷ τῷ παντοκράτορι.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ελαμψεν ἡ φαιδρά, καὶ πάμφωτος ἡμέρα
τῆς Δείας τοῦ Δεσπότη, εἰς οὐρανούς
ἀνόδου, λαμπρύνουσα τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ὅσπερ τοῖς Μαθηταῖς, ἀπέσειλας ἐξ ὕψους,
τὸ συμφυές σου Πνεῦμα, καὶ τῷ λαῷ σου
πέμψον, Χριστέ Σωτὴρ τὴν χάριν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἀναλαμβανομένου σου ὅθεν οὐκ ἐχω-
ρίσθης, αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, καὶ
πάντων τῶν Ἀσωμάτων, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόων,
ταῖς ἀνωτέραις δυνάμεσιν. Ἄρατε πύλας οἱ
ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς
τῆς δόξης· ὁ γὰρ θρόνος ὁ χερυθικός, ἀνέλαβέ
σε μετὰ σαρκός· Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Ζ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤΉ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα παλινδρομήσας, παν-
τουργέ τοὺς δούλους σου, μὴ καταλίπης
ὀρφανούς· οἱ Μαθηταὶ ὡς κατεῖδόν σε, ἀνα-
ληφθέντα, ἐβόων, φιλάνθρωπε. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Οἱ κλεινοὶ διάκοσμοι τῶν Δείων νόων, τὸν
τῆς δόξης Κύριον, ἀναληφθέντα ἐμφανῶς,
μετὰ σαρκός Θεασάμενοι, Πύλας ἐβόων ἀλ-
λήλοισ ἐπάρατε. Δίς.

Οἱ Ν. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἦ-
χου δ'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μη-
ναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον
τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Δὶ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν Χριστέ, ἐτέχθης ἐκ
Παρθένου σαρκί· ἐκουσίως, ὑπομείνας δὲ
Σταυρόν, τριήμερος ἀνέστης, ἐκ τάφου πανοικτίρ-
μον, συναναστήσας καὶ ζώσας ἡμᾶς.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ορώντων σε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Δείων Μα-
θητῶν ἐμφανῶς, ἀνελήφθης, ἀπὸ γῆς πρὸς
οὐρανόν, καὶ τούτοις ἐπηγγείλω, ἐκπέμψειν
Ζωοδότα, ἐκ τοῦ Πατρὸς Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ενίζεται Ἀγγέλων πληθὺς, τὸ ξένον τῆς ἀ-
νόδου σου, καὶ φρικῶδες, Ἰησοῦ παμβασι-
λεῦ, καὶ πύλας οὐρανίου, διαίρειν ἐπεβόων,
ταῖς ἀνωτέραις νῦν δυνάμεσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν μὴ χωρισθεῖς,
γλυκύτατε Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς
ἄνθρωπος συναναστραφεῖς, σήμερον ἀπ' ὅρους
τῶν Ἐλαιῶν, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· καὶ τὴν πε-
σοῦσαν φύσιν ἡμῶν, συμπαθῶς ἀνυψώσας, τῷ
Πατρὶ συνεκάθισας. Ὅθεν αἱ οὐράνιαι τῶν Ἀ-
σωμάτων τάξεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι,
ἐξίσαντο θαμβεῖ· καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι, τὴν
σὴν φιλάνθρωπίαν ἐμεγαλυνον. Μεθ' ὧν καὶ ἡ-
μεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου συγκατά-
βασιν, καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν Ἀνάληψιν δοξολογεῖν-
τες, ἱκετεύομεν λέγοντες· Ὁ τοὺς Μαθητὰς καὶ
τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, χαρᾶς ἀπείρου πλή-
σας ἐν τῇ σῇ Ἀναλήψει, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον τῶν
ἐκλεκτῶν σου τῆς χαρᾶς, εὐχαῖς αὐτῶν, διὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Ζ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τὴν ὑπὲρ πάντων τελέσας σωτηρίαν, τὸ ὄρος
κατέλαβες τοῦ Ἐλαιῶνος Χριστέ, ὅθεν
ἀνέπτῃς ἐνώπιον, τῶν Μαθητῶν σου, εἰς οὐρα-
νοὺς ἐν δόξῃ φερόμενος· διὸ τὸ μυστήριον κα-
ταπληττόμεναι, ταῖς ἀνωτέραις ἐκραύγαζον, αἱ
κάτω τάξεις· Ἄρατε πύλας καὶ εἰσελεύσεται,
ὅθεν ἐξῆλθε, τῶν ἀπάντων, ὁ βασιλεύων Θεός,
ὡς νυδόκησε, παραδόξως τῷ κόσμῳ, σωτηρίαν
ἐργασάμενος.

Τῶν Μαθητῶν ὁ χορὸς σε, ὡς ἐώρα, ἀναλαμ-
βανόμενον, ἔλεγε Δέσποτα· Ποῦ νῦν ἀ-
παίρεις τῶν δούλων σου; καὶ ποῦ πορεύῃ, ὁ ἐν
χερσὶ συνέχων τὰ πέρατα; ἡμεῖς καταλείψαν-
τες, ἅπαντα σοὶ τῷ Θεῷ, ἠκολουθήσαμεν χαί-
ροντες, εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺν σοὶ ἐλπίδας ἔχον-
τες ἕσσεσθαι· μὴ καταλίπης ὀρφανούς ἡμᾶς, ὡς

ὑπέσχου, Πατὴρ ἡμῶν εὐσπλαγχνε· τὸν Παράκλητον πέμψον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τελευταίην παρέχων εὐλογίαν, τοῖς φίλοις σου Δέσποτα, ἐμυσταγώγεις αὐτούς· Ὁρᾶτε φίλοι πορεύομαι, πρὸς τὸν Πατέρα, ὑμῖν δὲ πέμψω ἄλλον Παράκλητον· οὐ καταλείψω γὰρ πρόβατα, ἅπερ συνῆξα· οὐκ ἐπιλήσομαι οὓς ἠγάπησα· θείαν ἐξ ὑψους ἐνδυσάμενοι, δυναστείαν, πορεύεσθε λέγοντες, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, σωτηρίας εὐαγγέλια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σαλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἀποσεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἰνα τὸν εἰς γῆν, ἀνυψώσης με πεσόντα, ἦλθες ἐπὶ γῆς· προσλαβὼν δέ με συνάγεις, κἀντεῦθεν συνδοξάζεις, συνεδρία τῇ φύσαντος, πάσας τὰς ἐπάρσεις καταρράξας, τοῦ πάλαι με καταβαλόντος· ὑμῶ Δέσποτα, τὸν ἀκατάληπτον βυθόν, τῆς φιλανθρωπίας σου.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Σκίρτησον Ἀδάμ, συνευφραίνου καὶ ἡ Εὐὰ· οὓς γὰρ τῇ φθορᾷ, ἐνεδύσασθε χιτῶνας, ἐν Παραδείσῳ πάλαι, ἀφθαρσίαν ἐλπίσαντες, προσλαβὼν ὁ πλάσας ἀπορρήτως, μετέβαλεν εἰς ἀφθαρσίαν, καὶ συνύψωσε, καὶ συνεδρία πατρικῇ, τετίμηκε σήμερον.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Τύραννον ἐχθρόν, ἀποστάτην συμπατήσας, σθένει θεικῷ, ὁ φορέσας μοι τὴν φύσιν, ἀτρέπτως, ἀσυγχύτως, ἀμερίστως ἀνέδραμεν, αὐθις σὺν αὐτῇ πρὸς τὸν Πατέρα· οἰχέσθω τῶν αἰρετιζόντων φληναφήματα· εὐσεβοφρόνως δ' οἱ πιστοί, αὐτὸν μεγαλύνωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσαι τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἄνοδον, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· Τίς οὗτος ὁ παραγεγνόμενος; Βλέπousαι δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, τὰς οὐρανίους πύλας αἶρειν διεκελεύοντο. Μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κριτὴν τῶν ἀπάντων, καὶ Θεὸν παντοδύναμον.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Κατελθὼν οὐρανόθεν πρὸς τὰ ἐπίγεια, καὶ τὴν κάτω κειμένην ἐν τῇ τῇ Ἄδῃ φθορᾷ, συναναστήσας ὡς Θεός, Ἀδαμιαίαν μορφήν, τῇ Ἀναλήψει σου Χριστέ, ἀνήγαγες εἰς οὐρανούς, καὶ θρόνῳ τῷ Πατρικῷ σου, συγκαθέδρον ἀπειργάσω, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Επὶ τοῦ ὄρους ἀνελθὼν τοῦ Ἐλαιῶνος, ὁ ἐλεήμων Ἰησοῦς αὐτόθεν ἦρθες, φωτεινῆς σε νεφέλης καθυπολαβούσης, ὁρῶντων τῶν Μαθητῶν σου ἀπὸ τῆς γῆς, βοῶντων καὶ τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς· Φόβῳ πύλαι ἐπάρθητε· καὶ γὰρ ὁ μόνος κραταῖος, νικῆσας τὸν αἰάστορα, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησε. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τῇ Ἦχῃ πλ. α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ολον με Χριστέ, προσλαβόμενος ἀφράδως, ὦλῳ μοι τῇ σῇ συνεκράθης θείᾳ φύσει, φυρμὸν οὐχ ὑπομείνας, ἢ τροπὴν, οὐ διαίρεσιν. Δόξα τῇ φρικτῇ σου καταβάσει, τῷ πάθει καὶ τῇ ἀναστάσει, τῇ ἀναβάσει τε· δι' ὧν ἡ πρὶν χαμαιρρίφης, ἀνύψωται φύσις ἡμῶν.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἰμεῖς ἵνα τί, βλεφαρίδας ἀνυψοῦτε, καὶ θαμβητικῶς τὸν ἀόρατον ὁρᾶτε; οἱ Ἀγγελοὶ σου Σῶτερ ἀνεβῶν τοῖς Μύσταις σου· οὗτος ὁ ἐν δόξῃ ἀναβαίνων, ὡσαύτως ἦξει σαρκόφορος, πνοὴν ἅπασαν, κρῖναι δικαίοις ἐν ζυγοῖς, Θεὸς ὢν καὶ ἄνθρωπος.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Θρήνη καὶ χαρὰς, ὁ χορὸς τῶν Μαθητῶν σε, ἐπὶ τῇ σεπτῇ Ἀναλήψει σου Σωτὴρ μου, ἐστὼς ἐν μεταιχμίῳ, ἐν τῷ ὄρει φιλόανθρωπε, Δέσποτα μὴ λίπης, ἀνεβῶν, ὠρφανισμένους σου οἰκέτας· ἀλλ' ἀπόσειλον, Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὰς ψυχὰς φωτίζον τῶν δούλων σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς, ὁ πάντα πληρὼν τῇ Θεότητι· καὶ ἐν δεξιᾷ

Πατρός ἐκάθισας, ὁ ἐν ἀρχῇ Θεὸς Λόγος· ὅθεν αἱ οὐράνιαι δυνάμεις ὀρώσασθαι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔμφοβοι ἔλεγον· Τί νι ἀτενίζετε, βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; ἕτος, ὃν ἐθεάσασθε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται μετὰ δόξης, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἀποδίδεται ἡ τῆς Ἀναλήψεως ἑορτὴ, καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ αὐτῆς ἀπαρλλάκτως (πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τοῦ Πολυελίου, καὶ τῶν Ἀντιφώνων) ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ· τὰ δὲ τοῦ Μηναίου ψάλλονται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ἡτοί,

Τῷ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν Στίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικά τῆς Ὀκτωήχης γ'.
Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολίται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν σέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν Κεκοιμημένων γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἑδέμ Παραδείσῳ.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τοὺτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογία ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρῖνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων,

καὶ ἐν Ἀγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Ο τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτῆρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου θανάτου τῆ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ Ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστάς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ· καὶ ἀξίωσον τοὺτους, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Τῇ ἐκ νεκρῶν Ἑγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σούς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδάμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς· ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σέ μεταστάντα, πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· Ὁ τοῦ θανάτου! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὅντως Θεὸς προσταῖ, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τό, Φῶς ἱλαρόν. Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν εἰς Ἦχον πλ. δ'. τό,

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελθού Κυρίου. Ἀλληλουῖα, γ'.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ἀλληλουϊα, γ'.

Εἶτα τὸ, Καταξίωσον, κτλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτυρικόν.

Ο Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σέ ἐνεδυναμοῦντο· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθίσονται.

Ετίμησας εἰκόνι σε, τὸ τῶν χειρῶν σου Σῶτερ πλαστούργημα, ζωγραφήσας ἐν υλικῇ μορφῇ, τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα· ἥς καὶ κοινωνόν με κατέστησας, δέμενος τῶν ἐπὶ γῆς κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ, Λόγε· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἔτερον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ινα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, κῆπον ἐν τῇ Ἑδέμ, παντοίοις ὠραῖσμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, λύπης καὶ μερίμνης ἐλευθερον, μέτοχον θείας ζωῆς, ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουλευθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστέ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα ἀκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία· Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΑΟΣ.

Ποτήσαντος τῷ Ἱερέως Εὐλογητὸν, λέγομεν τὸν 4'.
Ψαλμόν, Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.
καὶ μετ' αὐτόν, τὸ Ἀλληλουϊα, γ'.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε. Ἀλληλουϊα, γ'.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλουϊα, γ'.

Εἶτα τὰ Τροπάρια. Ὁ βάθει σοφίας.

Δόξα, τὸ τέλος. Καὶ νῦν, Σὲ καὶ τεῖχος.

Τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸ σύνθημα, λέγων καὶ τὴν Εὐχὴν, Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ὁ Ν'. καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἔτερον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Εν οὐρανίοις θαλαῖμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοὺς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἐπλάσας· διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Τῷ Παραδείσῳ πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὖαν τοπρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἀγνὴ διέλυσεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Νομίμως ἠθλήσαν οἱ σοὶ, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστάσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμέ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων

σεαυτὸν, κενώσας ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας, εὖρες καὶ διέσωσας.

Ρέοντων ἄστατον φθορὰν, τοὺς πρὸς σέ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰώνιοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ
• τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. β'.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ αἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ Θεὸς τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασία μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μεζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Αφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, ἐνθα Χριστέ, τῶν εὐφραينوμένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή, καθαρὰς ἀγαλλιάσεως.

Υμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τέτους ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σέ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ος ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενηχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα, τὴς προκοιμηθέντας πιεσοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ομόνος φύσει ζωποιοὺς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὑμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ρύόμενος τοὺς πίστει σέ μακαρίζοντας.

ᾠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθὲ· διὸ σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας διανάπαυσον.

Αφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον λυτρωτὰ, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεῖκῃ, πεπαιδευμένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων· τὴς δούλους σου τοὺς πρὸς σέ, πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς ἕρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· αἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὡδὴν, τὰ Ἀληλουῖα.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ανθρωπίνους τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν, σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φουσημάτι, θείῳ, θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξιώσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Σταθερῶς τῆς ἀγῶνας ἐπιδειζάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψῶντας, Χριστέ εἰς τῆς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βέλεισθαι·
» σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ελπὶς Μαρτύρων χορὴς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὴ τυχεῖν ἀξίωσον.

Αμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τέτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Οὖν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελήτης ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος, ἧς ἐκ τόπῃ τέτῃ τῆς κακώσεως, καὶ σκιάς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἐνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατὰ ταξον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἀγίαν Ἀγνή γινώσκουμεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σὲ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεικναιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔ-
» μᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Τὸ Τρισάγιον. Εἰδ' οὕτω τὰ Τροπάρια.

Ο' βάθει σοφίας φιланθρώπως.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

Καὶ μνημονεύσαντος τοῦ ἱερέως συνήθως,
γίνεται Ἀπόλυσις.

✠✠✠✠

Τὸ ΣΑΒΒΑΤὸν Εἰς Τὸν Οὐρόν.

Μετά τὸν Ἐξάψαλμον ψάλλομεν εἰς Ἦχον πλ. δ'.
τὸ, Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύρις.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόνυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ο' βάθει σοφίας φιланθρώπως.

Δόξα, τὸ τέλος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

Εἴτα ἡ συνήθης Στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς Συναπταῖς πάσαις τῆς Στιχολογίας καὶ τοῦ Κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν.

Εἰς τὴν α'. Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Αθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας· καὶ ἴσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν τυράννους

καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοί, καθεῖλον τὸν Βελίαρ
ὁμολογία Χριστοῦ. Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς Κύριε,
δόξα σοι.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι,
καὶ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομι-
σάμενοι, κατήργησαν ταῖς ἐπινοίας τῶν παρα-
νόμων, ἐδῆξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι'
αὐτῶν ὁ Θεὸς σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυ-
μάστωσεν ὁ Κύριος.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη
ὡς Παραδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ
ἀγαλλεταὶ πᾶσα ἡ κτίσις· καὶ παρὰ σῶσιν ἡ-
μῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Εν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἐν χώρᾳ
τῶν ζώντων, οὓς προσελάβου Ἰησοῦ εὐ-
σεβῶς κοιμηθέντας, κατὰ τάξιν, ὡς εὐδιάλλα-
κτος Θεός, καὶ ἐμπλησον τοῦ ἀνεσπέρου σου
φωτὸς, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου χαρᾶς ἀξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα,
ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκείνη βουλῇ, λάμ-
ψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀ-
δάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι
εὗρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς
οἰκονομήσας Θεός, δόξα σοι.

Εἶτα τὸν Ἀμωμον, εἰς γάσεις β'. καὶ μνημονεύει
ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν α'. στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμ-
πλήρωσιν τῆς β'. τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.
Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ
τὴν Ἐκφώνησιν,

Καθίσματα. Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τῆς
δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρο-
ρῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ
ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν
ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χρι-
στὲ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀνα-
δείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς
μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς γ'. καὶ ὁ παρὼν εἰς ἡ. οὐ
ἡ ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων τῆς γ'. ε. γ'.
καὶ ζ'. Ὡδῆς.

Ψυχῆς ἀπάσαις αἶνος ἐξ Ἀρσενίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ ποιητής,
καὶ κριτὴς καὶ Κύριος, οὐπὲρ πάντων
τῶν ἐν γῇ, ἐν χειρὶ τὰ πέρχτα, αὐτὸς, οὓς με-
τέστησας πιστοὺς ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Υπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν,
ἡλικίας Δέσποτα, ἀξιώματος ὁμοῦ, καὶ
μεγέθους, ἅπαντες θερμῶς, δυσωποῦμεν, ὅπως
σώσης οὓς μετέστησας.

Χειρὶ ἀχρύντῳ σου Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς, πλα-
στουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς
Θεός, ζωηρᾷ ἐμπνεύσει σε, αὐτὸς, οὓς ἐντεῦθεν
προσελάβου σῶσον εὐσπλαγχνε.

Θεοτοκίον.

Αγνή Παρθένε τοῦ κόσμου καταφυγή, καὶ
στερρὰ ὑπέρμαχε, ἱκεσίαις σου θερμαῖς,
ὑπὲρ πάντων πρέσβευε τῶν σε, κекτημένων ἐν
ἀνάγκαις τεῖχος ἄρρηκτον.

Καταβασία.

• **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσ-
• σω ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθο-
• ρῶν ποντῆμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ὥδην, ἐβόα,
• ἄσωμεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστι Ἅγιος.

Ισχύει δόξης Θεϊκῆς, ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων,
ὡς νεφέλαις ἀνάγων, τῶν πιστῶν πρὸς σε
ψυχὰς, οὓς ἐκ περάτων Χριστὲ, προσελάβου
δούλους σου ἀνάπαυσον.

Σὺ μόνος εἶ ὁ καθιστῶν, βασιλεῖς καὶ δυνά-
• στας, καὶ κριτὰς σὺν τοπαρχαῖς· ὅθεν
πάντων ὡς Θεός, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῇ, ρύσαι
τούτους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Απάσης γῆς ὁ ποιητής, σὺν πρεσβύταις παρ-
• θένοις, καὶ σὺν νέοις ἐφήβοις, οὓς προσε-
λάβου Χριστὲ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς
σου τούτους καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ελπίς τοῦ κόσμου κραταιά, Δέσποινα Θεο-
τόκε, μὴ ἀπώσῃ τοὺς πόθῳ, σοὶ προσρέ-
χοντας αἰεὶ· ἀλλ' ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ρύ-
σαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Καταβασία.

• **Ο**ὐκ ἔστι ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀ-
• γαθὲ, καὶ σερεώσας αὐτῆς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς
• ὁμολογίας σου.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῶ, τοὺς ἐν
πίσει θανέντας Χριστιανὲς, πατέρας προ-

πάτορας, πάππους δὲ καὶ προπάππους τε, ἀδελφούς καὶ φίλους, πλουσίους καὶ πένητας, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ὁμοῦ καὶ μονάζοντας, ὅπου τῶν Δικαίων καὶ Ἀγίων σου πληθὴ, ἀπάντων ἢ οἰκησις, δυσωποῦμεν ἀνάπαυσον, ὡς Θεὸς εὐδιαλλάκτος· Δέσποτα Χριστέ Βασιλεῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν παρέχων αὐτοῖς, ὧν ἐξήμαρτον πάντες οἱ δοῦλοί σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαρισηρίον αἶνον χρεωσικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλός σου.

Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ποιμαίνων Δέσποτα, ἐν τόπῳ χλῆς Σωτὴρ, καὶ μετὰ γων ἐφ' ὕδωρ πάντας πισούς, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, μὴ ἀποπέμψης τῆς ἐκεῖ, εὐφροσύνης τοὺς οἰκέτας σου.

Αγγέλων τάγμασιν, αὐτὸς κατὰ τάξον, μοναζῶν σου χορείας ἱεραρχῶν, λειτουργῶν ἀπάντων σου· σοὶ γὰρ ἀνέθεντο ψυχὰς, σὺν τοῖς σώμασι φιλάνθρωπε.

Σὺ μόνος ἐγνώκας, ὡς πάντων Κύριος, τὰς θανάτου ἐφοδούς, μέτρα ζωῆς, καὶ τὸ πέρας πάντων βροτῶν· διὸ οἰκτεῖρησον καὶ νῦν, τῆς σῆς δούλης ὑπεράγαθε. Θεοτοκίον.

Αγίων Ἁγίων, Θεὸν κυήσασα, Παναγία Παρθένη θείαις λιταῖς, τοῦτον νῦν δυσώπησον, σκηναῖς Ἀγίων ἐν τρυφῇ, κατατάξαι οὓς μετέστησεν. Καταβασία.

• **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
• σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἐορτάζουσα.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ιδοὺ Μαρτύρων θεῖοι χοροὶ, τάξεις Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ τῶν Δικαίων συστήματα, Σῶτερ σὲ ὑμνοῦντες καθικετεύουσι, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς περ κόσμου, πάντας προσεῖληφας.

Στερρᾶς σου σάλπιγξ τῇ φωνῇ, ὅταν ἐξανοίγωνται τάφοι, νεκρῶν, καὶ γῇ τρέμει φρίττουσα, τότε σὺν προβάτοις ἐκ δεξιῶν σου Χριστέ, κατὰ τάξον σοὺς δούλους, οὓς περ μετέστησας.

Ανδρῶν τὰ εἶφη σὺν γυναιξί, παίδων γηραιῶν ὁμοῦ, πενήτων δούλων πλησίων τε, τῶν πισῶς ἐντεῦθεν μετατεθέντων πρὸς σέ, ἀνάπαυσον, καὶ σῶσον ὡς εὐδιαλλάκτος.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες Ἀχραντε βοηθόν, ζῶντες καὶ θανόντες εὐσεβῶς, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι κεκτῆμεθα· ὅθεν τῆς ἐκεῖσε τυχεῖν ἀνέσεως, αἰτούμεθα πρεσβείαις σου ταῖς πρὸς Κύριον.

Καταβασία.

• **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὁ-
• ριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγα-
• σον, δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄν-
• τως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνα-
• καλούμενον.

Ὡδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Ιλάσθητι Δέσποτα, παρακληθήτι Σωτὴρ, καὶ δεῖξόν σου τὸ ἔλεος, δεῖξον σπλαγχνά, καὶ σῶσον ὡς ἀγαθός, τῆς γῆς πάσης ἅπαντας, ἕως πρὸς σέ μετηγάγου ὡς φιλάνθρωπος.

Ναμάτων ἐν κλύσμασι, καὶ ἐν ρείθροις ποταμῶν, καὶ τοὺς ἐξαίφνης θνήξαντας, τῆς ἐν νάπαις, καὶ ὄρεσι, καὶ ὁπαῖς, τὸν βίον τελέσαντας, μὴ παρίδης, ὡς μόνος εὐδιαλλάκτος.

Ο βλέπων ὡς Κύριος, ἐν θαλάσῃ, καὶ ἐν γῇ, τοὺς ἐν αἰδήλῳ θνήξαντας, τοὺς πολέμοις καὶ μάχαις καὶ ἐν πληγαῖς, δεινῶς τελευτήσαντας, πάντας οἰκτερον Σῶτερ, ὡς φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον.

Η παύναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄσπαστον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου. Καταβασία.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψημένην καθο-
• ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνα-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἀθάνατε· εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἡμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτευούσης τῆς τεκούσης σε Θεοτόκου, ἵνα συμφῶνως βοηθῶμεν ὑπὲρ αὐτῶν· Ἀλληλουῖα. Ο Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν

ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θῆνον ποιῶντες ὡδὴν τὸν Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον τοῦ Μηναιῖς.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Σὺν Ἀγγέλοις ἐπὶ θρόνου Σῶτερ δόξης σου, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι τὴν γῆν, ψυχὰς δούλων σου, τῆς σῆς πλησόν θείας χαρμονῆς, τοῦ ψάλλειν ἀπαύστως καὶ βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν σπαράγμασι θηρῶν Χριστὲ τοὺς θνήξαντας, καὶ οὓς ἰχθύς ἐμέλισεν, οὓς κατέχωσε συσσεισμός, καὶ βόθρος καὶ κρημνός, τοὺς πάντας ἐλέησον Σωτήρ, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἀπειλῆς, ῥῦσαι ὡς εὖσπλαγχνος.

Εἴφη, μάχαιρα καὶ πῦρ, δεινῶν ἐπίτασις, καὶ λίθων ἡ καταλύσις, οὓς ἀνάλωσε σὺν λησταῖς, λιμός τε καὶ λοιμός, τῇ σῇ μετουσίᾳ καὶ χαρᾷ, σῶσον ὑμνεῖν σε εὐσεβῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Μόνη πέφυκας ἀγνή τοῦ κόσμου γέφυρα, μετάγουσα βροτοὺς πρὸς Θεόν· τοὺς τὸν βίον οὖν, τῇ πρὸς σέ ἐλπίδι καὶ στοργῇ, τελέσαντας, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, πάσης ἀνάγκης καὶ φθορᾶς, σῶζε πρεσβείαις σου.

Καταβασία.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἀγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεῷ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ.

Απαντας Δέσποτα βροτοὺς, παντοῖς τάγματος, οὓς μετέστησας Σωτήρ, πιστοὺς σου βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ἐθνάρχας γῆς καὶ κριτὰς, λαῶν τε καὶ φυλῶν τοὺς προστατάς, ἐλέησον οἰκτίρμον, καὶ ἀνάπαυσον μόνος, ὅπως σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῦσαι πυρὸς τοῦ φοβεροῦ, δούλους φιλάνθρωπε, Ἐκκλησίας σου σεπτῆς, καὶ σῶσον μοναστῶν συστήματα, ἱερομένων πληθύν, χορείας λειτουργῶν σου ἐνθέων, καὶ πάντας τῆς ἐκεῖσε, καταξίωσον δόξης, ὅπως σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶσον ὦ Δέσποτα Χριστέ, σῶσον ἐλέησον, καὶ ἀνάπαυσον ψυχὰς, λαοὺς σου τοὺς πιστῶς τελέσαντας, τρόπῳ παντὶ τὴν ζωὴν, ἐν

τόπῳ, καὶ ἐν χώρᾳ παντοῖα, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης καὶ πικρίας βασάνων, ὅπως σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ελυσας μόνη τὴν ἀράν, Παρθένε ἄχραντε, τὴν τῆς Εὐας ἀληθῶς, ζωὴν δὲ τοῖς ἐν γῇ ἐπήγασας· διὸ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τῆς βίης τοῦ προσκαίρου λυθέντας, ζωῆς τῆς αἰωνίου, καταξίωσον πάντας, ὅπως σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

• **Ε**κστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τὰ φῶς σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νὺν ἐλεῆμον στίφη, δυσωπεῖ σε Ἀγγέλων, σὺν Χερουβὶμ τε, θεία Σεραφὶμ καθικετεύει, Ἐξουσίαι, Θρόνοι καὶ Ἀρχαί, καὶ Δυνάμεις τε σὺν Ἀρχαγγέλοις, καὶ Κυριότητές σε αἰτοῦσι κραταίε, ὅπως ψυχὰς ἀπάσας οἰκτείρῃς, ὥς περ μετέστησας.

Ιδοὺ οἱ δῆμοι, σὲ τῶν Προφητῶν ἐξαιτοῦνται, τῶν Ἀποστόλων δέονται χοροί, σὺν Πατριάρχαις, στίφη τε Μαρτύρων, σὺν Ὀσίων πλήθεσιν εὐπαρακλήτως, ἀναβοῶσι· Σῶσον φιλάνθρωπε ψυχὰς, πάντων τῶν ἐπὶ γῆς τεθνεώτων, εὐσεβῶν δούλων σου.

Οἶδας τὰ πάντα βλέπεις, καθορᾷς καὶ γινώσκεις, βροτῶν τὰ πλήθη, καὶ τὸ τῆς ζωῆς ἐκάστου πέρας· πᾶσι διδου τὴν τῶν ἐγκλημάτων λύτρωσιν, καὶ Παραδείσου τῆς καλλονῆς ἀξίωσον πάντας ὡς Θεός, μόνε, οὓς ἐξελέξω οἰκτίρμον, πιστοὺς οἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Δέσποινα, τοῦ κόσμου Παρθένε, σὺ πάντων σκέπη, ζώντων καὶ θανόντων χρηματίζεις, καὶ γαλήνη, δόξα καὶ τρυφή, καὶ ἄνεσις τῶν σὲ προστατίν, καὶ βοηθόν, καὶ ῥύστην πλουτούντων ἀγαθή· ὅθεν αὐτοὺς διάσωσον, πάντας ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καταβασία.

• **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστατίς· σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μνήμην τελούντες πάντων, τῶν κοιμηθέντων ἐν Χριστῷ, καὶ τελευταίας ἡμέρας, μνήμην ποιήσωμεν πιστοί, ὑπὲρ ἡμῶν τε καὶ κεινῶν, Χριστὸν αἰεὶ δυσωποῦντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Φοβερόν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, καὶ φρικτὴ ἡ κρίσις ἡ τοῦ Δεσπότου· τὸ πῦρ γὰρ τὸ ἄσβεστον, ἠντρέπεται ἐκεῖσε· σκώληξ ἀκοίμητος κολάζων, καὶ βρυγμός τῶν ὀδόντων, σκότος ἐξώτερον ὑπάρχει, καὶ αἰωνία δίκη· διὸ κράζωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· Οὓς ἐξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πᾶντες οἱ τῷ βίῳ προστετηκότες, δεῦτε ἐν τοῖς τάφοις ἐξεστηκότες, ἐγκύψατε, ἴδετε τοῦ κόσμου τὴν ἀπάτην· ποῦ νῦν τοῦ σώματος τὸ κάλλος, καὶ ἡ δόξα τοῦ πλούτου; ποῦ δὲ ἡ ἔπαρσις τοῦ βίου; ὄντως μάταια πάντα· διὸ κράζωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· Οὓς ἐξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Νῦν ἐπὶ τὸν τάφον ὁ ἐπὶ θρόνου, νῦν ὁ ἐν πορφύρᾳ φθορὰν ὑπέδω· ἔκ' ἐτι ἐν θρόνῳ γὰρ, ἀλλ' ἐν μνήματι κεῖται· ἴδε, ἐξέλιπε, τὸ βασιλεῖον κράτος· ἴδε, ὡς ὄναρ, τῶν ἀνθρώπων, παροδεύει ὁ βίος· διὸ κράζωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· Οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πᾶντας τοὺς ἐνθένδε μετατεθέντας, ἐπὶ αἰωνίου ζωῆς ἐλπίδι, καὶ βίον ἀλλάξαντας παντοίῳ Σῶτερ τρόπῳ, πᾶσαν κατάστασιν καὶ γένος, καὶ πᾶσαν ἑλικίαν, ἀνδρας ὁμοῦ τε καὶ γυναῖκας, καὶ ἀρτίτοκα βρέφη, ὡς φιλάνθρωπος, ἐν κόλποις τάξον, τῇ Ἀβραάμ τε καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ως ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡκούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστῷ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, οὓς μετέ-

στησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ τέτων ἐγκλήματα παριδὼν ἀγαθέ.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ τοὺς Προφῆτας ἐξαποστείλας ἡμῖν, προφητεῦσαί σου τὴν παρυσίαν· καὶ Ἀποστόλους, κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν, προεφήτευσον τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ, τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη· Μάρτυρες δὲ ἔτυχον δόξης ἐκ τούτων, καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς σοι τῷ Δεσπότη, σὺν τῇ τεκούσῃ σε Μητρί. Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς ψυχὰς, ἃς προσελάβη, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Εἰς ἡμᾶς ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θείκης χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατὰσχυσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσιν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζῶν ἐπύγασας, καὶ τρυφὴν αἰδίδον, πιστοῖς δέδωκας, θείκῃ Δέσποτα, εὐσπλαγχνίᾳ μόνε, πανοικτίρμον ἀναμάρτητε, ἐν ἣ δεόμεθα, τοὺς κεκοιμημένους κατὰτάξον, ἐλπίδι ἀναστάσεως, λίσιν τῶν πταισμάτων δωρούμενος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνήται σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξαζώμεν, τὴν φιланθρωπίαν σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν, ἐν ἀγαθείς.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπύζοντα, σέ Χριστέ γινώσκοντες ἱκετεύομεν· Τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτὸς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων λαμπρότησι· θελήτης ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφρις ἰὼν ἐξηρεύετο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος,

παγγενῇ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὖς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ωφθης ἐνδιαίτημα, Θεοπρεπὲς Παναγία, καὶ Θεὸν ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, καὶ βροτοῖς ὀρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει ἀγνή· αὐτὸν δυνάστησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ παιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Τὰ Τροπάρια. { Ὁ βάθει σοφίας φιланθρώπως.
Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.
Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῖξομαι.

Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας καὶ Νεκρώσιμος, ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλουῖα.

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. πρὸς Ἦχον α'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Γλώσσαις ἄλλογενῶν.

Πάντα χορηγεῖ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε τὸ Πνεῦμα σου κατέπεμψας.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν.

Ἐν ταῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν.

Ἀπολυτικόν.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ζήτει ταῦτα πάντα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. πρὸς Ἦχον α'. δευτεροῦντες τὸ α'. εἶτα ε. πρὸς Ἦχον β'. δευτεροῦντες πάλιν τὸ α'.

Ἦχος α'.

Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν· καὶ τὸ μυστήριον ὅσον; Ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον! Διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Δίς.

Γλώσσαις ἄλλογενῶν, ἐκαινούργησας Χριστέ τοὺς σούς Μαθηταίς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς Θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν Πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε. Δίς.

Εν ταῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἰ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ πρωῒ,

καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε Κύριε.

Εν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναϊδίον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τριαδά ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱόν, σὺν Ἀγίῳ Πνεύματι· οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Λέοντος Δεσπότης.

Δεῦτε λαοὶ, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱόν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Ἀγίῳ Πνεύματι· Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναϊδίον καὶ σύμβρονον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Καὶ μετὰ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Συνά-
ΙΑ'. 16. **Ε**γαγέ μοι ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοι εἰσὶ πρεσβύτεροι τῷ λαῷ, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. Καὶ καταθήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτοὺς, καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος. Καὶ συνήγαγε Μωσῆς ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς Σκηνῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν, καὶ παρείλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς ἐβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οὐκέτι

προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλδαδ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδαδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν Σκηνὴν· καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, λέγων· Ἑλδαδ καὶ Μωδαδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τῷ Ναυῇ, ὁ παρεξηκῶς Μωσεῖ, ὁ ἐκλεκτός αὐτῷ, εἶπε· Κύριε Μωσῆ, κώλυσον αὐτούς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς· Μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δώῃ πάντα τὸν λαὸν Κυρίῳ προφῆτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 23. **Τ**αῦτε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα Σιών, χαίrete καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρωΐμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωναί σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμψη, καὶ ἡ δυνάμις ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ἡμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλην ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ οἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος μου, καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὃ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλῆται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΑΔ'. 24. **Τ**αῦτε λέγει Κύριος· Λήψομαι ἡμᾶς ἐν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑ-

μᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρόν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑμᾶς· καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἡμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ἡμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ἡμῖν, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ γὰρ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμ. Ἦχος β'.

Εν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλκμψε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρα, καὶ πρωῇ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε.

Εν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἀναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναἰδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Οτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας Κύριε, καθημένους τοῖς Ἀποστόλοις, τότε οἱ τῶν Ἑβραίων παῖδες θεωροῦντες, ἐξίσταντο θάμβει· ἦκουον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων, ἐτέραις ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐχορήγει αὐτοῖς· ἰδιῶται γὰρ ὄντες, ἐσοφίσθησαν· καὶ τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ζωηρήσαντες, τὰ θεῖα ἐρρητόρευον· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· Ὁ ἐπὶ γῆς ὄφθεις, καὶ ἐκ τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β'.

Αγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου γενομένην δύναμιν, τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι ἐνόμιζον· ἡμεῖς δὲ στηριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπαύσως οὕτω λέγομεν· Τὸ Πνεῦμά σε τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Κύριε, τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις, τοὺς Ἀποστόλους σου ἐμφορήσασα, ἐν ἐτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν· ὅθεν τὸ παρχδοξον, τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθη ἐνομίζετο, τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενον σωτηρίας· ὃ τῆς ἐλλάμψεως καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, δεόμεθα φιλάνθρωπε. Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρὼν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκηνώστον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Γλώσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιίας· γλώσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας. Ἐκεί κατεδίκασε Θεὸς τὴν ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι· ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλieiς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφρωνία, πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλieiς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας· φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ἐκ γ'.

Τὸ, αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

✠

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοὶ, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἶδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε· Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον, ἐφώτισε. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα ὁμοιον.

Η τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη

Ην ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,
Τὸ πανσθενουργόφωτον ἀφθιτον σέλας,
Οὗ τὴν δι' Υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας,
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῇ φρυκτωρίαν,
Πυρῶδες ἦχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Καταβασίαι. { Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν.
"Ἐρρήξε γαστρός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Οὐ τῷ Σωτῆρος ἐρασταὶ χαρὰς ἐπλήσθησαν,
καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρῶν δειλιῶντες,
ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κα-
τῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος
ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαούς· γλῶσσαι γὰρ
διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὡσεὶ πυρός, καὶ τούτους
οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόρισαν.

Δίς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων
• σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα· Τὴν σὴν
• εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τῷ
• σῶσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ο ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου
κηρυχθεὶς, πρῶν τοῦ αἰτελέσι, Θεὸς ἀ-
ληθὴς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρεταῖς
καὶ μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα Θεότητος φέρον, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν
πυρὶ, Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν
γλώσσαις ἐνέφηνεν, ὡς πατρόθεν θεῖον σθένος,
ἐρχόμενον ἐστίν, αὐτοκέλευστον.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Ἄ**ναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος,
• Λόγος προελθὼν Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
• Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
• Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
• Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,
Λόγῳ κεραννύς συντεθειμένη φύσει,
Ὁμβροβλυτεῖς μοι ρεῖθρον ἐξ αἰκηράτου
Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὦ Θεοῦ Λόγε,
Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος.

Κάμπει τὰ πάντα τῷ Παρακλητῷ γόνυ,
Γόνῳ τε Πατρὸς Πατρὶ συμφεστάτῳ·
Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τριττοῖς οὐσίαν,
Νημερτὲς, ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν·
Ἐλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες τῇ Θεαρχικῷ αὐτῇ,
Ὅσοι λατρευταὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας·
Ὑπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,

Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
Φλὴν πορίζων τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καταβασίαι. { Κατανοῶν ὁ Προφήτης.
"Ἄναξ ἀνάκτων.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθέν Κύριε, ἐν
• γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κηυθέν ἐπὶ
• τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποσολικαῖς καρ-
• δίας κτίζει καθαράς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐ-
• δὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι
• τὰ σὰ προσταγμάτα.

Τροπάριον.

Η ἐπιφοιτήσασα ἰσχύς σήμερον, αὕτη Πνεῦ-
μα ἀγαθόν· Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ· Πνεῦ-
μα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευτὸν, καὶ δι' Υἱοῦ πιεοῖς
ἡμῖν πεφηνός· μεταδοτικόν, ἐν οἷς κατοικίζε-
ται φύσει, τῆς ἐν ἡ κατοπτρεύεται ἀγιότητος.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Λ**υτήριον καθαρσιν ἀμπλακημάτων,
• Περιπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
• Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.
• Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξεληλύθε νόμος,
• Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Τροπάρια.

Καθὼς περ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως,
Ἀδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα πάτρόθεν,
Σοφίζον ἐν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους,
Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσθιον Λόγον,
Πατροσθενὲς ζύμμορφον, ὃν Σωτὴρ ἔφη.

Τῆτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας,
Ἄντῳ κατεσκευάζε τῶν Ἀποστόλων,
Θεὸς Λόγος πάνταρχος ἄχραντον δόμον·
Ὁμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιουμένου,
Νῦν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Καταβασίαι. { Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθέν.
Λυτήριον καθαρσιν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημά-
• των, συμπλόις ποντούμενος ἁμαρτίαις,
• καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ
• Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με-
• βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Εκ τοῦ Πνεύματος σου, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν,
ὡς εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας, καὶ ἐπλη-
ρώθη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως Κύριε· ὅτι
ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀρρέυστως ἔφυς, καὶ τὸ Πνεῦ-
μα ἀμερίστως πρόεισιν.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Γ**λασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
• Ὁ Δεσπότης ἐλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,

- Ἰν' ὡς Προφήτην Σηρὸς ἐκ Σαλαττίου,
- Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάξης,
- Ὁλον τὸν Ἀδὰμ, παγγενῇ πεπτωκότα.

Τροπάρια.

Ιμμερτὸν ἡμῖν εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκατοῖς
Αἰωνίως ἔξουσι Πνεῦμα καινίσαις,
Πατροπροβλήτως πάντοτε ζυνημένον,
Υἷης ἀπεχθοῦς καυστικὸν μολυσμάτων,
Ρ' ὑπου τε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ορεκτὸν ἀξίωμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Σιωνίταις μένουσι σὴν παρουσίαν,
Γνώρισμα Πνεῦμα πατρογεννήτου Λόγου,
Λέσχην ἀπηνῇ τῶν ἐθνῶν ποππυσμάτων,
Ὡκιστα δεικνὺς, πυρπνώως καθιδρύεις.

Καταβασίαι. { Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.
                          { Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Οτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέ-
ριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς
τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας
ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανά-
γιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν
τοῖς δούλοις σου Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι
τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν
ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡ-
μῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθα-
σον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὡς
περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς,
οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰ-
κτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δο-
ξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τῆς Πάσχα,
τὴν ἀγίαν Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Πνοῇ βιαία γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.

Εἰκνέχεται μεγάλῳ ἐνὶ ἡματι Πνεῦμ' ἀλιεῦσι.

Καὶ ταύτην τὴν ἑορτὴν ἀπὸ τῶν Ἑβραϊκῶν παρελήφα-
μεν Βίβλων· ὥπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὴν παρ' αὐτοῖς Πεν-
τηκοστὴν ἑορτάζουσι, τιμώντες τὸν ἑβδομον ἀριθμὸν, καὶ
ἐτι, μετὰ τὸ Πάσχα, πεντήκοντα ἡμέρας διαβιβάσαντες,
τὸν Νόμον ἔλαβον· οὕτω καὶ ἡμεῖς, μετὰ τὸ Πάσχα, πεν-
τήκοντα ἡμέρας ἑορτάζοντες, τὸ πανάγιον Πνεῦμα λαμβά-
νομεν, νομοθετοῦν καὶ ὁδηγοῦν εἰς πᾶσαν ἀλήθειαν, καὶ
τὰ ἀρέσκοντα τῷ Θεῷ διαταττόμενον.

Ἰστίον δὲ, ὡς παρ' Ἑβραίοις τρεῖς ἦσαν ἑορταί, τὸ Πά-
σχα, ἡ Πεντηκοστή, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Τὸ μὲν ἐν Πάσχα,

εἰς ἀνάμνησιν ἐποιοῦν τῆς διαβάσεως τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσ-
σης· τὸ γὰρ Πάσχα, διάβασις, ἐρμηνεύεται· ἐδύλου δὲ ἡ
τοιαύτη ἑορτὴ τὴν ἡμετέραν, ἀπὸ τῆς σκεπτικῆς ἀμαρτίας,
πρὸς τὸν Παράδεισον αὐθις διαβάσιν καὶ ἐπάνωδον.

Τὴν δὲ Πεντηκοστὴν ἑορτάζον, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῇ
ἐρήμῳ κατοικίας αὐτῶν, καὶ ὅπως διὰ πολλῶν θλίψεων
εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰσῆλθον· τότε γὰρ καὶ
καρπὸν, σίτου καὶ οἴνου ἀπῆλυσαν· καὶ ἐδύλου τὴν ἡμε-
τέραν ἐξ ἀπιστίας κάκωσιν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσέ-
λευσιν· τότε γὰρ καὶ ἡμεῖς τοῦ Δεσποτικῆς μεταλαμβάνομεν
Σώματος καὶ Αἵματος. Οἱ μὲν οὖν διὰ ταύτην τὴν αἰ-
τίαν λέγουσι τὴν παρ' Ἑβραίοις Πεντηκοστὴν ἑορτάζεσθαι.
Οἱ δὲ, εἰς τιμὴν, ὡς φασι, τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν, ἃς
νηστεύσας ὁ Μωϋσῆς, τὸν θεῖον Νόμον ἐδέξατο· ἐν-
ταυτῷ μεμνημένοι καὶ τῆς μοσχευθείας, καὶ τῶν ἄλλων,
ἅπερ, ὅτε Μωϋσῆς ἀνιῶν ἐν τῷ ὄρει, καὶ κατιῶν, διεπρά-
ξατο. Ἐτέροις δὲ ἔδοξε τὴν Πεντηκοστὴν παρ' Ἑβραίοις
ἐπινοηθῆναι, διὰ τὴν τοῦ ἐπτά τιμὴν, ὡς εἴρηται· αὐτὸς
γὰρ ἐφ' ἑαυτὸν ἐπτάκις συντιθέμενος, ποιεῖ τὸν πεντήκοντα
μῆας δεούσης ἡμέρας. Οὐκ ἐν ἡμέραις δὲ μόνον τῆς Πεν-
τηκοστῆς ἡ τιμὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνιαυτοὺς, ἐξ ὧν ὁ παρ' ἐ-
κείνοις Ἰωβηλαῖος γεννᾶται· ἐπταπλασιαζομένων γὰρ τῶν
ἔτων, οὗτος γίνεται· ὅτε καὶ τὴν γῆν ἀσπορον ἀφίᾳσι,
καὶ ζώοις παρέχουσιν ἀνέσιν, καὶ τοῖς ὠνυτοῖς τῶν δού-
λων ἀναχωρεῖν ἐπιτρέπουσι.

Τρίτη δὲ ἑορτὴ ἡ Σκηνοπηγία, ἑορταζομένη μετὰ τὴν
συγκομιδὴν τῶν καρπῶν· μετὰ πέντε ὁλοκλήτους μῆνας τῆς
ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Ἐτελείτο δὲ αὕτη, εἰς μνήμην τῆς
ἡμέρας, καὶ τὴν Μωϋσῆς πρῶτον ἐπηξεν τὴν ἐν ὄρει Σινᾷ
ὁραθεῖσαν διὰ νεφέλης, καὶ κατασκευασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀρ-
χιτέκτονος Βεσελεὺλ, Σκηνὴν· σκηναὶ γὰρ καὶ οὗτοι δια-
πραττόμενοι, τὴν αὐτὴν ἐπετελοῦν ἑορτὴν, καὶ ἐν ἀγροῖς
διάγοντες, καὶ εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τοὺς καρποὺς τῶν ἰ-
δίων συνεκρίμνουν πόνων. Ἐν ταύτῃ δοκεῖ καὶ Δαυὶδ τοὺς
ὑπὲρ τῶν ληνῶν ἐπιγράφειν Ψαλμοὺς. Τύπος δὲ ἦν αὕτη
τῆς ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, ὅτε διαλυθέντων τῶν
σωματικῶν ἡμῶν σκηνῶν, καὶ αὐθις συμπληγνυμένων, τῶν
ἰδίων πόνων τοὺς καρποὺς ἀπολαύσομεν, πανηγυρίζοντες
ἐν ταῖς αἰωνίοις σκηναῖς.

Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Πεν-
τηκοστῆς τελομένης, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῖς Μαθηταῖς
ἐπεδύμησεν. Ἐπεὶ δὲ τοῖς ἀγίοις Πατράσιν ἔδοξε μερίσαι
τὰς ἑορτάς, διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῶ
Πνεύματος, ὅτι ἐν ἐστὶ τῆς ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος,
ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς εἰς αὐριον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐ-
πεδήμησεν, λίσσομεν.

Ταῖς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὁ-
- σιοι Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέ-
- βαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐ-
- λογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ρήτορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν Ἀπο-
στόλων, τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομί-
ζετο μέθη τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἧς Τριάς γνωρί-
ζεται, εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως θεολογοῦ-
μεν, Θεὸν Πατέρα τὸν ἀναρχον, τῆς αὐ-

τῆς ἐξουσίας Λόγον καὶ Πνεῦμα, Εὐλογητὸς εἶ,
κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

- Σὺμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
- Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας·
- Ἡ τοῦ Παρακλητοῦ δὲ φωσφόρος χάρις,
- Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
- Ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἡγνοηκότες,
Ἐφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθην,
Ἰήσεις ξηνηκούσθησαν ὡς Ἀποστόλων·
Οἱ εὐσεβεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν ἐνθέως·

Νεουργὲ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἶ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὅπα,
Ἐνθους Ἰωὴλ τοῦ Δεαρχικωτάτου,
Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος οἰάπερ Λόγου,
Τοῦ Πνεύματός μου, συμβοήσουσι· Φύσις,
Ἡ τρισσοφεγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.

Τριττὴ μὲν εὐμοίρησεν ὠρῶν τὴν χάριν,
Ὅπως ὑπεμφήνειε τρεῖς ὑποστάσεις,
Σέβειν ἐν ἀπλότῃ τῆς ἐξουσίας·
Ἀλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ Κυρίᾳ,
Υἱὸς, Πατὴρ, καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασίαι. { Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.
Σὺμφωνον ἐθρόησεν.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα,
- Βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
- καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
- τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε·
- Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
- περυσοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης, ἡχητι-
κῶς τοῦ Πνεύματος τοῦ παναγίου, αἰλιεῦ-
σι πνοῆς, πυρίνων εἶδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα
τοῦ Θεοῦ ἐρρήτορεύοντο· Πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυσοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Οὐ μὴ διγομένῳ προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ
πεφρικότες πῦρ δειματοῦν, δεῦτε καὶ
ζῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ,
πνευματοφόροις Μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες·
Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερ-
υσοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος.

- Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσιίζει τὴν φλόγα,
- Ὁ τρισσοφεγγής τῆς Δεαρχίας τύπος.
- Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,

- Σωτῆρα καὶ πανταυργόν, ὡς εὐεργέτην,

- Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Τροπάρια.

Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βροτοσπόων ἐπῶν,
Ἄπατρακουσθεῖς τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,
Τὸ Πνεῦμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτῳ Διᾷ,
Ἐφίζον· εὐλογητὸν οἰκειούμενη,
Ἡ ἑλλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.

Σωτηριωδῶς, αὐτοδεσπότης ἰόν,
Φῶς αὐτολαμπές, καὶ παρεκτικὸν φάους,
Υπάρχον, ἤκες ἐμφοροῦν Ἀποστόλοις,
Τιμῆν ὡς ἄημα· τοῖς σοῖς οἰκέταις,
Δελιπαρημένον δὲ Πνεῦμα προσνέμοις.

Ησε Προφητῶν πνευματέμφορον στόμα,
Σὴν σωματωδῶς, ὡ μεδῶν, ἐνδημίαν,
Καὶ Πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον,
Ἀκτισοσυμπλασουργοσύνθηρον σέθεν,
Γεῖς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Καταβασίαι. { Ἀφλεκτος πυρὶ.
Λύει τὰ δεσμά.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα, καὶ
- παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα,
- Μητὲρ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον
- τοῦ ἀσέκτου, χωρίον τῷ ἀπείρου πλασουργοῦ
- σου, σὲ μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Επιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος,
Ὁ ζηλωτῆς καὶ πυρίπνου χαίρων ὀχοῦ-
μενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπναιαν ἐδήλου,
Ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες,
τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν
Μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμέ-
νης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο,
λαοί, φυλαὶ καὶ γλώσσαι, τὰ Δεῖα μεγαλεῖα,
τῆς Τριάδος γινῶσιν μουόμενοι.

Εἰρμός ἄλλος.

- Χαίροις Ἀνασσα μητροπάρθενον κλέος·
- Ἀπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,
- Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως·
- Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
- Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Τροπάρια.

Υδαίνῃ ἔοικε τὴν φυσίζων Κόρην·
Μόνη γὰρ ἐν δίνῃσι κεκρύφει Λόγον,
Νοσοῦσαν αλθέοντα τὴν βροτῶν φύσιν·
Ὅς δεξιῖς κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος
Πατὴρ, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Οσοῖς ἐπνευσεν ἡ Δεορρύτος χάρις,
Ἀάμποντες, ἀξράπτοντες, ἡλλοιωμένοι,

Οἱ θνήσκοντες ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην,
Ἰσοσθενούσαν τὴν ἀτμῆτον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξαζόμεν.

Καταβασίαι. { Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα.
Χαίροις Ἀνασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖόν ἐκ τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημήσαν, τοῖς ἀγραμ-
μάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας,
σῶσον, ἀγίασον πάντας. Δίς.

Ἔτερον. Ἦχος δ' αὐτός.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ
ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις,
τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη· καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ
κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἀγίαν.

Ἀπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ἰσῶμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες
αὐτά.

Ἦχος δ'.

Παραδόξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν
πόλει Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ
ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Δεηγόρος
Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· Συνηγμένων
τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, κα-
θάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε
τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρ-
ξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι,
ξένοις διδάγμασι, τῆς ἀγίας Τριάδος. Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν αἰεὶ, καὶ ἔστι,
καὶ ἔσται, οὔτε ἀρχάμενον, οὔτε πανσό-
μενον, ἀλλ' αἰεὶ Πατρί· καὶ Υἱῷ συντεταγμένον,
καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ, καὶ ζωοποιὸν· φῶς,
καὶ φωτὸς χορηγόν· αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀ-
γαθότητος· δι' οὗ Πατήρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς
δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία
δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς
ἀγίας Τριάδος. Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζω-
σα πηγὴ νοερά· Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα
συνέσεως· ἀγαθόν, εὐθές, νοερὸν, ἡγεμονεῦον,
καθαῖρον τὰ πταίσματα. Θεός, καὶ Θεοποιὸν·
πῦρ, ἐκ πυρὸς προῖόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαι-
ροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφῆται ἅπαντες,
καὶ Θεοὶ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐξεφθῆσαν.
Ἕν ἑνὸς ἀκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον
εἰς νομαῖς χαρισμάτων. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ

πάντα πληρὼν, ὁ Διησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ
καθαρίσον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶ-
σον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολύσις.

✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα ταῦτα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίη-
σιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ σκέρωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ
νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινώσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀ-
κούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος δ' αὐτός.

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς
σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ
ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Στίχ. Μνησθεῖν πάσης δυσίας σε, καὶ τὸ ὄλο-
καύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο' μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλ-
λιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδω-
κας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐ-
τοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρη-

ζότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σέ-
φανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μα-
κρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν
καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον.

Ὅτι καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡ Πράξις.

Ἐν τῷ συμπληρῆσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντη-
κοστῆς... Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς.

Κοινωνικόν.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ. Ἀλληλουῖα.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ἙΣΠΕΡΑΣ.

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς γονυκλισίας
Ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Συναπτὴ με-
γάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, εἰ ἔστιν· εἰδὲ μὴ, ὑπὸ
τοῦ Ἱερέως.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης...

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐ-
σταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ...

Υπὲρ τοῦ περιεστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχο-
μένου τὴν χάριν τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώ-
πιον Κυρίου, καὶ τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δε-
σῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν
εὐαρεστίσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλούσια τὰ ἔλεη
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς
Συμῖαμα ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν χρηζόντων τῆς παρ' αὐτῷ βοηθείας,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τῆς Παναγίας ἀχράντης ὑπερευλογημένης...

Ἐκφωνήσις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύ-
νησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'.
δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος δ'.

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν
πόλει Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ
Ἅγιον ἐν πυρίναῖς γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγό-
ρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· Συνηγ-
μένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἡ-
χος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐ-
πλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθημένοι· καὶ
πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξέ-
νοῖς δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν αἰεὶ, καὶ ἔστι,
καὶ ἔσται, οὔτε ἀρχαίμενον, οὔτε παυσό-
μενον, ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον,
καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ, καὶ ζωοποιοῦν·
φῶς, καὶ φῶτος χορηγόν· αὐτάγαθον, καὶ πη-
γὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ
Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται,
μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις,
τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ
ζῶσα πηγὴ νοερά· Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦ-
μα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον,
καθαῖρον τὰ πταίσματα· Θεός, καὶ θεοποιεῖν·
πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊὼν, λαλοῦν, ενεργοῦν, διαι-
ροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφηταὶ ἅπαντες,
καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθη-
σαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαι-
ρούμενον, εἰς νομαὶς χαρισμάτων.

Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ
πάντα πληρὼν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ
ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν,

καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ
σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος· τὸ Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον·

Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνα-
μίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ αἰλ-
λοιώσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνη-
σθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασιῶν σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Εἴτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίου
δεηθώμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς,
καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς
Εὐχὰς ἀπὸ τοῦ βήματος μεγαλοφώνως, εἰς
ἐπήκοον πάντων.

Αἴψαντε, αἰμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατά-
ληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυ-
πέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος
ἔχων ἀθανασίαν, φῶς αἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιή-
σας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασ-
σαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς·
ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις
παρέχων· Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλῶμεν,
Δέσποτα φιλόνητο, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμε-
τέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν,
καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ
Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου, Θεοτό-
κου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕψερρον
δὲ καὶ ἔργῳ ὑποδεικνύς, ἡνίκα τὸ σωτήριον
ὑψίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν
τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις
δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος
καὶ γονάτων κλίσεσιν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρ-
τημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνωσμάτων. Αὐ-
τὸς οὖν, πολυελες καὶ φιλόνητο, ἐπάκουσον
ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθα σε· ἐξαί-
ρέτως δὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς,
ἐν ᾗ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὰς οὐρανοὺς, καὶ καθε-
σθῆναι ἐν δεξιᾷ σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
κατέπεμψε τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους.

αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκά-
θισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν
ἅπαντες τῆς ἀκένωτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ
ἐλάλησαν ἑτέροις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου,
καὶ προεφῆτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκου-
σον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν,
καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμα-
λωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπα-
θείαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι
ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ,
Ἡμάρτομεν. Ἐπὶ σὲ ἐπερρώφημεν ἐκ μήτρας,
ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ·
ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν μάταιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν,
γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερημέθα
ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θαρρόντες τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἀμαρτίας νεότητος
ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν
κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· Μὴ ἀπορρί-
ψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν
τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν
ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς
σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ
καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν
τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντίθεος τὴν ἄβυσσον τῶν
οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων
ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, Κύριε,
ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεσῶτα, καὶ ἀπεκδε-
χόμενον τὸ παραὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκε-
ψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ῥύσαι ἡμᾶς
ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου· ἀσφά-
λισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νό-
μοις σου· Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι παρακατάθε-
τὸν λαόν σου· πάντα ἡμᾶς συναγάγε εἰς τὴν
Βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν
ἐπὶ σὲ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα·
καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου
Πνεύματος· διάλυσον τὰς κατ' ἡμῶν μηχανὰς
τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητός, εἰ Κύριε, Δέσποτα παντοκρά-
τορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ
ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς
τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν
ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρ-
χαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν,
καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν
συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρ-
τήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσί-
ας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου
καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδαλίστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεΐαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἦς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς...

Ὁ Διάκονος.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς... κτλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίου δεηθώμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δέδωκώς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς αἰεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηνυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον καὶ μου τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ διδάξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἡ σὴ

εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδὺς τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκατοῖς μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρησίας· καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τῷ κόσμῳ ἐναπαταῖσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρὸς· διὸ καὶ γὰρ ὁ ἀμαρτωλὸς, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἰκετεύω ἀγαθότητα· Ὅσα ἡξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναὶ Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας ἐπλουσιοπάρχοτος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ, ὁ διδούς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ, ὁ συμπαθὴς, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλαγχνῶς, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Δὲ δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσόν ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου σου· ἀγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· Σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, ἢ δὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβάνομενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς

καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπο-
ρευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς
τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ
ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως
διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ
τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογι-
σμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ
δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθηλώσαν ἐκ
τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρω-
σον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν
τῇ κατ' ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ
θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόσῃσον δὲ ἀφ' ἡ-
μῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυ-
μίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ
καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πί-
στει, καὶ προκόπτοντας ἐν ταῖς παραγγέλ-
μασί σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ
διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τὸ, Καταξίωσον, Κύριε.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Εἴ τι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Η ἀεννάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ
πηγὴ, ἡ συναῖδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργι-
κὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν
τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκαλλῶς πληρώσας,
Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀ-
λύτους, καὶ κλειθρὰ Ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν
δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσα-
γαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ
σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης
ἀμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ
τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιγητοῦ ἱερουρ-
γίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς
Ἄδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρί-
ψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑπο-
δείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκον-
τα, θεοσόφῳ δαλεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ
σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ

πυρὶ ἀσθέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς
ἀπειροδυναμίου σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος·
ἡ μεγαλὴ σοφία τοῦ Πατρὸς· ὁ ταῖς ἐ-
πηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ
φωτίσας τοὺς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου
καθημένους· Σὺ, δόξης ἀεννάου Κύριε, καὶ Πα-
τὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἰδίων φῶς, ἐξ
αἰδίου φωτὸς· Ἦλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον
ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς
τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέ-
ρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγ-
γενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων
τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιού-
μεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ
ἐν τῇ χειρί σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέ-
ρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε
καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης
δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομέ-
νης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα δια-
γωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρό-
νους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου
ἰσῶν, κατὰ γων εἰς Ἄδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων
ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ
παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλον-
τα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ
πληγέντας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν.
Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σω-
τὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς
γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν
ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ
ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἀ-
γίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαι-
ρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν,
καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου
καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων
γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους
ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς
εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ
κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ
καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείᾳ Ἑορτῇ καὶ σωτη-
ριῳδῇ, ἱλασμοὺς ἱκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχο-
μένων ἐν Ἄδῃ, καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας
τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατοι-
χομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ
παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπά-
κουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν, δεο-
μένων σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ
φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως,

ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ ξαναγμός· καὶ κατὰταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτούς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ᾿Αδῇ ἐξομολόγησιν παρρήσιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλασηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρήσιας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινόν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν. Σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυσῆριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἧς ἀπολαύσαμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλήσει παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος, καὶ φιλόανθρωπος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκυτὰδαςιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἐκουσίως εἰς πεῖραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γεγόμενος αὐτεπαγγέλτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα,

δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατὰταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μοναῖς· συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὥρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. (Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐκδημούντων, ἀλλὰ μεταστάσις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ. Εἶδε καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ· εἰμὲν μόνος σὺ, ὁ ἐπὶ γῆς φανείς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἄνθρωποι, ἄφρονες, συγχώρητον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ ταῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρηται, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστώτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρήσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοι λατρείαν προταγαγεῖν· Αὐτός, φιλόανθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσ-

ευχήν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχει δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιῶσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἐνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐν ταῖς κοιταῖς ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Σὺ γὰρ εἴ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφωνήσιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Λαός. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Λαός· Σοὶ Κύριε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μυσικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλάνθρωπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δούλοι τὰς ἑαυτῶν ἐκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὗς διαφυλάξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιῶσαν νύκτα, ἀπὸ

παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, καὶ διαλογισμῶν ματαιῶν, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ Ἱδιόμελα τοῦ Στίχου.

Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγένασιν· Ἰουδαῖοι γὰρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστὸς, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θεοῦ φωτός οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, εἰς πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται· Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς Μαθηταῖς διανέμον τὰς γλῶσσας, εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὧν φους Ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηλοῖς κηρύττοντες, τὴν αἰδίου φύσιν τε καὶ ἀπλὴν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ, ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι· διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναἰδιον καὶ συνθρόνον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἦν προσ-

Ο ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυ-
τόν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀνθρωπείαν
προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θειώσας αὐτήν, με-
τὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανούς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ
ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε
θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύνα-
μον, καὶ ὁμοδόξον, καὶ συναϊδίον Πνεῦμα κα-
ταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐ-
τοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χρι-
στὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐ-
τοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων,
Θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετα' τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκαστὴ, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Πατρὸς πλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν.

Δίς.

Μετά τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα. "Ὁμοιον.

Η τοῦ Πνεύματος πηγή, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα· καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ,

δι' ὧν ἡμεῖς· ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε
καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου,
καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν. Δίς.

Δίς.

Ο' Ν. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς. Ὁ τοῦ βα-
ρέος μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ τῆ δ' εἰς ς.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρύς.

• Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὶὶ σὺν ἄρμασιν, ὃ
• συντριβὼν πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχί-
• νι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἰτροπαρία.

Ε"ργω, ὡς παλαιοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω,
τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας
Χριστέ, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, φιλόανθρωπε.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις,
ἐπληρώθη· τοῦ Θεοῦ Πνεύματος σήμερον,
πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**εῖω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γνώφω,
- Ἐρρήτορευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
- Ἴλυν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
- Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
- Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέσις τοῖς ἄσμασιν.

Τροπάρια .

Ε"φη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα·
 Νοσφισμός ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις·
 Ἐγὼ γὰρ εἰς Πατρῶν ὑψιστον Θρόνον
 Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος,
 Δάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ο ὅρος βεβηκώς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν·
Ἐργον γὰρ ἐκπεράνας, εὐφρανε φίλους,
Πνοῇ βιαία καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ Πνέϋμα Χριστὸς, ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασίαι. { Πόντῳ ἐκάλυψε·
Θεῷ καλυφθεῖς.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἶρμός.

» **Τ**ὴν ἐξ ὑψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χρι-
 » στέ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε, ἔφη, καθίσαιτε
 » ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον
 » ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε καὶ Πατρός ἀ-
 » ποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Τροπάριον.

Η ' τοῦ θείου Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύ-
ναμις, τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνὴν, κα-
κῶς ὁμονοησάντων, εἰς μίαν ἁρμονίαν θείως
συνῆψε, γινῶσιν συνετίζουσα πιστοὺς τῆς Τρια-
δος, ἐν ᾗ ἐστερεώθημεν.

Εἶρμός ἄλλος.

”**Ε**” ῥῆξε γαστρός ἡτεκνωμένης πίδας,
 ”Υβριν τε δυσκάρηκτον εὔτεκνουμένης,

- Μόνη προσευχή τῆς Προφήτιδος πάλαι
- Ἐν νῆϊ, φερούσης Πνεῦμα συντετριμμένον
- Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Τροπάρια.

Αληπτός ἐστιν ἡ Θεαρχικωτάτη.
 Ἐν ἡμέτρῳ γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
 Ἀλλ' ἰσοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
 Καὶ τῆς βαθείας νικτὸς ἐξαιρουμένους,
 Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

Ην ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,
 Ἐν τῇ δι' Υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας,
 Νῦν ἐμφανίζει συμφυῇ φρυκτωρίαν,
 Πυρῶδες ἤχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Καταβασίαι. { Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν.
 { Ἐρρήξε γαστρός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθόν, ἐπὶ τῆς
 Ἀποστόλων εἶδει πυρὸς, τοῦ θαύματος
 ἐπλήρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα· ἐν γὰρ
 γλώσσαις λαλούντων, πυρίναις φιλάνθρωπε,
 τὴν ἰδίαν ἕκαστος, διάλεξιν ἤκουον· ὅθεν καὶ
 τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ
 σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο· διὰ τοῦτο δοξάζομεν,
 τὸ κράτος σου Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων
 ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς
 δούλοις σου. Δίς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων
- σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα· Τὴν σὴν
- εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τῷ
- σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ο ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου
 κηρυχθεὶς, πρῶν τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀλη-
 θῆς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρεταῖς
 καὶ μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα Θεότητος φέρων, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν
 πυρὶ, Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν
 γλώσσαις ἐνέφηεν, ὡς πατρόθεν θεῖον σθένος,
 ἐρχόμενον ἐστὶν αὐτοκέλευστον.

Εἰρμός ἄλλος.

- Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἴου μόνος,
- Λόγος προελθὼν Πατρός ἐξ ἀναιτίου,
- Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
- Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
- Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,
 Λόγῳ κεραννύς συντεθειμένη φύσει,

Ὁμβροβλυτεῖς μοι ρεῖθρον ἐξ ἀκηράτου
 Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὦ Θεοῦ Λόγε,
 Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος.

Κάμπει τὰ πάντα τῷ Παρακλητῷ γόνυ,
 Γόνῳ τε Πατρός, Πατρὶ συμφυεστάτῳ·
 Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τριτοῖς οὐσίαν,
 Νημερτὲς ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν·
 Ἐλάμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες τῇ Θεαρχικωτάτῃ,
 Ὅσοι λατρευταὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας·
 Ὑπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,
 Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
 Ὅλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καταβασίαι. { Κατανοῶν ὁ Προφήτης.
 { Ἄναξ ἀνάκτων.
 ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν
- γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κυηθὲν ἐπὶ
- τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρ-
- δίας κτίζει καθαράς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς
- εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη,
- διότι τὰ σὰ προστάγματα. Τροπάριον.

Η ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὕτη Πνεῦ-
 μα ἀγαθόν· Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ· Πνεῦμα
 ἐκ Πατρός ἐκπορευτὸν, καὶ δι' Υἱοῦ πιστοῖς
 ἡμῖν πεφνηνός· μεταδοτικόν, ἐν οἷς κατοικί-
 ζεται φύσει, τῆς ἐν ἣ κατοπτεύεται ἀγιότητος.

Εἰρμός ἄλλος.

- Λυτήριον καθαρσιν ἀμπλακημάτων,
- Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
- Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
- Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξεληλύθε νόμος,
- Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Τροπάρια.

Καθὼς περ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως,
 Ἀδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα πατρόθεν,
 Σοφίζον ἐν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους,
 Ἐπισφραγίζων τὸν φερέσβιον Λόγον,
 Πατροσθενὲς ξύμορφον, ὃν Σωτὴρ ἔφη.

Ιῆτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας,
 Χ' αὐτῷ κατεσκευάζε τῶν Ἀποστόλων,
 Θεὸς Λόγος πάνταρχος ἄχραντον δόμον.
 Ὁμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιουμένου,
 Νῦν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Καταβασίαι. { Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν.
 { Λυτήριον καθαρσιν.
 ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημά-
- των, συμπλοῖς ποντούμενον ἁμαρτίαις,
- καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ

» Ἰωανᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με
» βυθοῦ ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Εκ τοῦ Πνεύματός σου, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν,
ὡς εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας, καὶ ἐπλη-
ρώθη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως Κύριε· ὅτι
ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀρρέύσως ἔφυς, καὶ τὸ Πνεῦ-
μα ἀμερίζως πρόεισιν.

Εἰρμός ἄλλος.

» Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
» Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου.
» Ἰν' ὡς Προφήτην Σηρὸς ἐκ θαλαττίου,
» Στέρνων Ἰωανᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
» Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενὴ πεπτωκότα.

Τροπάριον.

Τμερτόν ἡμῖν εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Αἰωνίως ἔξουσι Πνεῦμα καινίσαις,
Πατροπροβλήτως πάντοτε ζυνημμένον,
Υἷος ἀπεχθοῦς καυστικὸν μολυσμάτων,
Ρ' ὑπου τε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ορεκτόν ἀξίωμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Σιωνίταις μένουσι σὴν παρουσίαν,
Γνώρισμα Πνεῦμα πατρογεννήτου Λόγου,
Λέσχην ἀπηνῆ τῶν ἐθνῶν ποππυσμάτων,
Ω'κιστα δεικνὺς, πυρπνώως καθιδρύεις.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Οτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέ-
ριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς
τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας
ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανά-
γιον Πνεῦμα. Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθιρὰν δίδου παραμυθίαν
τοῖς δέλοισι σὺ Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ
πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν
περιστάσεσιν, ἀλλὰ αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγ-
γισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὡς περ καὶ
τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ
τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον,
ἵνα συνημμένοι σοι ὑμῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν
τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς,
αὐτὸ τὸ πανάγιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ παντο-
δύναμον ἐορτάζομεν Πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς Τριά-
δος Θεόν, τὸ ὁμότιμον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ
ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ.

Στίχοι.

Πᾶσα πνοή, δόξαζε Πνεῦμα Κυρίου,
Δεῖ οὐ πονηρῶν πνευμάτων φροῦδα θράση.

Κατ' αὐτὴν μὲν τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τοῖς ἀ-
γίοις Ἀποστόλοις οὐσιωδῶς ἐπεδήμησεν ἐν εἰδει πυρί-
νων γλώσσων, καθίσαν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ ὑπε-
ρώ, ἐν ᾧ ἦσαν καταμένοντες· διὰ δὲ τὴν εἰς τὸ ἅγιον
Πνεῦμα τιμὴν, καὶ μεμερισμένως, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πεντη-
κοστῇ ἐθέσπισαν ἐορτάζειν αὐτὸ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διατα-
ξάμενοι Δεῖοι Πατέρες. Ἐπαγγεिलाίμενος γὰρ ὁ Σωτὴρ πρὸ
τοῦ Πάθους τὴν τοῦ Παρακλήτου ἔλευσιν, εἰπὼν· Συμφέ-
ρει, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐάν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παρά-
κλητος οὐκ ἔλευσεται. Καὶ πάλιν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος,
διδάξει ὑμᾶς, καὶ ἐδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
Καὶ αὖθις· Ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παρακλή-
του πέμψει ὑμῖν, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παρὰ τοῦ
Πατρὸς ἐκπορεύεται. Καὶ μετὰ τὸ Πάθος δὲ πάλιν, ὅτε
καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνιῶν, εἶπεν· Ὑμεῖς δὲ περιμένετε ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσηθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ταῦτα
οὖν ἐπαγγεिलाίμενος πέμπει αὐτό.

Περιμενόντων γὰρ αὐτῶν, ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡ-
μέραν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐν
τῷ ὑπερώ, αἰφνης βροντὴ οὐρανόθεν ἐγένετο, ὡς καὶ τὸ
πλῆθος τῆς οἰκουμένης διαδραμεῖν· καί, ἐν εἰδει πυρίνων
γλώσσων, ὤφθη τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνὶ αὐτῶν ἕκαστῳ, ἢ
μόνον τῶν Δώδεκα, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἐβδομήκοντα, καὶ
ἐλάλουν ξέναις γλώσσαις, ἥτοι, εἰς ἕκαστος τῶν Ἀποστό-
λων πάσας τὰς τῶν ἐθνῶν ἐλάλει γλώσσας· οὐ μὲντοι τὴν
ἰδίαν τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος, ὁ ἀλλόφυλος ἤκουεν, ἀλλὰ
τὴν ἐκάστου ἔθνους ὁ Ἀπόστολος ἤκουε, καὶ ἐλάλει· ὅθεν
καὶ τοῖς συνελεγεμένοις μεθύειν ἔδοξαν· μὴ γινώσκων γὰρ
ἕκαστος, πῶς ὁ Ἀπόστολος πᾶσι κατὰ μέρος διελέγετο,
μεθύειν αὐτὸν ὑπελάμβανον. Ἄλλοι δὲ ἐθαύμαζον λέγου-
τες. Τί ἂν εἴη τοῦτο εἶναι; Ἦσαν δὲ οὗτοι ἐκ τῆς ἀ-
πανταχοῦ γῆς συνελεγεμένοι διὰ τὴν Ἑορτὴν, Πάρθει,
Μῆδοι, καὶ Ἑλαμίται, ὑπὸ Ἀντιόχου πρὸ ὀλίγου αἰχμα-
λωτοὶ γεγονότες.

Μετὰ γοῦν τὴν Ἀνάληψιν, δέκα παρελθουσῶν ἡμερῶν,
ἐπίδημει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ οὐ παραυτίκα τῷ ἀνα-
ληφθῆναι, ἵνα θερμότερους μᾶλλον ποιήσῃ τοὺς Μαθητάς,
ἐκδεχομένους αὐτό. Φασὶ δὲ τινες, ὅτι κατ' ἕκαστην τῶν
ἡμερῶν, ἐν ἕκαστον τῶν ἀγγελικῶν ταγματῶν προσιόν,
τὴν θεωρεῖσαν ἐκείνην σάρκα προσεκύνει. Τῶν οὖν ἐννέα
πληρωθεισῶν ἡμερῶν, τῇ δεκάτῃ ὁ Παράκλητος ἐπεδήμη-
σε, τῆς καταλλαγῆς γενομένης διὰ τοῦ Υἱοῦ. Μετὰ δὲ
πεντήκοντα ἀπὸ τοῦ Πάσχα, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ παλαιοῦ
νόμου· ὁ γὰρ Ἰσραὴλ, ἐξ οὗ τὴν Ἐρυθρὰν διεπεραιώθη,
πεντήκοντα παρελθουσῶν ἡμερῶν, τὸν Δεκάλογον ἔλαβεν.
Ὅρα δὲ καὶ τὰ σύμβολα· ἐκεῖ ὄρος, ὧδε ὑπερῶν· ἐκεῖ
πῦρ, ὧδε γλώσσαις πύρινοι· ἀντὶ δὲ βροντῶν καὶ γνέφου,
πνοὴ βιαία ἐνταῦθα.

Ἐν εἰδει μὲν οὖν γλωσσῶν κατήλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον, ὅτι οἰκείως ἔχειν πρὸς τὸν ζῶντα Λόγον παραδηλοῖ·
ἢ καὶ ὅτι οἱ Ἀπόστολοι διδάσκουν, καὶ ἐπάγειν τὰ ἔθνη
διὰ γλώσσης ἔμελλον· πυρίνων δὲ, ὅτι ὁ Θεὸς πῦρ κατα-
ναλίσκου ἐστὶ, καὶ ἔτι, διὰ τὴν καθάρσιν· μεριζομένων
δὲ, διὰ τὰ χαρίσματα. Καὶ ὡς περ ποτὲ, τοὺς τὴν μίαν
γλῶσσαν ἐπισαμένους, εἰς πολλὰς διεῖλε καὶ συνέχεεν, ἔτω
καὶ νῦν, τοὺς τὴν μίαν γλῶσσαν ἐπισαμένους, εἰς πολλὰς
ἐμέρισεν, ἵνα συνάξῃ τοὺς ὑπ' ἐκείνων τῶν γλωσσῶν, εἰς
τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης διασπαρέντας. Ἐν Ἑορτῇ δὲ
γίνεται, ἵνα, πλειόνων ἀθροισθέντων, ἀπανταχοῦ τὸ πρᾶγμα
ἐξηγηθῇ· καὶ ἵνα, οἱ ἐν τῷ Πάσχα τυχόντες, καὶ τὰ ἐπὶ
τῷ Χριστῷ γεγεννημένα ἰδόντες, θαυμάζωσιν ἔχουσιν. Ἐν τῇ
Πεντηκοστῇ δὲ, ὅτι ἐχρῆν, κατ' ἐν καιρὸν τοπρὶν ὁ νόμος
ἐδόθη, κατ' αὐτὸν καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν ἐκκένω-
σθῆναι· καθὰ καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν ἐν τῷ νομικῷ Πά-
σχα, οἰκείον Πάσχα τελείας, τὸ ἀληθινόν Πάσχα.

Οὐκ εἰς τὸ στόμα δὲ ἐκάθισε τὸ Πνεῦμα, ἀλλ' εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἡγεμονικὸν περιλαμβάνον, καὶ τὸ ὑπερφέρον τοῦ σώματος, καὶ αὐτὸν τὸν νοῦν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ γλῶσσα τὸ λέγειν ἔχει· ἡ καὶ ἔτι, τρόπον τινά, φωνὴν διὰ τῆς γλώσσης τὸ Πνεῦμα ἀφίησιν, ὡς χειροτονεῖ τοὺς Ἀποστόλους, διὰ τῶν κεφαλῶν, ἀπάσης τῆς ὑπ' οὐρανὸν διδασκάλους· ἡ γὰρ χειροθεσία ἐν τῇ κορυφῇ γίνεται. Ὁ δὲ ἦχος καὶ τὸ πῦρ, καὶ ὅτι ἐν Σιναίῳ ταῦτα ἐγένετο· ὡς ἂν δειχθῇ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα εἶναι καὶ τότε καὶ νῦν τὸ νομοθετοῦν, καὶ πάντα διαταττόμενον. Συνεχύθη δὲ τὸ πλῆθος τῷ τῆς πνοῆς ἡχῷ, ὅτι ἔδοξαν τέλος σχεῖν, ὅσα τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Χριστὸς, περὶ τῆς αὐτῶν καταξροφῆς, προήγγειλεν. Ὡς πῦρ δὲ εἶπεν, ἵνα μηδέν τι σωματικὸν ἐννοήσῃ τις περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Μέθην οὖν κατακρίνονται οἱ Ἀπόστολοι· ἀλλ' ὁ Πέτρος σταθεῖς, καὶ δημηγορήσας ἐπὶ μέσῳ τῷ πλήθει, τοῦτο ἀπήλεγξε μὴ ἀληθείας ἐχόμενον, τὴν τοῦ Ἰωὴλ Προφητείαν ἐν τῷ λόγῳ παραγαγών· καὶ ἐχειρῶσατο ἐξ αὐτῶν ὡσεὶ χιλιάδας τρεῖς.

Παρακλήτος δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγεται, ὡς παραμυθεῖσθαι καὶ ἀναψύχειν ἡμᾶς δυνάμενον· ἀντὶ γὰρ τοῦ Χριστοῦ, τοῦτο ἐλάβομεν, καὶ αὐτῷ ἔχοντες· καὶ ὅτι ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν, φωναῖς ἀλαλήτοις πρὸς τὸν Θεόν, ὡς φιλάνθρωπον, ἡμῶν προϊστάμενον, καθὰ δῆτα καὶ ὁ Χριστὸς. Παρακλήτος γὰρ καὶ αὐτός· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἄλλος Παρακλήτος τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγεται· φησὶ γὰρ ὁ Ἀπόστολος· Ἐχομεν Παρακλήτον Ἰησοῦν τὰ πρὸς τὸν Θεόν. Ἄλλος δὲ εἶρηται, διὰ τὸ Ὁμοούσιον· τὸ γὰρ ἄλλος καὶ ἄλλος, ἐπὶ ταυτοουσίῳ καὶ ὁμοφυῶν· τὸ δὲ ἄλλο καὶ ἄλλο, ἐπὶ διαφορῶν οἷδαμεν φύσεων. Τοῦτο τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐνέστι καὶ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ κατὰ πάντα· ὅθεν καὶ συνδημιουργεῖ τοῖς τοῦ πᾶν, καὶ αὐτὴν τὴν ἐσομένην ἀνάστασιν, καὶ ὅσα βούλεται πράσσει, ἀγιάζει, ἀφορίζει, νεοποιεῖ, ἀποστέλλει, σοφίζει, χρίει Προφῆτας· ἀπλῶς εἰπεῖν ἅπαντα, αὐτεξούσιον ὄν, παντοδύναμον, ἀγαθόν, εὐθές, ἡγεμονικόν. Δι' αὐτοῦ πᾶσα σοφία, ζωὴ, κίνησις, εἴτι μετέχον ἀγιωσύνης, καὶ παντοίας ζωῆς· ἀπλῶς ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, πλὴν τῆς ἀγεννησίας καὶ τῆς γεννήσεως, παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον.

Ἐκχυθέντος οὖν ἐπὶ πᾶσαν σάρκα τοῦ Πνεύματος, ὁ κόσμος παντοίων χαρισμάτων ἐμπέλησται, καὶ δι' αὐτοῦ τὰ ἔθνη πάντα πρὸς Θεογνωσίαν ἐχειραγωγήθησαν, καὶ πᾶσα νόσος, καὶ πᾶσα μαλακία ἐξώρισται. Τρισσῶς δὲ τοῖς Μαθηταῖς ἐδόθη παρὰ Χριστοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Πρὸ τοῦ πάθους, ἀμυδρῶς λίαν· μετὰ τὴν ἀνάστασιν, δι' ἐμφυσήματος ἐμφανέστερον· καὶ νῦν κατέπεμψε τοῦτο οὐσιωδῶς· μᾶλλον δὲ αὐτὸ κατήλθε, τελειώτερον φωτίζον, καὶ ἀγιάζον αὐτούς· καὶ δι' αὐτῶν πάλιν τῆς οἰκουμένης τὰ περὶ αὐτὴν οἰκιστοῦμενον.

Τῇ ἐπιφοιτήσει τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πρεσβεῖαις τῶν Ἀποστόλων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι
» Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον,
» διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς
» εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ρῆτορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομι-

ζετο μέθη τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἧς Τριάς γνωρίζεται, εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως Θεολογοῦμεν, Θεὸν Πατέρα τὸν ἄναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας Λόγον καὶ Πνεῦμα, Εὐλογητὸς εἰ, κρίζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

» Σύμφωνον ἐθρόνησεν ὀργάνων μέλος,
» Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας·
» Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
» Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
» Ἰσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἰ.

Τροπάρια.

Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἡγνοηκότες,
Ἐφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθην,
Ρῆσεις ξενηκούσθησαν ὡς Ἀποστόλων·
Οἱ εὐσεβεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν ἐνθέως·

Νεουργε τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἰ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὅπα,
Ἐνθους Ἰωὴλ τοῦ Θεαρχικωτάτου,
Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος οἱάπερ Λόγου,
Τοῦ Πνεύματός μου, συμβοήσουσι· Φύσις,
Ἡ τρισσοφειγγόφωτος, εὐλογητὸς εἰ.

Τριττὴ μὲν εὐμοίρησεν ὠρῶν τὴν χάριν,
Ὅπως ὑπεμφήνει τρεῖς ὑποστάσεις,
Σέβειν ἐν ἀπλότητι τῆς ἐξουσίας·
Ἀλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ Κυρίᾳ,
Υἱὸς, Πατήρ, καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἰ.

Καταβασίαι. { Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.
                              { Σύμφωνον ἐθρόνησεν.
                              ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα,
» Βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
» καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
» τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε·
» Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης, ἡχητικῶς τοῦ Πνεύματος τοῦ παναγίου, ἀλιεῦσι πνοῆς, πυρίνων εἶδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐρρήτορευόντο· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ μὴ διγομένῳ προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφρικότες πῦρ δειματοῦν, δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἐν πόλει ζώντος Θεοῦ, πνευματοφόροις Μαθηταῖς νῦν συγχορευόντες· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος.

- » **Λ**ύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
- » Ὁτρισσοφειγῆς τῆς Σεαρχίας τύπος.
- » Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
- » Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
- » Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Τροπάρια.

Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βροτοσσῶν ἐπῶν,
Ἄ πατρακουσθεῖς τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,
Τὸ Πνεῦμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτῳ Σεά,
Ἐφίζον· εὐλογητὸν οἰκουμενὴν,
Ἡλλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.

Σωτηριωδῶς, αὐτοδеспότως ἰόν,
Φῶς αὐτολαμπές, καὶ παρεκτικὸν φάους,
Ὑπάρχον, ἦκες ἐμφοροῦν Ἀποστόλοις,
Τιμῆν ὡς ἄημα· τοῖς σοῖς οἰκέταις
Λελιπαρημένον δὲ Πνεῦμα προσνέμοις.

Ἡσε Προφητῶν πνευματέμφορον στόμα,
Σὴν σωματωδῶς, ὦ μέδων, ἐνδημίαν,
Καὶ Πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον,
Ἀκτιστοσυμπλαστουργοσύνηρον σέθεν,
Ἰεὺς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Καταβασίαι. { Ἀφλεκτος πυρί.
                          { Λύει τὰ δεσμά.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Μ**ὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυοφορήσασα,
- » καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανεί-
- » σασα, Μητερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε,
- » δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου
- » πλασμεργῆς, σὲ μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ε'πιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος,
Ὁ ζηλωτῆς καὶ πυρίπνους χαίρων ὀχού-
μενος τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοϊαν ἐδήλου,
Ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, ὕφ' ἧς καταλαμφθέντες,
τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν
Μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηγου-
μένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο,
λαοὶ, φυλαὶ καὶ γλώσσαι, τὰ Σεῖα μεγαλεῖα,
τῆς Τριάδος γινώσιν μουμένοι.

Εἰρμός ἄλλος.

- » **Χ**αίροις Ἀνασσα μητροπάρθενον κλέος·
- » Ἀπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,
- » Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως·
- » Ἐλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
- » Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Τροπάρια.

Ἰδεῖν ἔοικε τὴν φυσίζων Κόρην·
Μόνη γὰρ ἐν δίνῃσι κεκρύφει Λόγον,
Νοσοῦσαν ἀλθέοντα τὴν βροτῶν φύσιν·

Ὅς, δεξιόις κλισμοῖσι νῦν ἱδρυμένος

Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Οσοῖς ἐπνευσεν ἡ Σεορρύτος χάρις,

Δάμποντες, ἀστράπτοντες, ἡλλοιωμένοι,
Οθνεῖαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην,
Ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασίαι. { Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα.
                          { Χαίροις Ἀνασσα.

Ἐξαποστελάριον. Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖόν ἐκ τῆ Πα-
τρός, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημήσαν, τοῖς ἀγραμ-
μάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας,
σῶσον, ἀγίασον πάντας. Δίς.

Ἔτερον. Ὁμοιον.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἁ-
γιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις,
τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη· καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς
ὁ κόσμος φωταγωγεῖται Τριάδα σέβειν ἁγίαν.
Ἀπαξ.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τὰ παρόντα, δευτε-
ροῦντες αὐτά. Ἦχος β'.

Ε'ν τοῖς Προφήταις ἀνῆγγειλας ἡμῖν ὁδὸν
σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε,
Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ
εἰ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ε'ν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα
τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνή-
σω σου, τὴν ἀήττητον δύναμιν· ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ
πρωῖ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐ-
λογήσω σε Κύριε.

Ε'ν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γό-
νου τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλί-
ναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἀναρχον Πατέρα,
καὶ τὸν συνἀναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναἰδιον
καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Γλώσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν
τῆς πυργοποιίας· γλώσσαι δὲ νῦν ἐσοφί-
σθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας. Ἐκεῖ
κατεδίκησε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι,
ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλῆεις τῷ Πνεύ-
ματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμω-
ρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Ὑπομνήματα καὶ ἐκ τῆς Κανόνος, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.
Εἰσοδικόν.

Υψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν καὶ
ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παρακλήτε ἀγαθέ,...

Ἀπολυτίκιον. Εὐλογητός εἰ Χριστέ,...

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας...

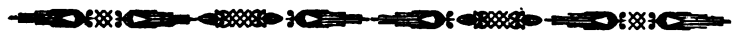
Τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀποστόλος καὶ τὸ Εὐαγγέ-
λιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Καθ' ὅλην ταύτην τὴν ἑβδομάδα τῆς ἁγίας Πεντηκο-
στῆς γίνεται καταλύσις εἰς πάντα.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορ-
τῆς γ'. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Νῦν ἐγκαινίζονται γλώσσαι, τὰ μεγαλεῖα
Θεοῦ, ἑτεροφθόγοις λόγοις, καὶ πυρὸς ὡς
ἐν εἶδει, εἰς πίστωσιν ἀπάντων, τῶν ἐπὶ γῆς,
δηγεῖσθαι τρανότατα· νῦν εἰς σημεῖον τοῖς
ἔθνεσιν ἀληθῶς, σωτηρία ἐπεδήμησεν.

Ἦν καταπέμψαι ὑπέσχου, τοῖς Μαθηταῖς
σου Χριστέ, ἐξ ὕψους δυναστείαν, ἐκπλη-
ρώσας ἐκπέμψεις, τὸ ἅγιόν σε Πνεῦμα, δείξας
ἡμῖν, ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐπὶ σὲ οἱ ἐλπί-
ζοντες ἀγαθὲ, ἀληθῶς οὐ καταισχύνονται.

Τὴν προθεσμίαν πληρώσας, σοῦ τὸν Παρά-
κλητον, ὥσει πυρὸς ἐν γλώσσαις, ἐξαπέ-
στειλας κόσμῳ, τὰς πάντων ἁμαρτίας, θείῳ
πυρὶ, ἀναχωνεῦσαι, καὶ δοῦναι ἡμῖν, τὴν πρὸς
αὐτὸν καινῶνιαν εἰλικρινή, τοῖς πιστῶς θεολο-
γοῦσιν αὐτόν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν Ἦχος α'.

Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν, καὶ Πνεύματος
ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας,
καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν· καὶ τὸ μυστήριον
ᾗσον; Ὡς μέγα τε καὶ σεβάσιμον! Διὸ βοῶμέν
σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Εργῶ τοῖς Μαθηταῖς, ὡς ἐπηγγείλω Λόγε,
ἀπέστειλας τὸ θεῖον, καὶ ἅγιόν σε Πνεῦ-
μα, καὶ τούτους κατεφώτισας.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σε.

Ἀφ' οὐρανοῦ, τοὺς Ἀποστόλους πᾶσα,
τοῦ θείου Παρακλητοῦ, ἡ δύναμις πανσό-
φους, καὶ θεολόγους ἔδειξε.

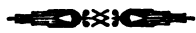
Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Γένος ἁλλογενῶν, ἀκούοντες ἠπόρουν, ταῖς
γλώσσαις ταῖς ἰδίαις, τοὺς θεοὺς Ἀπο-
στόλους, Τριάδα μεγαλύνοντας.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Γλώσσαις ἁλλογενῶν ἐκαινούργησας Χριστέ
τοὺς σοὺς Μαθητάς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κη-
ρύξωσι, τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν
παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.
Ἀπολυτίκιον. Εὐλογητός εἰ Χριστέ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Κάθισμα.
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Συντάττω, συνυμνῶ, συνδοξάζω, συνσέβω,
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, τὸ πανάγιον Πνεῦμα,
ἐνὼν τῇ Θεότητι, διαιρῶν ἰδιότησιν· οὕτω τῆτο
γὰρ, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλους, ἐμφορῆσαν
νῦν, ἀνά τὸν σύμπαντα κόσμον, κηρύττειν ἐ-
σόφισε.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὁμοιον.

Χριστοῦ τοὺς Μαθητάς, ἡ τοῦ Πνεύματος
χάρις, φρικτῶς ἐξ οὐρανοῦ, κατελθοῦσα
ἐν εἶδει, πυρὸς, κατεφώτισε, καὶ φωστῆρας
ἀνέδειξε, καταγγέλλοντας, τὴν τῆς ἁγίας Τριά-
δος, μίαν δύναμιν, καὶ κυριότητα μίαν, ἣν πί-
σται δοξάζομεν.

Δίς.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς ὁ τῆ βαρέος
μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.
Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀἰνῶν, Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἀἱ γλῆς θαλασσιναῖ, τὸν νοῦν καταλαμφθέντες,
οἱ Μαθηταὶ σε Λόγε, οὐσιωδῶς τὸ Πνεῦ-
μα, τὸ ἅγιον ἐδέξαντο.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Γλώσσαις ὥσει πυρὸς, ἐξ ὕψους ὁραθεῖσαι,
ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, κατῆλθον μερισθεῖ-
σαι, φωτίζουσαι, οὐ φλέγουσαι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου.
Αἴνωθεν πρὸς ἡμᾶς, Παράκλητε φοιτήσας,
 ὥς πρὶν τοῖς Ἀποστόλοις, ἀγίασον καὶ
 σῶσον, τοὺς σὲ Θεὸν κηρύττοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Πάντα χορηγεῖ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· βρῦει
 προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους
 σοφίαν ἐδίδαξεν, αἰλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν,
 ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας·
 Οἰμοῦσι καὶ ὁμόθρονε τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ,
 Παράκλητε, δόξα σοι.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
 ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ος προσφυῖς ὡς οἰκεῖον, τοῖς λογικοῖς οὐ-
 ρανοῖς, ἐν πυριμόρφοις γλώτταις, τῷ Θεῷ
 καταγγέλλειν, τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν, τοῦ τῷ
 πυρὶ, οὐρανούς ὠραίσαντος, καὶ καταυγάσαν-
 τος κόσμον τὸν αἰσθητὸν, σὺν Υἱῷ τε καὶ τῷ
 Πνεύματι.

Εν τῇ Σιών συνηγμένων, τῶν Μαθητῶν τοῦ
 Χριστοῦ, ὡς ἡ ἐπαγγελία, τὸ πανάγιον
 Πνεῦμα, ἐν τούτοις ἐφίζησαν, εἶδει πυρὸς, πυ-
 रिπνόους ἀνέδειξεν, ἐκφαντορίαις τὰ δόγματα
 μυστικαῖς, τῆς Τριάδος ῥητορεύοντας.

Οὐρανοχαλκευτα ξίφη, τῆς ἱερᾶς Μητῆρος,
 τὸ ἱερὸν φοιτήσαν, ἐκτετέλεκε Πνεῦμα,
 τὴν γῆν καθιερώσαι, τῷ ποιητῇ, ἀνιέρους συγ-
 κόψαντας, ὡς ἐκλιπεῖν τὰς ῥομφαίας τοῦ πο-
 νηροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

**Ε
 μα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
 ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ
 ἡμᾶς ἔσωσε.**

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ἐφαίτησε, τοῦ παναγίου σου Πνεύ-
 ματος, ἡ ἐνέργεια Κύριε, ἐν τοῖς Ἀποστό-
 λοις σου· καὶ σοφοὺς ἐνδείξαν, τῇ Θεογνωσίᾳ,
 καταπεπλήρωμεν ἰδοὺ, τῆς μακρίας διδασκα-
 λίας σου· διό σου τὴν σωτήριον, οἰκονομίαν δο-
 ξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν κηθαρχὴν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Σήμερον τὸ Πνεῦμά σου, τὸ παντοδύναμον
 Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς καταπέμπεται, τὸ
 σοὶ ὁμολοῦσι, ἐν πυρίναις γλώτταις· διανεμη-
 θέν δέ, τὰ μεγαλεῖά σου λαλεῖν, τοὺς Ἀποστό-
 λους σου παρεσκεύασε· διό σου τὴν σωτήριον,
 οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου.

Σήμερον ἐξέχεας, τοῦ Παράκλητου σου Πνεύ-
 ματος, ὁ Σωτὴρ τὰ χαρίσματα, τῇ βρο-
 τεῖᾳ φύσει, διδοὺς προφητεῖαι, ὡς ἔφησας
 Λόγε, καὶ τὴν Τριάδα προσκυνεῖν, ἀδιαίρετως
 συνεξεπαίδευσας· διό σου τὴν σωτήριον, οἰκο-
 νομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Εν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν
 σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε,
 Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ
 εἰ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
 ΠΡΩΤῃ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν Ἀ Στιχολογ. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Καθὼς ἐπηγγείλατο, αὐτεξουσίως μολόν, τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοῖς Ἀποστόλοις Χρι-
 στέ, εἰς μίαν συνήρμοσε, πίστεως συμφωνίαν,
 τῆς ἀκτίστου Τριάδος, γλώτταις ταῖς διαφόροις,
 τῆς ἐθνῶν πανσπερμίας· ἀλλ' οἴκησον καὶ ἡμῖν
 ἀγαθὲ, φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δίς.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθόν, ἐπὶ τῆς
 Ἀποστόλους εἶδει πυρὸς, θάμβους ἐπλή-
 ρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα· ἐν γὰρ γλώσ-
 ταις λαλούντων, πυρίναις φιλάνθρωπε, τὴν
 ἰδίαν ἕκαστος, διάλεξιν ἤκουεν· ὅθεν καὶ τὸ
 θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ σω-
 τήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο· διὰ τοῦτο δοξάζο-
 μεν, τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πται-
 σμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλου-
 σίως τοῖς δούλοις σου.

Δίς.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς ὁ τοῦ δ΄.
 μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ΄.
 Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ἐνήμερος ἀνέστης.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, τὸ φῶς τὸ ἐκ φω-
τὸς προῖον, ἐν πυρίναις, γλώσσαις ἤλθεν
ἐπὶ γῆς, φλέξει τὰς ἀμαρτίας, τῶν πίσει προσ-
κυνούντων, τὴν τρισυπέστατον Θεότητα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐγκαίνισον ἡμῖν
ὁ Θεός, ὁπερ πάλαι, πέμψας σὺ τοῖς Μα-
θηταῖς, ἐνίσχυσας οἰκτίρμον, πληρῶσαι ἐν τῷ
κόσμῳ, σοῦ τὰ σωτήρια θελήματα.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, πιστῶς θεολογή-
σωμεν, ἐκβῶντες· Μὴ ἀποστῇς ἀφ' ἡμῶν,
Παράκλητε, ὁ πᾶσι, παρέχων σωτηρίαν, καὶ
ἀγιάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα
τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνή-
σω σου, τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ
πρωῖ καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐ-
λογήσω σε, Κύριε.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μωσῆς ἐν ὄρει τὸν ὄντα, πυρὶ τεθέαται·
ἀλλὰ καὶ τοῖς θεόπταις, καὶ σοφοῖς Ἀ-
ποστόλοις, τὸ πνεῦμα πυριμόρφως κἀτεισι νῦν,
ὡς σαφῶς ὑπεμφηγεῖν, ὡς εἰς Θεός ὁ λαλήσας,
τότε καὶ νῦν, ἐν ταυτότητι τῆς φύσεως.

Εν πυριμόρφοις ταῖς γλώσσαις, οἱ θεορρή-
τορες, βαπτίσματος τοῦ θείου, οἱ πρὸς
ὑδωρ καλοῦντες, ῥητόρων φληναφίας, ἀθέων,
πυρὶ, τῷ τοῦ Πνεύματος ἐφλέξαν· ἀλλὰ φωτί-
σαις Παράκλητε καὶ ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς θεο-
λογοῦντάς τε.

Καὶ τοὺς ἐν ὕλῃ Θεέ μου, σοὶ λειτουργή-
σαντας, προσλαβομένῳ πάχος, τὸ τῆς
ὑλῆς ἀρρήτως, ὡς πάλαι τοὺς αὐλοὺς, πυρὶ
καινουργεῖς, φλογεροὺς τῷ τοῦ Πνεύματος. Ὡς
πολυῦμνητος πέλεις, ὡς θαυμαστός, ἐν τοῖς
ἔργοις σου, φιλόφρονε.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναν-
τες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἀναρχον Πατέρα, καὶ
τὸν συνἀναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναἶδιον καὶ
πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ομοδύναμον, σύνθρονον, συμφυῆς καὶ συνἀ-
ναρχον, τῷ Πατρὶ, τῷ Λόγῳ τε, Πνεῦμα
ἅγιον, συμπαντουργόν, συναἶδιον, πανάγαθον,
πάνταρχον, τοὺς τοῦ Λόγου Μαθηταῖς, ἐμφορή-
σαν ἐσόφισεν, ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐν φωναῖς πολυ-
γλώσσοις καταγγέλλειν, τοῦ Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα,
καὶ τῆς Τριάδος τὰ δόγματα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Τὰ τῇ μέθῃ σκοτούμενα, τῆς ἀγνοίας Θεάν-
θρωπε, τῶν ἐθνῶν συστήματα, τὰ πο-
λίσπορα, ὑψηγοροῦντας ἐν Πνεύματι, τὰ θεῖα
τοὺς Μύστας σου, πολυγλώσσοις λαλιαῖς, ἀπε-
κάλουν μεθύοντας, τὴς ἐλάσαντας, τῆς ἀπάτης
τὴν μέθην· ἀλλ' ἡμεῖς σε, δι' αὐτῶν ἐπεγνωκό-
τες, θεολογοῦμεν σωζόμενοι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου.

Η πηγὴ ἡ αἰδῖος, ἀεινάως ἡ βρύση, ποτα-
μόν ἀνέκφραστον, ἀγαθότητος, ὑδωρ τὸ
ζῶν αἰεὶ βλύζουσα, συμφύτως προχέουσα, ταῖς
αὐτοῦ ἐπὶ ῥόαῖς, τὴν ψυχὴν μου κατάρδυσον,
λυτρομένη με, τῶν παθῶν τῆς καμίνου, τοῦ
φλογμοῦ τε, τῶν δεικῶν πειρατηρίων, καὶ τοῦ
πυρὸς τῆς κολάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμολογήσωμεν, Πατέρα,
καὶ Υἱόν, σὺν ἀγίῳ Πνεύματι· οὕτω γὰρ
ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι
μετὰ Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ιδοὺ προφητικαί, περαιοῦνται προρρήσεις· ὁ
τούτοις γὰρ αὐγαῖς, ἀμυδραῖς ἐκκαλύψας,
μελλόντων τὴν δῆλωσιν, ὡς Θεός ὁ Παράκλη-
τος, νῦν ἐκκέχυται, τοῖς Ἀποστόλοις πλουσίως.

διὰ τούτων δέ, καὶ τοῖς πιστῶς προσκυνούσι,
Τριάδα τὴν ἀκτιστον. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Η' τοῦ Πνεύματος αἴγλη τοὺς Ἀποστόλους
σου, ἐμφορήσασα Σῶτερ, φωστῆρας ἔδειξε,
τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, ἀποδιώκοντας, ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ τῶν πιζῶν, καταφωτίζοντας ψυ-
χαῖς, λατρεύειν σε τὸν Πατέρα, καὶ τὸ πανάγιον
Πνεῦμα, τὸ ἀγιάζον τοὺς προσκυνούντάς σε.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς ὁ τοῦ βαρέως
μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.
Κοντάκιον, καὶ Ἑξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η' τοῦ Πνεύματος κάθοδος, Ἀποστόλους ἐ-
φώτισεν, ἐν πυρίναις γλώσσαις νῦν, ἐ-
ποφθεῖσα αὐτοῖς· καὶ τούτους ῥήτορας ἔδειξε,
τοῖς πᾶσι κηρύττοντας, τῆς Τριάδος ἀληθῆ,
ὁμοφυῆ τε τὴν ἑνωσιν· ὅθεν ἅπαντα, ἐξεπλή-
τοντο ἔθνη, καθορῶντα, τοὺς ποτὲ ἀγροικοτά-
τους, τρανῶς λαλοῦντας ἀπόρρητα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Υ' περὶ καθήμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον,
τοῦ ἀγίου Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν, πνοὴν
βιαίαν φοιτήσασαν, ἐν πυρίναις γλώσσαισι, καὶ
εἰλάνην ἐμφανῶς, διαφόροις διδάγμασι, προσ-
φθεγγόμενοι, τὸν τῆς χάριτος λόγον βεβαιούν-
τες, τὸν παθόντα ἐκουσίως, Χριστὸν ὑπάρχειν
Θεὸν ἀληθῆ.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σε.

Ω'ς κατέπεμψας Κύριε, τοῦ ἀγίου σου Πνεύ-
ματος, Ἀποστόλοις σήμερον, θείαν χάριν,
καὶ νῦν, ἡμῖν παράσχου δεόμεθα, αὐγάσαι καρ-
δίας φωτὶ, ἀεννάως τῆς αὐτοῦ, ἐπελεύσεως,
ὅπως σαφῶς, τὸν τρισάγιον, ἐν φωναῖς ἀσιγή-
τοις, αἶνον πάντες, ἀναπέμψωμεν ὑμνοῦντες,
Τριάδα φύσει ἀχώριστον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ε'ν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν
σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε,
Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ
εἰ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ ἡμέτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ διαιροῦν τὰ χαρί-
σματα, ἐπὶ γῆς ἐπεδήμησεν, οὐχ ὥς περ
τὸ πρότερον, τῇ σκιᾷ τοῦ νόμου, λάμψαν ἐν
Προφήταις, οὐσιωδῶς δὲ νῦν ἡμῖν, τῇ μεσιτείᾳ
Χριστοῦ δεδωρηται· καρδίας ἐκκαθάρωμεν, ταῖς
ἀρεταῖς καὶ δεξώμεθα, τὴν αὐτοῦ ἐπιφοίτησιν,
μυστικῶς φωτιζόμενοι.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλης φιλάν-
θρωπε, ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ δώρησαι, ἀξίως
τὴν χάριν σου, πολιτευομένους, ψυχῇ καὶ καρ-
δίᾳ, δίκαιον αὐτοῦ, τὴν μετουσίαν κλη-
ρονοῦμεν ἡμᾶς, ναοὺς καὶ οἰκητήρια, τοῦ Πα-
ρακλητοῦ ὑπάρχοντας, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἀγιάζον τὰ σύμ-
παντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, καὶ πίψαι
βοήσωμεν· Ὁ ἐλθὼν ἐν κόσμῳ, Πατὴρ εὐδο-
κία, μὴ ἀποχωρεῖ ἀφ' ἡμῶν, τῶν λατρευόντων
σου τῇ Θεότητι· ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τῆς
σῆς ἀφράστου χρηστότητος, καὶ ἀγιάσον ἅ-
παντας, τοὺς πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Παράκλητον ἔχοντες πρὸς τὸν Πατέρα, Χρι-
στὸν τὸν Θεόν, Παράκλητον ἄλλον ἐπιδη-
μήσαντα τῇ γῇ σήμερον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Πατὴρ, τὸ ἐκπορευό-
μενον, καὶ ἐν Υἱῷ προσκυνούμενον, δι' οὗ
καὶ φέρεται, καὶ κρατεῖται πάντα, καὶ ζωῇ
συνέχεται, καὶ ζῇ καὶ διαμένει καὶ σωζεται,
θεολογήσωμεν· Ἀκατάληπτε Παράκλητε, τὴν
εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον πηγὴ, πάσης ἀγαθότη-
τος, οὐσιωδῶς ἐπεδήμησε, τῆς γῆς τὰ πέ-
ρατα, οὐρανοῦ σθένους, διὰ τῶν Ἀποστόλων,
πληρῶσαι καὶ τῆς θείας χρηστότητος· αὐτῷ
βοήσωμεν· Ἀνερμήνευτε Παράκλητε, τὴν εἰρή-
νην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Θεός, συμφυὲς καὶ σύν-
θρονον, Πατρὶ καὶ Λόγῳ γνωρίζεται, φῶς
ὑπερτέλειον, ἐκ φωτὸς ἐκλάμψαν, ἐξ ἀνάρχου
τελείου, Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ προερχόμενον·
αὐτῷ βοήσωμεν· Ζωοπάροχε Παράκλητε, τὴν
εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Οτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας Κύριε,
καθημένους τοῖς Ἀποστόλοις, τότε οἱ τῶν
Ἑβραίων παῖδες θεωροῦντες, ἐξίσταντο θαύ-
μῳ· ἤκουον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων, ἐτέραις
ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐχορήγει
αὐτοῖς· ἰδιῶται γὰρ ὄντες ἐσοφίσθησαν· καὶ
τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ζωγήσαντες, τὰ θεῖα
ἐρρήτόρευον· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· Ὁ ἐπὶ
γῆς ὀφθεῖς, καὶ ἐκ τῆς πλάνης σῶσας ἡμᾶς,
Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
ΠΡΩΤῇ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Μετὰ τὴν Ἑγερσιν Χριστέ, τὴν ἐκ τοῦ τά-
φου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος οὐρανοῦ θεῖαν
Ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου, κατέ-
πεμψας οἰκτίρμον, Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσας
τοῖς Μαθηταῖς· ὅθεν ὡς περ κιθάρα μυσουργι-
κῇ, πᾶσιν ἐτραυολόγησαν, τῷ θεῷ πλήκτρῳ,
μυστικῶς, Σῶτερ τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰ-
κονομίαν σου.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα, ὁμοιον.

Οὐ τοῦ Σωτῆρος ἐρασται, χαρὰς ἐπλήσθη-
σαν, καὶ θάρσος ἔλαβον οἱ πρῶν δει-
λιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σήμερον κα-
τήλθεν, καὶ ἔση ἐπὶ ταῖς κάραις τῶν Μαθητῶν,
καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τὴν λαὸν· γλώσ-
σαι γὰρ διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὡσεὶ πυρὸς,
καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐ-
δρόσισαν.

Δίς.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς ὁ τοῦ δ'.
μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.
Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Επιπαφλάζοντος πάλαι, πυρίνου ἄρματος,
ὁ ζηλωτῆς Ἡλίας, καὶ πυρίπνους ἐν δόξῃ,

ὄχούμενος ἐδήλου, τὴν νῦν ἐν Σιών, Ἀποστόλοις
ἐκλάμψασαν, ἀφ' ὕψους θεῖαν ἐπίπνοιαν ἐμφα-
νῶς, δι' ἧς κόσμον κατελάμπρυναν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Ισχυροῦντες τὴν θεῖαν, οἰκονομίαν Χριστῆ,
ἐν πυριμόρφοις γλώσσαις, οἱ Ἀπόστολοι
πάντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, σέβειν πιστῶς, ἐν
τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ
τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆς προσώπου σου.

Σιών ἀγία ἡ Μητήρ, Ἐκκλησιῶν ἀπασῶν, ἐν
ἧ πυρὸς ἐν εἵδει, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα,
ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, κατήλθε φρικτῶς, χαῖρε
νῦν καὶ ἐόρταζε, τὴν κοσμοπόθητον ὄντως Πεν-
τηκοστήν, σὺν ἡμῖν πανηγυρίζουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ
τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν,
καὶ καθάρισον ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ
σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

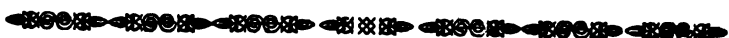
Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται τῆς Ἑορτῆς ταύτης ἡ
ἀπόδοσις, καὶ ψάλλομεν ἀπαράλλάκτως πάντα τὰ αὐτῆς,
ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ,
πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τοῦ Πολυελέου, καὶ τῶν Ἀντι-
φώνων. Ἡ δὲ τοῦ Μηναίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς
Ἀποδείπνοις.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν.

Κύριε, Κύριε μὴ ἀπορρίψῃς.

Χαῖρε, Σιών ἀγία Μητήρ.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων θεῖος χορὸς...

Ζητεῖ ταῦ-
τα εἰς τὸν
μέγαν Ἑ-
σπερινόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε; πῶς δὲ ἀνυμνήσωμεν ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς κυφορίας σου; Τῶν αἰώνων γὰρ ὁ ποιητής, καὶ τῆς ἡμετέρας δημιουργὸς φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείρας, καθήκεν ἑαυτὸν, εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον. Ὁ ὢν ἐν τοῖς αὐτοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐν μήτρᾳ σὴ ἀγνὴ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο ἐκ σῆ, ἀπειρόγαμε, μείνας, ὅπερ ὑπῆρχε φύσει, Θεός. Διὸ αὐτὸν προσκυνῶμεν, Θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· ἑκατέρα γὰρ φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἀληθῶς· διπλᾶ δὲ πάντα κηρύττομεν, τὰ φυσικὰ αὐτῇ ἰδιώματα, κατὰ τὴν διπλόην τῶν οὐσιῶν, δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ θελήματα· ὁμοούσιος γὰρ ὢν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἄνθρωπος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὸ προκείμενον,

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν....

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ.

Εἴτα τῆς Θεοτόκου Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαῖρε, Θεοτόκε πάνσεμνε· χαῖρε πηγὴ τὴν ζῶν, τοῖς πιστοῖς ἡ πηγάζουσα· χαῖρε πάντων Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς κτίσεως· εὐλογημένη, χαῖρε πανάμωμε· δεδοξασμένη, χαῖρε πανάχραντε· χαῖρε παλάτιον· χαῖρε θεῖον σκήνωμα· χαῖρε ἀγνή· χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεόνυμφε.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε.

Χαῖρε, Θεομήτορ ἄχραντε· χαῖρε, πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε, κόσμου καθάρσιον· χαῖρε, πάσης θλίψεως, ῥυομένη τοὺς δούλους σου· ἡ τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε, παράκλησις· ἡ ζωηφόρος, χαῖρε, ἀντίληψις· χαῖρε προπύργιον, τῶν προσκαλημένων σε· χαῖρε, Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὅρος ἁγίου.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Χαῖρε, Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε, ἡ μόνη ἐλπίς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις· χαῖρε, καταφύγιον, καὶ λυχνία αἰφωγος· ἡ γλαῖσμένον, χαῖρε, λαμπάδιον· ἡγιασμένον, χαῖρε, παλάτιον· χαῖρε, Παραδεδεισε· χαῖρε, θεῖον σκή-

νωμα· χαῖρε, πηγὴ, βρύουσα τὰ νάματα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Δόξα. Ἰδιόμελον τῶν Ἀγίων· οἶον βούλει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τῇ Ὑαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῶν Ἀγίων δ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Εσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν· ὅτι ἠυδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε, Σιών ἁγία, Μητὴρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ο ἐκ Θεοῦ Πατὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος· καὶ ἐδώρησω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζῶν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι, Χριστέ Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Ἔτερα τῶν Ἀγίων Πάντων. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Οἱ πνευματορῆτορες, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τοῦ Πνεύματος ὄργανα, πίστει χρηματίσαντες, διεσπάρησαν, εἰς τὰ γῆς πέρι, τὸ σεπτὸν κήρυγμα, ὀρθοδόξως κατασπείροντες· ἐξ ὧν ἐβλάστησαν, θεῖα γεωργία καὶ χάριτι, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, πάθος τὸ σεπτὸν εἰκονίζοντες, διὰ πολυτρόπων, στρεβλώσεων μαστίγων καὶ πυρός· καὶ παρήρσια πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πυρὶ ἐκκαιόμενοι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, πυρὸς κατεφρόνησαν· καὶ ὡς θεῖοι ἄνδρες ἀναπτόμενοι, οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, ἐν

Χριστῷ ἐφλέξαν, φρυγανῶδες πλάνης φρύαγμα· θηρῶν δὲ ἔφραξαν, σόματα, σοφαῖς ἐπικλήσεσι, καὶ κάρας ἐκτεμνόμενοι, ἔτεμον ἐχθροῦ πάσας φαλαγγας· καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, προχέοντες κρηνὴς καρτερικῶς, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδυσαν, πίστει ἀναθάλλουσιν.

Θηροὶ προσπαλαίοντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει, ὄνυξι ξεόμενοι, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, οἱ στερόροι Μάρτυρες, καὶ πυρὶ ἐνύλῳ, ἀνενδότως φλογιζόμενοι, καὶ ἐκκεντούμενοι, καὶ τὰς ἀρμονίας τεμνόμενοι, ὑπέφερων στερόροτατα, λῆξιν προορῶντες τὴν μέλλουσιν, καὶ τοὺς ἀκηράτους, στεφάνους, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· ᾧ παρρήσια πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εν πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ἐναθλήσαντας πίστει, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ἱερεῖς θεόφρονas, σεμνὰ Γύναια, ἱερὸν ἄθροισμα, ἱεροῖς ἄσμασι, κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν· ὅτι συνήφθησαν, τοῖς ἐπουρανίοις οἱ γῆϊνοι, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν, χάριτι Χριστοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ὡς ἀστέρες ἑστέροι περιουγάζοντες ἡμᾶς, ἐν παρρήσια πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων θεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τοῦ Σωτῆρος τὰ ῥήτᾳ ἐπληρώσατε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεωχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν· ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανεν· ἡ σφαγὴ ὑμῶν, ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα· τοὺς ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε· τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· ᾧ ἀπαύστως πρεσβεύετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε, Μητὲρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Τ**αῦδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθῆ-

σονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουσὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνειδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ Γ'. 1. **Δ**ιὰ μὴ ἀψήται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κῆκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρατεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὴς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Δ**ικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Ε'. 16. **Δ**ιὰ Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁ-

σιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφίσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρίσις ὑμῖν, καὶ ἡ δυνατεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς· εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων Πάντων. Ἦχος α΄.

Πίστεως συμφωνία, τὴν κοσμικὴν πανήγυριν, τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐχρεστησάντων, Πατριαρχῶν τὸ τίμιον, τῶν Προφητῶν τὸν σύλλογον, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, Μαρτύρων τὸ ἄθροισμα, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, πάντων τῶν Ἀγίων τὴν μνήμην, πνευματικῶς ἐορτάσωμεν· πρεσβεύουσι γὰρ ἀπαύστως, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τῶν Ἀγίων πάντων τὴν πανένδοξον μνήμην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· τὸν Βαπτιστὴν τῷ Σωτῆρι, Ἀποστόλῃ, Προφήτῃ, καὶ Μάρτυρῃ, Ἱεράρχῃ, Διδασκάλῳ τε καὶ Ὁσίῳ, Ἀσκητῇ καὶ Δικαίῳ, καὶ τῶν ἁγίων Γυναικῶν τὸ φιλόθεον σύστημα, σεβασμίως μακαρίζοντες συμφώνως ἐκδοησώμεν· Ὑπερχάθε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, παράσχου εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας κατ' ἐχθρῶν τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε ἅπαντες, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε, πλουτοποία ἡμῖν χαρίσματα κομίζουσα· διὸ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ καθαρῷ συνειδῶτι, ἀναβοήσωμεν λέγοντες· Χαίρετε Προφητῶν ὁ σύλλογος, οἱ τὴν ἔλευσιν Χριστοῦ τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, καὶ τὰ πόρρω ἐγγὺς προβλέποντες. Χαίρετε Ἀποστόλων ὁ χορὸς, οἱ τῶν ἐθνῶν σαγηνευταί, καὶ αἱεῖς τῶν ἀνθρώπων. Χαίρετε Μαρτύρων ὁ δῆμος, οἱ ἐκ περά-

των γῆς συναθροισθέντες εἰς μίαν πίστιν, καὶ ὑπὲρ ταύτης βασάνων αἰκισμὸς ὑπομείναντες, καὶ τελείως τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον εἰληφότες. Χαίρετε Πατέρων ὁ μελισσῶν, οἱ τὰ ἑαυτῶν σώματα τῇ ἀσκήσει κατατηξάντες· καὶ νεκρώσαντες τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, τὸν νῦν θείῳ ἔρωτι ἐπτερώσατε, εἰς οὐρανούς· ἀνέπτητε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις εὐφρανόμενοι, ἀπολαύετε τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν. Ἀλλ' ὦ Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες σὺν Ἀσκηταῖς, τὸν ὑμᾶς στεφανώσαντα, ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, τοῦ λυτρωθῆναι ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τοὺς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ τελοῦντες, τὴν αἰσέβηστον μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῇ νῦν πανηγύρει, συνδράμωμεν οἱ πιστοὶ· προτίθεται γὰρ ἡμῖν πνευματικὴ τράπεζα, καὶ κρατὴρ μυστικὸς, ἐξ ἡδέων ἐδεσμάτων εὐφροσύνης πλήρης, αἱ τῶν Μαρτύρων ἀρεταί· οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, τῶν τοῦ σώματος ἁκρῶν, ἑτεροπόνους αἰκισμοὺς, τῷ Θεῷ προσήνεγκαν, θυσίαν λογικὴν, πᾶσαν ἀκμὴν ἡλικίας, ῥί μὲν τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἑτεροὶ δὲ χειρῶν διαιρέσεις, καὶ πάσης ἀρμονίας ἅμα, πάντες οἱ Ἅγιοι τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων κοινωνοὶ γεγονῶσιν. Ἀλλ' ὦ στεφάνους αὐτοῖς ἀμοιβὰς βασάνων δεδωκώς, Κύριε, κατ' ἔχνος τούτων πολιτεύεσθαι ἀξίωτον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις. Ὁρα σελ. 67.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ανῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ ἔρανθ' ἤλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ αἰθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τοὺς πεσόντας, ἡ πάντων ἀνάστασις. Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς, ἐν Ἄδου κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευτε· τάφῳ δὲ διαφθορὴν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωτας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήτω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ω Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε, ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀνασταῖς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδάμ, χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δ εὔτε πισοὶ, σήμερον χορείαν ἐπικροτήσαντες, εὐσεβῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τῶν Ἀγίων πάντων τὴν ἔνδοξον, καὶ σεβάσμιον μνήμην, ἐνδόξως τιμήσωμεν, λέγοντες· Χαίρετε Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ Ἱεράρχαι. Χαίρετε Ὀσίων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Δικαίων. Χαίρετε, τιμίων Γυναικῶν ὁ χορός· καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσατε, νίκας τῷ βασιλεῖ κατὰ βαρβάρων δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς με πάντα γενε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε. Διό σοι πάντα γενε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, Δόξα σοι.

Δόξα. Τῶν Ἀγίων. Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὧ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ αὐτά, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, καὶ Ἀνάγνωσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῳ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τριάς μονὰς σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ρήσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς τοὺς ἄνωθεν, μεμνημένοι σαφῶς, θειάρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, αἰδῖον συνάνναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Γερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τοπρὶν, τὸν ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων· τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν. Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγενε, καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα· ὃν δυσώπει ἀπαύτως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν, ὑψηλῆ, καὶ Χερυθὶμ, καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόςθεν ὡς ἐκ νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατεκληρότες ἕνα, Θεὸν τρισηλίον σέβομεν.

Οὖν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέύτως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυές φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτορ Μαρρία, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, ταῖς δυναθείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν· ὅτι

νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέζησε, τὰς ἄνω χοροστασίαις Ἀγγελικαῖς, τὰς κάτω ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ ὑπεράγαθε· δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἀναλλοιώτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἄλλοιουμένην εἰς αἰεὶ τῇ ἀμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῇ ῥαθυμίᾳ, στερέωτον τὴν καρδίαν μου ἀγαθῇ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γὰρ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· Θεογεννητορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμνὴν σου, ἣν ἐκτέσω πανάμωμε.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Α'νατολή, ἐπιφανεῖσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγὴ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῇ δὲ προσώποις, ὃν ὕμνοῦμεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσει, βοῶντες· Ὁ παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν πικρῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε, φιλόνητο, Τριάς σεπτὴ καὶ Θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλάβῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τοσύνολον, μηδὲ διασκεδάσῃς, ἣν διέδου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφρατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Οραῖαν σέ, πάντα γενε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ Κόρη καλλονὴν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγγνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ρύσθηναί με θλίψεως.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Συναῖδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν Θεῖαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν· Θεαρχικὴ Τριάς ἀγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ολοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ Τριάς ἀγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ γαστρὶ μου σύνταξον.

Νυσαγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἀμαρτίας με, καὶ συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον,

ὡς φιλόνητος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεῖμων, Θεαρχικὴ Τριάς ἀγία, κατοικτεῖρησον καὶ διανείστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάντα γενε, πανάμωμε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς σοῖς ἰκεσίαις, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαι μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

ᾠδὴ ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ε'πουρανίων νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ ἑκ ὄντων τὸ πᾶν, σφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὕμνω, καὶ μεγαλύνω σε.

Ο παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφρατον ἔλεος, τρισηλίε Δέσποτα, καὶ κατκύχασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδεῖχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου πανάχραντε, ναὸν καὶ με τῆς αὐτῆς, δεῖξον Θεῖας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σοῖς ἰκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσαχθὲν μουσικῶς.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα Θεῖον, ἀληθῶς ὕμνοлогούμεν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως· Τριάδα ἀπλὴν ἀγίαν καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις· Ἅγιος εἶ, Πάτερ, Υἱέ, σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ, ἐλέησον οὓς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου· Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνὴ καὶ προσκυνούμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σε κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῖμον, ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον· λογαθεσίη φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφία ἀρρήτω σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δῶλον, ἡλεημένον ἀναδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ πάλαι, καὶ ρῦσαι κακώσεως, Τριάς, Μονὰς, ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν.

Δίς.

Ο νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ, καὶ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ

Δεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφικὸς, Θεὸς μονάρχα τρισηλιε, ψάλλω σοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιών τὸ φάρμακον, καὶ προσρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυία τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι μόνῃ ἀγνῇ.

Ωδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισηλίον, καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς, ἀπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν, καὶ ζοφεράν με καρδίαν, καταύγασον καὶ δεῖξον, φωταυγῇ καὶ φωσφόρον, ἱμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτάταις πτέρυξι, Σεραφίμ οἱ Δειότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δέξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου καλλους σου, ἀγαθαρχικὴ Δεαρχικὴ μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν, καὶ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν αἰτίαν, προσητικὴν, καὶ σωσικὴν τῶν ἀπάντων, μονάδα κατ' οἰσίαν, καὶ Τριάδα πρόσωποις, δοξάζω σε Θεέ με, πιστῶς εἰς τὴς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σὲ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τῆς βροτῆς ἀπῆλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφερᾶς σκοτεμῆνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φροῦρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ωδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτω.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντρυγόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον, φιλόανθρωπον, ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα, σε, νῦν δεξολογοῦντες, ἀμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτεῖμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίαις τὴν ἐμόνοιαν. Δίς.

Ημία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ Δεαρχία τρισηλιε, τῆς ὑμνητᾶς, πρόσδεξαι τῆς σου ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θάττον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλοανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τὴν ἑνώσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστέ Σωτήρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σε, Θεανδρικῶς,

ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ ποιμνῇ σου πρυτάνευσον.

Εἴτα τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς· καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀνασχίμα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος πλ. δ'.

Ανέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κρᾶξατε ἀνιμνοῦσαι· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα.

Ανθρώποι τὸ μνημά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε· Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών· ὅτι ἀνέστη ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελιθῆ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου· Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ γαύρωσιν ὑπέρμεινας ἀγαθὴ, ὁ θάνατῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἐπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλοανθρωπίαν σε ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκυσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Λευχειμονῶν ὁ Γαβριὴλ φαιδρὸς ἐπέστη, ὡς περ ἐν εἵδει ἀσραπῆς, Χριστῷ τῷ τάφῳ, καὶ τὸν λίθον ἐκύλισεν ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ φόβος μέγας συνέσχε σὲ τῆς φρενὸς, καὶ ἄφνω ἔμειναν πάντες ὡσεὶ νεκροὶ, ἀπὸ τοῦ τάφου οἱ φύλακες, καὶ τοῦ λίθου ἡ σφραγίς· Αἰσχύνθητε παράνεμοι· γινώτε ὅτι ἀνέστη Χριστός.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναστὰς ἐκ τῆ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας γυναῖξιν, κηρύξαι τὴν Ἐγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέση τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε τὰ ὀνόματα μόνῃ, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι,

Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτήρ ἡμῶν·
τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικῆ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν ἑρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, τὰ Εὐλογητάρια,
καὶ ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτην ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρὰς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς, ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι, ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτό, καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Η καρδιά μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθείσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ πανοικτίρμον.

Επὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, ἐδείξει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἑνα Θεὸν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Εκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλινόν μοι τοὺς σου βωῶντι, καὶ καθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Επὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σὺν θρόνον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ιδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγεῖλατο ζωὴν αἰώνιαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει, μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἐνοεῖδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστίν, Πατρί τε καὶ Υἱῷ ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Τὸ, Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Α'. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ὁ Ν'. καὶ τὰ λοιπά, ὅρα σελ. 26.

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναξάσιμος εἰς δ'. ὁ Σταυροαναστάσιμος εἰς β'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ε'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴν ῥάβδος, σταυροτύπως πληξάσα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσιν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον σταΐζουσιν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἰδίων.

Ος εὐπρεπὴς ταῖς γυναῖξιν ὁ Ἀγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγὴ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐτὴ καθαρότης· τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κρᾶζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γεναῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ε'πλήρθησαν πύλαι ὀδυνῆραί, καὶ ἔφριξαν Ἄδῃ, καθορῶντες οἱ πυλωροί, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἀπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Ε'ξέστησαν τάξεις ἀγγελικαί, ὀρῶσαι ἐν Θρόνῳ, ἰδρυμένην τῷ πατρικῷ, τὴν ἔκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν καθειργμένην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡδὴ α'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Α'χραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰθιόν, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκούσα, ὕμνουμέν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποσταζόντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστέ ἀπεκύησεν.

Κανὼν τῶν Ἀγίων Πάντων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν Ἀγίων Πάντων πολυνύμα τάγματα μέλπω.

Ὡδὴ α'. Ἀρματηλάτην Φαραῷ.

Τῶν σῶν Ἀγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τὴν ψυχὴν, ταῖς προσευχαῖς τούτων, αὐγασθῆναι δέομαι· σὺ γὰρ εἰ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πυρσεύμασι, Λόγε τοῦ Θεοῦ φωτοδότα Χριστέ.

Ω'ς ἀνυψώθης ἐπὶ ξύλῳ, εἴλκυσας, πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, τὴν τῶν ἐθνῶν πᾶσαν, κληρουχίαν Δέσποτα, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνας, τῆς αἰγίας Τριάδος, δι' Ἀποστόλων ἀγίων σου, δι' ὧν τὴν ἀπάτην ἀπήλασας.

Νομοθεσία σου Χριστέ πειθόμενοι, οἱ σοὶ Ἀπόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα, εὐσεβῶς ἀπώσαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, κατεφαίδρυναν πᾶσαν, τὴν οἰκημένην οἱ ἑνδοξοὶ, εὐαγγελικῶς σε κηρύττοντες.

Α'γαλλιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες, τὸν σὸν ἀράμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικὴν οὐκ ἔπτηξαν, ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι, ἢ πῦρ, ἢ ξίφος, ἢ μάστιγας, ἀλλ' ἢ δὲ λιμὸν, οὐδὲ θάνατον. Θεοτοκίον.

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ παρθένοι πάντα γνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς, μαρτυρικοὺς ἄθλους, ἀκλινῶς ὑπέμειναν, καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σε, τῷ Υἱῷ σου Παρθένε, ἐνθέως συναγαλλόμεναι, τῷ παμβασιλεῖ προσηνέχθησαν. Καταβασία.

» **Α**'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ βα-

» σιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
» θαύματα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**' στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκ-
» κλησίας στηρίξον· ὅτι ἐκ ἔστι πλήν σου, Ἄ-
» γιος μόνε φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρτίας, τοῦ σαρκὸς σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφνης ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιά καθημένοις, ὁ Θεὸς μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτῃ τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμολυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Α'πειθήσαντα πρῶην, τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ πεποιηκότος με ὄντως, σὺ ἀπέξενώσας· ὃν μορφωσάμενος, ὑπακοήν τε παιδεύσας, σεαυτῷ ὠκείως διὰ σταυρώσεως.

Ο' σοφία τὰ πάντα, προεγνωκῶς Κύριε, καὶ τῇ σῇ συνέσει, συμπήξας τὰ ὑποχθόνια, οὐκ ἀπηξίωσας, συγκαταβάσει σου Λόγε, τοῦ Θεοῦ, ἀναστῆσαι τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Ἄλλος. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὕας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγόν, τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ, Θεοτόκε κηύσασα.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Γερῶσύνην ἱεράν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένες, ἐνδυσάμενοι, καὶ ταύτην ἐμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κατεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.

Ο' ραιωθέντες καλλοναῖς, τῆς πρώτης καλλοποιίας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, οὐρανῶσατε Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Ἄγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος ταύτην, ποικίλως κατακοσμήσαντες.

Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῶ, τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκκληρώσαντο μοναῖς, τὰς οὐρανίους χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τὸν ἐκ Θεῆ Θεὸν Λόγον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεομῆτορ· ὃν νεάνιδες ἀγναί, θεοπρεπῶς ἐπόθησαν, καὶ σοῦ ὀπίσω πᾶσαι, τούτῳ σαφῶς ἠκολούθησαν.

Καταβασία.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθοτος πηγὴ, θείαςον συγκροτή-
» σαντες, πνευματικόν, σερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εξανασταῖς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδάμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμῳ τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος τῆς αὐτῆς.

Τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμύνησας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλάνθρωπε. Διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Προφητῶν καὶ Ὁσίων σου, Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων τε, καὶ παντὸς ὀνόματος, ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἀγίαν μνήμην, τελῶντες Χριστὲ ὁ Θεός, πάντας συγκινουμέν, εἰς πρεσβείαν δεόμενοι· Εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, δι' αὐτῶν ὡς φιλάνθρωπος, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι· Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ Ἀγίων σου, σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν μνήμην αὐτῶν.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγὴν, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐὰς τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ·

Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε σὺ μου καὶ δύναμις,
» σὺ Θεὸς μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
» τρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
» ραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
» Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυ-
» νάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῇ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας· σὺ κενώσῃ, ξένη καταθέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀνιηάμενος· καὶ μέινας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀχράντου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τὶς καθορᾶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πάθους, θανάτον λυόμενον, διὰ Σταυροῦ φεύγουσαν φθορὰν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν Ἀδὴν πλούτου κενούμενον; Τῆς θείας δυναστείας, σοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον ἔργον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστατίς, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεῦξαι φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ Θεοτόκον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρὰ νόμων παῖδες φιλάνθρωπε, δι' οὗ ἔσωσας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξαζοντάς σου τὰ παθήματα.

Ανάστας ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συνανέστησας τοὺς ἐν Ἀδὴ νεκροὺς, καὶ ἐφώτισας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξαζοντάς σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ανακραθεῖς, ὁμιλος ὁ τῶν Ἀγίων σου, δι' ἀγῶνης, καὶ σοὶ ἐνηδόμενος, εἰλικρινῶς τε καὶ καθαρῶς, ἐν ἀγαλλιάσει, χορείαν τὴν ἀκατά-

λυτον, Ἀγγέλοις συγχορεύει, περὶ σέ παντεπό-
πτα, τὸν ἀπάντων Θεὸν τε καὶ Κύριον.

Νεανικῶς, ἐνδοξοὶ Ἱερομάρτυρες, τῶν Μαρ-
τύρων, στέφος ἀνεδήσασθε, τῷ Θεουργῷ
χρίσματι τοπρὶν, τῆς Ἱερωσύνης, ἡγλαϊσμένοι
πανόλθιοι· διὸ διπλοῦς στεφάνους, ἐπαξίως λα-
βόντες, σὺν Χριστῷ αἰωνίως ἀγαλλεσθε.

Τὸ τῆς σαρκὸς, φρόνημα ἅπαν τῷ Πνεύμα-
τι, Θεοφόροι, ὄντως ὑπετάξατε, ἀσκητι-
κῶς τούτου τὰς ὁρμαῖς, τὰς ἀκατασχέτους, νη-
στεία καταμαράναντες· καὶ νῦν τῆς ἀπαθείας,
τῷ φωτὶ πυρσωθέντες, ἀμοιβὰς τὰς τῶν πόνων
εἰλήφατε.

Ως τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυρες τοῦ Πρωτομάρ-
τυρος, τὰς βασάνους, ἄγαν ὑπεμείνατε,
καρτερικῶς τε καὶ γενικῶς, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις,
ἀθλοῦντες σώμασιν ἐνδοξοὶ· καὶ νῦν τῆς βα-
σιλείας, κληρονόμοι δειχθέντες, τοῖς πιστοῖς τὰς
ἰάσεις πηγάζετε. Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ, γέγονας Θεογεννήτρια· τὸν γὰρ
τούτου, Λόγον προαιώνιον, σωματικῶς τέ-
τοκας ἡμῖν, ἐν ᾧ καὶ γυναῖκες, ἀγίως πολιτευ-
σάμεναι, καὶ ἀθλοῖς παμποικίλοις, διὰ σοῦ κο-
σμηθεῖσαι, τὴν Προμήτορος πτώσιν ἀνώρθωσαν.
Καταβασία.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίσρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Περιθέσθαι ἡνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους
σου Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ Πρωτο-
πλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ
γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιάζων,
τὸν χιτῶνα Χριστέ τῆς νεκρώσεως.

Εκ χορὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν
μου ἀνωκοδόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ
ἀγῆρω Χριστέ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν,
βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀ-
παστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρήσιαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου
κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας,
τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σέ καὶ μό-

νην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν
εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Ο δῆγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
σου Χριστέ· δι' αὐτοῦ γάρ σοι προσπί-
πτομεν· καὶ τὴν εἰρήνην παρασχοῦ ἡμῖν φι-
λάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν ὡς ὑπεράγαθος,
τῶν ὑμνούντων σου τὴν Ἐγερσιν, καὶ τὴν
εἰρήνην παρασχοῦ ἡμῖν, φιλάνθρωπε.

Ἄλλος. Ὁρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄσαστον, κλυδωνὰ τῶν πα-
θῶν μου, ἢ Θεὸν κηύσασα, τὸν κυβερνή-
την καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου, ἄχραντε Θεοτό-
κε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βρο-
τῶν τὰ συστήματα.

Ἄλλος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Προορᾶν ὡς Προφῆται, θεῖοι τὰ ἐσόμενα κα-
τηξιώθητε, ἃ ἐπιποθῆντες, εὐγενείᾳ ψυχῆς
ἐκαθάρατε, σεμνῇ πολιτείᾳ, ὑμᾶς αὐτοὺς, ὧ
Θεοφόροι, φωτιζόμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ο χορὸς τῶν Ἀγίων, νῦν ἐναγλαΐζεται θείοις
χαρίσμασιν, οἱ πρὸ νόμου πάντες, Πα-
τριάρχαι, Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μαρτύ-
ρων δῆμοι, καὶ Ἀσκητῶν καὶ Διδασκάλων, καὶ
Δικαίων σὺν Ἱερομάρτυσι.

Λαμπομένην ὀρῶντες, τὴν τῶν σῶν Ἀγίων
ὁμήγυριν σήμερον, τῇ σῇ Σῶτερ αἴγλῃ,
καὶ λαμπάσιν ἀσθέστοις τῆς χάριτος, τὸν σὸν
θεῖον πλοῦτον, τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀφθονίαν, ἀ-
νυμνῆμεν ἀπαύτως φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Υπερθαύμασον τόκον, τὸν σὸν ἀγαπήσασαι
γυναῖκες πάνσεμγαί, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου,
εἰς οὐδὲν ἐλογίσαντο Πάναγνε, τῆς αὐτοῦ καὶ
μόνης, ἐρωτικῶς ἐπιθυμοῦσαι, ἀγλαΐας καὶ
θείας ἐλλάμψεως. Καταβασία.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
» ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
» τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε
» σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε, δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα· καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκα-
κος· αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστέ κρα-

ταιότερον, Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ᾧ κτειρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνη-
ματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς
εὐσπλαγχνος, τῷ θείῳ σε αἵματι· καὶ νῦν βα-
σιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ρύσθειμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκε-
σίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν
πάντα, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀ-
φράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἱα-
τρεῶν ἀκρατῶς τὴν ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἑ-
δῆμ, χεῖρα τοῦ Πρωτοπλάστου, καὶ τῆς ἰδίας
χολῆς ἀπεγεύσω Χριστέ, καὶ ἔσωσας ὡς δυνα-
τός, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτῃ ὁ λυτρωτὴς ἐγεύσατο, τῆς ἀρχαίας
ἀποφάσεως ὅπως, καὶ τῆς φθορᾶς, τὸ βα-
σιλεῖον λύσῃ· καὶ τοῖς ἐν Ἀδὴ φοιτήσας, ἀνέ-
στησε, καὶ ἔσωσεν ὡς δυνατός, τοὺς ὑμνοῦντας
αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστά-
δα ἔμψυχον, καὶ πύλιν οὐράνιον, Θεοτόκε
οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Εοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονὼς ὁ τό-
κος σου, Μαρία θεόνυμφε, προσκυνεῖται
σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως ἐντιμον ἐκλεκτὸν, τεθέντα λίθον ἀκρόγω-
νον, οἱ Ἅγιοι ἐν Σιών, εὐρόντες σε Δέσπο-
τα, κρηπῖδα ἀσάλευτον, ἐκλεκτοὺς ὡς λίθους,
ἐαυτοὺς ἐπωκοδόμησαν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες αἵματος
ξάξασαι, σὺν ὕδατι θουργῶ, τὸν κόσμον
ἀνέπλασαν, καὶ θείαν ὁμήγυριν, τῶν Ἀγίων
πάντων, εὐεργέτα προσεκάλεσαν.

Υμνοῦμεν πανευσεβῶς, Μαρτύρων νέφος τὸ
ἐνθεον, τῇ χάριτι λαμπρυνθέν, καὶ λάμ-
ψαν φαιδρότερον, πορφύρα τοῦ αἵματος, καὶ
τῇ αἰουρίδι, τῆς αὐτῶν στερρόας ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Μητέρα παναληθῇ, Θεοῦ σε πάντες γινώσκο-
μεν, δι' ἧς φύσις γυναικῶν, ῥωσθεῖσα παν-
αίμωμε, Χριστοῦ ὑπερήλησεν, ἀρετῆς τε πάσης,
εὐσεβῶς γέγονεν ἔμπλεως.

Καταβασία.

• **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες
• ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,

• δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
• τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς
κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύ-
ριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν
ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σε,
διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τὰ πάθη
Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαι-
ρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρω-
τοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἀνω
τὸν τύπον ἐπέχουσιν, καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσαν·
Θεός μου εἰ. Σύ με διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρη-
σον, πολυέλεε.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἴτα τὸ παρόν.

Ἢ σήμερον ἡμέρα, Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντη-
κοστήν, τὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης,
ἐν Ἀσίᾳ, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, Βορρᾶ τε καὶ
Νότῳ, Ἀγίων πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὑμῶν τοὺς φίλους.
Εἴτις δὲ μέλλων, εἰς τοὺς πάντας εἰσίστω.

Τὴν παροῦσαν ἑορτὴν, μετὰ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύ-
ματος κάθοδον, οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἡμῶν ἐθέσπισαν
ἐκτελεῖν, ὡς ἀνὴρ τρόπον τινὰ ἐνδεικνύμενοι, ὅτι ἡ τοῦ παν-
αγίου Πνεύματος παρουσία, τοιαῦτα διὰ τῶν Ἀποστόλων
ἐνήργησεν, ἀγιάσασα, καὶ σοφίσασα τοὺς ἀπὸ τοῦ ἡμετέ-
ρου φυράματος, καὶ εἰς ἀποπλήρωσιν τοῦ ἐκπεπωκότος
ἐκείνου τάγματος ἀγγελικοῦ, τοὺς ἀποκαταστήσασα,
καὶ Θεῷ διὰ τοῦ Χριστοῦ παραπέμψασα, τὴν μὲν, διὰ τῆς
Μαρτυρίου καὶ αἵματος, τοὺς δὲ, δι' ἐναρέτου πολιτείας
καὶ ἀγωγῆς· καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν διαπραττεται. Κάτεισι
μὲν γὰρ τὸ Πνεῦμα ἐν εἰδὲ πυρὸς, φύσει τὴν ἀνωτάτω
ρόπην ἔχοντος· ἀνείσι δὲ πρὸς τὰ ἄνω ὁ χυτὸς, φύσει κα-
τάρροπος ὢν καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, πρὸ βραχέος μὲν,
ἢ προσληφθεῖσα καὶ θεωθεῖσα τῷ Θεῷ Λόγῳ σαρεῖ, ὑψω-
θεῖσα, καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς Πατρικῆς δόξης καθίσασα· νῦν
δὲ καὶ πάντας ἔλκει τοὺς βουλομένους, ὡς ἡ ὑπόσχεσις,
ὡς περ τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνδεικνυμένου τὰ τῆς καταλλαγῆς
ἔργα, καὶ τί τὸ σκοπιμώτατον τέλος τῆς πρὸς ἡμᾶς διὰ
σαρκὸς παρουσίας αὐτοῦ καὶ οἰκονομίας· ὅτι τοὺς πρὶν
ἀπωσμένους εἰς ἐνωσιν καὶ φιλίαν ἄγει Θεοῦ, τὸν ἀγνώ-
μονα ἐξ ἐθνῶν λαὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, οἰονεῖ τινὰς
ἀπαρχὰς, προσφερούσης Θεῷ, τοὺς ἐν ταύτῃ διαγερόντως
εὐδοκίμησαντας. Καθ' ἓνα μὲν οὖν τρόπον, οὕτω τὴν τῶν
Ἀγίων πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Κατὰ δεῦτερον δὲ, ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν εὐηρέστησαν τῷ
Θεῷ, δι' ἀρετὴν δὲ ἄκραν, καὶ ἀλλοτρόπως ἀνώνυμοι παρ' ἀν-
θρώποις ἐγένοντο, ἢ καὶ διὰ τινὰ ἴσως τῶν ἀνθρωπίνων,
πολλὴν δὲ ὁμῶς πρὸς Θεὸν δόξαν ἔχοντες. Ἡ καὶ ὅτι,
πολλοὶ μὲν κατὰ Χριστὸν ἐπολιτεύσαντο ἐν Ἰουδαίᾳ, καὶ
Αἰγυπτίᾳ, καὶ Ἀραβίᾳ, Μισσοποταμίᾳ τε καὶ Φρυγίᾳ, καὶ

τοῖς ἄνωθεν τοῦ Εὐξείνου· ἔτι δὲ ἐν πάσῃ τῇ Ἑσπέρᾳ, ἄχρι καὶ αὐτῶν τῶν Βρετανικῶν νήσων· ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει· οὐκ ἦν δ' εὐπετές τοῦτους ἅπαντας ὡς χρεῶν τιμῆσαι, διὰ τὴν ἀπειρίαν, καθὰ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ παρελήφθη συνήθεια. Ἵνα τοίνυν καὶ τὴν παρ' ἐκείνων πάντων βοήθειαν ἐπισπώμεθα, ὅπου δὴποτε γῆς τῷ Θεῷ εὐηρέστησαν, ἄλλως τε, καὶ διὰ τοὺς ἐπιγεννησομένους ἴσως Ἀγίους, τὴν τῶν Ἀγίων πάντων Ἑορτὴν οἱ Σειότατοι Πατέρες ἰορτάζειν ἐθέμισαν, πάντας τοὺς τε πρότερον καὶ ὕστερον, ἀφανεῖς τε καὶ ἐμφανεῖς, (ὅσους δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σκηνώσαν ἡγίασε) τιμῶντες καὶ συμπεριλαμβάνοντες.

Ἡ καὶ τρίτον· ἐχρῆν τοὺς κατὰ μέρος ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας ἰορταζομένους Ἀγίους, καὶ μιᾷ συναχθῆναι ἡμέρᾳ· ἵνα δειχθεῖ, ὡς ὑπὲρ ἑνὸς Χριστοῦ ἠγωνίσαντο, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ τῆς ἀρετῆς ἰδραμον στάδιον, καὶ οὕτω πάντες, ὡς ἑνὸς Θεοῦ δούλοι, ἀξίως ἐστεφανώθησαν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν οὕτοι συνέστησαν, τὸν ἄνω κόσμον ἀναπληρώσαντες· διερεθίζοντες δὲ καὶ ἡμᾶς, τὸν ἴσον ἀγῶνα τέτοις ἀνύειν, διάφορον ὄντα καὶ πολυειδῆ, πρὸς ὃ, τι ἕκαστος ἔχει δυνάμει, ὅλη προθυμία ἐπιίγεσθαι.

Τύτοις δὴ τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίοις ἅπασι, Λέων ὁ αἰόκιμος καὶ σοφώτατος Βασιλεὺς, ναὸν μέγιστον καὶ περικαλλὲ ἀνεδείματο· ἐγγιστα δέ ἐστιν οὗτος τοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων νεῶ, τῆς Κωνσταντίνου ἐντός, τὰ μὲν πρῶτα, Θεοφανοὶ τῇ αὐτοῦ πρώτῃ, ὡς φασί, γυναικί, τοῦτον οἰκοδομῶν, εὐαρεστησάσῃ κατ' ἄκρον τῷ Θεῷ· καὶ τὸ δὴ παράδοξον, ἐν μέσῳ θορύβων, καὶ τῶν βασιλείων ἐντός. Ἐπεὶ δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ κοινωσάμενος τὸν σκοπὸν, οὐκ ἔσχε πειθομένην ταύτην τῷ αὐτοῦ Σελήματι· ἅμα μὲν τὸ τοῦ Βασιλέως ἔχουσιν φρόνημα, ὁμοῦ δὲ καὶ μὴ δεῖν εἶναι λογισαμένην τὴν χθὲς, καὶ πρότερον βασιλικὴ φαντασία, καὶ τρυφὴ φθειρομένη, ἐξαυτῆς οὕτω τιμῆσαι, ὡς καὶ ναῶ σεμνῆναι μεγαλοπρεπεῖ τε καὶ ἐξαισίῳ, μὴ καὶ τοῦ χρόνου παρασχόντος ταύτῃ τὸ τίμιον καὶ σεβάσιμον, καὶ ὅτι τῷ Θεῷ εὐηρέστησεν· ὁ σοφώτατος Βασιλεὺς, συνευδοκούσης καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν ἀνεγερθέντα δόμον τοῖς ἅπανταχοῦ τῆς γῆς πᾶσιν Ἀγίοις ἀνέθετο, εἰπὼν· εἰ καὶ Θεοφανῶ Ἀγία, μετὰ τούτων πάντων συναριθμησῶ.

Ἐγὼ δὲ οἶμαι, κἀντεῦθεν ἐπὶ μᾶλλον σχεῖν τὴν ἀρχὴν, καὶ τὴν παρούσαν Ἑορτὴν ἰορτάζεσθαι, οὖσαν καὶ πρότερον· τούτου δὲ χάριν καὶ ὑπεραν τῷ Τριωδίῳ κεῖσθαι, ἄρδην πάσας τὰς Ἑορτάς περικλείουσιν ὡς φραγμόν. Ἡ γὰρ τῆς Ἐκκλησίας εὐταξία τε καὶ κατὰσσις, κἂν ἄνωθεν ἤρξατο, κατ' ἐλίγον ἄριστα καθισταμένη, καὶ ὡς ἐχρῆν, ἀλλ' οὖν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως τούτου, εἰς τὸ παντελὲς κατέστη καὶ ἐτυπώθη, ὡς νῦν ἔχει τάξεώς τε, καὶ καταστάσεως. Τὸ δὲ Τριωδίου, ὡς ἐν βραχεὶ φάναι, περιέχει ἐντός διηγουμένον ἐμμελῶς, ὅσα Θεὸς περὶ ἡμᾶς ἀρρήτοις λόγοις ἐνήργησε· τὴν τοῦ Διαβόλου ἐξ οὐρανοῦ ἐκπτώσιν, διὰ τῆς πρώτης παρακοῆς· τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδὰμ καὶ παραδασιν· τὴν δὲ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίαν ἅπασαν· καὶ ὅπως εἰς οὐρανοὺς διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀθθίς ἀνεβιδάσθημεν, καὶ τὸ ἐκπεπτωχὸς ἐκεῖνο τάγμα ἀνεπληρώσαμεν, ὃ διὰ τῶν Ἀγίων πάντων γνωρίζεται.

Ἰστέον δὲ, ὡς ἅπαντα νῦν ἰορτάζομεν, ὅσα ἀγαθοδότης ἡγίασε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· λέγω δὴ τοὺς ὑψηλοτάτους καὶ ἁγιαστικούς νόας, τὰ ἐννέα δηλαδὴ τάγματα· τοὺς Προπάτορας καὶ Πατριάρχας· τοὺς Προφήτας, καὶ τὰς ἱεραὺς Ἀποστόλους· τοὺς Μάρτυρας, καὶ τοὺς Ἱεράρχας· τὰς Γερομάρτυρας καὶ Ὁσιομάρτυρας· τοὺς Ὁσίους, καὶ Δικαίους, καὶ ἁπάσας τῶν ἁγίων γυναικῶν χορείας, καὶ τὰς ἄλλους ἅπαντας ἀνωνύμους Ἀγίους· μετ' ὧν ἔσωσαν καὶ οἱ ἐπιγεννησόμενοι. Πρὸ δὲ πάντων, καὶ ἐν πᾶσι, καὶ μετὰ

πάντων, τὴν τῶν Ἀγίων Ἀγίαν, τὴν ὑπεραγίαν, καὶ αὐτῶν ὑπερασυγκρίτως κρείττονα τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων, τὴν Κυρίαν ἡμῶν καὶ Δέσποιναν Θεοτόκον, Μαρίαν τὴν ἀειπάρθενον.

Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων σου, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Ἐξομολογισμὸς ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• βαθυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
• ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λει-
• μῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπαρία.

Ἡ ἐνδοξος κένωσις, ὁ Σεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστέ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὀρώντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ Σεῖᾳ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διώκον· ὅθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Ἀ πάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, Θεολογούντες σὲ καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον Πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς καὶ συναῖδιον.

"Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς οἰκουμένης, προφητικῶς ὁ Θεός· ὑψωθείς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀ νασταῖς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου οἰκτίρμον, πάντας ἐρρύσω φθορᾶς· ἡ κτίσις δὲ πιστοῦται, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυττόντων τὴν Ἐγερσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

"Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρ' ἄβδος ἔφυς Παρθένη, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

"Αλλος . Θεοῦ συγκατάβασιν.

Αγίων τὰ τάγματα, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, ἀσιγήτως ὑμνοῦντα, τρυφῆς ἐνθέου νῦν ἀπολαύουσι, καὶ γεγηθότες χορεύουσι ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι, τῆς τρισηλίου φωτοχυσίας σεπτῶς, τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, περιλαμφθέντες μονάδα τρισάριθμον, θεολογοῦσι Πατέρα συνάναρχον, καὶ τὸν Υἱὸν εὐσεβῶς, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Αφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ὀφθήσῃ Θεὸς ἐν μέσῳ θείων, τὰς ἀξίας παρέχων ἐνὶ ἐκάστῳ, καὶ τοὺς στεφάνους διδούς, τότε τὴς πάντας ἀξιώσον ψάλλειν σοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γηόμενοι μέλψωμεν, τὴν τῶν Ἀγίων πάντων ὁμήγυριν, ἐκ παντὸς κροτουμένην, καὶ γένους ἅμα, καὶ ἀξιώματος, καὶ πολιτείας, καὶ τούτοις συμφάλλωμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν Θεογεννήτριαν, αἱ νεάνιδες πᾶσαι, χορεῖαν θείαν ἅμα στησάμεναι, μεγαλοφώνως, Ἀγάλλου, βοήσατε, ἢ τῆς χαρᾶς τὴν πηγὴν ἡμῖν βλυστάνουσα.

Καταβασία.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, οἱ Θεόφρονες,
» παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
» πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλ-
» λοντες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν,
» ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχύν· Ὁν ἀπαύστως, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οσταυρωθεὶς ἐγήγερται· ὁ μέγαλαυχος πέπτωκεν· ὁ καταπεσὼν καὶ συντριβείς ἀνῴρθωται· φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἠνθῆσεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ θνητὸν κα-

τεπόθη· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐναιάαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖράς μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, καὶ καλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, ἄδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ, δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων ταῖς θελκτικαῖς καὶ φλογώδεις, κατ' ἡμῶν κατὰσβesson βολίδας, ὅπως σε ὑμνώμεν, Ἀγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερφυῶς τὸν δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε· ὅθεν σε ὑμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Αγαλλιᾶσθε Μάρτυρες, οἱ Προφῆται, Ἀπόστολοι, Ἱερομαρτύρων ὁ σεπτὸς κατάλογος, Δικαίων Ὀσίων τε, καὶ Διδασκάλων θείος χορὸς, σὺν ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ μελωδοῦντες· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, ἐμφορούμενοι Ἅγιοι, θείας εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς πληρούμενοι, θεοὶ χρηματίζετε, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι, ταῖς θειουργικαῖς μαρμαρυγαῖς ὁμιλοῦντες, καὶ δόξης τῆς ἀφράστου, φωτισθέντες ἀκτίσι, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αναφανέντες Ἅγιοι, ὡς φωστῆρες πολύφωτοι, τὸν τῆς Ἐκκλησίας, οὐρανὸν φαιδρύνετε, ποικίλοις χαρίσμασι, καὶ διαφόροις κάλλεσιν, ἐν δικαιοσύνῃ, σωφροσύνῃ ἀνδρεία, φρονήτει τε, βοῶντες· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετ' εὐφροσύνης ἅπασαι, γυναικῶν αἱ θεόφρονες, αἱ τελειωθείσαι, ἐν Χριστῷ τῷ

Πνεύματι, Παρθένον τὴν ἄχραντον, καὶ ἀληθῆ Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐκ τῆς κατάρας, τῆς προμήτορος Εὐας, ἡμᾶς λυτρωσαμένην, τανῦν περικυκλοῦσαι, τὸν ταύτης ἀνυμνεῖτε, καρπὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

- » Π αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
- » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
- » πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
- » μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύ-
- » ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ε' ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
- » γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα· ὅτι Θεός,
- » ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
- » στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
- » νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
- » πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Τῇ Δείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπλοῦς, πεφυκὼς συνετέθης προσλήψει σαρκὸς, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ, καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός· διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν Δεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γεγόμενος ἄνθρωπος, ἔφησεν Θεόν, Ὑψίστη τοῖς δούλοις συγκατιῶν, ἔξαναστάς τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, μεθ' οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ράθης ὦ Παρθένε Μητήρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἡρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἱόν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ καθορῶντες ἐν Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Ἀέλνται σκότος ἀμειδές, ἐκ τοῦ Ἄδου γὰρ ἀνέτειλεν ἥλιος, δικαιοσύνης Χριστός, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων θεότητος φωτὶ, οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος· ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαράς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σε ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προσάγομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ θωρακισθὲν, καὶ πιστῶς πεφραγμένον τὸ σύνταγμα, τῶν ἐκλεκτῶν, πάσας τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, τοὺς αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας, χαίροντες ὑπέμειναν εὐκλεῶς, Χριστὸν πεπλουτηκότες, νικοποιὸν ἐν ἁθλοῖς, τῆς ἀληθείας πρωτομάρτυρες.

Λιμένα σωτηρίας τὸν Βαπτιστὴν, Ἀποστόλους, Προφῆτας καὶ Μάρτυρας, σὺν Ἀσκηταῖς, Δείους Διδασκάλους, καὶ Ἱερεῖς, Πατριαρχῶν τε σύλλογον, καὶ Ἱερομάρτυρας εὐκλεεῖς, γυναῖκας φιλοθέους, Ὁσίου καὶ Δικαίου, νῦν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Πυρὶ δοκιμασθέντες τῶν πειρασμῶν, καὶ τρυφᾷς μὴ θελχθέντες ἀγαλλεσθε, εἰλικρινῶς θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος φωτοειδεῖ, παρεστηκότες ἐνδοξοί, δῆμος τῶν Ἀγίων ἐν οὐρανοῖς, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, σικιᾶς τε παρειμένης, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ράθης διεστώτων συναπτική· διὰ σοῦ γὰρ Ἀγγέλοις ὁμόσκηνοι, ἐν οὐρανοῖς, ἄνθρωποι γεγονάσιν ἀληθῶς, καὶ μαρτυροῦσι τάγματα, πάντων τῶν Ἀγίων νῦν σὺν αὐτοῖς, ὑμνεῖντες τὸν σὸν τόκον, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν αἰωνίοις μελωδήμασι.

Καταβασία.

- » Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
- » λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζτω δὲ,
- » αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πα-
- » νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βράττω· Χαίροις
- » παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποσειλάριον τῆς Ὀκτωήχης. Αὐτόμελον.

Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἔξοσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τῷ Πατρὶ ἐθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Ἐτερον τῶν Ἀγίων. Ὁμοιον.

Τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλους, Προφῆτας, Μάρτυρας, Ἱεράρχας τε, Ἀ-

στηταὶ καὶ Ὅσιους, Ἱερομάρτυρας ἅμα, φιλο-
 θεοὺς γυναῖκας, καὶ τοὺς Δικαίους ἅπαντας,
 καὶ Ἀγγέλων τὰς τάξεις, χρεωστικῶς, ὕμνοις
 καταστέψωμεν δυσωποῦντες, τῆς δόξης τέτων
 τεύξασθαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο ἄνω δοξαζόμενος, θεϊκῶς ὑπ' Ἀγγέλων,
 κόλπων πατρῶν ἄχραντε, μὴ ἐκσταὶς
 ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανестράφη· σὺ δὲ
 ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ
 ἀγνῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἀγνῇ, ὑπὲρ λόγον
 σάρκα δανεισαμένη· ὃν αἶτησαι τοῖς δούλοις
 σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ἡ. καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε. καὶ τῶν
 Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πι-
 λάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης
 τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ
 ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας,
 ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτιρμῶν
 καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου, τὸν Σταυ-
 ρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ
 τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν·
 ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ, καὶ θάνατον κατήργησε·
 διὰ τοῦτο προσκυνούμεν, τὴν ταφὴν σὺ καὶ τὴν
 ἔγερσιν.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸς ἐν μνημείῳ, Ἰου-
 δαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑ-
 πνοῦντα, στρατιῶται σὲ ἐφύλαττον· καὶ ὡς
 ζωῆς θησαυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ
 ἀνέστης, καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν.

Ο ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κη-
 ρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ
 Γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
 μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῇ
 οἰκουμένη ζωὴν ἐδώρησά το.

Ἔτερον. Ἀνατολικόν.

Επαθες διὰ Σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι·
 ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐ-
 λευθερώσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
 ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός,
 διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοὺς Ἀγίους ὁ Κύριος, τοὺς ἐν γῇ ἐθαυμά-
 στωσε· τὰ αὐτοῦ γὰρ στίγματα καὶ πα-

θήματα, ἐν τῇ σαρκὶ ἀνεδέξαντο, ἐν τούτοις
 κοσμούμενοι, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, προ-
 φανῶς ἀναθέμενοι· οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς ἀμά-
 ραντα ἄνθη, ὡς ἀστέρας, ἀπλανεῖς τῆς Ἐκκλη-
 σίας, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσ-
 ἤκουσεν αὐτῶν.

Σὺν Προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὅσις Δι-
 δάσκαλοι, σὺν Ἱερομάρτυσι πάντες Δί-
 καιοι, καὶ γυναικῶν αἱ ἀθλήσασαι, καὶ πόθῳ
 ἀσκήσασαι, τῶν Ἀγίων ἡ πληθὺς, καὶ Δικαίων
 τὰ τάγματα, εὐφημείσθωσαν, ἱεραῖς μελωδίαις,
 ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμοι, ὡς Παρα-
 δείσου οἰκήτορες.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῷ.

Οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ἀρετῶν ἐν φαι-
 δρότητι, οἱ Χριστοῦ τὸν θάνατον μιμη-
 σάμενοι, ἀθανασίας τὴν πρόξενον, ὁδὸν οἱ βα-
 δίσαντες, οἱ τὰ πάθη τῶν βροτῶν, χειρουργία
 τῆς χάριτος, ἐκκαθάραντες, οἱ ἐν ὁλῷ τῷ κό-
 σμῳ ὁμοψύχως, ἐναθλήσαντες γενναίως, ἀνευ-
 φημείσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα. Ἐωθινόν Α'. Ἦχος α'.

Εἰς τὸ ὅρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπείγομενοι, διὰ
 τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος·
 καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, καὶ τὴν δοθεῖσαν
 ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' ἡ-
 ρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν
 Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανούς ἀποκατά-
 στασιν· οἷς καὶ συνδιακωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐ-
 πηγγείλατο Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέ-
 νε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ
 Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ
 κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ
 θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθη-
 μεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χρι-
 στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔως εὐδοκήσας, δόξα σοι.
 Δοξολογία μεγάλη· καὶ μετ' αὐτὴν, τὸ Ἀνα-
 στάσιμον Τροπάριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά
 διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατὰ-
 κριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν πα-
 γίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυ-
 τὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς
 ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην πα-
 ρέσχες τῇ οἰκουμένη, μόνε πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ εἰς ιβ'.

Τῆς Ὀκτωήχου εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτήρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου· καὶ καταξιώσον πάντας, μόνε οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Ξύλῳ προσπαγεῖς, Σωτήρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδὰμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ'εἰκόνα, καὶ Παρὰδείσου τὴν κατοίκησιν.

Αἴκουε Ἀδὰμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾷ· ὅτι ὁ γυμνώσας πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Σήμερον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων,

Ὡδὴ γ' καὶ 5'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες κατηγωνίσαντο βασιλείας.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
Εἶπεν ὁ Κύριος· Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· καὶ Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ

ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑ

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐκάστης Κυριακῆς καὶ Δεσποτικῆς Ἑορτῆς, ἀπὸ τοῦ Πάσχα
μέχρι τῶν Ἀγίων Πάντων.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. ΙΣ'. 1.

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώ-
βου, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα,
ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν
πρωτὶ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλε-
γον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν
λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀνα-
βλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ
λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφῶδρα. Καὶ εἰσελθοῦ-
σαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμε-
νον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν
λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐ-
ταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν
Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ
ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.
Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ,
καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν

Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν
ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ
μνημείου· εἶχε δὲ αὐταῖς τρόμος καὶ ἔκστασις·
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ΚΗ'. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς
τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐ-
τῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι
πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πο-
ρευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη,
βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα
ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετ' ἡμῶν
εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ε Θ Ι Ν Ο Ν Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. ΚΔ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὁρθρου βαθέος, ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθῆσαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἡγέρθη· μνησθήτε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς Ἑνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὥσει λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσταν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ε Θ Ι Ν Ο Ν Ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. ΚΔ'. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχουσιν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς· καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνων τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν αἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἀρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτρωθῆναι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τέτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθραὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ Σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον·

αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀνόητοι, καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἐαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρώτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ κελικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὥς διηνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς Ἑνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὥφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ε Θ Ι Ν Ο Ν Ζ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Κ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὕσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ῥιζόμενον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ

μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν πῶς ἔθηκαν αὐτόν. Εἰσῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής, ὃς ἐλθὼν πρῶτον εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἐαυτούς οἱ Μαθηταί.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ε Θ Ι Ν Ο Ν Η.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

[Κεφ. Κ'. 11.]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστίκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὥς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπούσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Εκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκες αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία· Στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ραββ-

νί· ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἅπτου· οὐπω γάρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς. Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι εἶώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ε Θ Θ Ι Ν Ο Ν Γ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. ΙΣ'. 9.

Ανασταῖς ὁ Ἰησοῦς, πρωτὶ πρώτη Σαββάτῃ, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίεισι. Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θρασυμένοις αὐτὸν ἐξηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν, ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὅφεις ἀροῦσι· καὶ ἄν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν παν-

ταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργούντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΙΝ' ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ε Θ Θ Ι Ν Ο Ν Δ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. ΚΑ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριᾶδος· ἐφανερώσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦειν· Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωΐας δὲ ἡδὴ γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μὲν τοι ἤδειςαν οἱ Μαθηταί, ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, (ἦν γὰρ γυμνός), καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταί τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὥς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων), σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπι- κείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

Ενέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τῷ τῷ ἡδὴ τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Β Ο Θ Ι Ν Ο Ν Θ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Κ'. 19.

Ο ὕσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ἡμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν

Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἡμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἅντινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἅντινων κρατῆτε, κεκρατῆνται.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Β Ο Θ Ι Ν Ο Ν Α.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ΚΗ'. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

